

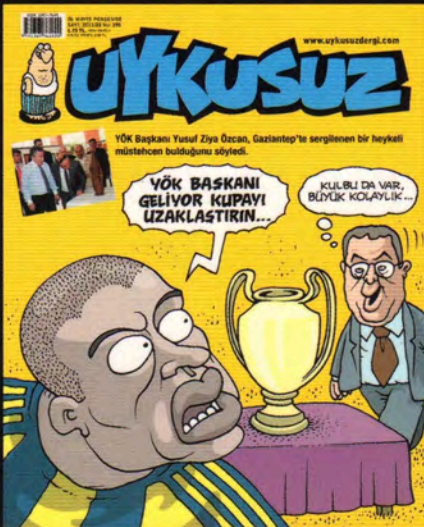
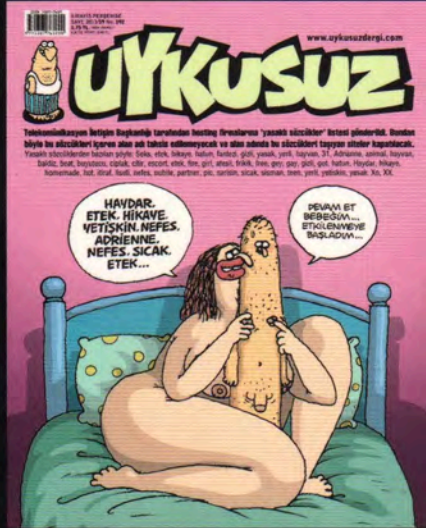
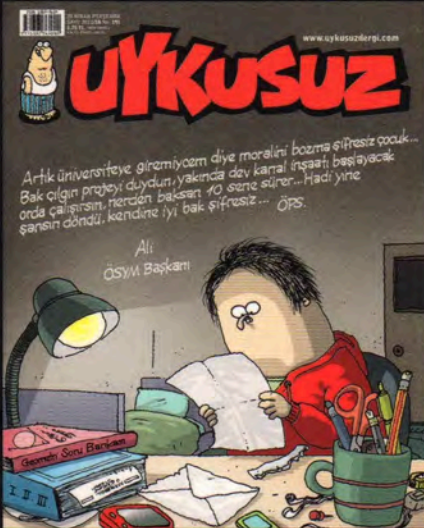
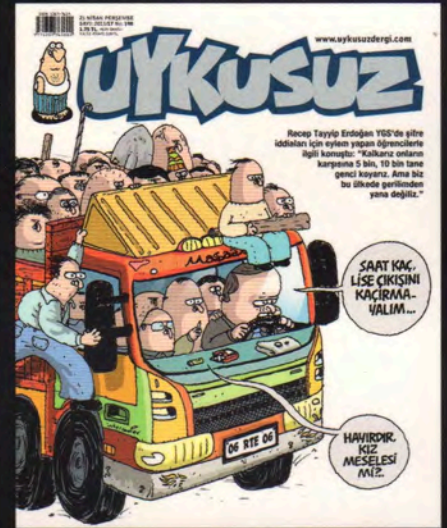
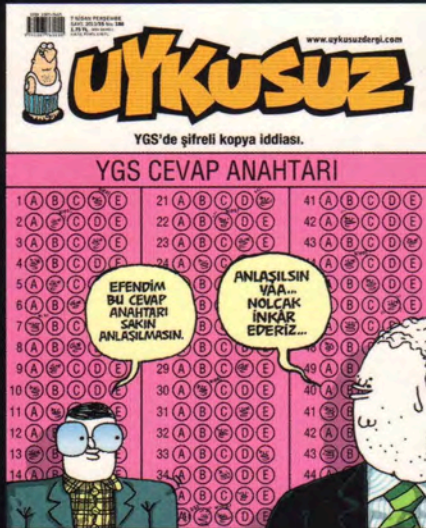
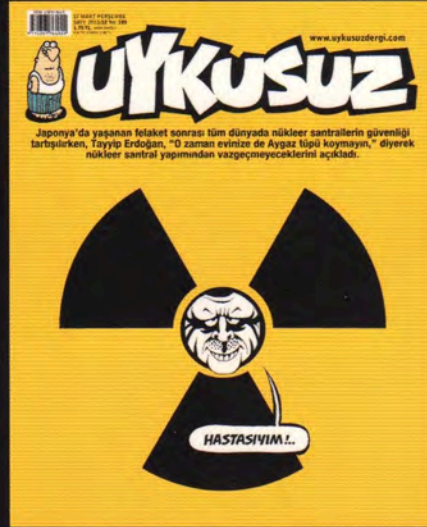
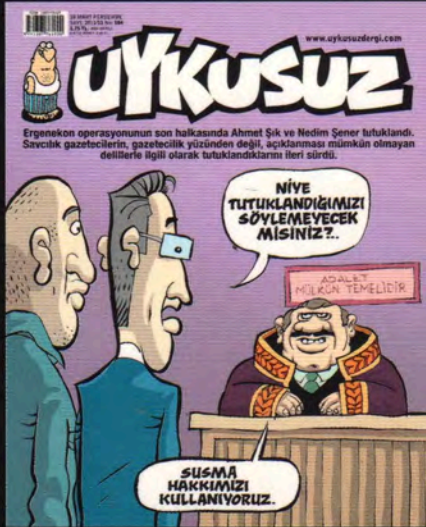
UYKUSUZ

15

CİLT 15 • MART'11-MAYIS'11 • SAYI 183-195

Akşamsefası

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

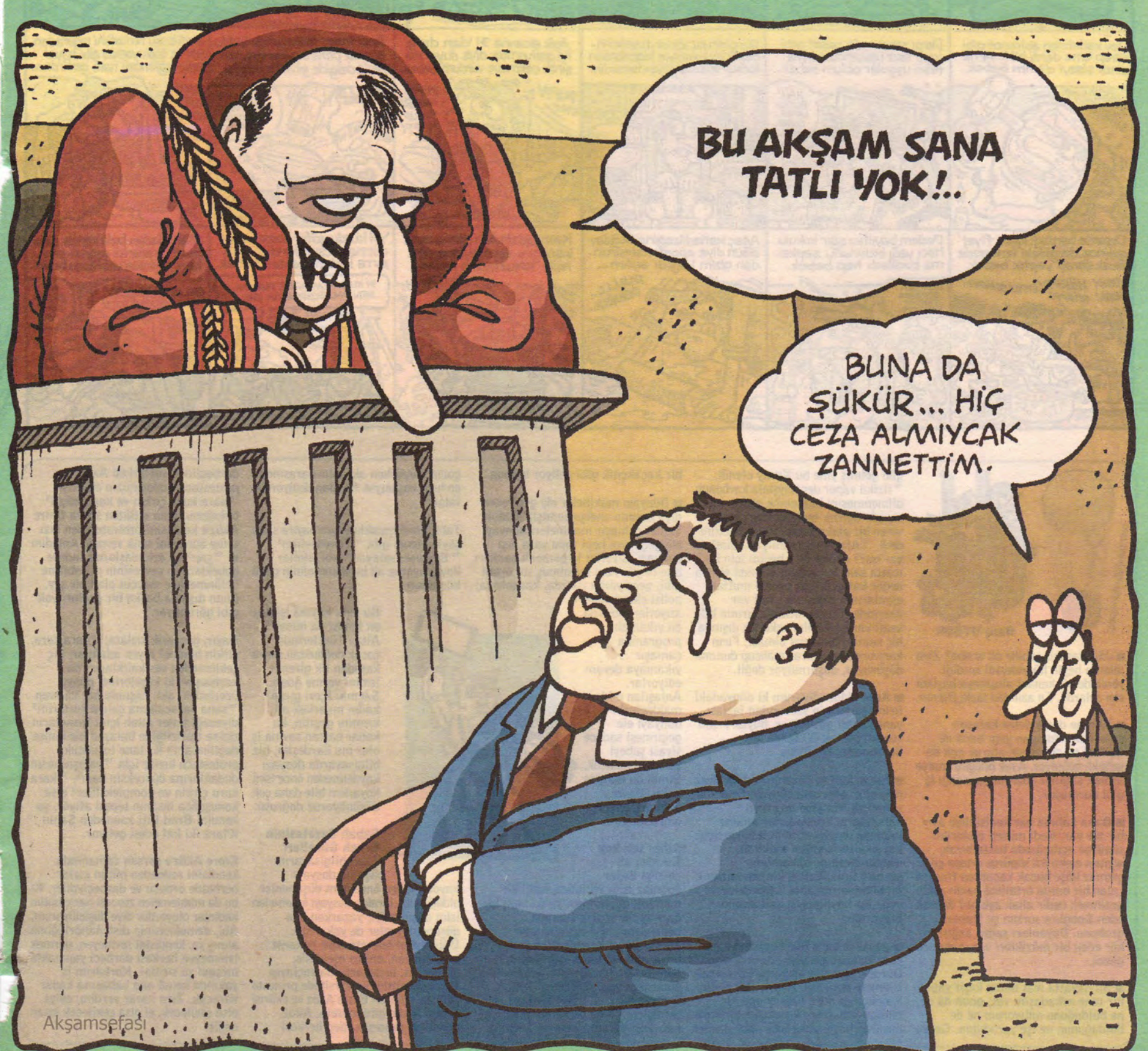
Uykusuz

Akşamsefası

UYKUSUZ

Ogün Samast'ın çocuk mahkemesinde yargılanmasına başlandı. Mahkeme, Samast'a "Suça Sürüklenen Çocuk" tabirinin kısaltması "S.S.Ç" diye hitap etti.

GİTTİN GİDELI
BEBEK!!

Zırt pırt söylen fotoselli tuvalette 19 Mayıs hareketiyle zıçızladım bebek.

Barlara gitmez oldum... Haf. fasonları marketten çiğ tavuk alıp oynatarak neşemi buldum...

Hediye botlar hırsızlanma ya başladılar. Haram zıkkımını ettin lan yoksa bebek?

Gittin gideli taksi şoförleri emniyet kemeri takmamı den alınıp oldu bebek.

Dedem kefen parasını boz durup, aldığı kefenlerle de file yapınca kanımı döndü.

En güvenilir meteoroloji haberlerini dedemin kireçli dizlerinden aldım bebek.

Abarttığıma bakma, bi bok olduğu yok aslında, evde molaçladım durdum bebek.

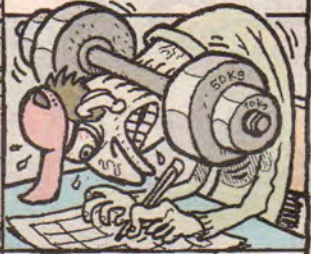
Gecceyarısı susmayan araba alarmına karşı mahallece kışkırtığı yaptık bebek...

Metroda ayyeden bile olsa yan tarafının gazetesini okuma huyundan caymadım.

Kambur oturmaktan pettelleşen zırt kasiarımı aylık için boynunda dambıl besledim

Dev kadehten astronot gibi şarap içme derdi bitti. Afrik direk şişeyi diktim bebek.

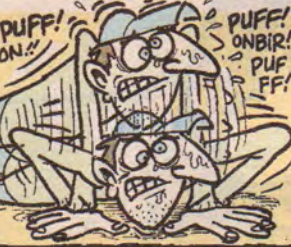
Dergi sabahında ceset gibi kıpırtısız uyuyanlara ayıma festi uygular oldum bebek.

Derginin kış kadar tuvaletindeki dev kombiye hidrofordan korkup büzülü gösteremedim.

Aşk acısına 31'den daha iyi geliyormuş diye duyunca şınav çekmeye vurdum bebek.

Apartment boşluğunda bulduğumuz protez pipiyi Emrah giyip dergide gezince tırtıştı.

Kedi boku temaliini ızgaradan köfte topluyormuş gibi hayal edip eğlenceli hale getirdim.

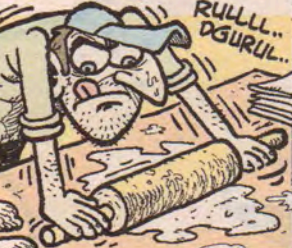
Dışarda bardağı kazık fiyat gelince, dergideki fencerede sıcak şarap yaptık bebek.

Dedem bayıltıcı ağır kokulu hacı yağı bidonunu şapka ma botaladı hep bebek.

Ağaç katedilceğine buğday ölsün diye epecek hamurunun çizim kağıdı açtım...

Kalın plastikten damacana kapağını açamayınca cin nete koşuzladım bebek.

Yol kurdu şoför abide bozuk çıkmayınca taksiden inip sırta kadem bastım bebek.

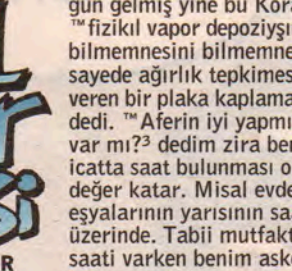
Mahalleden bela kanka peze Suat'ın anırtılı çağrısı son kare esprisini unuttu bebek.

HÜRRP! HÜRRP! EPEK BANCAM! HÜRRP! HÜRRP!

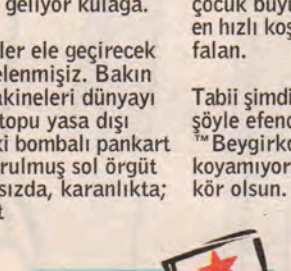
sejamen alayla meşrin kardeş...

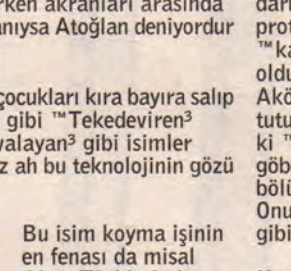
RULLL... DĞURUL...

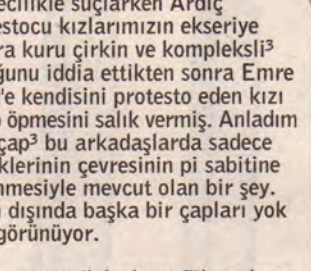
ZAK! ZAK! FOS!

Bİ KURUYENİSGİDE DURİİM, SEN ONU BOZDUR DA GEL...

BİLOO! BİLOO! BİLOO! BİLOO!

akıl
fikir
ofisi

Barış UYGUR

■ Jöle yasaklanabilir mi acaba? Zira jölenin beyin hücrelerini emdiği yönünde bir kanaat oluşmaya başladı son aylarda. En azından fazla jölenin.

■ Kim ne derse desin kafasını ensesinde toplayan yogi bana ne fiziksel ne de ruhsal olarak çok da sağlıklı gelmiyor. Ayak bileğini enseye asmak sağlıklı adamın yapacağı iş gibi durmuyor.

■ Bana kalırsa bar kedisi diye ayrı bir tür var. Kedi milleti elektrikli süpürge açıldığında hatta bırak açmayı elektrikli süpürge ortaya çıkar çıkmaz köşe bucak kaçarken Haossa çalan bir barda ortalıkta sakın sakın gezinmek nedir allah aşkına? Merak eden Google'a sorsun şu Haossa grubunu. Duyanları sağır, sağıruları kör eden bir müzikleri var, o derece güzel.

■ Şu hayatta icat bulan keşif yapan bir tane arkadaşım var, onun da ne ne bulduğunu anlıyorum ne de bulduğunun ne işe yaradığını. Geçen

gün gelmiş yine bu Koray efendi, fizikil vaper depozisyonla karbonun bilmemesini bilmeme ettim, bu sayede ağırlık tepkimesine cevap veren bir plaka kiplaması icat ettim dedi. Aferin iyi yapmışın, saati de var mı? dedim zira benim için bir icatta saat bulunması o icada ekstra değer katar. Misal evdeki mutfak eşyalarının yarısının saati var üzerinde. Tabii mutfakta fırının bile saati varken benim askerlik dışında hiç saatim olmamış olması, Fırın karşısında beni biraz mahcup duruma düşürüyor, düşürmüyor değil.

■ Ama iddia ediyorum ki dünyadaki fırın saatlerinin yarısından fazlası yanlış saati gösteriyor, büyük kısmı sürekli olarak 00:00'da hiç ilerlemeden bekliyor.

■ Erken kalkan kazanır lafında biraz doğruluk payı olsa dünyayı fırıncılar yönetirdi. Ha yine de erken kalkanların arasında bir miktar kazanan olsa da etrafınıza bakarsanız kazananların erken kalkmak mecburiyetinde olmadığını göreceksiniz. Erken kalkan kazanır mı bilmiyorum ama kaybedenlerin çoğu bir hayli erken kalkar onu biliyorum.

■ Ak akçe kara gün hepimizi kara para kullanmaya sevk ediyor olmasın? Durduk yere flos kaçakçılığı yapmak istemem doğrusu. Hayır, flos nedir, kaçakçılığı nasıl yapılır onu hiç bilmiyorum. Diğer kaçakçılık türlerine nazaran böyle daha ince daha parlak

bir kaçakçılık gibi geliyor kulağa.

■ Dünyayı makineler ele geçirecek diye boşuna endişelenmişiz. Bakın Vestel çamaşır makineleri dünyayı ele geçirince hepi topu yasa dışı pankart asıyorlar ki bombalı pankart bile değil. Yeni kurulmuş sol örgüt gibi, gece yarısı ıssızda, karanlıkta; polisi ekip pankart asıyorlar sonra da ön yıkamalı programda çamaşır yıkamaya devam ediyorlar. Anlaşılan o ki makinelerin dünyayı ele geçirmesi sadece siyasi şubeyi sıkıntıya sokacak. Şimdi bu makine kafasıyla ne pankart verisen onu asar zira.

Adını sen koy
Eskiden bir çocuğa doğmaz isim verilmez, belli bir maharet göstermesi ya da belli bir özelliğinin ortaya çıkması beklenirmiş. En azından eski Türklerde ve Kızılderililerde böyleymiş. Diyelim işte Boğaç Han, Gitmiş tam bir ayı gibi boğayı bir yumruktaki yere devirmiş, "Yuh" demeye korkup "Boğaç Han" demişler. Ya da böyle bir şeydi hatırlamıyorum. Veya ne bileyim,

çocuk büyürken akranları arasında en hızlı koşanıysa Atoğlan deniyordur falan.

Tabii şimdi çocukları kıra bayıra salıp şöyle efendi gibi "Tekedeviren" "Beygirkovalayan" gibi isimler koyamıyoruz ah bu teknolojinin gözü kör olsun.

Bu isim koyma işinin en fenası da misal Altay Türklerinde, çocuk doğduktan sonra kapıdan ilk girenin ismini verme âdeti. Saçma. İçeri giren kadın mı erkek mi kısmını geçtim, bu kadar baştan savma iş olur mu kardeşim, biz bilgisayarda dosyayı kaydetmeden önce ismi koyarken bile daha çok düşünüyoruz doğrusu.

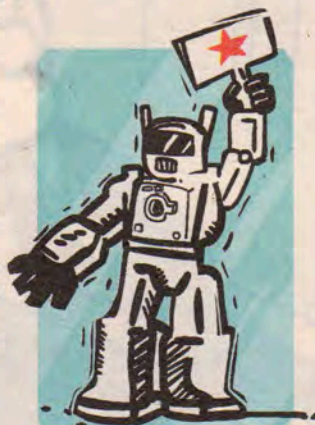
Sabah Gazetesinin
Erkek Güzelleri

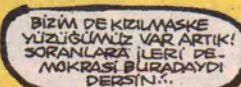
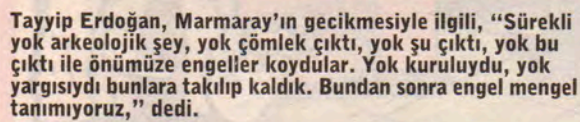
Tabii bilgisayarın başında dosyayı kaydetmeden önce isim düşünenler olduğu gibi, bırakın dosyayı koymadan isim düşünmeyi, yazarken bile düşünmeyenler de yok değil. Üniversitelilere etmedik hakaret bırakmayan, onları eşeklikle, aptallıkla, bedavacılıkla suçlayıp sonra da gittiği üniversitede protesto edilince ağlayan Emre Aköz ve ekürisi Engin Ardıç gibi mesela. Aköz, kendisini protesto eden herkesi

darbecilikle suçlarken Ardıç protestocu kızlarımızın ekseriye "kara kuru çirkin ve kompleksli" olduğunu iddia ettikten sonra Emre Aköz'e kendisini protesto eden kıızı tutup öpmesini salık vermiş. Anladım ki "çap" bu arkadaşlarda sadece göbeklerinin çevresinin pi sabitine bölünmesiyle mevcut olan bir şey. Onun dışında başka bir çapları yok gibi görünüyor.

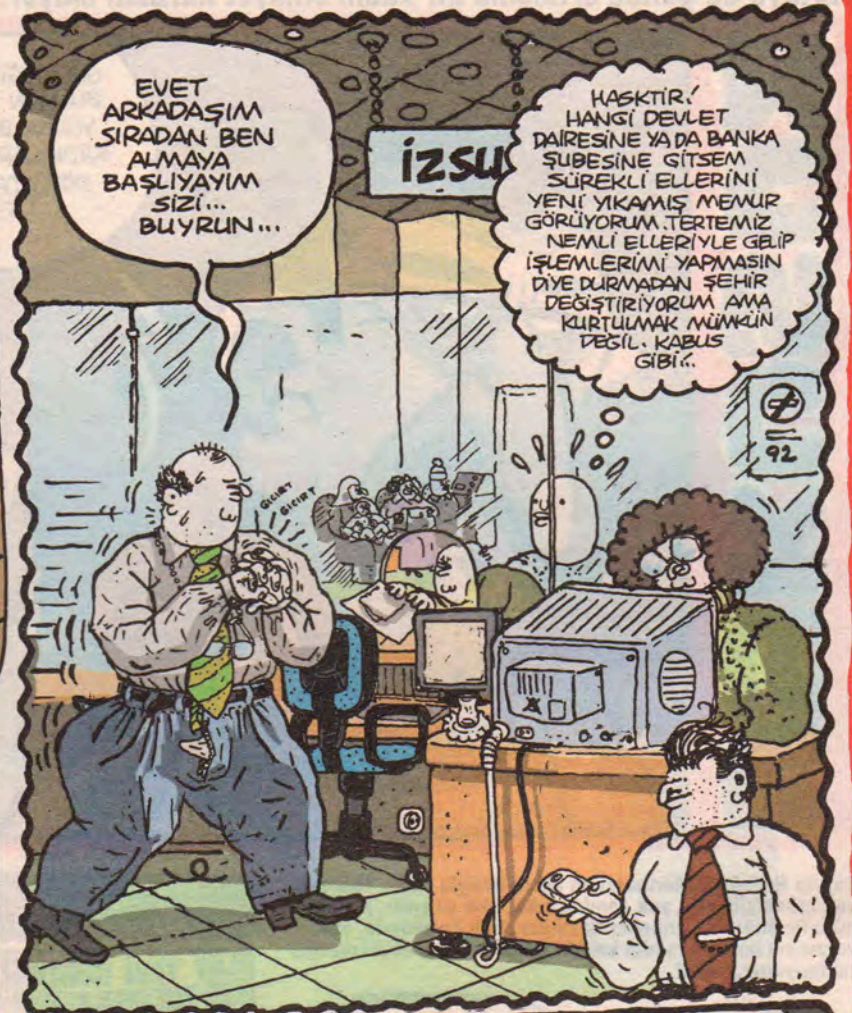
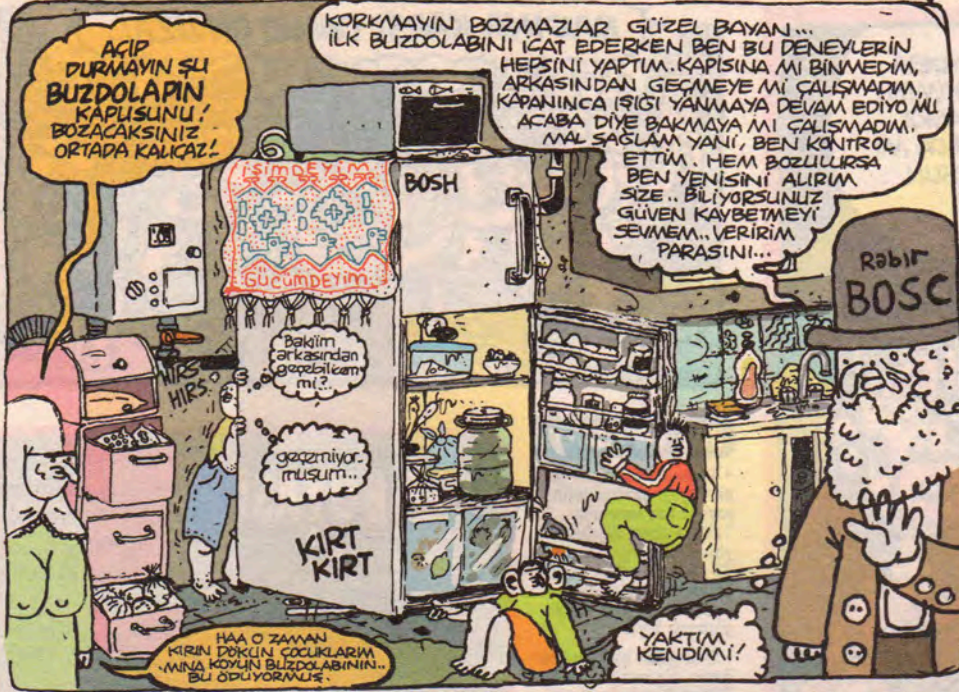
Hayır, gencecik kızlara; "kara kuru, çirkin bunlar" diyen adamlar, hiç çekinmeden vesikalıklarını da koymuşlar ki köşelerine, dünya üzerindeki aklı başında her kadının "sana varacağıma çalıya sürterim" diyeceği tipler allah için. İnsanların tipine tipisizliğine bulaşan bir kimse değilim ama iki tane tosuncuk protestocu kızlar için "yapışacaksın dudaklarına öpeceksin hacı", "kara kuru çirkin ve kompleksli" diye konuşunca insanın tepesi atıyor, şu kendini Brad Pitt zanneden Şahin K'lara iki kaf edesi geliyor.

Emre Aköz'e sorsan zamanında kendisini reddeden bütün kızlar herhalde orducu ve darbeciydiler. Ki bu da muhtemelen zevcesi hariç bütün kadınlar oluyordur diye düşünüyorum. Abi, demokrasinin distribütörlüğünü almış ya, kendisini sevmeyen, görmek istemeyen herkesi darbeci yapmakla meşgul şu sralar. Korkarım iş yakında kendi ana babasına kadar varacak. Zira karar verdim; evlat olsa seviyecek, el olsa çekilecek insan değil.

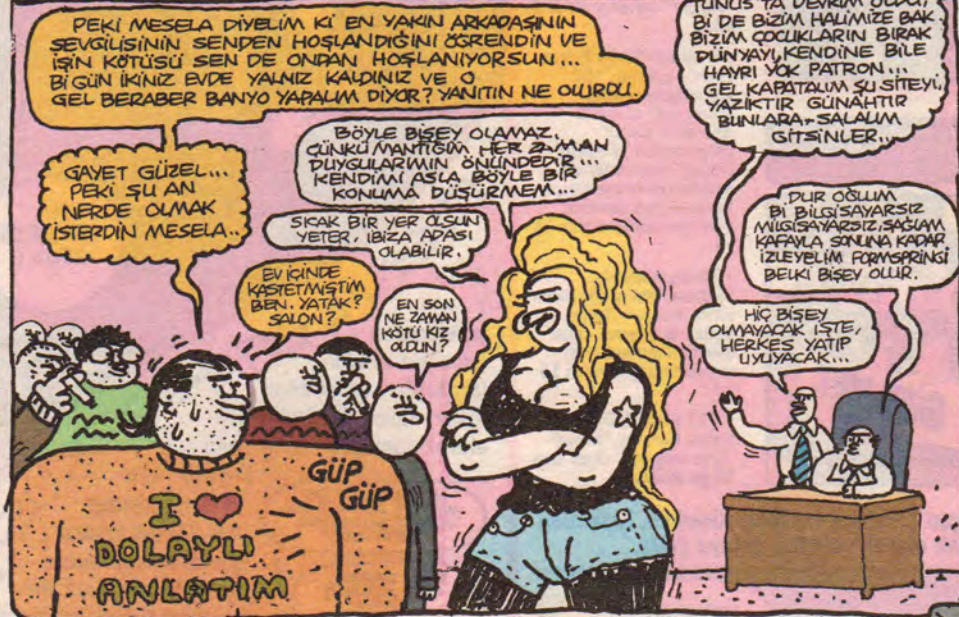

BİLİM ADAMI MI YOKSA BEYAZ EŞYA BAYII MI? RABİRT BOŞI!

FORMSPRING. ME

OYUNCAK HİKÂYESİ

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"Bütün aşklarımı sığdıramam kalbime
Hepsi birbirini yer bitirir bir gecede
Kritik anlardan ne filmler çıkar
İçlerinde en güzeli kına gecesi yapar"
Öğuzhan Akay

Darbenin her çeşidini yaşadık, bi "astsubayların yapacağı pop-art darbe" kaldı !..

Galiba siyasetin, aynı zamanda 'profesör' de olan tek liderini, Erbakan'ı kaybettik. Şimdikiiler gibi uslu çocuk değildi Necmettin Erbakan, anti Amerikancı, anti emperyalistti. Tribüne oynamıyordu Recep Bey gibi. En büyük hatası "Kanlı mi olacak kansız mı" söylemişti, siyaset bir damla bile kan dökülmesin diye yapılmaz mı? Nasıl "Hristiyan demokratlar" var, Erbakan da "Müslüman demokratların" lideriydi. Bu politikanın doğası gereği üçüncü dünyalıydı. "Gulu gulucu, tam tamcı" diye tuhaf mizahı vardı, patatesi ve dini galiba ayrı ayrı severdi! "Bize oy vermeyen patates dinindendir" ne komik laf yarabdim, patates dini ne? Sokak sanatçıları harlandırın "patates dini" olayını, çöşursunlar ikonları! Profesöre, Allah rahmet eylesin...

Nihat Genç'in Obama için
"Siyam kedisi gibi adam" demesi...

"Avrupalı. Helen Harper" ne Allah aşkına? Bana ne abicim nereleyisen, direk öyle mi söylenir? Bi de Avrupalı ne, tam nerelisin, Lüksemburg'un içinden mi?!

Şu an ekranda Bülent Arınç
"Anadolu'da bana Küçük Erbakan derlerdi" diyo... Adam doğuştan yancıymış meğer...

Hakkaten El Kaide midir Libya'yı karıştıran yoksa küresel zındıklar mı, bilemiyorum ama n'olursa olsun, Kaddafi'nin yıkılıp yok olmasını istemiyorum. Batıya, emperyalizme postasını koymuş, yerel kıyafetinden vazgeçmemiş, inadına çadırıyla gezmiş bir siyasal varlık. İslam'la sosyalizmi aynı anda ülkesinin adında geçirmiş, en azından niyeti güzel! Batının her istediği ülkede, istediği lideri devirmesine gücüm. Gerçekten, İngiliz Kraliçesi ne iş yapar, niye Avrupa rejimleri legal oluyo da, doğu-Asya-Afrika geri kalmış, ilkel? Kaddafi diktatörse, niye petrol, enerji için saldıran Özgür Amerika, Büyük İngiltere? Onlara niye yaptırım yok?

Nihilizm: Aklıma güzel fikir geliyo ama not etmiyorum!

İçinde Sarkozy'nin olduğu ortama ben de girmek istemiyorum, bahçe cücesi gibi adam Allahıma!..

Demokrasiyi seven oy kullanır, hastası olan rey !..

Beşiktaş sonunda istediği oyunu sahaya yansıttı : Barcelona'nın maçlarından biri İnönü'ye yansıtılacak !..

Dükkanların Güzeli: Çarşıdaki Beşiktaş Baharatçısı.

Bi arkadaşım, bi şaraptan iki kişi içmek üzere iki şişe almış. Daha ilkin bitirmeden bir hal gelmiş üstlerine. Aşırı yorulmuş gibi çökmüşler, ağırbaşlılar, parmak kıpırdatamaz duruma gelmişler. "Yarım şişeyle olacak sarhoşluk diil, zehirlendik galiba" diye anlattı. "Sabah kalktığımda ağzımın içi mosmordu ağı, mosmordu" diye anlattı. Hakkaten, şarabın gazabı fenaymış lan. (Ankara'nın bi semtinden alıyo şarap adını, içeni uyarmış olayım bari, hanı şu ikinci kez gidilmek istenmeyen semt !!)

Babamın, yıllar önce, çok beğendiği için Ayşegül Alding'in kasetini alması, bi süre de dinlemesi...

Dokunmayın İnönü Stadı'na kardeşim, istemiyoruz biz alışveriş merkezi falan. Şu haliyle stat zaten kült mekan. Aynı yapı korunursa iyice klasikleşecek. Tek taş bile değişmeden sağlamlaştırılabilir! (Bu

arada Seba'dan sonra başkan, Rıza'dan sonra kaptan gelmedi.)

Başkent değil doğu masalı : Ne Gül eksik, ne de Bülbül !..

Tulumba vitrinde daha güzel görünür ama baklava daha lezizdir. (Şahsi fikrim ise Şam tatlı. Meraklısına: Topağacı'ndaki Unış'te var !)

Uzun boylu insana "Bu boyla n'apıcan, deve götü mü yağlıcan?!" diyen başka bir ahalî var mı ya?..

Kalabalık figürlü Rönesans resimlerinde n'oluyo arkadaş, nasıl bir coşum, nasıl bir dışavurum bu? Ak sakalı uçsan bir ihtiyar heyecanla bir şeyler anlatıyor, iki ihtiyar da onu dinliyor da, anlatan ihtiyarın önünde bir kitap açık, sakallar uçuşuyor. Kalabalık resimlerde kösedeki adamdır beni benden alan. En sağda ya da en solda, durumu tam alamamış gibi, şaşkın gibi adam. Elektrik, nihayetinde onu da sarmıştır. İnsanlık tarihinin sayısız figüründen biri de sensin, kösedeki adam. Ya ilk sen canlanıcan ya da en son !..

Protestan: En güzeli Musevi ortakla çalışmak...

Pablo Neruda epigrafi façalı olmuş, düzeltiyorum: "Uyurken beni her gece / nasıl çağırırlar ya da çağırılmazlar? / Ben ben değilsem uykuda / Uyanınca peki kimim ben?" Öğuzhan Akay'ı da "Compact Risk" kitabından aldım, 41. Sayfada "41 kere maaşalım" yazıyo!..

"10 numara" ağır forma, ilk yorulan onu giyen olur...

Mehmet Barlas sesli çocuklar, ilkokuldayken de olurdu: nefes ala ala, çatallı çatalı, yer yer tiknefes gibi.

Fiziksel ihtiyaçlar, bi de okuma dışında, ben de kış uykusundayım sayılır lan !..

Ortaokuldayken, bir İngilizce metnin içinde "Necdet is fat" diye bi cümle geçiyodu. Metinle ilgili sorulardan biri de şöyleydi: "Who is fat?" Cevabı yazarken "Ulan bu nasıl İngilizce, gene Necdet yazıyorum ya" diye düşündüğümü hatırlıyorum.. (Necdet kirmizi yanaklıydı bu arada...)

Latif Demirci'nin imzasını yanlış okuyan Uğur Gürsoy'un yıllarca "Vatif Demirci" demesi...

"Evvel yârin sevdiceği ben idim / Şimdi uzaklardan bakan ben oldum" diye, çok şahane türkü var. Ne acıklı bir durum tespiti be arkadaş. Eskiden başkası bakardı uzaktan, şimdi ben oldum!..

Muhlis Bey'in güreş şampiyonasında kimse olmadığı için kendiyi güreşmesi ve yenilerek ikinci olması... On numara Behiç Pek mizahı!..

Çok acııp rüya görmüştüm. Kolombiya'daymışım ! Ne iş, bilmiyorum. Öyle Küba, Jamaika gibi görmek istediğim yer de diil. Kolombiya'dan aniden havaya kalkıyorum, yani bi güç kaldırıyor beni hızla, aynı hızla Türkiye'ye iniyorum ! Ya da düşünüyorum. Çözemediğim rüyadır, unutmam diye çiziydim.

Necdetler atmış der, Nejdeterler atmış !

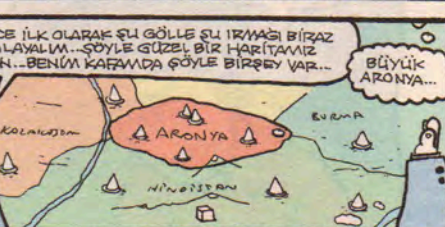
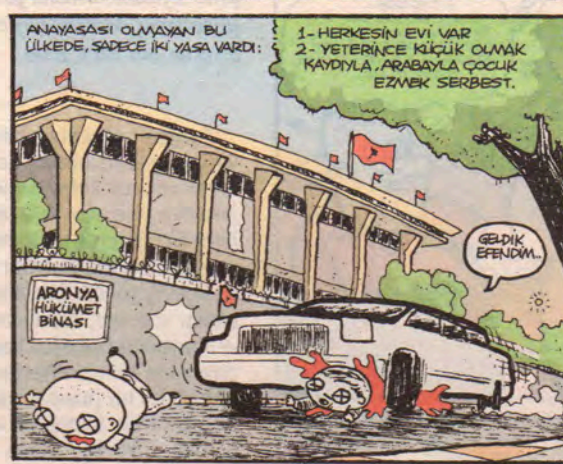
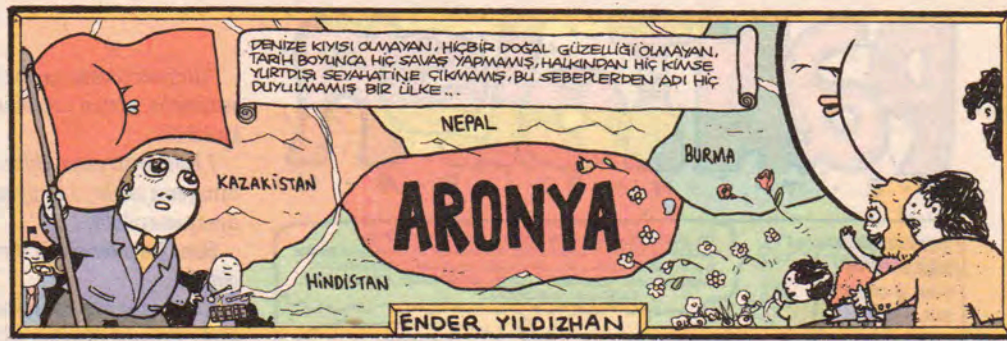
Yıllar önce, bir çizer arkadaşımınla birlikte, bir gazeteye "Uyandırma Servisi" isimli bir köşe yapıyıştık. Bizi o gasteye çağıran yayın yönetmeni abi, bi zaman sonra başka bir yayın grubuna geçip gene bizi çağırırdı. Gittik. Daha önceki mesaimizde, daha gazete çıkmadan bize avans ödemişti. Bu görüşmede de, yeni bir gazete hazırlayacağını, benzer bir köşe istediğini söyledi. "Olur abi" dedik. Abi bi ara ayağa kalktı, odanın köşesindeki kasaya doğru yöneldi. Arkadaşım, fısıltıyla kulağıma "Avans vermesin gene sakın" dedi, ben de "Dur bakalım" diye fısıldadım. Sonra abi kasanın kapağını açtı, üstündeki tişört ve atletli aniden çıkarıp, kasadan ütülü, temiz bir atlet alıp giydi ! "Çok sıcak çocuklar, çok terliyorum" dedi bi de...!

Vedatpor: Her Perşembe Sakman Kulüp'teyim. (Cezayir Sokağı - 21.45)

Yarro Plan: Anlaşmalı boşanıp devletten mayış almak...

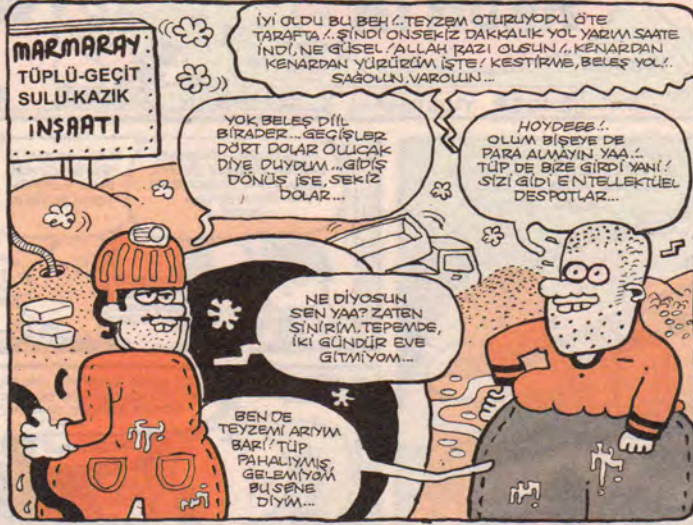
Ne zaman ki "Dün öğle saatlerinde üç çocuk koştı" diye haberin olduğu gazete çıkar, ben de her gün düzenli okurum !.

Mavi gözlü az diye "Gök gözlü" demek neymiş ama ya?!

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

PLAN

"Bir futbolcunun çapraz bağları kopabilir, menüsküsü yırtılabilir, adalesi çekebilir, hatta Allah korusun ayağı kırılabilir..."

1 hafta oynamayabilir, 2 hafta oynamayabilir, 1 ay oynamayabilir, 3 ay oynamayabilir, hatta 6 ay oynamayabilir...

Buna karşı bir teknik direktörün B ve C hatta D ve E planı olmalı...

Kendi işine bakacak teknik direktör, sen böyle dersin, Hakan şöyle diyebilir, efendim çıkar Serhat başka bir şey der, Ahmet şöyle demiş, Mehmet böyle demiş, Hasan onu demiş... Sen ne diyosun, ona bakacaksın."

Sergen Yalçın

Sergen'i ekranları başında izleyen tüm izleyiciler yorgun çıkmış olmalı bu konuşmadan. 4 cümlede 20 örnek vermek kolay değil. Aşağı yukarı dörtte üçü atılsa anlamın yine aynı kalacağı bu tür bir performans daha önce hiçbir yerde rastlamamıştım. Konuşmadaki minicik ve basit anlam, etrafını saran örneklerin saldırısıyla can çekişiyordu. Örnekler, bir zikir ayini gibi kendini tekrar eder ede, futbolcunun belden aşağısının koptuğu ve bu yarım futbolcu karşısında teknik direktörün alfabenin tüm harflerinden oluşan dev bir plana imza attığı fantastik bir âleme yol alıyor gibiydi. "Şöyle," diyen Ahmet'ler ve "Böyle," diyen Mehmet'lere karşı 'kendi işine bakmak' düsturunu daha önce de defalarca duymuştum. Acımasız dünyada gerekli olduğu düşünülebilir. Ama çoğunlukla A planıyla yaşadığımız dünyada E planı olanlara karşı mücadele vermemiz mümkün değil. Daha doğrusu, Latin alfabesinin neresine denk gelirse gelsin, planlara karşı mücadele etmek kolay değil. Anlatacaklarım, bu tip çoklu planlar karşısında verilen onurlu bir çabanın öyküsüdür. Yaklaşın.

Yakın Plan

"Yani görüşelim ama ben şu an sigorta düşünmüyorum," dedim. Net bir dille reddemeyeceğim kadar nazik ve güzel bir sest. İsrarları devam etti. "Yani siz bilirsiniz, boş yere yorulmuş olacaksınız," dedim. "Olusun, tanışmış oluruz," dedi. 'Valla ben diyeceğimi dedim' tavrıyla telefonu kapatırken, sigorta şirketinin 'tanışmak isteyen güzel kadın sesi' isimli B planına geçtiğinin farkında değildim. Ertesi gün, kırmızı rujlu, mini etekli, ayakkabı topuğuyla parkeden seksi ritimler çıkarabilen (catwalk melodisi) sigorta çalışanıyla karşılaştığımda, hayat dolu bir sesle "Merhaba!" demek zorunda kaldım. Bazen insan karşısındakinin fiziki özellikleri yüzünden, asıl konuya tam adapte olamıyor. İlk dakikalar, kırmızı dudaklarından çıkan bir takım sesleri kafamla onaylayarak geçti.

Kafamı sürekli sallayarak sanki anlamları yerine oturtmaya çalışıyor gibiydim. Etkiden çabuk kurtuldum. Çünkü reddetme süresi uzadıkça işlerin daha da zorlaştığını biliyordum. "Söylediğim gibi, zahmet ettiniz, ama ben hayat sigortası düşünmüyorum," dedim. Aniden dudaklarını büzerek, "Neden?" diye sordu (tam emin değilim, ama bu anı büzülme galiba C planıydı). Geleceğimi büzülerek sorgulayan bu dudaklar karşısında cevap vermem biraz gecikti. Kırmızı Dudak, yaşadığım bu boşluğu sırasıyla D, E ve F planlarıyla doldurmakta gecikmedi: "Başımıza gelmedikçe önemsemiyoruz, ama her an bir kaza geçirebiliriz, sakatlık yaşayabiliriz, hatta felç kalabiliriz." Cümlesinin etkisini kontrol etmek için bir iki saniye duraklad. Felç geçirmek, geleceğimle ilgili kurgular arasında en ilgi çekici olandı: Sadece parmaklarımı oynatabiliyordum. Konuşmadığım için, geçmişte sigorta yaptırmış olmamın sevincini, şirketin verdiği parayla aldığım tekerlekli sandalyeyi sürekli kendi etrafımda döndürerek gösteriyordum. Ailem çok mutluydu. "Ay başım döndü, dur artık deli çocuk!" diyordu Annem. Babam, tekerlekli sandalyenin

Fırat Budacı

teknolojisine hayran kalmış, gururla beni seyrediyordu. Kırmızı Dudak, biraz yaşlanmıştı, ama ruju hala yerindeydi. Ben döndükçe sevinçle el çırparak, "Ben size pişman olmayacağınızı söylemişim," diyordu.

"Allah korusun, ama hayatınızı bile kaybedebilirsiniz," diye devam ederek benimle ilgili kurgularının en dibini buldu Kırmızı Dudak (tüm dünyada kabul edilen ilahî G (God) planı). Yine cevap veremedim. Ben henüz B planındayken Kırmızı Dudak alfabede bana tur bindirecek kadar hızlı ilerliyordu. "Haksız mıyım, hayatın ne getireceğini bilemiyoruz ki," diyerek hızını kesmedi (bu bilinmezlikler için kullanılan X planı olmalı). "Haklısınız," dedim

gülümseyerek. Haklıydı gerçekten de. Mesela daha geçenlerde, Bülent Serttaş, Seda Sayan'ın programında stüdyoya getirilen bir motorun üzerinde türkü söylerken yere kapaklanmıştı. Yıllar önce, Gökhan Özen, jet skiyle Kıbrıs açıklarında 16 saat boyunca etrafında dönen köpek balıklarıyla mücadele etmişti. İnsanın başına ne zaman neyin geleceği belli değildi şu hayatta. Sigortayı istemediğime dair zavallı mini b planının içini bir türlü dolduramıyordum. Söyleyeceği sigorta bedelini çok bularak kurtulmayı düşündüm. Planımı sık gösterecek kesinlikten yoksun olduğum için günlük hayatımda hiç kullanmadığım çok yaşlı bir deyimim arkasına saklandım:

"Peki, sadete gelelim, nedir bu işin cezası?" Hoyratça bacak bacak üstüne atarak (söylenmesi çok zor olan G planı), "Hemen söyleyeyim," dedi. Rakamı ses tonu yardımıyla küçülterek söyledi. B planımı bozmamaya kararlıydım, "Benim için bu rakam çok," dedim. Yılmadı, "bana özel" indirimler yapıp rakamı 12'ye böldü ve başına "sadece" kelimesini getirerek yeni rakamı beğendirmeye çalıştı (H (Hadi ama!) planı). Durum gittikçe içinden çıkılmaz bir hal alıyordu. "Bence hiç düşünmeyin bile," diyerek ısrar etti (I (İsrar) planı). İkna olduğumdan falan değil; hayatım, ısrarlar karşısında yaşadığım yorgunluktan kurtulmak için kabul ettiğim tekliflerle doludur. Kırmızı Dudak, üzerine varıldıkça kararlılığı küçülen ve daha alfabenin ortasına bile gelmeden pes edecek bir tür olduğumu algılamıştı.

Mini b planım dağıldı, "Peki, tamam," dedim. Kırmızı dudak, "Çok doğru bir karar verdiniz, pişman olmayacaksınız," diyerek çok sevindi (İ (İste bu!) planı). İster istemez sakat kalacağım, ama asla pişman olmayacağım yılları tekrar düşündüm: Tekerlekli sandalyemin joistliğini parmağımla çevirerek sevinç içinde kendi etrafımda dönmeye devam

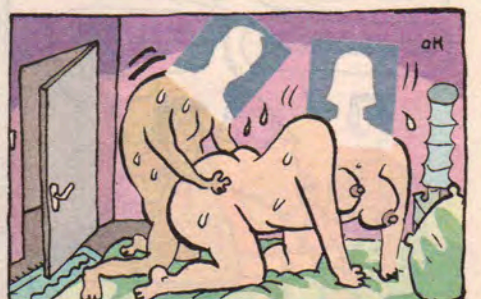
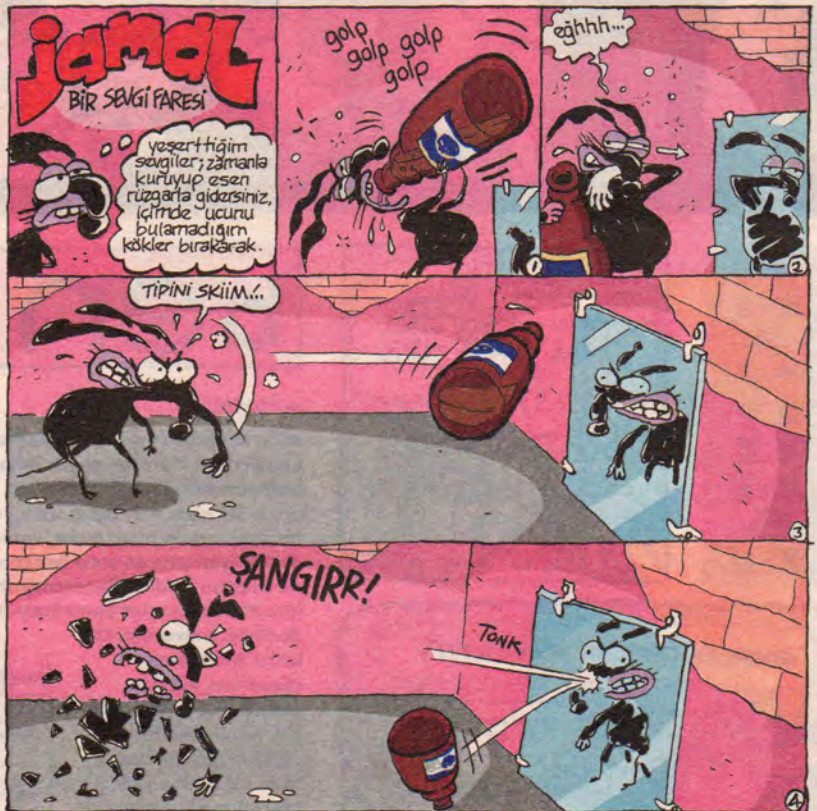
ediyordum. Annem, "Yeter dönüp durma, bozucaksın!" diyordu. Babam, "Bırak bir şey olmaz, Alman malı bu," diyerek dönmeye devam etmem için izin veriyordu. Kırmızı Dudak, "Ben sonra yine ziyaretine gelirim," diyerek dudaklarımın öpüyordu.

Eylem Planı

Hayat sigortam bir seneyi doldurmak üzere. Allaha şükürler olsun ki hala sağlıklıyım. Bu sene poliçe yenileme zamanı sigortayı iptal ettirmekte kararlıyım. Kırmızı Dudak'la yüz yüze görüşmeden bu işi telefonda halletmek istiyorum. Hazırladığım C planına göre, lafı çok uzatmadan tek bir cümleyle bu işi bitireceğim: "Bu sene ekonomik durumum felç kalmaya ya da ölmeye müsait değil, kusura bakmayın."

Enrah Abla

Cihan Ceylan

YÜZLEŞTİRİCİ

ŞİMDİ SEN ÇOCUĞUNU BUNA GETİRDİN DOĞRU MUDUR? NE DEDİ PEKİ BU ŞANA?

BAKTI İSTE ÇOCUĞA SONRA BEN BUNA BİŞEY YAPAMAM DEDİ...SEN EN İYİSİ BUNU Bİ HOCAYA GÖTÜR OKUYUP ÜFLE-SİN DEDİ...

YUH! YALANA BAK! ATIYO ABİ, DOKTORUM BEN ÖYLE ŞEY DER MİYİM HİÇ...TEDAVİ EDERİM DEDİM VALLA...

TAMAM BANA ANLATMA ONA ANLAT, BENİM GÖREVİM BURDA BİTİYÖ...SİZ DEVAM EDİN HADİ. YÜZLEŞİN LAN!?

ki basın kartı alacağım diye boşuna g.tümü yırtmışım. Özlem'imın vesikalık fotoğrafını da göstersem oluyormuş demek ki diye o an bir hüznlenir gibi olsam da hüznlenmedim, güldüm geçtim.

æ Benim için her teklif, hayır diyemeyeceğim bir tekliftir.

æ Bir keresinde de mal güderken kaybolduysuk biz. Şu ömrü hayatımda böyle bir güzelliğe de yaşadığım için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam. Çocuktuk kardeşimle. Her yaz, yaz tatillerimizi geçirmek için Sinop'un bir dağ köyü olan Gürcüler Köyü'ne giderdik. Gürcü köyü yani. Güzel babamın köyü. Ne mutluyduk o köyde. Samanlıkların tepesinde gelinciklerin bir görünüp bir kaybolmadığı tek bir gün olmazdı. Uzun Kuyruklu Baştankara'ların ağaçlardan dünyanın en güzel sarısı armutları dökmeyişi tek bir gün. Elmalar. Kırmızı birer can simidi gibi. Dünyanın en güzel yeriydi bir çocuk için. Ve dağlarda Heidi'yi görmek an meselesiydi. Oksijenin çarpmadığı tek bir gün. Yine böyle dünyanın en güzel günlerinden bir gün, ben kardeşimle ıhlamur ağacının altında otururken amcam geldi yanıma. Amcam da delinin teki, dedem buna iş buyurmuş, o da gelmiş işi bize buyuruyor. **Malları bugün siz güdeceksiniz** dedi. Mal dediği de inek öküz, böyle büyük mallar yani. Ben sekiz yaşındayım kardeşim yedi. Dedim güderiz, n'olucak yani. **Malları dedi siz takip edin, onlar sizi ahanda şu tepeye götürecek, her zaman gittikleri yer zaten, güzelce akşama kadar otlanacaklar, akşam olunca da geri dönecekler. Siz sadece başında duracaksınız malların dedi. Maller dedi seneler senesi güdüle güdüle güzergahı, gidiş dönüş saatlerini ezber ettiler** dedi. Amcamla vedalaştık, üvenderelerimiz elimizde, takıldık malların peşine. Çok güzel mekana kadar gittik. Otlanma başladı. Derken akşam oldu. Malların geri dönmeye hiç niyetleri yok. Hababam otlanıyorlar. Biz geri dönmeye kalksak yolu bulmamız mümkün değil. Akşam iyice olunca biz bir ağlamaya başladık kardeşimle, nasıl ses çıkardıysak artık, dağdan traktörlü adam geldi. Bizi attı traktöre, evin önüne getirdi, dedemi nenemi amcamı halamı anamı babamı gürültülü azar manyağı yaptı. Bin tane şey söyledi ama herhalde en komiği, **mala güvenilir mi deyyuslar** dediği idi. Sonra adam gitti, mallar geldi. Geldiler yani yine. Bizi kurt kapmadığı için herkes çok mutluydu, o akşam mısır ekmeği ve kara lahana yedik.

æ Sevğilerimle.

Stand-Up
11 Mart Cuma / Adana Pick Up Rock Bar / Saat: 21.30 / bilgi: 0532 748 64 66
12 Mart Cumartesi / Mersin Bistro Dolphin / Saat: 20.00 / bilgi: 0324 325 65 05
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

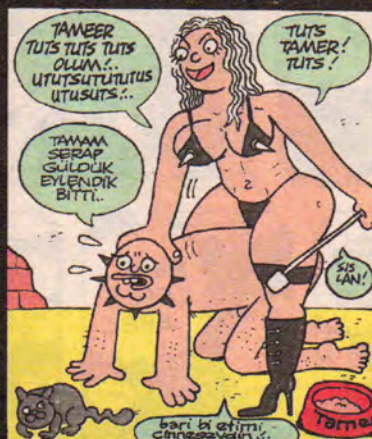
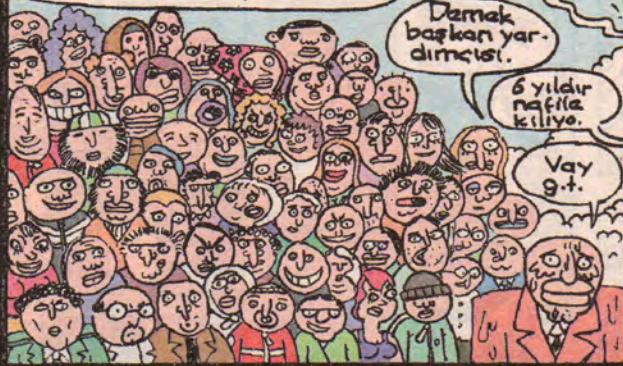
MAKUL KOCAM MEMOSKO

MEMOSUM YARIN ANNEMLERE GİDELMİYİ?
GİDELMİYİ?
ÖBÜR GÜN DE GİDELMİYİ?
BİTTABİ!
HER GÜN GİDELMİYİ?
MANTIKLI OLAN DA BU ZATEN!

twitter.com/apayalpalyay facebook.com/apayalpalyay@gmail.com

Yetkin Gülmen

Türkiye Ateistler derneği üyeleri olarak inceden inceden Allah'a inandığınız için cezazırzı çekip cennate gidiyorsunuz, yalnız dernek başkanı Ali Fuat Sağlamcı malesef soyadı gibi çıkma di gerçekten inanmıyomuş kariz o yüzden sonsuza kadar yanacak.

Deniz Ar en

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

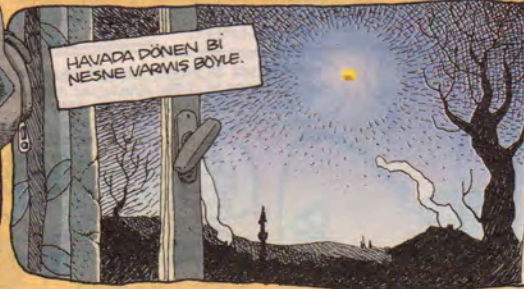
HANI İÇİNDEN Bİ ŞARKI SÖYLERSEN DE SONRA AYNI ŞARKIYI Bİ YERDE ÇALARAK DUYUP ŞAŞIRIRSEN YA, BUNUNLA İLGİLİ AKLI SELİM TEK ARGÜMAN BENİM İÇİN "ASLINDA KULAKLARIN O BİYERDE ÇALAN ŞARKIYI DUYDU, O YÜZDEN SÖYLÜYÜSÜN" AÇIKLAMASIDIR AMA O DA SÇİTİ... GEÇENLERDE DERGİDE NERDEN ESTİYE MUSTAFA SANDAL'IN ÇOK ESKİ Bİ ŞARKISI VAR YA SUÇ BENDE DİYE, ONU MİRLDANIYODUM, Bİ SAAT SONRA Bİ ÇIKTİM, CAPPEDE Bİ YERDE O ÇALIYO...

ŞİMDİ ORAYI BİLMEĞİĞİNİZ İÇİN TAM ANLATAMİYORUM AMA BİSENİZ NEYE ŞAŞIRDIĞIMI ANLARDINIZ, ÇOK TERS KALIO, BAYAA DA UZAK SİYİLİR, NEYSE BEN BUNLARI DÜŞÜNEREK EVE GELDİM. TELEVİZYONU Bİ AÇTIM, HOOP HABERLERDE TAM DA O MERAK ETTİKİM SAHNE...

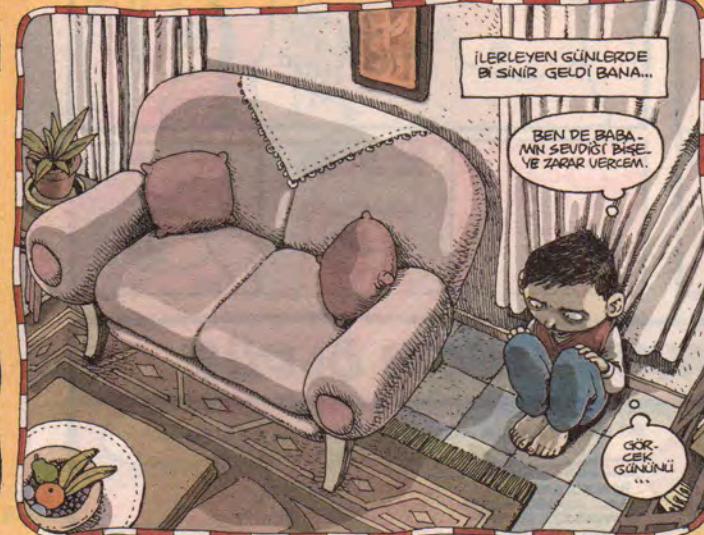
BAZI ŞEYLERİN AÇIKLAMASINI BULAMİYOSUN, BİGÜN DERGİDE UFO GEYİĞİ YAPIYODUK, AMA HANI İNCEDEN T.ŞAK GEÇEREKTE... UĞUR BİŞEY ANLATTI. BU KÜÇÜK KEN DENİZLİ'DEKİ KÖYLERİNDE PENCEREDEN BAKARKEN BİŞEY GÖRMÜŞ.

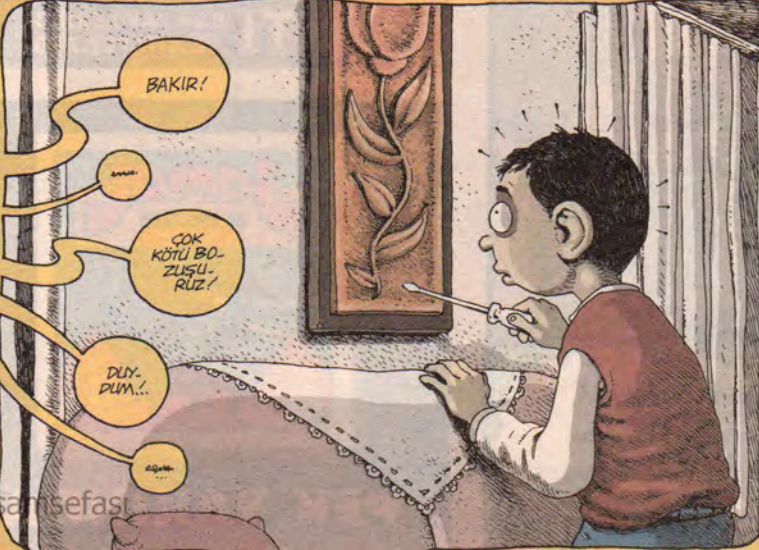
DURMUŞ DURMUŞ SONRA ANIDEN BÜYÜK Bİ HIZLA GİTMİŞ.

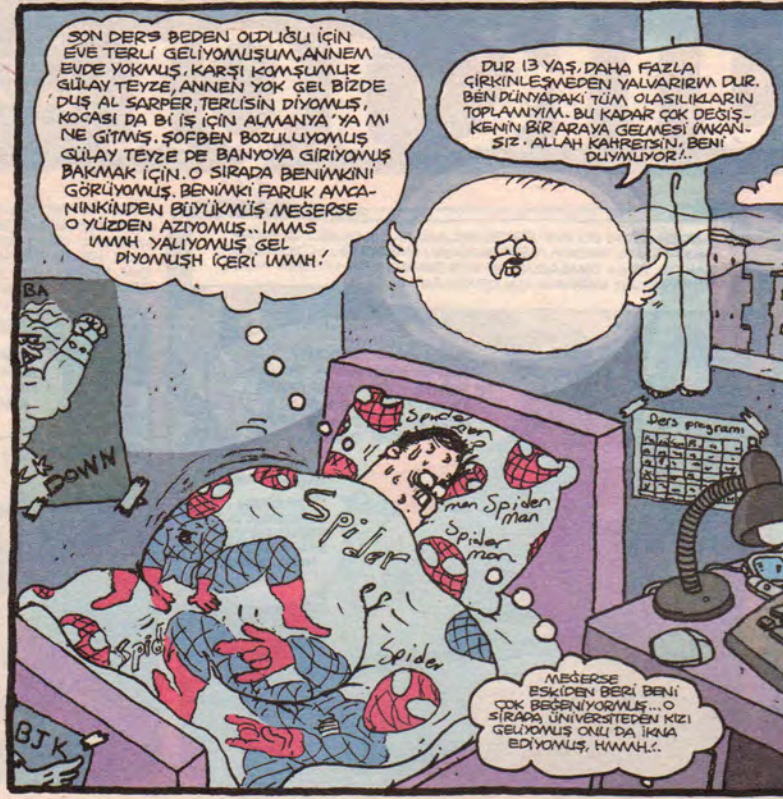
ŞİMDİ BOYLE BİŞEYİN ÜZERİNE BENİMKİNİ TIRT BULCAKINIZ BEKİ AMA DENCE HİÇ DEĞİL, ANLATÇAM. KÜÇÜK KEN BİGÜN BABAMA BENİ DERS ÇALISACAM YERDE ÇİZİROMAN OKURKEN YAKALAYIP ÇOK KIZMIŞTI, Bİ MİSAFİRİN YANINCA BAĞIRDI MAGİRDİ, BEN DE O SINIRLE CİNNET GEÇİRP BÜTÜN ÇİZİROMANLARIMI ALIP LAVABODA ISLATIP PARAMPARÇA ETMİŞTİM.

...TAM YAPICAKKEN, DIŞARDAN, AMA UZAKTAN Bİ YERLERDEN ŞÖYLE Bİ ADAM SESİ GELDİ...

uğur güvsoy

Uykusuz İMZA GÜNÜ

12 MART CUMARTESİ
TÜYAP BURSA KİTAP FUARI
Saat: 14:00-18:00

Tribal

Çiğdem

Nişanı atıyorum...

Cengizüstü.

Haha! Yakaladım.
Orspu çocuğu...

Sarkozi'yi andırıyorum diye seviyorum müzisyen mi bilemedim. Geldiğinde iki gün dışarı çıkmadım. İçinden bir tane sana sarılma dürtümünden korkmadım değil mi?

Abi ben de DUAYEN olmak istiyorum!

Gel baka. İki gözün. Hiçbir zaman kendini salma. Yaşarsın. Bir büyük devresin de. Asursan da. Sığsan da. Gözüne girip bir tavuskuşu gibi duracaksın. Bi de Asistan buldun mu? Deme kayıne...

Teyze seni yanlış bilgilendiriyorlar. g.tz çakıl kalba çakılacaklı o kazık?

Neysiz isir barı. Daha dikkatli olunuz ona göre artık.

Kozmonot lazim miydi abla?

Yazı yazdım rüyalarıma gir-meye başladığımı göre. Gırtlı da nasıl giriy-o. 1 hafta dur kum. salda y.rak gibi dikeliyo-rum.

AGACA IŞIK DOLANDIRMALARLA, TOPLU TAŞIMA ARAÇLARINA LCD EKRANLARI DÖŞEYELERLE OLMUYO BU İŞLER REYİS...

YA NASI OLUYO (BİBİ)M? KALDIRIM TAŞI (HALESİNİ) KAPTIN YA DAHA NE ÖTÜYÖSÜN?

VİCDANIM SIZLI(Y)...KALDIRIM TAŞLARINI SÖK. TAK İÇE İÇE DOLAŞTIR.

TÜP GEÇİT AÇILIŞINA GEL PIRIL PIRIL OLURSUN...

Bİ DAKKA...

HAYIR/DİNLEYECEK SİN 'BU İLİŞKİ YÜRÜ MÜYO ORGUN ANLA...

YANDIM BEN! YANIK ÖMER OLDUM...

N...NASIL?...

ÇOK İSİNDİ KAFAM TEPEDEN... BEYİNDE "PIT" DİYE BİŞY ATTİ. HASTANEYE KALDIRIN BENİ... SÖYLE YAVAŞÇA ALSINLAR BURADAN...

BAK AMA KONUŞ. TÜK MİSELEY TAMAM MI?

BİSTİM. DE VİR BENİ...

BI DAHA DÜRÜM MÜRÜM YEMİYELİM TAMAM MI?

TAMAM CANIM YEMEYİZ, GEÇTİ... HİŞŞ...

ÜHÜ ÜHÜ...

Baba yaro.

BU BİOMETRİK FOTOĞRAFI KABUL ETMEDİLER!

ABİ SENİN GÖZLER HAFİF ŞEHLA O YÜZDEN İSTERSEN FOTOĞRAFLA...

HALLET SKERİM BELANİ. G.TÜME EROİNLERLE DÜRU. YORUM BURDA...

8 MART DÜNYA KADIN-LAR GÜNÜ KUTLU OLSUN...

HASSÖYLEE! KAPANA 46 NUVARA TRAVESTİ AYAKKABI-SI TOPLUĞU YİYİNCE AKILLANDIN...

ŞUNU PAKET YAPABİLİR MİSİNİZ?

UUMU! WC.

LAZ NOLUY?

KÜMSE GELİYÖ LAZ MUAYENEHANEME...

SVİZİ?

SEN BU MEKTUBU OKUDUĞUNDA BEN ÇOK UZAKLAZDA OLACAŞIM...

KİMO?

BENİM VİBRATÖRÜMÜ ALMAYI UNUTUYO-SUN!

ZAMAN MEKAN MAKİNESİNİN DOĞURDUĞUNA İNANIYORSUN DA ÖLÜĞÜNE NİYE İNANMIYORSUN?

ZOVİEE ZOVİEE!

İNANIYORUM HOCAIM. ŞU ZAMAN TÜNELİNDEN ÇIKALIM KONUŞURUZ?

RADYOAKTİF BİR KEDİ TARAFINDAN İSTİRLDİN. ONU ANLADIK DA, DRAVDAN MİYAVLIYORSUN Dİ Mİ?

YOK BE ABİ MART'A DENK GELDİ İÇGÜDÜSEL ÇIKIYOR GEVREK GEVREK... MARRAULUY!

İNSAN GİBİ YOK MU BAŞLET. MEK İSTEYEN DE SEN...

HIÇ OLMAZ

BU PENÇERELERLE Mİ?

AYRINTILAR

NOTLAR

Buzdolabı-Fırın Notları!

Genel hayat kaosu içinde çok tırt gözükün, ama günlük hayat telaşında da bazen can kurtarıcı hâle gelen küçük notlardır! Ev denilen mekânın içinde, denilde buzdolabı kapısına (alternatif olarak, girişteki büyük aynanın üzerine) ve daha çarpıcı görünmesi maksadıyla da "çapraz" olarak yapıştırılır! Yumuk gözükün bi nesnenin, beyindeki yumukluk bölgesi sınırlarını uyarması sebebiyle, bu çapraz not kağıtları kolay ilgi çekmektedir. Ve mümkünse, nottaki "Yarım kilo kıyma, Bir de yoğurt!" cümlesinin kavuniçi renkli kalemle yazılması, ilgi çekme süresini hızlandırır. Buzdolabı notları görüldüğü üzere, genelde küçük alışveriş listelerinden oluşur. "Çok tatlı uyuyodun. Uyandırmaya kıyamadım!" notu, buraya yapıştırılmaz, misal. Yapıştırılrsa da, hoş durmaz. (Romantik notlar kısmında bunlara değinilecek.) Orneğin parantez içindeki bu cümle de, bir çeşit nottur! Hayat bazen, komple notlardan oluşuyormuş gibi gelebilir insana! Fark etmek, hatırlatmaları algılamak, uyarıları görüp harekete geçmek, kısacası birşeyleri "tamamlamak" ve "sonuçlara ulaşmak", çoğu zaman güçtür. Not aşamasında kalan yığınla eylemimiz, zihnimizi fitir fitir kemirir!

Ders Notları!

Buzdolabı notlarından farklı olarak; burada buzdolabına yapıştırılan küçük bir kağıt değil, bir kağıda sığdırılan dev buzdolabı söz konusu olabilir. Öğrenilmeye çalışılan koca dersin tamamını, bire-bir kağıda geçirmeye de "not almak" denilmektedir çünkü! Höğretmen, "not alın" der yalnızca. Fekat herbirşeyi de mutlaka yazmamızı ister! Tepemizde dikilmeyip, bunu bizim gönlümüze bırakan hocalarımız ise, "not alma yaratıcılığımızı" geliştiren insanlardır. Özgür bireyin, özgün notlarıdır bunlar çünkü: "1900... 23... İsmet... kaput, losyon..." gibi şifreli kelimelerden, olayı anında çözebilir kişi. Öğrenmeye ve hatırlamaya hiç niyeti yoksa, direk "Lozan Antlaşması" yazsa dahi, "Ozan kim be, eheh!" diye havalara bakar. Burda, notların, buzdolabı notlarında olduğu gibi (çapraz yapıştırılması!) durumuna gerek yoktur. Usul usul yukarıya, fezaaya yönelen satırlar, sevgili öğrencimizin elinin ayarı ve iç-kulak denge problemiyle ilgilidir! Not@a dikkat çekilmesi sebebiyle, belki, Lozan@ın L@sine bastırarak kağıt kanıtlanabilir, kenara da Tüp Kamyonu v.b resmi çizilebilir.

İş-Hatırlatma Notları!

Notların genel özelliklerinden sayılan, "gizemli" ve "karmaşık" olmaları, bu tür notlarda daha çok ortaya çıkmaktadır. Daha çok yazana, yani not sahibine özel hatırlatmalardır. "Taner@e kepece, televizyon! Erdiñ Üsküdar!" gibi bi notu, sigtin sene, notu yazandan başkası katiiyen anlamıyacaktır! Halbisi basit bir hatırlatmadır yalnızca, not sahibi için. Çoğunlukla, süratle alınan notlardan, acele edilir ve cümleler tam kurulmaz, ayrıca ilgisiz kavramlar yanyana getirilebilir. Örnek bir, borg-harc notu: "Kerr ver 30! Alsana Oss 251." Kişinin farklı meslek alanıyla ilgili, yabancı terimleri de barındıracağından, notun dışardan anlaşılması, bu açıdan da imkansız gibidir. "Höstrevjin, Eminönü@nden! 42 buçuk Büfe! Cafer gemisi!" notu, tüm gizemli zihnimizde şimşekler çaktırılabılır. "Mervidevdeki kadın... tasarruf göz... Hilmili sakız" notu ise, kimbilir, belki de bir sanatçının önemli bi gözlemini küçük cümleciklere indirgediği esrarlı notudur? Bilemeyiz! "Akşam viñ gelecek! Serdar@a söyle, Anahtarını da üstünde bırak!" notu için ise "Hah, iş makineleri kiralayan bi işyeri sahibinin notudur bu, kesin!" diye ukalalık yapamayız. O adamın notu, en yukarıdakiydi çünkü: Taner@in tamir edeceği kepece dişlisinin Tv@nin yanında durduğunu söyleyip, Viñ operatörü Erdiñ@in de Üsküdar@da olduğunu belirtiyor. Veya biz öyle sanıyoruz!

"Yeraltından Notlar!"

Çok yoğun ve de müthiş anlamlar ihtiva eden notlara ise, Edebi Notlar diyebiliriz. Burada, not sözcüğü, çoğu zaman "gözlemler, tesbitler" ifadesini de taşımaktadır! Örn: "Belçika Parklarından Notlar" şeklindeki kitap isiminden, yazarın Belçika'daki parkları bizlere tanıtmayı amaçladığını anlıyoruz. ©Sinop Kıyılarından@ notlar başlıgıyla, Sinop ilini gezen bir başka gezginin, ilginç gezi notları olabilir. "Yeraltından Notlar" ise, büyük yazar Fyodor Dostoyevski@nin, insan ruhunda gezintiyi çıktığı, ve bunları bize sarsıcı gözlemlerle aktardığı önemli bir eserdir! "Notlar" ibaresi, farklı yaşantılardan, bütüne bağlanan küçük kesitler sunulduğu, ve bir itirafname tadında yazıldığı için seçilmiş olabilir. Bunun dışında, eser, "iyi bir kitapta" mutlaka bulunması gereken çok önemli iki şeyi, en güçlü halleri ve örnekleriyle içinde barındırır. Sıkıntı, ve Neşe!. Üzerine "mizah kitabı" sıfatı eklenmiş bir çok kitaptan, zaman zaman (akan olaylar ve hayat öyle icap ettirdiğinden) çok daha komik olduğu gibi; yine ağlatmaya soyunan bir çok kitaptan daha fazla hüznü vericidir; sadece olaylar o noktaya geldiği için; hayat gibi! Böyle düşününce, başlıktaki "Notlar" tanımlamasını biraz daha anlayabiliyoruz. Bir kitap hakkında bunları düşünmek de, benim küçük notlarım oluyor işte! Ne aşırı belirgin, ne çok ürkek. Bi-iki ilginç ufak not daha almıştım, onlardan da bahsedeyim:

Romantik Notlar!

"Çok tatlı uyuyordun. Uyandırmaya kıyamadım (tırstım)" notunu, şu ana dek, hiçbir kadının yanındaki yastığa koymadım! (Belki, ülkenin yüzde altmışının cebine ilistirmek gerekir!) Fekat, çiçek aldığı kadınların küçük notlar yazdım mesela. (Böylelikle bu berbat ama doğru cümleyle de ya çiçeklerin, ya kadın@ların, ya benim ya da bu satırların, birşeylerin değeri azaldı gibi şu an ama, neyin!) Çiçekçinin, insanın tepesinde dikilmesi fecii bir kere. Hayatta özel not yazılmaz öyle! Zaten, verdikleri minicik kartvizit çok riskli: Elimdeki tükenmezle, yanlış bi kelimede geri dönmem imkansız! Herneyse, eğer ilişkideki yerinizi biliyor, ve o anda hissettığınız güçlü ve kasın duyguyu "bir not yazımı süresince" üzerinizde taşıyabiliyorsunuz, hiçbir sorun yok demektir. Geriye sadece, bu romantik ve gomic cümlelerin altına imza basmak kalıyor. "M" diyorum sadece: Varsa Mustafa diye birisi, çiçeğin ondan da gelebileceğini sansın bi an.. ama yapırlar arasındaki bu ilginç romantik notu da en çok, ben olan M@nin yazabileceğini düşünsün ardından diye!

Açıklama, Uyarı Notları!

"Mal almaya gittim, Döncüm!" Kapiya asılan bu küçük açıklama notu, yeterince açıklayıcı gibi. "Mal: Yani raf köşeleri için sattığım köşebent demirinden satın almaya, toptancıya gittim. Saat 14.45 gibi dönerim!" notu ise, çok daha süper açıklayıcı. "Gittim, fekat sıkılıp döndüm hemen! Tekrar gittim sonra. Belki dönmem de artık. Yalnız akşama kesin burdayım!" notu ise, kafa karıştırıcı. Bu tür notlarda amaç, dükkana gelen bir müşteri veya yakın kişiyi, durumdan haberdar etmek elbet. Fekat, zaman birimi belirtilmeden, sadece "döncüm" demek, bir bilgi ferahlaması vermiyor insana. Ortalama yarım saat sonra, camda başka bir tuhaf not: "Ben biraz dolamp, geldim. "Döncüm" demişsin sen ama, yoktun ki gene! Bi onbeş dakika sonra tekrar uğradım!" On dakika sonra, bizimki: "E geldik işte! Okudum salakça notunu da. Olum, sen niye not felan yazıyosun ki camıma len! Bekle şurda iki dakika! Seni göremeyince, napiyim, tuvalette gittim şindi ben de. Yirmi dakika kadar sonra ordayım." Onbeş dakika sonra: "Aa! Fekat sen benimle dalga mı geçiyosun İsmayil ağbi! Git-gel, dön-ber, sıkıldım! Şu arka sokaktaki pidediye gidiyom, on dakika sonra bak sendeyim! Zati, bantım da kalmadı artık, cama not yapıştırıcak. Bunu tükürükledim, inşallah düşmez!"

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Ergenekon operasyonunun son halkasında Ahmet Şık ve Nedim Şener tutuklandı. Savcılık gazetecilerin, gazetecilik yüzünden değil, açıklanması mümkün olmayan delillerle ilgili olarak tutuklandıklarını ileri sürdü.

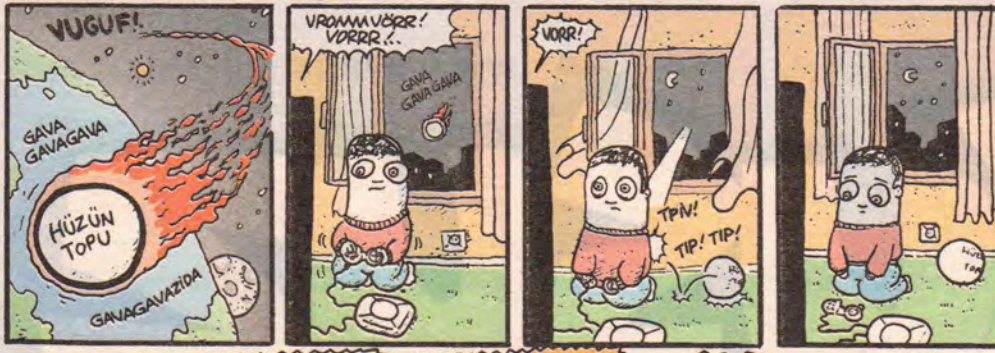

NİYE
TUTUKLANDIĞIMIZI
SÖYLEMEYECEK
MİSİNİZ?..

ADALET
MÜLKÜN TEMELİDİR

SUSMA
HAKKIMIZI
KULLANIYORUZ.

Okuyom ben yaa!

Efendim üzerinize afiyet bir operasyon geçirdim, hastanedeydim. Narkoz öncesi ilaç verdiklerinden tam olarak hatırlamıyorum ama saçma sapan hayaller gördüm, garip garip şeyler duydum. Yanımdakilerin söylediğine göre daha sonra sevgilime "hayatım Prusya mavisı boyaları hazırla, resim yapacağız" demişim.

Ameliyattan döndüğümde, herkes benim ilaç etkisi altında söylediğim saçmalıklara gülerken, ben "O da bir şey mi yahu, ilacın etkisiyle Ahmet Şık'ı Ergenekon'dan gözaltına almışlar diye duydum" dedim. Kimse gülmeyince benim kıkırdamam yarım kaldı. Anlamamışlardı diye açıkladım, "Yahu Ahmet Hoca var ya, dersini almıştım, B vermişlerdi hatta, hani gazeteci..." diye ama yine kimse gülmeyince. Onun yerine sesi kısık televizyonu işaret ettiler. Ekrandaki son dakika bandında Ahmet Şık'ın Ergenekon kapsamında gözaltına alındıkları yazıyordu.

Hayır, kalkıp gidemiyordum da; aldı mı beni bir panik. Bir an evvel eve gitmeliyim, zira Ergenekon, döndü dolaştı benim telefon rehberime ulaştı. Akıldan türlü düşünceler geçiyor. İyi ki notuma itiraz edip yükseltmemişim, Zekeriya Öz'ün olası bir "Ergenekon üyesi gazetecilerden yüksek not isteyerek örgüt içinde yükselmek mi istediniz?" sorusunu savuşturmuş oldum. Tabii tamamen de yırtmadım, zira Zekeriya Öz tam bir külyutnaz olduğu için "Örgüt üyeliğinizden şüphelenilmesin diye mi düşük not aldınız?" diye sorabilir doğrusu. Ne olursa olsun çıkmam lazım, ama önce doktoru ikna etmem gerek.

Doktor geldi, nasıl olduğumu sordu. "İyiym, iyiym" diyordum ama sesim Darth Wader gibi çıkıyor. Bir şekilde kendimi taburcu ettirdim. Çıkarken aklıma geldi; adamcağızı "Hastayı erken taburcu ederek delillerin karartılmasına yardımcı olduğunuz sabit görülmüştür" diye de sorgulayabilirler. Ama oldu bir kere.

Evde hemen kitaplığa gittim. Zira polisler tam bir kitap kurdu gibi önce kitaplara dadanıyorlar. Şüpheli bir şey arıyorum ama muhtemel şüphe nedir bilmediğim için çaresizim. Bana gelirse önce Enis Batur yanacak zira elli kitabı bir rafta. Yarın öbür gün Enis Batur'a "Örgüt üyeleri birçok kitabınızı almıştır. Üyeler, yazdıklarınızı anlamadıkları söylediklerinden, kitaplarınızın örgüt için ailet toplama sistemi olarak kullanıldığı anlaşılmıştır" diyebilirler. Yok etmeyi düşündüm ama sonra bakarsınız savcı okur da anlar, bana da anlatır diye bıraktım.

Yan rafa gözüm iliştiğinde adeta ürpertim. Samanpazarı kitapları. İsimleri olacak gibi değil, "Bomba", "Anarşist Şehitleri", "Amerikan Anarşistleri nasıl örgütlendi?" Harris'in Bomba romanı baştan ofsayt. Eminim ki kimi gazete "Evinde bomba çıktı" diye görecektir bu haberi. Yanarım; hepsini indirdim.

Talat Tekin'in "Kül Tigin, Bilge Kağan, Tunyukuk" kitabını tereddüt etmeden indirdim. Tonyukuk falan derken işin Ergenekon'a dayanacağını tahmin etmek güç değildi. Zaten, utanarak söylüyorum "Aa Özlem Tekin'in babası" diye almıştım kitabı. Önsüz da hayatıma devam edebilirdim.

Çizgiromanda zorlanmam sandım ama Tenten işi bozdu. Zira bu Tenten, bir gün bir gazetede mesai yapmışlığı olmadığı halde, gazeteci kisvesiyle dünyayı geziyor, kâh Pikaro'ları kıskırtıyor, kâh devrik generallere yardım ediyordu. Savcının "Belçika Gizli Servisi hesabına çalıştığı sabit bulunan Tenten isimli gazeteciyi örnek aldığınız doğru mudur?" sorusuyla karşılaşmamak için onları da ayırdım kenara.

Akşama doğru sevgilim gelip "Yeter yahu, bunların hepsini nasıl okuyacaksınız" dediğinde raflardaki kitapların yarısı inmişti. Kitapları kucaklayıp yatağa giderken orta rafta Aziz Nesin'ler ilişti gözüme.

Ola ki beni de alsalar; hani Ahmet, "Dokunan yanar" demişti ya; o sırada ben ne derim? diye düşündüm. "Amirim, bir yanlışlık olacak?" desem, rezil oluruz; en iyisinin öğrenciliğini vurgulayarak "Okuyom ben yaa" olduğuna karar verdim. Tam de emin olmadım.

Yatağa uzandım, kitaplar yanı başımda yığın halinde duruyor. Okur gibi yapıp birer ikiye yarımdayı pencereden atmaya başladım. 1904 yılından beri kimsenin girmediği apartman boşluğumuzu arayacak polis ekibi yoktur doğrusu. Hem belki dedikleri gibi yağmur yağar, deliller yok olur dedim. Arada uykuya dalıyor, rüyamda soruşturma tutanakları görüyordum:

Soruldu: Gözaltına alınan Ahmet Şık'la irtibatınız var mıdır? İlişkinizi açıklayınız?
Cevap: Abi, ben seçmeli ders olarak Gazetecilik dersi almıştım. Yani seçmeli dediysem öyle çok isteyerek seçmedim, kredi tamamlamak için illa almak gerekiyordu yoksa seçer miyim? O ara gördüm ettim. Merhaba merhaba o kadar. Borç istese vermem, evine çağırsa gitmem. Vatanına milletine bağlı bir kimseyim.

Soruldu: Bilgisayarınızda "KOKTEYL.docx" isimli belge bulunmuş, içinde isimler olduğu görülmüştür. Bunlar Molotof kokteyli dağıtılan örgüt üyeleri midir?
Cevap: Amirim, benim bu yakınlarda allahın izniyle nikâhım olacak, o kokteyl nikâh kokteylidir. Bilsedim kokteyl planlamazdım. Bir daha mı iki olsun amirim. Vatanına milletine bağlı bir kimseyim.

Soruldu: Bilgisayarınızda "bitirme_projesi.docx" isimli word belgesi bulunmuş, içinden de hiçbir şey çıkmamıştır. Bu hükümeti ve cemaati bitirme projesi midir? İçi neden boştur, içindekileri delil kartartmak maksadıyla mı sildiniz?
Cevap: Kıymetli efendim, bitirme derken orada kastedilen benim bitirme projemdir, mezun olmak için yazmam gereken tezdirdi ama daha bir satır yazamadım, o yüzden dosya boştur. Ama gözünüzü seveyim bu sızmasın, Bülent ve Süreyya Hoca her sorduğunda, iyi gidiyor diyorum. Vatanına milletine bağlı bir kimseyim.

Soruldu: 01.11 günü Yusuf isimli şahsa telefonda "Usta soğuk olacak yerden sıcak akıyor, ortalığı kırıp dökmeden ayarlamak lazım. Sistemi komple değiştireceğiz, başlamışken düzeltelim" dediğiniz tespit edilmiştir. Şahsa usta demenizin sebebi örgüt hiyerarşisi midir? Sıcak akmak derken sıcak para akışından mı bahsediyorsunuz? Kırıp dökmeden kastınız provokasyon mudur? Sistemi derken anayasal sistemi mi hedef alıyorsunuz?
Cevap: Sevgili büyüğüm, bu Yusuf sihihi tesisat ustası, taharet musluğunu sığa bağlamış eşek, afedersiniz haşlanıyoruz her seferinde. Fayansları kırıp dökmeden yapaalım diyorum işte ama sonra yapamadı zaten. Sistem derken tesisattan bahsediyoruz. Ha illa alacaksınız alın Yusuf'u, hala bitirmedir işleri. Uyuzum zaten. Vatanına milletine bağlı bir kimseyim.

Kan ter içinde uyandım. Gecenin bir yarısı, aklım hala orta raftaki Aziz Nesin'lerdeydi.

Uykusuz İMZAGÜNÜ

12 MART CUMARTESİ Saat: 14:30-18:00

TÜYAP BURSA KİTAP FUARI

CİHAN CEYLAN • YILMAZ ASLANTÜRK
YİĞİT ÖZGÜR • ENDER YILDIZHAN
EMRAH ABLAK • ANIL DUMAN
ERSİN KARABULUT • DENİZ ENSARİ
ERMAN ÇAĞLAR • MEMO TEMBELÇİZER
GÖKSU GÜL

YUKUSUN

Ergenekon operasyonunda gözaltına alınan Ahmet Şık ve Nedim Şener tutuklandı. Savcılık ve hükümet tutuklamaların gazetecilikle değil, bazı gizli delillerle ilgili olduğunu iddia etti.

AYNA AYNA SÖYLE BANA, VAR MI MUHALİF YAZAR MEDYADA?..

VAR!..

ULAN HALÂ MI?

ADALET MÜMKÜN DEĞİLDİR

ARTIK ADALET SENSİN... ASARSIN DA KESERSİN DE!

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Ahmet Şık ve Nedim Şener'in tutuklamalarıyla ilgili olarak "kaygılıyım" dedi.

YASAMA YÜRÜTME KAYGI

Gazeteciler, son Ergenekon tutuklamalarını protesto ederken Zekeriya Öz tehdit gibi bir açıklamayla, gazetecilere destek olanların Ergenekon'a katkı sağladığını ve bu yönde yayınların özenle izlendiğini söyledi.

TEK BAŞINA MI YÜRÜYÖSÜN?

BURAYA GELENE KADAR HERKESİ TUTUKLADILAR...

BİSEYLER DUYDUM

SOSYAL PAYLAŞIM

Mehmet Ali Birand, 04-03-2011 tarihinde Twitter'dan durumunu beyan etti: "Sevgili arkadaşlar, ishalim nihayet bitti. Yine de o kadar yorgun düşünüyorum ki insan, bugün yarın dinlenmeye ihtiyacım var."

BAKALIM SOKAKTAKİ ADAM BUNA NE DİYCEK!

GEL LAN TWITTER'A...

Ünlüler kendilerini eleştirenlerin ağır paylarını Twitter'dan vermeyi çok sevdi. Artık hemen hergün kısa ama etkili bir tehdit tweet'ine rastlamak mümkün. Lafı gediğine oturtan son tweetler şöyle:

- Seren Serengil: "Baktım da; modası geçmiş gay bir popçu, gulyabani gibi bir kadın popçu, fosilleşmiş bir modacı... Beni eleştirenler, altlarındaki kokuşmuş jean'lerine baksınlar."
- Şehrazat: "Sana bir şey diyeyim mi! Yaşlılıkça kötüleşiyorsun. Ayıp! Sana ne! Gaz çıkar, b.k çıkar! Kimsin sen, kim?"

KİÇKİN KENARINI YESİNLER!

ULAN BENİM DE AĞZIMI BOZDULAR...

twitter

Dünyanın en çok hapis yatan aydınlarından İsmail Beşikçi bu kez bir yazısından dolayı bir yıl üç ay hapis cezasına çarptırıldı.

GÖZÜM DALDI...

İSMAİL BEŞİKÇİ GELECEK!

CEZAEVİ

Kaddafi inatta sınır tanımıyor, Libya'da iç savaş sürüyor.

YILLARDIR ŞÜPHELENMEKTE HAKLIYMSAM, VATAN HAINI ÇIKTI...

HALK...

KİM?

KAÇ YIL OLDU?

• Hiç müzik kullanılmayan "İki Dil Bir Bavul" filmi Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından düzenlenen "1. İlk Yönetmen Uluslararası Film Festivali"nde 'en iyi müzik' ödülünü alalı 1 yıl...

• Pınar Altınok, katıldığı programa telefonla bağlanan Muazzez Abacı'ya, "Sizi ellerinizden, beyninizden, ruhunuzdan, her yerinizden öpüyorum," diye seslenerek büyüye saygıda sınırları kaldıralı 5 yıl...

• Özcan Deniz, "Ayakkabılarının özel tabanları beni daha uzun değil ama dik gösteriyor. Topuk sistemi yürüyüşü kolaylaştırmak, duruşu biraz daha dik göstermek ve asil kılmak için özel tasarlanıyor," açıklamasıyla asalete giriş yapalı 8 yıl...

• Süleyman Demirel, Ford Otosan'a verilmesi planlanan arazide pürüzler çıkınca, "Eğer bu sazlık bataklık araziye bu tesis için vermezseniz, ben Çankaya Köşkü'nün bahçesini vermeye hazırım," diyeli tam 13 yıl olmuş.

RABBİM BİR AN FOK KORKTUM

Tarım Bakanlığı tarafından yayımlanan yönetmelik ile eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlunun ortağı olduğu A.B. Gıda'nın Bandırma'da kurmak istediği termik santralin önü açıldı. Unakıtanların bölgedeki termik santral isteği daha önce 2 defa reddedilmişti.

RABBİM BÖYLE İSTEDİ...

İLETİŞİM NASIL KURULYORSUNUZ?

BAKANLIK ARACILIĞIMA!

BUNU DA YAZ.

SİNİRDEN GÜLLÜYOM LAN...

9'u sırtından olmak üzere toplam 13 kurşunla vurulan 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ı öldüren polisler beraat ederken, Kaymaz'ın heykelini yaptıran Diyarbakır Sur Belediye Başkanı Abdullah Demirbaş'ın, "belediyeyi zarara uğrattığı" iddiasıyla ağır ceza mahkemesinde yargılanmasına karar verildi.

TEK KURŞUNLA ÖLDÜREBİLİR. CEGİNİZ UĞUR KAYMAZ'A 13 KURŞUN HARCAMAKTAN VE DEVLETİ ZARARA SOKMAKTAN TEKRAR YARGILANACAKSINIZ...

FIRAT BUDACI

MUTLULUK CIVILTİSİ "TÜİK"

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) yaptığı 2010 yılı 'Yaşam Memnuniyeti Araştırması' sonuçlarına göre, Türkiye'de yaşayanların yüzde 61,2'si kendini mutlu hissediyor.

BU HAFTA KÖŞEYE NE ÇİZSEM ACABA HAYATIM?

OH UMUT KORKUYORUM... ÇOK DEĞİŞTİN SEN!

NERAK ETME HAYATIM. BAŞBAKANA YAKLAŞABİLİRİM. İÇİN BİLİK DEĞİŞTİR-DİM. HERŞE BİLİK O ÇOK SINIRLI... BU KADAR SINIR ONA DA ZARAR. BİZE DE ZARAR. SINIRINI GEÇİRİP GELİCEM. SONRA ESKİ SAKIN HAYATIMIZA DEVAM EDİCEZ. AMA UKEY! YİNE O YÖNE-TEK!

SACMALAMA UMUT. O SENİ DİNLEMİYOR. O KİMSEYİ DİNLEMİYOR.

DİNLEMİYECESİNİ BİLDİĞİM İÇİN BEN HER ŞEYİ AYARLADIM BEBEGİM... BAŞBAKANA ÇOK YAKLAŞIP ANİ BİR HAREKETLE AYAKKABILARINI ÇIKARICAM VE DENİZE ATICAM.

PEKİ AMA NEDEN?

TOPRAK BÜTÜN ELEKTRİĞİ ALIR DA ONDAN.. BASTA BİRAZ KIZAKAK AMA TOPRAK ÇORAPTAN DA OLSA BÜTÜN ELEKTRİĞİ EMİP ALIRAK.. YOKSA BU GERSİNLİĞE ŞÜMR GEÇMEZ...

OH UMUT. BİR KERE DAHA AŞIK OLDUM SANA AMA... KORKUYORUM. YA BİŞEY YAPARLAR.. SA SANA...

KORKMA YAVRUCUĞUM. HER İHTİMALE KARŞI ÇIKIYIM. SENİN ÇİĞİTLİ BACINI GİYDİM. O İÇİMDEYKEN KİMSE BANA KÖTÜ BİŞEY YAPAMAZ!

GÜLE GÜLE O ZAMAN AŞIKBİLEDEM... YOLUN AÇIK OLSUN...

YAKTIM KENDİMİ...

Sevgili okurlar Türkiye'de bir tek uykusuz dergisinde bulunan ve gizerleri göçüklüğüne gütüren aletti-mizin bugün yağına suyuna bakarken birden pletin etrafında dolayan otisabir'i gördüm.

OTİSABİ? YOOOOO! ABİ ÖZÜR DÜLERİM ABİ!

TURKISH RAP

FİT FİT FİT

"Hayrola abi yorgun gözüküyorsun hasta mı?" diye sordum. "Yoo iyiyim gayet, diye bir puro yaktı. "Yok abi iki gün önce gördüm ben seni daha iyiydin barite bi fark var" dedim. "Yok oğlum Ağniyim işte. Sacmalama" diye gitme-ye çalıştı. Koluna yapış-tım. "Abi bana inanmı-yorsan gir alete, iki gün önceye götürüyem seni, kendin gör. Sen de bana hak vereceksin" dedim.

AMAN UMUTÇUĞUM BİL-MEDİĞİM ALETE SOKMA BENİ... BİLİYOSUN BU ALETİ BEN HİÇ KİŞİ ÇIKARTAN KUL-LANMIYORUM, SİT KULLANI-YORSUNUZ, DEDİ. "ABİ GÜ-VEN BANA, SENDEN YANAYI ÇÖLE AÇMIYIM. KISIK ÇALIŞTIRICAM ALETİ... İKİ GÜN GERİ GİDECEK-SİN SÖZCE... SEN KENDİNİ KÖRDEĞİNE BIRAK-DIYLA PURUSUN. EĞER HAFTAYA KADAR KULAN BU KESİN BİRİNİN KÜÇÜK KÖRDEĞİDİR" DİYE-CEĞİNİ YASINDA Bİ ERGEN BULUNSANIZ DERGİYE GELİR-GEN MİKNATISLAMA YAP-I-SAM... ADAM İŞİNİ GİCEK...

BU ANNEMİN YÖNTEMİ, BUNU ONDAN BAŞKASI YAPAMAZ.

İşlemediği bir cinayetten ötürü aranıyordu. Bir yandan kaçıp bir yandan da suçsuzluğunu ispat etmeye çalışacaktı...

ANANET OLSUN... ANANET OLSUN!

NAZARIN YÜZÜNDEN ALASKA DAKI YUVAM YIKILDI OROSDU ÇOCUĞU... BARI BIRAK DİA ÇAY İÇİYİM...

ÇATIRT!

Nazar

İŞİMDEYİM GÜCÜMBEYİM

UMUT SARIKAYA

ENİNDE SONUNDA AKŞAM EKMEĞİNİ ALMAYA GELECEK.

AYDIN BAKALİYE

LANET OLSUN... LANET OLSUN!

ONU TAM ELE GEÇİRECEKKEN EKMEĞİNİ TOPLUSUNU KOPARIP KACTI EFENDİM

YİNE BAŞARDI!

İNSALLAH KİŞİYE İNSALLAH KİŞİYE

ROCK

WAHOOOOOOOOO WAHOOOOOOOOO

HANI BEBEKLERİ OLMAYAN O KÜÇÜK KIZ VARDI YA BAK İŞTE BÜYÜTTÜM O KIZI. ARTIK AĞLAMİYORUM HANI SİĞ SULARDA YÜZMEYİ BİLMEYEN O ÇOCUK VARDI YA.. HANI SİĞ BENİ. ARTIK BOĞULMUYORUM GÖR BENİ. ARTIK BOĞULMUYORUM DÜŞE DÜŞE ÖĞRENDİM BEN KOŞMAYI YARALARIMIN KABUKLARINI ARTIK KOPARMİYORUM

MÜTECI AŞKINI ÇEK ÜZERİMDEN MÜKUNMA İZİN VERMİYORUM GİREMEYECESİN HERKESTEN GİZLEDİĞİM DOKUNMA DODAMA DODAMA DODAMA DODAMA

O sırada eski çıktığı...

ÇAY OLSA DA İÇSEK...

CORCI SPORTS

abbi?

ÇOK İYİ YAA...

KISURA BAKMA BETÜL... BİGÜN KARŞILAŞIRSAM 9 YILLIK ÇIKTIĞIM KIZI NATALI PORTAMIN'IN KAFASINA ATICAM DİYE SÖZ VERMİSTİM KEN-DİME. SENLE İLGİLİ BİŞEY DEĞİL..

Y.RRAA YEDİM.

NE ZAMAN İNTERNETTE GEZİNSEM MUTLAKA TEOMAN'IN ÇOCUKLUK RESMİYLE BERABER BENİM (CORCI KULLUN) RESMİYLE DE KARŞILAŞIYOR. GÖRE GÖRE KENDİ ÇOCUKLUĞUMDAN TIKSIN-DIM SENİN YÜZÜNDEN... WAN-BİZ DE SENİ KALENDER MAHALLE ESNAFI SANIRPIK UNLU OLUK DİYE HEYEM İNTERNETTE VERMİSSİN RESMİNİ!

ABİ YEVA'N EDİYORUM SANA.. BEN VERMEDİM İNTERNE-TE...

NEE! KURUR HA? SAKDI SKİM EBENİ KULLUN!

Foto iliyos

YALAN SÖYLEME LAN, SEN VERMİNCEN DE KİM VERECEK? SKİM SENİN GİBİ ESNAFI...

B@KUNİN

Askere gidip geldiğime göre artık Anarşizmi kurabilirim... Anarşizm'in kuralları Türkiye ve Kuzey Kıbrıs haricinde dünyada kırsız askere girmesin.

Halalar ve Dayılar haricinde dünyadaki herkes günü açıp gezsin...

HEY100!

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Dünya talebiyle kimisi halkın emekde
Kimi oturup zevk ile dünyayı yemekte"
Ruhi-i Bağdadi

- "Kürt Durumu" desek "Kürt Sorunu" yerine, daha hızlı çözülecek sanki!..
- Darbeyi kafasından geçiren bile yargılsın tabii ki. Ama dava, entelektüel muhalif avına dönmekten. Hukuk, Hocaefendi yancılarının oyuncacı olmadan. Yeri yurdu belli, üniformasız yazarı, gazeteciyi içerde tutmak adli değil, kafaeski!..
- Libya düşmesin; Muammer, emperyalist muammaya yenilmesin!..
- Hasta Adam, sen tut, geniş imparatorluktan çocuğun üstüne yeni devlet daralt!..
- Bitsin: Çocukları uykuya davet eden tek gözlül korkunc yaratık!..
- Devlet Bahçeli, bu rakam sevgisiyle, saat 11.11'e 11.11 değil, Malazgirt'e selam hesabı "10.71" diyor dur kesin!..
- Enişlenme modern; Hak, şerleri hayretler!..
- Yalçın Küçük içerdeyken, Samanyolu TV'deki bi programda, cevap hakkı gereği, isterse yayına bağlanabileceği belirtildi! (Rasim Ozan Siciylay'ın programında...)
- Ferhat Göçer: Kaddafi sesli şarkıcı!..
- Sinirlenmek isteyince, siyah atkısıyla yaptığı kendi dansını cepten izleyen ve "Kopmuşum" diyen genjin reklamını hatırlıyorum!..
- Türkiye: Latin Avrupa... Sağın, solu önce silahla, faşizmle yokedip, sonra da sol değerleri yağmaladığı korsan diyor!..
- Ak Parti: Çakma sosyal demokrasi!..
- 24 Ocak - Özal - 12 Eylül - Evren - ANAP zinciri olmasa iktidar olamayacak kafa, bu zinciri kırmayı istese bile beceremez: Nesnenin doğası!..
- İşbirlikçi olmasa emperyalist de olmazdı!..
- Bizim halkın, artistik patinajdaki tüm çiftleri evli ya da sevgili sanması nedir peki ya, estetik uyum arzediyorlar diye?!
- Kızına dövme yapmayan, dizine dövme yapar!..
- "Modern Adab-ı Muşeret" diye eski bi dergiden küpür gördüm arkadaş evinde, "İnsanlar dört tipe ayrılır diyor ve sıralıyor: 1. Sıhhatli... 2. Sinirli... 3. Lenfavi!..." Bu kadar... Dördüncü yok... Hatta üçüncü bile nerdeyse yok!..
- "Bugün dost yarlanmış, yine gönlüm tam değil!" - İlker Ekiş
- Bi sürü insanla aynı şeyi yapmak mı, aynı insanla bi sürü şey yapmak mı? Kesin cevap, aynı insanla hep aynı şeyi yapmamak!..
- Türk: Mobil Moğol!..
- Memlekette palmye var, fakat içinde palmye geçen halk türküsü yok. Sanırım kavak lobisi engel oluyo!..
- Beni türk lokumlarına emanet ediniz!..
- 11 yaşındaydım galiba, bi misafirlikte evin kızının oyuncakları içinde Barbie bebek de vardı. Platin sarısı saçıyla hemmen nazar-ı dikkatimi çeken bu oyuncak, kızın bir numarasıydı. Özenle, sabırla kıyafetlerini değiştirip duruyordu. Kıyafetler değişikçe çıplak kalan Barbie'nin göğüslerine bakmak istedim ama kızdan utanıp çok bakamadım. Sonra, herkes salondayken, HIZLA içeri gidip giysisini kaldırıp göğüslerine baktım. Biçimli küçük nesneyle yaşadığım macera, bundan ibarettir!..
- Şiddetle bile ayrımcılık yapılan tuhaf yurdum!..
- Beyoğlu'nda bıçaklanan bir bar koruma görevlisi, kasiğindeki bıçakla, yürüye yürüye Alman Hastane'sine gitmiş!.. Hayın gibi, hiç kimse ilgilenmemiş!.. Gene yürüyerek, Taksim İlkaydım'a gitmiş ve kapıda kan kaybindan kan vermiş!.. Ne acıklı bir yürüyüşmüş o... Zaten hazzetmezdim, iyice soğudum Alman Hastanesi'nden!..
- Birlikte en az 4 mevsim geçirmeden çocuk yapmayın!..

• İbni Sina'nın gençken, Buhara emirini mühim bir hastalıktan kurtarıp Samanoğulları Sarayının kütüphanesinde çalışma izni alıp gecesini gündüzünü orada geçirmesi ve o sıralarda kütüphanenin yanması üzerine "O eşsiz kitaplardaki bilgilerin yalnız kendi hafızasında kalmasını temin için İbni Sina'nın bu kütüphaneyi mahsus yakmış olduğu şayiası da rivayet edilir." Vay canına, cahil saldırısı bilgi kadar eski!..

• Bitmediyse Bitsin: Nah işaretini yapıp "Mikrofonu konuş" demek!..

• "Demirel bi gördüğü insanı bi daha unutmuyomuş" diyenlerle "Sen de herkesi tanıyon ha" diyenler genelde aynı insanlar oluyo!..

• Evde, temizlik sırasında önüne çıkan plastik topa vurmam ve Arife Hanım'ın "O da bi fikir!" demesi!..

• Bilinmeyen Numaralar servislerindeki yoğun rekabet, toplumda işlerin yolunda gitmediğini göstermiyo mu? Doğru düzgün bi işleyişte, kim n'apsın bilinmeyen numarayı? Ayrıca nasıl bilinmeyen, söylüyosun işte numarayı. "Bi Yere Kadar Bilinmeyen Numaralar" desen neyse!..

• En sonunda, içmeyelim diye zik şekil filtre yapcıklar, o olcak!..

• Bi laf söyleyen insana "Yalanını zikiim!" diyen adamın psikiyatra da ihtiyacı olmaz, psikoloğa da!..

• Yarro Plan: Siyah gelinlikle evlenmek!..

• Bi harita ödevim vardı, ilkokul beşte, komşu abla yardım etti, sıra denizleri boyamaya gelince, mavi kuru boyayı ucundan jilette kazıyıp, boya kırıntılarını pamukla yayıp sihirli bi renk elde etti. Bir sırma mazhar olmuş gibi, içimden elektrikler geçti, aklım oynadı!..

• Çocuktan Esirgeme Kurumu: Büyük Ortadoğu Planı!..

• Bi liseli çocuğu, diğerine "Bi sus be at kafa, durmadan konuşun bütün gün" derken duydum!..

• Parka ve cebinde kitap: Faşizme ve soğuğa geçit yok!..

• Bi arkadaşım: "Babam okulumda sadece bir kez geldi, onda da tasdiknamemi aldı" dedi!..

• Meksikalı da miskin olmayanı dışlar!..

• Derginin bulunduğu Hamson Apartmanı'nın elektrik sayaç numarası 1!.. İlk elektrik buraya verilmiş lan!.. 10 numara elektrigimiz var sanıyodum beni!..

• Hamlet: Gazete... Amcasını öldürdü... Macbeth: Felsefe... Uykuyu öldürdü!..

• Bi insanın yüzünü parmaklarıyla sıkacağına, tekme at, yumruğu bas, daha iyi!.. O sıkılınca, deforma olan yüz, dünyanın en acıip ifadesi!..

• Güzel Anadolumuzda Türlerin Birimi: Cinsini s.ktiğim cinsine çeker!..

• Gogol'ün trende tanıştığı rahibin tavsiyesine uyup Ölü Canlar 2'nin el yazmasını yakması nedir peki ya?.. Bence zaten içine sinmediydi tam, ilki gibi olmadı diye darlanıyordu!.. Hatta tam tersi, rahibe "Yaksam mı?.. Yakıcam ben bunu?.. Yaksam mıyık?" deyip durup, nihayetinde "Yak gitsin be İsamın oğlu!" cevabını almış olabilir!..

• İnañ Dünyası: Bize ayrılan sure'nin sonuna geldik!..

• - Dünyanın bütün işçileri, birleşin!

- Hay hay!

- Hass.ktir, yanlışlıkla patronlara seslenmişim!

• Vedatspor: Her Perşembe Sakman Kulüp'teyim. (21.45)

• Süleyman Seba'nın röportajda "Futbolcular arasında hiç ayırım yapmadım, hepsine eşit kızdım" demesi ve gülmesi!..

• Sen-ben hissederiz, devletten maaşlı sanatçı duyursan!..

• "Yatılı okulu" denince bi uyku kokusu, bi yorgan ısısı sariyo beni!.. "Üçüncü mevkî" ve "Parasız yatılı" yakar gönülleri!.. "Akşam Lisesi" de duble kasvet!..

• Gençlik Kolları: Müstemilat!..

• Edimeli bir arkadaşına "Tekirdağ'la Edirne arasında rakı çekilmesi var mı inceden?" diye sordum, "Hiç öyle bir şey yok, rakı Edirne'nindir" dedi!..

• Gürh: Tesadüfen oluşmuş toplum!..

• Gaziantep'te tanıdıklara yemeğe gittiydik ailece. Şahane, leziz yemeklerin tadına doyum olmamakla birlikte acıydı. Çok acıydı. Profilden babamı gördüm, yuvalama çorbayı içerken gözünden yaş geliyordu. Çok lezizdi ve çok acıydı. Evin hanımı "Siz alışkın diilisiniz diye acıyı az koydum" dedi bi de!..

• Sivil itaatsizsin kınılma noktası: Nerde trak, orda bırak!..

• Van Hojdok'la reklam setinde çalışmışım. Set arasında demir barajın üzerinden frikik kullandım, balına gol oldu. Van Hojdok "Bravo" dedi diye inceden bi havaya girdim!..

• Vesait: Hoşgeldin 1000'li yılların modern hayatı!..

• "Zeynep SK ne, niye bu ismi kullanıyosun?" diye sordum, "Adım Zeynep Işık benim, sanal ortamda 'Zeynep Işık' oluyo, o yüzden" dedi, "Peki" dedim!..

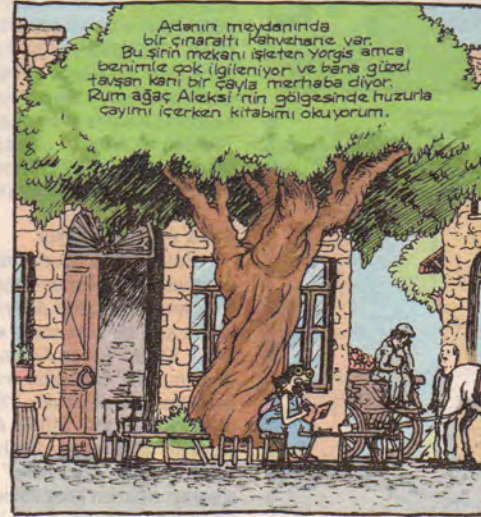
CIHAN KILIÇ

Gece geç saatte ulaştı. Şim pansionurunda deliksiz bir uyku çekip, güzel deniz kokulu ada süsbahna uyanıyordum... Pencereden girer yurmuşak miltetm günaydın diyor sanki bana, ben de günaydın diyor. Miltetm'e... Tüm gün için adayı dolama planım hazır... gülüm. süyörüm...

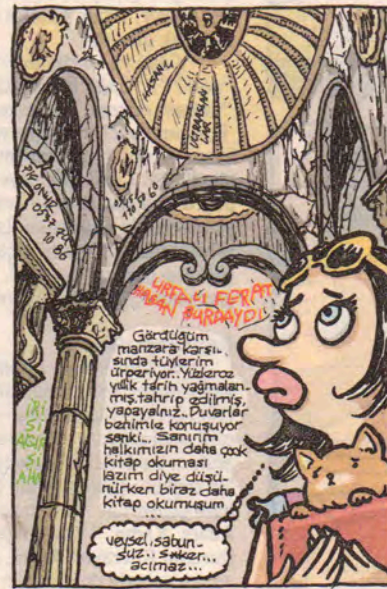
Enfes kehvehanın ardından dolasmaya başlıyorum arnavut kaldırımlı sokaklarda... Adanın gerçeğe sahiplenmiş kedi benzeri kedi. İyiy. Muhtesem rum evlerinin taş duvarları arasında gölgelik bir yer bulup kitabımı okumaya dalıyorum...

Adanın meydanında bir çınaraltı kehvehanı var. Bu şirin mekânı işleten Yorgis amca bizimle çok ilgileniyor ve bana güzel tavsiye keni bir çayla merhaba diyor. Rum ağaç Aleksi'nin gölgesinde huzurla gayimi içerken kitabımı okuyorum.

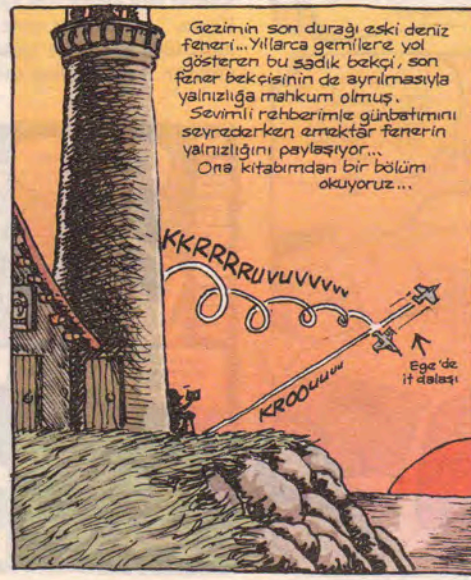
Yorgis amcanın tavsiyesine uyup bir bisiklet kirallıyor ve Kanilyakis kilisesini görmeye gidiyorum... Küçük bir kediçik bana rehberlik ediyor. Yol üzerinde her görüntü bir fotoğraf karesi gibi... Her köşede durup kitap okumak istiyorum insan... Ama Kanilyakis mezarlık ağır basıyor yola devam ediyorum...

Gördüğüm manzara korusunda tüklerim ürpertiye. Vüdaroz yalık tarifi yağmalanmış, tahrip edilmiş, yapayalnız. Duvarlar bezimle konuşuyor sanki. Sanırım halkımızın daha çok kitap okuması lazım diye düşü. Nürken biraz daha kitap okumak...

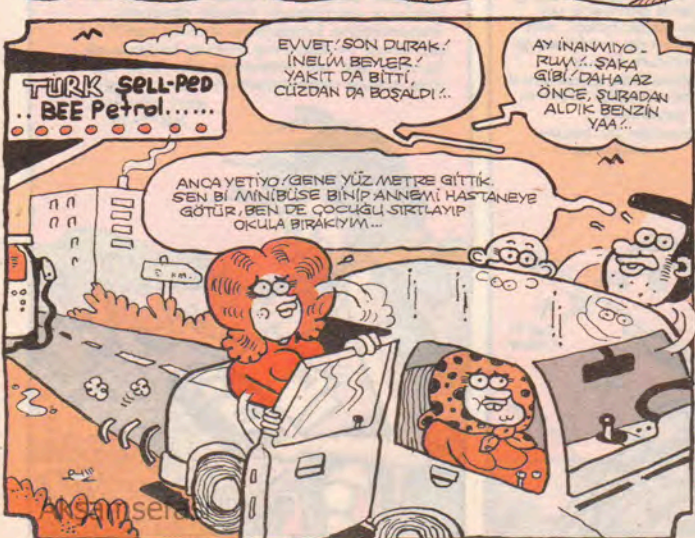
Sıradaki durağım Günayazı Şarapevi... Burayı işleten sevimli çifti Erman bey ve Ebru hanım, kendi ayakları ile eddikleri ürünlerden ürettikleri adaya özel günayazı şarabından ikram ediyorlar. Ayrıca şarabın yanında yine kendi bahçelerinden aldıkları domatesleri yanında ayakları ezerek kendi buluşları taze salcandan da tatma şansı buluyorum... Galiba Erman beyin şirli ayakları dıydığı her şeye lezzet katıyor.

Gezimin son durağı eski deniz feneri... Yıllarca gemilere yol gösteren bu sadık bekçi, son fener bekeisinin de ayrılmasıyla yalnızlığa mahkum olmuş. Sevimli rehberimizle günbatımını seyrederken emektar fenerin yalnızlığını paylaşıyor. Ona kitabımdan bir bölüm okuyoruz...

Bu güzel adadan ayrılmak çok zor ama yolculuk vakti geldi. Küçük dostumu özgürlüğüne bırakırken kımda hafif bir burukluk ve ağzımda Erman beyin ayaklarının tadı var. İstemeye istemeye de olsa adaya veda ediyorum. Tabi bir gün geri dönmek şartıyla...

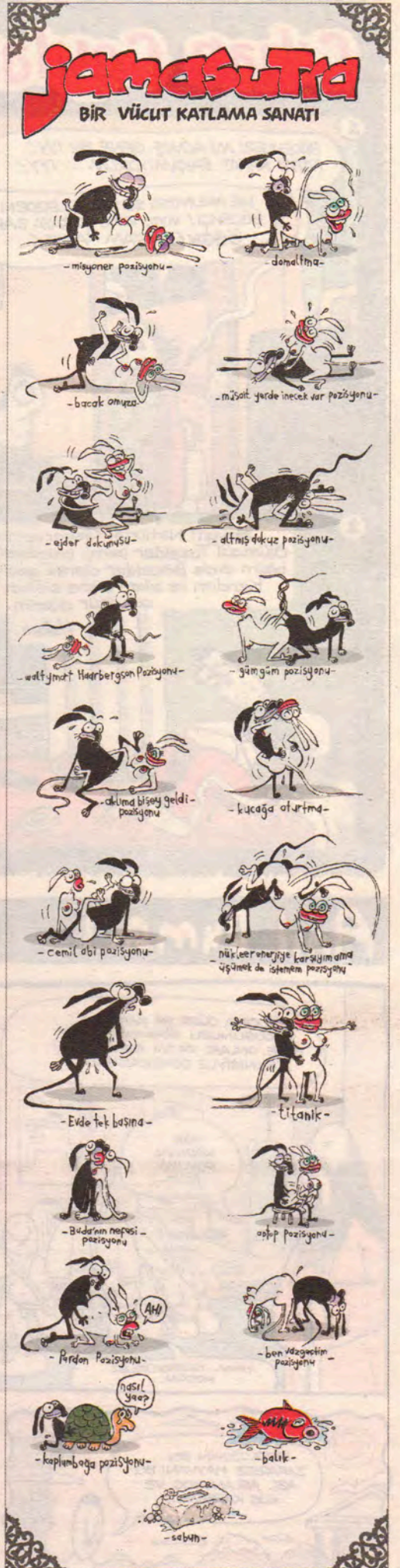
“kendimi
durduracak
değilim”

Sabah 8'de ter içinde uyanıyor adam. Yanına bakıyor. Kadın gitmiş. Kalkıp pencereyi açıyor. Tam yatağa dönecekken karşı apartmanın çatısında bir kuş görüyor. "Bu o!" diye mırıldanıyor. Bir süre kuşla bakışıyorlar. Kuş havalanıp üzerine doğru uçunca hemen pencereyi kapatıyor. Kuş pencerenin pervazına konuyor. Bakışıyor. Sonra pencereyi açıyor Terli Adam. Suratına garip bir gülümseme yerleşiyor. Bu gülümseme kuş olan sevgisinden değil. Bu adam neyin peşinde hiç belli değil.

enrah ablak

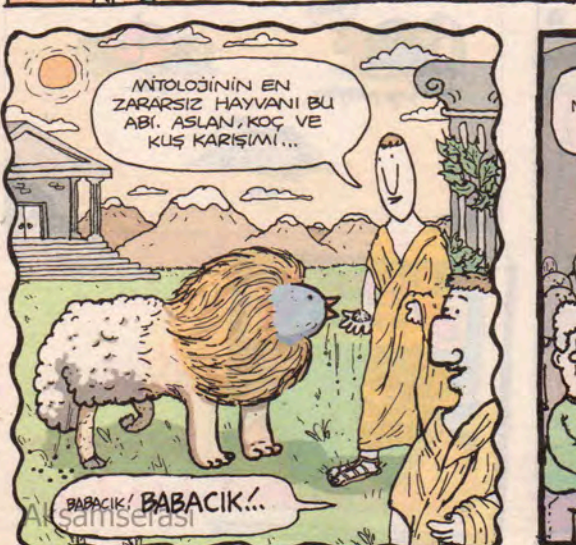

albümü,
haftaya tüm
kitapçılarda...

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben ALPAY ERDEM

Merhaba.

İzmir Çetesi'ni çok yakında İstanbul'da çekmeye başlarlar gibi geldi bana.

İner misin Çıkar mısın, Var mısın Yok musun'larla geçti ömrümüz.

Prensiplerinden ödün vermeye başlayan gün gelir gödün verir.

Her şeyi anlatan hiçbir şeyi anlatmaz.

Çok şey anlatan az şey anlatır.

Beyoğlu'nda gece tek başına yürüten on yaşındaki çocuğu görüp de hayrete düşmemle, oğlum o da bir şey mi, teyze yufka açıyor dedi bir arkadaşım.

Nerede bir, hafif sarhoş olup, barmen'e fazla fazla bahşış verip ertesi gün buna çok üzülen bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun kulakları üstten mantı gibi içe kıvrık, burun delikleri asimetrik. Hayır çok sarhoşlukta ne yapsan üzülmezsin. Az sarhoşluk çok pis. Allah düşmanımın başına vermesin az sarhoşluğu.

Galatasaraylı olmak bir ayrıcalıktır, veyahut, Fenerbahçeli olmak bir ayrıcalıktır. Bu tür laflar beni fazlasıyla geriyor. Herkes ayrıcalıklı olmak istiyor. Kimse ambarda göze çarpmayan bir buğday tanesi olmak istemiyor. Onun tadından herkes ayrı kalıyor. O mutluluk göz ardı ediliyor.

Seyahat çantamın cırt cırt'ının topladıklarıdır anı.

Zaman zaman bu köşede hikayeler anlatırken kendimi kötü hissettiğim de oluyor. Yani bir hak yeme durumu. Yani

birileriyle bir şey yaşamışsın, bu kardeşin olur, arkadaşın, düşmanın, her neyse, sonra o hikayeleri ben burada yazıyorum, hem para kazanıyorum, hem binlerce insana sesleniyorum, hem de delicesine eğleniyorum. İşte bu noktada büyük bir haksızlık var. Ortada bir ürün var. Beraber üretilmiş. Fakat bunu pazarlayan nedense ben oluyorum. Sadece yazarlıkta biraz muteberim, ve ben anlatınca sanki daha bir başka oluyor diye. Düşünsenize, onun hiçbir kazancı bu yok anı'da. E beraber yaşadın, ama o en fazla sadece senin yazdıklarını okuyor. O anlatmaya kalksa en fazla beş kişiye or kişiye ulaşıyor. Lan çok büyük acı. Neyse, böyle yani. Bilinsin istedim sadece.

Özlem'im son zamanlarda coştı. Bir kez okuyunca anlayamadığım şeyleri çok seviyorum gibi muhteşem laflar üretmeye başladı. Cartel'in yeni şarkısı için, bu kadar uzun bir şarkıyı zaten ancak beş kişi söyleyebilirdi dedi mesela. Arnavut kaldırımında eksik taş gördüğünde, çalmışlardı mutlaka diyebiliyor. Lan taşı niye çalsınlar. Vatan Şaşmaz'ı Klark Kent'e benzetiyor. Coştı ki durdurabilene aşk olsun.

Evet CNBC-e çok güzel ama Flash TV'nin yeri de ayrı.

Herhangi bir şeyden bahsederken, dün vardı, bugün var, yarın da olacak şeklinde konuşan insan tam düzdür.

Herhangi bir şeyden bahsederken, hangi tarafını konuşsak bir tarafı eksik kalıyor diyen insan tam düzdür.

æ Vitamini alır almaz yanakları al al, dudakları kıpkırmızı olanlardanım.

æ Türkccll, eski sevgiliyi yoldayan gibi. Bundan bir sene önce ardı arkası kesilmez mesajlarından bıkip, ilgili merciye arayıp bana bir daha asla mesaj atmamalarını söylemişim. Bir sene sonra geçen hafta ilk yoklama mesajı atıldı. Baktı ki ses çıkarmıyorum, mesajlar tek tük gelmeye başladı yine. Önünü kesmezsem eskisinden beter olur. Ama dur bakalım neler olacak çok merak ediyorum, o yüzden hiç sesimi çıkarmıyorum.

æ Galiba insan zihninde üç hafta diye bir şey yok. Dikkat ediyorum, misal 20 gün önce olmuş bir şey için bir arkadaşım bir ay önce diyor, diğeri iki hafta önce. Bir ay'la iki hafta arasında devasa bir iki hafta var. Bu korkunç fark nasıl açılıyor. Üç hafta insan zihninde neden kodlanmıyor.

æ Temel fıkırsındaki eyvah yine muza basıp düşeceğim'in bir gerçekliği var. Herkes bir şey basıp düşmekten korkuyor ve gerçekten de düşüyor. Ben mesela tam bir senedir evde çatı katından aşağı inerken o merdivenden hep düşeceğim diye korkmuşum, düştüm. Bir arkadaşım Koşuyolu Caddesi'nden E-5'e inen yolda yürürken hep düşmekten korkardı, düştü. Bunun salaklıkla bir ilgisi yok. Bir şeyden korkmaya başladığınız andan itibaren o başınıza geliyor.

Son derece mantıklı yani muza basıp düşmek. Yeter ki bir kez korkmaya gör.

æ Akvaryumda su besliyorum ben. Gerçekten çok eğlenceli. Sadece suyunu koyuyorsun o kadar. Bir ay sonra falan suyu biraz çekiliyor, üzerine tekrar su ekliyorsun. Böyle böyle su besliyorsun. Gerçekten çok eğlenceli. Herkese tavsiye ediyorum.

æ Donda bir türlü bulunamayan saç telidir saçtıysa kahırbela dedirten. Bir şekilde bulunuyor gerçi ama yüz saat sonra.

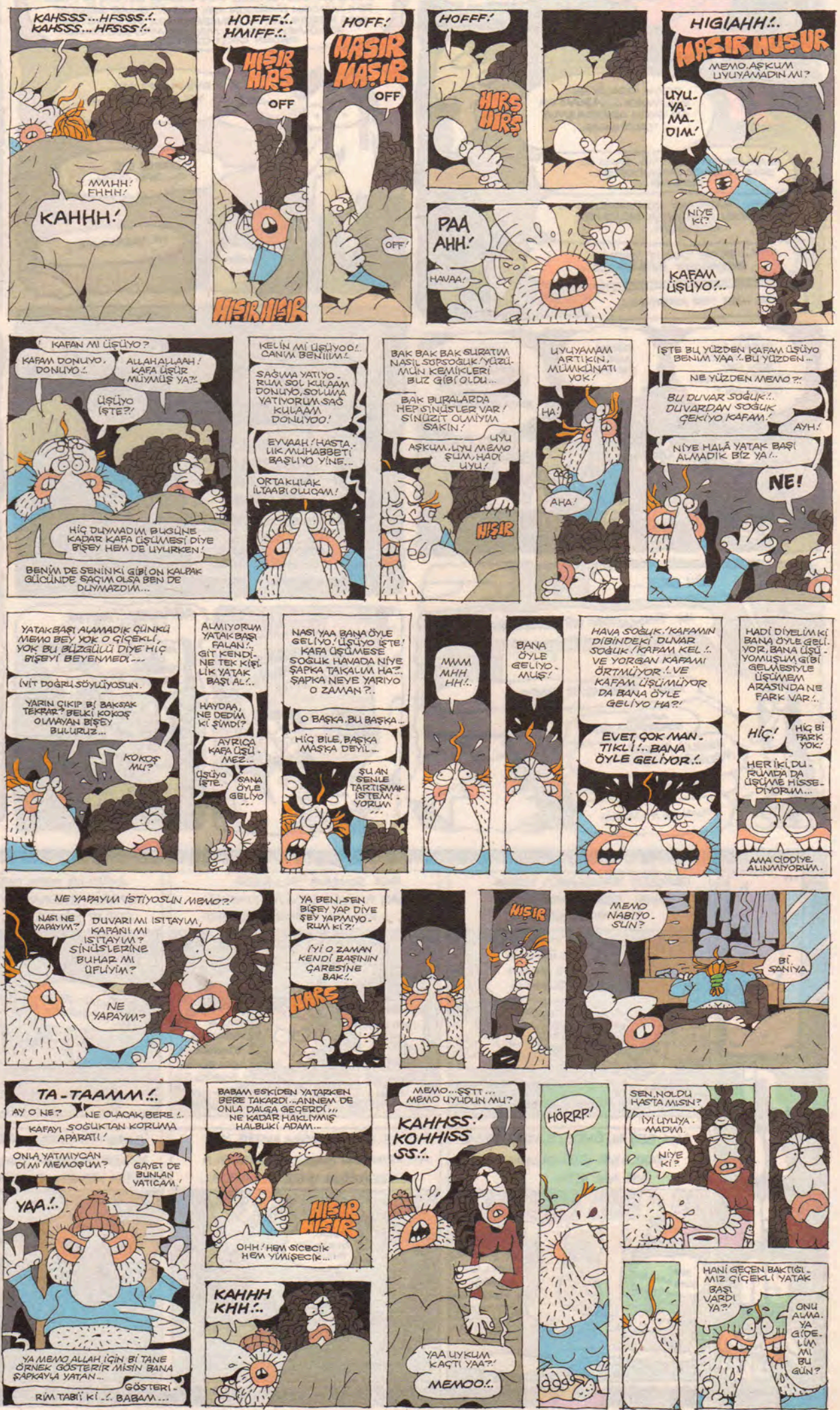
æ Tam yaptım oldu'cu adamış Ali Ağaoğlu.

æ Türkçe haznem o kadar kıt ki, İngilizce öğrenemiyorum. Neyin ne olduğunu bilemiyorum dedi bir arkadaşım.

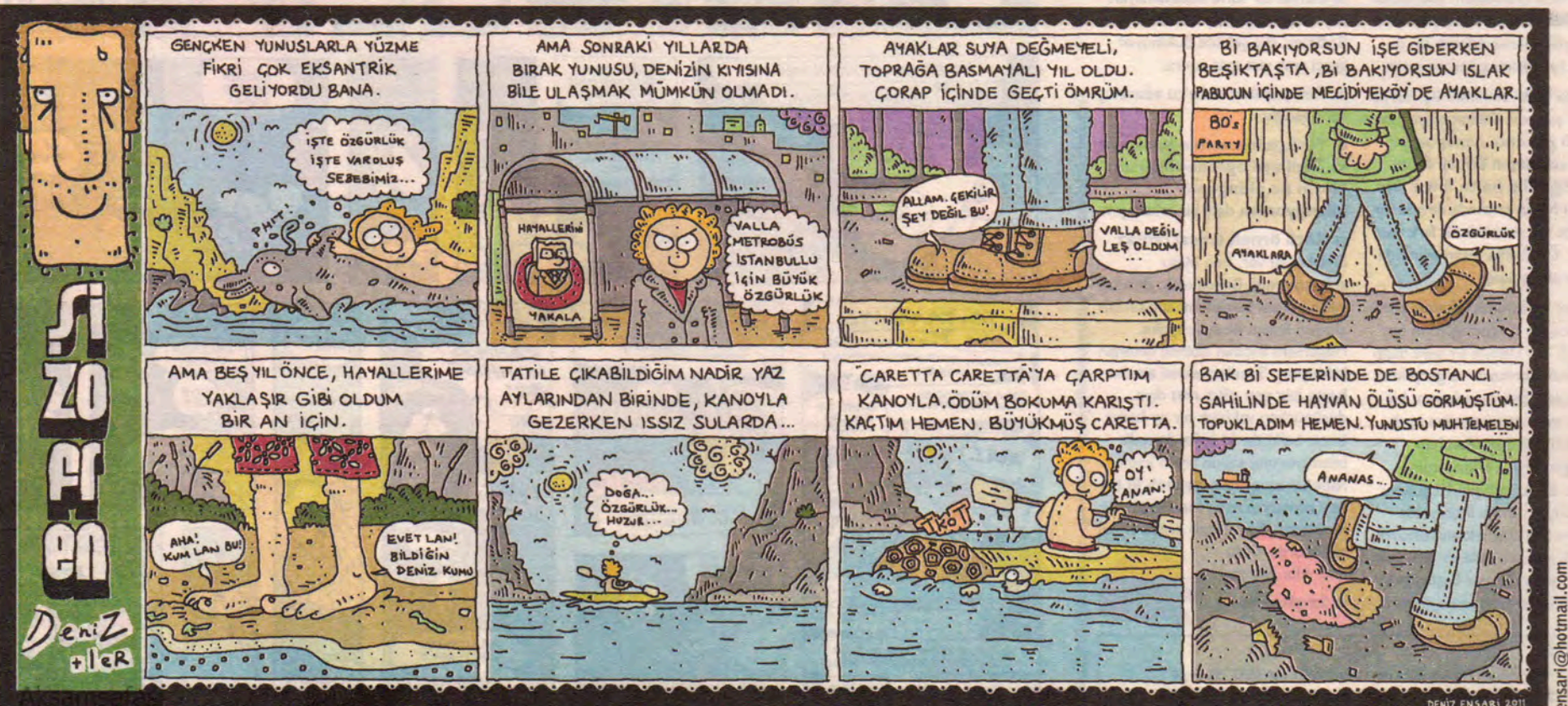
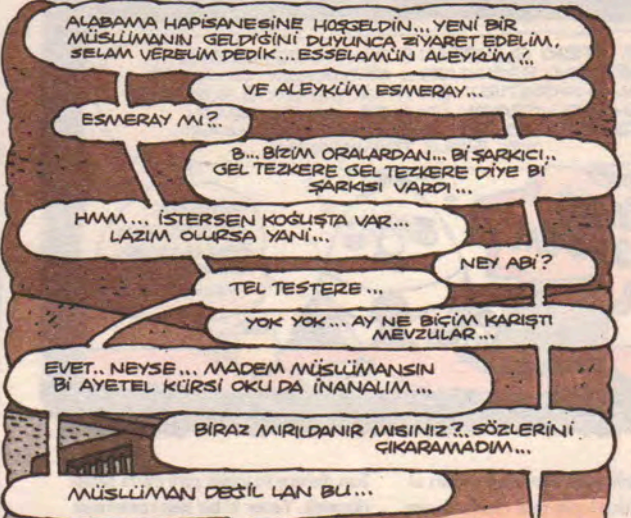
æ Kötü örnek emsal olmaz diye bir laf var. Ben bunu anlamıyorum. Bence olur. Bundan yıllar evvelsi bulaşık makinasından aldığım fincan ile su içtiydim. Meğersem fincanın dibinde deterjan kalmışmış. Seneler senesi acaba bana bir şey olur mu diye düşünürken yaklaşık bir ay kadar önce, belki de iki hafta öncedir bilemiyorum, sabun yiyen kadının haberini okuyunca, demek ki bir şey olmuyormuş lan dedim, bir ferahladım. E hani kötü örnek emsal olmuyordu. Oldu işte. Alla Alla ya.

æ Sevgilerimle.

MAKUL KOCAN MEMOSKO

YİĞİT ÖZGÜR

AA KİMDİ LAN BU KIZ?

OHA ÇOK TANIDIK, NERDEN OKULDAN FILAN MI KIZ? O DA BAKIYO SANKİ GİBİ ANNA?

Geçip gittikten sonra anladım kim olduğunu. Taa ortaokul yıllarındayken oturduğumuz sitede beni beğenen kızdı o. Okulda havam yoktu o zaman çünkü derslerim iyi değildi, tip de diğer öğrencilere göre vasat kalıyordu, e bi de zaten genelde zengin mengin çocuklardı. Kısacası okul içinde tırtı sayılırdım ama bizim sitede mahallede filan bi havam var sayılırdı. Ne biliyim işte anadolu lisesinde okuyodum, böyle sessizdim kuul gibiydim biraz. Tabii kimse "sen ne kuulsun böyle" demiyodu, havalı olduğumda dair bu tür dedikoduları komşu kızı Fulya'dan alıyodum (ismi başka da Fulya diyelim).

Annesi biraz gezici bir abla, babası da kahve seven bir abi olduğundan, akşamları zırt pırt ders sorma bahanesiyle bize damlardı bu. Her defasında "Off yine Fulya'dır yaa öldürücü ben artık bu kızı yeter ulan!" diye artistslik yapsam da aslında çok heyecanlanıyodum. Fulya ve dedikoduları sıkıcı ergen hayatım için bir ilaçtı adeta.

Tamam prens'im ama Kıvılcım eğlenceli ben sıkıcı mıyım yani? Bu, o anlama mı geliyo? "Benim kişiliğimin de uçarı yönleri var evet evet var" diye uyuz olup o günlerde biraz daha çılgın hareket ettim. Çılgın hareket etmek de terlikleri giyip bakkala daha çılgın koşmak (gözleri böyle aç aça) yumurta ekmek alıp eve çılgın çılgın dönmek filan yani başka da bi şey değil. Bakışlarımdaki ateşi gören site kızlarının "Ohaa biz Kıvılcım'a çılgın diyoruz fakat çılgının hası burdaymış. Yer yer aristokrat yer yer dinamit gibiymiş yahu bu" demesini bekleyerek geçti günlerim kısacası. Fakat sonra anladım ki kimsenin bana prens dediği de yokmuş. Fulya'nın uydurmasıymış hepsi. Bi akşam yine geldi bu.

NEYSE BIRAK DERSİ BAK NE DİYEN... SİTEDEKİ KIZLARIN SANA TAKTIĞI LAKABI BİLİYÖ MÜSÜN?...

MERAK ETMİYÖRÜM AMA SÖYLE BAKALIM...

PRENS DİYOLAR...

ARKADAŞIN KIVILCIM'A DA ÇILGIN DİYOLAR HIHI...

Tabii gözlerimi ne şekle sokarsam sokayım olmadı. "Sen asil bir çocuksun, sitedeki bütün kızlar zaten sana hasta. Ha bi de Kıvılcım'a da hasta" dedi. Yani bu son kısmı eklemesine gerçekten hiç gerek yoktu çünkü kızların hastalığını Kıvılcım'la paylaşmak istemiyodum. İnsan onu söyler mi ne gerek var? Kızlar sana hasta de bitsin işte. Neyse biraz oynadıktan sonra kalktım ben gidiyordum dedim. Aniden kapıya atlayıp kilitledi.

HİÇ Bİ YERE GİDEMEZSİN?...

GECE DAHA YENİ BAŞLIYOR...

GULP

Ulan yaş zaten 15-16, ağızımdan burnumdan g.tümden hormon fıskırıyor, bi kızla gece vakti tek başımayım, bi de üstüne beni eve kilitlemiş! Düşünebiliyo musunuz yaşadığım heyecanı? Kalbimin her atışında vücudum zangir zangir sallanıyo, ne olacağını deli gibi merak ediyordum, ama bi yandan da asilzadeyim ya, heyecanımı belli etmemem gerek. Orda kafası çalışan bir ergen olsa "öyle mi yavrum gel de benim küçük prensi gösteriyim sana" diye yumulur. Ama ben yapmadım. Zaten yıllarca bu tür fırsatları envai çeşit salaklığımla kaçırdım. Lisede kızlarla erkekler uzun eşek oynıycağı mesela, düşünsenize "kızlarla uzun eşek oynamak" ne lan, o yaştaki her erkeğin çılgınca istediği bi şey değil midir? Bu yaşta da isterim gerçi ben. Oynayanları seçmişler, son erkek olmam için de beni çağırdılar. Peki ben naaptım?

Yani şimdi böyle bi şey söylemek ayıp mıdır bilmiyorum ama hala pişmanım. Bu tür şeylere karşıymış, akla bak akla... Neyse Fulya'ların eve geri dönelim. Bu bana kozmos televizyonla filan bayaa tuzak kurmuş meğer. Bi kaç yere telefon edeceğini ve benim de ahizeyi alıp "alo ben Ersin, siz beni bilirsiniz, ehe ehe" dememi istediğini söyledi. Aradı, artık karşıdaki kimse "Hazır mısın? Ben sana dedim.. veriyorum bi saniye" dedi bana uzattı telefonu. Ben ilk kez o zaman gerçekten korktum ve koşarak içeri kaçtım. Çok kötü kumpasa geldiğimi farkettim çünkü. Baştaki erotik durum tamamen bitti, fonda bir gerilim filmi müziği çalmaya başladı.

YOO YOO BU TÜR ŞEYLERE KARŞIYIM BEN...

AY GEL İŞTE BE NE KARRIŞI 2?

DELİM SALAK OYNASANA, DAVARSIN ATILARKEN.

YOO YOO...

Babam ne izin vermiycek, "Ne biçim evlatsınız, yabani yabani oturuyorsunuz, Fulya'ya bakın da örnek alın biraz, ne kadar insan canısı" şeklinde övüp durduğu kızın evine gitmeme mi izin vermiycek? "Gitsin tabii gitsin" demiş, ben de kalktım gittim naapiyım. Annesi babası evde sanıyodum, anaa bi bakarım kimsecikler yok, şuh şuh "Otursana.. eöhm" filan diyo böyle. Aha dedim nooluyoruz. Neyse oturdum işte tetris pekmen ne varsa oynadım, bu da kapının orda dikildi beni izliyo, "Tıpkı bir prens gibi oynuyosun" filan diyo, ben o öyle dedikçe gözlerimi çılgınlaştırıyorum, şu şekilde hayal edin işte.

NIHE... RELLO NIHE, RELLO!

ÇILGIN KİMLİK...

ÇOK İYİDİ HARİKAY. DI... ÇOK ACAYIP OLDUM BEN SAHSEN...

İçerden "Tek şartla affederim! Sana şiir okuycam!" sesi geldiğinde biraz rahatladım yine de. "Ulan" dedim "Kız oturmuş romantik romantik bana aşk şiirleri yazmış"... Fakat bi bakarım Türkçe kitabıyla geldi. Aşk şiiri beklerken Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın Mustafa Kemal'in Kağnısı'nı okumaya başlamasıyla iyice fantastik bir boyuta geçmiş bulunduk artık.

AMAN KOCABAS AYRILIRI ÖZÜM KOCABAS / SUS BENİ / ÖLÜMÜR BENİ / KOMA YOLLARDA BENİ !!!

HIHI... EVET...

KOCABASIM BEN...

NASILDI AMA?...

AAAA...

ÇOK İYİDİ HARİKAY. DI... ÇOK ACAYIP OLDUM BEN SAHSEN...

Sonra yalvar yakar açtım kapıyı. Çıkarken "Geçtiğimiz akşamı tatlı buldun mu?" dedi, çok tatlı bulduğumu, hele şiire bayıldığımı söyledim. "O zaman yarın yine aynı yerde.." dedi. "tağbi tağbi gelirim" dedim. Bir daha sanırım o eve hiç girmedim. Şimdi düşünüyorum, kızcağız da aynı benim gibi ergenmiş. Canı sıkılıyormuş. Muhtemelen o da prenses olmak isteyen bir tırtıymuş, sadece başka bir tırtıyla iletişim kurmak istiyormuş. Böylece hayatımda yıllarca unutamayacağım erotiksel bir anı bırakmış. Bir de tabii prens olduğumu düşünen bir sürü kız olduğumu zannetmişim uzun süre. Fena mı olmuş?

O SIRADA

ERMAN CAĞLAR

Erman Çağlar'la Festival Güncesi ya da Üç Boyut Çok İyi Keşke Her Şey Üç Boyutlu Olsa - II

Geçen haftanın özeti: ni çıkarmak o kadar zor geliyor ki şu anda. Gerçekten Hastayım, kafam beş ton çekiyor. Kafam o kadar ağır ki boyunum ağrıyor kafamın ağırlığını taşımaktan. Siz geçen haftanın yazısını bulup okuyun, ben de o sırada bütün vücudumu baştan aşağıya viks merheme bulayayım. Öyle yapaalım o işi.

İkinci Bölüm: Aslında Kendi İçinde Mantıklı Bir Şey Söylüyorum Ama Tam Anlatamıyorum

Kız arkadaşşıma ısrarla dört sene boyunca film festivalinde nasıl her girdiğimi filme insanların dayanamayıp yarıyandırıncı çıktıklarını, bunun benim heyecansız yaşamımda değişik ve önemli bir olay olarak yer ettiğini, gelenek hale geldiğini, torunlarıma anlatabilecek başka elle tutulur başarımlar olmadığını, bu olayı bu sene de devam ettirmek istediğimi anlatmaya çalışıyordum (özüte de yalan yanlış aradan çıkardım bakın). Başka bir insan bana, benim şu anda kız arkadaşşıma acıklamaya çalıştığım sevi acıklamaya

kalksa "hacı kusura bakma annemin arabasının muayenesi vardı, unutmuşum şimdi aklıma geldi, gideyim arabanın muayenesini yaptırayım, cezaya kalmayalım, diyeceğini de unutmamaya özen gösteriyordum" diye ağlamaya başladı. "Hacı, ben de arabamı muayene ettirdim, ama şimdi aklıma gelmedi, unuttum, unuttum" diye ağlamaya başladı. "Hacı, ben de arabamı muayene ettirdim, ama şimdi aklıma gelmedi, unuttum, unuttum" diye ağlamaya başladı.

konuşuruz" deyip kaçarım ortamdın. O ise mesleği gereği okul öncesi çocuklarla çalışmış bir insan. Konuşmayla ilgili çok temel bilgileri bile anlamamış. (önce tükürüklerini ağzında toplar, sonra kuracanın cümlemin en azından öznesi ve yüklemi olduğundan emin ol, oradan sonra konuşmaya başlar, konuşurken de tükürüklerini ağzında tut) insanlarla saatler süren tartışmalara girmek zorunda kalmış. Beni de aynı sabır ve anlayışla dinledi. Bitirdiğimide ise elime bir kalem ve festival programı verdi "hadi şimdi ben bir tane film seçeyim, sen de bir tane film seç, sonra o filmlere birlikte gidelim" dedi. "Sen şimdi buradaki tavşan kardeşleri boya ama taşımadından boya, güzel boya" dese aynı şeydi. Dört senelik rekor umrunda değildi. "Filmden sonra da seni çok güzel bir yere götüreceğim, çok güzel şeyler yiyeceğiz" dedi. Bir yandan düşününce, ailesini neden hiç vakit kaybetmeden hemen o gün pleysteyşin almaları gerektiğini açıklayan altı yaşındaki çocuktan ne farkım vardı. Gerçekten? "Ne yiyeceğiz?" diye sordum, "hamburger" dedi. "Olur" diye bağırdım.

O andan itibaren benim üstüme "şampiyonluk gitti, kupa şansı kalmadı" gibisinden bir rahatlık geldi. Festival programını çok kurcalamadım, onun işaretlediği filmlerden birini seçtim.

Birisiyle başka birisinin sıradışı dostluğu temalı. Dört sene üstüste şampiyon olmuşum, karşılığında hamburger kazanmıştım. Zorlamanın anlamı yoktu.

Kadınım ise üç boyutlu, içinde neşeli canavarların olduğu bir çizgi film seçti. Oldu olacak. Bağımsız film festivalinde üç boyutlu çizgi filmin ne işi var? Üç boyut

ne işe yarıyor? Cinsel kimlik arayışları ekrandan çıkıyormuş gibi mi oluyor? Ailesi ve geçmişle yüzleşme üstümüze üstümüze mi geliyor. Bu ve bunun gibi şakalarımlı sevimli bir yüz ifadesiyle geçirdiği ("kafan çok az çalışıyor Erman" anlamında). Şarkılarını Björk yapıyormuş, çizgi film de Danimarka yapıymış. "HAHA" dedim. Daha iyi açıklayamazdım, daha iyi anlayamazdım. Danimarka'yla Björk festival mafyası gibiler. İstediklerini festivale sokuyorlar, istemediklerini "belgen eksik, mevzuata aykırı" falan diye süründürüyorlar.

**Üçüncü Bölüm: Belediyecilik,
Üçüncü Boyut, Kafa Karışıklığı ve
Sinemada Panik**

Normalde yakın akrabam olsa bile kolay kolay katetmeyeceğim yolları qidiyoruz. Oradan metrobüse, oradan

vapura, oradan minibüs, oradan zaten taksi on milyon tutuyor. Sonuçta varmamız gereken yere yaya olarak onbeş dakikalık yürüme mesafesi kadar yaklaşmayı başarıyoruz. Alışveriş merkezine ulaşmak için koşarak E-5'ten geçmek, bir süre akan trafikle birlikte hareket etmek sonra da bariyerlerden atlamak gerekiyor. Festival izleyicisine yakışmayan bazı hareketlerde bulunuyoruz, hatta ben bir ara viyadükten aşağı arabalara doğru tükürüyorum ve "şehir planlamacılığı böyle bir şey değil, burası simcity değil lan!" diye bağırıyorum. Kendine biraz saygısı olan insan E-5'e karışıp sınıp gibi panikle karşından karşıya geçmeye çalışmaz. Üç boyutlu çizgi film izlemek için insanlık onurunu ayaklar altına aldım.

Tüm çabalarımıza rağmen filme geç kalmayı başaramadık. Filmin başlamasına yirmi dakika kala sinemanın oralaradaydık. Orada hoş bir sürpriz beni bekliyordu: Öğlen birası. Bilmeyenler için; öğlen birası ciddi gençleştirir, saçlarımızın parlamasını sağlar, sağlık için birdirir. Ortam biraz elit, bira için çok verilemeyecek bir para istiyorlar ama "dışarıdayım eğleniyorum, bu paralar normal" yanılışı bir kez daha bünyeyi ele geçiriyor.

Filmin başlamasına kadar olan kısacası zaman dilimine iki tane öğlen birası ve bir takım börekleri sığdırıyorum. Eğer uyumam gerekirse tek bir hamleyle uyuyabileceğimi fark ediyorum. Ağırılık yaptı.

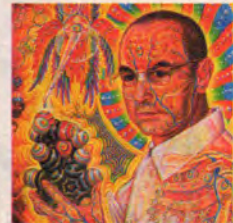
Üç boyutlu gözlükler el değiştirdi, çağdaş sinema salonu olduğu için yer

göstericileri para kaptırmayamen festivali
sırcıları yüzlerinde gizleyemedikleri bir
mutlulukla koltuklarına yerleştiler, ışıklar
söndü. Film başlayacak diye beklerken
festival görevlisi olduğu sonradan anlaşılan
bir adam perdenin önüne geçti, "aramızda
hiç çocuk var mı?" diye bağırdı. Alkollü
kafayla on tane kötü espiri birden ağzına
kadar geldi ama kendimi tuttum. O ana
kadar farketmemiştim ama gerçekten,
çocuklar yok. Önümüzde oturan bir kadın
elinı kaldırdı, "has.ktır, içimzdeki çocuk
espirisi yapacak?" diye düşünürken
kucağındaki bebeyi farkettim. Çocuk
olduğunu bile bilemeyecek yaşıydı, ondan
başka da çocuk yoktu. Adam çocuğa bakıp
"tamam, güzel..." dedi. Çocuğu
beğenmişti. "Arkadaşın şimdi film çocuk
filmi olduğu için altyazı koymıyoruz,
ama festival filmi olduğu için türkçe dublaj
da yapamıyoruz. O yüzden filmin orijinal
sesini de duyacaksınız ama türkçe dublaj
da var, onu da başka bir kanaldan
duyacaksınız, iyi seyrler." Bunu çok hızlı
söyleyip kaçtı eleman, herkes birbirine
"neymiş, nasılmış, neler oluyor?"
dercesine bakarken film başladı. Giriřte
yazılar, bunlardan para aldık, bunlardan
ödenek aldık, belediyeden de para aldık
falan filan arkada söz verildiği gibi Björk

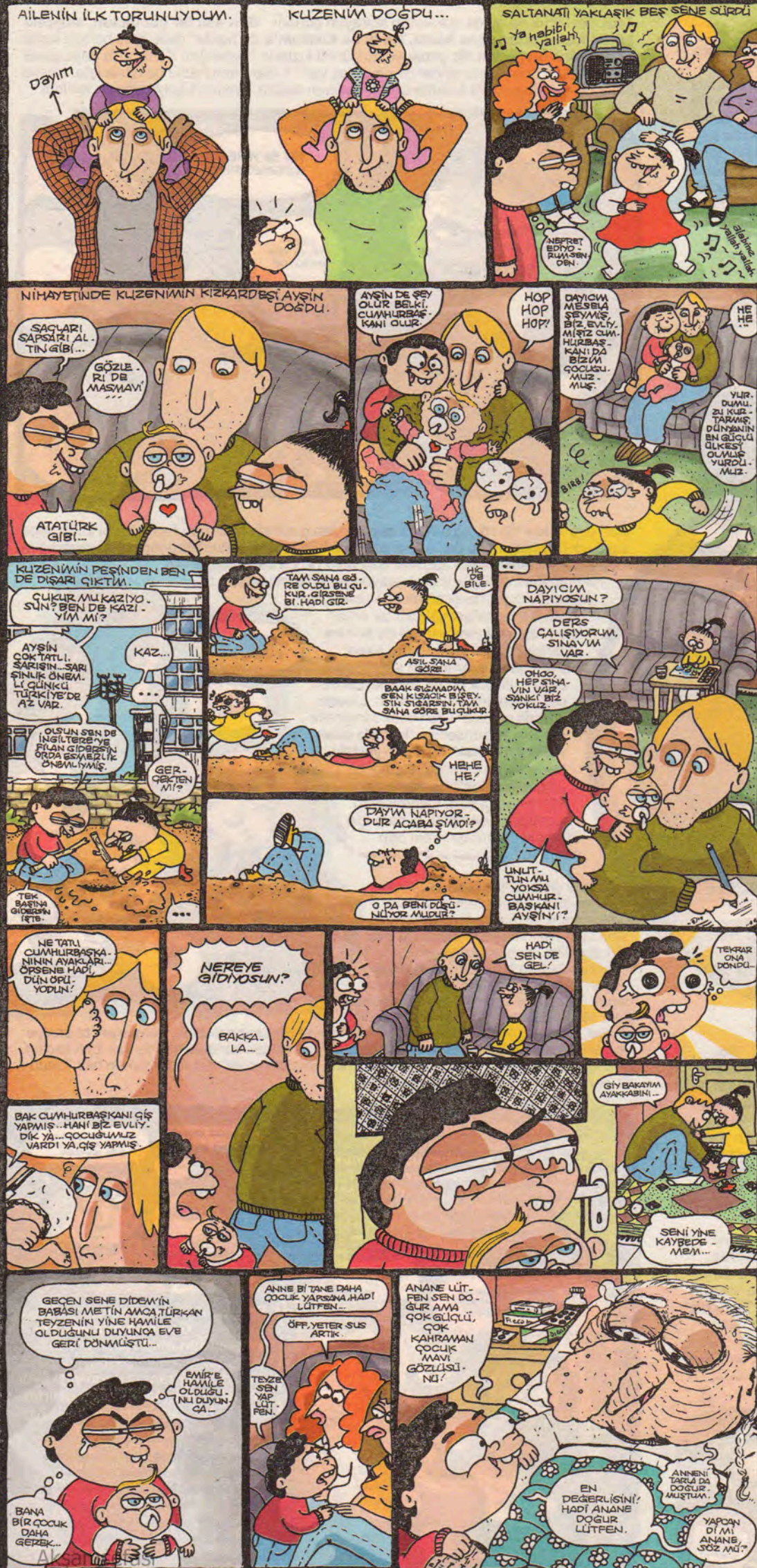

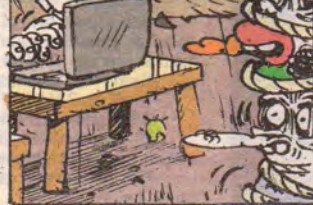
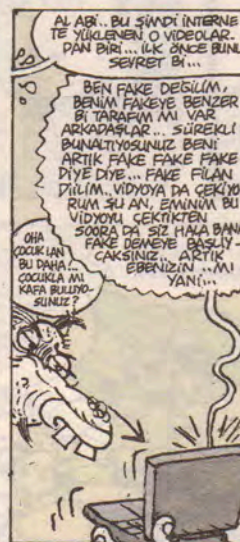
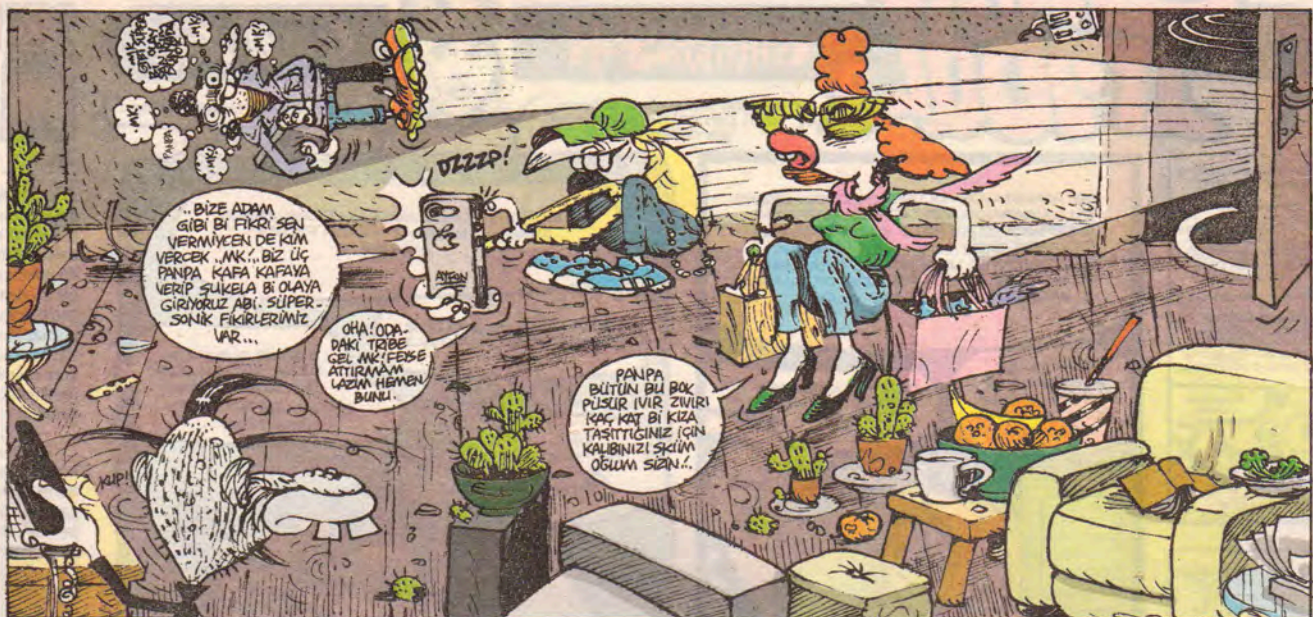
şarkı söylüyor, insanlar biraz sakinişti. Ama ne zaman ki sevimli hayvanlar görüntüye girdi diyaloglar başladı, ortalık karıştı. Sağdan ingilizce konuşuluyor, üstüne soldan simültane türkçe konuşuluyor, perdede dört hayvan varsa sekiz kişilik türk – ingiliz karışık turist grubu birbirlerine bir şey anlatmaya çalışıyorlarmış gibi bir görüntü oluyor. Film zaten üç boyutlu,

her şey üstümüze üstümüze gelmeye başlıyor. Bütün salon komple 15d (zevk hâpı) kafası yaşıyoruz. Ben alkolle karıştırdığım için daha ağır yaşıyorum. Çocuk direkman ağlamaya başlıyor. Annesi çaresiz, "festival filmine gittik çok sevdi" muhabbeti buraya kadar, çocuğu koltuğunun altına sıkıştırıp çıkışa yöneliyor. Onlarla birlikte, bir iki çift daha ayaklanıyor. Lan! İnanılmaz ama gerçek, seri bozulmuyor, çocuk filmine geliyorum ama yine de insanlar beşinci dakikada çıkıyorlar. Allah elimden tutuyor, beş sen üst üste şampiyonluk yaşıyorum. Keyfim birden yerine geliyor, kadınının kulağına eğilip bildiğin yalan yanlış italyanca cümleleri ezberden söylemeye başlıyorum. İki dili birden takip etmeye çalışan beyni fazla yükleniyor, ağzı köpürüyor. Böyle seveleri komik buluyorum.

LSD (Kafası)

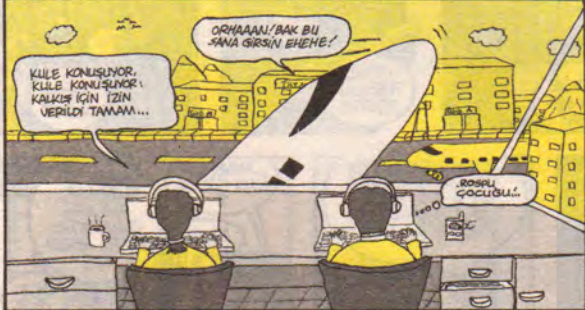

Gelen Kutusu

Barış ÖZKAN

Murat TAGA

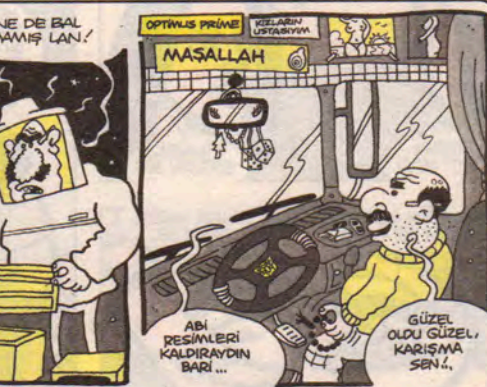
Oktay KAYA

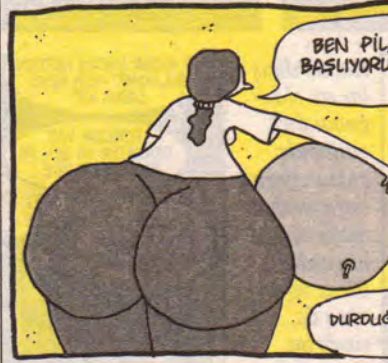
Selim BEKTAŞ

Selim KURT

İltem DİLEK

Uğur ÇUHACI

BENİM DE SÖYLEYECEKLERİM VAR!

Umut SARIKAYA

Çağımızda bir Don Kişot

Çok hızlı zengin olmuş ve çok hızlı batmıştı. Zengin olur olmaz hemen, şehrin dışındaki bu dönüm dönüm araziye alıp tam ortasına da bir malikâne yaptırmıştı. Malikânenin kuzey cephesine daha sığa atılmadan, bahçesine ektiği gül fideleri daha gencecikken da iflas haberi almıştı. İflas haberi gelir gelmez sırasıyla karşı, sevgili ve dostları onu bile şaşırtan bir hızla terk edip gitmişti. Şirketi, bankadaki parası, İstanbul'daki evi, arabası bütün mal varlığı bir anda elinden uçup gitmiş, kendisine sadece bu arazi ve dev malikâne kalmıştı. Neysa ki kendisinden beklenmeyecek bir öngörü ile evi ve arsayı kendi üzerine değil de daha "malikâne" kelimesini telaffuz bile edemeyen köyde yaşayan yaşlı ve hasta annesinin üzerine yapmıştı. Yaşlı kadın uyurken komodinin ikinci çekmecesinden nüfus kâğıdını alırken de bugünkü kadar huzurluydu. Çünkü "HSBC" gibi, "Bloomberg HT" gibi, "ÖXXO" gibi anneye ekstra efor sarfettiren bir kelimeydi "malikâne". "İyi ki annemi malikâne mevzusuna hiç uyardırmamışım, hasta yüreği bir de benim yüzümden yorulmasın" diye bir kere daha düşünüp, kendi vicdanını bir daha akladı ve artık "malikâne" değil de "sığınacak bir dam" olan bu evde öylece durdu.

Durumu zengin olmadan önceki halinden de kötüydü. Eskiden şehrin içinde bir apartman dairesi, arabası varken, artık şehrin kilometrelerce dışındaydı, arabasızdı. Eskiden evi kombililikten artık geceler buz gibi ve soğuktu, röböröşambırını yine üstünden çıkarmıyordu ama artık içine kazak giyiyordu. Hayatına giren bu kısa süreli zenginlik adeta ensede sille, ağızda tokat, kasa ete tekme olmuş, onu döve döve şehrin dışına atmıştı.

Çalışacak hiçbir şey, gözden geçirilecek hiçbir hesap olmamasına karşın bütün gün çalışma odasından çıkıyordu. Bir çıkış yolu aradığı, bir strateji belirlediği yoktu, bunalıma filan da girmemişti. Sadece odasından durup başına gelenleri idrak etmeye çalışıyordu. Her şey ne kadar da hızlı olmuştu. Çalışma masasının tam karşısına diktiği ayaklı UFO ısıtıcıdan sigara yakmaya çalışırken birden kapı açıldı. Gelen kişi uşağıydı. Kapıyı vurmadan içeri girmesine kızmakla, bu zavallı halde görünmekten dolayı utanmak arasında bocalayarak uşağına baktı. Bir yandan da sigaranın tam yanmayan ucunu körlükliyordu. Uşak "ben yatıyorum bişey diyo musunuz efendim?" diye sordu. "Hayır... saol" diyebildi sadece.

Herkesin terk edip de bir tek uşağının onu terk etmemesi büsbütün canını sıkıyordu. Kimdi bu adam? Neden ona karşı bu kadar vefakardı? Onu tanıyıyordu bile. İşe başlayalı şunun şurasında kaç hafta olmuştu ki. İlk terk etmesi gereken adamın bu vefası, bu kalenderliği, bu kadir kıymet bilisi kıllandırdı. İşe alırken para konuşmuş muydu, konuşmamış mıydı hiç bilmiyordu. Onun hakkında şimdiye kadar hiçbir şey merak etmemişti. "Acaba benim iflas ettiğimi halen bilmiyor da maas gününün gelmesini bekliyor olabilir mi?" diye düşündü. Sonra hemen bu düşüncesinden caydı. Geçen sabah gün ağarırken, buz gibi havada kalkıp "çabuk atımı hazırla, geziye çıkıcam!" demiş ve öğle olmadan kolunun altında şimdi ısındığı UFO güneş enerjisiyle geri dönmüştü. Kır gezisinden UFO olarak dönmek "Abi ben zor durumdayım" demek değildi de neydi! Bilinmez...

Uşak sığınmış, dört kova su dökmüştü anca gitmişti, şimdi yatağına uzanmış, cep telefonundan radyo dinliyordu. Malikâne o kadar sessizdi ki her şeyi-net olarak duyuyordu. Sessizliğe kahretti. Uzaklarda bir köpek havladı, ahırda ki kişnemi, uşak nihayet uykuya daldı. Ufunun tek gözünü söndürüp kendisine bir içki koydu. "İçki" dediysem kırmızı tubork. "Bir atın eksikti... mına koyiim. Sanki bu zamana kadar atsız yapılmıyormuş gibi gidip hemen at aldın. Gerçi atı da annemin üstüne yaparık akıllıca bir hareket yaptım ama yine de at ne yaa?!!! At ne abi! Boşa masraf! Para tuzağı!" diye kendi kendine söylendi. Zaten bu savrukluğun yüzünden, bu tez canlılığı yüzünden iflas etmişti. Bir anda şimdiye kadar yaptığı bütün ticari hataları ata yükledi. Yetmedi, hayatındaki bütün hataları da üstüne ekledi. Pişmanlıkları, kendine kızmaları, kendini kandırmaları adeta ete kemiğe bürünmüş ona at olarak gözükmüştü. Ata çok uyuz oluyordu.

Bir zamanlar çek defterleriyle dolu olan çalışma masasının çekmecesinden çıkardığı bir kutu balküpe kesmeşekeri, içisini, tezgâhtan aldığı purosunu ve sigarasını yanına alıp ahıra doğru yürüdü. O kadar para verip bir iki defa bindiği atına, verdiği paraya değsin diye sabaha kadar binecekti. İlk aldığı "Firtına" ismini koymuştu, daha sonra "Rüzgârın Oğlu" ismini takmıştı, bir iki gün "Rüzgârın Oğlu" dedikten sonra tekrar karar değiştirerek ismini "Kuzeyin Atı" olarak değiştirmişti. Bütün gün boyunca atın ismi "Kuzeyin Atı"ydı. "Ulan bu kış günü hayvana hep üşüten isimler taktık. "daha hızlı firtına", "daha hızlı Kuzeyin Atı", "daha hızlı Rüzgârın Oğlu" diye diye ikide bir çizim geliyor, on adımda bir işemek için attan iniyordum. En iyisi adam gibi bi isim takayım da kafam rahatlasın" diye söylene söylene uşağın odasının önünden geçip bahçeye çıktı. Uşak yattığı yerden her şeyi duymuştu

"H.sktir atın ismi Kuzey'in Atı'mıymış laaan? Ben halen "Firtına" diyip duruyorum hayvana" diye düşündü. Pencereden bakarak ahıra doğru yürüyen efendisini izleyerek karanlıkta bir sigara içti.

Ahır kapısı hızla açılınca at önce ürktü. Bir müddet sahibine baktı, sonra gözleri sahibinin elindeki bal küpü kutusuna takıldı. Bu logoyu iyi tanıyordu, keyfi yerine gelmişti. Sahibi yanına gelince, dudakları ile sanki sahibinin elinde başka bişey arıyormuş da tesadüfen kutuyu fark etmiş gibi dokundu karton kutuya. Dudaklar önce kutunun alakasız yerlerinde biraz dolandı sonra aynı ritimle ilerleyerek kutunun açık tarafına nihayet ulaştı. "rahat dur Baturalp 77, rahat dur kızım" diyince sahibi, at bi an duraksayıp sahibinin alev alev yanan gözlerine baktı. Sahibi tek eyleyle uzun kafasını "aferrin Sviitçaklıt 17, aferrin oğlum, oğlum benim" diyerek sıkı sıkı sıvazlayınca, atın bütün tadı kaçtı. Başını öne eğdi.

Uşak, ata zorla bir kutu şeker yediren efendisinin arkasında bir müddet durduktan sonra, "Efendim, bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu. Purosunu yakarak "Hayır, sadece atımı hazırla. Geziye çıkıcam" dedi. "Efendim bu saatte ne gezisi?" diymeydi. Susup atın yanına geldi, ne yapacağını bilmez bir haldeydi. Purosundan bir nefes, içkisinden bir yudum alarak demin dediğini tekrarlardı. Uşak hiç bişey yapmıyor, sadece ata dokunuyordu. Uşak en sonunda utandı "Efendim ben at nasıl hazırlanır bilmiyorum. At zaten kendinden hazır bir hayvan değil mi? Binin gidin işte" dedi. Birden uşağın yakasına yapışarak "Kimsin lan sen! Kimsin! Ne istiyorsun benden? Uşak filan değilsin sen!" diye bağırdı. Uşak "Efendim ben sadece yanınızda çalışmak için gelmişim" diye sakinleşmeye çalıştıysa da efendisi zil zurna sarhoşu sakinleşmiyordu "Kimsin?" diye soruyordu. "Efendim yapmayın iyi değilsiniz" diye toparlamaya çalıştıysa da olmadı. "Ne efendisi lan! Battım ben battım anlasana Allah'ın özü! Anladım mı hâlâ!" diye tartakladı uşağını. Uşak ne yapacak? Sarhoş muamelesi yaptı. "Efendim biliyorum ben. Biliyorum iflas ettiğinizi. Ne olur hiç sesinizi çıkarmayın yaşayalım gidelim şurada.

İnanın ben çok memnunum bu durumdan" dedi. Efendisi gerçekten sarhoştu "ne efendiyim ne de sahibiyim buraların ikinizi de skerim" diye küfürler savurdu ata da bir tokat attı. Mecburen "he, he" diyip sakinleşmeye çalıştı uşak. Karşındaki sarhoşu halden anlamıyordu, iyi niyet ona küfür gibi geliyordu, duyguları hızla değişiyordu. "oğlum bakın ikinizi de açık konuşuyorum. Biz üçümüz bu malikânede yaşamaya devam edersek birbirimizi yer bitiririz" dedi. Ve "Bin ata çekip gidelim burlardan, kendimizi yollara vuralım" dedi. Uşak yine "Tamam abi gidicez" dedi ama her sarhoş eyleyen gibi karşısındakini sızkaren buldu. Efendisi samanların üzerinde uzanmış, sinirli bir yüz ifadesiyle yatıyordu.

Ertesi sabah gitmediler, sonraki bir hafta boyunca da yola çıkmadılar, bir ay sonra da. Tam yola çıkma muhabbeti bitti derken uşak "Efendim bahçeye çıkar mısınız" diyerek birgün odaya girdi. At, araba lastiği takılış çok çirkin bir at arabasına bağlanmış şekilde bahçede bekliyordu. Kendine de süslemiş arabayı... "Efendim biz yola çıkmak için hazırız" dedi uşak. Nerden çıkmıştı bu yol şimdi hem de bu çok çirkin arabayla. Hem nereye gideceklerini de bilmiyorlardı. Efendisinin zaten çok az olan parası da bitmek üzereydi ama tam da bir dostundan gelecek paranın arifesinde böyle bir organizasyon moralini bozmuştu. "Tamam tamam çıkarız yola acele etme" diye geçirdirdiye de, araba ertesi gün de ondan sonraki gün de hazır bir şekilde bahçenin ortasında durdu.

Ev sessizdi, her şey duyuluyordu. Uşak, efendisinin para yollayacak dostu ile son konuşmasını da yüzünde büyük bir gülümseme ile duydu. Birazdan odasının kapısı çalınırken de yüzünde aynı gülümseme vardı. Ufo'yu ve bavulları arabaya yükleyip yola çıktılar.

Yolda bir sürü insanla karşılaşmalar, bir sürü olayla karşılaşmalar. Birbirleriyle kavga ettiler. En sonunda Giresun Alucra'daki annesinin köyüne vardılar. Efendisi zaten yaşlı ve hasta olan annesinin köye vardıklarında çoktan ölmüş olduğu haberiyle karşılaşacaklarından emindi ama öyle olmadı. Annesi yaşıyordu. Attan hiç söz etmeden malikânenin tapusunu annesine verdi. Annesi bu duruma çok sevindi ve "kan yaptı şerefsizim" dedi. Köyde birkaç gün konakladıktan sonra üç kafadar tekrar yollara düştüler. Bu işe en çok Sviitçaklıt 17 sevindi.

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimci yazılı izni olmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Mart 2011 | Sayı: 184

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat: 1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

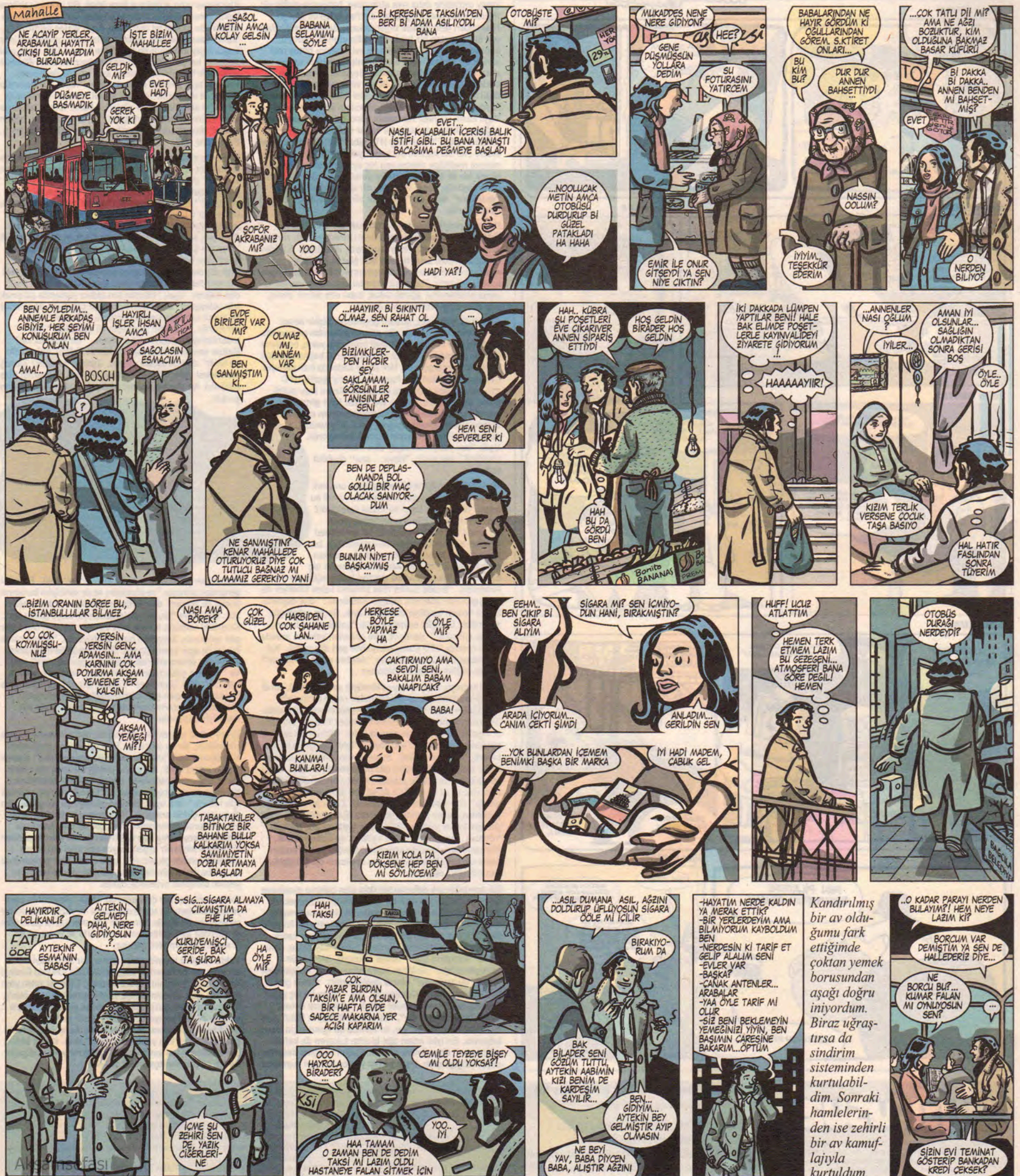
IBAN Numaraları:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİŞABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Japonya'da yaşanan felaket sonrası tüm dünyada nükleer santrallerin güvenliği tartışılırken, Tayyip Erdoğan, "O zaman evinize de Aygaz tüpü koymayın," diyerek nükleer santral yapımından vazgeçmeyeceklerini açıkladı.

Türkiye Basın Özgürlüğü sıralamasında dünya ölkeleri arasında 138. Sırada yer aldı.

BU KIYAĞIMI DA
UNUTMAYIN...

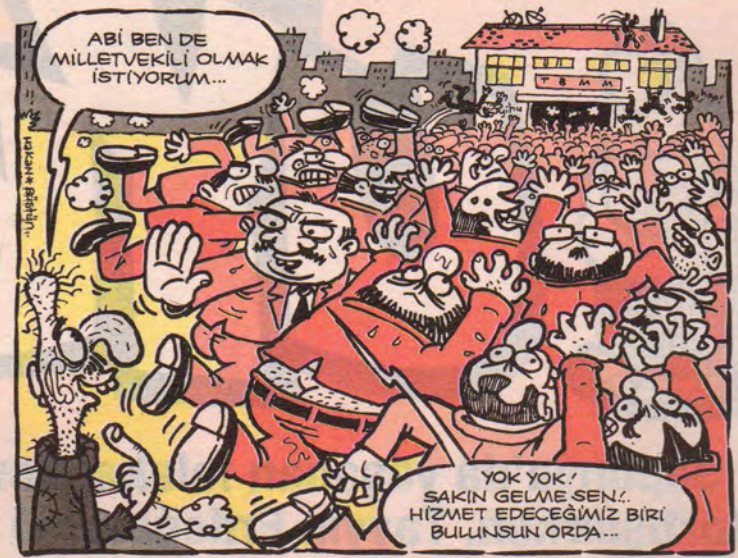
Kadınlara yönelik şiddet hızla artıyor.

Türkiye'de doktor başına 640 hastanın düştüğü bildirildi.

Önümüzdeki seçimler için 25 bin kişinin milletvekili aday adayının başvuruda bulunacağı tahmin ediliyor.

KAÇ YIL OLDU?

- Fatih Altaylı, İlker Başbuğ'la yaptığı röportajı eleştirenlere kızdığı köşe yazısını "Hav hav hav!" diye bitireli 1 yıl...
- Assolist olma hayaline kapılan manken Aysu Baceoğlu aldığı özel dersler sonrası, "Sesim küçükmüş. 2,5 oktavmış. Ama buğuluymuş. Bir de kulaklarımı beğendiler," müjdesini vereli 5 yıl...
- Davut Gülöğlu, "En büyük hayalim, Shakira'yla bir filmde oynamak. Beni bir tanısa 'Şimdiye kadar erkek görmemişim', der ve bir daha Türkiye'den ayrılmak istemez," açıklamasını yapalı 5 yıl...
- Brad Pitt ve Angelina Jolie'nin soluduğu havayla doldurulduğu iddia edilen boş bir kavanoz, e-Bay'da satışa çıkarılarak 15 bin dolara kadar ulaşalı 6 yıl...
- Sibel Can, "Taciz yapmadım. Yok öyle bir şey. Sizin için yaptığım bir hareketi," açıklamasıyla program konğu Nez'in kalçasını basın camiasının hatırı için ellediğini iddia edeli tam 9 yıl olmuş.

AKP'den milletvekili olmak için görevinden istifa eden TOKİ başkanı Erdoğan Bayraktar, "seçilirim emekli gibi yaşayıp torunlarım vakit ayırmak istiyorum" dedi.

18+

14 yaşındaki B.Ç.'ye cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla 13 yıl 1,5 ay ceza alan Hüseyin Üzmez'in cezası Yargıtay tarafından bozuldu. Hüseyin Üzmez tahliye edilirken mahkeme başkanına "Sizi seviyorum!" diye haykırdı. Sevinci içinden taşan Üzmez bir de müjdeli haber verdi: "Allah'a şükürler olsun. Beni bundan sonra gazete ve televizyonlarda bol bol izlersiniz."

"habervaktim.com" sitesi, Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın Ergenekon kapsamında gözaltına alınırken kameralara el sallamalarını 'delil' saydı. "Sanıklar neden ellerini havaya kaldırıyor?" başlıklı habere göre, gazetecilerin el sallama sebebi tamamiyle "suçluluk psikolojisi"...

AKıncılar GELİYOR!

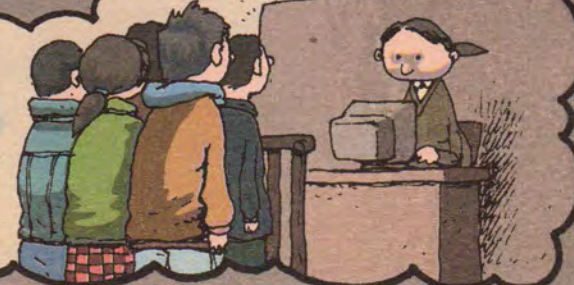
AKP, "Slogan Benim" adı altında seçimde kullanılmak üzere slogan yarışması düzenliyor. Birinci olanın ödülü Tayyip Erdoğan'la bir günlük seçim turuna katılmak. Başbakan'la turlamak isteyen bazı sloganlar şöyle:

- "Bulmacayı çözdük. soldan sağa 'adalet', yukarıdan aşağı 'kalkınma'."
- "Sensiz yapamıyoruz bak yine sana geldik!"
- "Denizler zincirliyse karadan yürütelim gemileri!"
- "Yarınlar hep beraber AKalım!"
- "Türkiye'm! Sevdanla ve hizmetle yıllar AKtı."
- "Nerede kalmıştık?"

BU
KONUYU
KAPATA-
LIM

2009 yılında arkadaşları Mahsun Karaoğlu ve Aydın Erdem'in polislin ateş açması sonucu öldürülmesini protesto etmek için okulu boykot eden Dicle Üniversitesi öğrencileri toplamda 57 yıl ceza aldı.

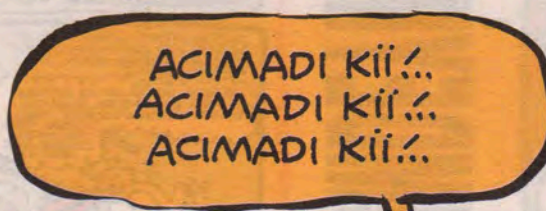
Japonya'da depremin ciddi hasar verdiği nükleer santraller radyasyon sızdırıyor. Deprem kuşağında yer alan Türkiye'deyse nükleer santral kurmak için girişimler sürüyor.

Diyanet İşleri Başkanlığının Aile İmamlığı projesi Adana'nın merkez ilçesi Sarıçam'da başlatıldı.

Enerji Bakanı Taner Yıldız Japonya'daki Nükleer sızıntının ardından konuştu: "Nükleer santral yapımına hız vereceğiz"

İsmail Beşikçi, yazısında Q harfi kullandığı için 1 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Savcı ve hâkim yetersizliğinden ötürü görülemeyen davalar yargıyı işlemez hale getirdi.

SÜLEYMANDAN'DAN ACİL!

AKP Ünye Tanıtım ve Medya Başkanı Süleyman Demirci, Facebook'taki sayfasında başı açık kadınlar için değişik bir benzetme yaptı: "Örtüsüz kadın perdesiz eve benzer. Perdesiz ya satılıktır ya da kiralıktır..."

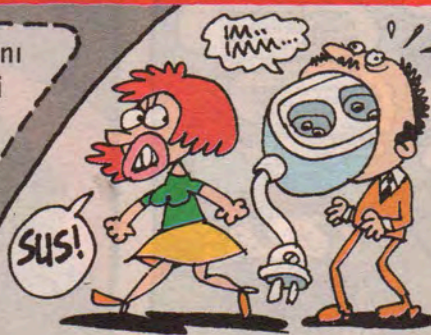

KAPSAMA ALANI

Japonya'da yaşanan felaket sonrası istisnasız bütün gazeteler tam sayfa deprem haberleriyle çıkarken, Akıt gazetesi "EÖT'ye CHP Zırhı" manşetiyle çıktı. Gazetede deprem haberi birinci sayfadaki cep telefonu ilanından bile küçüktü.

Japonya'yı tsunami vurdu

Japonya son 140 yılın en büyük depremi ile sarsıldı. Ülkenin kuzeyinde, denizle meydana gelen 8.9 büyüklüğündeki depremin ardından başkent Tokyo'nun kuzey kırsalını tsunami vurdu. Yetkililer, binden fazla kişinin hayatını kaybettiğini, çok sayıda kişinin de kaybolduğunu duyurdu. *TDE

* "Eşitlik safsatasını savunanların realitede bunun böyle olmadığını kendileri de bilmekteler... Bu konuda bariz örnek vermek gerekirse; kadın erkek aynı lokantada, aynı çatal bıçakla yemek yerken neden ayrı tuvaletleri kullanırlar..."
* "Fiş prize eşit değildir..."
* "Feminist düşünceye sahip olanlar eşit yapacağız diye sokaklara döktükleri bazı kadınları erkek yapamadılar fakat kadınlığından da çıkarmışlar ve maskaraya çevirmişlerdir. Bazı kadınlar, bu gayretlerle kartala özenen papağan durumuna düşmüşlerdir."

KOBİDER Genel Başkanı Nurettin Özgenc'in, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde yaptığı açıklamadan bazı bölümler okudunuz.

KISA DEVRE

Facebook Türkiye ekibi, gazeteci Bawer Çakır'ın profil sayfasını Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı Selma Aliye Kavaf'ı istifaya çağırın bir grubun yöneticisi olduğu gerekçesiyle kapattı.

EVET ABİ GELDİK... SABAHAN BERİ OTOPARK... SİYLA KAVGA EDİYORDUM... AŞINI YÜZÜNÜ DAĞI... TAMAM LAYUSUN İLA ONU İSTİYOR...YOK ABİ YOK... BEN HALETTİM... DİYARIM ADAMI ALLAHIMA... EVET EVET BERİ DE YANINDA... SİZ YER BULABİLİNİZ Mİ PARK EDİCEK...

KİM LAN BUNLAR... SABAHAN BERİ NUKLEER SANTRALIN ETRAFINDA ARABA PARK ETMEYE ÇALIŞIYORLAR...

ONLAR DÜNYADAN YARIMYA GELEN BİLİM KADIMLARININ BİRİNİ ARKADAGIYIYI EFENDİM ONLAR BİRİNE DÜNYADAN ASLA PROBLEM ÇÖZEMİYORLAR...

KIZLAR O ZAMAN BENİM ARABAYLA GELSİNLER ABİ... SİZ BULABİLİNİZ Mİ YER?

JAPON BİLİM EVİ

KOTOK KOTOK

TOKUT TOKUT

Onlar Hakan Ural ve Selçuk Ural değil onlar KÖRK DAGLIS ve MAYKIL DAGLIS

MAYKIL SENİN DE ÇENENDEKİ ÇUKUR YILLAR GEÇTİKÇE BÜYÜYÖR MÜ EVLAT?

AYNANIN BÜYÜTEN TARAFIYLA ZEVKİNE BAKIYORDUM BEN ÖSYM...ORDAN BAKIP SÖYLEMİYORDUM İSTERSEN ÇUKURLARINI ÜST ÜSTE KOYUP ÖĞELİM...KEŞİN EYİNİM 101 İ SEKTİKTEN SONRA ÇUKURUM AŞIRI BÜYÜDÜ...

ÇUKURUNUN BÜYÜDÜĞÜ FİLAN YOK BABA.SADECE MAYKIL AYNASININ BÜYÜTEN TARAFINDAN BAKIYORSUN.HAYDI BIRAK ARTIK ŞU AYNAYI...YİNE KIRARSAN ZETA EBEMİZİ SKER BU SEFER... ÇUKURUN NORMAL TELAŞLANMA...

BABA LÜTFEN GİDELİM ZETA GELMEDEN.

İŞİMEYİM GÜCÜMEYİM

aşırı şekil'in maceraları...

BİLİYÖ MÜSÜN YELİZ,BEN KÖYDE YAŞIYORDUM...

CEP TELEFONU KULLANMADINI BİLİYORDUM AŞIRI ŞEKİL AMA KÖYDE YAŞADIGINA İNANAMAM...ÇODİ MİSİN?

CİDDİYİM TABİ...İNEKLER TAVUKLAR FİLAN BAKSAYI KÖY İSTE...NE BİLEYİM SEHR HAYATINA PEK ALIŞMADIM İSTERSEN BİR GÜN SENİ DE İSTİREYİM.

COK İSTERİM.

AH AH AH... NASILSIN CANER EMMİ, NELER YAPIYORSUN BAKIYIM...

NAPİYİM.ESEĞE FİLAN BİNİYORDUM, BİLDİĞİN GİBİ İSTE...

AH AH AH... KARAKAĞAN DEMEK... ENSENDERKİ URUN HULA ACIYOR MÜ PEKİ EMMİ... BAZEN ACNO BAZEN ACIANTO...

CANMA YAA...

BAK YELİZ BU ZÖHRE ANADIR... ÇOK HUYSLUDUR AMA ASLINDA ALTIN GİBİ BİR KALBI VARDIR...

HOYT! KİM VAR ORDA! EYİYY! HOYT!

HADI ONA, GÖZÜKAMEDEN BAĞESİNDEN DAVATES AŞIRILAM... SİR SAKLAYABİLİR MİSİN?

SAKLARIM.

OH AŞIRI ŞEKİL BURDA SENİ ÖYLE MUTLUYUM KI O KÜÇÜK AMA TERTEBİZ İNSANLARLA ÖYLE GÜZEL BİR İLİŞKİN VAR KI...SEHR...DEKİ HER ŞEYİ BIRAKIP BURDA SENİ BEĞERER YASAYABİLİRİM.

AH AH AH... NE OLUR ÖNCE GÖRNE BENİ YELİZ.

HAYIR DUAĞI İÇERİYOR...

ŞKE ŞKE KÖY YAPTI PEZEVENK! BOMBOS ARAZIYDI EŞİDEN BURAYAR İPİNNİ ŞEHİRDEN TEKER TEKER GETİRDİ KÖY OLUŞTURDU... GİTTİĞE ARTIKUR NÜFUS HER YERDE ŞEKTİ...

Sicirik

"Kadınlar dâyim gibidir, ne zaman gelecekleri asla belli olmaz." TOLSTOY

NE ZAMAN KURULANACAKSIN?

İÇİCEĞİ BOYNULUKU ÖPMİYİ SEVİDİĞİNİ SANIYORDUM.

SEVİ...YOKMU SAKA NE ZAMAN ÇAKSIN?

İnsanın sevgilisi olunca kafasında hiç bi düşünce olmaksızın pencereden aşağı filan baksa bile "neyin var?" diye soruldu. günde "Hiç... Ben aslında bir malım,öylece bakınıyorum" diyor... "Yok bışey" diyor aşağıya filan bakmaya devam ediyor...Hayatta gerçekten hep bışey olmak zorunda değil ama ilişki de olmak zorunda... 9 yıllık ilişkiden sonra artık gerçekten yaşanacak hiç bi duygu, tadılacak hiç bi zevk kalmamıştı ikimizin arasında... Ama ben şikayetçi değildim, o ise sanırım benden tiksinimişti.

Sevimli olduğumu sandığım zamanlarda içici olduğumu,hoşuna gittiğini zannettiğim davranışlarımı ise artık umursamadığımı anlamıyordum. Eskiden olsa oturdurken durduk yere kabarmıyordum.Öke boynuma atlar "Seni çirkin şeyy" diyor,şimdi ise açık açık "Kabarmı artık diyordum...

Benden başka biri olmamı istiyordu... Beni kendisi bu hale getirmişti ve şimdi bu halimi kendisi beğenmiyordu... İPTE BUNU ANLADIM...

O KADAR BEK VERDİM BU İLİŞKİYE BEN, ÖYLE KOLAY BİTİREMEK...

İŞKİTİR, YİNE HABİ DEĞİTİRİM.

Yeniden ilgisini özlemek için bi sürü plan yaptım kararlar aldım... Kararlar uygulamadım,yeni kararlar aldım...

BUNNDAN SONRA EN AZ HAFTADA Bİ PESTA ESELENKEM,G-TÜMEKİ DİTLERİ YİCEM.GİDECEM YERE...LİGİDİK PESTİ YİGİVEREK GİDECEKİM...

KİT KİT

SIYU! SIYU! SIYU!

Hiç inandığım,hiç inandıramadığım hayaller kurdum... Bunları daha önce de söyledigimi bana artık inandığını söyledi, Ayrılmaya kararıydı...

İkna olmuyunca zün içinde sinirli sinirli dolardım...

Gitmeye kararlı mısın?

SİCİRİK! SİCİRİK!

Küfür edince,çirkeleşince dost kalmayı da iptal etti... Vurdu kapıyı gitti, beni terketti...

Ben de başka bedenlerde avundum

FLAP! FLAP! FİTİ FİTİ

AYY! BENİ BIRAK BIRAK AYAY! AYAY! AYAY!

Normal şartlarda bir erkek için başka bedenlerde avunmak çizeleşsin AVUNMAK - 8 AY SIVAZ - TEKRAR AVUNMAK - 2 YIL SIVAZ, olduğunu geç de olsa sonunda anladım.

SİNDİ ARA ARA GİLEMEK DİNDİ YİNE DE YALNİZLİ SEVİYORDUM... BAH BAH! BU HALİ GELDİM DİYE... BEN DEĞİLİ BAŞKA LARI DÜŞÜNÜRÜM ARTIK...

YİNE NE BİLEYİM BURDA ATTIYO İPTE MESAJ... BEN NE YAPABİLİRİM...ALANAM YOK ONLA ARTIK...

ATMAYACAK KIZIM... ATMAYACAK... FETİRLİKTEN DA ÇIKACAKSIN... SEN DE ÇIKACAKSIN BEN DE ÇIKACAM!

SEHRİ BİLECEK BİLİCEK...YAPACAKSIN...YAPACAKSIN...

OH AŞIRI ŞEKİL BURDA SENİ ÖYLE MUTLUYUM KI O KÜÇÜK AMA TERTEBİZ İNSANLARLA ÖYLE GÜZEL BİR İLİŞKİN VAR KI...SEHR...DEKİ HER ŞEYİ BIRAKIP BURDA SENİ BEĞERER YASAYABİLİRİM.

AH AH AH... NE OLUR ÖNCE GÖRNE BENİ YELİZ.

HAYIR DUAĞI İÇERİYOR...

ŞKE ŞKE KÖY YAPTI PEZEVENK! BOMBOS ARAZIYDI EŞİDEN BURAYAR İPİNNİ ŞEHİRDEN TEKER TEKER GETİRDİ KÖY OLUŞTURDU... GİTTİĞE ARTIKUR NÜFUS HER YERDE ŞEKTİ...

SEKS TANRISI OLVAK İSTİYORDUM AMA ÖNCE ŞU BEREDEN KURTULMALIYIM...

ACABA GEREK YOK, KİM KARDASİYAN VAR...

STAK!

ŞU YAVRU KEDİYİ DÜŞÜR ARTIK OKAN... YAPIŞTI KALDI OBJEKTEPE...

HAYVANIN GİDECEK YERİ Mİ VAR BETÜL... SAYENDE YILLARCA VATANI OLARAK BELLEDİ OLARAK, ÖLSE DE BIRAKMAZ...

SİLK! SİLK!

umut sarıkaya

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Seni sevmek bir insanı sevmenin iskeletidir Bugün ne dünden sonraki gündür ne yarından bir önceki Bugün hem dünkü gündür hem yarın ve sonraki Yani mütemadiyen seninle yaşıyor olabilmek gibi bir bahtım var Mesela bir akşam Resul'un evine giderken beni de uyukundan al"

(Alper Gencer - "Hz. Ali'ye Mektup"tan)

- Vatan yahut sinirstes !..
- Yargıya müdahaleyi abartıp, Yargıcı'nın yaz kreasyonuna da karışacak bu gidişle Recep Bey...
- Başkalarının "birliğini" bırak, kendi "dirliliğine" bak !..
- Şimdi şimdi anladım ki, Nuh tufanı tsunamimış ! Japonya'da suların sürüklediği evleri görünce, tabiatın tabiatına şaşırdım kaldım. Japon da ölüyorsa depreme, bize neler olmaz ! Olay yatışınca, onur nedeniyle intihar edeceklerin sayısı, depreme ölenleri yakalayabilir. (Bu arada, haberlerde sık sık "Tokyo Polisi" geçiyo, algı bozuyo, "Van Kedisi, Ankara Keçisi" gibi!)
- NATO'dan tabii ki ayrılalım ama yetmez, NATO'nun kendini feshetmesi gerekir !..
- Tamam, padişahır, "Devletim" dersin, anlarım. Peki "Devletim" ne arkadaş? Naptın sen? Bı anda göze girmek istiyi gibi. Efendim, devletlum mu?!!

• Güzel ülkemizde Kenan Evren ve arkadaşları, Beş Hececiler'den ve Türk Beşleri'nden daha çok tanınıyor!..

• "Chesterfield" kastıyla "Cottirifoks" diyen var, dağlara taşlara...

• Genç arkadaşlarla tanıştık, "Ne okuyosunuz?" diye sordum, biri "Felsefe 1'deyim" dedi, diğeri "Siyaset 2'deyim." "Şu hayatta en sevdiğim şeyler felsefe bir, siyaset iki" dedim. (Akabinde gelen arkadaşın da "Makine mühendisliği 3!" demesi...)

• Şu asla tutulamayan yarım ay biçiminde, beyaz fincan kulbu yok mu, ne gidik tasarım lan...

• Köylerinden hiç çıkmamış beş Afrikalı kardeşi, tutup Londra'ya götürdüler, belgesel kanalında gördüm. Barda bira uzatılınca "Sıcak mı?" diye sordu biri, pub dünyasından pek hazzetmediler. Çiftlikte taşan avlayıp derilerinden eldiven yapan bir tipte tanıştırıldılar, işte onu çok sevdim. Adımı çok dikkatle izlediler, o da ilgi alaka görünce çok coştı, aşırı detaylı anlattı...

• Ne zaman İsveç, Norveç konusu açılrsa, konu intihara geliyo ya...

• Tuttuğu takım sorulunca "Ekmekspor" diyen kaldı mı bilmem ama bitmesin. Kurnazlara "Uyanıkspor" derlerdi bi de, o da candır. (Bu arada Vedatspor: Her Perşembe Sakman Kulübü, 21.45)

• Ayrılınca saçı zaten kısa olan dövme yaptırır!

• İnce geçiş: Münir Nurettin'den Timur Selçuk'a, Endülü's'te Raks'tan İspanyol Meyhanesi'ne !..

• Yedigün Neşriyat'ın çıkardığı "Elli Türk Büyüğü" adlı kitapta geçen cümle: "Gazneli Mahmut, Firdavsi'ye İran Mitolojisi'ni yazdıracak yerde mensup olduğu Türk rıknın destanlarını tanzim ettirmeyi düşünseydi, Türk fikir tarihinde de silinmez bir iz bırakmış olurdu." E, hem böyle deyip, hem de adamı elli büyük arasına almak? Ayrıca, ona onu yazdırın, buna da bunu yazdırın, niye onun yerine bunu yazdırın ki?

• Yoğuşma: Çok yoğunlaşıp eski kafaya döneme...

• Kaç pazardır, Süper Lig görüntülerini kaçırıp Bank Asya'yı izliyoruz düzenli. Alışkanlık yaptı! Ordaki takımın Orduspor. "Mor-beyazlılar" çocukluğunun anıları içinde. İkinci takımım da, aynı sebeple gene, kırmızı-beyazlı Boluspor. Fakat programı izleme sebeplerimden biri de, sunucu kadının tereddüslü tatlılığı. Şahane valia. Bi de, konuklara "abi" demekten bi vazgeçeydi!..

• Yıllardır, bir gün boyunca hiç konuşmamayı planladım, bilhassa 29 Şubatlarda susayım dedim

ama olmadı...

• Entelektüel ortamlarda, birisi cılız sesle de olsa Teoman'ı seversen dinlediğini söyleyince, diğer birkaç kişi de ondan cesaret alıp Teoman'ı överler...

• Azalarak Bitsin: "Kız meselesi!.."

• Teşvikiye'de buluştuk arkadaşlarla. Çay içip sohbet ederken, askerliğe geldi konu. Acemiyken, çok eski, muhtemelen Kore'de mesai yapmış bir Kırıkkale tüfkle atış yaptığını, tabii ki atışların karavana olduğunu anlattım. Bununla birlikte, usta birliğinde, G-3 tüfkle hedefi üçgen şekilde vurduğumu da ekledim. Sonrasında yürüyerek Maçka Parkı'na vardık. Orada balonlara atış yaptırıp bir adam vardı. "Hadi bakalım, bi de burda dene" dediler. Arkadaş, insan hepsini mi boşa atar ya. Tek balon vuramadım. Biliyorum ben, bakiyolar diye tribe girip vuramadım. Zaten biri bakarken yazı da yazmam ben. "Balonlara kıyamadım öğlüm" diye kolpa açtım bi de. Kesinlikle yemediler...

• Bi arkadaşımın "Stalinist adamım ben abi, bana ne Freud'dan" demesi...

• Başka bi arkadaşımın, aracı falan gibi bi adama "Sana bu dediğin parayı ödersem içim rahat etmez" demesi...

• Gerçeğin emrinde olacağıma, hayalin peşinde olurum!..

• Geçenlerde bi gece kulübüne uğradım, bi sürü üç numara-beş numara sağ, kısa ve kirli sakallı adam, kıpır kıpırlar bi de. Hayır, kulübe mi geldim, 72 Koşu'a mı girdim, onu da bilemedim...

• "Hafif rahatsız yattığın uykunun tadına doyulmaz" demiş biri...

• İbo'ya geçmiş olsun, acil şifalar dilerim... Saldırı gecesi, kanallardan biri, arşiv görüntülerinde, İbo'nun bir açılışa, alına kurban kanı sürdüğü görüntülerine yer verdi... Tam da adamın kafasından vurulduğu zaman, pes!..

• Tantuni'den de sonra, günışığında efsane: Uçuk sarı renkli taksiler, daha ucuz oluyo!..

• Sanki doğrusu "rüya" değil de "rüya." Sanki zaman içinde u'nun şapkası ü'ye dönüşmüş gibi. Yok yok, karar verdim, rüya!..

• Bi kızın, diğer kız için "İkide bir mesaj atıp çocuğu darlıyo" demesi...

• Geçen gün, bir buluşmaya geç kalıp "Taksidemim" diye aramam, buluşma saatinin sarktığını öğrenince "Tamam o zaman, Taksidemim ben" diye, u dönüşü yapmam, yaya halimle.

• Evlerden Uzak: Günasırı dans etmek isteyen kız...

• "Vecihi Ruhü" lazım bize! Aşk için helikopterle kıza hava atan Vecihi. Coşan, taşan Vecihi. "Kim

ne der, nasıl düşünür"ü içimleyen Vecihi. Helikopter değil, "Vecihi Ruhü" lazım bize!

• Şok ! Tünel'e sızmak isteyen "Canlı pomba" yakalandı!

• Minik Ali Hüsrev'in babasına "Sen de hep Hz. Ali'yi anlatıyosun, biraz da Sponç Bob'u anlat" demesi...

• Dokuz gün içinde altı kişiyi kendine meftun eden seri aşık, Cihangir'de yakalandı!

• Oymuş ora!.. Neymiş, neresiymiş, tam bilemeden yazıyorum... Öyleymiş orası işte... Çok çocukken; böyle bi gögeli masa altı, dışı kuminasıyla duvar arası, en ufak odadaki eski halı, artık neresi olursa, ordaymışım ben!.. Ordaydım da tabii; orası bi geminin gizli yeriymiş, ben kaçakmışım, trende evine dönen yorgun minikmişim, orada uyuyakalmışım, kimseye anlatmadığım kahramanlıklar yapmışım işim... Kedinin kutu, sepet sevmesi gibi, gayet miyop, gelişmiş bir kedi... Meğerse başka biriymişim... "Gündüz ruyası" deyip geçelim... Gizlice rom için bir çakal miço yakaladı diyelim beni, olsun- kaptan iyi kalpli!..

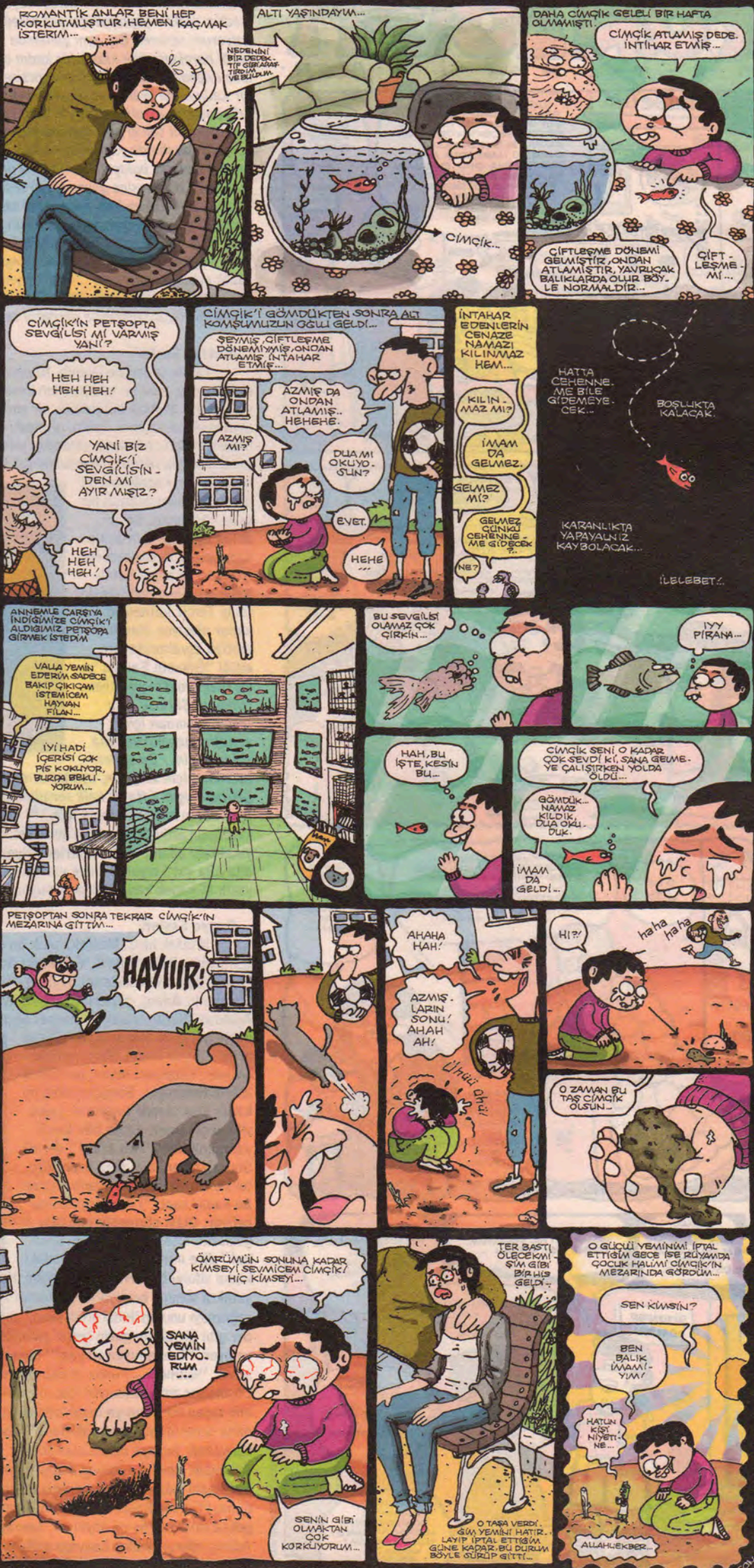
• Diğer yazarlar "bazen" derken, Orhan Pamuk "bazan" yazdığı için mi Nobel verildi, düşük yoğunluklu merak içindeyim...

• Sihirbazlar yüzünden; top sakallı herhangi biri, aniden bi numara çevirecekmiş, suyu atar gibi yapıp simileri serpiverecekmiş gibi geliyo... Böyle bu, alışmalıyım...

• Bütün kafam düştü: Haliç'te Yaşamayan Somonlar !

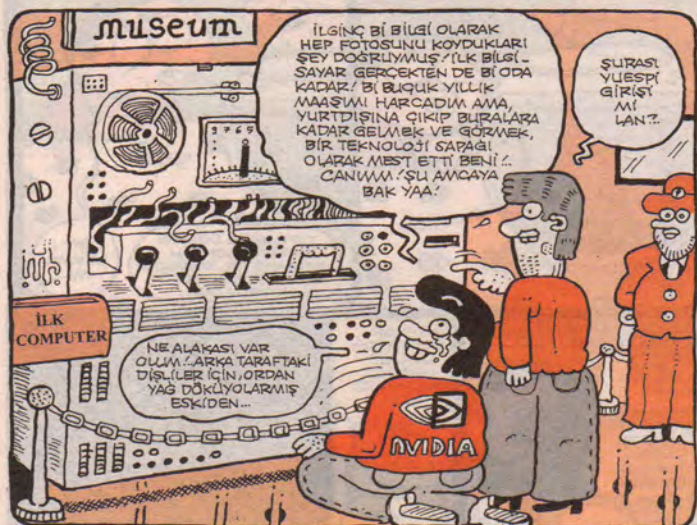
CİMÇİK

Göksu Gül

PANTOLON

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N ·

EŞYANIN SESİ

Annesiyle aynı evde yaşadığı yıllarda çayının karıştırılmasına kadar hizmet görmeye alışmış, ama sonraları kadınlara karşı 'hayat müşterektir' düşüncesiyle modern ataklar yapmaya çalışan erkeğin dramını anlatmak istiyorum sizlere. Bu, aynı zamanda üniversite yıllarında harbi hareketleriyle klasik bir kadın olmadığını ima eden, ama evlendikten sonra gittikçe annesine benzemeye başlayan bir kadının da dramıdır. Olaylar, yemeğe çağırılan arkadaşların alkolün etkisiyle iyice rahatladıkları ve izmaritlerini Güral porcelenlere bayrak gibi diktikleri bir gecenin sabahında yaşanıyor. Adam, yatmadan önce mutfaktaki dev bulaşığa bakıp "Ya of ya! Kim toplıycak bunları?" diyen eşine güven veren sesiyle şöyle sesleniyor: "Sabah hallederim ben, hiç elleme sen." Ev işlerinde birbirine yardımcı olan evli çiftler için kendi içinde kafiyesi olan güzel bir temennî bu. Sonra adam alkolün verdiği sevgi yoğunlaşmasıyla sarmaladığı eşini loş koridordan yatak odasına götürüyor. "Loş" deyince erotik bir imada bulunduğunu sanmayın. Adam 2 dakika içinde sızacak. Sabah erken saatlerdeyse gerçeğin sesiyle uyanacak.

Mutfak Sesleri

Tabak sesleriyle uyandı. Normalde tabak sesi insanı uyandırmaz, ama bu tabaklardan kırılmaya yakın feryatlar yükseliyor. Mutfak bölgesinde bir sorun olduğunu algılamasına rağmen kalkıp gitmedi. Çocukluğundan beri böyle bu adam; sıkıntının yaşandığı yere gitmektense olduğu yerde bekleyip sıkıntının onu bulmasını tercih ediyor. Bulaşık makinesinin kapağı, bozuk para şıkırtısını andıran bir sesle kapanıyor. Sesler, dolap kapaklarının açılıp kapanması, aksak tencere ritimleri ve bıçak-çatal-kaşık triosunun katımlıyla Okay Temiz kalitesine kadar ulaşıyor. Kadın, mutfak eşyalarıyla icra ettiği "Öfkenin Şarkısı"nı bir maestro gibi yönetiyor. (Öfkenin Şarkısı: "Bu sesler uyanman için sevgilim, uyanıp yanıma gelmen için. / Bu sesler uyanman için sevgilim, uyanıp verdiğin sözleri yerine getirmen için. / Haydi kalk sevgilim, bütün bu sesler senin için, bütün bu sesler senin için...") Yere düşen bir tencere kapağının ardından duyulan insan sesi ("Allah kahretsin!") yataktaki adamı birden sinirlendiriyor. "Ben toplucaaktım alla alla ya!" diyerek eliyle yatağa vuruyor. Yatak, ne yazık ki kapak kadar ses getirmiyor.

Banyo Sesleri

Mutfak bitti. Mutfak, artık bu eve hiç arkadaş gelmemiş gibi pırıl pırıl. Yataktaki Adam, kadının koridordaki ayak seslerini duyuyor. Sıkıntı yaklaşıyor. Yataktaki Adam, gözlerini kapatıp uyuyor gibi yapıyor. Ayaktaki Kadın, yatak odasını geçip banyoya gidince, adam gözlerini tekrar açıyor. "Yuh artık!" diyor kadın. Sonra sifonu çekiyor. Yataktaki Adam, bu seslere anlam veremiyor. Sonuçta kadın bu kadar kısa sürede tuvaletini yapıp sifonu çekemez, yapsa bile kendi yaptığına niye "Yuh artık!" desin? Sonra aniden, dün gece uzun süre tuvaletten çıkmayan ("Naptın oğlum bu kadar saat?") arkadaşı aklına geliyor. Olayı çözmenin etkisiyle gözlerini kısarak, "Cihan'ın boku bu!" diye mırıldanıyor. Banyodaki kadın sifonu bir kere daha çekiyor. Kadın ayakta, adam yataktaki sonucu bekliyorlar. Adamın aylardır tesisatçı çağırması unutup ihmal ettiği sifon, "çok pis sıçtırlar ablaaaa!" der gibi bir takım garip sesler çıkararak elinden geleni yapıyor. "İnanamıyorum yaa!" diyor kadın. Yataktaki adam, "Gitmedi... Kalkıp bi baksam mı?" diye düşünüyor. Düşünüyor ama kalkmıyor, canı bir türlü artık tuvaletlerden bile taşan bu sıkıntıya ortak olmak istemiyor. "Bir kere daha denesin, olmazsa giderim..." diye düşünürken, banyodan "kovaya doldurulan su sesi" gelmeye başlıyor. Ardından 'tuvaletle basınca boşaltılan su sesi'ni duyuyor. Yataktaki Adam sonucu merakla bekliyor. "Artık bu kadar olmaz!" diyor Banyodaki Kadın. Bunu tuvaletteki mi, yoksa yataktaki mi söylüyor, tam belli değil. Yataktaki Adam, nihayet kalkıp banyoya gidiyor. Biraz Cihan'ınkini, biraz da kendi sorunlarını yüksek sesle konuşuyorlar.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Eski Sesler

Adam, deterjan ve suyla değil; öfke ve sitemle temizlenen evlere ailesiyle yaşadığı yıllardan alıştı. Annesi bütün eşyaları hınca ovalardı. Bazen evin içinde hareket etmek mümkün olmazdı ("oraya basma yeni sıldım!"), hatta bazen hareketsiz kalmak bile mümkün değildi ("oraya oturma ıslak!"). Radyatörlerin bile ıslak olduğu (üzerlerinde sürekli ıslak çamaşırlar vardı) bu evde kuru bir köşe aramakla geçti ergenliği. Tek hamlede ağza atılacak bir şey yemek isteğinde bile, "Altına tabak al!" diye bağırırdı annesi. Değil yediğinin altına, kendi altına dev bir tabak alsın bile "Her yere dökmüşsün!" siteminden kurtuluşu olmadığını bilirdi. Boyun damarlarını (ergen tipi) şişirerek, kalın sesiyle (boru tipi), "Hani! Nereye dökmüşüm?" diye bağırır da ayaklarına doğru ilerleyen elektrik süpürgesini engelleyemezdi. Annesi ayaklarının altında olduğu varsayılan kırıntıları emdikten sonra, "başlamışken" koltukların altına doğru ilerlerdi. Çünkü orada, koltukların altında "gübürt" ismini verdiği bir takım hayali canlılar sürekli ürüyordu.

Trajik Bir Son

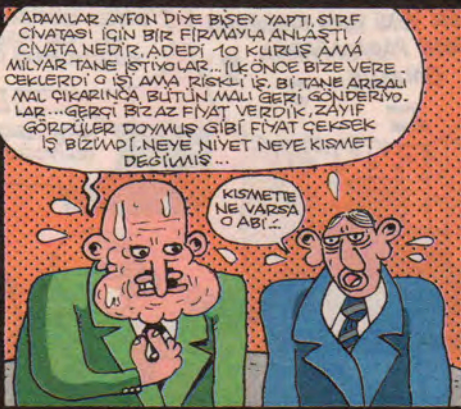
Adam, banyodaki kavganın ardından salona gidiyor. Kadın, Cihan'ınkinin üzerine 2

kova daha su döktükten kısa bir süre sonra, salon kapısında elinde elektrikli süpürgeyle beliriyor. Öfke yavaş yavaş evin tüm odalarına yayılıyor. Süpürge sesi, bir tür şartlı refleks gibi, adamın yerlerde kırıntı aramasına sebep oluyor. Zavallı Adam, geçmişinden gelen bir dürtüyle sanki birazdan ayaklarını kaldırmak zorundaymış gibi müthiş bir huzursuzluğa kapılıyor. Süpürge, dün gece arkadaşlarıyla oturdukları masanın altında dolaşıyor. Sonra 'başlamışken' isimli kadim bir duyguyla koltuklara doğru ilerliyor. Koltukların altına girip çıkıyor. Adam, sanki kendi başına hareket eden mucizevi bir varlık gibi süpürgeye gözünü ayıramıyor. 2000 Watt'lık bir alet bu, emiş gücü çok yüksek, belki 5 dakika önce çalışıyor olsa Cihan'ınkini bile ortadan kaldırabilirdi. Adamın sabahın köründen beri artık bir çekismeye dönüşen bu temizlik hareketinden iyice canı sıkılıyor. Süpürge tam kendine doğru ilerlerken, "Dur!" diyor kadına. Kadın, süpürgeyi düğmesine ayağıyla basıp "Ne diyosun sen?" diye soruyor. Adam valvarır gibi, "Ya Lütfen böyle yapma ya," diyor. Süpürgeli Kadın, "Ne yapmıyım ya?" diye sorup cevabı beklemeden tekrar düğmeye basıyor. Adam, sinirden elleriyle oturduğu koltuğun kenarlarını sıkıyor. Ama emiş gücü

çok yüksek. Adam direnmeye çalışıyor, ama nafile. Önce ayakları yapıyor hortumun ucuna. Vücudu içeri doğru emilirken basınçtan şişen yanakları süpürgeyi biraz zorluyor. Kafasının yanak kısmı da emilir emilmez büyük bir hızla kayboluyor hortumun ucunda. Metal hortumda ilerlerken elektrik süpürgesiyle karşı karşıya kalan insanların neden ayaklarını kaldırmaları gerektiğini anlıyor. Hortumdaki yolculuğu bitince büyük bir hazneye düşüyor. İçerisi karanlık. Süpürge'nin sesi, dışardan duyulduğu gibi değil de, tatlı bir uğultu olarak geliyor kulaklarına. Bir süre hareketsiz bekledikten sonra etrafı yokluyor. Eli pamuk gibi bir şeylere değiyor. Ortam karanlık olduğu için bu yumuşak şeylerin ne olduğunu anlayamıyor. Sonra bir parçasını eline alıp parmaklarının arasında gezdirince yüzüne bir tebessüm yayılıyor. "Gübürt bunlar!" diye mırıldanıyor.

Yetkin Gülmen

Şansım olsa anamdan kız doğardım diye sözüm var. Çocukluktan beri erkek ya da kadın olmanın avantaj ve dezavantajlarını düşünürken arada bir bu cümleyi doğru bulduğum olmuştur. Ama geçtiğimiz hafta anladım ki külliyyen yalanmış. Dünya Emekçi Kadınlar gününü geride bırakırken "kadın erkek eşit değildir, fişle priz eşit olur mu?"

diyen mi istersiniz, "örtünmeyen kadın perdesiz ev gibidir, ya satılık ya kiralık" diye zıvalayan mı? Geçen hafta kadınları aşağılayan arkadaşlar, hiç çekinmeden söylüyorum, bu lafları herhangi bir futbol takımı için sarf etseler sokağa çıkamazlardı taraftarın öfkesinden.

Ergenekon belgeleri arasında benim en çok dikkatimi çeken Ulusal Medya 2010 belgesi. Zira daha önceki operasyonlarda da Ulusal Medya 2001 diye bir belge ele geçirilmişti. Demek ki bu Ergenekon da Windows gibi sürekli kendini güncelliyor, bir yerlerden update ediyor. Bütün unsurları baskı altında, üyelerinin çoğu tutuklu örgütteki bu azmi alkışlamak gerek kanaatindeyim. Bir görev bilinciyle mahkemede delil olan belgeleri bile güncelliyorlar. Bu kadar güncellemeyi bir Windows yaptı, bir de Ergenekon. Şimdi 2011'e de girmişken Ulusal Medya 2011 ve Ulusal Medya 2012 beta sürümlerini bekliyorum.

Yunanistan'da Gülmüneli arkadaşımız Ahmet Cambaz ziyarete geldi, Yunanistan hakikatten zor durumdaymış. "Bak" dedim, "git oradakilerle konuş, bugüne bugün komşuyuz, komşudan öte de geçelim, birleşelim gitsin. Almanya gibi, kardeşlerimizi zor durumda bırakamayız. Toplam nüfus on milyon kadar, her aile bir tabak daha koysa masaya iki ülke gül gibi geçinir. Birleşsek tek kaybedeceğimiz şey Ege'de it dalaşı olur ki, illa dalaşmak istiyorlarsa, dalaşacak birilerini bulurlar" Ahmet tabii saygılı bir çocuk olduğu için bu söylediklerimi yetkili makamlarla paylaşacağını söyledi ama ben pek ciddiye aldığımı sanmıyorum.

Kişisel gelişim soytarılığının son geldiği noktada dahi abinin birisi sadece aptalların 8 saat ve daha fazla uyuduğunu iddia etmiş. Günde on saat horul horul uyuyan Einstein'ın ve günde 4-5 saat uymasına karşın öğle uykusunu ve hatta akşamüzeri şekerlemesini kaçırmayan Edison'un bu arkadaşımızdan aptal olduğuna gerçekten inanan var mı bilmiyorum. Abinin iddiasını ispatlamak için kullandığı yöntem şu "günde 8 saat uyuyanlar hayatlarının 0 yılını uykuda geçiriyor, 4 saat uysalar, 10 yıl fazladan yaşarlar"

E tuvalette geçirdiğimiz zaman da ortalama bir insan ömrünün 3 yılına denk geliyor. Demek ki az uyumakla övünen bu dahi arkadaşımız gün içerisinde de battal boy primayla altına sıçarak geziyor. Üç yıl bu, boru değil.

Tabii ömür boyu toplam yüz günümüz dış fırçalayarak, aşağı yukarı bir yılımız da duş alıp kurulanarak geçtiğine göre bu abinin dişlerini fırçaladığını ya da yıkandığını da hiç sanmıyorum ki bu da kendisiyle asla tanışmak istemememin nedenlerinden yalnızca biridir. Altı bezli, leş gibi kokan, gözleri uykusuzluktan velfecri okuyan bir dahiyle tanışacağımı uykusunu almış normal bir insan evladiyla tanışırım daha iyi doğrusu.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi personel sayısını 1'e indirmek için çalışmalarını sürdürüyor. Personel yok etme faaliyeti tek çalışan Kadir Topbaş kalana kadar sürecektir anlaşılır. Biliyorsunuz eskiden metroya binerken efendi efendi gidip jetonumuzu oradaki gişeden alıyorduk, jeton holüne atıp trene biniyorduk. Bir yıldır falan gişede çalışan personeli tamamen kaldırdılar. Onun yerine makineler koydular, gidiyorsun, makineye para atıyorsun jetonu alıyorsun. Makinelerin de bir kısmı nasırına basılmış davar gibi nasıl bağıyor anlatamam. İnsanın özeline etrafa yayıyorlar. "LÜTFEN PARA ATINIZ!" "LÜTFEN ALMAK İSTEDİĞİNİZ JETON ADEDİNİ GİRİNİZ!" Hayır, kısık sesle söylese neyse de böyle bas bas bağırınca insan iyice deliriyor. Gözlemleyebildiğim kadariyle artık metrodaki makinistler dışında belediye çalışanı kalmadı. Güvenlik görevlileri garipçilerim zaten taşeron. İstanbul belediyesi "insan taşıyor" bunu gururla sağa sola yazıyorlar ama sabah jeton alırken "günaydın" diyeceğimiz, "iyi günler" diyeceğimiz bir tek insan çalıştırıyor. İnsan taşıyıp makine çalıştıranlar ilk etapta bu insanları başka görevlere kaydırmışlardır kesin. Sonra da kademe kademe kovarlar işten, en sonunda bilgisayar başında sim city oynar gibi şehir yöneten Kadir Topbaş kalır.

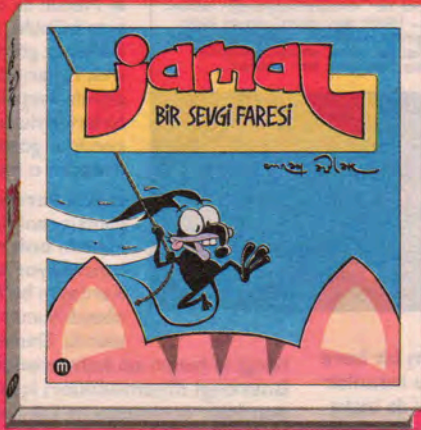
Bu hafta: 2003 yılında oyunu yeni kurulan Genç Parti'ye vereceğini açıklayan Engin Ardıç bu hafta iktidara gelme şansı olmayan partiler ve seçmenleriyle dalgasını geçti.

Gaf şampiyonu, TOKİ başkanı, emekliliğini geçirmek için TBMM'yi tercih etmiş. Kismetse milletvekili seçilip torunlarına vakit ayırmak istiyormuş. Aslında iyi oluyor, gafil karışık yağmur gibi yağıyor abi. Böyle dürüst insanları takdir ediyorum, hiç öyle eveleme, geveleme; vatan için, millet için çalışmak istiyorum diye terane okuma yok. Kafadan derdini söylemiş abi, yan gelip yatmaya gidiyor meclise. Oy versem sana verirdim valla.

Sanırım dünyada ilk defa gündüz kuşağındaki bir kadın programında brutal death metal vokali yapıldı, amcalar teyzeler headbang yapıp neşeyle dans etti.

Kemal Kılıçdaroğlu askerlikle ilgili ilginç bir öneriyle geldi. Öneriye göre her yaz üç ay gidip yaz tatillerinde askerliğimizi yapmak mümkün olacaktı. Bundan aylar önce bonus karta askerlikle üç taksit yapılıns yazdığımızda dalga geçenleri görmek istiyordum şimdi. Yalnız böyle yazıları askerlik yaparak geçirmek daha militarist bir gençlik yetiştirmez mi diye merak da etmeden edemiyor insan. Askerlik sadece gidilip gelinen bir şey değil, bir ruh hali, yaz tatilini kışlada geçirdikten sonra, önmüzdeki yaz tekrar kışlaya gidene kadar anca arat gençler üzerlerinden o haki fikirleri, ama tam atacakken, etkisinden kurtulacakken, hoop tekrar kışlaya. Oldu mu şimdi?

Gün geçmiyor ki İklim Bayraktar hakkında yeni bir iddia ortaya atılsın. İklim hanım kendisini o kadar büyük görüyor ki, bir "askerde helikopterden helikoptere atlarken şarjör değiştirdim" demediği kaldı. Ha demiş de olabilir, belki ben kaçırmışım ama "dünyadaki herkes kötü, ben herkeslerden yetenekliyim" gibi kıskıllar, kendisini tanımayanlarla "çok yakınız" türü açıklamalar tek bir başlığa işaret ediyor: Pseudofagia Fantastica. Google'da aratın, inanmazsanız ekranların kadrolu doktorlarına sorun.

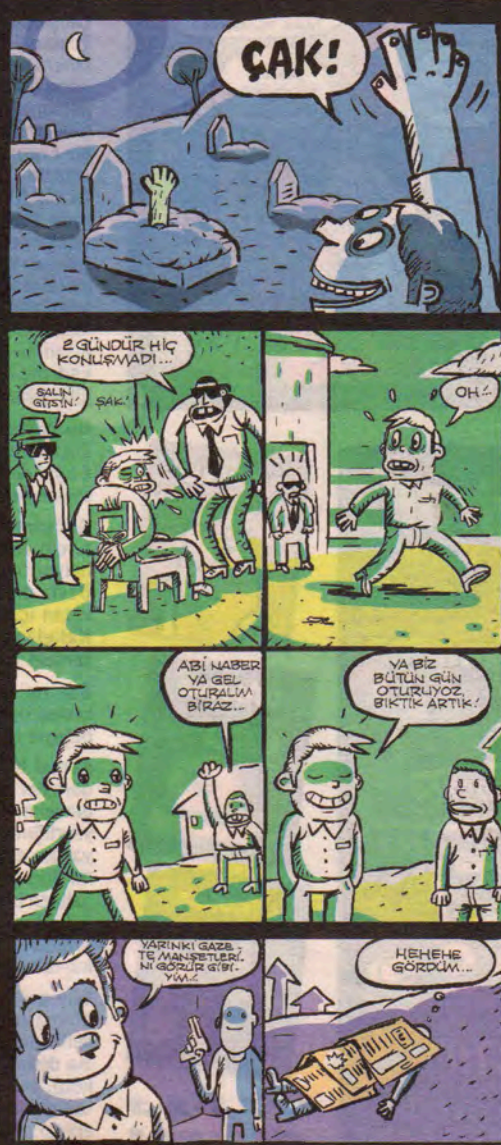
ÇIKTI!
3 KİTAPÇILARDA

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

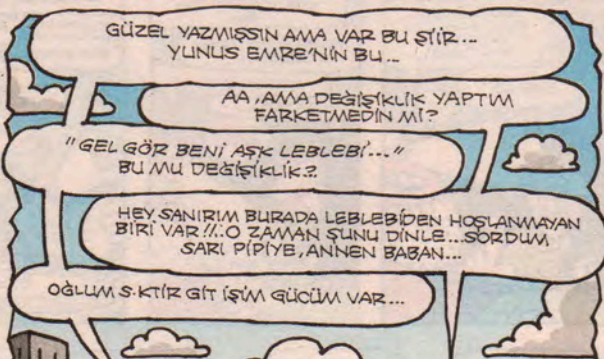
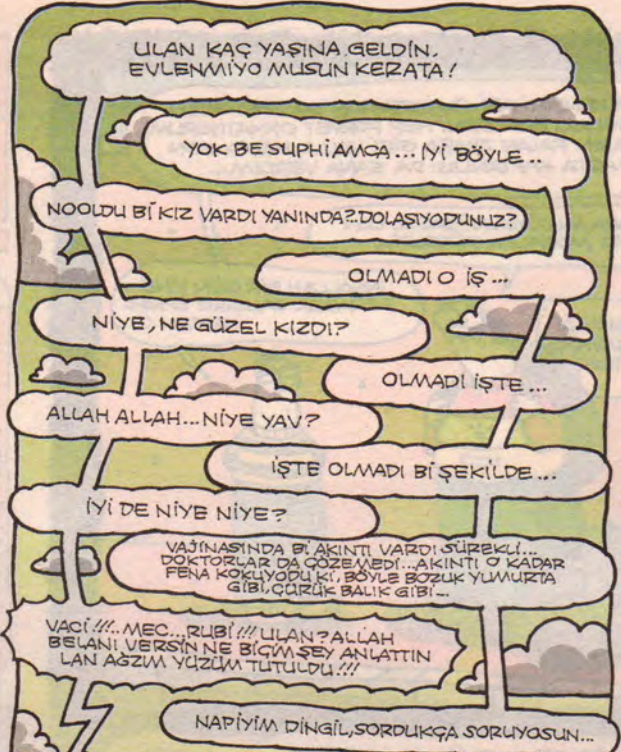
ben ALPAY ERDEM

payalpayalpay@gmail.com facebook.com/alpayerdemim twitter.com/alpayalpayalpay

YİĞİT ÖZGÜR

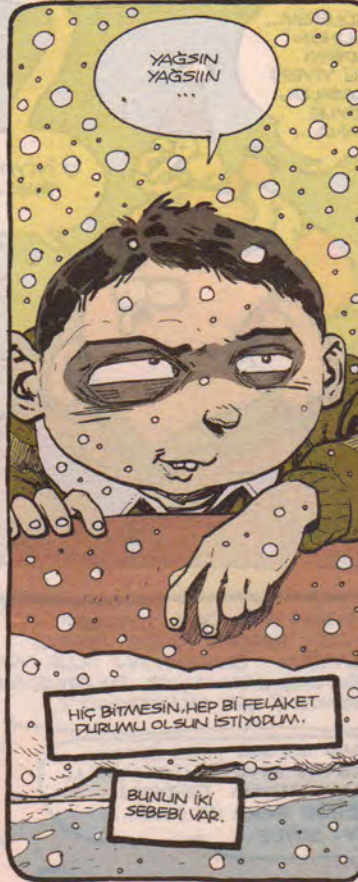

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

ESKİDEN KİŞİLER NE BİÇİMDİ, İSTANBUL'DA BAYAA BAYAA KAR TUTARDI YANİ. YOLLAR KAPANIR, İNSANLAR İŞE GİDEMİZ HALE GEİR, OKULLAR ZATEN İKİ GÜN TATİL...

BİRİNCİSİ TABİİ Kİ TEMBELLİK. ÖYLE OLAĞANÜSTÜ Bİ DURUM OLMUŞ Kİ, NE ANADOLU LİSELERİ SINAVI... NA HAZIRLANMAM GEREKİYOMUŞ. NE DE GELECEĞİMİ GARANTİYE ALIYAK Bİ İŞ SAHİBİ OLMAM...

BU YİNE ELİ YÜZÜ DÜZSÜN Bİ SEBEP AMA DİĞERİ ÇOK FENA. YANİ NASIL ANLATIYIM BİLMİYORUM, BENİ AYIPLAMAYIN... MESELA GEYEN GÜNKÜ JAPONYA DEPREMİNDEN SONRA İNTERNETTE VİDEOLARIN FOTOĞRAFLARIN ALTINDAKİ YORUMLARI OKUYORUM. ARALARINDA HEP ŞÖYLE ŞEYLER YAZILMIŞ OLUYOR...

NEDEN OLUCAK, ÇANI ÇOK SIKILDIĞI İÇİN... BENCE FELAKET FİLMLERİ BİR PORNO TÜRÜ... KURTULUŞ VADİSİ FİLAN NASIL MASTURBATİF Bİ ŞEYSE, BU FİLMLER DE AYNI ŞEKİLDE ŞU DÜNYADAKİ MEVCUT HAYATLARINDA SIKINTIDAN PATLAYAN İNSANLARA, O DÜNYANIN NASIL DA YIKILDIĞINI PATLADISINI GÖSTERİYÖLÖR. BÖYLECE OLAĞANÜSTÜ BİR FELAKET HALİNDE, BÜTÜN DÜNYEVİ SORUNLULUKLARDAN DA KURTULABİLECEĞİ FANTEZİSİNİ KURDURUYUŞ OLUYÖLÖR... BEN DE HASTASIYIM. İSTEDİKLERİ KADAR UZAYLI İSTİLAŞI FİLMİ GEKSİNLER, EN KÖTÜSÜNE BİLE KOŞARAK GİDİYORUM... HATTA İNSAN BAZEN FİLMLERDEKİ FELAKETLERİ YETERLİ BULMUYÖ, DOZADIN ARTIRMASINI İSTİYOSUN, "EE BU MU YANİ?" DİYÖSÜN... MESELA AMERİKAYI PİMİ GODZİLLA'NIN AFİŞİNE BAKIN, GODZİLLA'NIN BAÇA. Sİ ŞU BOYUTTA BİŞEY.

GEÇENLERDE BARİŞ Bİ YALAN HABER GÖSTERDİ (AMA YALAN OLUĞUNU ANLAMADIK HEYEM, TELESKOP EKŞAN GÖRÜNTÜLERİ FİLAN KOYMUŞLAR BÖYLE)

NASA UZAYDA DÜNYA DIŞI BİR ZEKA ÜRÜNÜ OLUĞU KESİNLEŞEN, 200 KİLOMETRE UZUNLUĞUNDA 3 ADET NESNE KEŞFETTİ... YETKİLİLERİN AÇIKLAMALARINA GÖRE BU ÜÇ NESNENİN ŞU AN JUPİTER YAKINLARINDA VE ROTASININ DA DÜNYA OLUĞU KAYDEDİLDİ :((

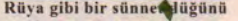

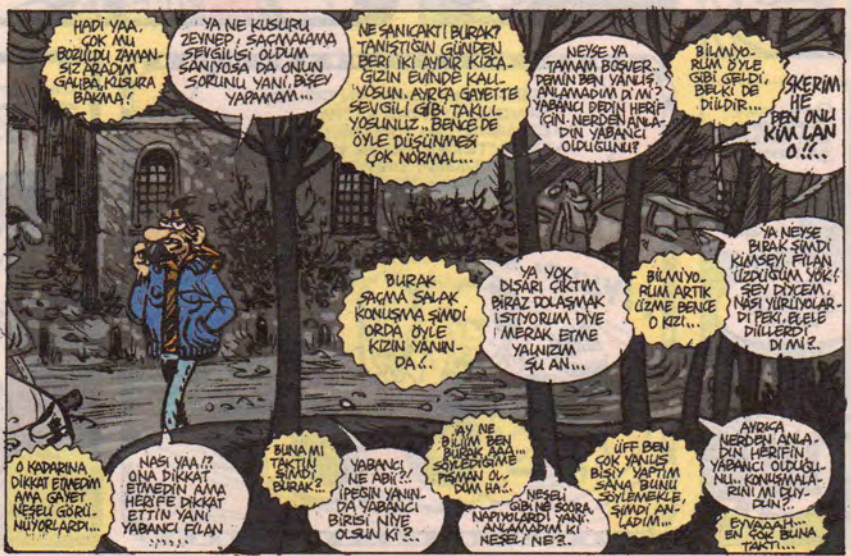
O ANA KADAR UYUZ UYUZ OTURUYODUK. BİR ANDA KIPIR KIPIR OLDUK, ÇANI GELDİ RESMEN HEYİMİZE!

Bir ihtimal daha var; belki taksi şoförü ve ben birlikte bir çılgınlık yapmaya karar veriz, o taksiyi hayvan gibi kullanır ve çoktan istasyondan ayrılan trene İstanbul – Adapazarı arasında yetişir, taksiyi trenle aynı hıza sabitley ve bana "hadi yap şunu dostum!" der. Ben de ona bakarak "sana borçlandım dostum, sen delisin bunu biliyorsun değil mi?" diye sorarım, o da bana bakarak "sadece senin kadar deliyim, haydi git şimdi!" diyerek elimi hararetle sıkar. Sonra ben taksinin penceresinden kendimi çıkartıp, trene atlarım ve trenin içeri tırmanırken taksi şoförüne son bir kez elimle selam veririm. Burada taksi şoförü galiba Nuri Acar oluyor, tren ise matbaca oluyor. Filmi ise gençken Show Tv'de görmüştüm. Bakalım eğer bu yazıyı bu hafta okuyabiliyorsanız, böyle bir çılgınlık olmuş demektir. Sevgiler, Erman.

Tribal

Çağırışın

Çağırışın

Tarih boyunca bir hokkabaz şarkası, bir devlet üst makamı sembolü olan şu silindirik şarkayı ara bir dönemde takmakla iyi mi ettim acaba hanım?

Kulak tırmalarına çubukları mırıldanmaşından kestirim şarkı...

Mantıklı...

Başka bişey isteseydin, olacaktı mı ha?

Hikayeyi beğendim güzel bi' fabl' olursa oynarım.

Bak kartopunu yiyince bütün kılcal damarların açıldı. Renk geldi yüzüne...

Oo bu oto-stopçu canı can kartaca ga benzer.

Nazı tarafta?

Nere... ye istersen, dur güzeliz aqım.

Niklaa... Psikologa aiddes...

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI

LAN Bİ DUR... ŞİŞEYİ BİTİRDİN BOŞUBOŞUNA BE... ŞÜŞŞ! HAH! DİZİ İÇİNE GİTSEN İYİCE, KİPRAMA... BU SONUNCU... BEKLE...

EAEIEIA! HAFİF KENARINA AKIT OLUM TAM ORTASINA GELMESİN - YEAAGH...

ŞİP ŞİP

KIPIR KIPIR

OV! YA YUSUF KARETE DERZLERİNDE OSLUR AMA NİN - JİTSLU' DA YAPMA SÜNLÜ... BU KONSANTRASYON GEREKTİREN, DİNGİNLİK İSTİYEN, HASSASİYET BİRİNDİRAN BİR ÖĞRETİ... GÖZÜNÜ SEVEYİM ÇIK GİT / ÖLÜM VURUŞU YAPTI RAKACIN BANA AKŞAM AKŞAM... TNE / TNE!

HANS!.. NİYE GELMEDİN LAN SÜNNETME?!

Trük!.. DİHİT!.. DİHİT!..

YİHHUU! BEDELLİ ÇIKIYO LAN / BEDELLİ...

HEYHO / HEYHO... HİÇ SEVİNMEYİŞİM KATAR SEVİNİYORDUM LAN / GİZLİ GİZLİ BU BOŞ ODAYA GİRİP SEVİNİYORDUM İKİ GÜNDÜR...

TİFTT! BENİ DE ÇAĞIR LAN ARTIK EHOV! FİYUP

ŞİK! ŞİK!

YALVARIRIM ŞURAYA Bİ BAKIN ABİ / LAĞIMLARI GÜZELLESTİRİYORUZ BİZ BELEDİYE OLARAK... BİR PARIS KANALİZASYO... NU GİBİ GENİŞ, PERAH OLMADI AMA YİNE DE İNSANI HAYATTAN SÖĞÜTAN O BSKİ HALLERİ YOK... BÖYLE BİKAÇ ODA VAR... TEMİZKEN Bİ GÖRÜN ABİ... BAŞKA TÜRÜZ Bİ TANITIM DA AKLUWİZA GELMEDİ, KULAKTAN KULAGA YAYILIR DİYE DÜŞÜNDÜK...

KİFFT. 'BADADES SOVEYN'...

VAY BE ZARZAVATCI NASI DA KENDWİZE GETİRDİ BİZİ... Bİ AN KENDWİZE KAYBETTİK...

EVET GİVİNE... LİM ZİRA AR... KANSİYON AKİON!

HAH! Bİ ESPRİ YAPTIN GÜLDÜRTTÜN BENİ DİYE HEMEN YAK Bİ SİGARA... ARTIS / MÜAMELEDEN KİSTİNCİ GÖRÜCEM BENİ! YİNE BUNLAR İYİ ZAMANLARIN...

KADININ FENDİ NE ACAYİP BİŞEY YA... ÇIK YANMIYO...

BUNUR BURDAN YAK!

KINAY! ŞEBEKE...

ZİNK! GÜZEL OLMUŞ TAMAM BİRAK BENİ...

QEK.

KABASI YENİ BİTTİ ABİ. SEÇİMLERE YETİŞTİRMEYE ÇALIŞ - YÖRÜZ...

— SES HIZINI AŞABİLEN DÖNER SANDALYİYİ İÇAD ETTİM. — ETMESEYDİN Y. RRAM / — SŞTT! TEKER TEKER KONUŞUN LAN! — HER DEDİĞİMİ DEME KİLLİ T. RRAMI YEMER...

FİYUUP! SSS... SİP... VISS! VISS!

Cam sanayine yeni girdim. / Rökpi firmalar konusunda uyarmışlardı. Zamanında önlem olarak gizli geçide aqılın bu kurşun geçirmez cam fanusu yaptığımız iyi olmuş!

GÜP!

ŞİŞE İHALESİNE GİRANMAYCEKİN DEMEDİK Mİ LAN SANA! DEMEDİK Mİ?!

ÇAT ÇOT!

BANA ÖYLE BİŞEY DEMEDİ VALLA ABİ...

AYRINTILAR

"Rahat mıyım?.. Hayır, değil.. Şu tarafımda, ufak bir ağrı var. Kazığının, beli toplanmış orada. O sıkıntı veriyor olabilir. Önce üstteki kalın kazığımı, sonra altındaki ince olanı çıkardım. Nasıl olsa hava bugün iyice.. Şimdi rahat mıyım?.. Hayır. Otursam daha iyi olacak! Odanın içinde dolanmak, böyle koridora doğru yürüyüp geri dönmeler, güzel hoş da. Yoruluyor bir saatten sonra insan. "E, şimdi rahat mıyım?" diye kendime sorduğum anda, bu şekilde oturmamın anlamsız olduğunu, birazcık uzanmakla hiçbir sakınca bulunmadığını gördüm! Hareketsizlikten sinsice tombullaşmaya başlayan vücudumu yavaşça devirip, dirseğimden büküğüm kolumu da düz durmaya çalışan kafama destek yaptım. Bir iki saniye öyle kalıp, karşımdaki boşluğa (kapalı Tv'ye bakarak) rahat olup olmadığımı düşündüm.

Hayır, kesinlikle değildim. Üç aşamalı ufak bir plan uygulayarak: 1- Tv'yi açtım, 2- Kafamın altına bir yastık koydum, 3- Ayaklarımı uzatmak için küçük sehpayı beribe çektim, ve yaklaşık iki-üç dakika kadar bu rahatlığın sefasını sürerek tamama baktım. Bu süre zarfında televizyon ve kablolu yayın cihazı da içsel elektriklerini dengeleyerek, görüntüleme moduna geçmişler, kendilerine gelmişlerdi. Ekranı baktığımda, maalesef yine rahat olmadığımı anladım: Çünkü istediğim kanalda değildi televizyon, ve kumandası da sehpanın elimle uzanamayacağı, uzak bir bölgesinde idi! "Artık yeter" diye, hissimla ayağa kalktum, ve tüm rahatsızlıklarını tek hamlede gidermek maksadıyla, jet hızıyla bi takım işlemler gerçekleştirdim. Mutfağa giderek sabahın kalkan ekmeği, çikolatalı fındık ezmesini, bir peçeteyi, büyük bir bardak suyu kapıp, ısıtıcının düğmesini açtım, elimdekileri bir tepsiyle içeriye götürdüm, ardından yatak odasına giderek daha büyüğe olan yastığı ve mavi pike örtüyü alıp, onları kolumun altında tutarak mutfağa uğradım, ısıtıcıyı kapattım, yastığı ve pikeyi salona bırakarak geri döndüm, çayı ve şekeri bardağıma koyup onları da içeri götürdüm, ve koltuğa kendimi neredeyse fırlatarak, "Rahat mıyım ulan şimdi!?" diye sordum. "Allah belasını versin! Değilim! Diilim işte .mna koyayım!" şeklinde, yarısı faydalı, kalanı anlamsız küfürler savurarak, mutfağa gittim, kahvaltı bıçağını alarak döndüm.

Az önce öfkeli olduğum, hırsla hareket ederek bedenimi, mantıksızca küfürler savurarak da zihnimi yordüğüm için, rahatsızdım şimdi elbet. Bayatlamış, hâlâ yumuşacık kalan ekmeğin büyüğe bir lokması üzerine, bonkörlük ederek kalın bir tabaka çikolatalı fındık ezmesini sürüp, ekrandaki kötü bir dizinin minik etekli seksi kadın oyuncularına bakarken, nihayet rahatladığımı, ve çok hoş bir hayaller dünyasına girmek üzere olduğumu anladım.. Tek bir şartla! Bu tuhaf şart, bir soruyla beraber geldi: "Niçin, oturarak yemek zorundaydım?" Bu şekilde "rahat değildim" açıklası. Evet, cevap belli idi, oturarak yemeliydim, çünkü kırntılar yere dökülmemeliydi! Peki, ya -sonra süpürmek garantisiyle- kırntıları rahatça dökmeyi-sağmayı kabul edersen? Harika! Anında imzaladım bu anlaşmayı! Hafifçe vücudumu devirip, kafamı yastığa bıraktım. Rahat mıydım şimdi? "Büyük Anlaşmanın" peşinden, irili ufaklı birçok anlaşmayı da coşkuyla kabul ettiğimden, 1- Bıçak kullanmayı bırakmıştım, ekmeği fındık ezmesi kavanozuna batırıyordum, 2- Bardak altlığı kullanmadan çay bardağına sehpayı bırakıyor, ara sıra tişörtüme de birşeyler damlamasını (ağız suyunu, ve çay v.b.) nasıl olsa yarın yıkama sözü verdiğim için umursamıyordum, 3- Pantolonumu çıkarmış, katlamadan, öteye fırlatmıştım, ve 4- Yanağımı, kulak tarafındaki bir sivileciyi, lavaboya gitmeden ve peçete kullanmadan, gönül rahatlığıyla patlatmış! (Bir parça irin, çikolatalı fındık ezmesi kavanozuna sıçramış olabilir.) Sorun değildi. Mükemmel anlaşmalar, peşpeşe geliyordu! Çünkü hâlâ rahat değildim, tüm bunlar, rahat olmam içindi: Dolaba gidip, iki adet yağlı tavuk parçası almayı, ve Et yiyip aynı anda da bayılana kadar Sekis yapmayı, kendime kolayca kabul ettirdim! Yalnız, ufak bir sorun vardı. Sekis yapmak için bir kadın gerekiyordu, ve şu an yanımda mevcut değildi. Böyle durumlarda, otusbir çekilirdi genelde. Gayet mantıklı! Zaten niyetlendiğim de buydu. Hali hazırda bir kadın olmadığımı biliyordum, belki aniden çıkabilir diye fantastik bir hayâl kurmuşum. Tanıdık bir fahişeye telefon etmem, ve gelmesi, hem uzun sürecek, hem de lambur-lumbur içine yuvarlandığım şu rahatlık deliliğine, benim kadar serbest olamayacağı. Bu şekilde mantıklı hareket ettiğim, böylesine mükemmel düşündüğüm için, rahat mıydım şu an peki?

Hayır. Lafı yürütüyordum bu işler. Hattâ yürümesi bile sakıncalıydı. Akmalıydı! Üzerinde adım-adım kafa yormamalı, bir bütün gibi, ekspres yol almalıydım! Bir elimdeki (dünkü akşam yemeyimden kalan) tavuk göğüs parçasını, liflerinden ikiye yırtarak dişlerken, öteki elim bokser şortumun altındaki terli ve tüylü yuvarlaklara kaymıştı. (Ana anlaşmanın yanındaki irili-ufaklı anlaşmalardan, en göze çarpanı bu olmuştu zaten: Ahlâk anlayışım, prensiplerim, iyi-kötü algılamalarım, bu gibi soyut belirleyiciler, "rahatlık yolunda" bana engel olacaktı mıydı? Hayır demiştim elbet! Prensiplerim filan, hepsi benimdi zaten o soyut lauvakların! Sonra emanet bıraktığım yerden, geri alırdım. "Rahat mıydım" yanı şimdi? Şu ahlak ve vicdan sızlanışlarını, az bişey daha kesebilirsem, hemen hemen! Sekis objesi olarak diziyi serpiştirilmiş, mini etekli kadın oyuncuların belden aşağısına (toparlıkça olanların belden yukarısına da) öküzü gözü gibi açılmış aç gözlerle bakarak, kabanar şortumun altında elimi gezdirirken; ekranda Japonya'daki depremlerle ilgili bir gelişmenin altyazısı geçti.. Kabanar dağlar, patlamadan sönerek, ufaldı. Eliimi çektim! "HİÇ RAHAT DEĞİLDİM şu dünyada!"

"Bana ne yahu!.. Bir cümle olarak şunu kurabiliyordum ama, çok daha içten seslendiriliyordum! Etrafta, tanımadığım birilerinin ölüyor olması ve bir gün benzer sebeplerden benim de zarar görebilecek olmamın, şimdiki "özgür ve serbest davranma şölenimle" ne ilgisi vardı? Sağmalık! Fekat ansızın, büyük anlaşmayı zaten tümünden kabul ettiğimi (ne zaman olduğumu hatırlamamaktan memnunum!) bu engellerin geçici birer yanısıma olduğunu fark ettim: Evet, "felaket" altyazılı kanalı değiştirince, boynumdan aşağıya doğru sıran vicdan kanaması da durmuştu işte! Koca bir parça ekmeği, önce akıntının durduğu yere, sonra kavanoza batırdım, ardından da yağlı tavuğu soktum ağzıma! Böylece, "çikolatalı tavuk" fantezisi de, yaşamakta olduğum asıl fantezinin içinde garip bir lezzet olarak yerini aldı! Ayrıca, tekrar kabarmıştım. "Kabarmak," ne acayip bir kelime! Yaşadıklarımı dillendirirken "rahat" olmak istiyordum. Aletim, çok nefis kalkmıştı! Sesli olarak bunu kendime söyleyince, daha da şahlandım. Önemli ve de yetkili bir politikacının yüzü belirdi ekranda. Bin yıllık aynı saça sözler, aynı sahte tavırlar. Geçtim kanalı. Geri geldim! Öfkelenmişim çünkü. Öfkelenmek, rahatlamamın en büyük engeliydi. Ekrandaki, nefret ettiğim o politikacının yüzüne, yüzümü ektikten sonra ısrarla bakıp, "bu kişinin milyonlarca insanı nasıl mutlu ettiğini, ve onun gibilere nasıl karşı koyulabileceğini" şeklindeki zehirli insanı düşünceleri (aynı anda ayağımla sehpanın üzerindeki tüm ıvır zıvrı yerlere saçmam gibi!) zihnimde en kuytu köşelere iteledim! Bunu yaparken, arasıra görüntüsü ekrana gelen (şu, kamerası seksii bakması ögütlenenlerden biri olan) haber spikerinin, şuh ve kadını konuşurken, ağzının içinde gördüğümü sandığım pembe dilde de etkili olmuştu! Artık herşey, bedensel keyiflerdi benim için. "Rahat mıydım yani?" Söyle, rahat mıyım artık?" Soru sorarak ve cevaplar bularak olmayacağı bu. Şortumu da çıkarıp tamamen soyunmuşum. Çenemim kenarındaki ufak bir yaranın kabuğunu, acımasızca çekip koparttım. Bağırarak sehpayı itelerken, pikenin ucuyla göğsümdeki küçük kan lekelerini sildim. Hâlâ durumu düzeltme, etrafı toparlama, müdahale çabalarım vardı. "Gerçek" rahatlık değildi bu! Aksini kanıtlamak istercesine, büyük bir gürültüyle yellendim, ve bu şiddetli, kontrolsüz patlamanın beraberinde dışarı çıkmaya yeltenen başka ufak bağırsak sıvılarına da, izin verdim! Aynı anda, çikolatalı tavuğun deneyisel müthiş lezzetiyle odayı inleyen "ohh!"lar çekiyor, inlemelerini büyük bir memnuniyetle, alt tarafın sebep olduğu böğürtülere karıştırıyordum! Vücudumda ne kadar sıvı, salgı varsa dışarı çıkabiliirdi, müsaade etmişim! Kan, irin, sperm, ter, idrar, gözyaşı! Mümkünse "tamamen gerçek bir boşaltım!"

Uzağa itelediğim ahlâk-vicdan-akıl üçlüsü, kapının orda durmuş, beni seyrediyorlardı: "Kanapenin üzerine yayılmış, ıslak ve yağlı, biçimsiz bir er kütlesi, tuhaf kokuyla içinde ve bilinçli hayvan sesleri çıkartarak -kendince göklere uçarak, fakat aslında bulunduğu yerde hafifçe kıpırdarak- tuhaf bir karşı koyuş oyunu oynamaktaydı!.."

gelen Kutusu

Halil ÜNAY

C. Çağlar ÖZDEMİR

Oktay KAYA

Recep Çağan YEGÜL

Özkan TARHAN

Barış ÖZKAN

Selim KURT

5 KİTAP FUARI

25 Mart - 03 Nisan 2011 tarihleri arasında organize edilecek olan
Ankara 5. Kitap Fuarı'nın
açılışını onurlandırmanızı diler, saygılar sunarız.

Açılış Tarihi : 25 Mart 2011 Cuma
Açılış Saati : 14.00
Yer : Atatürk Kültür Merkezi - Ankara

Ziya Gökalp Caddesi İnkilap Sok. No : 18/4 06420 Kızılay/ANKARA Tel : (0.312) 418 68 99 (pbx) Fax : (0.312) 418 76 55

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel çizerin ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Mart 2011 | Sayı: 185

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

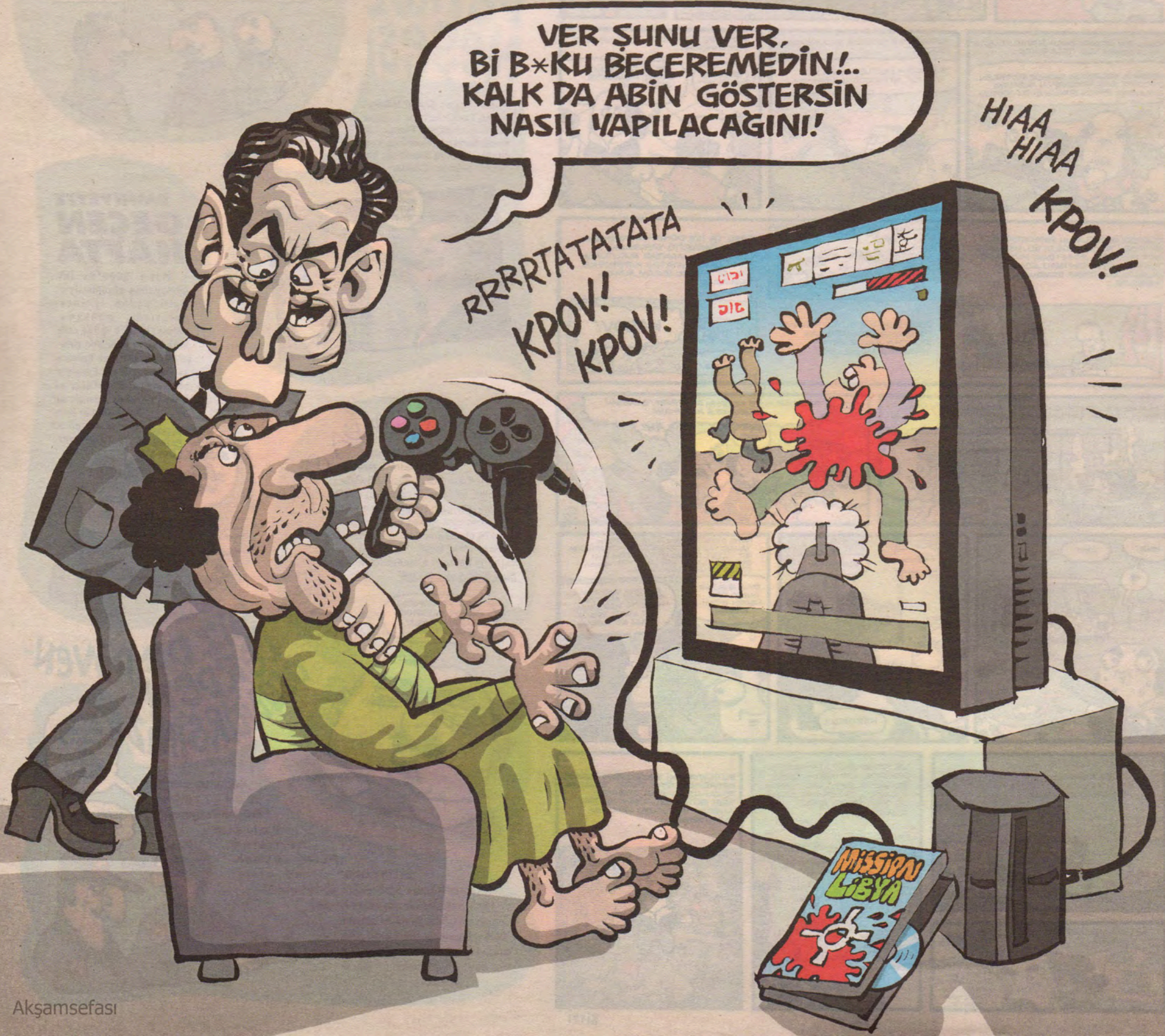
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

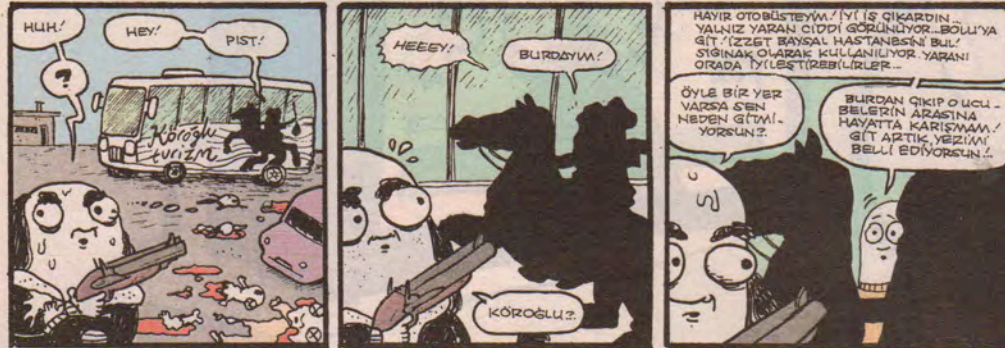
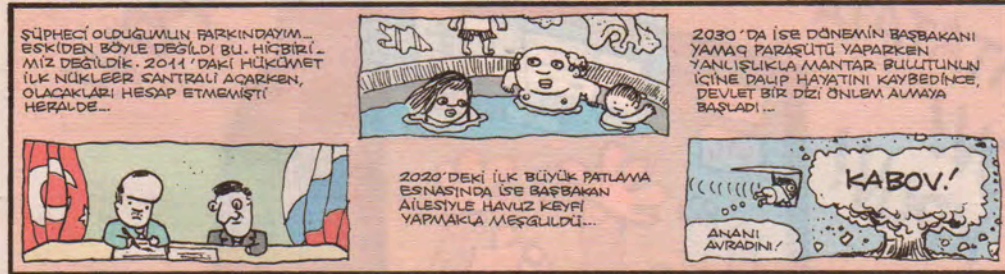
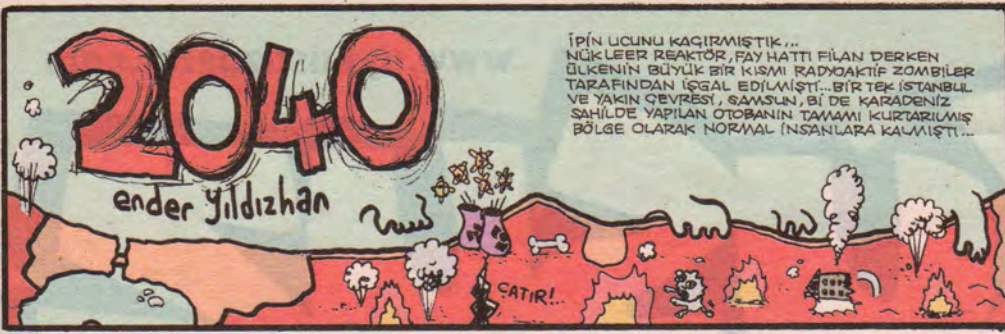

UYKUSUZ

Libya halkı Kaddafi'den sonra şimdi de Nato ülkeleri tarafından bombalanıyor.

SEBEPSİZ ÇILGINLIKLAR

Tayyip Erdoğan'ın İstanbul için düşündüğü "çılgın proje" bir türlü açıklanmayınca tahminler kontrolden çıktı. Projenin ne olduğunu Hıncal Uluç dışında kimse bilmediği için gazeteler fantazilerine her hafta bir yenisini ekliyor. Şimdilik en çılgın tahminler şöyle:

- İstanbul'un kuzeyine kurulacak bir medeniyetler şehri (82. il)
- Karadeniz'den Akdeniz'e ülkeyi ikiye ayıran bir kanal açmak.
- Boğaz'daki iki köprü arasında trafiğe kapalı 4 ayaklı dev bir köprü inşa etmek.
- TOKİ'ye Ataşehir'de Selimiye Camii'nin aynısını yaptırmak.
- İstanbul'da Dubai'dekine benzer bir ada oluşturmak (lale şeklinde).

KOMÜNİZM TEHLİKESİ

Fethiye'de 2007 yılında yaşanan toplu tecavüz davası devam ediyor. İfade veren sanıklar, mağdur kadını kendilerine kompo kurmakla suçlarken şimdiye kadar görülmemiş bir gerekçe sundular: "O kadın, kadın örgütlerine üye. Ayrıca sosyalist..."

PETROL NESESİ

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Paris'te toplanan 'Libya'ya müdahale zirvesinde' Fransız lider Nicolas Sarkozy'ye ellerini açıp koşarak sarıldı. Libya'ya düzenlenen hareket öncesi çiftin mutlulukları yüzlerinden okunuyordu.

EMNİYETTE GEÇEN HAFTA

1 Mayıs 2009'da iki göstericinin dövülmesiyle ilgili açılan işkence davasında, mahkeme emniyetten o güne ait MOBESE ve emniyetin giriş çıkışlarını gösteren kamera kayıtlarını istedi. Emniyet mahkemeye üzüntülerini bildirdi: "Elimizde yalnızca bir hafta 10 gün önce sine ait görüntüler var."

SAVUNMADA SINEMA TEKNİĞİ

İzmit'te tecavüz iddiasıyla tutuklu yargılanan G.K.'nin avukatı Nazmi Küçükosmanoğlu, tecavüze uğradığı iddia edilen kadının, olay günü kot pantolon giydiğini ve kot pantolon varken tecavüz etmenin mümkün olmadığını ileri sürerek müvekkilinin beraatini istedi.

Nazmi'yi daha iyi hissedebilmek için: <http://tinyurl.com/4kn3y6j>

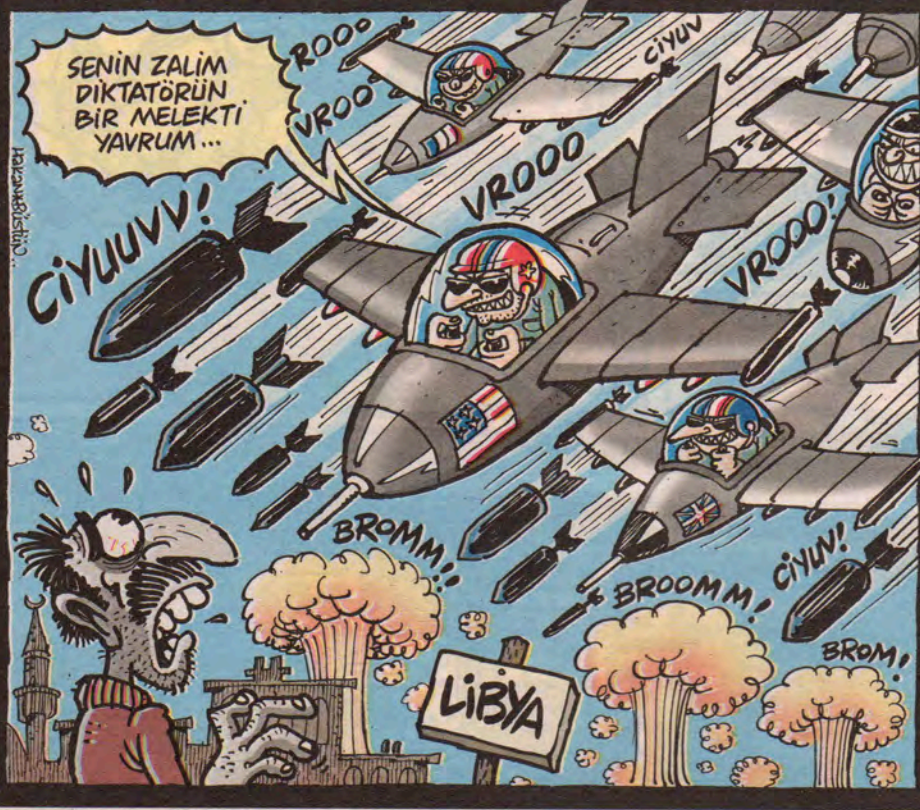

SİZ DE DÖVENLERDEN OLABİLİRSİNİZ

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü, "Polisimi Tanıyorum, Polisimi Seviyorum, Polis Olmak İstiyorum" isimli proje kapsamında öğrencilere polis kıyafeti giydirek silah ve atış talimi dersleri vermeye başladı. Emniyet amacını, "Öğrencilerimizin kendilerini polis gibi hissetmeleri ve polislik mesleğini sevmeleri..." olarak açıkladı.

Tarihin en büyük katliamlarına imza atmış ülkeler Libya'yı bombalıyor.

Emniyet Genel Müdürlüğünün başlattığı "Polisimi tanıyorum, polisimi seviyorum ve polis olmak istiyorum" kampanyası kapsamında okullarından alınan liseliler polis kıyafeti giydirilip, silah ve atış talimi dersi veriliyor.

Bir gün içinde İstanbul, Tunceli ve Antalya'dan 4 kadın cinayeti haberi geldi.

HSYK'da 76 hakimın görev yeri değiştirilirken Kars'taki İnsanlık Anıtı heykelinin yıkılması kararını durduran hakim düz üye, yürütmeyi durdurma kararını kaldıran hakim de başkan olarak atandı.

Libya'ya düzenlenen askeri operasyon Fransa'nın saldırısıyla başladı.

KAÇ YIL OLDU?

• Dizi çekimi için Mardin'de bulunan Nehir Erdoğan, bir keçi tarafından ısırılınca kendisinin de aynı şekilde karşılık verdiğini kamuoyuna duyurdu 1 yıl...

• Melih Gökçek, Ankara-lara seçimlerden önce 50 metrelik dev bir semazen heykeli vaad edeli 7 yıl...

• Dev semazen heykeliyle yetinmeyen Melih Gökçek, "Karacaören'de bütün hayvanların kumaştan ya da peluştan yapılmış maketlerinin bulunduğu 30 bin metre-karelik bir orman alanı kuracağız. Maketler ses de çıkaracak," müjdesini vererek vaadler üstü bir performans sergileveli 7 yıl...

• Sezen Cumhuriyet Önal, "Galaksimizin her köşesinde büyük bir beste sıkıntısı yaşıyoruz," açıklamasıyla müzikte evrenseli yakalayalı 9 yıl...

• Turgut Özal, Çernobil kazası sonrası "Radyoaktif çay daha lezzetlidir," diyeli tam 27 olmuş.

Libya'ya yönelik askeri operasyonun, Libya halkını Kaddafi'den kurtarmak için başlatıldığı söyleniyor.

Almanya iki nükleer santralını kapattı.

Bedelli askerlik tartışması sürüyor.

Mersin Akkuyu ve Sinop'tan sonra üçüncü santral için Trakya'da İğneada-Tekirdağ bölgesi düşünülüyor.

yazayım, dergiye gideyim de anlarız.

■ Bu gazla başımın tacı Libya halkına da seslenmek isterim. Sevgili Libya'lılar, anlaşılan o ki bir deli diktatör gitse de yerine bir başkası gelecek, oralarda petrol çıktıkça çileniz bitmeyecek. Bakın bizde petrol yok, gül gibi yaşayıp gidiyoruz. En azından çok çok birbirimizi boğazlıyoruz, dışarıdan birbirimizi boğazlatmaya adam ithal etmiyoruz. Şimdi söyleyeceklerimi kulaktan kulağa yayın, öyle internete yazmayın, yerin kulağı var.

■ Bu kopiller petrol için sıkıyor değil mi sizin ümüğünüzü? Kalkın gelin abi? Sizi de saydım, toplamda 6 milyonsunuz, gelin komple, bizim memlekette toprak bol, açıkta kalmazsınız. İşte emperyalizmi kahredecek plan bu.

■ Ha diyeceksiniz ki emperyalizm niye kahrolsun, gelir emer petrolü. Birakın emsin abicim,

siz bu petrolün ilacı için bir halka faydası olduğunu gördünüz mü? Bu planı diğer OPEC halklarına da yayalım, komple boşaltalım o arazileri. Bunlar önce sevinir ama sonra şapa otururlar. Bir kere çalıştıracak adam bulamazsınız. Kim çıkartacak petrolü? Komşu ülkelere de söyleriz, ağlayanın malı gülene yar olmaz deriz, onları da ikna ettik mi dünya bizimdir.

■ Bu açgözlüler petrole çöklenip önce sevinecekler, sonra bir şekilde petrolü çıkartsalar bile ne olacak? Aynen sizin ülkeye dönecekler. Yok Hans daha az pay aldım diye hır çıkaracak, yok Pierre sopa yiyip Michael'a koşacak, Michael Igor'a kafa tutacak diye sesini yükseltecek derken seyreyleyin gümbürtüyü. Bakın ciddi söylüyorum, He deyin, dünyayı dize getirin.

■ Bu arada Kaddafi'yi ölüm gibi

gösterip sıtmaya razı etmeye kalkınlar var. Neymiş, Kaddafi deliymiş, çılgın diktatörmüş. Hayır, kalkıp "Bahreyn'de de diktatörler var" falan demeyeceğim. Bu dünya Sarkozy, Berlusconi denen adamlardan daha soytarışını gördü mü be? Biri Çingene kardeşlerimi sınır dışı eder, yalan, riya hepsi onda; berikinin uçkundan başka bir şey düşündüğü yok, punduna getirse benim üstüme çıkacak, Calligula gibi bir şey oldu çıktı, bir atını konsül seçti medeni kıldı öyle mi?

■ Bir de bu "demokrasi getireceğiz" bahanesi artık can sıkılmaya başladı. Koca beyaz sarayda bahaneleri yenileyecek kimse yok mu? "Geçiyoruk uğradık" desiniz bile fitiz.

■ TRT evin büyüdüğü için hiç karışılmayan büyük çocuğu gibi.

Doktor ne yerse yesin dedi misali, ne oluyor ne bitiyor TRT dünyasında etrafındaki kimsenin haberi yok. TRT Şeş dışında kayda değer ne tür bir atılım oldu bilemiyorum ama gün geçmiyor ki televizyonda yeni bir TRT kanalıyla karşılaşmayalım. Özel televizyonlar bir dizi çekene kadar TRT bir kanal açıyor. İşin ilginç, tanımadığımız adamların sahibi olduğu özel kanallarda hoşumuza gitmeyen bir şey olunca ver ediyoruz protestoyu, ortaklık şikâyetten geçilmiyor. Ama bayağı bayağı bizim kanalımların TRT bir gece ansızın yayınları Portekizce yapıp Mandarin dilinde altyazı koysa fark etmeyeceğiz.

■ Teknoloji ilerledi, televizyonda bu haftaki GS-FB maçını 3 boyutlu olarak yayınladılar. Herhalde galip takımın maçı Buz Devri çizgi filmi gibi izlerken mağlup olanlar bir JAWS 3D havası almıştır. Ben bu 3D maçı işini çok manalı bulmadım ama be. İnsanın üzerine gelen topa

hamle yapısı gelir, fanatiklerin plonjona çıkması yüksek ihtimal dahilindedir.

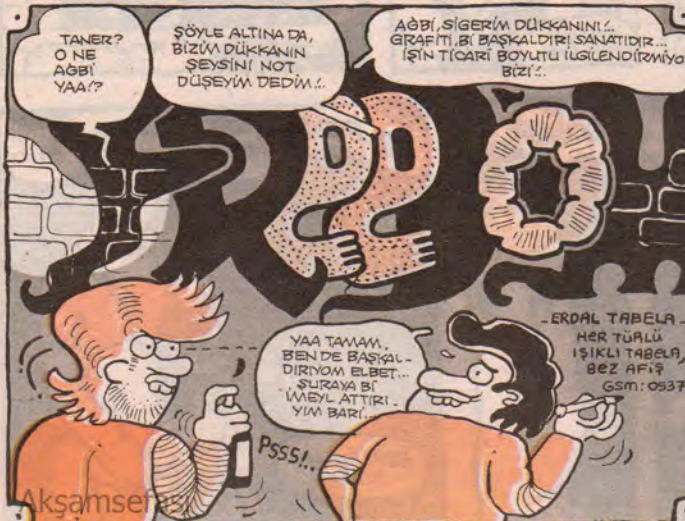
Haftanın Bakanı: Enerji Bakanı Taner Yıldız

Ne mutlu ki dünyanın en süper enerji bakanına sahibiz. Japonya'daki nükleer panik biliyorsunuz hepimizi korkutmuştu. Bakınız bakanımız ne yapmış, kazadan sonra bile 140 nükleer santral yapma kararı almış. Hemen yüzünüzü eğin zira bakanımız yıldızımız için rahat olmadığı hiçbir işe imza atmayacağını söylemiş. Japonlar şimdi başlarını dağa taş vuruyordur, neden bu adamı bulup getirmedik diye. Ben bakanı duyunca benim de içim rahatladı doğrusu. Bu rahatlığı en son Cahit Aral çayı yudumlayıp "radyasyon falan yok, ben içiyorum siz de için" dediğinde yaşamıştım.

Son olarak Japonya'daki herkese ve de Sendai'de yaşayan adasım Barış Aruk ve eşine büyük geçmiş olsun.

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

KENDİNİ GÖSTERMEK ÜZERİNE İKİ KISA HİKÂYE

I. Fırçayı kenara bırakırken yanaştım sokak ressamının yanına. Varlığını fark edince, fırça tutan eli ani bir kararla tuvale geri döndü. Aslında bitirdiği manzara resmine benim varlığım yüzünden devam kararı almıştı. Çok sevdim. (Elindeki iş bitmesine rağmen sırf çalıştığı gözyüzlü diye oyalanan, işi uzatan insanlar bana her zaman neşe vermiştir.) Resme baktım. Şelale, su birikintisi, çalılar, ağaçlar, dağlar tüm tuvali hınca hınç doldurmuş, yeni bir doğa harikasına yer bırakmamışlardı. Bir an, Bob Ross'lu yıllardan kalan bir içgüdüyle, "Belki tam şurada bir ördek olabilir..." Annesini kaybetmiş telaşlı, küçük bir ördek..." demeyi istedim. Ressam, beni yan gözle kontrol ettikten sonra, ördek işine girmek yerine gidip ağaçlardan birinin gövdesini kalınlaştırdı. Sonra, "bu gövde çok su çeker," diye düşündüğünden olacak ağacın yaprak sayısını artırdı. Biraz geriye çekilip normal gözle resmine, yan gözle de bana baktı. "Evet, belki de bu, ormanın en yaşlı ağacıdır, harika!" anlamında kafamı salladım. Ressam, kafa sallamamın şerefine ağaca bir yaprak daha ekledi. "Güzel!" dedim içimden. Varlığım doğaya canlılık veriyordu. Resmine tekrar ciddiye bakmaya başladım. Fırçayı ustaca dokundurup bir doğa mucizesi daha yaratmak için manzarada yer arıyordu. Su birikintisinde yoğunlaştığını hissettim. İçimden "Öör-dek, öör-dek, öör-dek..." diye tempo tuttum. Olmadı, gidip köpükleri çoğaltarak şelalenin debisini artırdı, sonra bir ağaç daha ekleyerek ormanı sıklaştırdı. Doğayla benim yüzümden doğallıktan iyice uzaklaşmaya başlamıştı. İnata bakmaya devam ettim. Ördekten yana umudum yoktu, ama resme daha ne ekleyeceğine merak ediyordum. Tekrar geri çekilip eserine baktı, yan gözle beni kontrol etmeyi de ihmal etmedi. "Burdayım hocam, bekliyorum," dedim içimden. "Pekâlâ, genç adam, şimdiki çok iyi seyrete," dermiş gibi büyük bir dikkatle tuvale uzandı. Fırça, bulutların hemen yanına ustaca dokunarak gökyüzüne bir kuş bıraktı. ("Kuş kondurmak" deyimi dünya tarihinde hiç bu kadar net kendi anlamını bulmamıştır.) Sonra bir kuş daha. Benim sayemde var olan kuşlardı bunlar. Bakmakta ısrar ettim. Kuşların sayısı gittikçe artıyordu. Bir süre sonra gökyüzü kuşlarla doldu. Resim sanatı üzerine bu kadar etkili olmaktan rahatsız olmaya başlamışım. Kuşlar yeryüzüne inmeden ortamı terk etmeye karar verdim. Arkamda hiç yoktan havada çığlıklar atan bir sürü kuş bırakarak ters yöne doğru yürümeye başladım. Kısa bir süre sonra döndüm ressamın baktım. O da dönmüş, "Bu kuşlar olacak?" der gibi bana bakıyordu. "Naptın be amca?" dedim kendi kendime, "Bana bir ördek yeterdi."

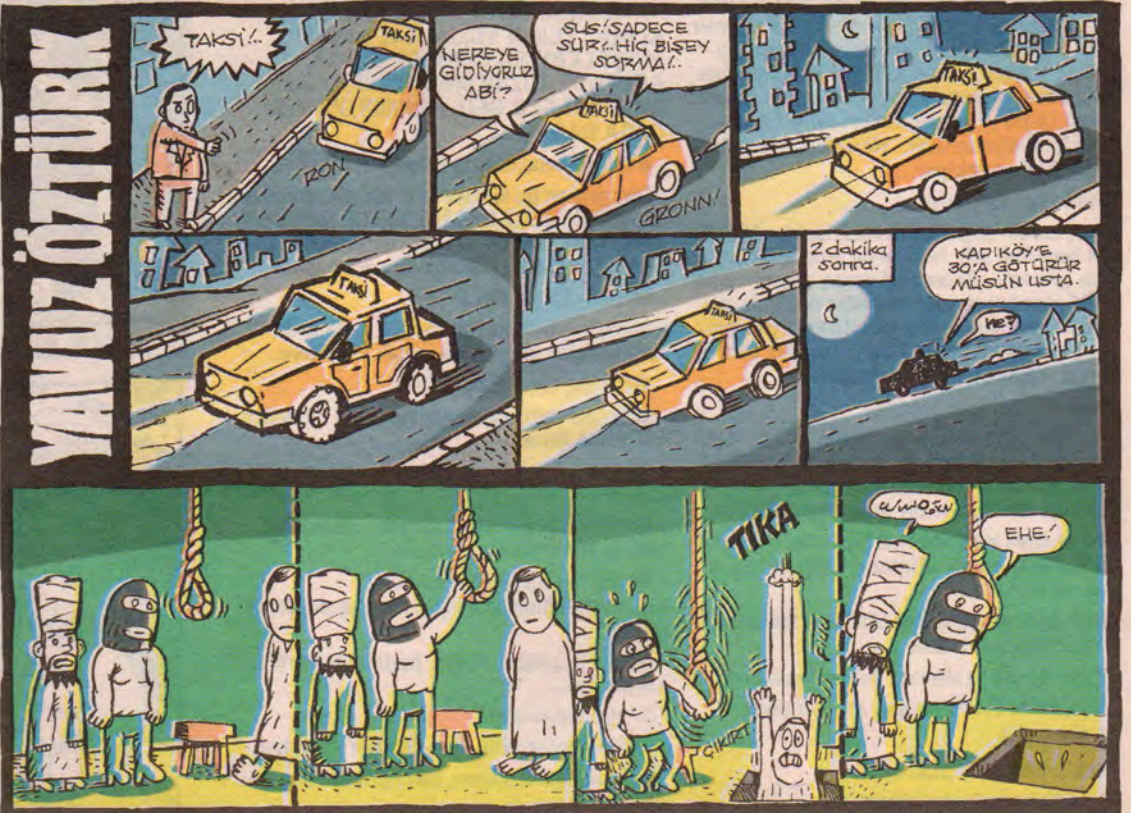
II. Her sabah asansörden indiğimden mutlaka ıslak bir apartman girişiyle karşılaşırım. İlginç olan, evden saat 7'de de çıksam, 9'da da çıksam bu ıslaklığın suyunu hiç eksilmeden orada beni bekliyor olması. Bir apartman girişinin yaklaşık iki saatlik bir zaman diliminde sürekli ıslak kalabilmesi, ilginç bir mekanizmanın varlığını gösteriyor. Ortamı sürekli ıslak tutan bu mekanizmanın adı Eyüp Efendi. Apartmana ilk taşındığımda Eyüp Efendi'nin, apartman trafiğinin yoğun olduğu sabah saatlerinde silme işini sürekli tekrarlayan bir temizlik hastası olduğunu düşünmüştüm, ama kendisini tanıdıkça bu ıslak zeminin bir hassasiyet alanı değil, büyük bir prodüksiyonun gösteri alanı olduğunu anladım. Henüz ispatlayamadım, ama Eyüp Efendi'nin asansörün sesini duyar duymaz apartman girişindeki masasından kalkarak, yanından hızla bekleyen viledaya hamle ettiğini ve böylelikle asansörden her çıkışı yerleri silerken karşıladığını düşünüyorum. Dış kapı kapanır kapanmaz tekrar yerine oturarak bir sonraki asansör seferini bekliyor ve bir yandan da Posta gazetesini okuyor olmalı. Asansörün düşmesine basar basmaz belki bir ses duyarım umuduyla merdiven boşluğuna eğildim. Herhangi bir ses gelmedi. Asansöre bindim. Aşağı inerken, Eyüp Efendi'nin "Ohooh daha asansörün gelmesine çok var," diye düşünüp henüz harekete geçmediğini ve zemine ulaşır ulaşmaz hızla kapıyı açarsam onu yakalayabileceğimi düşündüm. Onu vileda sapına uzanırken görmek bile tahminlerimi doğrulayacaktı. Asansör durur durmaz kapıya yükseldim. Açılmadı. Tam kata gelmeden kapı açmaya çalışanların bildiği gibi, bu tür ayıcı yüklenmelerde asansör kapısı kilitlenir. Bu durumda tek çare, bir kat yukarı çıkıp geri dönmektir. Hızlı olayım derken 3 katlık yolu toplamda 5 kata çıkarmıştım. Birinci kattan geri döndüğümde viledaya adeta dans eden bir Eyüp Efendi'yle karşılaştım. Dansını kesmeden, "Yalnız

bu şekilde kapıya yüklenildiği vakit bozulmalar oluyor," dedi. "Doğrudur," dedim. Sanki ters bir şey söylemişim gibi, "Hayır ben söylemiş olayım da..." deyip apartman girişini ıslatmaya devam etti. Nasıl da emindi kendinden. "İyi günler," deyip ıslak alandan hızla çıkış yaparken, asansöre karşı yaptığım bu terbiyesizliğin kısa sürede Apartman Yöneticisi Emekli Albay Esat Bey'e ulaştırılacağını hissettim. Hayalimde Albay, kendisine ulaşan bu haberle defterini çıkarıp 13 numaranın karşısına bir not düşüyordu: "Asansörün sık sık bozulması Fırat Bey menşeli olabilir. Asansöre karşı menfi davranışlarının devamı durumunda ikaz edilsin..." "Birileri görsün diye aslında çoktan biten bir işi uzatmak", sık görülen bir davranış biçimi. İzmir Alsancak'ta, resmi bitmesine rağmen sırf seyredildiği için manzaraya kuş konduran o ressam, üniversite kantininde birisi yanına gelip "Ne dinliyorsunuz?" diye soruncaya kadar dizini (baterisini) döven kulaklıklılı Hakan, sabah patron gelinceye kadar masa silmeye devam eden garsonlar ve kordorda ayak seslerini duyunca yataktan kalkıp masa başına koşarak sınavlara hazırlanan ergenlikli... Aslında hepimiz aynı davranış insanıyız. Hepimiz, birileri görüp takdir edinceye kadar durumunu sabırla koruyan birer kurnazız. Ama Eyüp Efendi başka, o kurnazlığın da ötesinde sadece vileda kullanarak her gün tıkrır tıkrır işleyen bir sistemi bütün apartmana yutturan bir gösteri dehası. Ama emin olun bu kandırmaca yarın son bulacak. Çünkü yarın asansörü kullanmadan bir sinsi gibi merdivenlerden süzülerek aşağı ineceğim. Ve şansım yaver giderse, tam karşısına kadar ilerleyip ona yüksek sesle elindeki Posta gazetesinin manşetini okuyacağım: "Tesadüfe Bak!"

Sabah kapıyı kilitleyip merdivenlere yöneldim. Dördüncü ve üçüncü katları hiç ses çıkarmadan sorunsuzca geçtim. İkinci kata geldiğimde, yukarıdan bir kapı kapanma ve ardından asansörün çağırılma sesi geldi. Geç kalmamak için hızlandım. Birinci kata ulaştığımda, aşağıdan asansör sesleriyle aktiflenen Eyüp Efendi'nin masadan kalktığını belli eden sesler gelmeye başladı. En azından viledaya ulaşmadan yakalarım umuduyla, ses çıkarmayı da göze alarak merdivenleri ikiye ikiye inmeye başladım. Zemin kata ulaştığımda, Eli Viledalı Eyüp Efendi'yle göz göze geldik. Kendisini henüz aktifleyen asansör sesinden sonra merdivenlerden gelen sesler onu şaşırtmış görünüyordu. "Hayrola Fırat Bey?" dedi. Yüzünde bir suçtan kıl payı kurtulmuş olmanın gerginliği vardı. Masaya baktım. Posta gazetesinin manşeti bu mesafeden bile okuyabileceğim kadar büyüktü. Benden cevap alamayınca, "Asansörü niye kullanmadınız?" diyerek sorunu yineledi. Tekrar Eyüp Efendi'nin yüzüne baktım. Surat ifadesi, sırrını açığa çıkararak öldürmeden önce son kez sorguya geçen bir katilinkine benziyordu. "Spor olsun diye..." dedim. Cevabım onu pek tatmin etmiş benzemiyordu. Tam bu sırada, katilin cinayetini ertelemek zorunda kaldığı bir tesadüf gibi asansörün kapısı açıldı. Yüksek topuklu 16 numara, "Günaydın!" diyerek yanımdan geçti. 16 numaranın peşinden ıslak alana daldım. Eli Viledalı Eyüp Efendi'nin yanından geçerken "Kolay gelsin," dedim. "Siz de kolay gelsin," dedi Eyüp Efendi. Sesinde, gizlemeye çalıştığı bir tehdit havası vardı sanki.

Öğle saatlerine doğru Apartman Yöneticisi Emekli Albay Esat Bey, kendisine ulaşan yeni bir haberle 13 numaranın karşısına yeni bir not alıyordu: "Fırat Bey, spor adı altında sabahları merdivenlerden patır patır inmek suretiyle ses yapıyor. Durum bir süre daha gözlenip müspet bir gelişme olmazsa ikaz edilsin." Esat Bey aldığı bu notu, sanki bir eser vermiş gibi kontrol ederken kafasını manalı manalı sallıyor. Sonra kalemini tekrar eline alıp asansör bozan ve patırtı yapan bu 13 numaranın yanına bir yıldız koyarak eserine adeta kuş konduruyor.

BEĞENİLMEK

GÖKSU GÜL

KENDİNİ BEĞENMEYENİN İŞİ ZORDUR,
KENDİMDEN BİLİYORUM.

DİLİNG

BU NE BE?..

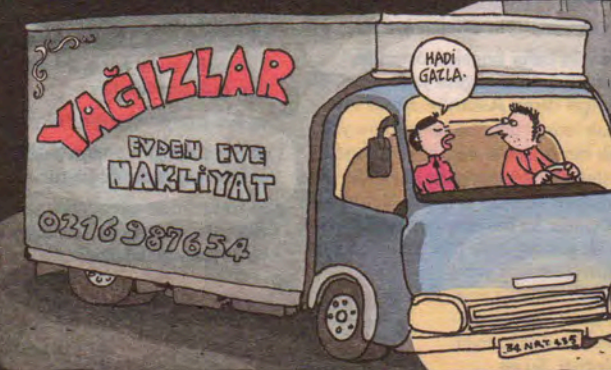
✉ BİLİYORUM MUSTAFA'YE ÇOK KIZGINISIN, ONDAN BÖYLE YAZIYORSUN. AMA O GERÇEKTEN ÇOK KÖTÜ DURUMDA. AĞLIYOR. KIR ŞU İNADİ GONCA LÜTFEN!

✉ BEN GONCA DEĞİLİM

✉ GONCA LTFEN!

✉ YETER AMA!

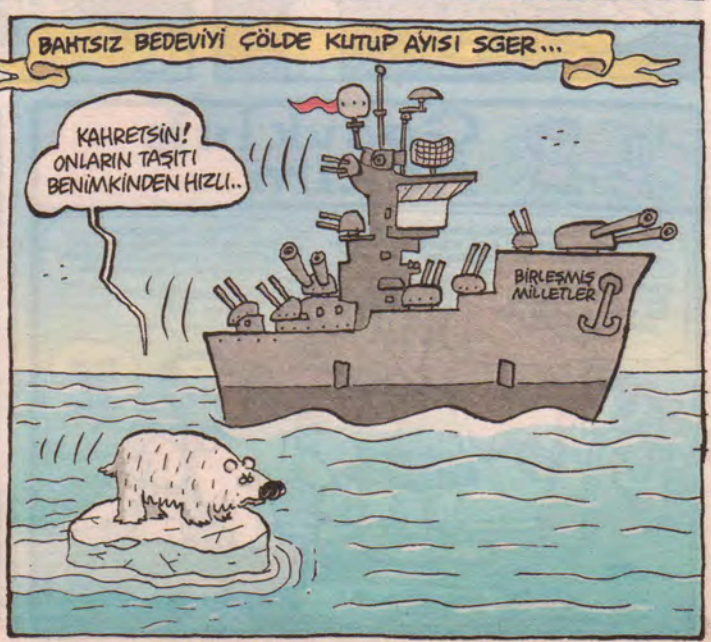
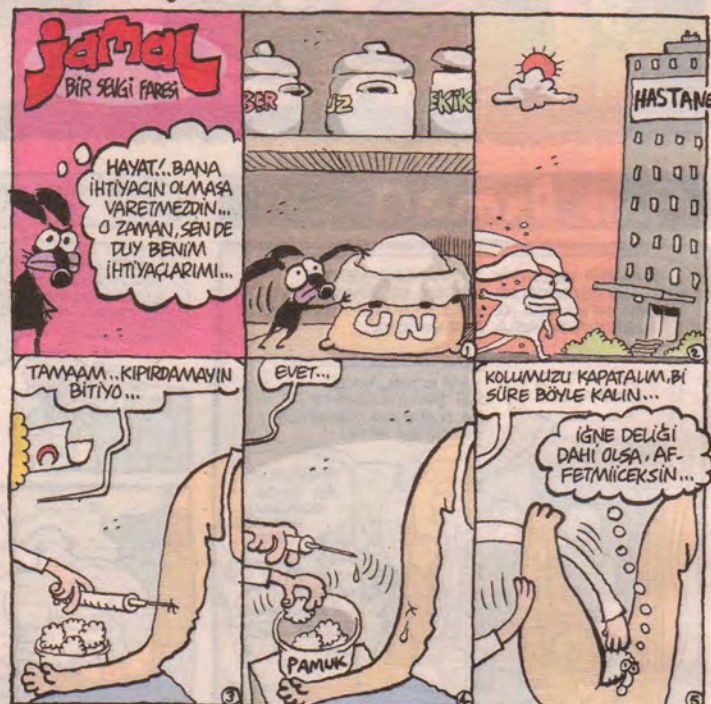
✉ GONCA! ARIYORUM ŞİMDİ AĞ TAM MI?

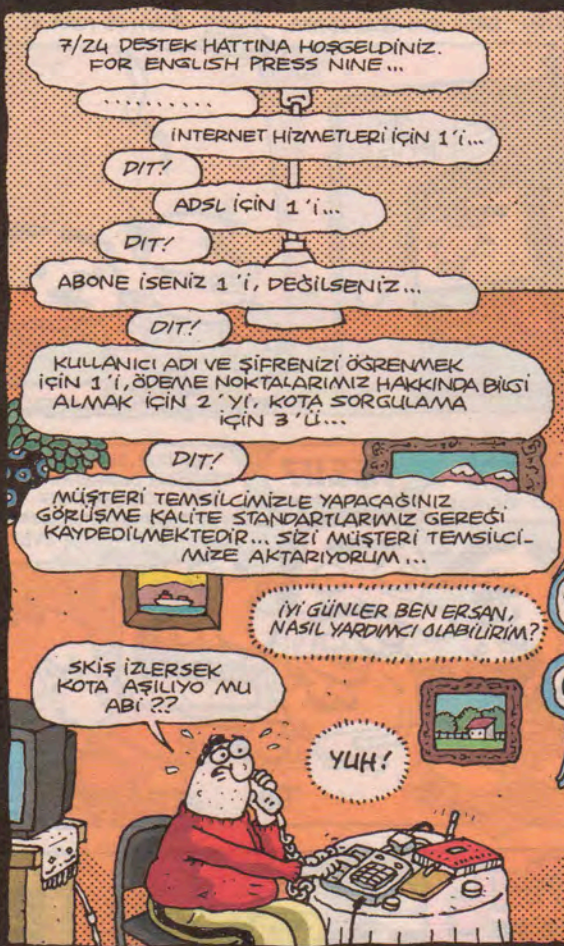
KURTARMAYA ÇALIŞTIĞIMIZ ELİMİZDE ÖLECEK...

KARANLIK KADERİMİ ELLERİMİLE ŞEKİLENDİRİYİM...

Enrah Abla

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kirli çıkı annelerin evlatlarıyız biz.

æ Bundan iki hafta önceki köşemde, akvaryumda su beslediğimi yazmıştım. Bu konuyla ilgili İlker Aslan'ın e-mail'ini paylaşmak istiyorum; "akvaryumum yok ama ufak bir fanusum var, evveliyatında balık beslediğim. Geçenlerde su doldurdum içine. Koydum salonun ortasına. Kumu falan her şeyi içinde. Su beslemeye başladım yani. Annem ilk gördüğünde çok şaşırdı. Sonra bir baktım içine kuş yemi atıyor Balık yemimiz yok. O da alışı yani. Ailecek su beslemeye başladık. Evin havası değişti. Su ile konuşuyoruz, arada bir değiştiriyoruz falan. Neden bizim aklımıza gelmedi bu diye kendimize kızmaya başladık. Annem çok değişik bir insan bence. Suyu benden çok sahiplendi. Seviyoruz seni ağabey.

æ Nihat Doğan'lı Survivor'ın dvd'sini alırım. Kaçmaz o eğlence. Arşivlemek lazım.

æ Twitter "baktığın zaman" çok acayip. Resmen "düşünce okuma" gerçek oldu. O an kimin ne düşündüğünü bilebiliyorsun. Lan çok acayip. Baktığın zaman.

æ Saçına limon sürmemiş insan da yoktur ha.

æ Sakal bırakıyorsun ama böyle boyundan çıkan yerleri alıyorsun ya, sen asla tam anlamıyla sakal bırakmıyorsun arkadaşım. Sakal bırakmak dediğin bir tavırdır. Öyle jantilik peşinde sakal bırakacaksan bu sakalı hiç bırakma. Ya da bırak lan bana neyse. Resmen kelimelerin şehvetine kapılıp coştum. Bir de kelimelerin şehvetine

kapılma diye bir s.k çıktı son zamanlarda. Bu kadar saçma bir laf olamaz. O senin kendi şehvetindendir, sen hiç merak etme. Kelimelerin ne kabahati var ibinetör. G.t. Lan çok sinirlendim.

æ Kız isteme dediğin haliye bakmaktır.

æ Ev temizliği yapmaya başlayan mutlu çiftin akıbeti kavgadır döğüşür.

æ Ömrümde oynadığım en güzel oyundu taş yuvarlamaca. İstedığınız her taşı yuvarlak yapabildiğiniz bir oyun düşünün.

Bunun için sadece bir tepeye çıkıp, herhangi bir taşı aşağı yuvarlamanın yeterli olduğu. O eğri bögürü taşlar aşağı yuvarlanırken hız aldıkça bir süre sonra yusuvarlak gözüklürlerdi. O taşın yuvarlak olmadığını bilirdik, ama yuvarlak olduğunu görürdük. Dünyanın en güzel oyunuydu. Sihirbazlık gibiydi. Müthiş bir terapiydi. Şimdi İngilizler peynir yuvarlıyor, o peynirin peşinde kolunu bacağı kırıyor. Evet çok güzel ama o peynir zaten yuvarlak. Tek kusuru o bence o festivalin. Yoksa tabii yine çok güzel.

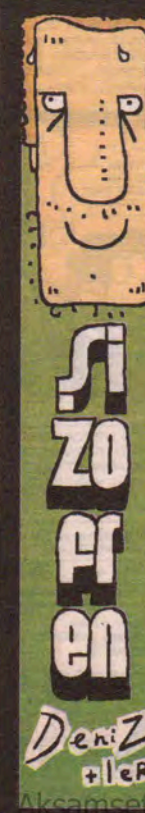
æ Taksim'den gece olduğunda taksiye binmek ne kadar zor yababim. Biniyorsun taksiye, yalnız diyor mazot alacağım diyor, sizi diyor arkadaşta yönlendireyim. Siftah yapmamış da bizim arkadaş diyor. Bir... mazot alacağım madem, beni niye takside aldın? Mazot alacağını söylemek için mi aldın? Orada o anda bin tane taksi var. Başka bir taksiye

KAMİL SEVEN ADAM

Prezibim genajı Kamil Koc'tan başka herhangi bir otobüs firmasıyla yolculuk etmediğim ve Kamil Koc da Samim'in azafer koymadığı için seneler önceki memleketime hastet kaldım...

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN
KARABULUT

DAHA DOĞMADAN ÖNCE BİLE YEĞENİMİN RESİM YAPMAYA, ÇİZMEYE ETMEYE İLGİSİ OLUCAK MI DİYE MERAK ETMEYE BAŞLAMIŞTİM. SONRA BÜYÜDÜKÇE HEP YOKLADIM BUNU.

Bİ DE TABİİ DAHA YAKSIN OLANI VAR YANI TAM TERSİ. Bİ GÜN Bİ ÇOCUK GELMİŞTİ DERĞİYE, LİSEDEYDİ PAHA.

NE BİLİYİM BEN, DUYDUM YANI. MESELA BABA MÜZİSYEN ANNE RESSAM, ÇOCUKLARI DA Bİ ŞEYE MERAKLI OLSUN İSTİYOLAR, ONLAR İSRAR ETTİKÇE ÇOCUK TIKSI. NİP UZAKLAŞIYO GİTTİKÇE.

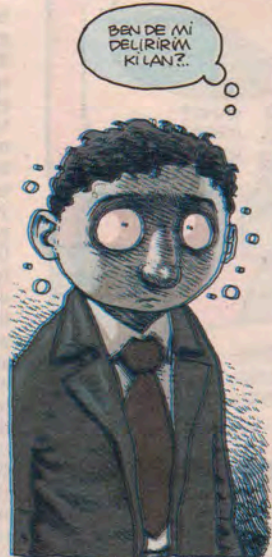
FA... LA MI...
RE... MI... FA... //

ANNA GÖYÜM DERSİDE VOLKAN BAKAR ARASINDAN NE BİÇİM GÖLYEDİ YA LAN...

M'YE 77 DİKKAT ET...

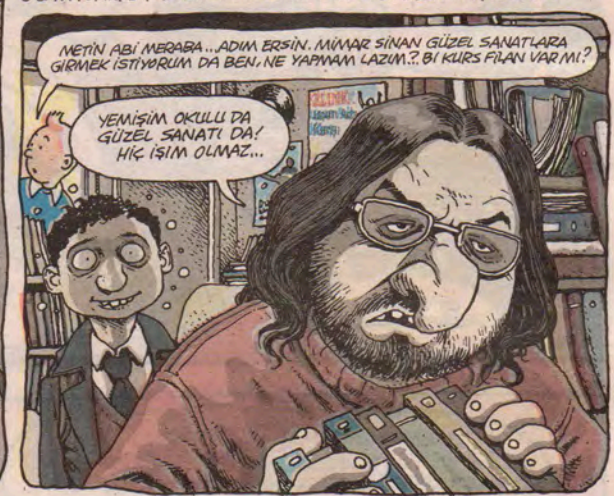
DÜNYA YETENEKUSİ Bİ ÇOCUKTU. RESİM YAPMAK İÇİN GELMİŞ BU DÜNYAYA. VÜCUDU ZİHNİ HER ŞEYİ ONA GÖRE KODLANMIŞ ÇOK BELLİ, AMA SİRF SOSYAL BASKI YÜZÜNDEN HİÇ İLGİ DUYMADIĞI ALANLARI SEÇMEK ZORUNDA KALIRAK, O İŞİ DE MUHTEMELEN VASAT YAPIPAK, ACI ÇEKİYODU ÇOCUK BARIZ.

BABAMLA BİRLİKTE YAPTIĞIMIZ YAĞLI BOYA ATATÜRK PORTRESİNİ OKULDA ÖNCE MÜDÜR ODASINA, SONRA MÜDÜR YAR. DİNCİSİNİN ODASINA, ARADAN BİKAŞ AY GEÇİNCE DE KÖRİDÖRÜ ASTILAR... Bİ GÜN ÖNÜNDEN GEÇERKEN Bİ BAKTIM...

BİR İKİ YIL SONRA GÜZEL SANATLARDA OKUMAYA KARAR VERDİĞİMDE HİÇ YOL YORDAM BİLMEDİĞİM İÇİN BABAM DİSİNDA GİZGİYLE İLGİLİ OLANLARA SABİLDİĞİM TEK KİŞİYE GİTİMİŞTİM. RAHMETLİ KARAKATİST METİN DENİRHAN O ZAMAN ATLAS PASAJINDA ATILGAN ADINDA Bİ DUKKAN İŞLETİYODU.

"YILLAR SONRA BEN "ULAN NİVE SANATA SOKILIYORDUM Kİ?" DEMEYE BAŞLADIM AMA İNCEDEN GEÇKALMIŞTİM, NE BİLİYİM DÜNYADA ARTIK HİÇ BİŞEY SADECE Bİ TEK KENDİSİ DEĞİL, İLGİ DUYABİLİRSEĞİN Bİ SEYDEN KENDİNİ UZAK TUTMAK ÇOK SALAKÇA. ZATEN KÜÇÜLMÜŞEĞİN Bİ SÜRÜ SEYİN ASLUNDA O KADAR DA BASİT OLMADIĞINI ANLIYORSUN SİMDİ İNTER. NETTEN BAKIYORDUM, İNSANLAR NELER NELER YAPIYO, İŞİM GİDİYÖ VALLA BAZEN.

EN SON PERA MÜZESİNDE ÇARLIK RUS. YASINDAN SAHNELER DİYE, 1800 LÜ YILLARDAN ACAYIP GÜZEL Bİ SERGİ VARDI, BABAMLA DEFALARCA GİTTİK.

ŞİMDİ NİYETİMİZ BABAMLA TUVAL YAPTIYIP BİZİM KÖYÜN YAĞLI BOYA RESİMLERİNİ FİLAN YAPMAK. BÖYLE KÜÇÜK HEYKELLER DE YAPÇAZ ACAYIP HEYECANLANDIK. BABAM ZATEN ARTIK "YAPMA BU İŞLERİ" DEMEKTEKEN DE VAZGEÇTİ. BECEREBİLİR MİYİZ HİÇ BİLMİYORDUZ. BURDA QIZDILARIMIZ FALAN BAKMAYIN, RESİM BAYAA BAKÇA BİŞEY ÇÜNKÜ. BİER GÜZEL OLURSA Bİ İNTERNET SİTESİ AÇIP ORAYA KOYCAZ, BAKARSINIZ. GÜZEL BULMAZSANIZ DA BEŞEL. MİS GİBİ YAPIN, ÇOK HEYECANLANDIK ÇÜNKÜ. HA Bİ DE GRUBUMUZA ÜÇÜNCÜ DE GELİYÖ. YEĞENİM İLGİLENME. YIP İLGİLENMEYİP 4 YARINDA BİRDEN ACAYIP ŞEYER ÇİZMEYE BAŞLADI, DÜ BAKALIM BELKİ ONU DA KANDIRIRIZ.

yağur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Yağmur adam filmindeki yağmur adam (zihinsel engelli) Dustin Hoffman'ın yere düşen kürdan kutusundan dökülen kürdanların sayısını tam bilebilmesi gibi şu an buzdolabımda olan herşeyi ezberden sayabiliyorum. Bunlardan hangilerinin üst üste koyunca hızlıca yenilebilecek hale geldiklerini de bir nefeste sayabiliyorum. Ev arkadaşıyla birlikte yaşadığım dönemde "yemekleri benden önce yemesin, ben ondan önce yiyeyim" diye buzdolabını takip etmekten beynimin o kısmı büyüdü. O kısmın damarlandığını, etlendiğini hissedebiliyorum. Artık hangi kısmıysa o kısım. Bir ondan, bir de yemek yedikten sonra ceylan yutan yılanlar gibi saatlerce ağzım açık sabit bir noktaya bakarak yatmayı sevdiğim için büyüdü. Kimisi bulmaca çözer, kimisi maket yapar, ben hazmetmeyi seviyorum. Her seferinde kendi vücudumu deniyorum "acaba bu sefer çok çiğnemenen yuttuğum yiyecekleri hazmedebileceğim mi, yoksa tatsız bir olay mı yaşanacak?" diye. Şimdiye kadar bir sıkıntı yaşamadım. Bir seferinde "bu kez olmayacak galiba, yediklerimi sezeryanla alacaklar" diye düşünürken uyuyla kaldım. Uyandığımda o kabus dolu dakikalarından geriye yalnızca belli belirsiz bir tokluk hissi kalmıştı, ki kahvaltıda ne yiyoruz diye sorsam "Tost! Hayır salamlı yumurta! Yok! Bi dakka! TOST!" diye heyecanlanacak gibiydi sindirim sistemi. Ha tosunuma benim.

• Bir keresinde yetenekli genç çizer Ender Yıldızhan yediklerini hazmedememişti, ama şimdi iyi. Hem çok kilo verdi, hem de çok inanılmaz bir ismi var. Ender Yıldızhan! Ağzı dolusu bir isim. Bu dünyaya başarmak ve elde etmek için gelmiş. Sizi telefonla arayıp sanki siz onu telefonla aramışsınız gibi davranan bir insan. Ender Yıldızhan. O ekmeği kesti, ben kesemedim.

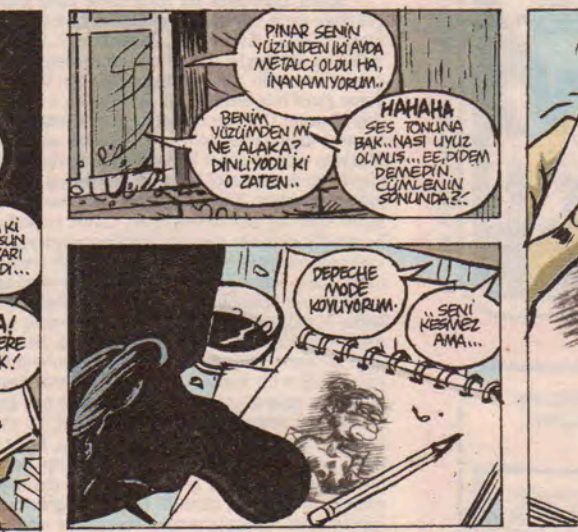
• Tanıdığım insanlardan başlamışken oradan devam edeyim: Annem. Annem kırk yılda bir bizim eve kalmaz geliyor. O gelmeden önce evi makul ölçüde temizliyorum, "sen geldiğin için temizlemedim, normalde de böyle yaşıyoruz" görüntüsü vermek için bazı noktaları çok temizlemiyorum. Ama mutfağı iyi temizliyorum, mutfak yemeğin yapıldığı yer, mutfakta mikrop olursa yemeğe geçer, yemekten ağız yoluyla vücuda geçer, hastalık yapar. En azından genel kanı bu yönde, ben de daha doğrusunu bilmiyorum. Temizlik malzemelerini karıştıra karıştıra siliyorum mutfağı. Öyle ki mutfak temizlikten çınlayana kadar. Çok iyi temizlenmiş bir banyoya falan girdiğinizde dikkatli dinlerseniz banyonun "çinnnn" diye öttüğünü duyabilirsiniz. Kadınların kulaklarının arkasında bu çınlamayı duymak için evrimleşmiş küçük pütür pütür bir şeyler vardır. Ya da ben öyle biliyorum. O yüzden çınlamayı duyana kadar temizlik işinin peşini bırakmazlar. Sizin temiz dediğiniz evi bir kere kendileri baştan sona çamaşır suyuyla yıkarlar, sonra bir de temizlikçi kadın çağırıp ona yıkatırlar. Temizlikçi kadın gittikten sonra ise suyla çalışan hepa filtreli elektrik süpürgeleriyle rastgele noktaları süpürüp süpürgecinin içindeki suyu incelerler. Sonra sizi içeriden, oturduğunuz yerden elektrik süpürgesinin hafif grilemiş suyuyla tıkanık olanız için çağırırlar. Bak! Evet anne. Sözde bu eve temizlikçi girdi. Evet. O yüzden temizlikten çınlayana, temizlikten titreyene kadar siliyorum mutfağı. Geçen gün geldiğinde biraz kendimden emindim. Biraz özgüvenim yerindeydi. "Mutfağa geçelim, ben sana bir kahve yaparken sen de bana yolculuğundan bahset" dedim. Çok fazla temizlik malzemesi soluduğum için filmlerden gördüğüm kadarıyla konuşabiliyordum, normal türkçe gitmişti. Ama o böcek? Ama o sarı böcek? Böcek zaten mikrobun büyüğü, mutfakta olması gereken en son şey böcek. "Mutfağınızda böcek var" dedi. Evet dedim. O böceği biliyorum, üç yıldır falan bizim evde, bazen hızlı hızlı ortalığı dolaşıp kayboluyor, bazen iki üç ay ortalıkta görünmüyor. Birkaç kez öldürmeye çalıştık, sonra kötü bir niyeti olmadığına karar getirip peşini bıraktık. Şu anda genel olarak ev, özelinde ise mutfak annemden çok pis dayak yiyor. Döve döve temizliyor evi. Temizlik yapılan odadan başka odaya kaçıyorum, sarı böcek yüzünden kendim bir böceğe dönüştüm. Böylece ölümsüz yazar Kafka ve onun ölümsüz eseri Metamorfozu da anmış olduk. Bana yazının başında olayı Kafka'ya bağlayacağın deseler kendim de inanmazdım. Kendinize çok dikkat edin, sevgiler; Erman.

Çarpışma İpek & burak

yazar gizen oky

gelen Kutusu

C. Çağlar ÖZDEMİR

Selim BEKTAŞ

Recep

Barış ÖZKAN

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

Uykusuz POSTER KİTAP

fırat ANAHTARLIK HEDİYELİ

2 POSTER

Uykusuz Çizgi Dizisinin 2 Kitabının Satış

fırat ANAHTARLIK HEDİYELİ

ÇIKTI!

GAZETE BAYİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

Uykusuz

ÇİLT 1-2-3 ÇIKTI!

5 KİTAP FUARI

5 KİTAP FUARI

ANKARA ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ

25 MART - 03 NİSAN 2011

Ziyaret Saatleri
10.00 - 20.00

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 24 Mart 2011 | Sayı: 186

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Mümin Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Harmon Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

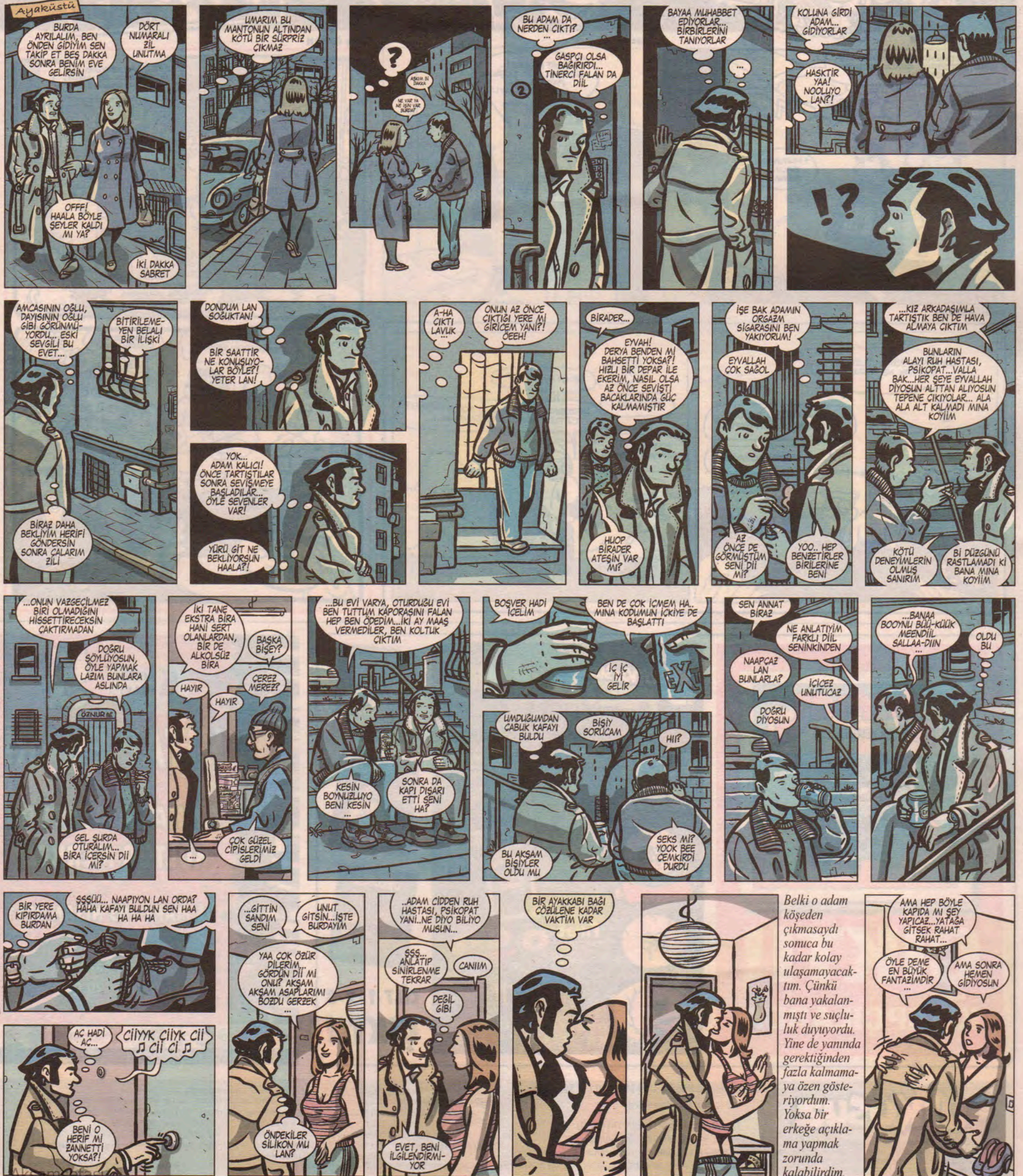
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$ IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Ahmet Şık'ın yazdığı İmam'ın Ordusu kitabı daha basılmadan yasaklandı. Bilgisayarlarda bulunan kopyaları imha edildi ve kitabın bir kopyasına sahip olanlar uyarıldı.

**DOĞMAMIŞ ÇOCUĞA
MEKTUP KİTABINI
SİLDİNİZ Mİ?!**

**ÇOCUĞU
BİLE
ALDIK...**

GİTTİN GİDELI BEBEK!!

Gittiydi gideliydi bi yere kadar laynır! önmezsən yeminle diyom kadimi keserim bebek!

Yoksa evde donla gezen dedemi Amazon'dan ısmarladığım fos. forlu Borat donuyla misillerim!

Dön, yoksa hüzünümü, yaşlandı. ça yelkenkeşen dede kulakla- rını kurcalayarak dağıtırmı!

Bozuk CD sürücüsünü tezgah olarak kullanırım, pezevenğin çalışacağı tutar bebek?

Gezenin bi yarısı ilham pe- rileri belirleniz üçbuçuk ata- rım içimden cin duası okurum.

İstakel' de ısrarla uzatılan gaste, dergi, broşürler ara- sında stalom yaparım bebek.

Dönersen söz edini kedi bokun- den dede bokuna sokmam... O sık işlere ben bakarım...

Tipitip çığneyip macerasını okurken ki umarsızlık anla- rında unutturum seni bebek...

Dönersen sırf senin için bira bardaanda türk kahvesi içe- rek bronzlaşırım bebek..

Her gece masada sızar, yas- tığımdır dışkerim, "kalk yeri- ne yat" dayışlerini özlerim.

Dönersen tavsiye ettiğin her romanı bi solukta sü- ger gibi yalar yutarım bebek.

Aynalara küserim, kendime küserim, tutar kendimi döverim, tüm şehir beni döver bebek.

*Bu köşe Japonya'daki tsunamide kaybolan, Pokemon'un yaratıcısına adanmıştır bebek, ah be abi ofisi okyanus kenarına açmayaydın keşke..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Yıllardır dalgınlık, unutkanlık bilim adamlarına atfedilen bir özellik olageldi. Dalgın, unutkan bilim adamlarının eğlenceli hikâyelerini yıllardır okuduk, dinledik. Benim burada bilhassa dikkatimi çeken nokta bunları aktaranların "Ya bakın gördünüz mü Tesla evinin adresini bile bilmiyordum" derken arada kendilerinin de Tesla sırasına yazılmaya çalışmalarıdır. Zira bu hikâyeler en çok unutkanlıkların, dalgınlıkların, şaşallıkların ardından anlatılıyor. Ama şimdi, bazı bilim adamı ya da dahi dalgın oluyor diye bütün dalgınlar dahi olmuyor ki? Her şaşallık IQ puanımıza artı 1 puan olarak yazılacak olsa benim IQ rekora koşardı.

■ İçimizdeki İrlandalılar muhabbeti vardı bir ara. Hain manasına kullanılan. İşte o dönemde arkadaş; gazeteler, televizyonlar bangır bangır "İçimizdeki İrlandalılar" diye bağırırken, hiçbir şeyden utanmadım İrlandalı alt kat komşuyla merdivenlerde karşılaştığımda utandığım kadar.

■ Ergenekon'u sulandırıyorlar diye endişe ediyordum ki Zekeriya Beyaz'ın da bu kapsamda arandığı haberi geldi. Neyse ki özlediğimiz ciddiyete kavuştuk diye düşünüyorum.

Kırmızı kalemi olan var mı?
İlkokulda bilhassa saç örgülü kız arkadaşlarımızın bir de kırmızı kalemleri olurdu. Yazarken başlıklar kırmızıyla yazar, siyah kurşun kalemle devam ederlerdi. Zaten oldum olası kıllanırdım bu düzenli intizamlı, başlıkları kırmızı kalemle yazılmış defterler tutan kızlardan. Bana biraz uzak gelirlerdi; atıyorum diğer arkadaşlarımız Sean Penn gibiyse bunlar sanki daha bir Justin Bieber gibiydiler. Ne olduğunu bilmediğim tanımadığım bir dünyanın fertleri gibi. İlkokulda bu örgülü saçlı, kırmızı kalemli kızlardan neden bu kadar kıllandığımı aradan yirmi beş yıl geçtikten sonra anlamış bulunmaktayım. Ankara infaz hâkimliği sağ olsun, hücrelerine kırmızı kalem isteyen Erol Zavar'ın bu isteğini reddederken kırmızı kalemin örgütsel doküman olduğunu söylemiş. Gördünüz mü şu komünistleri, kırmızı kalemli kızlardan kıllanmakta haklıymışım; ilkokul çağındaki bebelerimizi bile zehirlemişler, örgütsel dokümanlarla donatmışlar ana yurdu dört baştan.

Ahmet Şık'ın kitabı
İmam'ın ordusu ile ilgili mahkeme kararını okudum, vatanına milletine bağlı her Türk genci gibi oturdum bilgisayara dosyaları incelemeye başladım. Kitap yok tabii ama ne olur ne olmaz diye dosyaları bakmaya başladım. Gerçi benim bilgisayarında kitabın bir kopyası yoktu ama hem olur a doktor norton bey fark etmeden ya da ordunun kendisi bilgisayardan içeri girerir, maazallah dedim. Hem zaten bilgisayardaki mevcut dosyalar da savcılığın şüphesini uyandıracak cinstindi. Zira word dosyalarının birçoğunda hocalarım, editörlerim ve bizzat benim tarafından eklenmiş notlar vardı: "Barış burada sağlamışsın, Roma'nın tahlil tedariki kısmını yazıdan çıkar", "Bu konuyla ilgili Salih Aynural'ın kitabına bak, Sinan'a söyle seni çalıştır", "Burada çizdiğin kadını portresi drapeli bir şey giyecek gibi durmuyor", "birçok bitişik yazılır, sürekli

ayrı yazıyorsun". Tabii bütün bu notlar açıkça ortaya koyuyordu ki şimdiye kadar yazdıklarımın hemen hepsini talimatla, yönergeyle, telkinle yazmışım. Hatta görünen o ki okuma yazma yeteneklerim bile kuşkuluydu. Öyle ya, ne yazdıysam hep birilerinin; ama hocalarımın ama editörlerimin manipülasyonuyla oluşmuştu. Notlara bakarken aklım gitti, fazla düşünmeden bilgisayara fiziksel format attım oturdum. Sonra bunun yeterli olmayacağını düşünerek hard disk çıkarıp Bilecik'e gittim, orada bir araziye gömdüm de öyle geldim. Bundan sonra yazdıklarımı Yılmaz Abi'ye, Fırat'a, Ersin'e falan da göstermem artık. Acaba size de mi göstermem diye düşündüm. Neyse bunu okuduğunuzu unutun. Bilecik halkından da şehirlerini soktuğum tehlike için özür dilerim. Umarım karantinaya alınmazlar. Bileciksiz bir Türkiye'nin atar damarlarından biri kopmuş demektir.

Bu arada savcılığın, Ahmet hocanın kitabını elinde bulunduranların teröre yardım ve yataklık edeceği uyarısı kafamı biraz karıştırmadı da değil. Yardım ve yataklıkla sonra rafik da bir suçlama konusu olacağı benzer zira biz kitapları genellikle yatırmak yerine raflara diziyoruz.

Son dakika: Ulan ben de ne oluyor diyordum, meğer bütün bu olanlar Ahmet Şık ve Zekeriya Öz'ün dansıklı dövüşü olan bir PR çalışmasıymış. Cumhurbaşkanımız beyan ettiler. Neticede başkanımız, başkanımızdır, o diyorsa doğrudur. Demek hepsi reklam içindi ha! Vay anasını Ahmet Hoca. İki üç kitap daha fazla satılabilmek için hapse giriyorsun bizi de durduk yere üzüyorsun. Çabuk bitirin bu maskaralığı yahu ayıptır, böyle reklam olmaz. Tamam söz, ben iki tane alacağım kitaptan.

Beraber yürüdük biz bu yollarda!
Bazen, özellikle de televizyon karşısındayken, insan ansızın bulunduğu yerden havalanıyor ve daha önce varlığından haberdar dahi olmadığı bambaşka bir boyuta giriyor. Bildiklerinizin yanlış, yalanların gerçek olduğu ve insanların bütün iddialarını bu yalanlar üzerine temellendirdikleri fantastik bir evren burası. Yani umarım byledir zira aksi takdirde benim şizofren olmam icap eder ki bundan hiç hoşnut olmam.

Televizyonda Etyen Mahçupyan, Ahmet Şık için yapılan yürüyüşe neden katılmayacağını açıklarken bir gerekçe ileri sürüyor: "Bu yürüyüşe katılanlar arasında 28 Şubat'a destek verenler var". Anlaşılan Etyen Bey, 28 Şubat konusunda öyle hassas ki, aynı fikri savunsa dahi 28 Şubat'a destek verenlerle yan yana gelmeye gönlü elvermiyor. İyi ama 28 Şubat'a bence en anlamlı desteği veren Zaman gazetesinde ne yapıyor o zaman? İşte birden bire ekranın karşısından havalanarak kendimi içinde bulduğum fantastik evren bu. Son tahlilde ya ben hakikatten şizofrenim ya da Etyen Mahçupyan'ın 28 Şubat'a destek verenlerle beraber yürümeme ilkesi şizoid bir karakter taşıyor. Bilhassa Zaman gazetesi muharrirlerinde sürekli olarak bir 28 Şubat edebiyatı görüyorum. Bu kadar sık dile getirdikleri takdirde Zaman gazetesinin ve Fethullah Gülen'in 28 Şubat'ın yanında yer aldığı unutacağım mı zannediyorlar acaba? Peki ya Gülen'in 8 yıllık kesintisiz eğitime destek verdiğini ve Refah Partisi'ni nasıl alt edebilecekleri yönünde kimi çevrelere akıl fikir ofisliğine kalkıştığını nasıl unutturacaklar? Verdikleri onca desteğe rağmen yine de 28 Şubat'a yaranamadıklarını biliyoruz ama o da ayıbın üzerine örtmüyor maalesef. Son tahlilde ya ben hakikatten şizofrenim ya da Etyen Mahçupyan'ın 28 Şubat'a destek verenlerle beraber yürümeme ilkesi şizoid bir karakter taşıyor. Zira bu gidişle kendi kendiyile bile yürüyemeyecek.

UYKUSUZ

Ahmet Şık'ın kitabını yayımlayacağı belirtilen yayınevinin basılarak kitabın dosyasına el konulmasının ardından, Fethullah Gülen ve Said-i Nursi hakkında kitap yazdığını söyleyen Zekeriya Beyaz'ın da evinde arama yapıldı.

Terörle mücadele adı altında çok sayıda cinayet işlediklerini itiraf eden Ayhan Çarkin, gözaltına alındıktan kısa bir süre sonra serbest bırakıldı.

Oturma eylemi yapan BDP'iler hakkında inceleme başlatıldı.

AKP, TBMM'yi "devre dışı" bırakacak kanun hükmünde kararname çıkarmak için Meclis'ten yetki istedi.

KAÇ YIL OLDU?

• "Rize Merkez Küçükçayır Köyü Andon İçmeleri, Dereleri, Su Tesisleri, Camileri, Okulları, Ormanları, Yaylaları, Meraları Koruma, Kalkındırma, Güzelleştirme, Yaşatma ve Turizm Tanıtma Derneği" adıyla bir dernek kurulalı 1 yıl...

seçim mitinginde fotoğrafa girebilmek için Tayyip Erdoğan'ın koltuk altından kafasını uzatalı 2 yıl...

• Nihat Doğan, tüm uyarılarına rağmen yırtmaçlı mini etek giymekte ısrar eden Seda Sayan'ın 50'ye yakın mini eteğini yırttığını ve eğer yırtmaçlı mini etek ısrarı devam ederse bütün dolabı

yakacağını açıklayalı 5 yıl...

• Ali Şen, Televole programında ailesini tanıtmaya "Çocukları hanım doğurdu," diye başlayalı 16 yıl...

• İbrahim Tatlıses, basın karşısında ilk kez çiğköfte yoğurmalı tam 31 yıl olmuş.

Zonguldak Emniyet Müdür Yardımcısı Ümit Boztepe, kentte artan intihar olayları hakkında açıklama yaptı: "Kadınlar ilgi çekmek için intihara kalkışıyorlar."

AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Tanrıverdi, partili gençlere seslendi: "Oyunla oynasla zaman kaybetmeyin!"

İsveç, ürettiği savaş uçaklarının reklamını yapmak için Libya operasyonuna katılmak istiyor.

HOZAT BÖLÜNMEKTEN KURTULDU

Tunceli Hozat'ta belediyenin 'Deniz Gezmiş' ismini bir caddeye verme talebi, ayrımcılığa ve bölücülüğe yol açacağı gerekçesiyle Hozat Kaymakamlığı tarafından reddedildi.

RABBİM BORUYU UZAT DEDİ

Balıkesir'de faaliyet gösteren Abdullah Unakıtan'a ait "AB Gıda" da üretilen yem katkı maddesi atıklarının fabrikadan uzatılan bir boruyla Karasulu Deresi'ne dökülmesini yöre halkı protesto etti. Doğruca köyü muhtarı Yakup Mence, AB Gıda'ya ait boru aracılığıyla akıtılan suyun döküldüğü dereyi kan kırmızı rengine boyadığını söyledi.

BABASINI DA SEVMEZDİM...

SÜKÜRLER OLSUN DİYİLESTE KALAN TAKSİTLER İÇİN BANA YARDIM EDİN ALLAHIM

Halen hastanede yatan İbrahim Tatlıses'e dualarla destek verilmesi için www.ibrahimtatliseseduat.com isimli bir site kuruldu. Tatlıses'e dua etmek için siteyi tıklayanlar, 8 taksit fırsatıyla Bamtur'dan yaz tatili için erken rezervasyon fırsatlarını da tıklayabiliyor.

ABDULLAH'IN GABONLU BALIKCI

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nasil istersen öyle dinle, bakın Dallarin zirvesindeyiz ancak Yarı yoldan ziyade yerden uzak, Yarı yoldan ziyade, maha yakın"
- Ahmet Haşim

- Mah, ay demek. Haşim'e girince çıkılmaz: "Melali anlamayan nesle aşına değiliz" dizesinin geçtiği "O Belde" şiirini hararetle öneririm. Dur, dayanamadım, alıntı yapıyorum: "Melali anlamayan aşına değiliz / Sana yalnız bir ince taze kadın / Bana yalnızca eski bir budala / Diyen bugünkü beşer / Bu sefil iştihâ, bu kirli nazar / Bulamaz sende bende bir mana." Ne yazdıysa okumak lazım gelir. Dilinin anlaşılma yerleri için, açıklamalı külliyatını tercih ediniz. "Şiirde anlam aramak, bir serçeyi eti için öldürmeye benzer" diyor Bağdat doğumlu Ahmet Haşim.
- Ordu darbelerine karşıyım, imamın Ordusu dahil!..
- Bipolar, ikikutup!..
- İki soyadı "Kekik Karabel" olan kadın ismi gördüm televizyonda, "Krem karamel" gibi...
- Cumartesiye mantara bağlayan gece...
- Kevin Spacey'nin Altın Portakal için geldiği Antalya'da sahilde yürümesi ve ordaki gençlik grubuna takılıp cigara içmesi.
- "Benle beraber bir kardeşiz" dedi sayın arkadaşım Osman Güven
- AÇILAN SANDIK SAYISI!.. Seçim geliyor. İnceden heyecan geliyor. "İlk oyu ben kullandım" diye rüzgarlananlar, son dakika koşarak oy kullanmaya çalışanlar, müzmin kararsızlar aklıma geliyor. Çocukluğumun seçim geceleri, beni çağırıyor. Çay demleniyor, kokusu geliyor. Babam boşta ki kağıtlara il il notlarını alıp, kesin sonuçları harikulade el yazısıyla, siyahlar siyahı ECE AJANDASI'na geçiriyor. Çaylar geliyor. Ne demekse, "resmi olmayan kesin sonuçlar" açıklanıyor. Siyah beyaz ekranda uzman falan gibi bir adam "Kırsal kesim" diyor, "propaganda" diyor, "koalisyon, konsensus, konjonktür" diyor. Ecevit'in oyları yükseldikçe annemin babamın, abimin yüzü gülüyor. Babam, seçim sonuçlarını evinden veya parti merkezinden izleyen sağcı liderlere itina ile saydırıyor. Silahlı Kuvvetler sigarasının disiplinli dumanı, sis gibi çökünce, annem odayı havalandırıyor. Uykum geliyor. İçerdeki ısıdan sonra, çarşaf serin, yorgan taze, yastık babacan. "Sabaha CHP kazansın, seneye Beşiktaş Şampiyon olsun, şu okul da bitisin" temennileriyle meçhule geçiyorum, bir rasyonel dua oluyor. Annem babam işte bunu biliyor...
- Üstteki demlik kaykılıp çaydanlıktan suyun içine çay dökül ve hafif sarılı bir renk al, her görüşte KISA Bİ ŞAŞIR, en nihayetinde not al!..
- Reklama giderken KISA alkış niye Engin Altan?..
- Tek değişim: Hep yapılan ve asla gerçekleştirilemeyen "Bi gece Godfather Gecesi yapalım, 1-2-3'ü arka arkaya seyredelim" geyiği bitsin... Hazır seyretmiyoken "Spiderman 1-2-3'ü" seyretmeyelim hep beraber bi gece!..
- Karaborsanın ilk nedeni: Borsa...
- Tivi-Bu reklamı hastalıklı olmuş. O müzik, hayra alamet değil. Korkunc o ses, o tını. Saldırıyor insana mel'un gibi. Burcu Esmer soy, o tesadüfen çocukluk resmini gördüğüm kişilikli suratı, yazık ki size, harcamış. Bir sakil, göya

"hi-tec" atmosfer. Kadim dostum Erdal Belenlioglu'nun "az yetki verilmiş kadın sesi" tabirindeki dışardan en az biri karışmış gibi. Esmer soy'un saçları bile sabote edilmiş. Bununla beraber Uğur Yücel, Nurgül Yeşilçay, Esmer soy seçimleri, yani kast başarılı. (Ali Atif Bir, Vedat Özdemiroğlu İki!)

- 118-10 reklamında "10" diyerek tekrar beliren giz, sincap mısın ne?!
- Tekeşli star döneminin en çapkını Elizabeth Taylor vefat etti, ki Kraliçe Elizabeth'den ziyade azizeydi, yaşayan dünya halkının yaptığı evlilik oranı aşağıya indi...
- Salı günü, beyefendi esnafa benziyo...
- Yıllar önce Nuri Kurtcebe anlatmıştı: Nuri Abi, bi arkadaşının evine uğramış, adını unuttum. Kapiyi çalmış, bi bakmış, kapiyi açan arkadaşı değil. Kim peki? Charles Bronson! Çok şaşırılmış Nuri Abi, arkadaşını sormuş, "İçerdelersin" demiş Bronson. O esnada, arkadaşan Tony Curtis belirmiş! "Noluyo lan" diye aklı oynamış abinin. Meğer film çekimi için gelmişler İstanbul'a, Nuri Abi'nin arkadaşı da sette çalışıyomuş. "Bambaşka bi muhabbet döndü" diye anlattı Nuri Kurtcebe abim...
- Kayahan söylüyor: "Repo bilirim bono bilirim, vallahi de ciro bilirim!.."
- Oğuz Abi'yi anacığız, bu Cuma, yani 1 Nisan'da, Beyoğlu Hayal Bistro'da... Sekizden itibaren ordayız... Mizahspor orada olacak... Gereksiz planlardan kaçınan da zıplayın...
- Maymuncuk: Yaban Anahtarı...
- Bazı tipler var, insan "Keşke bunu genç ve solcu haliyle tanısaydım" deyiveriyo...
- Recep Bey, boş zamanlarında kitap siliyo!..
- Rocky Balboa, kafaya aşırı yumruk alıp, "Adrian! Adrian!" yerine "Cem Adrian! Cem Adrian!" diye bağırır ya peki...
- İlk yerel seçimde, Melih Gökçek'e oy vermemek için - geçici - Ankara'ya taşınmak istiyorum...
- Mor mürekkep gördüm. Olamaz böyle mor dedim. Kısa süreli delirdim. Uçan halının nakış mıydı gördüğüm, yağmurlu ormana konduğu daldan sakın sakın bakan bir tropikal kuşun ensesi miydi, kısıcık uyanıp sıhhatle, tekrar uykuya dönmek miydi, neydi? Vay seni mor mürekkep, ispiritonun aziz renginden de morumuşun meğer...
- Peki Arjantin'de Arjantin bira diye bi şeyin olmaması... (Kaynak: Tamer İpek)
- Goethe'nin "İnsan paranın sahtesini yapar, para da insanın" sözü, Hamit'in Kazakistan'a attığı gol gibi. Mahal bırakmayan, tartışmasız, tereddütsüz güzel: Engin Ergönültaş'ın hikayeleri, çizimleri, senaryoları, resimleri, şiirleri gibi.
- Traş Köpüğü Heidi'nin (beyaz ekmek hastası) büyükbabası ise, jel Şirin Baba'dır!..
- Sosyete, Umre'de yanlışlıkla kot taşlasa ya...
- Yazıp oynadığım ilk ve tek kısa filmde, bi kare Hitchcock görünürü! Nasıl peki? Üstümdeki tişörtün üzerine bastırılmış fotoğrafını, o şekil. Ne olursa olsun, yazacağım, çekeceğim her filmde Alfred Abi, bir kare görünmeye devam edecek. Ha, dönem filmi olur, öyle zor. Ama (biyografi dışında) dönem filmi çok meşakkatli senaryo. Hem malumatfurus, hem de zahmetkeşan olmak gerekir yazmak için. Bu arada, sözleşmek gerekcek bu yazıyı okumak için! (Hitchcock'un basıldığı tişörtün markası da "Uhud" ki, daha da sustum!)
- Zeki kadın, zeki erkekten daha zeki...
- Kediler (Boza-Yoda) sigara izmariti kemiriyorlar, gördüm, ne buluyolar diye koparıp ben de bi ısırıldım, bi numarası yok...
- Düşünce Gücüyle Tedavi: Sağlık sigortası yaptırmayı hiç düşünmemek!..
- Anadolu, deli dolu, delilikleri dolu dolu.
- "Okumak, okuduğunu anlamak" neydi Allahşakına? Nasıl anlamaz ki diye her seferinde şaşırtır. "Satırarısını okumak" da yakar, ya ince bi 'meşaz' var da ben anlamadım mı deyü.
- Sürreal Madrid Harekatı'nı Nisan 2011 itibarıyla başlattım!

ESRARENGİZ OLAYLAR

BİLİMİN AYINASINDA
Cihan Kılıç

Bu hafta Sakizeli ve Eskişehir köyleri arasındaki **Yatık Ağacın** gizemini araştıracağız. Bölge halkı yıllardır bu ağacın garip duruşuyla ilgili hikayeler anlatıp durmuş...

Diğer bir hikayeye göre işsiz ağaç, üzerinde durduğu toprağın ağırlığı ve çarptığı doğa koşulları sebebiyle böyle büyümüş... Cahil halkımızın bu gibi saçmasapan hikayelere inanması gayet normal... Köy mistisizmiyle ilk karşılaşmam değil...

Tamam cahil ama...

Araştırmanın jeofizik çalışmalarını yürüten Prof. Jürgen Schalte ise, bölgenin iklim koşulları ve toprak yapısını inceleyerek başlıyor. Ve incelemenin sonunda beklenmedik bir sonuca ulaşıyor...

insanın imti... gizetel...

Animasyonda milyonlarca yıl önce pasifik okyanusundayız. Bugünkü Sakizeli ilinin atası olan Tyronosaurus'u, kendisinin daha ufak bir türü olan Eski. bağluların atası Byronosaurus'u avlarken görüyoruz...

Bu da sanırım neden Eskişehir'in Sakizeli'den daha ufak olduğunu açıklıyor...

Geliyooooorr!!

Bu açıklama oldukça tatmin edici fakat emin olmamız için yapılması gereken sort bir şey daha var:

İşte bu! Vuuuuu!!

Şak şak!

Gördüğünüz gibi cahil köylü arkadaşlar, bu tarz safsatalara inanmamalısınız. UNUTMAYIN: BİLİNDE HER ŞEYİN BİR AÇIKLAMASI VARDIR!

Peki son bir soru: Bizim köyde 12 yıldır elektrik yok, siz o bilgisiz yarıları nasıl çalıştırıyorsunuz ağabey?

O da başka bir ESRARENGİZ OLAYLAR bölümünün konusu... o zamana kadar kendinizi iyi bakın.

BEYLER!.. İYİ İŞ ÇIKARDIK!

SONUÇ TAM TAHMİNİ ETTİĞİZ GİBİ

İki, dört alt sekiz on... oniki... nöbet, hah... yirmi...

YİRMİ!

PANTOLON

BÜTÜN DÜNYA BENİM AYILMAMI BEKLİYOR

"Tünel'deyim kahvemi içip ayılmayı bekliyorum," dedi telefondakine. Artık duymaya alıştığımız standart bir başlangıç bu. Son yıllarda kahvesini içmeden kendine gelemeyen insan popülasyonuna her gün yenileri ekleniyor. Sanki kahvelerini içmezlerse o gün ayılamayarak ertesi güne devredeceklermiş gibi davranıyorlar. Çağdaş dünya için kahvenin tılsımı bambaşka. Sizlere bunu daha iyi anlatabilmek için "Tünel'deyim kahvemi içip ayılmayı bekliyorum" standart formülündeki içeceği ve içeceğin getirdiği eylemi değiştirerek neler olacağını göstermeye çalışayım: "Tünel'deyim sodamı içip hazmımı bekliyorum." / "Tünel'deyim yeşil çayımı içip çok büyük sağlık bekliyorum." / "Tünel'deyim ayranımı içip dürümümü bekliyorum." / "Smirnoff'umu çok içmişim. Nerdeyim?"... Gördüğünüz gibi sonuçlar berbat, formüle Smirnoff eklessek bile, hiçbirisi insana 'kahve' ve 'ayılmak' gibi çağdaş bir hava vermiyor. Oysa eskiden insanlar yüzünü yıkayarak ayılmış. Hem öyle tek elle falan değil; mesela dedem, iki elle suyu yüzene çarparak ve ardından büyük bir gürültüyle sümkürerek bütün uykusunu lavaboya boşaltırdı. Ayılmayı beklemeyi, onu kovalardı. Şimdiye bir türlü ayılamamak ve bu konuda kahveden başka çıkış yolunun olmaması gizli bir gurur anlamı taşıyor. Ayılmayı Bekleyen Adam, telefondakine "Kahve içmeden ayılamıyorum abi," diye tekrar etti. Durumundan insanı şüpheye düşürecek derecede memnun gözüküyordu. 'Kahvesiz ayılamama dünyası'nda yeni olduğunu düşündüm.

Telefondakiyle bir şeyler daha konuştuktan sonra onu öperek uğurladı. Sonra tekrar tuşlara basarak telefonu kulağına, kahvesini de ağzına götürdü. Çağdaş dünya için güzel bir pozdu bu. İyice keyiflendim, çünkü iki eşyanın aynı anda aynı surata değiştiğini (dudağa fincan, kulağa telefon) her zaman göremezsiniz. (Aynı surata aynı anda üç eşyanın değişmesiye insanevladının henüz tek başına becerebileceği bir şey değil. Mesela şimdi ben, büyük bir cesaretle yerimden kalkıp sol kulağında telefon, dudaklarındaki fincan olan bu insanın sağ kulağına kendi telefonumu dayasam, ortaya çıkan yapıt 'meşgul insanlık anıtı' olarak bir meydana dikilebilir.) "Naber güzelim?" dedi telefondakine, kısa bir süre sonra, "Napiyim işte, Tünel'deyim kahvemi içip ayılmaya çalışıyorum," diye devam etti. O an, ayılamama işinde tahmin ettiğimden de yeni olduğunu anladım (belki de bu sabah başlamıştı). Yavaş yavaş ayılıyordum. Bu ayılamayan seyredilmeye değerdi. Kahvemden bir yudum daha aldım.

İkinci telefonunu da öperek uğurladı. Şu ana kadarki konuşmalarından kaliteli bir hayatın peşinde olduğunu anlamak güç değildi. Ve bu kaliteli hayatın en önemli dinamiklerinden biri de, kahve içmeden hayatta kendine gelememektir. Telefon konuşmalarına bakılırsa, bu konuda kendinden çok emindi. Belki de bir deney gibi, şu an hayatından kahveyi çekip alsak, hiç ayılmadan günü tamamlayacaktı. Deneyi devam ettirdiğimizi, günlerce ayılmadan etrafta dolandığını ve en sonunda bir sabah kaldırımı yığılıp kaldığını düşündüm. Bu acımasız deneyin yöneticisi olarak, ensesinden tutup başını kaldırarak, kuru dudaklarını kahveyle ıslatan elbette yine ben olacaktım: "Biraz içmeye çalış, merak etme birazdan kendine geleceksin..."

Kahve eşliğinde bir süre pencereden dışarıyı seyrettikten sonra telefonu yeniden eline aldı. Artık ayılmıştır, normal konuşur diye düşündüm. Karşıdaki telefonu açtığında yanıltıcıyı ispatlayan kelimeler üçüncü defa şehre dağıldı: "Naber... Napiyim işte... Tünel'deyim kahvemi içip ayılmaya çalışıyorum." Bu kadar manyağına daha önce hiç rastlamamıştım. Adam bir türlü ayılamıyordu. Ayılamadığını tüm dünya bilsin

"kendimi durdultacağım değilim"

Fırat Budacı

istiyordu. Dünyanın da bu büyük bekleşi merakla takip ettiğini düşündüm: Londra Trafalgar Meydanı'nda binlerce kişi dev ekrandan olayı takip ediyordu. İrlanda pubları sabahın bu saatinde uzun barlara yan yana oturup televizyondan canlı yayını izleyenlerle doluydu. Amerika'nın Nevada kırsalındaki bir restoranda siparişlerini kulağının arkasında taşıdığı kalemle alan ve sürekli sakız çiğneyen Sally, bu önemli olayı televizyondan izlerken kendisinden kahve isteyen yaşlı Gary'yi "Kapa çeneni!" diye susturuyordu. Mehmet Öz, bu büyük bekleşi sırasında kanallara bağlanıp "Bir fincanı geçmezse sorun yok, ama bir avuç ceviz şart," diyordu. Gabon'daki Bantu kabilesi reisi Bakunta,

belgesel çeken beyaz adamın kendisine bıraktığı el radyosuyla bu adamın ayılıp ayılamayacağını merakla bekliyordu.

"Ciddi misin sen?" dedi Ayılamayan Adam, dikkatle telefondakini dinliyordu. Ne dediğini duymadığımız telefonun diğer ucundaki kişi, konuşmayı biraz uzatınca tüm dünya halkları olarak meraklandık. Çıt çıkarmadan sonucu bekliyorduk.

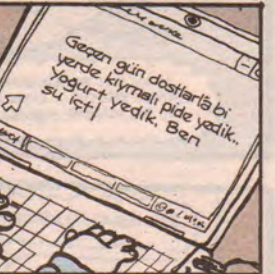
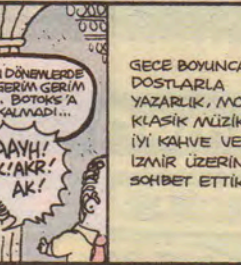
Umutumuz kahvenin bir türlü

ayıltmadığı bu adamı telefondan gelen haberin ayıltması yönündeydi. Ayılamayan Adam, "Ya bu süper bi haber," deyince Trafalgar meydanındaki binlerce kişiden meraklı uğultular yükseldi. "Abi harikasin ya! İşte şimdi kendime geldim," dedi Ayılamayan Adam. Ayılmıştı! "Nihayet!" diye haykırdım içimden. Trafalgar Meydanı'ndakiler sevinçle zıplamaya başladılar. İrlanda publarında kadehler havaya kalktı. Nevada'daki restorandan alkışlar yükseldi. Gözleri dolan Sally, aniden bastırın duygusalıktan nefret ettiği için erkeksi sesiyle, "Evet beyler siparişler," diyerek gözyaşlarını örtbas etmeye çalıştı. Bantu kabilesi üyeleri yerel enstrümanları eşliğinde (tahta) nefis bir dansa başladılar. Bütün dünyanın beklediği ayılma sonunda gerçekleşince benim de keyfim yerine gelmişti. Kahvemi yudumlamak için fincanıma uzandım. Fincanı 'şerefe!' der gibi hafifçe yukarı kaldırıp dudaklarıma götürdüm. Fakat olayın coşkusundan olacak, fincanı dudaklarıma

tam ulaşmadan biraz erken eğdim. Dökülen kahveden kurtulmak için ani bir refleksle sandalyeyi geriye doğru iterek ayağa kalkmaya çalıştım. Ayılan Adam, sandalyemin çıkardığı iğrenç sürtünme sesiyle birlikte dönüp bana baktı. Suratında durumu anlamaya çalışan tedirgin bir ifade vardı. Bir an, aniden gelişen bu olay karşısında tüm dünya halklarında bir gerilim oldu.

Bakunta, tek bir el hareketiyle dans eden kabile üyelerini durdurdu. Hatta durumu fark etmediği için tek başına yeri teperek dans etmeye devam eden 8 yaşındaki küçük Juma'nın ensesine vurdu. Küçük Juma ağlayarak totemin arkasına kaçtı. Ben, hayatın akışını bozduğum durumlarda hep yaptığım gibi, elimi kaldırıp "Pardon!" dedim. Çıkan gürültünün sebebinin algılayan Ayılan Adam, gülümseyerek telefonuna döndü. Hatta durumu telefondakine "biraz önce salağın bir" ana başlığıyla anlatabilmek için eliyle ağzını kapatarak konuşmaya başladı. Bir problem olmadığını gören İngiltere, İrlanda, Amerika rahat bir nefes aldı ve dansın yeniden başladığı Gabon'da küçük Juma'nın gözyaşları dindi. O sabah Tünel'deki kafeden başlayan ayılma tüm dünyaya neşe içinde yayıldı. Adam, o sabah ayılamasa halimiz haraptı.

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben ALPAY ERDEM

Merhaba.

æ Bir insan yedi'sinde neyse yetmiş'inde de odur. Atalarımız bu sözü söylemek için gerçekten altmışüç sene beklemiş olabilir mi.

æ Lambada fırtınası öyle bir fırtınaydı ki, teyze kızlarının lambada yaptığı bir dönem düşünün, öyle bir fırtınaydı. Çok da pis bir fırtınaydı. Allah belasını versin. Şimdi aradan yıllar geçti, hâlâ teyze kızlarına bakarım, çocukları çocukları olan bu kızların, gözümün önüne hep o lambada dansını yaparkenki halleri gelir. Çok üzüliyorum. O görüntüye maruz kaldığım için gerçekten çok üzüliyorum. Lambada senden tiskiniyorum. Gerçekten çok pis bir fırtınaydı. Son bombayı patlatayım da ne demek istediğimi daha iyi anlayın. Uyy, "lamba" da! diye Karadeniz fıkraları bile çıktıydı. Gel de sancı yapmasın. Nefret ediyorum senden. Ben bugün teyze kızımın elinden tost yiyemiyorum.

æ Çok da s.kimdeydi... Çok da s.kimdeydi... Çok da s.kimdeydi... Eeeet, bir gazete okumanın daha sonuna geldik.

æ Halk tipi adamın sevgilisi halk tipi olur.

æ Gece 12'yi 1 gece yarın'a bugün diyene gıcırım.

æ Tertemiz giysilerle yola çıkıp, kokmuş

giysilerle geri dönmektir turne. Ve galiba bu yüzden çok güzel bir şey lan. Hastasıymı gezmelerin.

æ Ben bu ülkede, birini var ettim diyen değil de, birini yok ettim diyene inanırım. Çünkü bizde sistem yok etme üzerinedir. Birini var ettim, kendini vadedememiş insanın en büyük yalanıdır.

æ Yıllar olmuş aklım çalınmayalı. Resme öyledim galiba ben duyguyu. Bir aklım çalınsa ne biçim mutlu olurum gibi geliyor bana.

æ Tilki, kurt, çakal arasında, elbette he zaman için bize en yakın olanı tilki'dir. Candır tilki. Bakka koşan koşar ama para üstünün bir kısmıyla da kendini sakız, minik çikolatalar almayı falan ihmal etmez. Çök da pahalı şeyler almaz ki çakozlanmasın diye Karıncayı s.ker, belicincitmez. Kurt.

Soguktur bize. Adını bilmediğimiz, bilse telaffuz edemediğimiz okullarda okur, janti arabalara biner, selamımızı kerher alır, muhabbetimizi beğenmez, cenazemizi gelmez, düşünümüzde halay çekmez. Çakal. Bildiğin pis adam bu, üzerine la da etmeye pek değmez. En yakın arkadaş ismini anmaya dahi gerek görmediğim sırtlan falan bunun, öyle düşün. Bakma bunların en cana yakın'ı tilki. Ha piç m piç. Piç olduğu için seviyoruz zaten bir yandan da ya.

æ Nerede bir kaldığı otel odasını tertem

KAMİL SEVEN ADAM

SÖN--

YİĞİT ÖZGÜR

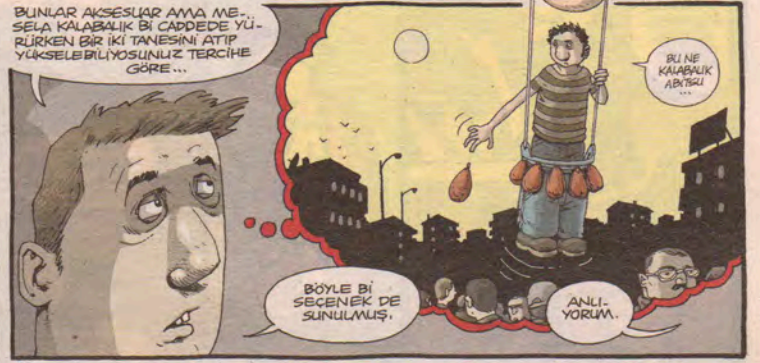
Denizli

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

KIZ ARKADAŞIMLA BANA PANTOLON BAKIYAKTİK. "Bİ TANE GÖRDÜM SANA ACAYIP YAKIŞIKAK" DİYE ÖVÜP DURDUĞU Bİ MAĞAZA VARDI. TAMAM DEDİM GİDELİM... Bİ BAKTIM PANTOLON DEDİĞİ ŞEYLER...

NORMALDE BÖYLE ŞEYLER GÖRÜNCE "NE SAĞMA RÜYAYDI LAN" DERİZ YA, BU SEFER HİÇ DEMEDİM, ÇÜNKÜ ANLAMINI HİÇ DÜŞÜNMEYEN BULDUM. BEYİNİM HİÇ UĞRAŞMAYIŞ RÜYAYA, NEFRET ETTİĞİM Bİ PANTOLON TÜRÜ YERİNE BAĞLAN PANTOLONU KOYMUŞ ZAVALLIM. İNSAN AZCIK KARMAŞIKLIK KATAR LAN EHEH. HEMEN ONUN YERİNE ONU KOYMUŞ SAF...

daha ne yapı-
yım mna koym.

O GÜNLERDE HAKKATEN BANA PANTOLON BAKIYODUK. HER YERDE DE BU SKINNY DENEN PANTOLONLARDAN VARDI.

YAA BUNLAR MI MODA, GİDDİ MI SÖYLYÜ-SÜN?

EYET AMA TATLI BENCE...

BI DENE-SENE.

YOK BEN SENİ ANLADIM... SEN BENİ (PNE) YAPIP SONRA DA TERKEDİCEKSEN, NİYETİN BU ANLADIM BEN SENİ.

BU NEYİM BÖYLE BE...

YAA NE OLMAŞI ÇOK SAĞMA BİŞEY BU...

PIST NASI OLDU?

ANNE TAYTI LAN BU!

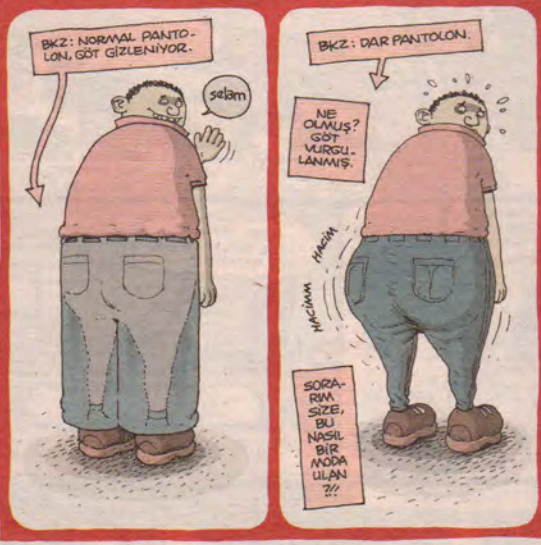
YAA NE OLMAŞI ÇOK SAĞMA BİŞEY BU...

YAA NE OLMAŞI ÇOK SAĞMA BİŞEY BU...

SON ZAMANLARDA PANTOLON DENEYEN ERKEKLER BENCE BU DURUMU YAŞIYODUR. HANGİSİNİ BEĞENİP DENESEM TAYT GİBİ GİKIYO ÇÜNKÜ.

NEDEN SAĞMA? ÇÜNKÜ BİZ TÜRK ERKEKLERİ OLARAK GÖTLÜYÜZ... ULAN GÖTLÜ ADAMA PAÇASI DAR, VÜCUDA YAPI. ŞAN PANTOLON GİYDİRİRSEN NE OLUR?

BI TANE OYUNCU ÇOCUK VAR, Kİ KENDİSİ TELEVİZYONDA GÖRDÜĞÜM KADARIMLA ZATEN DEV KİÇİ BİRİSİ. BİĞÜN GÖRDÜM BU PANTOLONLARDAN GİY-MİŞ. YÜZÜNDE "ULAN BEN NE BOK YEDİM" İFADESİ...

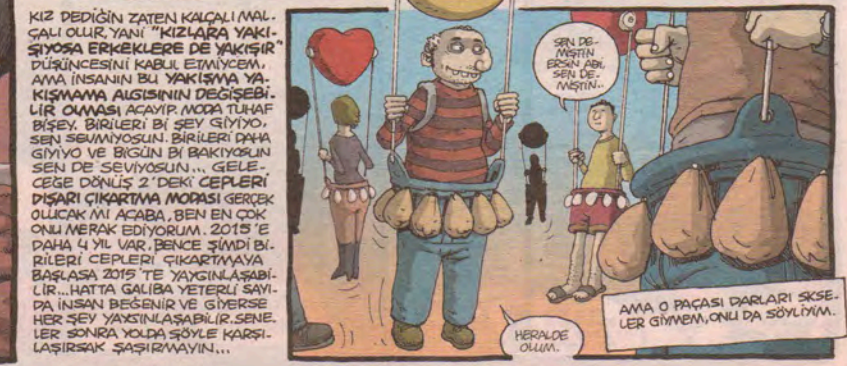
YILLAR EVEL TIRT KABUL EDİLEN Bİ MAĞAZADAN KUMAŞ Bİ PANTOLON ALMIŞTIAM (ESKİ KÖŞELERDE GÖREBİLİRSİNİZ, YANLARINDA KIRMIZI ŞERİTLER OLAN LAÇİVERT Bİ PANTOLON.) DÜNYANIN EN GÜZEL PANTOLONU OLUĞUNU ANLAYANA KADAR İKİ AY GEÇTİ. AYNIŞINDAN Bİ KAÇ TANE ALMAK İÇİN MAĞAZAYA GİT. TİĞİNDE "BİZ BÖYLE BİR MODEL BİLMİYORUZ" DEDİLER. BEN DE ESİKTE ESİKTE Bİ 8 SENE GİYDİM. ANNEMİN "ATICAM ARTIK" TEHDİTLERİNE GÖĞÜS GERDİĞİM GİBİ, Bİ DE YIRTILAN YERLERİNE YAVA YAPTIRDIM. FİLAN... AMA ŞU AN GİVERSEM ANINDA PARTALANCAK KADAR YAŞLANDI, O YÜZDEN ARTIK SADECE ARADA SEVİYORUM ONU.

İİH... SEN YAPABİLECEĞİNİ YAPTIN... ARTIK YOLLARIMIZ AYRILIYOR...

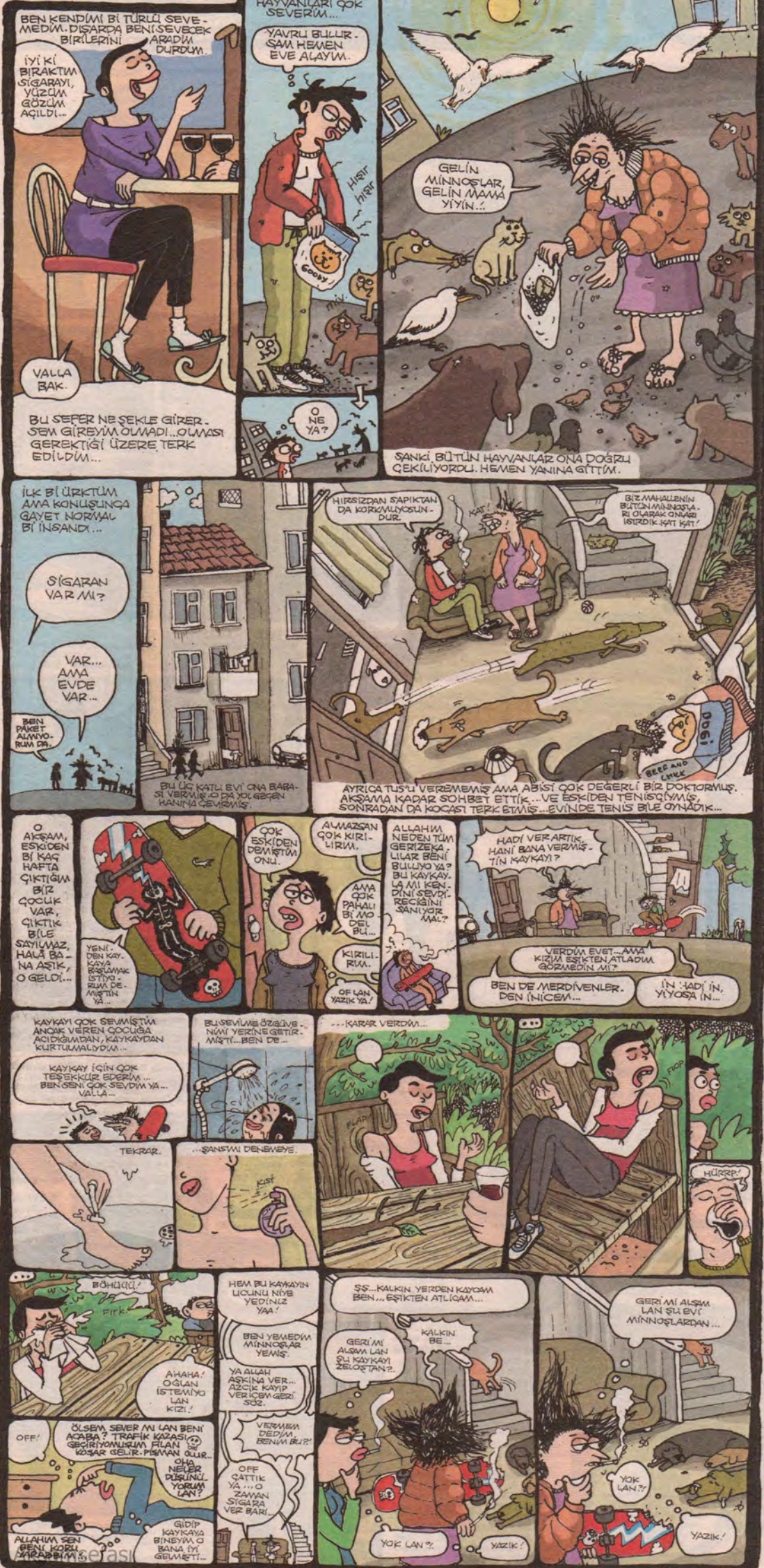
BÖYLE KONUŞMA NOOLUR... DAHA NELER YAŞIYORUZ BE- RABER... GÖRÜCEKSEN...

ARTIK CİDDİ CİDDİ PANTOLON BULAMIYORUM. BORU PAÇA DEDİKLERİ BİLE O SKINNY MİDİR NE BOK. TUR ONLAR GİBİ GELİYD. GERGİ HANIMLA KONUŞTUK, O DA "ABARTIYOSUN, ÇOK KILOLU OLMAYAN ERKEKLERDE KÖTÜ DURUYDU. KIZLARA NASIL YAKIŞIYOSA ERKEKLERE DE YAKIŞIYO" DEDİ. BEN Bİ DAR PAÇALI PANTOLONLAR KIZLARA İLK YAKINLAŞMAYA BAŞLADINDA ÇOK ŞAŞIRMIŞTIAM.

SEVİLMEK İLE ACINDIRMAK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Borçtan elektriğin kesilmesi, ardından hissedilen karmaşık duygular; öfke, çaresizlik, isyan, sonrasında elde elektrik faturasıyla oradan oraya seyahat, karmaşık duygulardan ödün vermeden ayda çalışılanlara "öğrenciyim abi" ayağı yapmak. Bugün bunları yaşadım. İnsalık dramı diyeceğim ama Japonya'da insanlar plütonyum yiyor, radyasyon içiyor; Afrika'nın büyük bölümü hala tam olarak doymadı. Doyumamadık Afrika'yı. Michael Jackson ve arkadaşlarının 1984 yılında (we are the world biliyorsunuz) yolladıkları bisküviler ve üçü bir arada kahveler tutmadı Afrika'yı. Bir iki sene bastırıldı ancak, sonra yine acıktı kara kıta. Böle şeyler de oluyor dünyada. Ama elektriğin borçtan kesilmesi de oluyor. Evden çıkarken elektrik çalışıyor, hatta karanlık eve girmeyeyim diye bir iki lambayı açık bırakıyorum, sonra dışarıda yorulup terleyip eve geldim diye sevinirken karanlık bir eve giriyorum. Hem gerçek anlamıyla karanlık, hem de "üzüntülü, can sıkıcı" anlamında mecaz. Söz oyunu yaparsam, söz oyunu havaya gitmesin, herkes anlasın, iyice anlaşılın diye anlatırım o söz oyununu. O da yetmez açıkladıktan sonra dramatik bir es veririm, muhattabımın gözlerinin içine bakarım. Bu da benim yenmeye çalıştığım pis bir huyum. Elektriğin kesildiğini fark edince önce çok büyük öfkelenim. İki tane fatura ödenmedi diye zart diye elektrik kesilir mi dedim, ya ben makinaya bağlı yaşıyor olsaydım, ya hastalığım olsaydı diye sordum, Ekende yok, biçende yok / Yemede ortak Osmanlı diye şiir okudum, solcu şeyler hissettim falan. Sonra bulabildiğim elektrik faturalarını alıp efendi gibi elektrikle ilgili olayların döndüğü devlet dairesine gittim.

İşi olan vatandaş duruşu

Uzun süredir resmi binaların içini gezmemiştim, yine uzun süredir et düğüm de yememişim, bu ikisinin aradan çıkması açısından hayırlı bir olay oldu gerçi. Bir de uzun süredir elektrik faturalarını ödememişim, o da vesile oldu. Faturaları ödedikten sonra elektriği açtırma başvurusu için ölümlü normal insanların çıkmaya izinli olmadıkları bazı katlara çıkma, bazı dev bankaların önünde bekleme, bazı arşiv dolaplarını uzaktan izleme şansına eriştim. Devlet dairelerini henüz insanoğlunun anlayamadığı kuantumlu, uzay bükme bir teknolojiyle inşaa ediyorlar. Tanıdık müdahitlere inşaa ettiriyorlar, malzeme ihalelerinde kendi adamlarını kayırıyorlar falan, bunlar da ülkemizin gerçekleri maalesef. Ama yine de olayın arkasındaki teknoloji takdire şayan (çalışıyor ama hizmeti de yapıyor kafası). Dışarıdan bakınca dört artı bir ev görünümünde ama içeriye girince sonsuza uzanan koridorlar, orada olmaması gereken dev odalar, çay ocakları falan. Korkutucu ama büyüleyici. Bana "birinci kata çık, Hüseyin Bey'i bul" dediler, sonunda bir iki hatalı giriş çıkış yaptıktan sonra Hüseyin Bey'in bulunması gereken odayı buldum ama içeride dev gibi bir bankodan ve çok sıkıntılı bir kadından başka kimse yoktu. Bankoyu ters çevirip bir tane de yelken direği uydursan okyanusa gözü kapalı açılırsın. O kadar büyük, o kadar masifti banko. Devlet dairesindeki bankoyla okyanusa açılmak gibi romantik bir düşünce nereden geldi o çok belli değil. Oradaki sıkıntılı kadın memuru da alıp birlikte başka düşünümlere mi gidecektik? Sen ve ben bebeğim. İçeri girdikten sonra aklıma başka bir şey gelmediği için kadına doğru dönüp işi olan vatandaş duruşu yaptım. Belgelerim göğüs hizasında, içerideki tek memurun olduğu yöne bakarak ama doğrudan memura bakmadan, hafifçe sallanarak. "Bir şekilde bu kata kadar çıktım, bu ofise kadar girdim ama ofisin dışında "satın alma" yazıyor, benim satın almada ne işim var bilmiyorum, ben normal elektrik faturası için..." anlamında bir duruş. Normal insanların yıllar içinde mükemmelleştirdikleri, sonrasında kolektif bilinçaltı yoluyla yeni doğanlara aktarılan etkili bir yöntem. Sonuç olarak işe yaradı, kadın bana bakıp "sizin ne vardı?" diye sordu. "Hüseyin Bey" dedim, "evet tamam alıyorum" dedi. "Sen Hüseyin Bey" değilsin demedim, "Hüseyin Bey nerede?" diye sormadım, "bürokrasinin acımasız çarkları arasında ufalanmış hayatlar, Hüseyine dönüş kadınlar" diye saçmalamadım, satın almada ne işim var konusunu açmadım. Bunlar konuşulmadı. İşim hallolacaksa her şeye razıyım, bu bizim sırrımız olacak ve benimle mezara gidecek. Dolapta yemek var çünkü, karanlıkta mumla falan oturulur onda sorun yok ama dolaptaki yemek durmaz bozulur. Anlıyorsun değil mi?

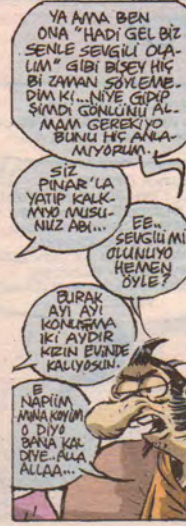
Et düğüm (muazzam)

Et düğümü de devlet dairesinden çıktıktan sonra yedim işte. Daireye girmeden önce gözüm keşirmiştim, çıkınca zafer turu olarak düğüm yedim.

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizen oky

Tribal

GİREKSİYON

Cengizüstün.

Piramitleri uzaylılar yapıyor ama biz çalıyoruz.

Arada çivi yazısı gir. anılar işte bunu bana anlatırsın...

RETRO GOLDEN MAYER

AYVALIK - 29 MART 2011 1.30 PM.

SUNAR : AYVALIK

HEY! BEN GELDİM!..

BAGARMA / BİZ DE GELELİ YARIM SAAT OLDU KIZIM / KAVEMİ, GAZETE Mİ DAHA YENİ ELİME ALDIM...

Bİ DUR!

BEBE KIZA AGRASYON YAPMA! TAMAM KIZIM TAMAM BABAN BAHALIS'TAN ALDIĞI YENİ BAHÇE ALETLERİNİ ELİNE ALINCA KENDİNE GELİR. SEN GEÇ OTUR...

BAHALIS'TAN ALDIĞIN YENİ KÜÇÜK AVALA (İB AŞK YAŞIYOR. MUŞSUN BABA DOĞRU MU?)

EVET / ARKA CEpte SÜREKLİ... BAK ŞİMDİ İSTAHLAN. DİRDİN DÜRDÜK YERDE BENİ / HANIM BİRAZ ÇİMENTO KIKAR, KIZIM SEN DE HORTULAMU ÇERMEYE TAK / Bİ DE ÇOK ESKİ PİŞAMAMI GİYİP GÖMLEĞİ İÇİNE SOK / İM KİMSE TUTAMAZ BENİ...

BEN DE AŞK YAŞIYORUM BABA, AYVALIKLI / Bİ ÇOCUKLA TANIŞTAM...

BELLİ SİZ BENİ RAHAT BIRAKMIYORSUNIZ GÖZLERİ SALIYORUM BEN ARTIK...

ÖEH!

RETRO GOLDEN MAYER

AMSTERDAM - İSTANBUL UÇAĞI.

SUNAR : KABİN BASINCI

HOSTES HANIM AF BULUN AMA BENİM G. TÜYDEKİ KOKAINLER PATLADI! KAFAM Bİ MİLYON... NAPSAK ? Bİ DOKTOR FİLAN?

ANLAŞILDI, Bİ SANİYE SPENDİM...

YUSUF KAPTAN APEDERSİNİZ AMA YOLCULARDAN BİRİNİN G. TÜNDE KOKAINLER PATLAMIS...

ŞŞ. DUR VELVELEYE VERME ORTALIGI ŞİMDİ... BENİM DE ŞAPKANIM ALTINDA GİZLİ UFAK BİRİLER VAR...

O YOLCUYA MUŞLUC İLACI VER... BAĞIRSAKLARI GÖZÜLSÜN, RAHATLASIN.

AMA...

AMASİ MAMASI YOK... BU ARADA OTOMATİK PİLOTTA KORKUMA... AŞL SANA SEYİ SORULCAK UÇAK DÜŞÜYÜ DİYELİM. KACAZI YÖE! O SON Bİ Kİ DAKİKALIKINA DA OLSA BENLE SEVİŞT MİYDİN?

EVLENME - BEN OLMAZ DİYORDUM YUSUF NİŞANİ ATTIRI OAKSIN BANA...

RETRO GOLDEN MAYER

BÜYÜK LONDRA OTELİ... LOBİ...

SUNAR : GİZLİ AJAN CEMİL

GİZLİ AJANIM BEN İSİM VEREMEN. ANAYIN...

BUSE BEN DE MEVNUN OUDUM...

SEREFE...

QINN!

ÖZEL GÖREVLER İÇİN ŞEKİDEN ŞEKİLE, KILIKTAN KILICA GİRERİM / SENİN KADAR GÜZEL BİRİNE RASTLAYINCA DA HERŞEYİ UNUTURUM... BU KADEHTEN SONRA ODAMA ÇIKALIM BEBEK...

YOO! OLAMAZ PORTAKAL KAFİ OLDU GÜM ORTA YA ÇIK TI!

FİYUP!

MAŞKIN OLDUĞUNDAN SÜPHELENMİŞTİM AMA, ABOO? KAÇ KAT GİYİMSİN

PLOP!

PLOP!

PLOP!

RETRO GOLDEN MAYER

Belgrat Ormanları - İstanbul

SUNAR : E = MC²

HEY ÇOCUKLAR BU TARAFI GELİN! KAPLUBİRAĞA GÖRDÜM Bİ TANE!

VALLA ŞU TAŞI KAFANA KOYDUM MAI PEKMEZİNİ AKITTİRİM HA... ASİSTANŞAN BİL... BURADA ÇOCUKLARI BÖRTÜ BÖCEKLE TANIŞTI. RİYORUM...

FİRS FİRS!

FİRS FİRS!

FİRS FİRS!

FAKAT LABARATLAR AYAKTA KALISIN DİYE BU GEZİLER BENİM FİKRİMDİ NİYE BÖYLE FEVRİ DAVRANIYORSUNUZ Kİ ŞİMDİ?

KUSLARA BAKMA YA Z. BU YASTA GEVLEM HATAYDI BURAYA LABARATU ARZA DÖNÜP BİRAZ ZAMAN-MEKAN MAKİNELE DOLABAYIM

Bİ KERE VERMEDİ NİZ ŞU MAKİNENİN ANAHTARINI HA SİRE Bİ TÜR İÇİN HALA YANIMIZDAYSA YOKSA LABARATLAR TAM TAKİR. MİKROS. KOP VE SOĞAN ZARINDAN BASKA BİŞEY YOK... Bİ TÜR AŞI YA Bİ TÜRÜK!

EHE!

OL MAZ...

Bİ KERE VERMEDİ NİZ ŞU MAKİNENİN ANAHTARINI HA SİRE Bİ TÜR İÇİN HALA YANIMIZDAYSA YOKSA LABARATLAR TAM TAKİR. MİKROS. KOP VE SOĞAN ZARINDAN BASKA BİŞEY YOK... Bİ TÜR AŞI YA Bİ TÜRÜK!

EHE!

OL MAZ...

OL MAZ...

OL MAZ...

AYRINTILAR

Bİ güncük yav! Bir gün hiçbirşey yapmasam, bugünü de yatıp aşşaa, keyifli bi şekilde kafama göre geçiresem ne olur ki? Bugüne ait, yapmam gereken bir iş varsa eğer, onu hemen yarına bırakırım, olur biter. Bu konuda profesyonelim zaten, ne yapmam, nasıl davranmam gerektiğini biliyorum. Önce, zihnimde "Bugünkü Olası İşler Bürosu"na uğrıycam, onlar bana ufak bi belge vericek, onu üst kata, "Bilinc Dışı Aktiviteler" müdürlüğüne çıkartıp imzalatıcım, ordan aldığım sıra no'şu ile "Vicdan-Micdan İşleri"ne baş vurup, en son da zemin kattaki "Depresyon Önleme Memurluğu"ndan izin belgemi alıcım, bitti! Bugünün işleri, çatır çatır yarına kalmıştır, bu kadar basit! Elimde kapı gibi belgesi var. Hattâ kapsamlı bir ek belgesi mevcuttur: Yarının işleri de, 2 buçuk gün sonraya kalabiliyor, eğer çok zorda kalırsam. Öyle yazıyo! Neyse, abartmanın anlamı yok. Bugün kafama göre takılalım derken, hiçbirşeycik de yapmayayım demedim zaten. Sonuçta üretken, semirtken, ısrırgan ve de somurtkan bi insanım. Üretmeden, zaten duramam ki! Eninde sonunda, "hiçbirşey yapamıyom"da desem, kiçimla bile olsa bişeyler ortaya koyar, üretirim gene. Sabah sabah canımı sıkmanın anlamı yok! Zaten, çıkarak başladım sabaha, bir-sıfır geriden! Bu işi, aşkamüstleri yapmayı daha çok seviyorum. Hmm, demek dün çok yemişim? Hayvanlar gibi yemişim! Öyle yersen, böyle çıkarırsın. Hemen bişii üretmeliyim!

İçeri gidip, teybe bir Cd koydum. Balkonda kuşlar ötüyordu. Gene de bir Cd koydum ben! Anlamli melodiler istiyorum! Koşuydum cd, ünlü ve çok başarılı bir müzisyenin, "En sevilenler" isimli, derleme bi albümüydü. Yani, bu müzisyenin, on yıllar, hattâ belki de bir ömür süren o zorlu süreç boyunca, ne tuhaf acılar ve gerilimler yaşayarak ürettiği, en önemli besteleri ve şarkıları idi! İşte o nadide eserleri, leblebi gibi tek-tek geçerek "bu iyi diil!", "Eaah! bunu dinnemem şindi!", "hah, bu güzel!" diyip, hayvani bir tüketim hazzıyla dinledim! Evet, eğer dinlerken, nerdeyse bir tasarıya dönüşmeye hazır olağanüstü hâyaller kuruyorsanız, müzik dinlemek de bir Tüketim idi! Bu duygusal tepkimenin karşılığı sayılabilen: Duygulanmak, efkârlanmak, hoşlaşmak, sitemkârlanmak (bu, çok özel bi hüznü duygusudur!), kederlenmek gibi hissiyatı kırıntıları, yalnızca yemek yeme sonrasında çizma eyleminin bir benzeridir! Ne tuhaftır ki, kitap okumak da gene öyle! Sinema filmi izlemenin hele, en süper tüketim şeysi olduğunu zaten biliyoruz! Bütün bunlardan kaptığımız maddesi, işte o ufaklık "Öz" her ne ise; onu hayırlı bir işe kullanmadıkça, ağzımızda geviş getirmekten başka bir şeye yaramayacaktır, en sonunda bağırsaklara hızlı bir son yolculuk başlatarak...

Bir "best of Taverna", iki tane muhteşem Rock albümü, bi tane süper yerli Pop, üzerine de yarım Cd kadar Klasik müzik best of dinleyerek, öğlene kadar müthiş bir müzik tüketimi yaptım! O esnada, ya kanapede yan gelip yatmış (yan gelip yatmak: Odaya girince, yaklaşıp birbuçuk metre ötedeki kanepeyi görüp, pozisyonu önceden ayarlayarak, kanapeye doğru yan yan yürüyüp, yanına varınca da yanlanmasa birdenbire üzerine atlayıp uzanmak), ya da internetten indirilmiş komik dizi-film arşivi için, fotoşop'ta abudik gubidik Cd kapakları hazırlamıştım! Halbuki, yapmam gereken fecii önemli, eğer yaparsam bana çok faydası dokunacak, ölüml-kalım meselesi sayılırsa da, insanlık-hayvanlık meselesi diyebileceğim, bir yığın "gerçek" iş vardı. Herşeye rağmen, elimde kapı gibi izin belgem olduğu için, ruhsal olarak yıkılmıyordum, çokmıyordum. Daha yeni tükünmş ve de zıçmış olmama rağmen, mutfağa gidip biraz "yemek tüketmeyi" düşündüm! Bir yığın "gerçek" biraz uğraşsam, az bişey el becerisi filan sergilesem, (hani şu, bazı metroseksüel erkeklerin dediği gibi) "Yemek yapmak, en rahatlatıcı hobilerimden biridir!" diyebilirdim ama, öyle de olmadı ki hiç! Tepsiyi tezgâha koyup, içine buzdolabından ne çıkardımsa yığdım, bolca da ekmek. Gidip içerde aksıra aksıra, öksüre öksüre tükündüm! En ufak bir yaratıcılık çabası ve estetik gayret içermeyen, gerçek bir Tüketim aanı! Genelde, yerdeki (haliflexin üstünde gördüğüm) kıl-tüy, topak gibi şeyleri, geçerkene eğilip alır, gider çöpe bırakırdım. Aynı zamanda bir spor olarak da gördüğüm, tatlı ve de faydalı bir, eğilip-kalkma hareketidir bu! O gün, bunu, bu küçük üretimi bile yapmadım. Neyse, zaten bi tenecik vardı çer-çöp! Bi piring tanesi mi ne, kenarda. İlk başta sırtı gözüme, sonra unuttum lavuğu.

Tüm bunların yanında ise, bol bol düşündüm. Acaba düşünmek, bir üretim sayılır mıydı? Elbette; eğer mantıklı bir sırada, bir plâna, bir tasarıya, hattâ sadece bir fikre dönüşecek kadar bile olsa metod'lu düşünüyorsak, tabii ki süper bir üretti mi! Fakat aşkama dek, sadece, "bahar ne zaman gelecek acaba?" (cevap vermedim, kafa yormadım!), "kolonyam ne çabuk bitiyö, niye bitiyö?", (araştırmadım, kafa yormadım), "beşli prizlin üzerine bir altılı priz, onun üstüne de bi dörütlü priz takarsam, çok çirkin gözükür! Zaten yapmıycam ki" gibi, bir sonuca varmayan çerezlik, eğlencelik şeyler düşündüm. İşin tuhafı çok da eğlenmedim öyle; demek ki o halta bile yaramayan, bi "düşünceye" böyle demek istemeydim ama, olabilecek en aadi ve gerzek düşüncelerim. Akşam yaklaştıkça, bir yandan da garip bir "başarı hissi" kucaklıyordu tüm benliğimi! Büyük ve önemli bir tehlike yaşamadan, o günü başarıyla, huzurla geçiren ilkel bir vahşi gibi, aşkamı ettiğime içten içe sevinmekteydim! Hiçbir sig üretmemiştim ama; otomatik deterjanla güzelce yıkadığım beynim, öyle güzel çalışıyordu ki, yokluğun içinden süper gerekçeler çıkarmıştı bana! Mesela: Yarın, güzel şeyler üretebileceğim bir gündü; ve o güne yaklaşıyordum işte! Ya da: Evet, çok saçma iğrenç bir gündü ama, "çok saçmalığın" ve "iğrençliğin" ne demek olduğunu, böylece bir kez daha idrak etmişim! Bu gevrek gerekçelerin yanında, ufak bir sevincim daha vardı. Hatta, günün en anlamlı şeyi olmaya bile adaydı: Akşama televizyonda, sevdiğim dizi vardı, onu izliyecektim! Yıllardır, başlama saatini bekleyip de, oturup televizyon karşısında birşey izlememişim. En son böyle, "Seinfeld" dizisinde ve "Yedi Numara"da yaptığımı hatırlıyorum. Şimdi ise, "Behzat Ç." bu tuhaf şeyi başarıyordu! Ustelik, çatır çatır internetten indirme imkânını olmasına rağmen, saatini bekleyip, yayınladığı kanalda, naklen izliyordum! Dört-dörütlük bir şahaser değildi "Behzat Ç.", senaryoda yetersizlikler, ufak sarkmalar, figürasyonda kötü seçimler göze carıyordu. Garip olan, bütün bunlara rağmen, çok başarılı idi! Önemli eksikliklerine rağmen bölüsenine çok sevimliyi, kaç dizi başarabilirdi? Sadece, söyleyeceği birşeyi, bir derdi ve bir tavrı olan yapımlar elbet!

İyi birşey seyretnmek, hayâl gücünü kıskırttığı ve insanın zihninde yeni ufuklar araladığı için, bi yandan "üretim!" gibi görölse de; aslında klâsik "tüketim" anlarından biriydi. Diziyi, internetten değil de, televizyonda (reklamlarına da bakıp) seyrettiğim için, bi parça da olsa bişii üretmiş gibi hissediyordum. Bu ufak, parça pörçük, kıl-tüy üretimler de olmasa zaten, böyle bi günün sonunda depresyona felan rahatça girebilir insan. O gazla, (birbirimize, üretimlerimizle gaz veriyoruz ne güzel!) üşenmeyip, üç günlük gastelerin kuponlarını kestim reklam arasında. Halbuki, yarına bıraktığım işler arasındaydı bu! Yarının bi işini bugünden yapınca hele, öyle bi ekstra gaza geldim ki; arkamdaki yamulmuş yastığı mutlu bi şekilde yere fırlatarak, kanapede dik oturdum!

Raki saçığım gazeteyi okuma. nin da keyif bir başkaymı. Bi deka medani ben. İbra. him. Kutlu. ayı!...

Önden bi kaç firizbi atın bakalım.

Onları da tanımlayamam. ben bu uzaylılığı bırakıyorum arkadaş.

FOSSS!

Kasın! Fedon Jot-Ski'siyle sezonu açtım.

AYNI EVDE YAŞAYAN İKİ DEVLET MEMURUNUN MACERALARI.

Elim elimde elim g. tünde!

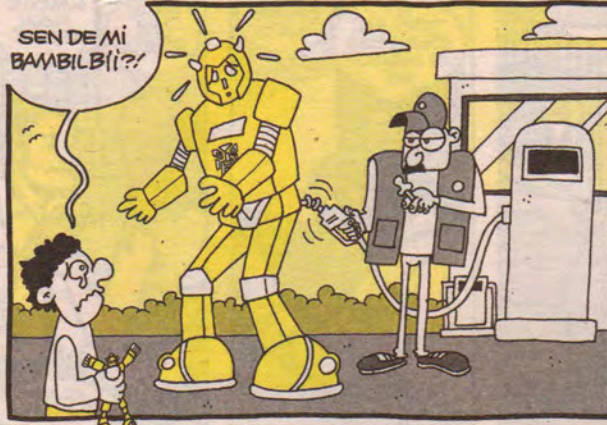
Lan dur çışım var benim önce ben giriozm eve!

Olum kakam var benim de...

Akşamsefası

gelen Kutusu

Selim KURT

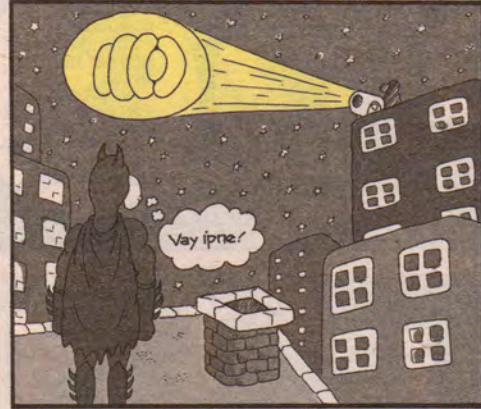
OktaY KAYA

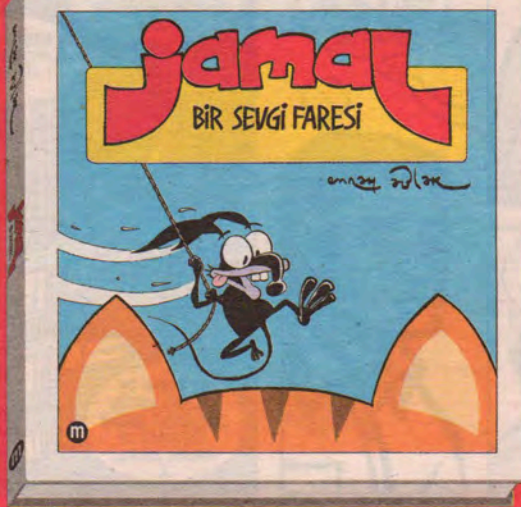
Atakan Sami ZORLU

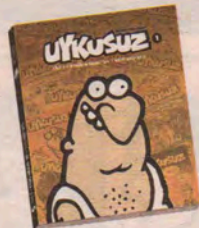
Erman KARAKAYA

C. Çağlar ÖZDEMİR

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

CİLT 1-2-3
ÇIKTI!

Uykusuz

İMZA GÜNÜ

UĞUR GÜRSOY
FIRAT BUDACI
EMRAH ABLAK
CİHAN CEYLAN
OTİS ABİ

5. ANKARA
KİTAP FUARI
ANKARA ATATÜRK
KÜLTÜR MERKEZİ
02 NİSAN 2011
Saat
14:30 - 18:00

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 31 Mart 2011 | Sayı: 187

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

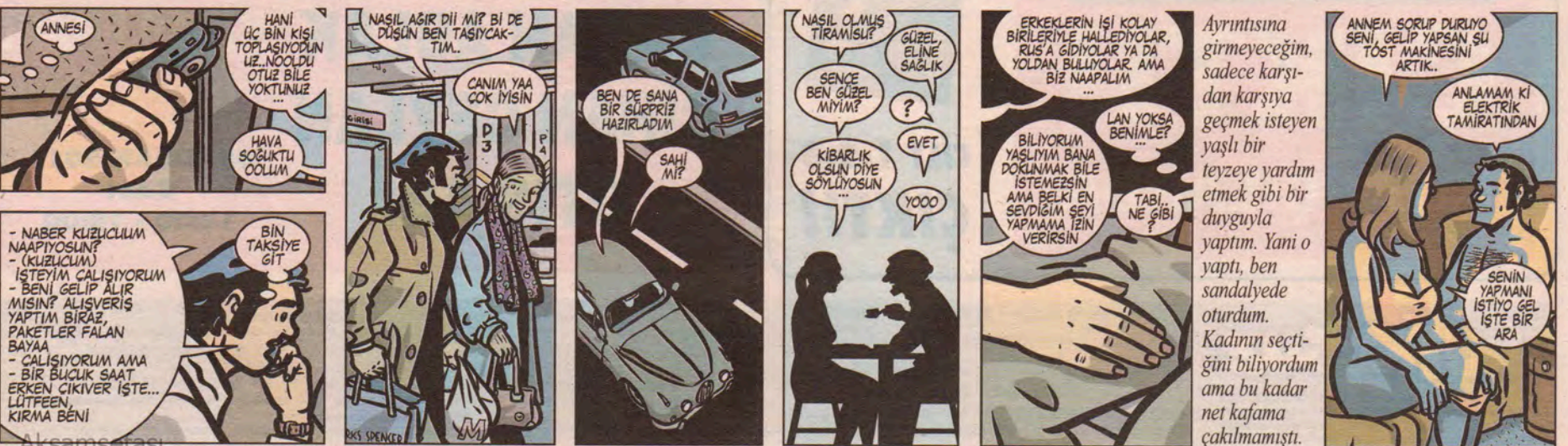
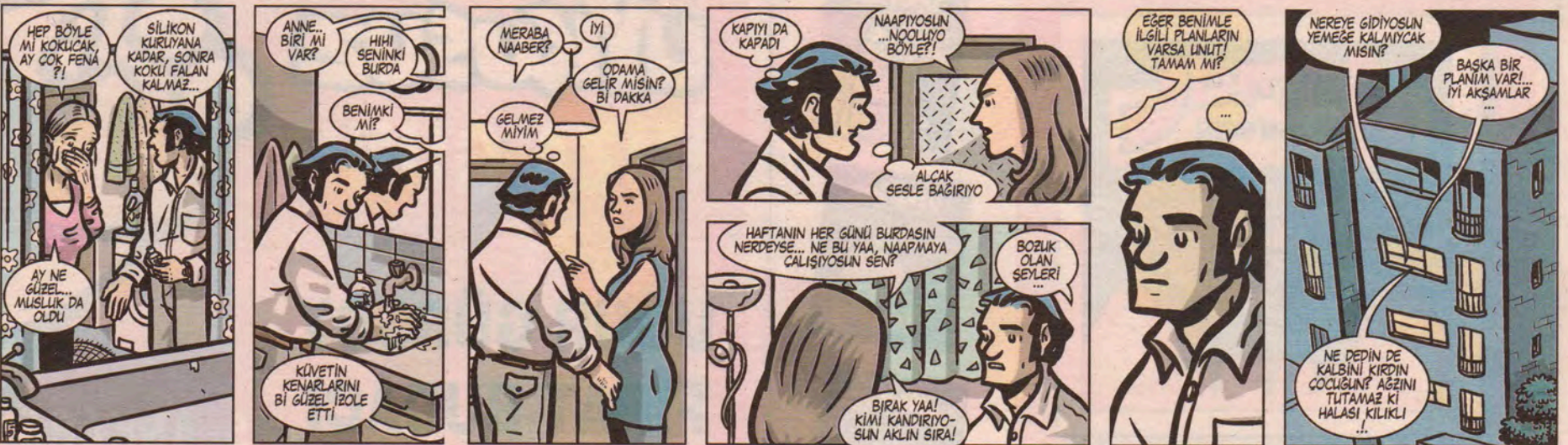
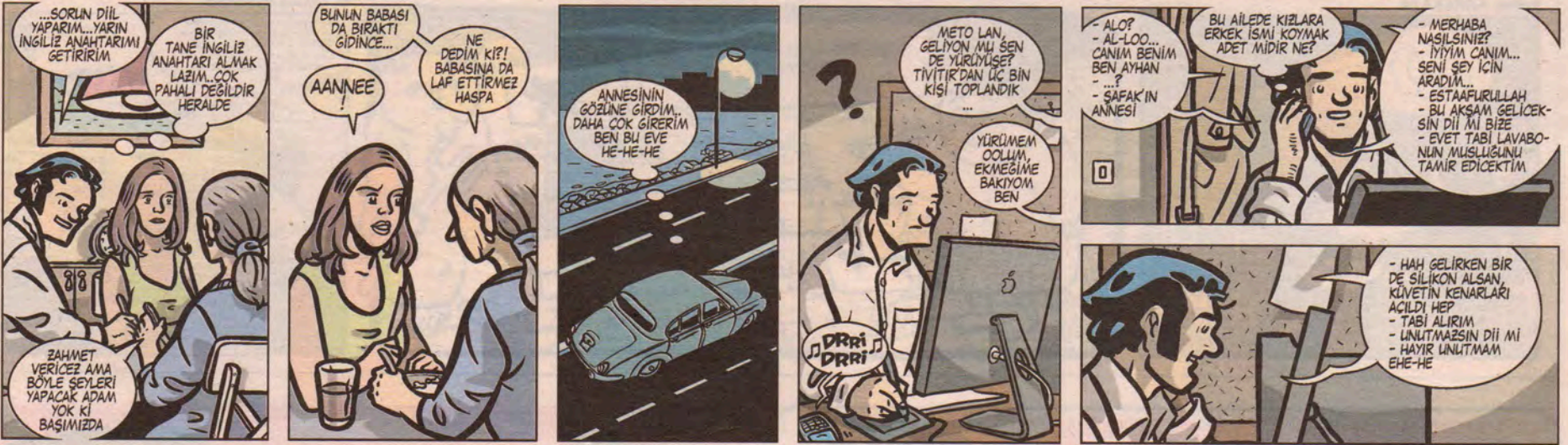
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

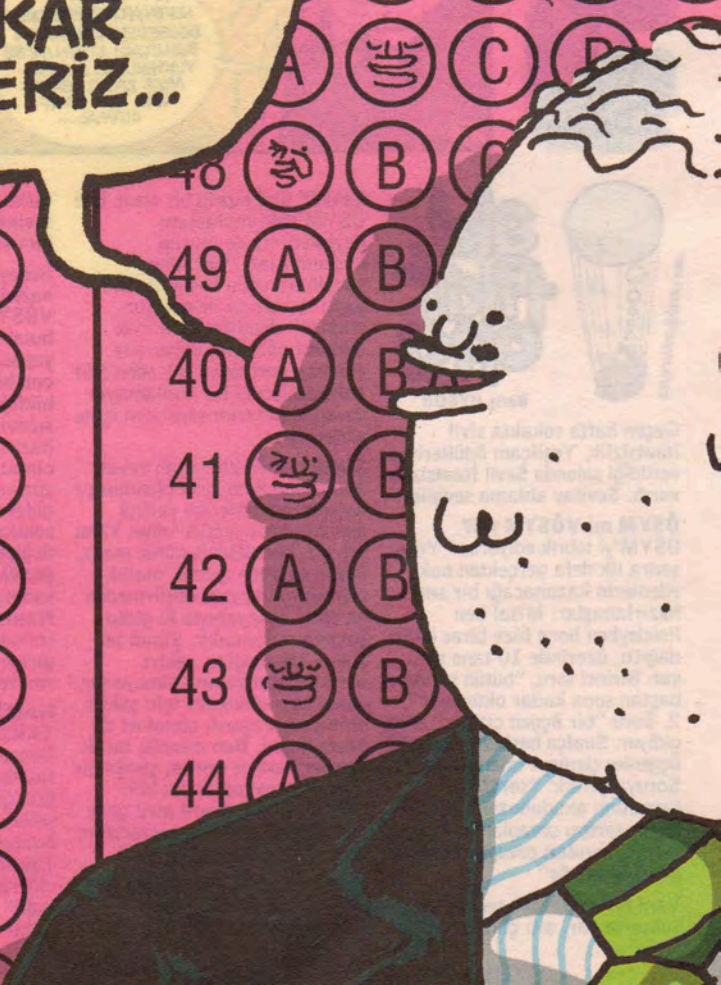
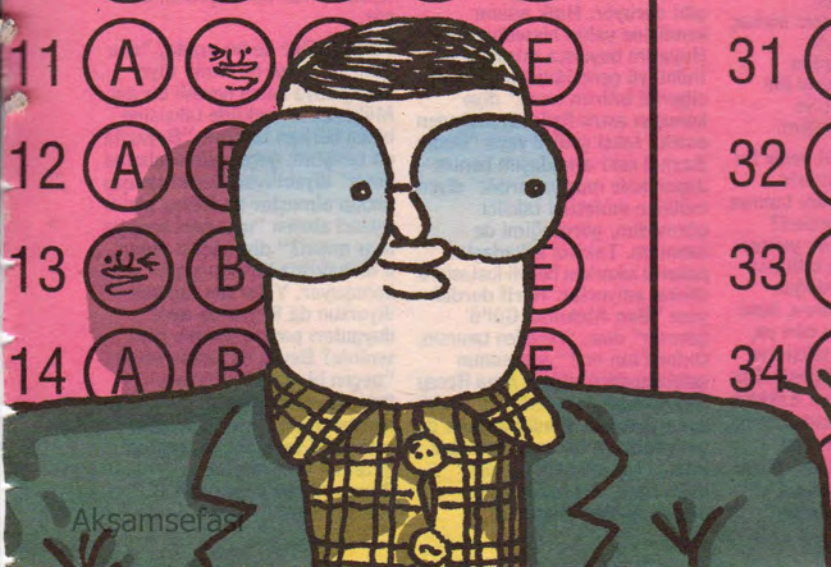
YGS'de şifreli kopya iddiası.

YGS CEVAP ANAHTARI

1 A B C E	21 A B C D 	41 A B C D E
2 A C D E	22 A B D E	42 A C D E
3 A B C E	23 A B C E	43 A B C D
4 B C D E	24 A C	44 A C D E
5 A C	25 A B C D E	45 A B D E
6 A B 	26 A B C D E	46 A B C E
7 B C	27 A B C D E	47 A C D
8 A B 	28 A B C D E	48 A B C D E
9 A C D E	29 A B C E	49 A B C D E
10 B C D E	30 A C D E	50 A B C D E
11 A 	31 A B C E	51 A B C D E
12 A B C D E	32 A B D E	52 A B C D E
13 B C D E	33 A B C D 	53 A B C D E
14 A B C D E	34 A B D E	54 A B C D E
15 A B C D E	35 A B C E	55 A B C D E
16 A B C D E	36 A B C D E	56 A B C D E
17 A B C D E	37 A B C D E	57 A B C D E
18 A B C D E	38 A B C D E	58 A B C D E
19 A B C D E	39 A B C D E	59 A B C D E
20 A B C D E	40 A B C D E	60 A B C D E

EFENDİM
BU CEVAP
ANAHTARI
SAKIN
ANLAŞILMASIN.

ANLAŞILSIN
YAA...
NOLCAK
İNKÂR
EDERİZ...

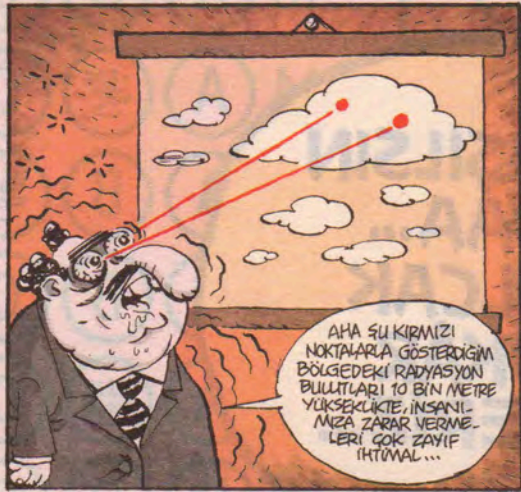

ÖSYM'nin basına dağıttığı YGS kitapçığındaki şıkların şifreli olduğu ortaya çıktı. Şifre ile 40 matematik sorusundan 37'si 3-4 dakikada çözülebiliyor.

Japonya'daki nükleer felaket sonrası oluşan radyasyon bulutlarının Türkiye'yi etkileyip etkilemeyeceği tartışılıyor.

18 yaşından küçük öğrenciler arasında yapılan araştırmada, çocukların yüzde 51'inin şans oyunu oynadığı ortaya çıktı.

Kartal'daki özel bir hastanede, sağlıklı bebeklerin hasta gösterilip yoğun bakım ünitesinde tutularak SGK'nın dolandırıldığı ortaya çıktı.

Geçen hafta sokakta sivil itaatsizlik, Yeşilçam ödülleri verilirdiği salonda Sevil İtaatsizlik vardı. Sevilay ablama sevgiler.

ÖSYM mi VÖSYM mi?
ÖSYM'yi tebrik ediyorum. Yıllar sonra ilk defa gerçekten hak edenlerin kazanacağı bir sınav hazırlamışlar. Misal ben lisedeyken hoca bize birer kâğıt dağıttı, üzerinde 10 tane soru var. Birinci soru, "bütün soruları baştan sona kadar okuyunuz", 2. Soru "bir üçgen çiziniz" diye gidiyor. Sıfırca başladık mal gibi üçgenler çizmeye falan sonra 10. Soruya geldik: "soruların tamamını okudunuzsa kâğıdı hiçbir soruyu cevaplamadan geri veriniz, soruları cevaplanmaması gerekmektedir"

Yani bir nevi, "bir sepette 10 yumurta var, altı çıktı kaç yumurta var, altı çıktı kaç"

kaldı?" türü esprili bir oyun. İşte ÖSYM'deki muhteşem beyinlerimiz de oturup düşünmüşler, "her sene çocuklara üçün beşin hesabını yaptırıyoruz da ne geçiyor elimize" demişler ve ancak dikkatli gözlerin, üniversite okumayı gerçekten hak edenlerin anlayabileceği bir kodlamayla cevap anahtarını soruların içine gizlemişler.

Şimdi hemen bir takım zevat ayağa kalkacak, yok efendim şu hocanın şakirtlerine verildi anahtar, hiyle yapıldı" diye. Yahu siz, biz, ben dâhil hepimiz malız, malın en önde gideni, malıık bayrağını hiç yere düşürmeden en önde sallayanıyız ki gidip şakirt yazılamadık. Şimdi bu şakirt arkadaşlar, şakirt oldukları için başarılı olmuyorlar, zaten zeki oldukları için şakirt olmuşlar, başarılı olmaları da gayet doğal. Ben mesela, bırak çember mod ne demek, çemberin iç açılarının toplamını bile bilmiyorum. Bu pırıl pırıl genç çocuk değil de ben mi gireceğim üniversiteye?

Tansu Çiller'in herkese iki anahtar vaadinden sonra ÖSYM'nin 1 milyon 700 bin

farklı cevap anahtarı vaadi beni sevindirdi. Gelişme olmadığını kim söyleyebilir?

Seneye soruları Vedat Abi hazırlasın, ÖSYM lağvedilsin, VÖSYM kurulsun diyen bin kişi bulabilirim. Bulabilirim de ne yapacağım ben bu bin akıldaneyele onu bilemiyorum. Ama bildiğim bir şey var, sınavı Vedat Abi hazırlasaydı hiç olmazsa biraz yüzümüz gülerdi. Sınav sonucunda değişecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Nasılsa biz sınava boşuna giriyoruz, bari sınavda eğlenirdik.

HAMİLİ TAKSİ YAKINIMDIR

Recep Tayyip Erdoğan'ı tanıdığını ve hatta ciğerini bildiğini iddia eden 100. Taksici şoförüyle de müserref olma fırsatı buldum. Taksici, yolda "Ben Tayyip'i gençliğinden tanırım, ciğerini bilirim onun" diyince, "abi", dedim, "çek kenara". Çekti kenara, indim bir dakika

saygı duruşunda bulundum, sonra tekrar binip gazlamasını söyledim. O pek bir anlam veremedi zira "Başbakanı tanıdığını iddia eden 100. Taksici şoförü" plaketi evde unutmuşum. Eve dönünce plaketin üzerindeki 100 sayısını 200'le değiştirdim, artık hep yanımda taşıyacağım ve muhtemelen önümüzdeki birkaç ay içinde bineceğim herhangi bir taksiciye vereceğim.

E peki nedir bu taksicilerin başbakanı tanıma muhabbetleri? Eskiden çok yoktu, eminim ama bilhassa Recep Tayyip Erdoğan başbakan olduktan sonra, hani kendisi halkın içinden biri ya, kendisini tanımayan taksiciye rastlamak gittikçe güçleşti. Bir de katlanarak artıyorlar. Eskiden bindiğim her on taksiciden birisi kendisini tanırdın bu oran günümüzde iki taksiciden birine kadar yükselmiş durumda. Sanırsın ki başbakan gece

konutundan gizlice sıvışıp taksicilik yapıyor, durak durak gezip yeni taksicilerle tanışıyor. Arkadaş bu adam başbakan olmadan önce Türkiye şoförleri ve otomobilciler federasyonu başkanı mıydı yahu?

Aslında sırf bu bile neden Recep Tayyip Erdoğan'ın yüksek oy aldığını ve de alacağını cevabı gibi duruyor. Halk adamı kendisine yakın hissediyor işte. Hayatım boyunca misal "Erdal İnönü'yü gençliğinden tanırım, ciğerini bilirim onun" diye konuşan astro fizik kürsüsünden emekli taksici şoförü veya "Deniz Baykal eski arkadaşım benim Japon kale maç yapardık" diyen mülkiye müfettişi taksici görmedim, göreceğimi de sanmam. Taksici arkadaşlar palavra sıkarken belirli kıstaslara dikkat ediyorlar. Herif durduk yere "Ben Abdullah Gül'ü tanırım" dese, "nereden tanırın, Oxford'tan mı?" sorusunun gelebileceğini biliyor. Ama Recep Tayyip Erdoğan dedim mi akan sular duruyor. Çünkü gayetle de gençliğinden tanınabilecek bir adam. Toprak sahada top koşturmuş, bir mahallede büyümüş alafortanfonik

okullarda okumamış içimizden biri anlayacağınız.

New York'ta hiçbir taksi şoförünün "Obama mı? Oho onu bana soracaksın sen, mahallede döverlerdi bunu, ben korurdum" diye konuşacağını sanmıyorum mesela. Ne mutlu bize ki taksici şoförü tanınırlık oranında dünya rekoru kıran bir başbakanımız var.

Taksi şoförü de bu arada, "onu tanırım, bunu tanırım" diye konuşmaya zaten hevesli bir zat. Mübarek bir şekilde taksisine binen herkesi tanıyor. "Beyaz'la da tanıştım, geçen gün arabama bindi" diyebiliyor. Sanki tanışıp ahab olmuştur da Beyaz bizim taksici abiden "usta beni karşıya atar mısın?" diye ricacı olmuş, o da hayırına bırakmış gibi konuşuyor. Yahu sen tanıştık diyorsun da Beyaz da aynı duyguları paylaşıyor mu peki seninle? Beyaz da sağda solda "geçen bir taksici şoförüyle tanıştık, arabasına bindim" diye anlatıyor mu? Aferin evladım, çok güzel tanışmışsın, çok da güzel iyi tanışmışsın. Bayramlarda arayıp tebrik edersin artık.

KAÇ YIL OLDU?

• Tayyip Erdoğan'ın demokratik açılım kahvaltılarında katılan Bülent Ersoy söz isteyerek, "Ülkeye mâl olmuş bir sanatçı olarak, havaalanlarında VIP'den geçme hakkım var," diyeli 1 yıl...

• Şarkıcı Murat Başaran, "Beni çeken ilk tarafı dudaklar. Sonra ayaklarına çok dikkat ederim mesela. Bakımlı olup olmadığını gösteriyor. Uzun boylu kadınları çok sevmem. İlginçtir ama hamile bayanlar da beni çok çekiyor," diyerek iyi başladığı açıklamasını sapıya yakın bir performansla bitireli 5 yıl...

• Dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler, yoğun kar yağışı karşısında, "Bizim planımız A, B, C planı değil, H planı. Yani 'Hepimizin Planı'" açıklamasıyla İstanbullulara duygusal anlar yaşatıli 7 yıl...

• Urfalı'dan bağımsız aday olan İbrahim Tatlıses, seçim kampanyasına havaya 5 el ateş açarak başlayalı tam 20 yıl olmuş.

Türkiye'deki en eski ve en büyük toplu mezarlık olan Kasaplar Deresi ile ilgili gömülenlerin isim listesini içeren resmi belgeler ortaya çıktı.

Çanakkale'de Fethullah Gülen'e yakınlığıyla bilinen Fem dershanesi 8 Mart'a katılan iki öğrencisine polis tarafından yapılan ihbar sonucu dershaneden çıkılmalarını söyledi. Müdür tarafından bu işlere karışmaları halinde üniversiteyi kazanamayacakları söylendi.

Kocaeli'nde, kocasının 8 yerinden bıçakladığı 8 aylık hamile kadının sezaryenle alınan bebeğinin topuğunda bıçak darbesi sonucu kesik oluştuğu belirlendi.

Hükümete 6 ay süreyle kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi veren tasarı, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edildi.

asa
gıdaki
metinde
anlamı
bulunuz

SİGARA SAĞLIĞA ZARARLIDIR

Adana Sevim Tekin Lisesi müdürü Hamdi Özdemir, 2'inci sınıf öğrencisi M.H.'yi odasına çağırarak sigara içenleri kendisine ihbar etmesini istedi. Muhbirliği kabul etmediği için cezasını çeken M.H'nin yarılan kafasına 3 dikiş atıldı.

BİŞEYLER
DUYDUM

ÖSYM Başkanı Ali Demir'in "Basına verdiğiniz kopyalarda şifreleme var mı, yok mu?" sorusuna verdiği cevabı okudunuz.

DERBİ HEYECANI

AKP'nin Hakan Şükür'ü, MHP'nin Saffet Sancaklı'yı aday gösterme hazırlıkları karşısında eksik kalmak istemeyen CHP, eski futbolcular Hasan Şaş ve Lemi Çelik'le görüşmelere başladı.

TEDBİRİMİ
ALIP BAKAN
OLDUM

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, obezlere "şişman" yerine "şişko" denilmesi çağrısında bulundu. Bakan, bu yolla hastalıkla mücadelede daha etkin olacağını savunurken geçmişte kendisinin de "şişko" olmaya çok yaklaştığını, ama gerekli tedbirleri alarak "şişko" olmadığını söyledi.

AKP MÜZESİ

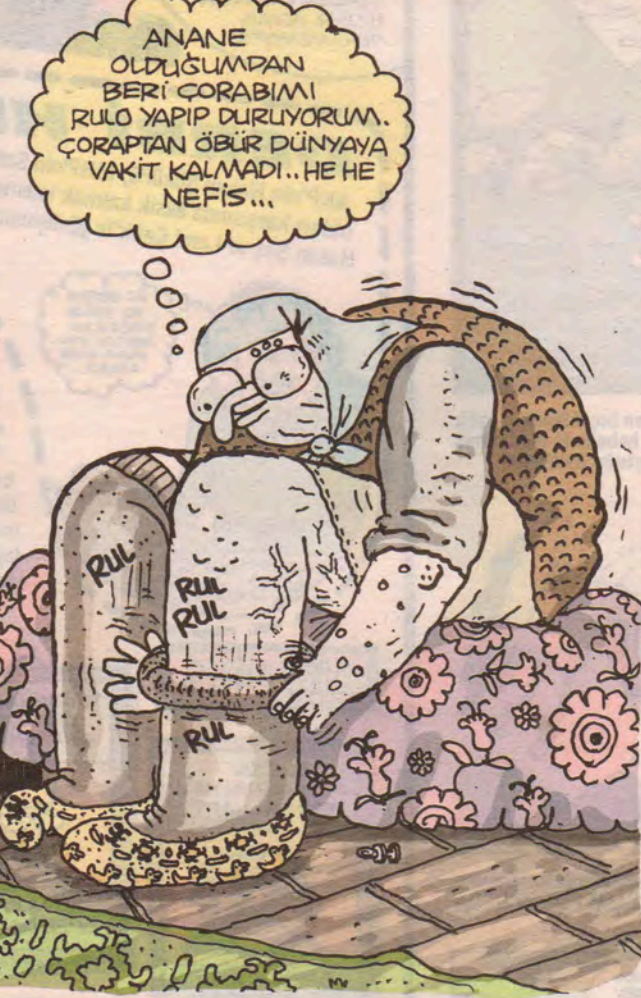
ARAMIZA
HOŞGELDİN RECEP!

BUNUN
GÖÇMİŞİNİ
DUŞUN

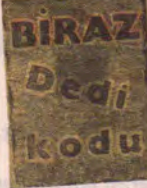
"Biz gelene kadar duble yol nedir, biliniyordu" Recep Tayyip Erdoğan

Çankırı'nın Ilgaz İlçesi'ndeki Mevkii'nde yapılmı tamamlanan ve henüz açılışı yapılmayan duble yol göçtü.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"Binlerce, binlerce sır
bilinecek,
O gizli yüz gösterince
kendini"
Feruddini Attarı

YENİ TÜRKAN ŞORAY KİM ?!

O gizli yüz, gizli değil artık, bu yazı budur; o gizli yüz, sizsiniz Türkân Şoray... Hemen anlayalım, size tam da adınızla sesleneceğim, bu garip yazar için ne hanım, ne abla, ne de başka yanınız... Bilirsiniz; siz, Türkân Şoray'sınız.

Evinizle ilgili sorun yaşıyordunuz, okudum, dişi aslanlar gibi "Bu ülkedeki tüm evler, benim evimdir, nereye gitsen beni ağırlarlar" dediydin... İşte o gün, Türkân Şoray, "Yüreğim bir yıldız gibi sana", yaşıyası Lale Müldür den alıntıyla...

O halde hem Türkân Şoray, hem sen...

Sen, Türkân Şoray, iyi kalpli ve de seksi aşkımsın, ikisi de olsun, ne seksi ama "kötücül" olsun, evet; ne de iyi ama nursuz!...

Evim, evinizdir Türkân Şoray... Yok yok, olmuyor, evim evindir Türkân...

Türkân, n'olur beni anla artık, seni ben karşılıksız sevdim. Ne "Hollanda ağızlı" moderne kandım, ne "organik göğüs" dilbere, ne de "Barbie saçlı" beboya... Ben senin gözlerini sevdim Türkân... N'olur artık, sen de beni sev...

Türkân, sev beni...

Türkân, sana bu yazıyı Asmalimescit'ten yazıyorum...

Türkân, ben seni anlarsın...

Türkân, ilk uygun zamanda sen de beni sev...

Türkân, ben seni çok seyrettim, çokook seyrettim...

Türkân, geniş zamanlı sevgilim, Türkân, canımın içi, Türkân, ah Türkân, Türkân, güzel gözlüm, güzel bakışım, Türkân, Türkân, ah canım, Türkân, artık kalbimi susturamıyorum, iyi ki varsın Türkân, evet varsın Türkân, ben bunu gördüm...

Bu ana dilimden bir örnek, tek bir sima, başka yıldız tozuna yollanacak bir görsel taşıyan bir hologram çip felan; tek bir yüz deseler, sensin o Türkân...

Şahane kadınsın Türkân... Sağol...

Gösterdin kendini ve çözüldü binlerce, binlerce sır... Bir ulusun kadını oldun... Canımız, ciğerimiz oldun... Benim eski mesleğimdir sana hayranlık Türkân...

Çok başlayıp bitiremediğim yazımsın... Bu yazının ilham perisi sensin Türkân... Alın yazımsın... Hem de vallahi...

Peri misin ne?...

Peki "Yeni Türkân Şoray" kim?...

Atilla Dorsay attı ortaya kıtırı, cumartesiden beri kafamda dönüp duruyo...

Kim o?... Cevap, hepsi... Ancak hepsi...

Tüm sevgililerimde bi Türkânlık vardı valla... Hepiniz Türkân'dınız, hepiniz Şoray...

Açık, net: Yeni Türkân Şoray olmayacak...

Türkân'a ne kadar kefilsem, Nazan'a o kadar değilim, ayrı...

(Sayın Dorsay'ın söyleşisine gittiydim, yarı yaşımda. Biri dedi ki, "Yarın Yarın filminden bir sahne çekilecek, kapıdan topluluk çekilecek, söyleşi bitince gelir misiniz?" "Tamam" dedik. Devrimci adamın "Selçuk Özer", burjuva kızını "Hülya Avşar" bilinçlendirdiği sürecin sahnelerinden biriyim meğer. Kapıdan toplu halde çıktık. Yüzünü tanıdığım bir figüran, yanımdaydı, çekim başlayınca yanyana yürümeye başladık, bana "Efendim, Victor Hugo'nun da dediği gibi" diye dravdan konuşmaya başladı, "N'oluyo" dedim. O filmde varım!)

Yeni Türkân olmayacak...

Gölgesiyle yetineceğiz...

Her bakışına, tüm gözlerine bakıp duracağız...

Alışalım, tarihimizin en güzel yüzü, en seksi kadını, en tatlı insanı bir daha olmayacak... Benim en debdebeli, "Vesikalı Yarım", kırpıklarını eğecek, bakacak, "Çok eskiden" diyecek, "rastlaşacaktık."

Hayır, Nurgül Yeşilçay değildir... Asla... Tanımam etmem... Çok da beğenirim... Ama bakışında Türkân masumiyeti yok... Yok...

Tüzünataç da olmaz... O masumiyete sahip belki... Ama Türkân'daki sarsaklık, şaşkınlık yok onda... O kadar ayağı yere basmaz Türkân'ın...

(Berrak, sıkı arkadaşım... Bi kere çorba içerken fotoğrafımı çektilerdi... Sayesinde çorba içerken haber olan ilk yazar oldum... Çok severim, hep özlerim Berrak'ı... Ama o ayrı, bu ayrı...)

Beren Saat, olmaz... Yolu, kulvarı başka... Türkân hiç de sevmeyiz kurnazı, oynamaz sinsiyi... Kabul etmez yılan ruhlu... Hırs yoktur Türkân'da, tutku vardır...

Kibir yoktur, kıvanç vardır...

Yalan yoktur, en fazla yanlış vardır...

Satmaz Türkân, bırakmaz, terkettiye de vardır bi soylu sebebi, filmin sonunu bekle!...

Hicranlı bile olsa, her Türkân'ı hikaye, mutlu son demektir...

Sonda bir mutluluk gizlidir hattizatında, yeni film nasıl başlar yoksa?...

Büyüküstün olmaz... Tanımam, şahane de biçim ama hiç de mazlumiyet yok bakışında...

Özgü Namal, hiç olmaz... Türkân, illa ki "abla ısı" vaadeder, Özgü "korunacak kardeş" kıvamı...

Melisa Sözen, sanki... Ve fakat, olmaz!... Türkân'ın "akşam lise" halleri yok, "bir kolejli hanım" elektriği, benim Türkân'ımı bozar...

Kimdir peki o?... Kimse Türkân olamaz... Efsane budur, "kendini doğrulayan kehanet" de derler, yenisini aradığımıza göre bulamayacağız...

Gene de: Deseler ki, hayatı film olacak, kim oynayacak, benim seçimim Hande Soral... Çok düşündüm de buldum, anadili Türkçe olan yazar, Türkân Şoray'a kafa yormak zorundadır...

Sinemasız hayat, filmsiz sinema, Türkân'sız film olmaz... Olmaz olur!...

Türkân hayatıdır... Candır...

"Güzel aşık çevrimizi çekemezsin demedim mi, bu bir rıza lokmasıdır yiyemezsin demedim mi" diye mırıldanır esas oğlan sokakta...

Aynı saatte Türkân da ağlar bir uzak evde, yatağa atlayarak...

O gözleri aşığım ben Türkân, o gözyaşlarını sevmemem mümkün müdür?...

Türkçe'de Türkân, artık Aşk da demektir... Ömrümün tek hırsızlığını yaptım senin için Türkân, gazete arşivinden fotoğrafını aldım da geri vermedim... Gene yaparım senin için!...

CIHAN KILIÇ

ama arkadaşlar iyidir

PANTOLON

OĞLUMA MEKTUP

I. Bölüm: Yapışan Baba Dudağı

Sevgili oğlum, gecenin bu saatinde eve bir hırsız gibi giren benim. Babaların ilan ettikleri vakitten yaklaşık 3-4 saat sonra eve dönmeleri normaldir. Bunu eve geç kalmak olarak değerlendirmemelisin. Çünkü insan, zaten bütün ömrünü geçirdiği bir yere geç kalmaz. Henüz merak edecek kafa yapısında değilsin, ama söyleyeyim: Arkadaşlarlaydık.

"Arkadaşlarlaydık", içinde 5-6 bira, yeterli ilgiyi sağlamak için olayları abartma, bu abartmalar sayesinde dirileşen muhabbet, arka, yan ya da çapraz masada çok güzel bir kız olduğunu kendi masana müdeleme, mekan tuvaletinde sallanarak ve nedense gülümseyerek işeme, 1 bira daha, yarım kokoreç, 10-15 midye gibi eylemleri içinde barındıran çok geniş bir kavramdır. İlerde sen de eve sabaha karşı döndüğünde, biz ailene bu kavramı kullanarak olayları özetlemen çok işine yarayacaktır: **Arkadaşlar** (bildiğiniz insanlarla) – **lay** (biraz eğlendik) – **dık** (işte evdeyim, döndüm).

Sevgili oğlum, eve alkollü döndüğümde seni öpmek isteyebilirim. Bu, ayık kafayla bastırılmış duyguların alkolle birlikte dudaklara hücum etmesinden kaynaklanıyor. Tabi gece yarısı uykuyu kokusunu bastıran alkol kokusu can sıkıcı olabilir. Üstelik alkollü dudak, his kaybı yaşadığından yeterli duygu yoğunluğuna erişebilmek için yapıştığı bölgede daha uzun süre kalabilir. Bunları bil, bundan korkma. Sarhoş baba dudağı zararsızdır. Zaten bu titrek ve ıslak dudaklar, travma yaratacak kadar sıklıkla yapışmayacak yanığına. (Bizim gibi düzenli hayatı olan modern ailelerde babanın eve sarhoş dönmesi, evliliğin durumuna göre ayda bir veya iki defa gerçekleşir.) Yalnız seni sesler konusunda uyarmalıyım. Çünkü sarhoş bir baba, karanlık ortamda bile direkt hedefe (evladına) yönelebilir. Bu sallantılı yolculuk boyunca önüne çıkan legodan yapılmış kule, Amerika'daki kırsal yaşamı sana anlatan çiftlik, plastik kamyon vb. eşyalarına çarpabilir. Öncelikle bu çarpmaların bilinen anlamda kule yıkılması, çiftlik baskını ya da vahim bir kamyon kazası olmadığını söylemeliyim. (İlerde bu mektubu okuduğunda biraz önce yaptığım siyasi göndermeleri araştırmanı istiyorum.) Çarpışmalar sonrası herhangi bir sorun yaşamadan sağlıklı yoluma devam edeceğimi bilmelisin. Karanlıkta, Sünger Bob gibi ezilse de ses çıkarmayan yoldaşlarına da basabilirim. Bunun için de endişelenme, onlar her zaman esneyip geri dönerler. Bu son yazdığım, aklıma babalarından özlü söz alıntılan insanları getirdi. "Oğlum, şu hayatta her zaman esne ama geri dön!" özlü sözü nasıl? Senin için uygun mu? İşini görür mü?

Evde sıkıntı yaşanmasını istemiyorsan, seni öpünce uyanıp ağlamaya başlamamalıydın. Çünkü bu tür gereksiz ağlamalar, "evladını sevgiyle öpen bir baba'dan, 'küçük çocuğu uyandıran bir sarhoş'a dönüşme sebebi olabilir. Kokoreç ve biranın ıslak dudaklar eşliğinde sunumu biraz rahatsız edebilir, ama sonuçta bunlar babanın dudakları, hayatta bazı şeylere katlanmayı bileceksin. Zaten beş dakika içinde sızıp seni rahat bırakacağım, ağızındaki tüm su çekilirken, kupkuru bir horlamayla 'yetiştin bir kadını uyandıran sarhoş'a dönüşeceğim. Uyanan yetişkin kadınsa bir süre sonra 'horlayan sarhoşu bir türlü uyandıramayan sinirli bir kadın'a dönüşecek. Gördüğün gibi hayatta herkesin bir yeri, bir görevi var.

II. Bölüm: Uzayan Baba Dudağı

İlerleyen yaşlarda, özellikle çay, kahve ve daha ilerleyen yaşlarda çorba içerken dudaklarının iyice uzadığını (kaşık daha havadayken başlayan baş döndürücü bir uzama bu), çıkardığı seslerin arttığını göreceksin ve zamanla bana sinir olmaya başlayacaksın. İşte bu senin ergenliğindir. Kutlu olsun! Ergenlik döneminde babaların sık tekrar ettiği hareketlere sinir olunması normaldir. Bu seni diri tutacak. Kendini hiç kısıtlama, öfkeni doya doya yaşa. Unutma ergenin birinci vazifesidir babasına sinir olmak. Öfkeni artıkça,

"kendimi durdulturacak değilim"

Fırat Budacı

dudaklarının hiç kaşık kullanmadan tabağa kadar uzanabileceğiyle ilgili fantastik kurgular hayal edebilir, hatta beni arkadaşlarına anlatırken bu kurguyu kullanarak prim yapabilirsin. Bu tür abartılı anlatımlar ergen muhabbetini diri tutar, tavsiye ederim. Böylelikle bu zor dönemi atlatman kolaylaşacaktır (baba paylaşıldıkça azalır). Ergenlikte yaşadığın çevre(ev) sana dar gelebilir. Evde anlaşılmadığını, özellikle benim seni anlamayan bir adam olduğumu düşünebilirsin. Bu durumda odanın kapısını çarpamak ve saatlerce dışarı çıkmamak, klasik ama olması gereken bir davranış biçimidir. Unutma, bir ergen kapı çarpmıyorsa o evde kola reklamlarındaki gibi sahte bir mutluluk vardır. (Bu arada kola zararlı. Bu tip sağlıkla ilgili konularda, senin yaşılığında bile muhtemelen hayatta kalacak olan Mehmet Öz diye birinin tavsiyelerini dinle. Eğer yaşamıyorsa, o dönemin Google'ına "bir avuç fındık" yaz, karşına çıkar.) Kapıyı çarparak ülkemizle bağlantıyı kestikten sonra, kulaklığından zamanın müziklerini dinle. Şarkı sözlerini kendine benden daha yakın hissedeceksin. Ama lütfen, kulağının içine, "Vertigo denen bir yerdeyim/ Tempoya dayanamıyorum / Hesabı istiyorum / Koyu kırmızı tırnaklı kız / Boynunda İsa kolyesi olan / Müzikle sallanıyor, müzikle sallanıyor / Oh oh oh yeahhh!" diye bağırarak bir adama da benden daha fazla itibar etme.

Sevgili oğlum, şu anki aklıma göre, beni aşan sorularına dürüstçe "bilmiyorum evladım" demeyi düşünüyorum, ama yaşlandıkça bilim dalı gözetmeksizin soracağın her soruyu cevaplayabilirim. Buna "baba sallaması" diyoruz. Çünkü biz yaşımız ilerledikçe, çorbaya uzayan dudaklarımız yüzünden azalan otoritemizi geri kazanmaya çalışan insanlarız. Seni kendime hayran bırakmak benim birinci görevim, bu uğurda konu ne olursa olsun sallamak boynumun borcu. Daha şimdiden zürafanın kalbi neden büyüktür ve bu hayvanlar neden hiç ses çıkarmaz bilgilerini hazırda bekletiyorum. Bana mutlaka zürafayı sor oğlum. Sorduğun gün zafer benimdir, bekliyorum.

III. Bölüm: Baba Dudağının Sonu

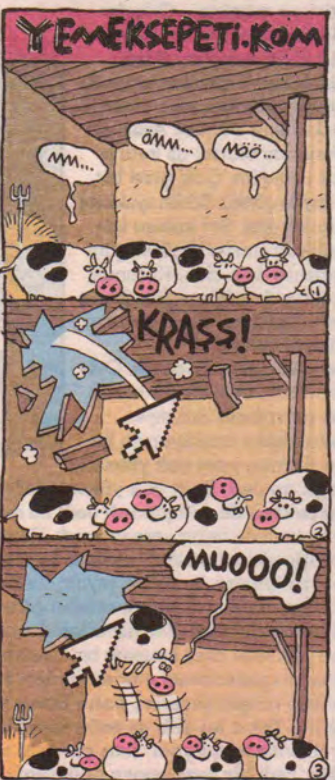
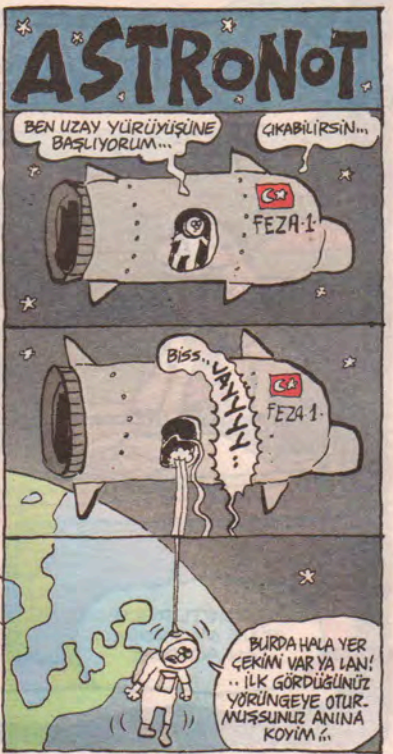
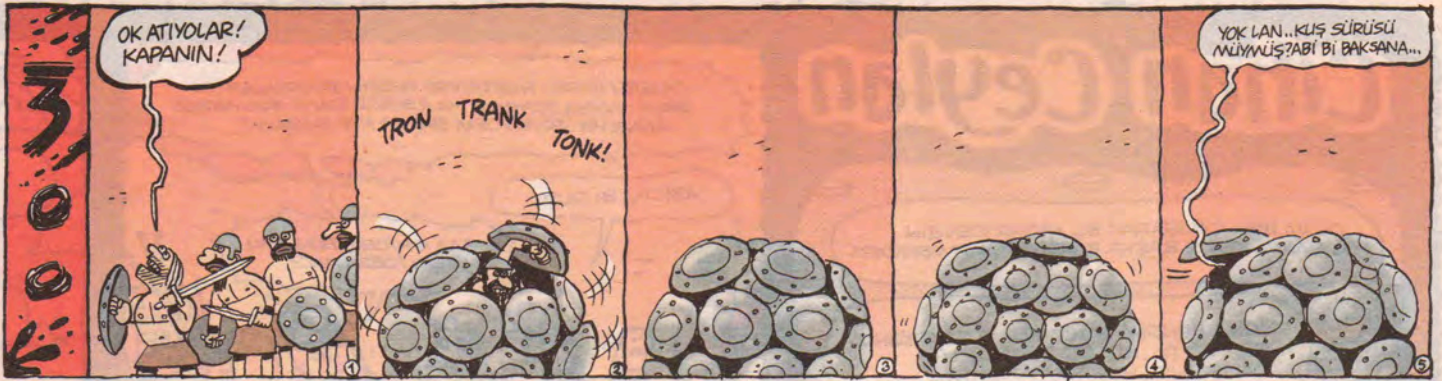
Sana baba dudağıyla ilgili bilgiler verdiğim bu mektubu yazmaya arkadaşlarla sen buluşmamızın ardından yaşadığımız öpüşme vesilesiyle karar verdim. O talihsiz gece her zamanki gibi eve dönmüş, karanlığı delerek önüme çıkan Ayı Winnie'yi ezip sana ulaşmıştım. (Yeri gelmişken, Ayı Winnie kadar gereksiz, karaktersiz bir kahramana daha rastlamadım, ondan kurtul.) Çok derin uyuyordun. Pencerenin ışığında biraz uyumayı seyretiltim, sonra dudaklarımız içtiğim bir sayısının verdiği elastikiyetle her zamankinden daha fazla uzatarak seni öptüm. Fakat nedense o gece bir öpücük yetmedi bana. İlk öpüşün ardından huzursuzlanarak yatağın duvar tarafına kaçmana rağmen yılmadım, o güzel yanağından bir kere daha öpmek için eğildim. Dudaklarım yanağına tam değecekken (inan çok az kalmıştı be oğlum) bir anda kontrolümü kaybedip üzerine düştüm. Hemen uyanıp ağlamaya başladın. Ne kadar ağlasan haklıydın. Senden çok özür diliyorum. Mektubuma son verirken, beni affetmen dileğiyle yanaklarından öpüyorum.

Not: "Şu hayatta her zaman esne, ama geri dön!" özlü sözümü artık kullanmak istemezsen anlayışla karşılarım.

Baban

enrah ablak

ATALARIMIN TOPRAKLARI

on indirimli alırsınız dedi. O niye o dedim. Çünkü dedi alışveriş festivali kapsamında saat sekizden sonra yüzde on indirim oluyor. Dedim protesto ediyorum. Aslında hiç öyle bir şeyi protesto edecek bir halim yokken o anda sanırım müziğin de etkisiyle sinir yapıp protesto ettim. O anda bir havaya girdim. Ben dedim pantolonumu almak istediğim anda alırım. Battıkça batıyorum. Konuştukça dönüşü olmayan yola sapıyorum. Dedim protesto ediyorum. üç kuruş para

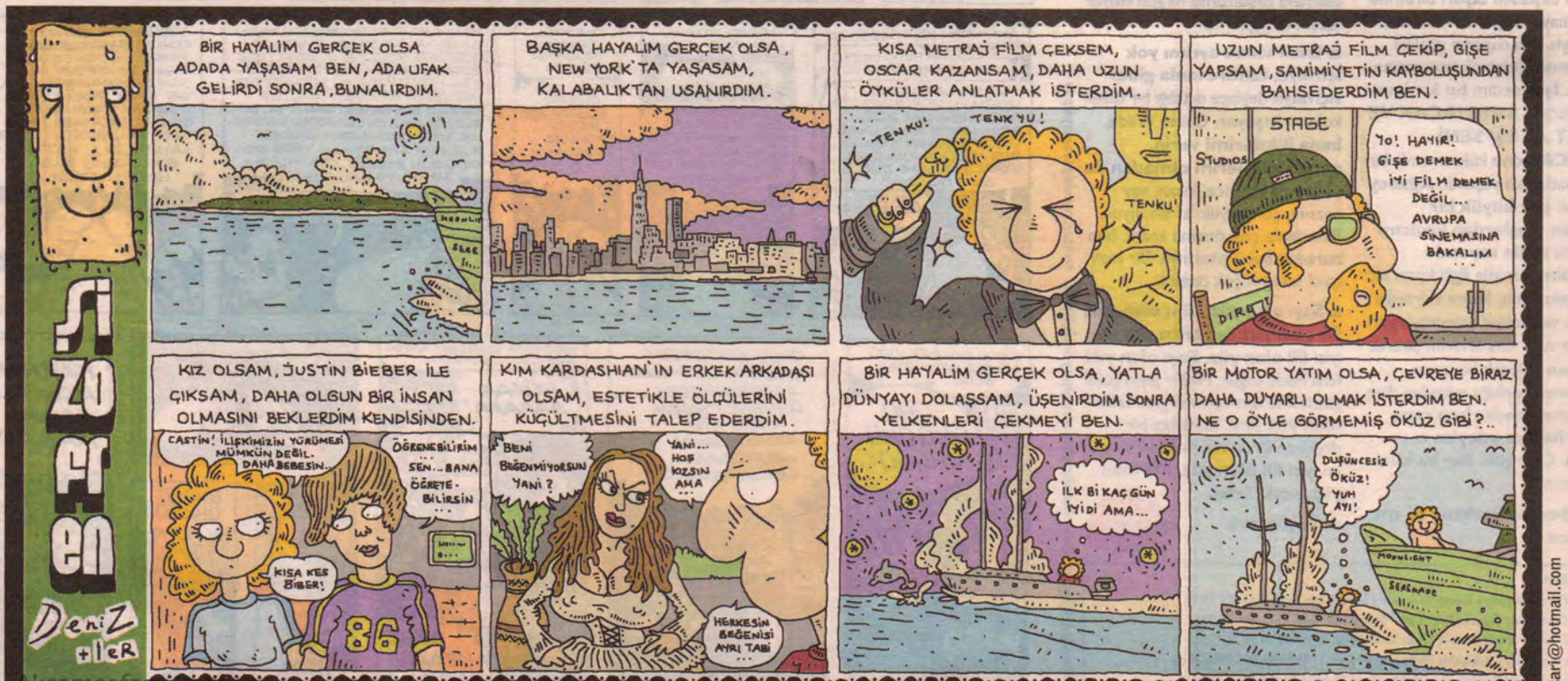
-Selam abi, duydukm ki Kamil diye
birini arıyortussunuz...Ben Kamil'im...
-Tamam da kendi gelen
Kamil'im de bi kıvrmeht harbiyesi
yok be anam... Çok lauz
gasterdi bu...Benim bir kamil-
dan tat alabilmem
için emek
vermem
lazım...
Bu böyle
oldıdı
söylüyim
anam...

Reklam girdiğinde, lütfen benim ceketimi getirin, o kadar para verdim, mutlaka giymeliyim dediğimde gülüşmeler oldu hep. Ben bu hafta çok yıprandım. Çok ama.

æ Biraz önce Özlem'im, **ben fare olsaydım kulaklarını kemirmeme izin verir miydin** dedi. Ciddiydi.

æ Cahile metaforla bir şey anlatmaya çalışmak da ne zor yarabbim. Şimdi ben buradan isim verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, bir arkadaşım geldi evime. sanat hakkında

ATEŞ ile BARUT

Sandık içi

ERSİN
KARABULUT

UYKUSUZ YA DA HERHANGİ Bİ DERSİNİ OKUYCAK Bİ ADAMA DA BENZEMİYÖ ORDAN BİLİYÖ OLMASI MÜMKÜN DEĞİL YANİ, Bİ ŞEKİLDE EKİP AYRI KAPIDAN BİNDİM METROYA. AMA HALA UZAKTAN BAKIP GÜLEREK AĞZIYLA "NERDEN YAU?" FİLAN DİYO. ALLAH ALLAH DEDİM MANYAK HERALDE. AMA SONRA ANLADIM.. HANI O OKUR. LARLA FOTOĞRAF ÇEKİLDİ YA, BENCE O BUNU GÖRDÜ VE BENİ DİZİ ÜNLÜSÜ FİLAN SANDI KESİN... AMA NAAPSİN, ÜNLÜYÜ SEVİYÖZ YANİ... ÜNLÜYE UZAKTAN BOK ATILIR, AMA TANISMA KONUŞMA FIRSATI OLANCA EHE EHE DİYE SEVERİZ. BU BÖYLEDİR... MESELA YILMAZ MORGÜL' LE DALGA GEÇERİM AMA YILMAZ MORGÜL BUGÜN GELSE "ERSİNOM KÖŞENİ ÇOK SEVİYÖRÜM" DESE, AZ Bİ MUHABBET ETSEK HER YERDE "ABİ ÖYLE KONUŞTUĞUNA BAKIYA, BİLEREK YAPIYO HEPSİNİ" ÇOK ZEKİ ADAM" DİYE ÖVERİM KENDİSİNİ... Bİ AJANSTA ÇALIŞAN ARKADAŞIM ANLATMIŞTI, TARKAN' IN İNTERNET SİTESİNİ YAPICAKLARMIŞ, TARKAN Bİ GÜN TOPLANTI İÇİN BUNLARIN OFİSE GELMİŞ.

MANİTAYLA YENİ TANIŞTIĞIMIZ GÜNLERDE, O, BEN, Bİ DE ONUN DİZİLERDE OYNAYAN Bİ ARKADAŞI Bİ AKŞAM YÜRÜYÜDÜK. TAKSİM' DE "PARDON Bİ FOTOĞRAF ÇEKİLEBİLİR MİYİZ ?" DİYE Bİ SES DUYDUM, HAH DEDİM, Bİ OKUR TANIDI FOTOĞRAF ÇEKİLMEK İSTİYÖ. KIZA DA HAVAM OLUCAK FİLAN... HASSKİTİR Bİ BAKTIM HERİF MAKİNAYI BANA ÜZATİYO, MEŞER OYUNCU ARKADAŞLA ÇEKİLMEK İSTİYOMUŞ.

ULAN GT SEN DE Bİ NEVİ ÜNLÜ SAYILIRSIN NE KONUŞUYOSUN DERSSENİZ HAKLISINIZ AVA BİZİMİ ÖYLE TELEVİZYON ÜNLÜSÜ GİBİ BİŞEY DEĞİL Kİ LAN. HATTA DERSİNİN ALT KATINDAKİ DAİREDE GEÇEN HAFTA TARKAN' IN KLUBİNİ ÇEKİLMİŞ (TEK BİLDİĞİM ÜNLÜ TARKAN GİBİ ODU LAN SANKİ) ORDA OLMADIM İÇİN ACAYİP ÜZÜLÜYÖRÜM. Bİ ZİKKİLER DERSİNİN CİLTLERİNİ, KİTAPLARI FİLAN ALIP TARKAN BELKİ "OO UYKUSUZ BURDA MIYDI YAHU, DUR BAKIYIM BU HAFTA OTİS' TE SOKUŞ VAR MI EHEHE" FİLAN DER DE, BUNLARI MİSAFİR EDER DİYE AŞAĞI İNİP KAPİYİ ÇALMIŞLAR.

BU KONUDA EN BÜYÜK ŞANLAR YARIŞMA ÜN. LÜLERİ OLLIYO. BİRİ BİZİ GÖZETLİYOR YARIŞMACI. LARI FİLAN NE BİÇİM GAZA GELİYOLARDI "HALK BE. Nİ BAĞIRINA BASTI" FİLAN. YARIŞMA BİTİNCE DE HAL. İYKE DELİRİYÖ HEPSİ. BAK MESELA ÇOCUKKEN ÜNİLE. NENLER DE SONRADAN ÇOK FENA TEPETAKKAK OLLIYO.

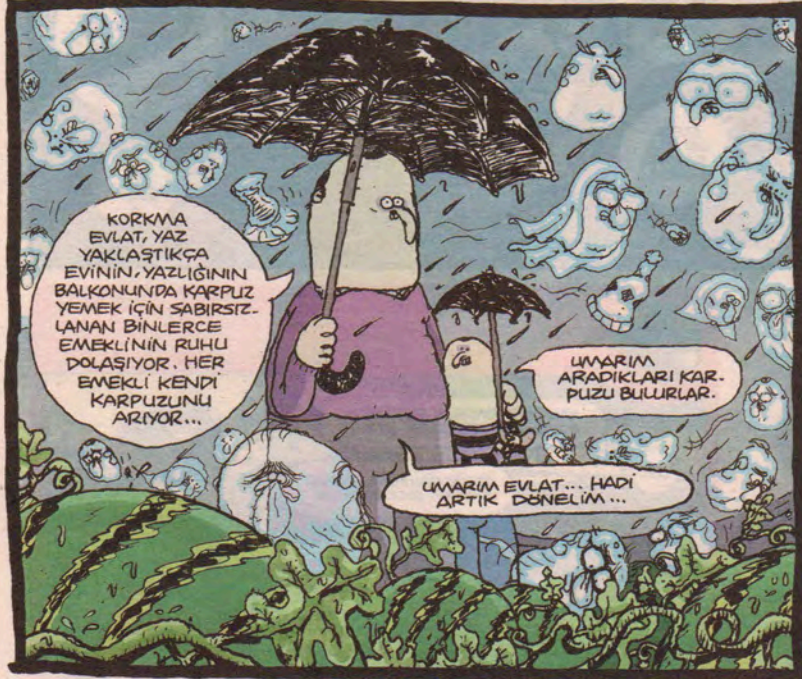
4-5 SENE EVVEL Bİ KLİP İÇİ İÇİN OKAN BAYÜLGEN' LE ÇALIŞMIŞTIK. EVEL NÜPTÜSÜ 'NUN EVLENİLECEK KIZLAR' MI NE ÖYLE Bİ. ŞARKISI VARDI YA. ONUN KLİBİN STORYBOARD' LARINI Bİ DE FONDAKİ ÇİZİMLERİ BEN YAP. MIŞTİM. O GÜNLERDE HALİYE ÇOK BİR ARADA BULUNUYODUK.

MANİKENLERLE FİLAN TAKILAMADIK. EN SON GEÇENLERDE ECE ER. KEN' LE DAVUT' İNÜLÜ Bİ PROGRAM ÇALIYOMUŞ. ONA DAVET ETTİLİR. HEKA KÖNÜK OLCAKMIŞ. HEA DE DİĞERLERİNİN KARİKA. TÜRÜNÜ ÇİZCEKTİM. GELDİĞİM NOKTA BU YANİ EHEH.

Uğur Gürsöy

16 NİSAN'DA İZMİR KİTAP FUARI'NDA!

VE YAKINDA KİTAPÇILARDA!

Yazan gizen oky

Tribal

İstiklal caddesine çıkalım mı?

Şafakşyan

Mevsimin ilk kılıpırpı başıgiri görsenler...

Cengizüstün

Dur / Kise kollu kazak; da sunalım bi' iki tur...

ÖSYM

Cevaplarını gösteriş gözük var abi... Satılm mih/?

Lan git! Zaten mağduruz! Sırtım tepemde!!!

Bi-Bip!

Güzneli değil sen naifler naifi-sin!

Alarmadım abi?

Nişen yerinde bakıyorum gıf...

Boğuluyoruz diye o kadar el-kol yapıyorum. Burda kumdan kale yapıyo mima kodum çatkırtan...

TROK!

İsyanim sana değil kendime abi!

Olum isyan tısyan demeyin bana, ufıcık dikiziz zaten. Al işte Amerikalı büyükelin den arıyorlar...

RETRO GOLDEN MAYER

TÜBİTAK-ANKARA

SUNAR: HARCIRAH'IN HASTASI DOÇENT

BENİ ÇAĞIRMIŞSINIZ ABI?

SENİ DAĞLARDAN BAYIRLARDAN KOPARIP GETİRTTİM AMA, SENİN ŞU KAPLUMBAZLAR HAKKINDAKİ ARAŞTIRMALARINA ARTIK FON AYIRILMIYCAZ! BOŞUNA ARAŞTIRMA DİYECESİDİM...

ABİ BEN GÖNÜL VERDİM BU İŞE...

İYİ ARAŞTIR..MİNA KOYU! İKİ YILDA Bİ MAKALE KOYAMADIN ÖNÜME...

ABİ GÜZEL Bİ NOKTADA YIM, BRAKA-MAM...

SİĞİ GİT!

PISS

Fuup!

RETRO GOLDEN MAYER

ÇİNCİRLİK KÖYÜ-ANTALYA

SUNAR: KIPIR KIPIR

AY SEVKİLİM NE İYİ ETTİNDE GETİRDİN BURALARA BENİ! BUNDAN SONRA VARSAY YOKSA KÖY HAYATI... BU BULUT, BU DENİZ NEREDE BU DAĞLAR TAŞLAR...

TRALLA-LALLA! HEHHEH! TİTTER'DA PAYLAŞIM BU ÇOK KUMUZU...

AY İVİT!...

1 Hafta sonra...

AY SAGSIYORUM BAYAA SARP!...

GEL QANIM Bİ FOTOĞRAFI ÇEK DE BOYLE, FACEBOOK'TA PAYLAŞILIM...

ÇOK PAYLAŞMADIK MI, ARTIK İNCİGİMİZİ, ÇİNCİGİMİZİ BİLİYOLAR...

BİLSİNLER ÇATILASINLAR, PATLASINLAR...

1 Hafta sonra...

NASI KAĞARELLO?

YARIN ANNEVÜLER YAYLADAN İNİYİ İRGATA BAĞLAMAK İSTEMİYORSAN KAĞARELLO, DRAV-DAN KÖY HAYATINA BENZEMEZ ONLAR VARKEN...

NE SANDIN YA KEUSTO SİĞİTİ İNCEBİ...

MI SANDIN BİRİ... YÜRÜDÜ YÜRÜDÜ BİLİSAYARIN KABLOSUNU UNUTMAL...

RETRO GOLDEN MAYER

TAKSİM...BAMBİ KAFE...

SUNAR: LALE KART

TEKRAR SAÇ UZATMAYA BAŞLADIĞIN İYİ OLDU BE KINYAS ABİ... ZATEN NİYE KESTİRMİŞTİN KIZ?

YA İŞ GÜÇ İŞTE OLUM YA, YALNIZ BU ARA DÖNEM KÖTÜ BE!

Bİ KAÇ AY SABREDESEN ÇOK GÜZEL OLUR / HADI HADI / ÇABUK YE... FİLMİ KAÇIRIYCAZ!

TAM FESTİVAL İNSANI OLDUK HA?

NE OLACAKI YAZ?

FÜZZ...HI? FÜZZZZ?

PASO UYUDU HERİF YA... 30 FİLM GİFTER GİFTER BİLET AL, SONRA UYU... NEYMİŞ EFENDİM ESKİ FESTİVAL SEYİRCİSİ KALMAMIŞ MIŞ TA BİLMEYİ NE / NEYSE ŞU SAĞTAKİ BEATLES DÖNEMİNİ ATLA TANA KADAR YANCILIGA MAHKUMUZ.

HÖİ?!

Bİ GÜN FESTİVALE ARA VERMEK İYİ OLDU... TEMİZ HAVA DİYE SENİ BÜYÜK ADA'YA GETİRDİM AMA AT BOKU KOKUSUNDAN RAHATSIZ OLDUĞU GALİBA?!

EBEMİ SKİTİN TAYFUN / NET OLARAK SÖYLÜYÖRÜM EBEVİ SİĞİTİN... YAZDIGIN KİTAPLAR DA Y-REK GİBİ... HAH! SÖYLETTİN SONUNDA...

AH BE ABİ BEN BULAMIO MUYLAM SANA Y-REK GİBİSİ OLDUKLARINI...

HİÇ BİRİNİ DE OKU... AMAKIR-TW ZATEN...

Bİ...MEZ MİYAT...

STUNG SKİM...

RETRO GOLDEN MAYER

ÜMRANİYE ÇÖPLÜĞÜ...GECE...

SUNAR: ÇÖPÇATAN...

AHA?..LAN YİNE O KAVRAMSAL SANATÇI EŞELENYO ZAAR?!

O VALLA!...

...MİNA KODLUM EKMEĞİMİZLE OYNUYU / METAL PLASTİK NE BULSA SAKSAĞAN GİBİ ATÖLYESİNE TAŞIYO PİG!...

LAN PARASI NEYSE VERİRİZ NE CEVALLENİYORSUNUZ?

ABİ SEN KAÇINCA TRİBE GİRİNCE, BİZ DE SANA Bİ OYUN EDİYÖRÜZ / YOKSA NE BU ÇÖP HEPMİZE YETER / AHA YETKİLİ DİM VALLA BU SEPER!...

BEHBEY SAKSIN!

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Tamı tamına, otuz beş yıl geçti aradan. Ve bir kilometre bile ilerleyememişim; yuh!.. Şuracıkta, 150 metre ötemde duruyor, kırk yıl önce gittiğim ilkokul binası!.. Başka bi ifadeyle, "döndüm dolaştım, gene aynı noktaya geldim!" diyebiliriz! Yıllar sonra, neredeyse yarım ömrün ardından, ilkokulumun yakınındaki bir evi, "kiralık" olarak tutacağım nereden aklıma gelirdi? İster misin deseler, "yok ağbi sağol, kalsın!" derdim. O ilkokulun bulunduğu mahalleye de zaten, okula gidip gelmek dışında, pek sevmezdim açıkçası, ilgi alanım dışındaydı. Herneyse, "aman da ne süper tesadüfmuş, vallaa çok ilginçmiş yav!" faslını, kısa keseyim. Oluyor işte! Tesadüflere, rastlantılara ciddi şekilde kafa yormanın, onların bi takım olayların ve durumların habercisi olduğuna dair işaretler aramanın, çoğu zaman bir faydası dokunmaz insana. O yüzden geleyim, sohbetimin ana konusuna:

Geceleri, ön odadaki masamda oturmuş, biraz düşünüp, biraz da teypte çalan hafif müziğe kulak verirken, karşıdaki pencerede, az ileride tabak gibi "ilkokulumu görmek!" hoşuma gitmiyor açıkçası! Hattâ, müsâdenizle biraz abartıcam; ilk başlarda ürktüm bile!.. Karanlıkta koca bina; simsiyah. Uzaktan, o basit mimarisiyle kartondan yapılmış hissi veren kütesinin üzerine, makasla delikler açılarak uydurulmuş gibi görünen pencereleri de, gene kapkaranlık! Farklı karanlıklardı tabii bunlar: Dış cephe nisbeten daha az karanlık olduğu için, bir ton kadar fazla karanlık olan pencereler, rahatça fark ediliyordu buradan. Daha derindi, o karanlık kesikler. Karton bir oyuncak, maket bile olsa bina, o kartonun arkasında, "içinde", birşeyler olmalıydı! Saat, gece oniki, bir civarı. Kim olabilir ki bu saatte? Çocuklar çoktan, en geç saat 6.30'da filan evlerine gitti. Hademeler, veya işi-gücü olan bir iki öğretmen de, diyelim saat 7'de filan ayrılmış olsalar; şu an, bomboş okul.. Ah, o boşluk! O karanlık pencereler!.. Onlara dimdik bakmak zorunda mıyım? Ne biçim bir manzaram var? Ayrıca niçin güzel şeyler düşünüyorum? Fredi'nin kâbusu gibisinden, karanlık şeyler tasarlıyorum zihnimde!? Şu anda, saat geceyarısını çoktan geçmişken, o siyah ve derin pencerelerin ardında, karanlık okul koridorunda, bağıarak ufak bir çocuk koşuyor olabilir mi? Bağıyor; ama duyuyorum.. Yıllar oldu çünkü..

Nasil koştuğunu hatırlıyorum ama. Aslında koşma değil: Sürüklenerek bir kayma bu! Popüler eğlencemizdi o zamanlar. Devamlı paspaslanan, uzun, kaygan koridorun üzerinde; ayakta bir çocuk, yere çömelmiş arkadaşını ellerinden tutarak, ve tabii koşarak, arkasından çekerdi! Kayan değildim sanırım; iyi hatırlamıyorum. Fiziksel olarak, kayan'ın değil de, çeken'in düşme ihtimalinin fazla olması gerekir çünkü. Herneyse, burnumdan, musluktan akarcasına kan boşalıyor. Fecii tökezlemişim! Koridor, koyu kırmızı bir kan içinde.. Kansıız olan diğer acı verici, ve saçma olayda ise, kafam demirlere sıkışmıştı. Okulu çevreleyen demir korkulukların arasına. Aşağıda, küçük arsada maç yapan "ağbileri" izliyordum. Daha rahat görebilmek için, kafamı demirlerden çıkıp uzatmıştım. O zamanlar, küçük bir arsa vardı orada sahiden! Aslında küçük değil, "dev" gibiydi, okyanus gibiydi belki! Bu "küçük" lafı, şimdi hissettiğim birşey. O vakitler "kocaman!" olan herşey (otobüs durakları, tuvalet lavaboları, kaldırımlar) ufacak geliyordu şimdi. Şu an, karşımda karton bir kütle gibi görünen okul binasının çevresindeki yeni binalar da, bir bilgisayar oyununa sonradan eklenmiş modeller gibi, biri şurada, bir tanesi şu tarafta!.. Doldurmuşlar hepsi o bölgeyi. Top oynanan arsa? O havalanmış, uçmuş gitmiş bi yerlere elbet!.. O zaman, okul da gerçek değil? Hayır, var. O, kalmış ortalarında! Sağmalık.. Kafam, demirlere sıkışmış pozisyonda, bu garip ve de tatlı acının eşliğinde, çaresiz, uzaklara bakarken (yıllar önce orada, o dakikalarda, kafamın çaresiz olarak çevrildiği yön; şu an 40 yaşındaki bir adamın kiralık olarak oturduğu çatı katı! Bulduğum şu anki yön, koordinatlarım daha doğrusu!) evet, öyle bakarken, bu 50 yıllık eski binayı, grümüş olmalıyım. Başım demirlerin arasında, o korku dolu ama sihirli acının zihin açıcı etkisiyle de, acaba dönmüşüm olabilir miydim: "Yıllar geçecek. Bir yığın işe girip çıkacaksın. Kız arkadaşların olacak, çok saçma dli mi! Daha da yıllar geçecek. Yazı yazmayı, karikatür çizmeyi sevecek, meslek olarak devam ettireceksin. Evlenecek, boşanacaksın. İlk defa bir sevgilin olacak. İnternette "Hd" filmler indirip, Hd televizyonda izleyeceksin. Sonra en daha acayibi; bir Öğlun olacak! İlginc başka üç-beş şey daha yaşayacak; ayrıca hiçbir ilginç şeyin yaşanmadığı beş-on yıllık fecii sikici ara dönemler de geçireceksin. İş mekânı değiştireceksin. Bazı arkadaşların memleketlerine temelli dönüş yapacak, senden ayrılacak. Ülkede acayip şeyler olacak, filan.. Ve sen, halâ orda, yani şurda, yüz metre ötemdeki şu evin balkonunda durup, oradan bana, bu okula doğru bakacaksın ha? Oeeh! Bu kadarık mı ilerleyebildin yani? Hiç kafamı çıkarmayayım öyleyse ben. Böylecene kalıyım, burda! Nasıl olsa bir yere gidemiyöz çünkü..

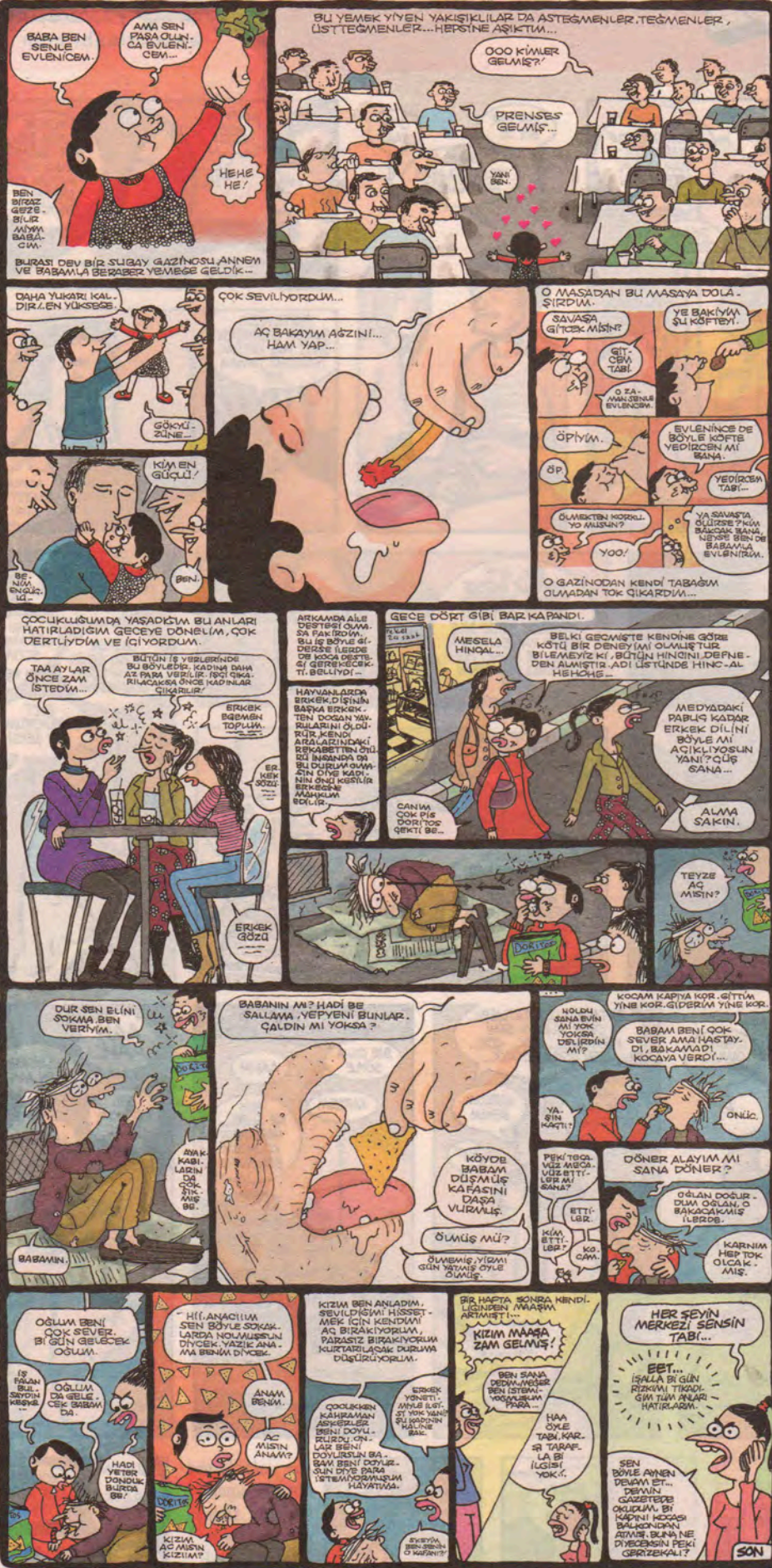
Heh heh, kusuruna bakmayın siz onun. Çocuk aklı işte! Sağmalıyor velet. Daha nereye gideyim len!? İyi-kötü, bi sürü şey yaşadık. Tabii o kendince, çok şeyler yaşamayı "uzak bi yerlere gitmek" sanıyor! Gitmeyi de, fiziksel olarak adım atmak, otobüse binmek felan sanıyor, sanırım!.. Gerçi, o da haklı kısmen: Ben nasıl şu an, kırk yıl önceki ilkokul binama böyle tabak gibi, gözlerimi dikip bakmaktan pek hoşlanmıyorum isem; o da herhalde, yani kafasının sıkıştığı o anlarda öyle birşeyler hayâl etmişse eğer, beni bakabildiği bir açıda görmeyi istemezdi! Çünkü daha karmaşık ve gizemli, bilinmez olmalıydı ben! Şu anda bile, aslına bakılırsa, "olayı gizemli bi hâle getirmek için" biraz kasıyorum. Fekat yok işte. Yok bi gizem felan, "gördüğüm" kadarıyla! Kirasını verip, oturuyorum aha burda. O velet de zamanında, karşımda, okumuş orada! Birazdan tüm sıkıntısı da sona erecek, kafasını kurtaracak zaten:

Öğretmenimiz Saadet hanımın, kızı var. Okula, ziyarette geliyor annesini sıkça. Yirmi yaşında filan!.. "Culp!" diye kibarca çekerek, o kurtarıyor kafamı demirlerden. Salak bi köpek yavrusu gibiymişim. Sakin olsam, rahatça kendim de çıkarabilirdim. Şimdi hatırladım da gerçi, fazla da debelenmemiştim, hattâ neydeyse hiç kıpırmamıştım. Ya, yardım istemeye utanmış olmalıyım; ya da o tatlı ve saçma acı, hoşuma gitmişti! Sonra, duvarın üzerinde otururken, ve Saadet hanımın kızı, hafif hafif başımı okşarken; ne düşündüğümü hiç hatırlamıyorum o dakikalarda.. Uzaklara gitmek, öyle de birşeydi galiba! Kaymış, gitmiştim..

Şu an, ışıklar yanıyor. Tam saatini de anlayamadım! Her zaman karanlık değil ilkokul binam. Bazı günlerde ve vakitlerde, spotlarla aydınlatıyorlar! Simsiyah ve depderin bi kap-karanlıktan arındır; çatır çatır, "Vohaaarr!" diye bi aydınlık!.. Gece üde doğru gibi, biraz loş oluyor, spotlardan veya lamba direklerinden biri söner gibi galiba.. Alla-Allaah, sürekli takip ediyordum. Bakacak başka birşey yok mu manzaramda yahu!.. Bir-iki kilometre kadar uzaklıkta, bir kalp hastahanesinin, mavi ışıklı kocaman neon tabelası görünüyör. O da güzel ve doyurucu gerçi! Gecenin içindeki, uçundan azıcık turuncuya dönmüş o mavi ışığa, uzaktan bakıp hayâl kurarken, orayı bir Kalp Hastahanesi olarak da görmüyordum hem! Tabelası buradan tatlı tatlı parıldayan, o dev bina: Bu şehrin, kocaman bir diskosu! Seksii, hoş bayannar, karizmatik ve çekici erkekler, acayip zekii ve de değişik insanlar, şu an orada eğlenip, rahat danslar yapıyor, ellerindeki tatlı ve güzel içkilerle, inanılmaz ilginç sohbetler ediyorlar! Onların eğlenmesi, hoşuma gidiyor valla! Hiç kızmıyorum. Gizemli eğlencenin ışığı, uzaktan çok hoş görünüyör. Oraya, herkesi alıyıyorlar zaten. Mavi tabela, öyle söylüyor: Gelsen de, göremezsin diyor. Görsen de, bulamazsın. Orda kal, izle. Seyret, anla!

BOLLUK BEREKET

GÖKSU GÜL

Posta okuyan fil

"evlilik hayalleri"

ENDER YILDIZHAN

Posta okuyan fil

"ısrar"

ENDER YILDIZHAN

Posta okuyan fil

"arkadaş hatırı"

ENDER YILDIZHAN

Posta okuyan fil

"aksama biz deyiz"

ENDER YILDIZHAN

Posta okuyan fil

"supermarkette"

ENDER YILDIZHAN

CİLT 1-2-3
ÇIKTI!

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

Uykusuz
Haftalık Mizah Dergisi | 7 Nisan 2011 | Sayı: 188
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜDÜR: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Kırataş - Firat Yaşa - Vasif Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahiroğlu Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Ver darlığından dolayı gelen kutusuna yer veremedik. Amatör arkadaşlardan özür dileriz.

UYKUSUZ

Partilerin milletvekili adayları açıklandı. Binlerce kişi milletvekilliği hayaline veda etti.

ACABA YAŞIMI KÜÇÜLTÜRÜP
23 NİSAN'DA MI GİRSEM MECLİSE,
BİRDEN AKLIMA GELDİ ŞİMDİ...

AL PAPATYA
ÇAYINI İÇ, SAĞLIKLI
DÜŞÜNEMİYOSUN
ŞU ANDA...

Toplumsal olaylarda polisin orantısız güç kullanmasına karşı kameralı kask uygulamasına geçiliyor.

Ogün Samast'tan azmettiricilerini gizleme çabası: "Beni gazeteciler doldurdu"

12 Eylül Soruşturması hızlandırılıyor.

TSK'nın Balyoz davasıyla ilgili açıklaması antidemokratik bir müdahale olarak yorumlandı.

İMZA GÜNÜ

YİĞİT ÖZGÜR
MEMO TEMBELÇİZER • UĞUR GÜRSOY
ANIL DUMAN • ERSİN KARABULUT
YILMAZ ASLANTÜRK • CİHAN KILIÇ
UMUT SARIKAYA • EMRAH ABLAK
ENDER YILDIZHAN • GÖKSU GÜL
FIRAT BUDACI • CİHAN CEYLAN

İZMİR TÜYAP KİTAP FUARI
16 NİSAN CUMARTESİ
SAAT 14:00-18:00
UYKUSUZ STANDI

DENEYSEL TİYATRO

Ergenekon davasının tutuklu sanığı Fatma Cengiz, sanıklardan eski Özel Harekat Dairesi Başkan Vekili İbrahim Şahin ile aralarında geçen görüşme ve mesajların yer aldığı 12 bin telefon kaydının, yazdığı tiyatro oyununa ilişkin olduğunu söyledi.

İLKO KUL 1

Partilerin 12 Haziran seçimlerinde kullanılacak oy pusulasındaki yerleri kurayla belirlendi. Yerlerini çok beğenen parti yöneticileri derhal slogan ürettiler: 1. sıradaki AKP: "Hep birinciyiz, yine birinciyiz!", 4. sıradaki CHP: "Dört dörtlük yer!", 12. Sıradaki MHP: "12'den vuracağız!"

PEKİ YA ÖLDÜRÜLEN İNSANLAR!..

ONLAR DA ROL GEREĞİ ÖLDÜ!..

13 UĞURSUZ SAYI, YIRTTIK!..

Başbakanın kızı Sümeyye Erdoğan izlediği oyunda kendisine "saygısızlık" yapıldığı iddiasıyla beraberindeki 150 polis koleji öğrencisiyle birlikte tiyatro salonunu terk etti.

Today's Zaman gazetesi son Ergenekon operasyonunu eleştiren Andrew Finkel'in işine son verdi.

KAÇ YIL OLDU?

• Demet Şener, bir televizyon programında eşini övdükten sonra, "Biraz da sen konuş. Bak Kenan İmirzaloğlu sevgilisi Zeynep Beşerler'e 'Benim kolum, bacağım, ayağım' falan dedi. Bütün kadınlar ona hayran oldu. Benim arkadaşlarım bile 'Ay ne hoş adam' dedi. Sen de bir şeyler söyle hadi," diyerek İbrahim Kutluay'a kendini zorla övdürel 1 yıl...

• Lerza Mutlu, düve için "Devinin küçüğü, ineğin büyüğü işte canım," tarifini vererek yeni bir canlı türü müdeleyeli 5 yıl...

• Son albümüyle istediği başarıyı yakalamayan Atilla Taş, uyuşturucu kullandığı iddiasıyla kendini narkotiğe ihbar edeli 7 yıl...

• Mirkelam, şöhret olmakla ilgili bir soruya, "Her türk gencine bunu tavsiye ediyorum," cevabını vereli 16 yıl...

• 45 dubası çürüdüğü için değiştirilmesi gereken İstanbul Karaköy Köprüsü'nün maddi sıkıntılar nedeniyle ancak 1 dubası değiştirilebileli tam 35 yıl olmuş.

Partilerin milletvekili adayları açıklandı. Binlerce kişi milletvekilliği hayaline veda etti.

Kahramanmaraş'ta yapılan hidroelektrik santrali baraj inşaatında bir işçi hayatını kaybetti.

Bitlis Adilcevaz'da itfaiye eri sınavına girecekleri "felsefe mezunu" olma şartı getirildi. Sınava, biri belediye başkanının 'felsefeci' oğlu olmak üzere sadece 2 aday başvurdu.

TEK VÜCUT

2000 yılında ölüm oruçlarını bitirme gerekçesiyle yapılan "Hayata Dönüş Operasyonu"yla ilgili açılan ve 39 erin yargılandığı davada, ifade veren erlerin tamamı beş yıl önceki ifadelerini değiştirerek aynı açıklamada karar kıldılar: 'Hatırlamıyorum, orada değildim...'

KASKTAN DUYDUĞUM KADARIYLA

Eskişehir'de, iki yıl önce bir açılış için şehre gelen Tayyip Erdoğan'ı protesto eden sekiz genç, polis tutanağına göre, "Gerici, hırsız Başbakan'ı istemiyoruz" diye bağırdıkları gerekçesiyle 11 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldı. Oysa mahkemenin atadığı bilirkişi, eylemin görüntülerini incelemiş ve böyle bir slogan atılmadığını açıklamıştı.

İKİBİN SENESİ UNUTULACAAK UNUT..

MASAYA KAHVE DÖKÜLDÜ... SİLECEK BİŞEY VAR MI?..

BİLİRKİŞİ RAPORU VAR, OLUR MU?..

ESKİ ALIŞKANLIK

Adana'da 1972'de katledilen Mahir Çayan ve Arkadaşları için 30 Mart'ta anma etkinliği düzenleyen bir grubu yargılayan mahkeme, 21 gence olmayan bir örgütün propagandasını yaptıkları iddiasıyla 10 ay hapis cezası verdi.

Not: THKP/C dağılılı tam 40 yıl oldu.

BİR 40 YIL DAHA GEÇMEDEN DAĞILDIKLARINA İNANMAM...

USLU DURSA ÖLMEZDİ

Geçen sene, 6 yaşındaki Efe Boz'un okul tuvaletinde üzerine lavabo düşmesi sonucu ölümü için, "Siz ne şanslı anne babalarsınız. Oğlunuz cennete gitti, siz de onun sayesinde cennete gideceksiniz," açıklaması yapan yetkiliden sonra bir açıklamada Milli Eğitim'den geldi. Milli Eğitim, Efe'nin yaramaz olduğunu, lavaboya tutunarak hoplayıp zıpladığını ve belki aynaya bakmak için lavabonun üzerine çıkmış olabileceğini söyleyerek savunmasını gerçekleştirdi.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

OLUR OLMAZ AKLINA GELİRİM !..

"Dönüş" adlı Rus filmini izleyemediyseniz; bu yazıyı bırakın, izleyin... Soyadı gayet zor Andre Z.'nin filmi, gayetten fazla başyapıt. "Sürgün" de bir diğer filmi.

Bu iki filmi ve ülkemizde gösterilen ilk uzun metraj Şili yapımı olan "Aşkla Seks" dahil bir çok seçkin sanat filmini Türkiye çapında "Barbar Film" dağıtır. Barbar Film'in sahipleri Müjgan-Uğur Derviş çifti, yakın arkadaşlarım olur.

Bir buçuk-iki ay önce Uğur Derviş beni aradı ve bir televizyon programı için görüşmek istediğini söyledi. Gittim.

Tarihi bir otelin çay salonunda Uğur, beni bir Amerikalı televizyoncuyla tanıştırdı. İsmi lazım olmayan bir kanala mizah programı hazırlamak istiyordu ismi lazım Paul Hoppe.

Güncel ve günlük bir program arzuluyordu Bay Hoppe. "Uğur" demekte zorlandığı için "Bob" diyormuş arkadaşına, bunu anlattılar, pokerden ilhamla "İyi Bob" dedim. "Vedat'a alışmak zor, sana da Steve diyeyim" dedi. "Olur ama ben de sana Melih derim" dedim, "Ohay" dedi. Hep söylendiği gibi, 'mizah dergisi gibi program' gündeme geldi. "Hem sunuculardan, hem yazarlardan biri olur musun" dedi, "En az biri kesin olurum" dedim, tokalaşıp ayrıldık.

Aynı otelde ikinci kez buluştuk üçümüz, bu kez pasta salonuydu; Bay Hoppe, programın haftalık yapılmasından yana olduğunu, ana sunuculuk için Ayça Şen'le teoride anlaştıklarını söyledi, bu ismi nasıl bulduğumu sordu. "Mizaha yatkın, canlı yayında yetkin, şu hayatta etkin" mealinde olumlu laflar söyledim. Otel personeliyle, kolpadan samimiyet kurup, bununla durduk yere hava attığını sezdim Paul'un, ses etmedim, "Turist kafasıdır" dedim içimden. Benden, biri erkek, iki yazar daha bulmamı istedi. Zaten bir ekip çalıştığımı, dört erkek yazardan müteşekkil bulunduğumuzu, çok fazla gerek varsa, bu ekibe bi de kadın yazar ekleyebileceğimi söyledim.. "İyi, o ekip gelin" dedi.

Oktay Can, Ümit Atalay, İlker Ekiz ve benden ve gölgedeki beşinci kadın yazar olarak İlke'den ibaret ekip, aramızda konuştuk ve Karaköy'deki bir ofiste gerçekleşen bir sonraki toplantıya, dört adam katıldık. Uğur, şehir dışındaydı, toplantıda yazarlar, Paul, Müjgan dışında, bir de diğer kadın vardı.

Diğer kadın, yıllardır bu piyasada olduğunu, asla para-pul işlerinde uydur-kaydır yapacak tıynetle biri olmamakla beraber, "pilot bölüm" için para ödeyemeyeceğini belirtti. Önce huylandım ama sonrasında "Yapımcı olsan, ben de kesinleşmeyi iş için para ödemezdin" düşüncesiyle

celallenmekten caydım.

Ekip oturdu ve çalıştı ve hakaten sıkı çalıştı. Ben işin güzelliğini yorgunluğundan anlarım !

Çıkan taslakla söz konusu kanala gidildi, toplantı güzel geçti mi, evet, güzel geçti, Ayça ve ekibe akışı anlatırken, Bay Hoppe iyiden iyiye coşup "Ne konuştuğunuzu anlamıyorum ama pozitif elektriği alıyorum" dedi. Ayça Şen de ön hazırlıktan memnun oldu.

Bay Hoppe, 1 Nisan Cuma günü, pilot çekime son şeklini vermek için bizi yine Karaköy'e davet etti.

(Tüm bu süreçte, sıkı çayları ve güler yüzü için, ofisin bulunduğu hanın emektarı Mithat Bey'e teşekkür ederiz.)

Cuma, akışa son biçim verildi, pazartesiye pilot senaryosunu vermek üzere ayrıldık. Ekip olarak, tüm hafta sonunu gönüllü köle olarak çalışarak geçirdik. Pazartesi, 16.00'da omurga metin hazır. Diğer kadını aradım, açmadı. Müjgan'ı aradım, süslemeler için gece yarısına kadar izin istedim ve fakat hemen isterlerse elimizdeki dökümanı netten yollayacak halde olduğumuzu söyledim, onay verdi. Sabaha yolladık.

Aynı gün, Müjgan Derviş aradı ve Bay Hoppe'nin epey bi zamandır, bizim ekip ile sadece pilot çekilene kadar çalışmak niyetinde olduğunu, bu fikrinden vazgeçirmeye çalışıp ikna edemediğini söyledi. Çakal yancı, programın beyni olmak niyetindeymiş.

"Olsun" dedim, "Olur böyle" dedim, "Vay çakal" dedim.

Lakin, Bay Hoppe'un "Türk Mizahı diye bir şey yok" dediğini duyunca çıldırdım.

Nasreddin Hoca varken, Amerika daha yoktu Bay Hoppe. Sen ne bilirsin Bektaş fıkralarını, Karagöz-Hacivat'ı, Matrakçı Nasuh'u. Biz barbarlara zeka ve medeniyet getirdiğini sanan beyaz efendi, kendi toprağımızda bizi çirak çıkaracağını sandı. Aldandı.

O gün yazarlar olarak çekildik işten ve ertesi gün, Ayça Şen, azıcık kalbi olanın ağır ezileceği bir posta yollayarak, işgalci zihniyetin saçma esprilerine karşı, tabii ki "bizim mahallenin çocuklarını" koruyacağını belirtti.

Aslansın Ayça ! Ortamda on Amerikalı ve yirmi yancı gücündesin!

Bravo sana, Müjgan'a ve biz masumane mesaimizi yapan yazar tayfasına...

Bay Hoppe, senin yerinde olsam, bu şehirde durmazdım. Ya, ülkemize gelmişken Konya'yı bir göürdüm ya da direk ülkeme topuklardım.

Burası kültürel sömürge ülkesi değil Bay Hoppe. Yok dediğiniz Türk Mizahı sizi çarpar, yamultur, bitirir Bay Hoppe.

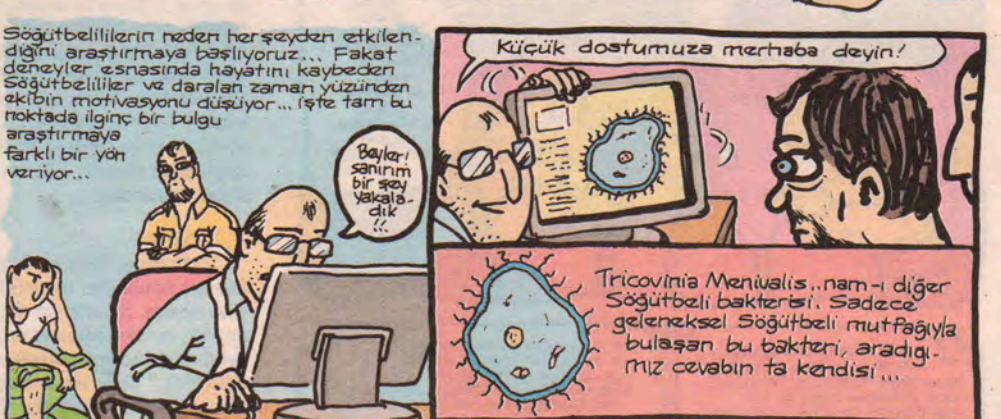
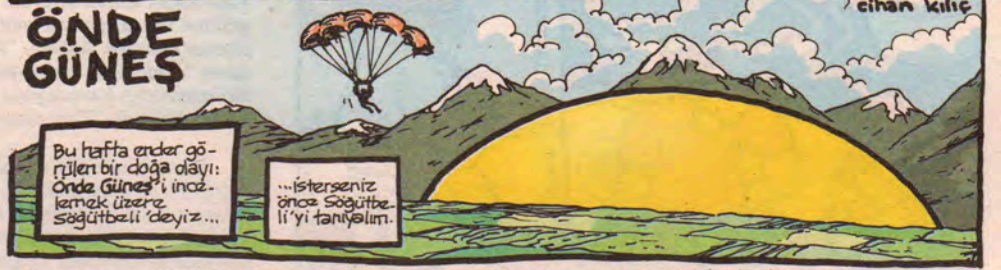
Olur olmaz aklına gelirim Bay Hoppe. Sizin dilinizlen:

Show must go on!...

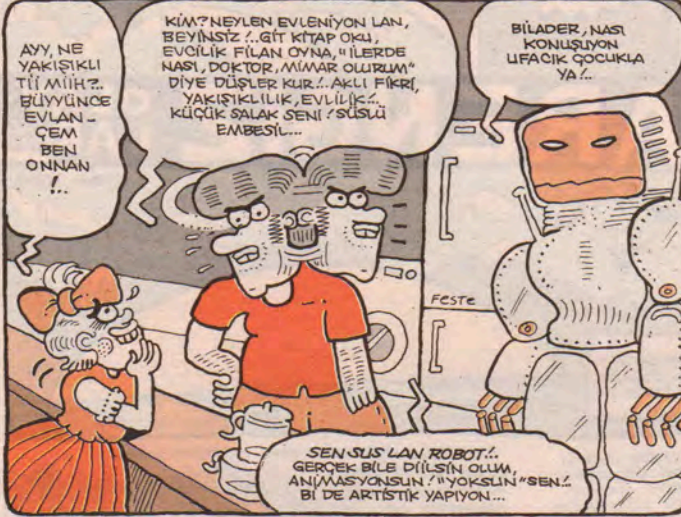
Paul Hoppe go home!...

ESRARENGİZ OLAYLAR

PANTOLON

BİR İNSAN NE KADAR SÜRER

İnançsızlık (0-15 saniye)

Yaşlı Kadın, "Buzdolabı alana çamaşır makinesi veriyorlarmış, almışken öyle alayım diyorum," dedi. "Amaan," dedi genç olan, "buzdolabının parasını ekliyorlardır onu, kampanyalara inanmıyorum ben."

Yarı İnanç (15-30 saniye)

Yaşlı kadın dudaklarını yaladı, bu anı haber ona ağır gelmişti. Kampanyayı savunabilecek bilgiden yoksundu. "Yok, canım," diyebildi sadece. Genç kadın, olumsuz tavrının yaşlı kadını üzdüğünü fark edince, "Yine de bir sormak lazım tabi," diyerek durumu kurtarmaya çalıştı.

İnanç (30-60 saniye)

Yaşlı kadın konuşmuyordu. Genç kadın, yan göz atarak yaşlının son durumunu kontrol etti, dünyasını yıktığı için pişman olmuştu. Aniden, "Aslında doğruysa kaçırmamak lazım," dedi. Genç kadın, geçmişine bir anda sünger çekmişti, hiç inanmadığı kampanyaya artık tamamen inanıyordu. Yaşlı kadın canlandı, "Tabi canım," dedi "kaçırmamak lazım."

Gördüğümüz gibi normal bir insanın şartlara göre değişmesi ve karşındakine göre yeniden konumlanması yaklaşık 1 dakika sürüyor. Aslında uzun bir süre bu; mesela bu yazının birazdan anlatacağım kahramanı, yaklaşık 30 saniyede karşındaki insanın tamamen aynıysa olabiliyor. Uyum bozulmasını diye karşındakini bol bol onaylamak, muhabbet ilerledikçe hoş gidecek çıkışlar yapmak ve finalde tanınmayacak bir hale gelmek, onun için çok doğal davranışlar. Mesela daha dün evden çıktıktan sonra uğradığı markette (sahibini tanıyor) dünyanın en sıradan benzetmeleri eşliğinde cinsel içerikli bir muhabbet gerçekleştirdi. Hiç bu tür alışkanlıkları olmamasına rağmen market sahibiyile birlik olup kuşlar uçurdu. Bundan sonrasını kahramanımızın ağzından dinleyelim. Finalde görüşmek üzere.

Tekel bayii

Paranın üstünü beklerken öylesine elime almıştım Koska findıklı krokani. Bir anda dudakları çarpıldı. Bir şeyler olacağını hissedip hemen yerine bıraktım. Ama ne yazık ki affetmedi, "Al bi tane, lazım olur," dedi. Dudaklarının çarpıklığı cinsel içeriğin peşini bırakmayacak kadar şiddetliydi. Kaçış olmadığını anlayınca ben de dudaklarımı çarpıp cinselliği beklemeye başladım. İki çarpık erkek dudağı karşı karşıya gelince ve üstelik dudaklardan biri esnafsız oradan mutlaka kuşlar havalanır. Yanılmıyordum: "Direk kuşa gidiyo bu!" dedi. Sanki üzerinde tarifi varmış gibi Koska'yı yeniden elime aldım. Dudaklarımın çarpıklığı bir anlam kazansın diye, yılışık bir sesle, "Vayyy!" dedim. "Vay" muhabbet için yeterli bir kelime olmadığının, "Sen yiyo musun bundan?" diye sordum. "Yemem mi!" deyip şahsi prospektüsünü açıkladı: "Her gün tok karna bir tane." Muhabbetin kalitesizliğinden tiksinnmek yerine 'heh heh' diye gülmeyi tercih ettim. Sanki bin yılın uslanmaz çapkını gibi davranıyordum. Biraz daha kuşlardan konuştuk. Market sahibi, yandaki kuaförde çalışan kızlardan birini ima ederek kuşlara hedef gösterecek kadar ayılaşmaya başlayınca biraz rahatsız oldum, ama çok da belli etmedim. Koska findıklı krokani satın alıp kuşlar bahsini kapatmayı planlarken, burnuyla dolabın üstündeki televizyonu gösterdi. Dönüp baktım. Televizyonda kafası sargılı bir fotoğraf eşliğinde, İbrahim Tatlıses'in tedavisi Almanya'da devam edeceği haberi vardı. Market sahibi, sol tarafı tutmayan bu yaralı adam hakkında şimdi söylemek istemediğim (yine kuş içerikliydi) bir şeyler söyleyince, içimden 'yuh artık' diye tepki verdim. Tiksintiyle buruşan yüzümü düzelttikten sonra market sahibine dönerek, "Doğru diyosun," dedim. "Bunun findığa fıstığa da ihtiyacı yok," diye devam etti. Tekrar televizyona dönerek, "Aynen öyle," dedim. Kuşlar, Almanya'ya doğru havalandı.

Taksi

"İbrahim Tatlıses aday olmuş," dedi taksici. Kendisini market sahibi gibi tanımadığımdan niyetinin ne olduğunu çözemedim. Sanatçıyla dalga mı geçecektik, yoksa övecek miydik, anlayamadığımdan yalnızca "Evet," dedim. "Ama helal olsun adama, Almanya'daki hastane odasına çiğ köfte getirmiş," dedi. Helal olduğuna göre demek ki övecektik, hemen kısaca övüp ("Helal olsun valla") taksinin camından dışarıyı seyrederek yaralı sanatçıyı düşündüm: İbo, dudaklarının sol yarısında his kaybı olduğu için ağzına attığı çiğköftenin bir parçasını yatağa düşürüyor. "Achtung!" diye bağıriyor Alman hemşire. İbo'nun kadınlarından biri koşarak düşen parçayı alıp kendi ağzına atıyor. İbo gözünü kısıp Alman hemşireye bakıyor. Hiç bir Alman'ın sahip olamayacağı bir bakış bu. Bir gerilim var ama anlamı ne? Kliniğin penceresinden çok uzaklarda büyük bir kuş sürüsü beliyor.

Yemek

Ablamın kocası, kendi zevkleri ve doğruları dışında kalan her şeyi küçümseyen ve muhabbetlerin merkezinde yer almadıkça rahat edemeyen bir adam. Tam emin değilim, ama galiba tüm enerjisini kendisine benzeyen arkadaşları gibi kolundaki dev saatten alıyor. İlk tanıştığımız günden beri Dev Saat'in karşısında fikir beyan etmekten çok dinlemeyi ve onun yolunu açan minik, saf sorular sormayı tercih ediyorum. Sanırım bu yüzden benimle bir derdi yok. (Fikir

"kendimi durdultacağım değilim"

Fırat Budacı

beyan etmeyen ve sürekli onaylayan insanlar çok ciddiye alınmaz ama en azından 'iyi insan' olarak algılanır.) İlişkimiz belli ana başlıklara ve formlere dayandığı için onunla çok zorlanmıyorum: Derbi mi: Orta sahaya hâkim olan maçı alır. / Kadınlar mı: Güven olmaz. / Siyaset mi: Hepsi aynı. / Araba mı: Çok yakar. / Askerlik mi: Anılar ve 'ulan çok komik' anılar... 5-6 kelimeyle tüm hayatın özetlenebileceği bir ilişki bu. Eve vardığımda ablam, "Nerde kaldın sen?" diyor. (Hiç sorma, market sahibiyile kuşlardan bahsettik, sonra taksiciyle çiğ köfte övdük.) "Evden geç çıktım biraz," diyorum. İçerden, "Birader geç kaldın," diyen bir ses geliyor. Dev Saat'in sesi bu.

Ablam, yemekte buzdolabı kampanyasına inanan yaşlı komşusundan bahsetti. Dev Saat, geçmişte nice LCD kampanyasının peşinde koşmuş olmasına rağmen zavallı yaşlı kadınla dalga geçti. Yaşlılık konusundaki bu acımasız ama komik tepitlere gülerken destek verdim. Almanya'da tedavisine devam eden İbrahim Tatlıses'in Urfa'dan bağımsız milletvekili olacağı haberini duyunca, yaşlı kadını bırakıp hep birlikte kafalarımızı LCD'ye çevirdik. "Almanya'da kaldığı odaya çiğ köfte getirmiş," diyerek taksiciden duyduğum haberi hemen sattım. Bu konuda kendime ait herhangi bir duyguya sahip olmadığım için taksiciden duyduğum yorumu da ilave ettim: "Valla helal olsun adama!" Dev Saat, taksiciden aşırıdığım bu yorum karşısında, "Ne helal olsun abi, tam bir rezillik," dedi. O an kolundaki dev saat daha da büyük gözüktü gözümde. Böyle bir saati olan insan neyin vakti olduğunu elbette benden daha iyi bilecekti. Küçük saatli taksici yanılmıştı, şu an 'övgü' değil 'rezillik' vaktiydi. "Doğru aslında," dedim. Dev Saat devam etti, "Meclis bunlara kalacaksa çok işimiz var." Kafası sargılı İbrahim'e bakarak "O da doğru," diye onayladım (her zaman doğrudur bulurum). Dev Saat, aniden bana dönerek, "Oğlum sen de ne desem doğru diyosun," dedi (taşım bilgisiyle hayat dönmeyiz). Böyle bir çıkış beklemiyordum. Masada biraz gerginlik oldu. Cevap olarak aklıma sadece "Doğru aslında," demek geldiği için bir şey diyemedim. Kafası sargılı İbrahim'i seyretnemeyi devam ederken, sağ olsun, ablam konuyu değiştirdi. İlerleyen saatlerde pek bir şey konuşmadan "Canlı Para'yı" seyrettik. Tatlıses yüzünden yitip gideri var oluşumu soruların sorulmuşunu cevaplayarak geri kazanmaya çalıştım. Çok kolay bir soruda 800 bin liranın aşağı düşmesinin ardından, "Ben kalkayım artık," dedim. Ablam, "Bu saatte gitme artık, zor olur," dedi. Dev Saat de "Bu saatte gidilmez," diyerek kalmamı onayladı. O, neyin vakti olduğunu elbette hepimizden daha iyi biliyordu. Şimdi kalma vaktiydi. Yaklaşık bir saat önce Dev Saat'in yarattığı gerginlik yüzünden sarf edemediğim, ama ağızda hazır bekleyen onayımı serbest bıraktım: "Doğru aslında."

Kahramanımız o gece ablasında kaldı. Yatmadan önce yatağının üzerine bırakılan Dev Saat'e ait eşofmanları giydi. Bu güzel eşofmanla birlikte kahramanımızda belirgin değişimler oldu; tuvaletini yaparken, elini yıkarken ve dışlarını değiştirirken daha sağlam, daha kendine güvenli hareketler sergilemeye başladı. Karşısına çıkan insanlardan sonra üzerine giydiği bir eşofmana bile uyum sağlayacak kadar ileri gitmişti. Sanki hayatının geri kalan kısmını bu eşofmanla geçireceği bütün dertlerinden kurtulacakmış gibi bir hisse kapıldı. Belki de bu başarılı kreyasyonu dev bir saatle tamamlamak gerekiyordu. ("Enişte, saatini geceleri takmıyorsan sabaha kadar ben takabilir miyim?") Ama ne yazık ki misafir evlerinde insana yatarken sadece pijama verilir. Mis kokulu yastığa kafasını koyduğunda, Dev Saat'in horlama seslerini duydu. Ne kadar net adam, diye düşündü. Bir iki dakika içinde uykuya uyanıklık arasındaki düşünceleri ondan bağımsız hareket etmeye başlayınca, Dev Saat'i bırakıp Tatlıses'i düşünmeye başladı. Acaba Tatlıses o saatlerde napıyordu?

Tatlıses uyuyor. Alman hemşire ve Tatlıses'in kadınları ortalarında görünmüyor. Bir süre sonra Tatlıses'in gözleri aralanıyor, karşısına kahramanımızı görünce kaşları çatılıyor. Dudaklarını aralayıp bir şeyler mırıldanıyor, ama ne dediği anlaşılmıyor. Kahramanımız, "Çiğ köftemi istiyorsun abi?" diye soruyor. Tatlıses, 'hayır' anlamında kafasını sallayıp kazadan beri hiç hareket ettiremediği sol elini oynatmaya çalışıyor. Elde hafif bir kıpırdanma var. "Ha gayret İbrahim," diyor kahramanımız. El, büyük uğraşlardan sonra titreyerek yukarı kalkıyor. İşaret parmağı yavaşça diğer parmaklardan ayrılarak kahramanımızı gösteriyor. Dudaklarını aralayıp "Achtung!" diyor Tatlıses, parmağını sallayıp devam ediyor, "Allah cezanı verecek." "Doğru söylüyorsun abi" diyor kahramanımız. Tatlıses elini indirip tekrar uykuya dalıyor. Sanatçımız hızla iyileşiyor.

CİNSEL PROBLEMLERİM DE
YAYINLANMAVISI... FİLM,
İNSANDAN HOSLANIYORUM
DIYORUM, İLGİLENMİYORLAR!
İLK SEKSİNDE Bİ SORUN
ÇIKARSA YEMİN EDİYORUM
BASARIM O GAZETİYİ!..

Cihan Ceylan

bilemiyorum. Bu konuyu çok yakın bir arkadaşına açtım, çok büyük bir yanlış içindeler dedi. Sen dedi tam anlamıyla bir kart israfısın. Bugüne kadar o kartlar hiçbir işine yaradı mı, değerlendirdin mi hiç dedi. Dedim hayır. E herhalde yani dedi. Eğer seni biraz tanıyorsam, sen asla bir kart adamı değilsin dedi. Ama maalesef tipine tam tersi sirayet etmiş. Sanki sana kart veren adamları en kısa sürede arayıp onların hayatını değiştirecekmis gibi bir tipin var dedi. Sen tam anlamıyla kart söz konusu olduğunda içi dışı zıt insan tipine verilebilecek en güzel örneksin dedi. Filtre gave içek mi dedi. Dedim içek. Konuyu böylece bir anda sapırıp normal hayatımıza hızla geri döndük.

æ Bazı insanlar vardır, kendilerini aşmamalıdır. Yani herkes de kendini aşmamalı. Aş kendini herkes için geçerli değil. Kendini aşması gereken insan var, aşmaması gereken insan var. Kendini aşarsa daha bir lezzetli olacak insan var, kendini aşarsa yarraks kıvamına gelecek insan var. Bazı insan vardır, dalında güzeldir. Kendini aşınca biçimini kaybeder. Kendini aşınca çirkinleşir, kendini aşınca kahır bela dedirtir. Aş kendini herkes için o kadar da güzel bir şey değildir.

æ Isparta'da arkadaşlarla, her gittiğim yerde hemen arkadaş edinmem de gerçekten çok acayip,

seviyorum ama, arkadaşlarla, sabah kahvaltı yapmaya diye bir yere girdik. Yeni açılmış mı, el mi değiştirmiş, bütün acemiliği bize yapıyor adam. Kahvaltıcı dedigin beş dakika içinde servisi açar. Yarım saat falan bekledik. Sucuklu yumurta söylediydim, eleman önce tavada yumurtayı yapmış, üzerine de tost makinesinde kızarttığı sucukları atmış. Sucuğu ayrı, yumurtayı ayrı getirse de olurmuş yani. Dedim ben bunu yiyemem. Görtüntüsü moralimi bozdu. O zaman yenisini yapayım dedi. Be arkadaşım, yenisini de böyle yapacaksın hiç yapma, yok hayır gerçekten adam gibi bir sucuklu yumurta yapacaksın bunu neden o tarz yapmadın. Çay geliyor soğuk, ekmeğe geliyor katı. Gerçi hata da bizde. Dükkan içinde paspal aşortmanlarıyla gezinen bir adamın dükkanına girilir miydi be arkadaşım. Hatanın büyüğü bizde.

æ Isparta gül kokan pek güzel bir şehir. Güzel dostluklar da edindim. Dönüşte ise pervaneli bir uçakla nazır boncuğu falan resmetmişler. 45 dakikalık yolu birbuçuk saatte aldı. O kadar küçüktü ki, uçan bir minibus hayal edin. Çiftli koltuklar, minicik ikramlar. Yolculuk boyunca herkesin sinirleri bozuldu, herkes her şeye gülüyordu. Anonslar fazlaca sinirli bir ses tonuyla yapıldı nedense hep. İlginç bir deneyim oldu hepimiz için.

æ Sevgilerimle.

MAKUL KOCAM MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

0..SPU
COCUGY...

A cartoon illustration showing a man on the left with dark hair, wearing a suit and tie, holding a microphone with the letters 'BBC' on it. He is interviewing a bald man on the right who is wearing an orange shawl. The bald man has a surprised or excited expression with wide eyes and an open mouth. The background is a simple pinkish-purple wall with some texture.

Sandık içi

ERSİN
KARABULUT

İNEADA ÖĞRETMENLER KAMPINA TATİLE GİTMİŞTİK. SON GÜN SABAH-
TAN HERKESE DAĞILDIĞI İÇİN ÖĞLEN YEMEK ÇIKMIYODU. BİZİM DE Bİ
ŞEY İÇİN BEKLEMİYİZ GEREKMEYİŞTİ. KAHAVALTIMI ADAM GİBİ YAPMADIM
KIN ÖĞLEN DELİ GİBİ AÇIKTİM. BABAM KAMPINDAN Bİ ADAMLA OTURUYODU.
GİTTİM AÇIKTİM SÖYLEDİM. "DAYAN GİDİCEZ ZATEN" DEDİ.

YAA AÇIKTİM Dİ-
YORUM DAYAN DİYO.
SUN BARI PARA VER BÜFE-
DEN BİSKÜVİ ALIYIM YAA
ÖLÜCEM DİYORUM YAA
ÖLMEMİ Mİ İSTİYÖ-
SUN?!!

VALLA KADRI BEY SENİN OĞLAN BİRAZ SINIRLIYMIŞ...

HERKESTEN
BEKLERDİM AMA
SENİN OĞLANDAN
BEKLEMEZDİM ÇOK
ŞAŞIRDIM...

KAÇ
PARA
İSTİYÖ-
SUN?

YILLAR OLDU HALA UNUTMUYORUM. "EYVAH" DEDİM. "BENİ EFENDİ ÇOCUKTUM. NASIL OLDU DA BABAMI MAHCUP ETTİM. ADAM DA HERKESTEN
BEKLERMİŞ BENDEN BEKLEMEYİŞ ZATEN" DİYE DELİ GİBİ UTANMIŞTİM. ŞİMDİ DÜŞÜNÜYORUM DA NE Kİ YANİ? ARIKMIŞIM VE DAHA DA ÖNEMLİSİ Kİ-
ÇÜŞÜM YANİ... ÇOCUK DEDİĞİNİN ARA SIRA DENYOULUK YAPMAYA DA HAKKI VARDIR.

ÇÜŞÜ!!! KOŞMAYIN BE!!

İLKOKUL...
BİRLERİNİN
VELİLERİ!

BANA BAK SEN
LEMAN ÖRTMENİN
OĞLU DEĞİL MİSİN?!

EYET?!

NE KÖŞÜYÖ-
SUN DELİ
GİBİ?

HERKESE
KÖŞÜYÖ
Kİ?

SEN KOŞARSAN ONLAR TABİ KOŞAR...
ÖĞRETMEN ÇOCUĞU OLCAK SIN Bİ DE?

BUNUN BABASI DA ÖĞRETMENDİ Dİ Mİ?

EYET
AYIP
VALLA.

KADIN
HAKLI BEY.
LER... ONLAR
NAAPARSA YAP.
SIN BENİM
EFENDİ OL-
MAM LAZIM.

EĞELE
EĞELE

2 KİTABI HAZIRLARKEN ALBÜMDEN BULDUĞUM ŞU FOTOĞRAFI HER ŞEY ANIŞLIYI ZATEN

Dünya yıkılsa
bile efendi
olumlu olumlu
durusu

BÜ EFENDİLİK OLAYI SADECE O ZAMANA ÖZSÜ DEĞİL Kİ. BÜYÜYÜNCÜ DE DEVAM ETTİ.
MESELA BEN ŞU AN İSTEDİĞİM KADAR MANYAKŞA ŞEY ÇİZİYİM. SANDIK İÇİ 'NİN İLK DÖNEM-
LERİNDE ÇİZDİĞİM Bİ KAÇ DUYUSAL DRAVSAL KÖŞE SAĞOLSUN. Bİ SÜRÜ İNSANIN GÖZÜN-
DE EFENDİ ADAM OLARAK KALDI. EFENDİLİKTE TABİ SORUN YOK DA, KORİDORDA KOŞARKEN
AYIRILAN KADINLARDAN KURTULAMİYOSUN. O FENA... Fİ TARİHİNDE Bİ YAZI YAZMIŞTİM.
İSTE Bİ KAÇ ERKEK Bİ KIZ Bİ YERDE OTURUYORUZ, KIZ TUVALETE KAÇKINCA ARKASIN-
DAN KİLİTLENİYORUZ FİLAN, ÖYLE BİŞEY VARDI YAZIDIZ.

ERSİN BEY KÖŞENİZİ GENELDE BEĞENİYORUM
ANNA BİR YAZINIZDA BİR BAYANIN KAÇALCARINA BAK-
MIŞTINIZ. O YÜZDEN SİZE BİR SİTEM BORCUM VAR. Bİ Sİ-
Zİ EFENDİ TANIDIK. LÜTFEN ÖYLE OLMAYA DEVAM EDİNİZ.

EFENDİ OLUN-
CA GÖTE BAKTI-
GİNİ DA ÇİZEMİ-
YOSUN YANİ.

BÜ KONUDA EN ÇOK BÜLENT'E ÖZENİYORUM. ADAM İSTEDİĞİNİ ÇİZE-
BİLİYÖ, İSTERSE HALIYA. SÇTİM DİYE ÇİZER. İSTERSE SÜTYENİNDEN
GÖZLÜK YAPTIM BEBEK' DER. KİMSE DE AYIPLAMA SEVERLER. PEKİ
BEN NE SKİME BÖYLE HİSLİ GİBİ ÇİZER OLDUM Kİ LAN? ŞÖYLE BİŞEY
BİLE SÖYLENDİ DÜŞÜNÜN ARTIK.

MERHABA ERSİN... AZ ÖNCE AKLIMA
GELDİ. SENİN BİR CİNSEL HAYATIN
FİLAN DA VARDIR DEĞİL Mİ?
İNANMIYORUM YAA... YILLARCA OKU-
DUGUMUZ ERSİN'İN O TÜR ŞEYLERLE
İLGİLENEBİLİR OLMASI HAYLI ÜZÜCÜ...
BAŞKA DA BİŞEY DEMİYORUM.

EFENDİLİK HER TÜRLÜ KABULS GİBİ BİŞEY. ÇOCUKKEN TERLİ TERLİ
KOŞUCAK SIN TABİ. BU NASIL Bİ SORUMLULUK Kİ YANİ? ARSIZA KİMSE
BİŞEY DEVEZ. O HER ŞEYİ KABUL ETTİRMEŞ OULUYO MIS GİBİ. BEN DE
Bİ TEK AİLE İÇİNDE ARSIZ OLABILIYORDUM. AİLE İÇİNDEYKEN BİRLERİNİ
UTANDIRMA GİBİ Bİ RİSK YOK ÇÜNKÜ.

ANNEM ABLAMLA BANA ÜÇER TANE MUZ ALIRDI. BEN KENDİMİNKİ-
LERİ YERDİM SONRA ABLAMINKİLERİ DE YERDİM. YEMİYİM DİYE SAK-
LARIARDI, BULUP YİNE YERDİM VE BU DURUM ARTIK KABULLENİLMIŞTİ.

NEREYE KOYSAK MUZLARI?
KADRI SEN DE BİŞEY SÖYLE.

BILMIYORUM Kİ,
TÜPÜN ARKASINA
SAKLASANIZ?

YOK
ORDA
BULUR
ERSİN.

BAŞKA Bİ
ŞEY DENEMEK
LAZIM.

BEN DE ORDAYIM AMA "OĞLUM MANYAK MİSİN
YEMESENE ABLANIN MUZLARINI" NOKTASINI ÇOK-
TAN AŞTIGINIZ İÇİN KİMSE BİŞEY SÖYLEMİYÖ.

KİLİTLİ DOLAP VAR YA ORAYA KOYSAK?
ANAHTARI DA SAKLASAK FİLAN?

ANAHTARI BULUR Kİ.

OHOO
BULURUM,
ÇIKOLATALI GOF-
RETLERİ ORAYA
SAKLAMISTINIZ
BULUNUSTUM YA.
BAŞKA YER DENE-
MEK LAZIM.

DOĞRU.

ARSIZLIĞIN
ÖZGÜRLÜĞÜ
BU İŞTE.

AMA Bİ ŞEKİLDE DIŞARDA HEP EFENDİ OLMAM GEREKTİ. ARIZA ÇİZERÜĞE ÖZENDİM O DA OLMADI.

YAA BİZ PANELE FALAN GİTMİYÖ-
RÜZ. Bİ DE ŞU AN ÇALIŞIYORUZ
YALNIZ BIRAKIRSANIZ...

İŞ-
TARTTIM

EHEH...YAA EYET PANELELERE MAA-
LESEF KATLIYORUZ. Bİ DE ŞU AN
SERKİ GÜNCÜ YA. O YÜZDEN İSTERSE
NİZ İLERDE BAŞKA Bİ ZAMAN...

KABA OLMAYA ÖZENİYORUM. SA-
DECE SÜREKLİ BU ADAMA OLMAK ZO-
RUNDA KALKAK. HAYATTA O ŞEKİLDE
KONULANDIRILMAK AĞIR BİŞEY.

YALNIZ BİŞÜN KOPUCAM KOPUS O KOPUS OLUCAK VALLA. MESELA BU HAFTA İZMİR KİTAP FİLANI' NA
LEOPAR DESENİLİ TAYT GİYİP GİTSEM. HER ŞEYİ BEKLEYİN ORDA BENDEN, ARTIK ARSIZIM.

VALLA KADRI BEY HERKESTEN BEKLERDİM
AMA SENİN OĞLANDAN HİÇ BEKLEMEZDİM.

ULAN BURDA
DA ANI BULDUN
BENİ İPNE?

BİZ DE
GELDİK.

HAH. TAM OLDU.

UTAN UTAN.

KÖŞENİN ADINI DA ARSIZ İÇİ OLARAK DEĞİŞTİRİYORUM.

Uğur Güçsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

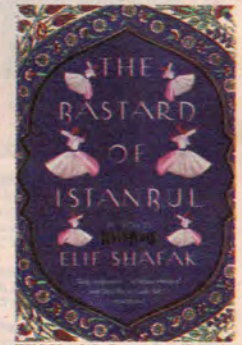
• Görmemem gereken şeyler gördüm, yasaklı şeyler hissettim (bi de bir keresinde güneşe çıplak gözle baktım, iki gün başım ağrıdı)

Sizleri bu hafta evinizin önünden alıyorum, oradan dayının yazlığının oraya götürüyorum. Dayının yazlığında sizleri her gece mangal ve kısa şortla görmeye alışık olmadığınız dayının karısını ve onun yazlık arkadaşlarını gördüğünüzde kanınıza karışacak saçma sapan hisler bekliyor. İster miydiniz böyle bir şey olsun? Mangal belki, ama nasıl bir bedel karşılığında? Ben de istemezdim. Üstelik hatırlıyorum, çok küçük de değildim o yaşlarda. İlk gerçek mememi görmüştüm mesela (misafirliğe gelen bebekli kadın memesi değil, bebek emzirirken bebeğin bir anlık dalgınlığıyla ortaya patlayan anne memesi değil, gerçek kız memesi). İnsan cinselliğine, dayımın karısının orta yaş üstü arkadaşlarının yazlık kıyafet erotizminden daha yakın hissediyordum kendimi. Ama çok kısa şortlu orta yaş üstü bacaklar her yerdediler. Sabahları plaja hasır taşıyorlardı, öğleden sonraları zeytinyağlı pişiriyorlardı, akşam vakti dayım ve diğer erkeklerle mangal amaçlı et sosluyorlar, salata yapıyorlardı. Geceleri yürüyüşe çıkıyorlar, vakit geçsin diye okey oynuyorlardı. Tatil beldesi damarlı ve güneşten kızarmış orta yaş üstü bacaklar sayesinde ayakta duruyordu. Evet, meme görmüştüm ama kadın bacağına kayıtsız kalacak kadar da ergenlikten çıkmamıştım. Vücudumda hala kırkbeş dakikada dört – beş tane birden sivilce çıkartabilecek kadar ergenlik vardı. Yaşım kızlar ise güneşin daha parlak, denizin daha mavi, çimenlerin daha yeşil olduğu bambaşka bir tatil beldesindeydiler. Yaşlıları erkeklerle çilek aromalı yarı masum topu at – topu tut tarzı oyunlar oynuyorlardı. Geceleri sivişörtlerini omuzlarına bağlayıp hep birlikte sahile iniyorlar, sessiz sinema kisvesiyle birbirlerine sokuluyorlardı. Belki memeler bile olaya dahil oluyordu. Ya da ben öyle zannediyordum. O yaz, onların ne yaptığını düşünecek çok vaktim oldu. O yaz çok zor geçti. O yaz tam bir günahkara dönüşmediysem çekingen hallerim yüzündendir. Biraz daha girişken ve sosyal bir insan olsam her şey daha farklı olabilirdi. Düşüncesi bile değişik.

Tatil beldesi (temsili)

• LGS'de şifre olayını duyduğumda bilgisayarda boş ekrana mausla kalp çiziyordum. Bilgisayar çok zor açıldığı zamanlarda hayat böyle. En tatsız haberleri aldığım anlarda ya boşluğa kalp çiziyordum, ya kendi adımı yazıyordum. Bazı durumlarda tavrımı ortaya koymak istiyordum ama bilgisayar çok zor açılıyor. On dakikada masası üstü geliyor, word dosyasını açması da bir on dakika. Etti yirmi dakika. İngiliz mandasına girdiğimiz haberini alsam bile onun siniri bende on dakika falan sürer. İster soğukkanlı deyin, ister dikkat eşiği düşük deyin bu böyle. Güçlü sol için düzenli format. Bu seneki seçim parolamız böyle. Elif Şafak'ın Edirne sınır kapısından Bulgaristan'a çıkış yaptığı anda Elif Şafak'a dönüştüğünü biliyor muydunuz? Çiğerci, Saatchi & Saatchi, Kahveci ya da Chat Kapı Internet Kafe gibi bir şey. Kitapların ismi de değişiyor. Baba ve Piç mesela Bastard of İstanbul oluyor. İstanbul, yani doğu ve batı falan. Kips. Kapağa da çiniyi, minareyi, hat sanatını daya. Yıllarca batıya "sizin bu yaptığınıza oryantalizm denir, oryantalizm yapıyorsunuz, etnosentriksiniz, söyletiniz böylesiniz" diye ortalığı kaldırdı ondan sonra pazarlama stratejisi diye kendini padişah zevcesi kılığında sok. Güzel kafalar bunlar. Giderken yanınıza bir tane de semazen alın, döne döne gezsin yanınızda. Otantik falan. Kips.

Elif Şafak Semazen Remix

• Dört – beş yıl önce İstanbul üniversitesi uluslararası ilişkiler okuyan bir arkadaş vardı, yaz tatilinde iki tane zamanında semazenliğe merak salmış elemanı yanına alıp kendine iş kurmuştu. Beyazıt meydanında çadırda sufi müzik karışık mp3 eşliğinde semazen döndürüyordu, kapıda da kendisi duruyor gelen turisti 10 tl. ye bilet kesiyordu. Uluslararası ilişkilere damardan giriş. Semazen deyince aklıma o geliyor. Elif Şafak deyince de aklıma o geliyor. Gün boyunca çok fazla kahve içtiğim için böyle bir gerginlik var üzerimde. Normalde Elif Şafak da iyi bir insan. Bire birde Elif Şafak'tan bile dayak yerim, dayak yememek için Elif Şafak'a bile abi ayağı çekerim. Vücudum ham, vücudum yumuşacık. Sevgiler, selamlar; Erman.

**akıl
fikir
ofisi**
Baris UYGUR

Bana Masal Anlatmayın!

Çocuklarımızı anlattığımız hikâyelerin büyük kısmında ciddi sorunlar var. Alın mesela Fareli Köyün Kavalcısı. Köyü fare basıyor, kavalcı gelip 100 altına farelerden kurtarmak üzere anlaşıyor, kaval çala çala fareleri suya döküyor. Sonra köyün kuntizleri adama parasını vermiyorlar. Vay sen misin bana paramı vermeyen diye sinirlenen kavalcı, bu kez kaval çala çala köyün çocuklarını alıp kaçırıyor. Allah Allah. Ne mesaj almam gerekiyor buradan yahu? Köyün bütün çocukları (ki 130 çocuk olduğu söyleniyor) bir bilinmeye gitti, artık organ mafyasının eline mi düştü, köle mi oldular, orta asyadaki okullara yatılı mı yazıldılar belli değil. Ben buradan ders mers çıkaramam arkadaş, ben çocukların derdindeyim. Valla sen bana bu masalla kimseye kazık atma mesajı vermek istiyorsan kusura bakma, çok yanlış bir yol izlemişsin zira ben bu kıssadaki hisseyi düşünene kadar merak akıbetini merak ettiğim 130 çocuk var. Ruh hastası mıyım ben "ya tabi bak adama parasını vermezsen o da 130 çocuğu kaçırabilir" diye mesaj çıkartayım. Adam madem alacağını alamadı, gitsin tüketici mahkemesine başvursun, olmadı parasını vermeyen köy muhtarıyla kozlarını paylaşsın. Şimdi burada adamın hakkı ne kadar yenisi olursa olsun yaptığı hayvanlık.

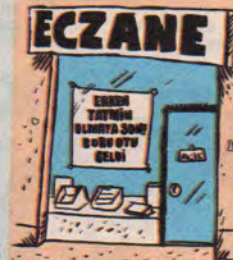
Hadi bir öncesinde iyi kötü net gözükün bir mesaj var. Peki ya Yalancı Çoban'ı ne demeli? Efendim bilener için söylüyorum, deniz tarafındaki kale de, bilmeyenler için kısaca anlatayım. Efendim çobanımızın canı sıkılıyor, ikide bir köylüləri "sürüye kurt indi" diye kandırıyor. Derken bir gün gerçekten sürüye kurt iniyor, ama çobanımız köylüləri bir türlü ikna edemiyor. Yaa gördünüz mü, bakın hep yalan söylediğinizde, size kimse inanmaz. İyi ama sürü gitti? Bana kalırsa burada çoban kardeşime giren çıkan yok. Neticede sürü yine köylünün sürüsü, çobanın değil. Köylü yalancı çobana doğruyu söylediğinde inanmadı diye çobanın çok çok kalbi kırılır ama köylünün sürü gitti gider arkadaş. Ha kimi versiyonlarında kurt çobanı da yiyormuş diyen görüyorum arka sıralardan, sen gözöklük, deme öyle. Çoban keriz mi, kurt sürüüy yerken beklesin? Hadi çoban keriz kurt keriz mi, orada kuzular dururken çobanı yesin? Şunu bilersiniz ki arkadaş, o çobanın kılına zarar geldiyse ben bu işi o denyo köy halkından bilirim. Çocuk eğleniyor sizinle, durumdun memnun değilseniz siz gidin çobanlık edin. Ha ama yok. Bacak kadar çocuğu sürüye gönderdiniz, tarlaya zaten kadınları yollamışsınızdir, bütün gün kahvede oturup pispirik oynayın öyle mi? Ne pis bir tabiatınız varmış ulan sizin böyle? Tembel tembel oturup bacak kadar çocuğa çobanlık yaptırdığınız yetmiyor bir de çocuğun canına kıyıp kurt yedi süsü mü verdiniz? Sürünüz batsın. Bir de yememiş içmemiş bunu sağda solda anlatmışsınız, "çoban bize bir iki oyun etti, sonra inanmadık meğer essah kurt basmış sürüyü bu sefer, çobanı da kurt yemiş" diye. Benden kaçmaz arkadaş. O çoban kardeşimin hesabını vereceksiniz. Ulan hakikatten uyuz oldum bak bu faraza köylülere.

Ha bir de İbikli Riket var, henüz okumadım, siparişi verdim, haftaya

gelecek, onu da okuyayım anlatırım.

Halkımız geçim derdinde, siyasiler de.
Milletvekili adayları açıklandı. Pek bir demokratik ülkemizde liderler önümüzdeki dönem kimlerin milletvekili olacağını seçti. Şimdi hiç tanımadığınız bir alay adamı, meclise göndereceksiniz. Demokrasi de böyle bir şey zaten. Hâlbuki bakın Çin'e? Orada demokrasi yok, o yüzden her köy kendi temsilcilerini seçiyor, o temsilciler birleşip şehir temsilcisini seçiyor falan. Çünkü Çin'de demokrasi yok. Bizde çok şükür demokrasi olduğundan böyle gereksiz işlerle uğraşmıyoruz, sağ olsun liderler bizi yormuyor, birilerini seçiyor, önümüze koyuyor. Seçimi niye yapıyoruz ondan da emin değiliz. Abiler karşılıklı oturup milletvekili sayısında pazarlık yapıp anlaşılırlarsa masraftan kurtuluruz, seçim yapmaya da gerek olmaz, tam demokrasi olur.

Acar bir gazeteci, yıllar içinde siyasi liderlerin badıgardılarından, yani korumalılarından milletvekilliğine terfi edenlerin istatistiğini çıkartırsa sevinirim. Milletvekili olmanın en garanti yolu siyasi lider koruması olmaktan geçiyor. Veya halkımız ısrarla ve inatla kendisini temsil etmek üzere siyasi liderlerin badıgardlarını seçiyor, herhalde söz konusu liderleri televizyonda izlerken "ah şu başkanın arkasındaki yiğit bir insana benziyor, aday olsa da oymu versem" diyor.

Bu seçimde muhtar seçilecek mi? Biri de bana bunu söylesin, seçilecekse gidip mahalle muhtarımı seçeyim. Zira muhtarım Yılmaz Ufuk'un bu seneki icraatlarından da ziyadesiyle memnun kaldım, bir ikametgâh ilmhüberi isteğimi geri çevirmişliği, nüfus cüzdan sureti talebimi geciktirmişliği yok. Muhtar seçmeyeceksek benî oraya kadar.

İnadına YGS
Şiire, şablon tartışmaları esnasında Uğur Dündar "Sayın seyirciler Türkiye son günlerde Mod ve Medyan kavramlarıyla tanıştı" diyince tüylerim ürperdi. Ülkece matematigi yeni keşfediyoruz yani. Ülkece mod ve medyanla ilk kez tanıştıysak kapatalım abi dükkânı. Ne yapıyorsunuz? Böyle "Türkiye dik açılı üçgen kavramıyla tanıştı" der gibi biraz ayıp oluyor ama, bari kendi adına konuş.

Erken tatmin olmak ciddi bir sorun. Bunun tedavisi var, ilaçları var. Sanırım Ankara'daki eczaneler ellerini ovuşturuyordur. Ba başkası tatmin oldu diye tatmin olmak ayrı. O benim bildiğim porno seyreden ergen tavrıdır. Yüksel ki yerin bu değildir.

YGS skandalını da hazmedersek anlayacağım ki suratımıza tükürseler yarabbi şükür demeye doğru adım adım gidiyoruz. Ali Nesin hocam durumu anlatmış. Yalnız bir hatası var, yapılan yanlışlığın ardından özür dilendiğini zannediyor. ÖSYM başkanı, bakanlar, erken tatmin olanlar ve çabuk kalkanlar, Almanya tatmin olunca tatmin olmuş sayılanlar, gazete köşelerinden hakaret edenler... Ben hiçbir özür okumadım. Bari ben özür dileyeyim liseli kardeşlerimden. Başışta bizi liseli. Ha bu arada, sesin gür çıkmaya devam etsin. Bil ki gür çıkınca sesin, yemişim ÖSS'sini, sen en büyük sınavı çoktan verdin. Yalnız dikkat et, hedefinde ÖSYM olsun, yine senin gibi mağdur olan kardeşlerine, belli dershanelere gittire diye yüklenme. Merak etme onlara da şifre mifre vermediler. İddiaları değil, ispatlanmış beceriksizlikleri, yüzüzlükleri, yalancılıkı eleştir. O güzel arkadaşlarını da yanına al. Onlar da senin gibi mağdurlar, bir de senin yüzünden rencide olmasınlar.

Tribal

GEMEKSYON

Olum yarışı başladı, sana lan! (100 m.)

PEK SIKI!

Cengizüstü.

Yarış başlatma taktikçiliğine yıllarını verdim! Sus!

RETRO GOLDEN MAYER

SUNAR:

ACI REÇETE

İNİM İNİM!

Doktor İbiş! Lütfen ameliyathaneye! yathane! Doktor İbiş, bekleniyor, suhuz!

Ne güllüyorsun lan sen top-sakal! Bi kere bile ameliyathaneye çağırın mı, varsas yoksa sekil!.. Bi takım artis artis duruşlar! Niptak 'tan izleyip izleyip gelip burda bize satıyorsunuz! Özüne dön! İbiş sindir!

Sis!

Arma...

Doktor Rauf ameliyathaneye! Doktor Binali, doktor Dilruba! Doktor Cemil ameliyathaneye!

Alo, apandisit ameliyatı hem de.

O deloğu alacağım.

İlk beyin ameliyatı.

İki ühü!

EHE HE!

Neden ya! O kadar tip okudum ben ya! Niye beni anons etmiyorlar?.. İki yılda bi kerelik arabayı çeker misin diye anons edildim... Reva mı bana bu!

Reva tabi gxt! Herkes sana uyuz oluyo... İlk geldiğin günden beni tipine, atra tafaana gıcık oluyo millet! En çok ben uyuz oluyom ama! Hele o suratının ortasına sig gibi monte edilmiş gibi görünün top sakalın yok mu... Tipini sigitimi!

Doktor Aras! Lütfen ameliyathaneye!

Kesem senki çağıracağız?

Kes! Ben kendi ameliyatımı bırakayım sana!

Ehe! melabaa.

Aras gel! Biz deloğu açtık...

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Sis!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kesem senki çağıracağız?

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Kes!

Ehe! melabaa.

Aras gel! Biz deloğu açtık...

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Evet güzelmiş delak! Neşter mi o?!

Yalnızca ipz parmağını koy... Lan çek deyince çöksene! ÇIK! Hayret bişy uğursuz herif, topssa kalını kestir mi sen bakılır?!

Ehe güzeldi, ben gidip ellerimi yıkayayım... Dur lan biz de yıkıycaz... Ya kam da ver.

Hay alla? Nerde bu ya?!

HİŞİR

KIPS!

Demin kestirimi abi! Hah! Bak öyle işte! Ameliyat birden iyi gitmeye başladı... Aferim!

Ehe ehe!

FİYUU Fİİ

Her lafına "diyorsun!" diye yantı veren adamı artık ilallah deyip, diyo sununa "diyorsun" diyerek cevap veren kişilerin arasına katıldım! Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak benim için...

Bilmeyodum abi kanun olduğunu valla... Bokunu yiyim...

Abi ben de karateyi yeni yeni şşıyapıyorum. Bi spor deli olarak...

Topu-topu beş madde deyip taşak geçmiştin bi de... nesi bilmiyosun?!

Kanunun üzerin de karate çalı... şarın arasını skırım bundan sonra! Dekka bir, gol bir! Bu ne lan yarım saat olmadı deha kanunu çıkaralı...

Anlaşıldı! Bu kanun gün yüzü görmeyen Allaam ya karate diyo hah... Töbe estogfu rullah...

Diyo sun!

Diyo sun!

Diyo sun!

AYRINTILAR

Oturacak bir kanapem vardı, açılır-kapanır, sahte deriden ve Çin malı. Karyolam da vardı içeride tek kişilik. İki tane masa mevcuttu evde, biri yemek yemek, diğeri çalınmak için. Sonra, Cd çalar ve Radyo cihazı vardı meselâ, müzik ihtiyacını gidermek için; yorgan da bulunuyordu soğuk havalarda örtünmek amacıyla. Pencerede perde, mutfakta orta-boy bir buzdolabı, tuvalette bidon ve kova, salonda televizyon... Çamaşır asmak için, tel askılığı vardı! Sandalye vardı iki-üç tane, koltuk vardı bir adet. Ölmeden ve çok fazla acı çekmeden yaşayabilmeyi sağlayacak, en temel yaşam gereksinimleri mevcuttu yani! Peki, duvarda (üzerine sürdüğüm yeni, temiz boya haricinde elbet!) iki adet resim çerçevesi, o çerçevelerin içinde de güzel ve anlamlı resimler, ciddi gerekli miydi? Bu dekoratif çığnı istemiş, acil bir yaşamsal önemi var mıydı!

Belki de herşey, o çerçevelerle başladı! Daha önce pek sormazdım bu tür soruları: "Niçin, böyle dekoratif kaygılarımız var? Sürekli bişeyleri dekore etme gereğliği ve telaşı içindeyiz! Bu dekorasyon çığnı bizim, kabul edilebilir sınırları nedir?" O çerçeveler olmasaydı, kurcalamayacaktım meseleyi böyle! Çünkü, zaten sevmiyordum poster, afiş gibi şeyleri pek. Duvara resim felan asmam hiç. "Aklımı karıştırıyorlar," diye zannediyordum! Bazen de, duvarıma asacak kadar güzel bir resim veya fotoğrafı, şu ana dek bulamadım, diye düşünürüm. Çocukken, dergilerden ne yirtarsak, kardeşimle yapıştırdık dört bir yanımıza tabii. Arabalar, şarkıcılar, seksi kadınlar, arkadaşlar, aile... Ah, şu çerçeve! Pardon, çerçeveler! Şimdi, hiç gerek de yokken, doldurmak istedim onların içlerini birdenbire! Nereden geldi bunlar, hatırlamıyorum? Eski evden mi, birisi mi verdi, Armağan'ın mı, Taner'in mi, bende mi kaldılar, kimin? Güzel de çerçeveler hanı! Parlak, sarı yaldızlı kenarları, kalın sağlam camları var. İçlerinde, herhangi bir dandik fotoğraf, resim bile, güzel ve mânalı durur diye düşünüyorum. Fakat biliyorum, öyle olmayacağı. Hiçbir resmi beğenmeyeceğimi, gayet iyi biliyorum! Gene de teslim olmadım; tüm dekoratif zekâmı bu işe adanarak, beğenilerime hiçbir çerçekte sınırlanmadan, yıpratıcı bir arayış sürecine girdim! (Süreç, genelde akşamları, boş duvarı gördüğümde işliyordu.)

Önce klasik, "eski İstanbul" resimleri geldi aklıma. Şu sonradan renklendirilmiş fotoğraflardan olabildi: Halic, kayıklar, eski şekerli dükkânları, ahşap konaklar, tuhaf şapkalı adamlar... Hemen internette arama yaptım, tatlı bir sevinçle! Büyüğe ve dolu dolu anlam içeren, iki tane bulup, fotokopiden güzel de renkli çıktılarını aldım mı, çerçeveler doldu işte! Aslında, çıktıyla filan hiç uğraşmasa mıydım? Hazır çıkmışları var; Kadıköy çarşıda, kaldırımda satıyor adamlar. Küçük boyarlardan, üç tane beğenirim, harika! İnternet bolluğu kadar olmasa da, seçme şansları onlarda da var: İngiliz, Amerikan şehirleri manzaraları, gökdelenler felan. Bi Nivoryk, güzel durmaz mı meselâ diye düşündüm? Len dedim sonra, standart bi "Nivoryk" fotoğrafı duvarıma koyacak kadar beğenilerim bütümüşse, oldu olacak "Boğaz Köprüsü" resmi asarım bar! O da çok ortalam, çok akla gelendi: Ortaköy civarlarından, aşağıdan, renkli ampulleri yanan köprüye standart bir bakış! Peki, Charlie Chaplin, veya ne biliyim, beğendiğin başka bir adam-kadın, onun bi portresi? "Dostoyevski" asam mı duvara diye geçti aklımdan bir an; miydem bulandı anında! Olmaz o iş. Bi kere, portreler, sana bakar. Bana bakmalarını değil, ben karşımdaki fotoğrafa bakmayı istiyorum. On odada, masamın arkasındaki not tahtasında, "Aaaanem ve benim, ben sünnit olduktan sonra, karyolamda uzanmış, birbirimizin elini tutarken" ki, eski bi fotoğrafımız var. Ama o sayılmaz! Yani onu gidip de salondaki çerçevelere koymam. O not levhasında duruyor bu anı fotosu; ve isteyince arkama dönüp, bakıyorum... Sonra, içinde her türlü ıvır zıvırın satıldığı o büyük "Yapı Marketler" in birinde, "yapılar" da ille de bulunması gereken o şeyin reyonunu gezdim elbet: "Poster ve Afiş reyonunu! Açıkçası, "doksan dokuz bilmem kaç küsuratlı" yüksek fiyatlara, güzel sayılabilecek birkaç resim satıyorlardı. Yanlız o zaman da, "fiyat ve performans" oranısına kafayı takıyor insan. Hem, o kadar para verisem, sınırı nerede koyacağım? Uçağa atlayıp Paris'e, Roma'ya felan da gidebilir, bir banliyöde, ahşap vitrinli eski bir pastahanenin önündeki, g.tünü kaşıyan bi köpeğin fotoğrafını çekebilirim! Veya, en alt sınır: En iyisi, burdaki yapı-markette gözüme kestirdiğim ilginç afişleri zihnime not alıp; eve gidince internette bakayım onlara, veya benzerlerine! Üç-beş kuruş fazla verip, renkli çıktısını, parlak kalın kuşe kağıda bastırırım, nefis durur çerçevelerde!

Akşamları, yaklaşık iki hafta boyunca internette güzel resim aradım. Fakat bulamadım. Zaten hınernetten aramak ve de aralamak, hoşuma gitmiyordu! Hem telif hakkı denen mantıklı birşey var, ayrıyetten de böyle Gogula felan yazıp "aramak"la, bulunmuyacaktı pek! Onbinlerce sayfa, irili ufaklı, bi ton resim, foto, grafik! Kusucam... Bi süre sonra, "çok ilginç bir resim" bulma hevesim de köreldi. Ne demekti zaten, "ilginç"? Herşeyin ilginçliği, kendine! Ne tür kriterler, nasıl bir bakış açısı, ne çeşit bir duygusal etkilime belirleyecekti, seçtiğim resmin anlamlı ilginçliğini? Belki de, asla tarif edilemeyecek şeylerdi bunlar. Yıllar önce gördüğüm, unutamadığım, ve hayatım boyunca bir kopyasını duvarıma asmayı arzuladığım, o fotoğrafta olduğu gibi! Bir asker arkadaşı görmek için uğradığım handaki, ufak teşkilat bürosunda, yarı aydınlık bir odanın kirlili duvarında gördüğüm, çerçevesi bir resim. Hayallerimdeki foto! Sizlere tarif etmeye, korkuyorum şu an... Fakat, deneyeceğim!

Sabah olmak üzere... Olmamış henüz! Olmayacak gibi de sanki... Ama olacağına dair güçlü umutlar, güçlü küçük yansımalar da var etrafta! Buralar değil... Uzak bir şehirdeki, bir benzin istasyonu! Benzin pompasını neredeyse asfaltın zemininden gören, tuhaf bir açı: Uzaklarda, ufukta, gene belirsiz ışıklar! İnsan yok etrafta. Otomobil de yok. Belki bir araç gelecek şimdi; belki de gitmiş aç önce bir tanesi.. Ekili mi, çorak mı; boş bir arazi... O kadar sabit varlığını ve durağanlığını içinde, acayip, gizli bir hareket saklı! Hem bitiş, hem başlangıç noktası gibi.. Ve asıl, ah o ışıklar! İleride, ufuktaki, kime veya neye ait olduğu hiç belli olmayan, o küçük ışıklar! Utanıyorum, daha fazla anlatamayacağım! Bu kadarını anlatmam bile, hatâydı belki. İnsanım, ilginç, güzel ve de anlamlı bulduğuş birşeyi, başkaları da aynı duyguyu hissedebilsin diye onlara anlatmaya çalışması, ne acıklı bir çaba! O resmin kendisine, yahut bir benzerine, yıllar boyu orda burda bakındım ama; nafile...

İlle de duvarıma resim asmak gibi bir derdim yoktu! Çerçeveleri de veririm ihtiyacı olan birisine, oldu-gitti bu iş.. Haydarpaşa civarında yürürken, kaldırımda, bir kolinin içinde orta-boyda (çerçevelere uygun!) dekoratif resimler satan bir adam gördüm. Resimlere göz atınca da, o anda, nedense garip bir serbestlik, tuhaf bir rahatlatma hissettirdi! Bir karar verme anı gibiydi! Belki de, küçük bir çığnı mı desem? Canım, her ne haltsa! Şu, "değişik birşey arama" angaryasından sonra, vardığım çok da basit bir kararlar, tatlı bir sükknete ermişti nihim! Şu anda, salonda, masayı bitştirdiğim duvardaki iki çerçeve, çok sıradan iki manzara resmi var: Birinde, sonradan yapılmış sahte renklendirmesiyle, "Gizemli bir ormanın içindeki, ışığı yanan keyifli bir kulübenin!" resmi. Diğeri, yine sonradan renklendirilmiş, "Tropikal acayip bitkilerin kenardan gözüktüğü, gürül gürül akan bir selale!" fotosu. Karşı duvarımda ise, sıradanlığın kral tacını hak eden resimim: "Farklı boyut ve cinstе üç tane yavru kedi, aralarında bir tane köpek, kafalarını uzatmış, beraberce aynı yöne bakmaktalar!" (Acaba böyle bir "sıradanlık" kurnazlığı yaparak, farklı bir "tuhafılık" peşinde mi koştuktaydım?) Neyse ney, tek bildiğim, koşmuyordum artık! Bulmuştum! Resimlerime baktıkça rahatlıyorum. Sıradanlığın ve basitliğin, alüminyum tacı kafamda, huzurluyum!

RETRO GOLDEN MAYER

SUNAR:

HAMMURABI

Bilmeyodum abi kanun olduğunu valla... Bokunu yiyim...

Kanunun üzerin de karate çalı... şarın arasını skırım bundan sonra! Dekka bir, gol bir! Bu ne lan yarım saat olmadı deha kanunu çıkaralı...

Abi ben de karateyi yeni yeni şşıyapıyorum. Bi spor deli olarak...

Topu-topu beş madde deyip taşak geçmiştin bi de... nesi bilmiyosun?!

Abi! Ühü!

Anlaşıldı! Bu kanun gün yüzü görmeyen Allaam ya karate diyo hah... Töbe estogfu rullah...

Her lafına "diyorsun!" diye yantı veren adamı artık ilallah deyip, diyo sununa "diyorsun" diyerek cevap veren kişilerin arasına katıldım! Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak benim için...

Bilmeyodum abi kanun olduğunu valla... Bokunu yiyim...

Abi ben de karateyi yeni yeni şşıyapıyorum. Bi spor deli olarak...

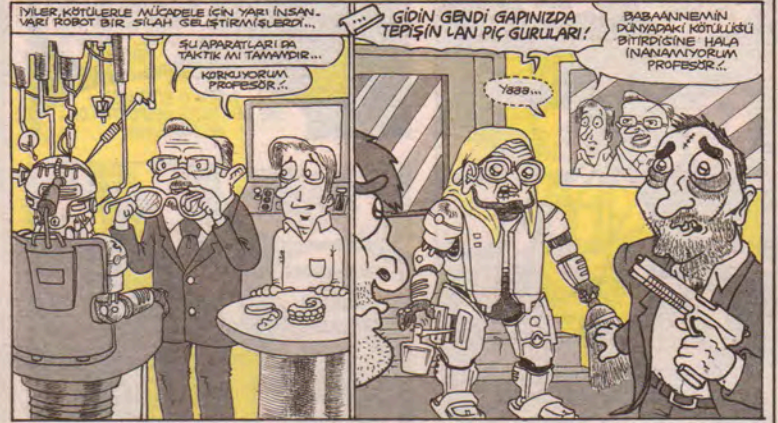
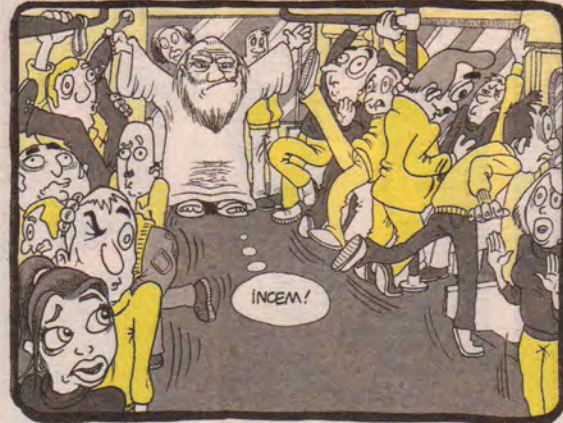
Diyo sun!

Diyo sun!

Diyo sun!

gelen kutusu

Barış ÖZKAN

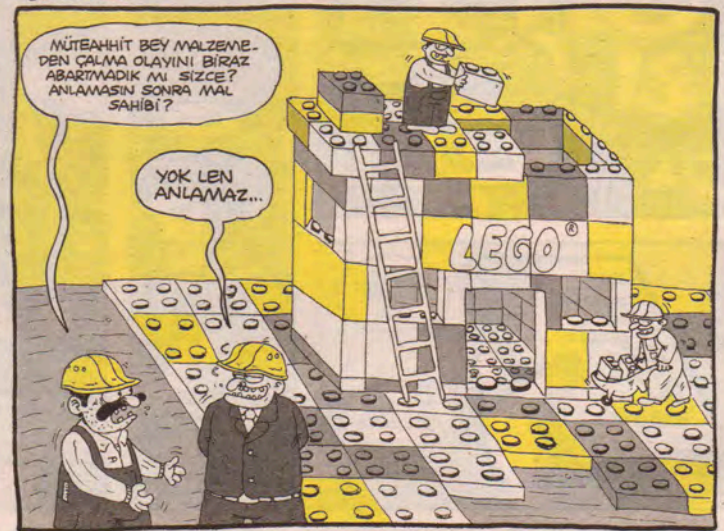
Erman KARAKAYA

Özkan TARHAN

Uğur CUHACI

Armağan GÜVEN

Oktay KAYA

C. Çağlar ÖZDEMİR

uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Nisan 2011 | Sayı: 189

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

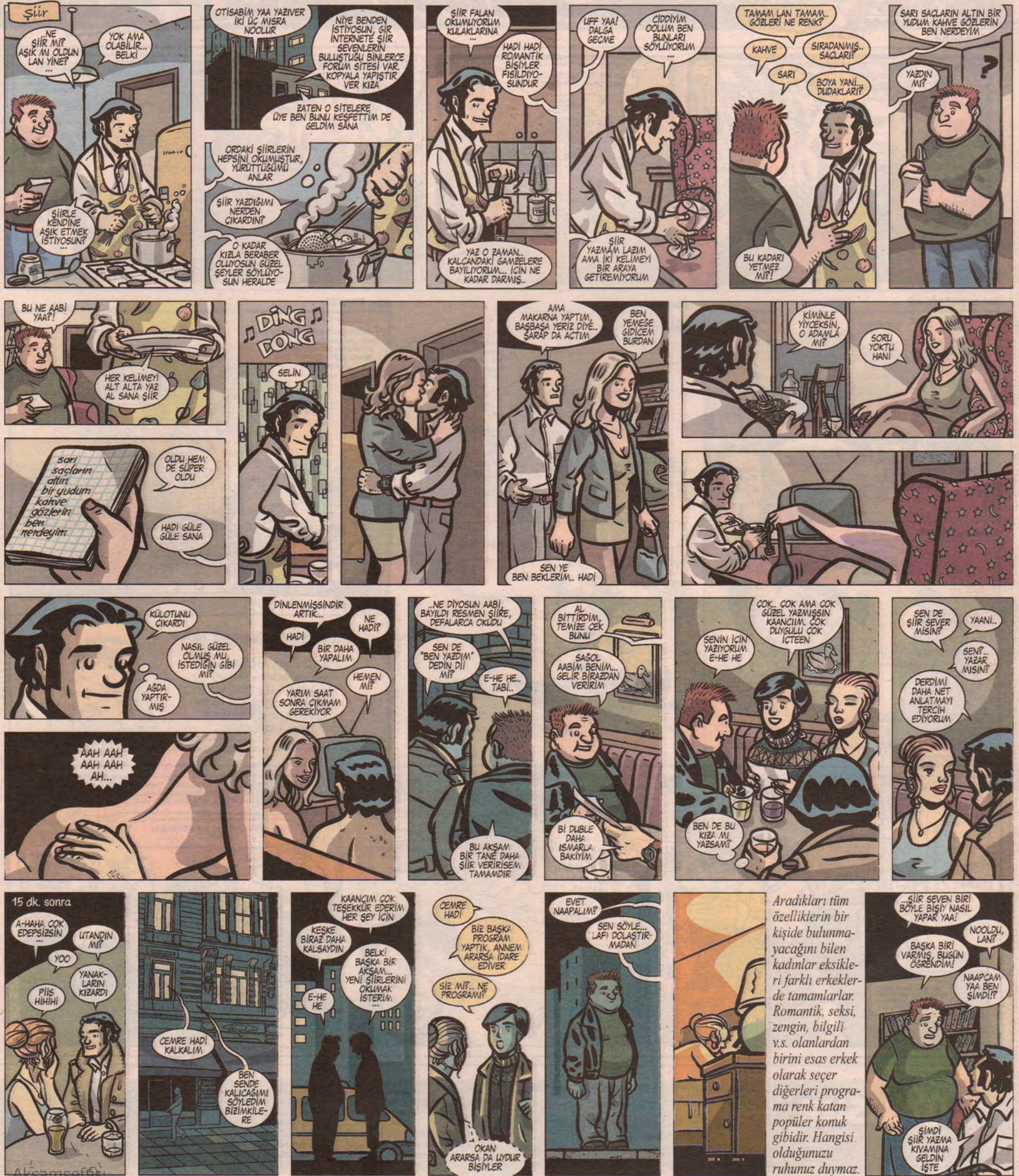
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

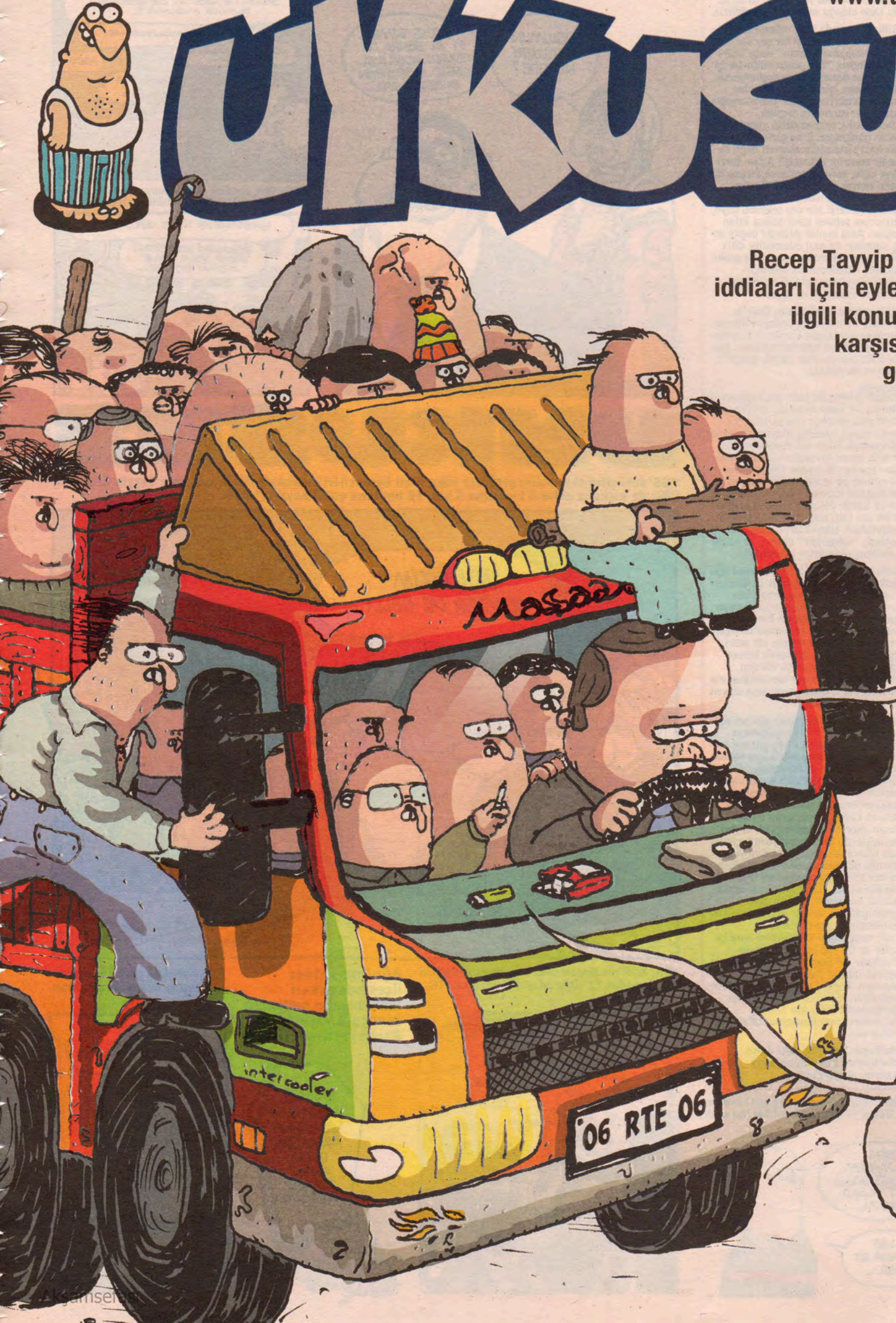

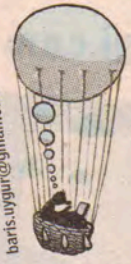
UYKUSUZ

Recep Tayyip Erdoğan YGS'de şifre iddiaları için eylem yapan öğrencilerle ilgili konuştu: "Kalkarız onların karşısına 5 bin, 10 bin tane genci koyarız. Ama biz bu ülkede gerilimden yana değiliz."

SAAT KAÇ,
LİSE ÇIKIŞINI
KAÇIRMA-
YALIM...

HAYIRDIR,
KIZ
MESELESİ
Mİ?..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Spam maillerin toplandığı klasörünüze göz gezdiriyor musunuz? Ben kendi payıma arada bir bakıyorum, arada önemli bir şey sehven spam klasörüne düşmüştür belki diye. İşte o baktığım an arkadaşlar, ben kendimi inanılmaz kötü hissediyorum. Onlarca altın çilek maili kendimi obez, ya da bakanımızın tabiriyle şişko hissettiriyor. %95'lere varan indirim mailleri ucuzcu, binlerce dolar kazandığımı iddia eden mailler potansiyel bir keriz, boyumu uzatmayı vadedenler basılabacak, başka yerlerimi uzatmayı vadedenler yetersiz, online kumarhanelerden bonus ikram edenler kumarbaz olduğum hissini parça parça uyandırıyor içimde. Spam mail anlaşılan o ki tamamen kompleksli, beleşçi, keriz, kumarbaz, yalnız insanlar için gönderiliyor. İşte o an daha da hüzünlüyorum, bu maillerin hedef kitlesini teşkil eden, şişman, kısa boylu, kısa şeyli, yalnız ve parasız insanlar aklıma geliyor, halime şükrediyorum. Ne olmuş oluyor? Başlangıçta bir üzüntüye vesile olan spam mailler bir şükür vasıtasına dönüşüyor. İşte buna paradigma kayması diyoruz. Aslında yalan tabii, hiç öyle affili laflar falan etmiyoruz, gülüp geçiyoruz.

Ben ne demek istediğimi anlatamadım diyen adam gerçekten ne demek istediğini sehven anlatamamış bir adamdır. İşin kötüsü ne kadar uğraşırsa uğraşsın anlatabilecek gibi de durmamaktadır. Anlatmaya devam ettiği müddetçe daha da yanlış anlaşılma mahkûmdur.

Eskiden Serhat Yayınlarının dünya klasikleri vardı. Sanırım 100 kitap. Dünya edebiyatının gelmiş geçmiş en seçkin örneklerinden bir demet. Hepsini bir de büyük puntolu hepi topu 80 sayfa dünya klasikleri. İşte ben bu klasikleri, 500, 600 sayfalık eserleri, 80 sayfaya ziplene kabiliyetini gösteren arkadaşları merak ediyorum. Onların yüzünden az rezil olmadım arkadaş. Bir yerde diyelim soruyorlar "Don Kişot'u okudun mu?" diye, e okudum. Okudum okumasına da nasıl okudum bir de bana sor. Adam kitaptaki bir şeyden bahsedecek oluyor, diyişiyorum ki benim okuduğum kitapta o yoktu diye. Hayır, düşünüyorum da gecelerce kassan 500 sayfalık kitabı 80 sayfaya kısaltamazsın ancak sehven kısılır o. Tahminim odur ki bunları hazırlayan arkadaş söz konusu kitapları "aklında aldığı kadariyle" yeniden yazıp vermiş. Başka türlü mümkün yok çünkü. Benim "aklımda kaldığı kadariyle dünya tarihi" köşem gibi bir şey. Ulan koskoca Monte Kristo romanı adamın vukuatlı nüfus kayıt örneği gibi olmuş.

Bir lisan bir insan, iki insan iki insan tamam orasını anladım. Ne kadar çok dil bilirsen o kadar çok insan oluyorsun da, bu her koşulda güzel bir şey değil ki be? Misal ben bir tane Ali Demir'e dayanamıyorum, Ali Demir'in bildiği dillerle doğru orantılı olarak çoğalıyor olması beni fevkalade katlanılmaz endişelere sürüklüyor. Liseli kardeşlerimin gördükleri kâbusları düşünmek bile istemiyorum. Kaldı ki

el âlemin makalesini çatır çatır çevirip sehven kendi adıyla yayınlama iddiası düşündüğünde Ali Demir'in en az iki tane olduğu sonucuna varabiliriz.

Bilhassa batıda bazı müesseselerin övünerek ifade ettiği bir şey var, logolarının altına falan "since 1624" gibilerinden, "biz şunca yıldır bu işi yapıyoruz demekten çok hoşlanıyorlar. Söz konusu işletmelerin tarihine baktığımızda hakikatten babadan oğla asırlardır atıyorum terzilik, çikolataçılık, marangozluk yaptıklarını falan görüyoruz. E bu gizli den gizliye bir kast sisteminin alameti değil de nedir sorarım arkadaş? Adam terzi diye oğlu, torunu, torunun torunu da terzi olmak zorunda mı? Benim bildiğim her ailede bir kara koyun çıkar, o terziyi alır cep telefonu bayii, atıyorum sehven tekel büfesi falan yapar. Ama bunlar yıllardır başka bir iş yapmayı da akıl edememiş, dört yüz yıldır bulundukları yerden gıdım mesafe katedememiş adamlar gördüğüm kadariyle. O halde bu ataletle övünmek ne diye?

YSK sehven günümüzün Gavrilo Princip'i olmaya soyunduysa bilmesi gereken şey bugün kimsenin Gavrilo Princip'in adını hatırlamadığıdır. Ben de hatırlamıyordum zaten, google'a baktım da yazdım.

Sehven! Sabahı sehven iki saat geç kalktım. Bunda bir kasıt aramak, sehven geç kalmama gerekçe olarak saat 5'e kadar atari oynamış olmamı gerekçe göstermek falan son derece yersiz, üstelik insanı karamsarlığa sürükleyen davranışlar. Buradan efendim ben sevgili de seslenmek istiyorum mutfağıdaki karoların üzerine de sehven biraz kahve döktüm. Babam arayıp YSK'nın bazı bağımsız milletvekili adaylarının adaylıklarını iptal ettiğini söyledi, "sehvendir" dedim, "o kadar çıldırmış olamazlar herhalde".

Sehven aldığım iki kilo vermek için daha hafif bir şeyler yemem gerekirken kahvaltıda sehven yumurtalı köy omleti yedim. Sonra kalkıp dergiye gideceğim yerde sehven Eminönü'ne indim. Orada yine tamamen bilinçsiz ve kasıtsız olarak sehven bir atari oyunu diski aldıktan sonra sehven taksiye binerek dergiye vardım. Hâlbuki son dönemde harcamalarıma dikkat etmem gerekiyordu ama sehven binmişim bir kere.

Yılmaz abi her zamanki gibi sehven sehven dergiye gelmiş çalışmaya başlamıştı. Bense birkaç gündür tek satır gazete okumadığım için sehven uzak kalmıştım gündemden. Bilgisayarı açıp sehven yazar olmuş birisinin Alman Liseli kardeşlerime hakaret ettiğini gördüm. Neyse ki Alman Liseli kardeşlerim bu sehven insan gece hıta şaşırtıcı bir cevap vermişlerdi. Şaşırtıcı diyorum çünkü ben olsam vereceğim cevabın yüzde altmış üç noktadan ibaret olur, cevabı televizyonda okusam izleyenler sürekli olarak 1kHz'lik sinyal sesine maruz kalırlardı. Günün geri kalanında, bir süredir uzak durduğum gündemin başka darbeler indirmeyeceğini ummuştum ama bu sefer de ÖSYM başkanı sehven Profesör Ali Demir'in daha önce sehven intihal yaptığı haberini okudum. Biraz canım sıkıldı, sehven küftedim. Ettığım küfürün sehven gerçekleştirildiği göz önünde bulundurularak beraatımı talep ediyorum.

Haftaya: Şok şok şok! John Malkovich hakkındaki olay yaratacak gerçekler!

YGS'deki şifre skandalıyla ilgili çelişkili açıklamalar yapmasına rağmen kendisine güvenilmesini isteyen ÖSYM başkanı Ali Demir'in akademik intihal (hırsızlık) yaptığı ortaya çıktı.

BEN ÇALMADIM. SADECE BANA AİT OLANI ALDIM.

BU LAF DA SANA AİT DEĞİL...

12 Eylül'ün ilk kayıplarından Cemil Kırbayır'ın akıbetini araştıran Meclis İnsan Hakları Komisyonu, Kırbayır'ın 31 yıl önce gözaltında işkenceyle öldürüldüğünü itiraf etti.

Ahmet Sık ve Nedim Şener'e gönderilen AGOS gazetelerine sakıncalı olduğu gerekçesiyle el konulduğu ortaya çıktı.

İETT şoförü, otobüste kolkola oturan sevgilileri, "burası seks otobüsü değil" diyerek otobüsten indirmek istedi.

UYKUSUZ

YGS'deki şifre skandalını protesto eden liseli öğrencileri provokatörlükle suçlayan Tayyip Erdoğan, "Biz de kalkarız onların karşısına 5 bin, 10 bin tane genci koyarız" dedi.

YSK, BDP'nin desteklediği bağımsız milletvekili adaylarından 12'sinin adaylıklarını iptal etti.

Ağrı'nın Patnos ilçesinde askeri mühimmatın patlaması sonucu 8 yaşındaki Baran yaşamını yitirdi.

Araştırmalara göre Türkiye'de kişi başına düşen borç miktarı 9 bin lira.

• Ağrı'da oyun oynarken bulduğu askeri mühimmatın patlaması sonucu 8 yaşındaki Baran hayatını kaybetti. • Şırnak'ta polisin düğüne attığı gaz bombası 2 yaşındaki bir bebeğin kafasına isabet etti, bebeğin kafatasında kırık oluştu. • Terör örgütü üyesi olduğu iddiasıyla 10 aydır tutuklu olan 14 yaşındaki Ö.S. cezaevinde kötü muameleye maruz kaldığını açıkladı. • Konya'da 14 yaşındaki Talha Alperen öğretmen dayatması sonucu %30 oranında görme kaybına uğradı. 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve ÇOCUK bayramı, törenlerle kutlanacak.

KAÇ YIL OLDU?

• TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar, kendi maaşının artırılması talebinin Başbakanlık'tan geri dönmesi üzerine, "Paraya ihtiyacım yok ama insanın nefsi istiyor" diyeli 1 yıl...

• Gardner McKay'in yazdığı tiyatro oyununa giden Tuğba Ekinci, "Bir tane senarist eline kalemi almış, bir psikopatı yanı manyağı yazmış. Ben sevmeyeceğim göre halk da sevmeyecek" sözleriyle tiyatro camiasını uyaralı 5 yıl...

• Çağla Şikel, "Bir ilişkiye başlamaya çalışıyorsun ve 'Acaba hayatımın sonuna kadar birlikte olacağım adam bu mu?' diyorsun. Yukarıdan bir haber geliyor 'Yok öyle bir şey. Uydurma, diyor.' sözleriyle ilişki düzenini vahiy yoluyla sağladığını açıklayalı 5 yıl...

• Show Haber, jet ski'yle Kıbrıs açıklarında kaybolduktan sonra 14 saat boyunca dalgalarla ve köpekbalıklarıyla mücadele ettiğini iddia eden Gökhan Özen'in düzenlediği basın toplantısına mimik okuyan bir uzmanla katırlı 8 yıl...

AKP Genel Merkezine yürümek isteyen 117 ODTÜ'lü öğrenci için toplam 1770 yıl hapis istemiyle dava açıldı.

Başbakan Erdoğan çılgın projesini açıklamak üzere!

MIYMADAN MÖFTEYE BİR BAŞARI HİKAYESİ

Siyasetle ilgili hiçbir bilgisi ve tecrübesi olmadan sırf görüntü amacıyla milletvekili adayı yapılanların en uzun Hakan Şükür, adaylığını, "Milli takım aday kadrosuna seçildiğimi düşünüyorum," diye değerlendirdi. Hakan Şükür, vekil olduktan sonraki hedeflerini de yine sporcu ruhuyla cevapladı: "Hep beraber yeni rekorlara ulaşmaya çalışacağız." Şimdi sizleri, ülkeyi yönetmeye aday olan Hakan Şükür'ün bugünlere nelerden geldiğini hatırlatmak için 2000 yılında kamuoyuna armağan ettiği dev şakalarından biriyle baş-başa bırakıyoruz:

- Kıymayla miyma arasında ne fark vardır hocam?
- Birisinden köfte, diğerinden möfte yapılır.

DÜĞÜN HEDİYESİ

Şırnak'ın Silopi İlçesi'nde düğün yapılan alanın yakınından geçen 'Akrep' denilen polis aracının taşlanması üzerine, polis, düğüne gaz bombalarıyla müdahale etti. Atılan bombalardan birinin başına isabet ettiği 2 yaşındaki Elif Güngen ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

BİZ ANKARA'YI YÖNETİYORUZ

Melih Gökçek'in Ankara Çocuk Olimpiyatları'nın maskotu olarak belirlenen Misket isimli Seğmen kıyafeti giymiş dev kafalı kedilerle bir televizyon programında oynamasının ardından Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nde sert tartışmalar yaşandı. Melih Gökçek'in kedileri savunduğu tartışmada, CHP'li bir meclis üyesi, "Seğmen kıyafeti, Ankara'ya mal olmuş bir kıyafet. Bunu bir kediye nasıl giydiririz?" diye sordu. Bir başka CHP'li üye, "Seğmenlerin evlerde fare yakalamakla meşhur olan kediyse sembolize edilmesiyle küçültülmesi çok yanlış," diyerek kedilerin asli görevini hatırlatırken, MHP'li bir üye de konuya cinsiyet açısından yaklaştı: "Misket bir kız isimdir. Kadınlara seğmen kıyafeti giydirmek mümkün değil. Seğmeni kediye giydirmek Ankaralıları yaralar."

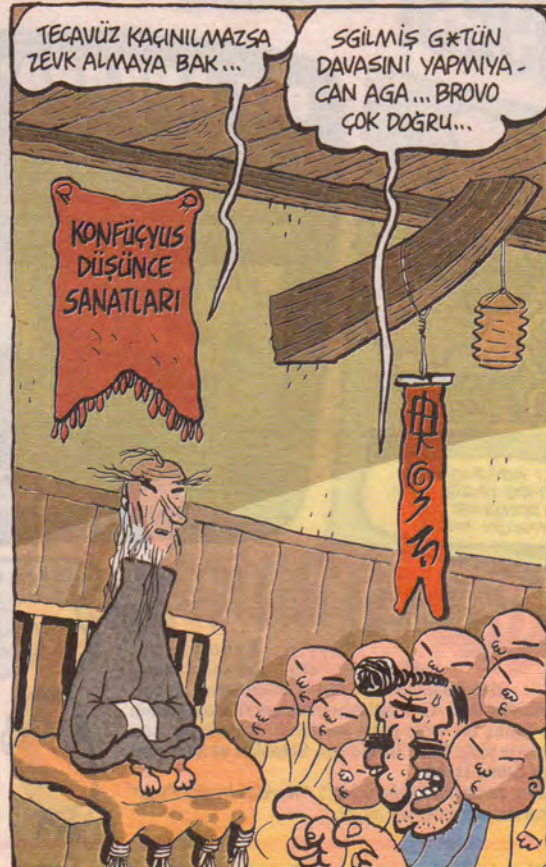
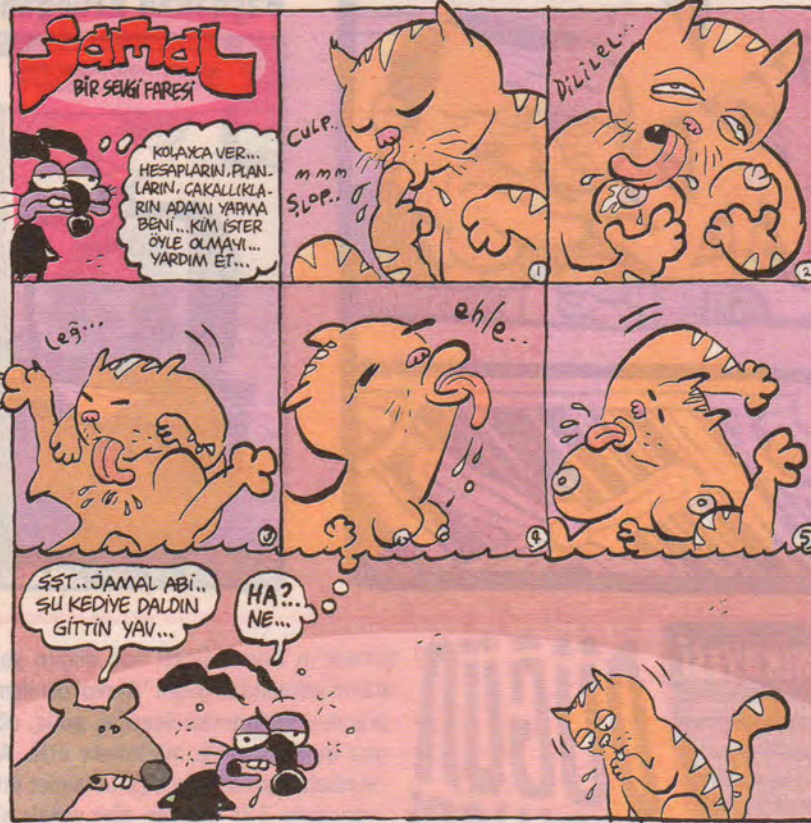
HABERCİLİKTE MUTASYON

Akşam gazetesi, Emre Belözoğlu'nun sık sık sakatlanmasının altında yatan "16 yıllık sırrı" açıkladı. Habere göre, Emre'ye 15-16 yaşlarında A takıma yükselmesi için bir futbolcunun kaldıramayacağı kadar halter yüklemesi yapılmış. Bu yükleme yüzünden Emre'nin bacakları mutasyona uğrayarak futbolcu bacağından halterci bacağına dönüşmüş. Gazete, bu büyük sırrı inandırıcı hale getirmek için olacak, haberin altına bir de "Mutasyon nedir?" başlığı eklemiş. İşte bilimsel olarak Emre'nin bacağına yaşananlar: "Canlı organizmaların hücre çekirdeğindeki DNA dizilimlerinde ve sarmallarında bozulmalar sonucunda canlıların fizyolojik ve biyolojik özelliklerinde gözle görülür değişimlerin görülmesi."

Kurtlar Vadisi Ankara

Tayyip Erdoğan'ın, şoföründen, okul arkadaşlarından, danışmanlarından birim müdürlerine kadar, İstanbul'daki 41 arkadaşını milletvekili adayı yaptığı listede ilginç bir isme daha rastlandı. Bu adayın ismi ünvanıyla birlikte şöyle: Silah Üreticileri, Satıcıları ve Sevenleri Derneği Başkanı Cuma İçten. Not: Cuma İçten, aynı zamanda "Kılıç Günnü", "Kurtlar Vadisi Pusu" gibi dizilerin de sponsorları arasında yer alıyor.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BERE ÖPEN ADAM

Her sabah durakta buluşmalarını izliyordum. Adam çok uzundu, kadın kısa. Her seferinde birbirlerine aynı şiddette sarılacak kadar aşkıtlar. Sarılınca beden sayısı teke düştüğü için ortada boy farkı kalmıyordu. Evet, bu duruma aşkın farklılıkları yok etme gücü falan diyebiliriz, ama derdim aşktan daha hastalıklı bu tür metaforlar yaratmak değil. Ben daha çok, bu uzun adamın her sarılmada kadını değil, kadının beresini öpmesiyle ilgileniyordum. Bu ilginç temasa olan ilgilim günden güne arttı. Aştan çevre bilincini kaybettikleri için bere öpen bu adamı gittikçe daha yakından izleme fırsatı buldum. Bu yakınlık sayesinde (bazen yakınlığı müsabaka başlatan güreş hakemi mesafesine kadar abartıyordum) yoğun gözlemler yapabilme imkânı buldum: Kavuşukları an, Kısa Kadın'ın kafası, Uzun Adam'ın belyile göğsü arasındaki mont bölgesine gömülürken, adamın dudakları uzayarak kadına ulaşabileceği en yakın bölge olan bereye yapışıyordu. Dudakları, sanki kadına ait bir organmış gibi bereyi defalarca öpüyor, burnu da bir deyimli (öpüşüp-koklaşma) tamamlamak istercesine dudaklardan vakit buldukça bereyi kokluyordu. Uzun Adam, kadına değil de bereye âşık olmuş gibiydi. Gelen otobüse bindiğimizde yer müsaitse arkalarına oturuyordum. Kadın, kafasını adamın göğsüne dayayarak seyahat etmeyi tercih ettiği için ortalarda gözükmüyordu. Uzun Adam'ın kafası sık sık eğilerek bereyi öpüp geri dönüyordu. Ara sıra bu kafanın eğildikten sonra ağzında bereyle geri döndüğünü hayal etmenin verdiği neşe dışında, bu ilişkinin bir trajedi olduğunu düşünüyordum. (O günlerde onları arkadaşan seyrederken bir şiir bile yazmıştım.) Aşıklar zor durumda olduklarını âşık oldukları için fark edemezler. Uzun Adam, bu ilişkiyi, bir kadının yünlü yerlerini öperek daha ne kadar yürütülebilirdi? Bir iki defa ağzına gelen tüyleri eliyle çıkardığını kendi gözlerimle görmüştüm. Boy faşizmi yapmaktan istemiyordum, ama tiftiklenen bu ilişkiyi izledikçe, beynim dev bir anne beynine dönüşerek görüntüyü bir kalemde kestirip atıyordu: "Bi kere boyu boyuna denk değil, yürümez bu ilişki..."

Havalar ısındığında işler değişti. Uzun Adam, artık bereyi değil kadının saçlarını öpüyordu. Saçlar, yağlı olmadığı sürece aşk için kabul edilebilir uzantılar olduğundan ilişkide gözle görülür bir normalleşme yaşanıyordu. Günler geçtikçe bu normalleşmenin boyutları büyüdü. Kadının yaz aylarıyla birlikte Uzun Adam'a sarılmasında bir gevşeme olduğunu hissettim. Yine sarılmaya, Kızılderili'nin yüzüne yüz sürmeye (Uzun Adam'ın en sık giydiği tişörtünün önündeki Kızılderili) ve kafasını öptürmeye devam ediyordu, ama bereli günlerdeki sıcaklık ortadan kaybolmuştu. Otobüste erkeğinin göğsünde seyahat etmekten vazgeçtiği için kafası da yavaş yavaş görünür hale gelmeye başlamıştı. "Of çok sıcak!" diyerek uzaklaşmanın, aşkın azaldığı ilişkilerde temastan kaçmanın en meşru yolu olduğu biliyordum. Sonra yaklaştığımızı hissediyordum. Emindim, bu aşk bitecekti. Bu Kısa Kadın, Uzun Adam'ın işini çok yakında bitirecekti.

Ben ve Kısa Kadın ayrılığın yakın olduğunu biliyorduk. Fakat bir cuma sabahı Uzun Adam'ın yaptığı jest ikimiz içinde sürpriz oldu. O gün, Uzun Adam'ın tişört yerine ilk defa uzun kollu gömlek giyerek durağa gelmesi (sanırım ev arkadaşınındı) dikkatimi çekmişti, ama üzerinde fazla durmadım. Her zamanki sarılma ve kafa

öpme ritüelinin ardından, Uzun Adam biraz geri çekilip gömlek düğmelerini çözmeye başlayınca, bu yitip giden aşka biraz yaklaşmak zorunda kaldım. İki eliyle gömleğini açtığından alttan çıkan sürprizi en az Kısa Kadın kadar net gördüm. Uzun Adam, Kısa Kadın'ın fotoğrafını tişörtüne bastırmıştı. (Bu girişimi bayat bir fikir olarak düşünmeyin, sonuçta o yıllar bu tür bir sürpriz benim bile koşup Uzun Adam'a sarılabileceğim kadar yeniydi). Kısa Kadın, kendinden biraz daha yüksekte duran kendine baktı ve yaşadığı kısa süreli şaşkınlığın ardından "Çok tatlısın!" diyerek kendine sarıldı. O an için durumdan, "Aşk dediğin aslında insanın kendisine sarılmasıdır erenler" gibi bir özlü söz çıkaramadım, ama "Ulan durum çok acayip" diye düşündüğümü hatırlıyorum. Uzun Adam, her zamanki gibi sevgilisinin kafasını öptü. Uzun zamandır sarılmadıkları kadar uzun sarıldılar. Kızılderili'nin artık eskimeye başladığı bu ilişkide, gömleğin altından çıkan bu taze sürpriz hepimize iyi gelmişti. Bir an 'acaba ayrılmayacaklar mı?' diye düşündüm. Uzun Adam'ın bu sürprizine ilerleyen günlerde Kısa Kadın'ında karşılık vermesi durumunda (ne biliyim, kafasına dudak şeklinde bir toka takmak gibi falan) belki yeni bir heyecan yaşanabilirdi. Fakat Kısa Kadın'ın yüzünü görebileceğim bir açığa geçince, en az Uzun Adam kadar saf olduğumu anladım. Kısa Kadın'ın yüzündeki ifade Uzun Adam'ın tişörtündekine benzemiyordu. Kendiyle yüzleşmiş bir kadının kararlılığını vardı yüzünde. Sıkıntılı ve donuktu. O an anladım sürpriz denilen şeyin bir anlık şaşkınlıktan başka bir şey olmadığını. Demek ki, Kısa Kadın kendi kendine ayrılmayı kafasına koymuştu. Demek ki, Uzun Adam bu kafaları boşuna öpüyordu. Demek ki, bir ilişkinin son durağındaydık artık. Demek ki, gelen otobüs ayrılığa gidiyordu. Ve heyhat! Kısa kadın bir an bana baktı. Demek ki ben kendilerine çok yaklaşmıştım.

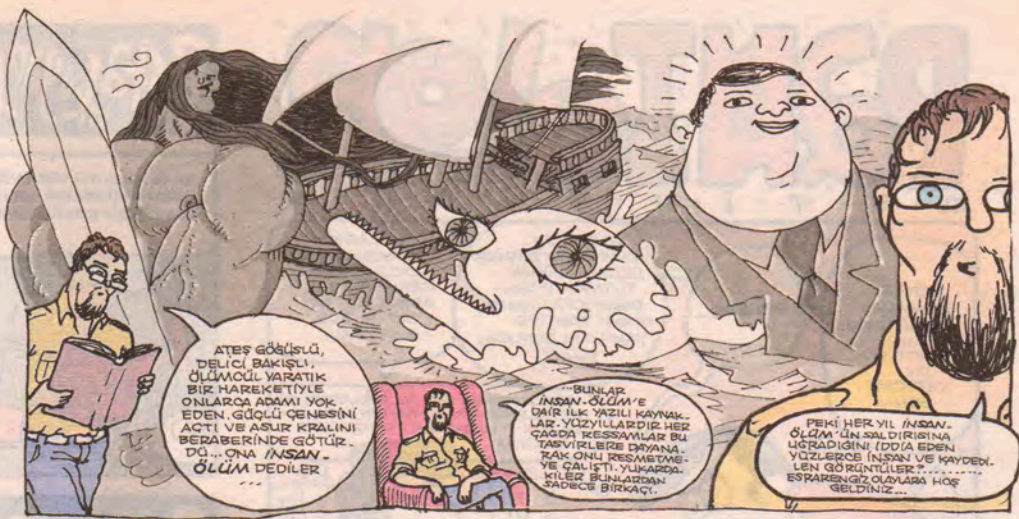
Kızılderili'nin dönüşü

O günden sonra ortadan kayboldular. Bir hafta sonra Uzun Adam durağa geldi. Yalnızdı. Üzgün görünüyordu. Üzerinde Kızılderili tişörtü vardı. Otobüste arkasına oturdum. Görüntü, arkadaşan bakınca tipki bereli günlerdeki gibiydi. Tek fark, Uzun Adam'ın artık eğilmemesiydi. Çantamdan bere zamanlarında onlar için yazdığım şiiri çıkardım. Hazır ironisi bol bir şairken bu şiiri ona vermeyi, böylelikle bir tür Amelie efekti yaratmayı düşündüm. (O zamanlar şimdiki gibi asosyal değildim ve Amelie uzun, kısa demeden ortalığı kavuruyordu.) Ama şiiri bir kere daha okuyunca, bırakın vermeyi, kendimden bile vazgeçtim.

AĞIR BERELER BÜYÜTÜYORUM DUDAKLARIMDA

Şimdi sen bir bereyi öpüyorsun
Soğuk havalarda dudakların ısınırken
sürekli bir tıy tadı kahyol ağzında
Âşkınsın
Diline aşk dolandı sanıyorsun
böyle zamanlarda
Ama unutmam
Gerçek ürperti
aşağıda
çok aşağıda
burnun
hemen altında

Haydi şimdi benimle tekrarla:
Herkes boyu boyuna
Herkes boyu boyuna

ESRARENGİZ OLAYLAR BİLİMİN AYNASINDA

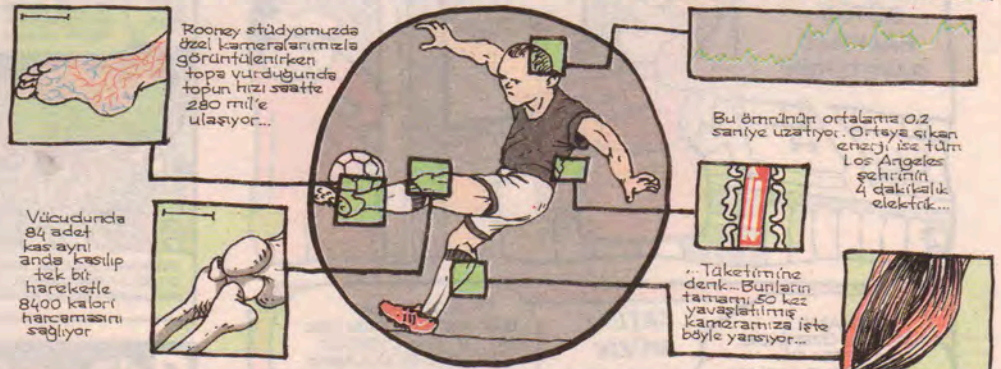
İNSAN-ÖLÜM

cihan
kılıç

Böyle bi konuda nereden başlayacağınızı kestirmek çok zor...Cevaplanması gereken çok fazla soru var...Bu kararsızlık daha araştırmaya başlatırdan eklepte bir tartışma başlatıyor...Çözüm olarak ilkiye ayrılıp ilayin iki farklı yönündü araştırmaya karar veriyoruz...

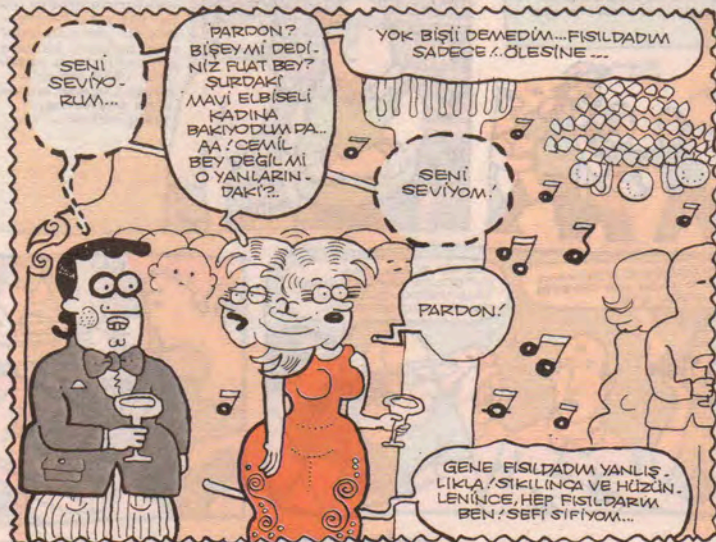

İlk grup olarak konunun uzmanına gidiyoruz. Christopher Overson. 23 yıldır insan-ölüm hakkında araştırmalar yapıyor. Dünyanın en iyi yerinde çekilmiş amatör kameralar görüntülerini ve yaşamış vaka belgelerini oluşturan arşivini teklif ediyor...

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

Postakuyanfil

Postakuyanfil

Postakuyanfil

Postakuyanfil

Postakuyanfil

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Ev yorgunluğu diye bir şey var. İstedığınız ev kadınına sorun, "bilmiyorum, evet olabilir aslında, bazen başım çok ağrıyor" diyeceklerdir. Evdeki eşyalardan, eşyaların durduğu yerlerden, ufak tefek hasarlardan, çalışmayan prizden, halının belli bir noktasındaki hiç çıkmayan lekeden o kadar çok nefret edersiniz ki, onlar da sizden nefret etmeye başlarlar. Bunu başkasına anlattığınızda "dışarı çık istersen biraz, kafan dağılır, üç gündür evdesin zaten" derler. "İyi o zaman size geleyim bugün, geleyim mi? Çay içeriz? Ben poğaça alırım, otururuz?"

dediğinizde de, "yalnız benim bugün dışarıda ışım var, hürriyet gazetesinden dünyamız ve gezegen belgeseli dvd seti kuponu toplamıştım, onu dağıtmaya başlamışlar ama sadece ana binasında dağıtıyorlarmış, orası

4. Levent'in gizemli dünyası

da levent tarafında. Tam olarak levent değil ama maslak'la levent arasında bir yer var, dördüncü levent diye orada dağıtıyorlarmış, bugün oraya gideceğim, ama bir ara görüşelim hakikaten ne zamandır görüşemiyoruz. Lise bitti aramaz oldun hayırsız eh, hadi oğlum ciddiyim bak bir ara kesin görüşelim" derler. Yalanını skiyn senin dedim ama içimden. Sonra ortak bir arkadaşımızı arayıp ona da ev yorgunluğunu anlattım, baktım çok ilgilenmiyor diğer elemanın uydurduğu dev yalanı anlattım, "yok abi yalan değil doğruyu söylemiş çocuk, bizim de vardı gezegenimiz belgeseli dvd seti ben de taa maslak'a kadar gittim. Aslında tam maslak'ta da değil saçma sapan bir yerde" dedi. "Dördüncü levent" dedim, "evet abi dördüncü levent" dedi. "Kesin bir ara görüşelim" deyip kapatıp telefonu. Artık hürriyet gazetesinin dağıttığı gezegenimiz dvd setinin nereden alındığını bilen bir insandım. Bana faydası var mıydı? O an için bunu bilemezdim, ama bu bilgi hayatımı değiştirecekti, ondan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. Öyle bir konuya bağlasam ne kadar şaşırsınız gerçekten. Paranızın tam karşılığını veren değişik bir yazı olurdu öylesi. Maalesef öyle bir şey olmadı. Onun yerine ben enerjimin son kalan kısmını da bu kadar anlamsız ama kesin bir bilgiyi nasıl kullanabileceğimle ilgili fantezi kurarken harcadım. Çok güzel bir kızla barda konuşurken konu hürriyetin verdiği dünyamız belgeseline geliyormuş, o da kupon biriktirmiş ama dvd setinin nereden alınacağını bilmiyormuş, sonra ben bildiğim için maslak'la levent arasındaki o gizemli ve fantastik bölgeye (dördüncü levent) birlikte gidiyormuşuz falan... O gün evden çıkamayacağım kesinleşince çay koymaya karar verdim.

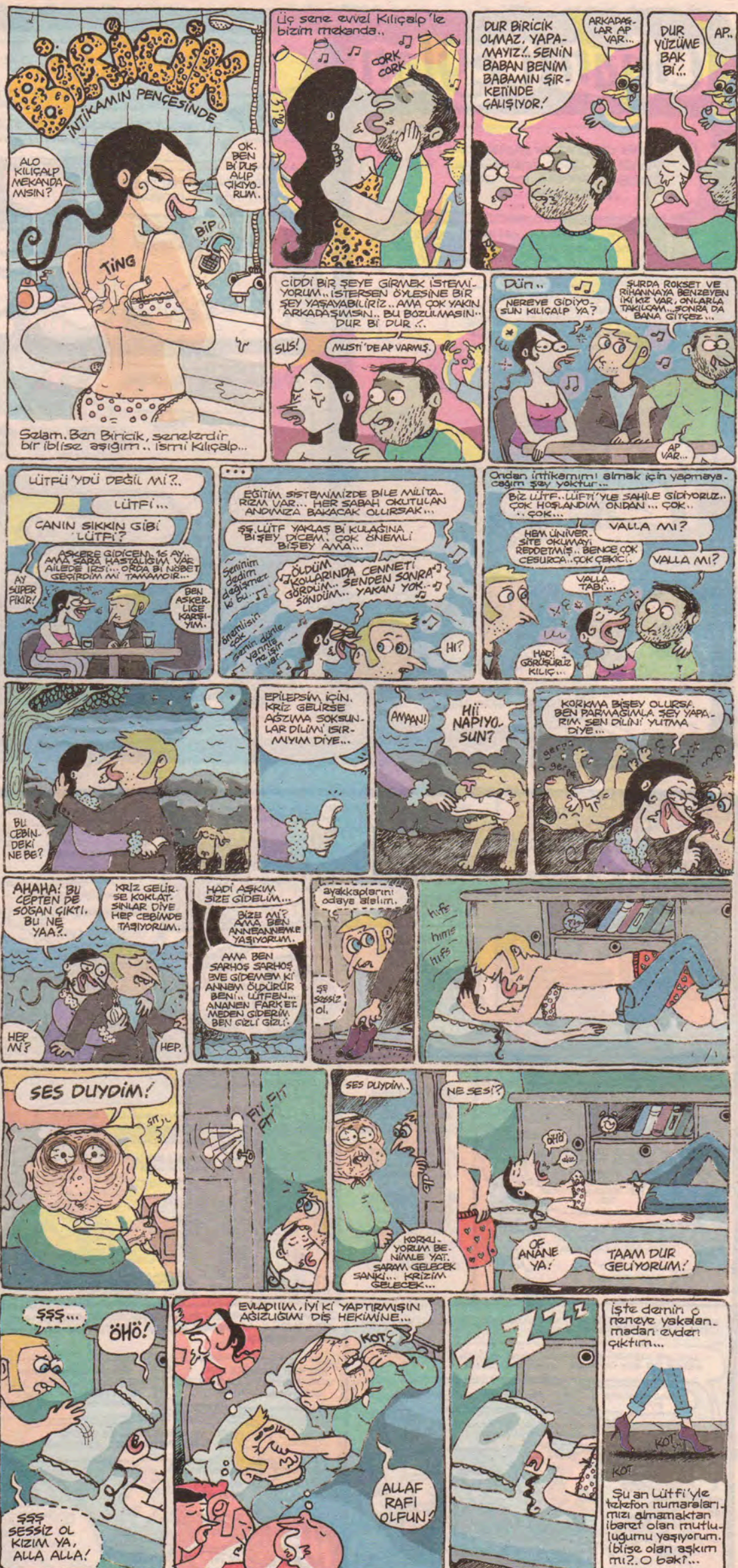
Matrix Üçlemesi (değil)

Çay demlendiğinde böyle bir durumdaydım. Kafam çok doluydu ama neyle doluydu o belli değildi. Çok yorgundum ama beni yoracak hiçbir iş yapmamıştım. Üç gündür falan yorucu hiçbir iş yapmamıştım. Gerçekten istesem yapabiliirdim. Evin

yarısını sokağa atabilirim, içi koli dolu koliler, içi torba dolu torbalar var. Çekmeceler boş piller ve benim evime hiç gelmemiş bazı elektronik eşyaların kullanma kılavuzlarıyla dolu. Bu elektronik eşyaların bir kısmı annemin evinde, üstelik onlar da çalışmıyor, onların da atılması gerekiyor. Kafam galiba bunlarla dolu. Atılmayan eşyalarla, boş pillerle dolu. Kafam atılmayan eşyaların dolap üstlerine, yatak altlarına sokuşturulan kutularıyla dolu. O kutuların içinden çıkan, sonrada üstünde "diskler" yazan kutuya konulmuş cd'lerle dolu. O cd'ler acaba neyle dolu? Keşke o kadar cd'yi hiç kullanılmayacak sürücülerle, yalandan programlarla falan değil de Matrix üçlemesiyle doldursalardı. Sıkılınca açıp izlerdik en azından

diye düşünürken çayın demini bardağa değil de şekerliğe doldurdum. Anlamı gibi edebi betimlemeler buraya kadar. Çaydanlığın demliğine ve şekerliğe o güne kadar eşyaya edilmiş en değişik, en büyük küfürü söyledim. Sinirim tam geçmeden hemen aklıma Kemal Sunal, Fatma Girik ve bir japon adamın oynadığı "Japon İşi" filmi geldi. Demek ki aklım o kadar dolu değilmiş. Filmde Kemal Sunal japon elemana çay koyuyor, sonra da kaç şeker istediğini soruyor. Japon eliyle dört gösteriyor, rahmetli Kemal Sunal da komik ögesi olarak onu kırk anlıyor, çaya binlerce küp şeker atıyor. Japon da sosyolojik olarak toplumun çıkarı ve mutluluğunu bireyin mutluluğunun üzerinde tutan bir toplumdan geldiği için ya da senaryoda öyle yazdığı için ağızına kadar şeker dolu çayı yalandan iki karıştırıp içmeye başlıyor. Neden bunu bu kadar net hatırlıyorum? Daha da önemlisi film için gerekli olan Japon'u yeşilçam sineması nereden buldu? Neden zamanında buna hiç şaşırmadım? Evde başka kesme şeker var mı? Yok. Demek ki kendime düzgün bir şekilde çay koymayı başardıktan sonra şeker, şekerliğin içinde sıcak çay deminin içinde yüzen pekmezden sağlayacağım. İnsanlar temiz su bulmak için afrikada çocuklarını satıyorlar, biz ise üstüne çay döküldüğü için şekerini beğenmiyoruz. Hemen kendimi

ayıplayıp, filmdeki Japon'u düşünmeye devam ediyordum. Bugüne kadar durup çok şaşırmam gereken ne kadar çok şeye hiç şaşırmadan devam etmişim? Ne kadar beyhude bir yaşam sürüyordum lan ben. Hemen çayımı koyup, kanepeye geçtim ve Japon İşi filmindeki Japon'a hakkını vererek şaşırmaya başladım. Artık yepyeni bir insandım, hürriyetin dağıttığı gezegenimiz belgeselinin teslim edildiği yay-sat bayisinin yerinin bilgisi hayatımı değiştirmişti, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı (siz de paranızın en azından bir kısmını helal edin artık). Sevgiler, Erman.

Cihan Ceylan

HAH GELİYO BİTANE ÇİNLİ...
ŞİMDİ İYİ İZLE, ÖNCE ONU YOK
EDİCEM SONRA DA GERİ
GETİRİCEM...

OLUMLU YAPMA LAN BİŞEY MİŞEY
OLUR, BAŞIMIZ BELAYA GİRER. BİZ
GENE BİLDİĞİMİZİ YAPALIM...

OLMAZ HASAN, HEP AYNI
NUMARALARI YAPMaktan ÇOK
SİKILDIM, YENİ NUMARALAR YAP-
MANIN İNSANLARI DAHA ÇOK
ŞAŞIRTMANIN ZAMANI GELDİ...

BEN TUVALETE
GİDİYORUM...

Bİ DÜŞ-MÜŞ ALALIM YA, GEL Bİ
DÜŞ-MÜŞ ALALIM...

BU ŞEKİLDE ÇAŞIRDIĞIN SÜRECE
O FANTAZİYİ YAPMIYCAM OKTAY...

O ZAMAN BEN Bİ DÜŞ-MÜŞ
ALİYİM GELİYORUM...

PEKALA SEDAT BURAYA
KADAR...

MERKEZİ KİLİT SİSTEMİ VAR BU
ARABADA. İÇERİ TAHMİN ETTİĞİM
ŞEKİLDE Mİ GİRDİN HARUN?

EVET.
ÇAMURLUKLA
TEKERİN
ARASINDAN
GİRDİM
KEDİ GİBİ!

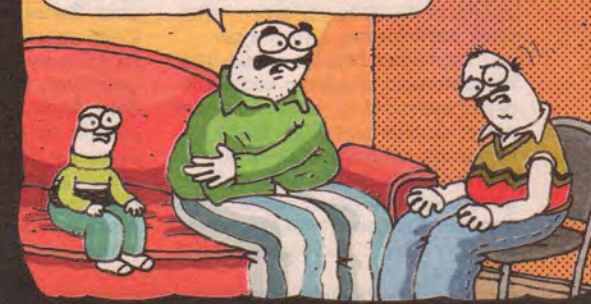

HAY
ALLAH!

TUVALETE GİDİCEM İKİ DAKKA DÜKKANDA
DUR DEDİM BÜTÜN BORÇLARI TOPLAMAM,
TOPTANCİYA ÖDEME VARDI BUGÜN ONU ERTELE-
MİŞ, YENİ MAL SİPARİŞ ETMİŞ Bİ DE, DOĞUŞTAN
ESNAF ABİ BU ÇOCUK, GEL SEN BUNU BENİM
YANIMA VER YETİŞSİN...

YA BEN OKUMASINDAN YANAYDIM YA.

YAPMA ABİ YAKARŞIN ÇOCUĞU
BAK. ÇOK YETENEKLİ DİYORUM...

Ananemin akşam 7'deki Twit'i

anane

uykuuuu nerdeysen çık gel artıkk..

3 minutes ago via web

bozzmurat Geleceğimizin garantisi çocuklar aslan max ödülle-
rinde en iyi pop erkek ödülü'nü bana layık görmüşler çok mutlu
oldum.Oraya gidiyorum. :)

2 hours ago via web

Ormanın Çocuğu

KENDİNİ BİLDİ BİLELİ BU ORMANDA
YAŞIYORDU. TÜM HAYVANLAR
DOSTUYDU AMA AYI VE JAGUARLA
BİRAZ DAHA İYİ ANLAŞIYORDU...
KAFALARI HER KONUDA TAM
UYUŞUYORDU...

BİR GÜN ORMANI KEŞFE ÇIKAN BİR KARLEYLE
KARŞILAŞTILAR. İLK KEZ KENDİ TÜRLÜNDEN
CANLILAR GÖRÜYORDU...

ORMANDAN ZORLA
KOPARILIP ŞEHRE
GÖTÜRÜLDÜ...
ÇOCUKLARI
OLMAYAN BİR
GİFT ONU
EVLAT EDİNDİ
VE OKUTTU...

EHLİLEŞTİ DİYE ESKİ ARKADAŞLA-
RINI UNUTACAK DEĞİLDİ. İKİ ÜÇ
HAFTADA BİR MUTLAKA JAGUAR
VE AYIYLA BULUŞUYOR, İRTİBATI
KOPARMAMAYA DİKKAT EDİYORDU.

ZÜRAFA NAPTİ YA?

İYİ İŞTE O DA...

KAPLAN
NAPTİ?

EVDEKİLERSE BU DURUMA ŞİDDETE
KARŞI ÇIKIYORDU...

ORMANDAKİ
ARKADAŞ GRUBU
ARASINDAKİ
MUHABBETİYLE
OKULDAN
ARKADAŞLARI
ARASINDAKİ
MUHABBETİ
APAYRIYDI.
BU SEBEPLER
İKİ ARKADAŞ
GRUBUYLA
AYNI ORTAMDA
BULUNMAMAYA
ÖZEN
GÖSTERİRDÜ...

AMA BİR GÜN HİÇ BEKLEMEDİĞİ BİR ANDA İKİ ARKADAŞ
GRUBU KARŞILAŞTILAR...

NAPİYOSUN LAN GÖTAN?

A'NE ARIYORSU.
NUZ BURDA?

DAĞCIKLIK KÜLLERİ
OLARAK BU HAFTA
BURDAYIZ BİLİYOR
MUSUN? MAIL ATTIK
HERKESE...

GÖTAN MI? GÖTAN DİYE Mİ
ÇAŞIRIYORLARMIŞ GÖKHAN'I
KENDİ ARALARINDA??

MECBUREN BİR YERE GEBİP OTURDULAR...DAHA ÖNCE HİÇ BU KADAR
GERİLDİĞİNİ HATIRLAMİYORDU...

HANİ BİR KERESİNDE CEYLAN LEŞİ YİYORDUK
SENLE DE ŞEY OLMUŞTU...ONU ANLATIRSA...

YAA BOSVER
ŞİMDİ...

SEN CEYLAN LEŞİ Mİ YİYORDUN?

Bİ DÖNEM YEMİŞTİM YA ÖYLE,
ŞİMDİ YEMİYORUM...

NOLUYO YA? NE BU TAVIRLARI?
BİZ HALA YİYİYORUZ, NE BU
ŞİMDİ?

BİR KİŞİ EKSİKSİZ ABİ.
NAPICAZ? KİMİ, ÇAĞIRICAZ?
GELİYOR KİMSE...

SENİN ORMANDAN BİR
ARKADAŞIN VARDI, JAGUAR...
ONU ARASIN GELİR Mİ?
KALEDE DURSA YETER.

YA GELİR DE... İKİ YILDIR
GÖRÜŞMÜYÜZ... AYIP OLUR.

SKTİRET
ARA SEN.

YA...

İYİ...

BİP
BİP BİP

ARIYOR...
O ARIYOR...

BİT
BİT BİT

ben

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Memleketlerden birinde yolda öyle
yürürken, oniki yaşındaki bir çocuğun
babasına, **alaasmarladık ootuzüç,**
alaasmarladık ootuzüç diye gerdan
kır kır oyun oynadığını gördüm, bir
an aklım çıkacak gibi oldu. Çünkü öyle
mal gibi yolda yürüyordum, bir anda
çok sarsıldım. Çok sahici bir gerçeklikti.
Hiç gereği olmayan. Off, resmen
bunalıma girdim ben.

æ Recep Tayyip
Erdoğan çok ilginç
bir şey yapıyor, önce
acıyıp bir şey
söylüyor, üç çocuk
diyor mesela,
koscoca nükleer
santrali
evlerimizdeki tüp
gaza indiriyor, bu
arada korkarım
kastettiği piknik
tüptür, neyse ne
diyordum, acayıp bir
şey söylüyor, **yahu**
diyor insanlar ne
acıyıp, olur mu
öyle yahu diyor
insanlar, sonra
Recep Tayyip

Erdoğan, aynı acayıp şeyleri başka başka
yerlerde de söylüyor, bu defa insanlar,
ağabey bu kadar acayıp bir şeyi bir
daha söylediğine göre o kadar da
acıyıp değil mi acaba söylediği şey,
bir haklılık payı olabilir mi acaba
diye içten içe düşünmeye başlıyorlar,
ve bir süre sonra da Recep Tayyip
Erdoğan'ın aslında acayıp değil, gayet
doğru şeyler söylediğine inanıyorlar, ve
galiba Recep Tayyip Erdoğan da tam
olarak bunu yapmak istiyor,
acıyıpklarının kabul görmesi için bu
yola başvuruyor, gerçekten çok acayıp.

æ Trenle İzmit'e giderken istasyonu
kaçırıp, ama hep anons yapıları bu
defa yapmadılar ama, Arifiye'ye kadar
gidip, yarım saatlik bir yoldan
bahsediyorum, sonra orada tren
bekleyip bir yarım saat de öyle yol
çektikten sonra İzmit'e gücbe-
la varabildiğim de var. İnsan kendini
öyle bir mal hissediyor ki, pek kötü
oluyor. Bir de dönüşte de fena paranoya
yaptım. Ya bu defa da İzmit'i kaçırırsam

ve Haydarpaşa'ya
geri dönersem ben
ne yaparım diye
acıyıp tırtım.
æ Gidek diyen
adamla
gitmeyeceksin de
kimle gideceksin.
æ Kaslı dövmek
kadar da büyük bir
tatmin duygusu yok.
æ Katı margarin ne
yapsan olmaz adamı
oldu ya.
æ Memleketlerde
sahne sonraları
eşantiyon otel
kalemle imza da
verdiğim oldu zahir.

æ Bohem'i bitiren kelime vardiya'dır.
æ Her şeye evet de Nihat Doğan taklidi
de yapılmasın be artık. Biraz bir seçicilik
be. Lütfen.
æ Aklına bluz düşen bir kadın iptal bir
kadındır.
æ Bir öğrenciyi en mutlu eden şeylerden
biri de pisuvaya öğretmeniyle birlikte
yan yana içmek zahir.
æ Usta pantolonu giymiş kadın. Neyin
peşindesin. Hadi onyed onsekiz
yaşlarında kız olsan, modadır derim,
olmadı isyandır derim, peki sen neyin

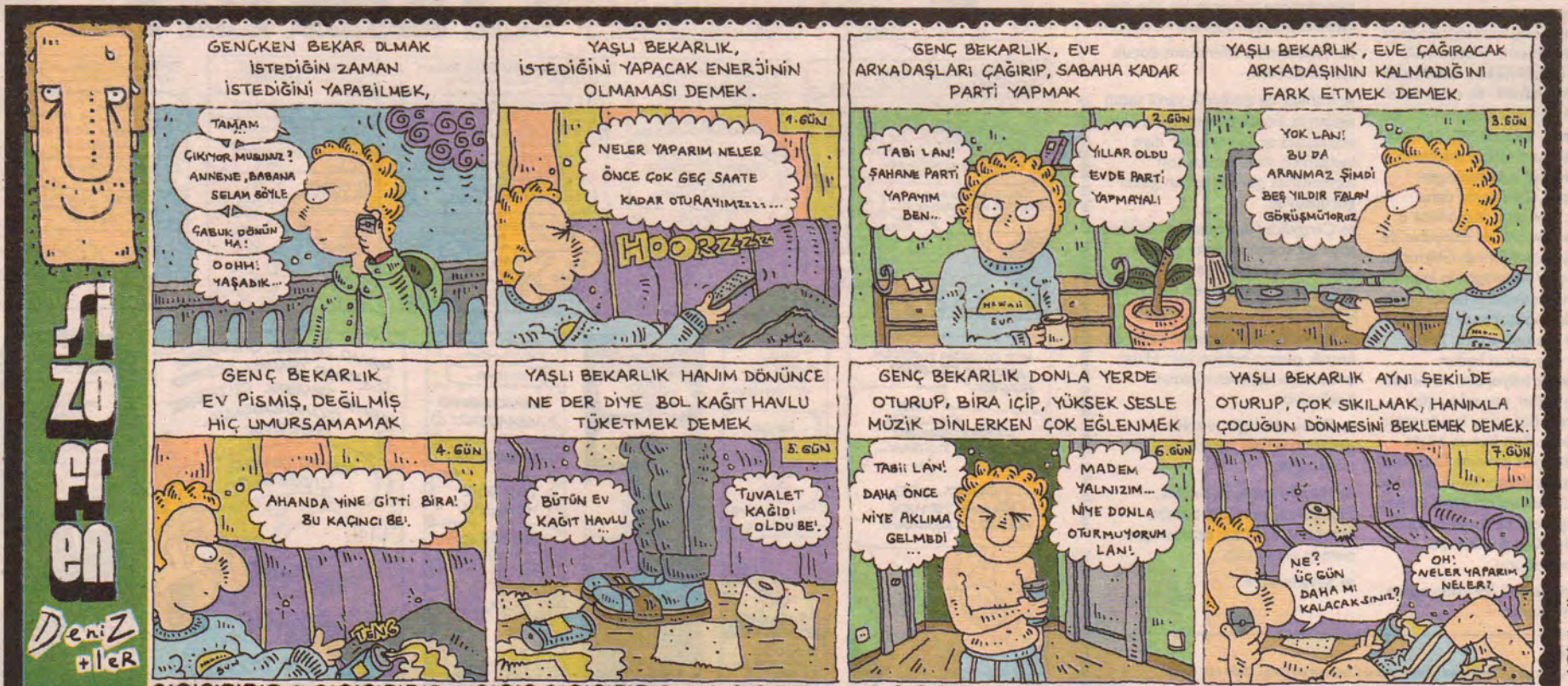
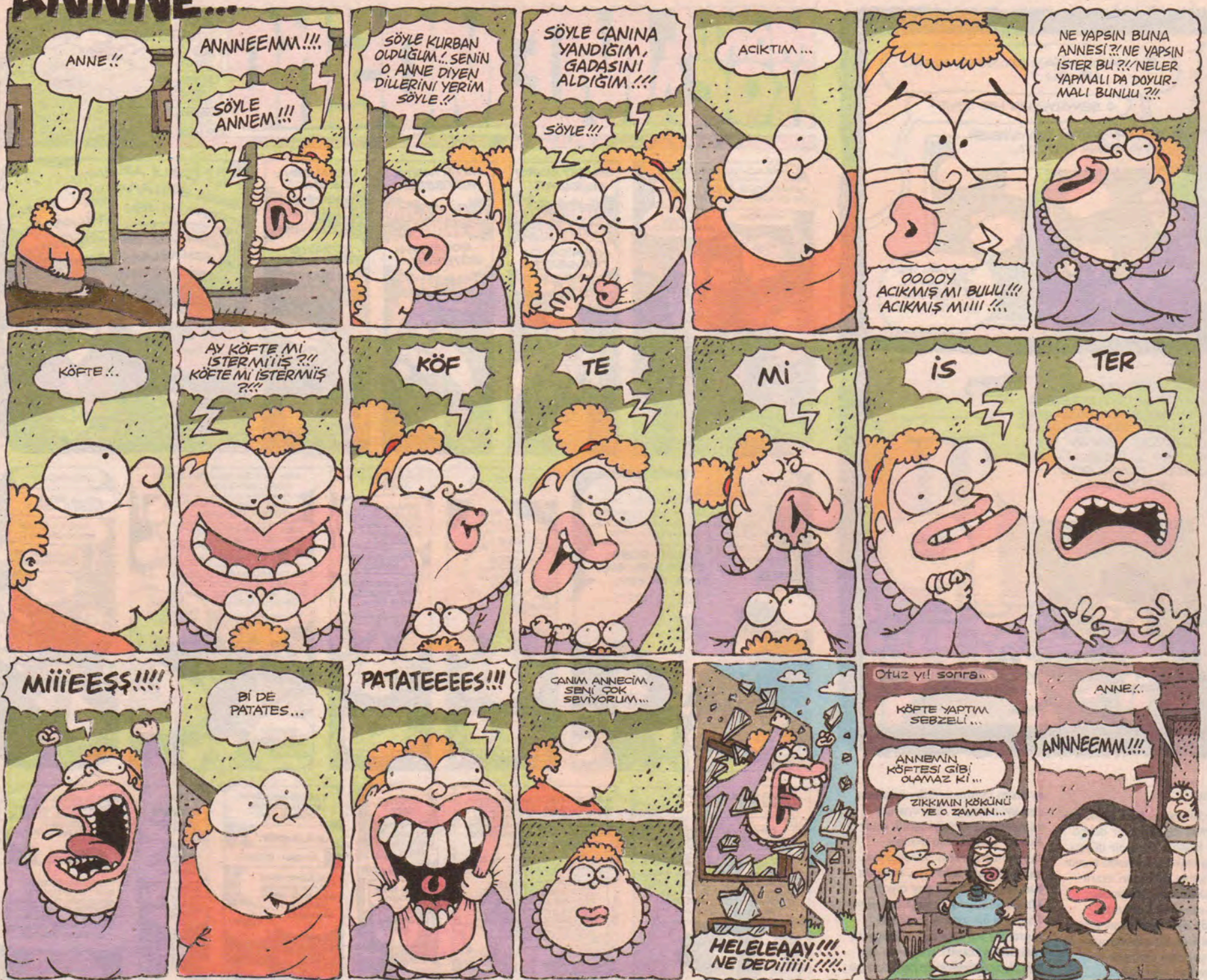
KAMİL SEVEN ADAM

Aslında var ya,
insan en çok
kendini sevecek...
Valla bak...

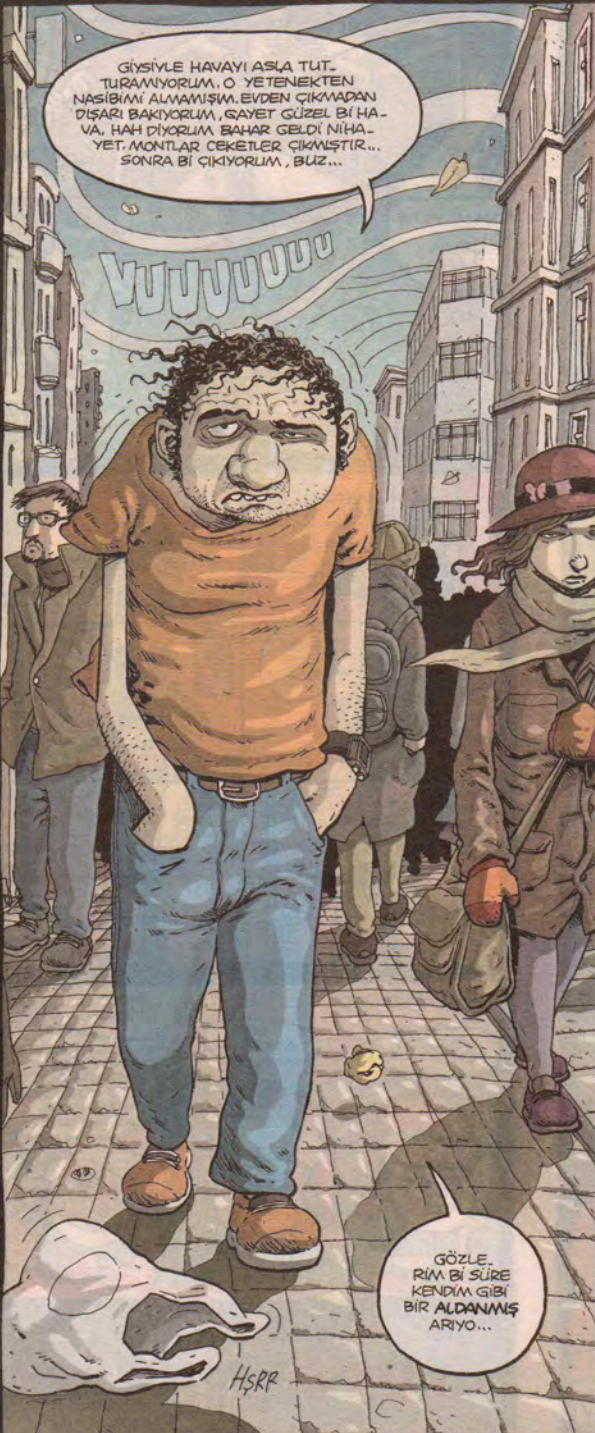
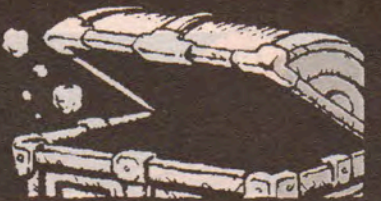
Öyle diyosan
öyle olsun
abi...

Öyle diyortum
tabi
yrraam...

Sandık İÇİ

ERSİN KARABULUT

EĞER CADDE BOYUNCA BENİM GİBİ 5 KİŞİ GÖRÜŞSEM NİSPETEN NORMAL SAYILIRIM. AMA SADECE BİR KİŞİ GÖRÜŞSEM, YANINDAN GEÇERKEN ŞUNU SÖYLEDİĞİNİZ İNSAN VAR YA, O BENİM.

TEKNO-WEAR
sunar

TAŞINABİLİR GİYSİLER

Taşınabilir Giysiler, diğer adıyla "askı"lar, günlük hayatımızda kullandığımız flash disk'lerle aynı mantıkta çalışmaktadır.

1

2

Giysi Store'larımıza internet üzerinden erişebilir ve tişörtten pantolona, kazaktan şapkaya, milyonlarca giysiye internet üzerinden ulaşabilirsiniz.

İnternet üzerinden satın aldığınız giysi kombinasyonunu taşınabilir askı'nıza yüklersiniz. Her askının bir üst, bir alt, bir şapka, iç çamaşırı, takı, çanta ve bir çift ayakkabı bölümü bulunmaktadır.

3

Giysilerinizi yanınızda kolayca taşımaya olanak tanıyan bu sevimli minik dostlarımız sayesinde, sokaktayken, sinemadayken, kafedeyken, kısacası istediğiniz yerde kolayca üstünüzü değiştirebilirsiniz.

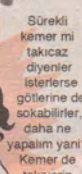

HAVA SICAKMIŞ YAA DEĞİŞTİRCEM BEN ÜSTÜMÜ.

Askı'lar, özel olarak geliştirilmiş bir kemere yerleştirilir ve çalıştırılır.

4

VOİİİ

Sürekli kemer mi takıcaz diyenler isterlerse götlerine de sokabilirler, daha ne yapalım yani? Kemer de takıverin.

5

Unutmayın, Taşınabilir Giysiler esasen hologramdır. Yani görüntüden ibarettirler. Isınma ve serileme ise, hologramın kendi içerisinde barındırdığı enerji sayesinde olur. Bu şekilde asla üşümez ya da terlemezsiniz.

6

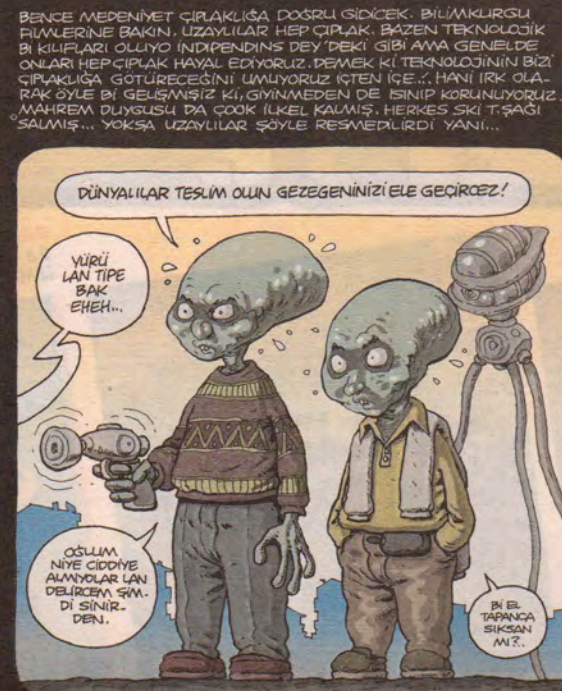
Üstelik birden fazla askı taşımak isteyen kullanıcılarımız için Gardrop adını verdiğimiz toplu taşıma kiti, iki askı alana ücretsiz!

Betelli anelere özel olarak tasarlanmış, emzirirken sadece meme ucu açılan modellerimiz internet sitemizden satışta sunulmuştur.

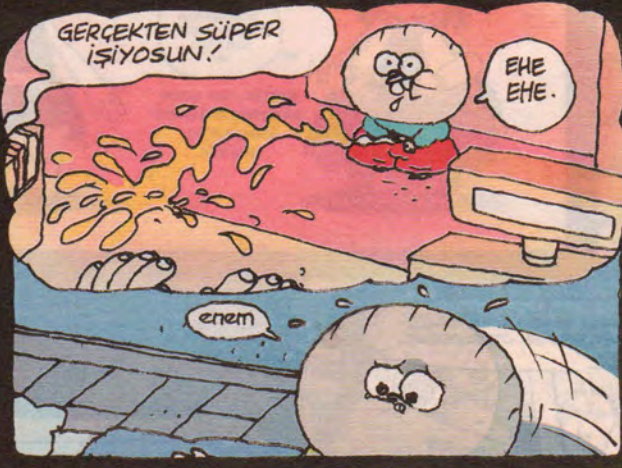
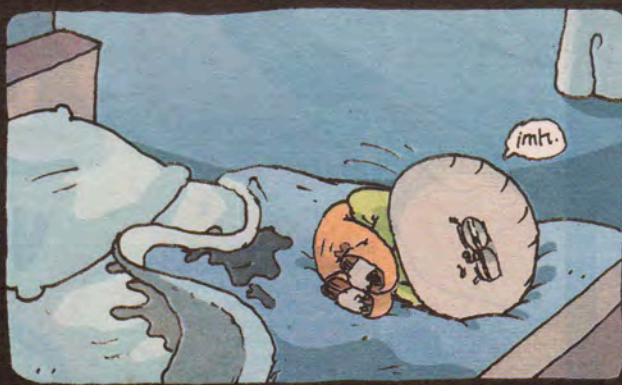
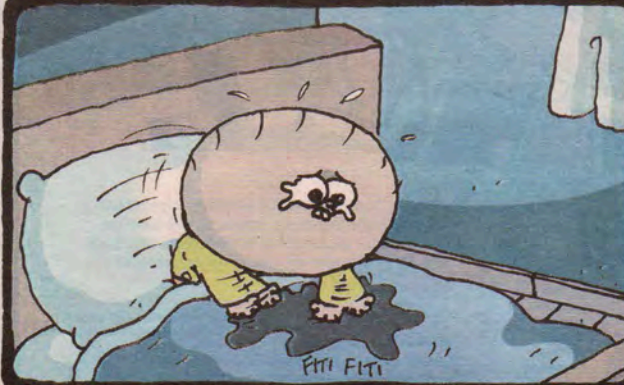
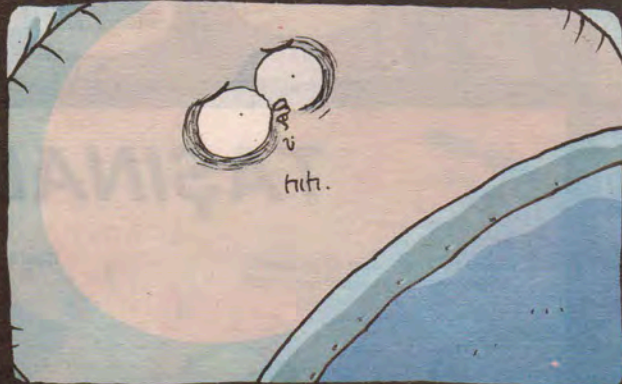
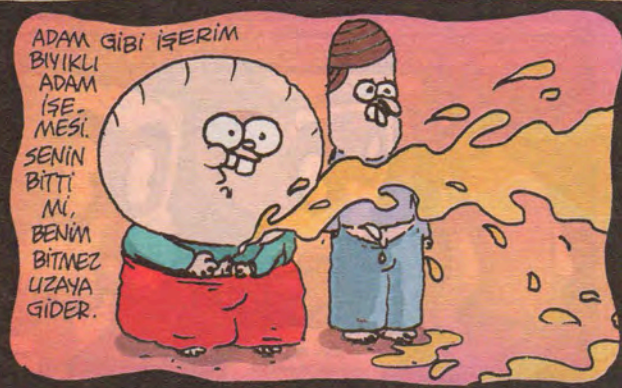
TAŞINABİLİR GİYSİLER!
Tam da siz giysiyle mevsimi tutturamayanlar için...

ZATEN 2011 YILINDA NE GİYSİSİ LAN HALA? HİÇ AKLI NIZA GELİYÖ MÜ BİLMİYORUM. KÖKÜK GELİYÖ BAZEN BA-NA. ÜZERİNE KUMAŞTAN BİŞEYLER GEÇİRİYOSUN. ÖYLE DURUYOSUN. HAYVANLAR NE GÜZEL OH ÇIPLAK ÇIPLAK RAHAT RAHAT DOLAŞIYOLAR. OTOBÜSTE METRODA FİLAN BÖYLE YAN YANA DURUYORUZ YA MEDENİ GİBİ.

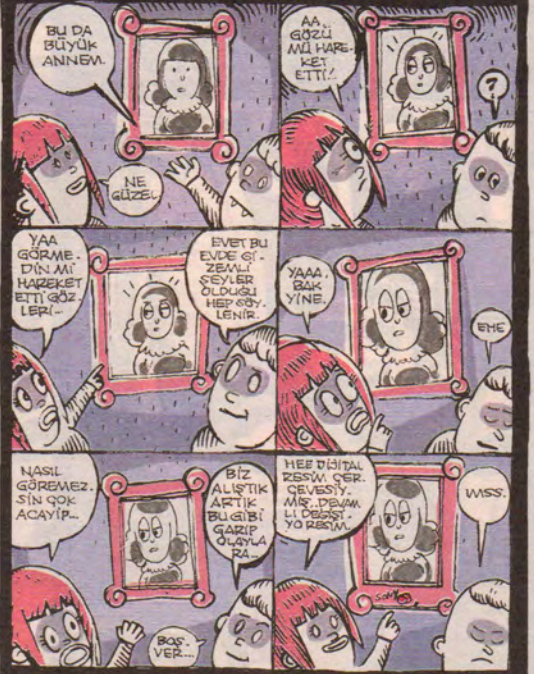

fırat...

uğur
gürsoy

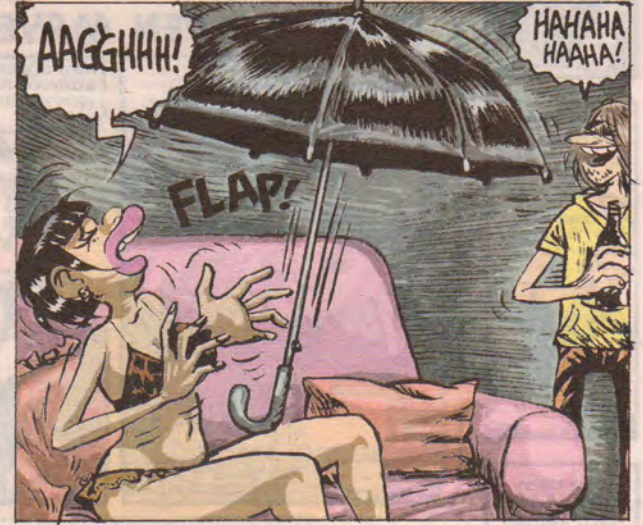
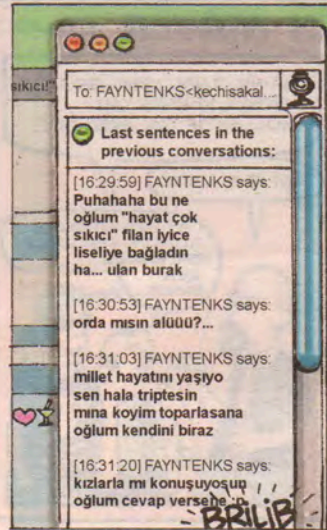
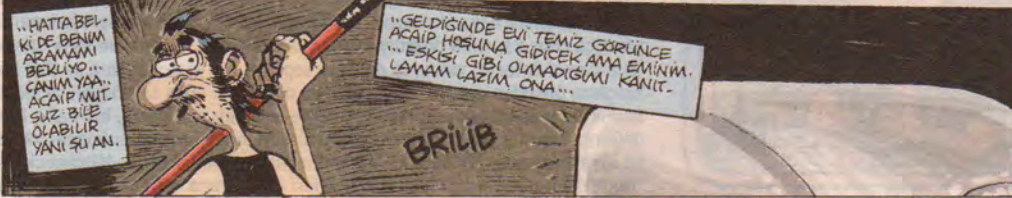
YAVUZ ÖZTÜRK

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizer oky

Tribal

Grafiksyon

Vay evde mısır patlatıp
sinemadan aldığın popcorn
kutusuna koymalar ha!

Cengizüstü.

Film koyduğum...
Hadi gel beraber
izleyelim...

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

"..Hayatın ufakık, ama zorlu ve de endişe dolu sonsuz engelleri gibi, buruşmakta olan kağıdın üzerindeki yüzlerce dağınık sivri çıkıntı da, avuç etime minik iğneler gibi batarak, kapatmakta olduğum yumruğumun içinde bir bir eriyip giderlerken; kağıt topağı yavaşça, sivri köşeli, o âsi şeklini terk edip, kararlılığımıza teslim olan tatlı bir yuvarlaklığa bürünürken!.."

Tavuk çiğeri bakıyorum. Açılışında, önünde tinerici palyaço çocukların dans ettiği Et Salonu burası. Az ötemdeki reyoun, hazır yoğrulmuş köfte camekânının önünde, inanılmaz vücut ölçülerine sahip bir kadın durmakta. Aniden fark ediyorum onu. Ve şaşırılmış gözükerek, yanlışlıkla g.tüne filan bakmamak için, yılların verdiği tecrübeyle başımı ışık hızıyla, vitrindeki dalaklara, kanlı yüreklerle çeviriyorum. Tanrım, dönüp, iki saniye de olsa göz atmam lazım! Faydalı bir hayâl malzemesi olabilir, önümüzdeki uzun, yalnız geceler için. Arkamda (arkama da bakmıyorum, oldukça dikkatliyim, kıpırdamıyorum pek!) bir ses işitiyorum: "Hanfendi, onlar da gayet lezzetlidir, bugün paketlendiler daha!..". gibisinden, detaylıca ve bağırarak bir tavsiye gönderiyor seksi kadına, arkamdaki tezgâhtâr. Herkesin girip çıktığı böyle dükkânlarda, ağzı laf yapan çalışanların, mesleki birşey önermekle, hafifçe kur yapıp laf atmak arasındaki çizgide oynasın, zekice sözleri bunlar. Veya benim içim kötü, bilmiyorum! Kimseciklere de bir zararım yok hani. Orda, etliye sütlüye karışmadan, önündeki camın ardındaki tavuk ciğerlerine göz atıyorum. Yahnisi, güzel olur da. Bir de o minik kalpleri, ayıkalsalar keşke ciğerlerden! Nefret ediyorum ciğerlere-yapışık satıkları bu kalplerden. Tıpsız bir kalp zaten; tavuk işte! Kalp dediğin, yarım elma gibi, hafif yuvarlak ve ortası kıvrımlı olur; kağıda kolay çizilebilir herkesçe! Şu, az önce bahsettiğim, "kötü-iç" meselesi aklıma geldi tekrar. Ne kadar da derin, süpermen gibi bakan gözleri var ki, herkesin içini cam gibi görüp, "İçiniz kötü sizin!" diyorlar hemen. Bu tuhaf suçlamaya maruz kalmak, dünyanın en kolay işlerinden biri. Yıllar önce, sanırım meşhur Tv starı Reha Muhtar'ın sunduğu şu magazin-reality-tartışma programlarından birinde, savunmasız bir adamı suçlamışlardı gene çabucak. Hatırlamıyorum tam. Kabaca: "Ama, yani kadının mini eteği var, tahrik olabilir insan," demişti adam, dürüstçe. Kameranın, ara sıra bacaklarına züm yaptığı bir manken konuk, hiç beklemeden o harika etiketi yapıştırmıştı: "Sizin, içiniz kötü!". O yüzden, içimdekileri, içerde tutmalıyım ben de. Dışarı fazla çıkarmamalı; çok zorda kalırsam, içime, içimde bir yerlerde kısa gezintiler yaptırma... Tavuk ciğerinin kilo fiyatı, çok fazlaydı. Yolumun üstündeki başka kasapları bakardım artık. Mağazanın içinde, diğer ürünlere bakarak yavaşça çıkış kapısına doğru yürürken; arkası yağlı, kırmızı ve ıslak etlerle dolu camekânların, yumurta dolu bir sepetin, bir yazarkasanın ve diri bir kalçanın önünden geçtim. Hayattaki, en doğal, art niyet taşımayan ve hiçbir kopukluk bulunmayan, mükemmel bakışlardandı bu. Hatta, bir bakış bile değildi. Yanıma doğru göz atarak yürürken, bakışlarının önündeki varlık ve eşya sırasında, bir de seksi kadın kalçası bulunmaktaydı. Hitchcock'un, "Rope" filminde yaptığı kamera geçişleri gibi, oraya gelince film durmuştu anlık, sonra tekrar devam etmişti, seyirci fark etmeden.. Ben dışarı çıkarken, içi pek temiz tezgâhtarın, erotik bayan müşteriye tavsiyeleri devam etmekteydi. Sorsanız, "Ne alakası var lan. Yardım edicem tabii oğlum, görevim!" derti anında, hiç teklemeden ve yurdış bir refleks-gönül rahatlığıyla. İçi-kötü olan ben ise, bir insan kalçasına baktığım (mecburen "gördüğüm") için, kimse daha bişeycik demeden, suçlanma endişesiyle ardı ardına, itinalı açıklamalar yapıyorum. Bu, gizleme çabaları, veya tedbirleri diyeyim; ne kadar insan ve ne kadar hayvan olduğumuzla ilgili doyurucu bilgilere ulaşmadan, sona ermeyecek.

Tavuk ciğerinden gayri, bir de yastık bakındım, yolumun üstündeki mağazalara. Ucuza, uygun fiyata satın aldığım Çin malı üçlü kanapemin, kol-kafa dayama yerleri yok maalesef! Bu eksikliği, çeşitli yastıklarla gidermeye çalışıyorum. Uyku yastığımı getirip koyuyorum bazen arkama ama; olmuyor o. Yeşil renkli, kadife kılıflı, kocaman bir yastık var salonda. Onu denedim; kanapeden düşüyordum. Yastık, beni itti! Şu kare biçimli, küçük, işlemeli yastıklardan var bi tane de. O, dışımın kovuğuna bile gitmedi! Kafamın altına koyduğumda, orda bir yastık var mı yok mu, yoksa direkt kanapeye mi dayadım kafayı, anlamamıştım bile. Şöyle, imparatorlar, padişahlar gibi, kalçamı yana kıvrarak, dizlerimi karnıma büküp çekerek, yorgun ve büyük kafamı uygun yumuşaklık ve boyuttaki bir yastığa ne vakit yaslayacaktım? Kime sorsam, "Yok bizde yastık," diyordu! Bazi dükkânlarda vardı ama, onlar çok aşırı dekoratif şeylerdi! Bir kumaş mağazasındaki adam, üzeri Osmanlı işlemeli, artistik, ufakık bir yastık için, 150 lira gibi abuk sabuk bir fiyat vermişti. Sonra, bu işlemeli, süslü yastıklarla işim olmadığımı anladım, ve pazarda, sliken yastıklara gördüm. "Slikon!" tanımlaması itici geliyordu ama, dokunması fena değildi aslında. Yanlız onlar da, iç-yastıktı! Yani kılıfları yoktu. Bir de uygun kılıf bakınmak gerekcekti. İş, gittikçe zorlaşınca ve anlamayacağım biçimde karmaşıklılaşınca, yastık arama uğraşıma bir dönem son vermiştim. Son günlerde, tekrar nüksetti bu bakınma ihtiyacı! Daha önce yaptığım tüm aramalar ("iki yıl boyunca, seveceğim uygun bir Tuzluk aramam", müzisyen Cigül'nin orijinal Cd'sini aylarca aramam, "Asimov'un, Kan Damarlarında Yolculuk romanını aramam", "Çocukluğumdaki sarı kahve fincanına benzer bir Fincan aramam", ve en son, "Evin boş duvarına uygun, dekoratif, ilginç bir resim aramam") gibi, bu yastık araması da en çok, etrafa bakınmayı gerektirdiği için hoşuma gittmekteydi! En boş ve sıkıcı günlerimde, "Yastık arayacağım!" diye dışarı çıkıyordum yüzüm gülerек, içimdeki o tatlı heyecanla. Bulamamak, hiç mühim değil. "Aramış olmanın" verdiği garip bir iç-huzurla, kafam o akşam kanapede devrilmeden, dik de durabilir!

Tabii, bu güzel ve heyecan verici oyunlar, bir yere kadar. Nihayetinde bulmak lazım! Sağlıklı, mantıklı hareket eden bir insanın yapması gereken bu. Öncekilerin, tümünü buldum. İnşallah yastık aramasında da başarılı olurum mükemmel bir şekilde! Yeni, farklı bir "aramaya" başlamak için, mevcut aramanın bitmesini dört gözle bekliyorum. Küçük bir "arama motoru" bile geliştirdim. Katı limonatayla, o yoksas, sıvı Caciıkla çalışıyor. İçine az bişey, tarçınla "arama aroması" da katıyorum. Dışından akıtıyor az asfalta. Gayet sessiz bi motor aslında, fakat çok kırıltılı!

RETRO GOLDEN MAYER SUNAR: NİSAN/20/2011

RETRO GOLDEN MAYER SUNAR: HEYYO...CEO..

RETRO GOLDEN MAYER SUNAR: AH ŞU KARANLIK ORTAÇAĞ!

RETRO GOLDEN MAYER SUNAR: ANADOLU MİTOSLARI(1)

Mermilerden
zik zag'lar
qizerek tim-
sahtan da
ağızına dal
sikiştirarak
kacip kurtul-
durt yıllardır.
Bal akiyo
g.türden
resmen...

70'li yıllarda
Sultanahmet-
ten, Katman-
duya sex
otobüsleri
kalkıyor-
muş
abi...

Doğru.
Ben eski
istti'ciyim
bilirim!

KODADI: YEŞİL!

Yanak tüyleri-
me sıcak
ağda ile giri-
şildikten
sonra ki
nane ferahlığı
esintisini
hiç birşeye
değışmem

Abi bak
zebraya
biniyorum
!!!

Baarma
lan/Dünyada
ilk ve tek yap-
mış gibi...

Lan hem
kurt-Adam
hem vampir
olduk ayrı
anda...

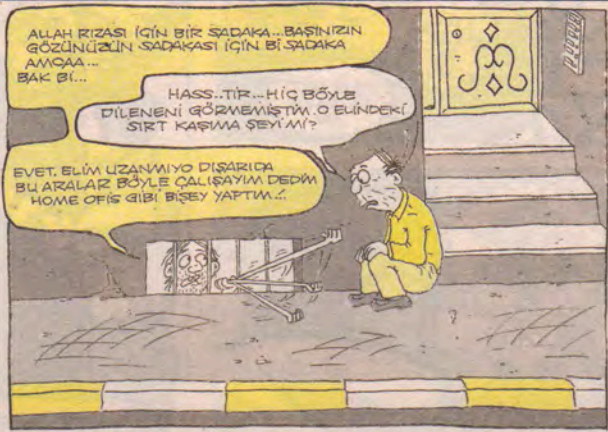
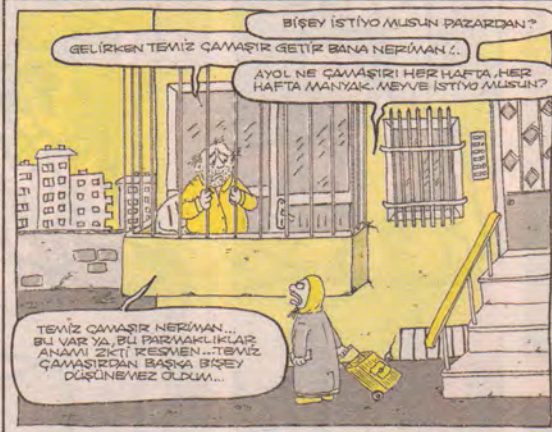
Yakışır
abimez...

Siyah tırnaklı
kömürcü rolü
için verilen
ilanla geldiniz
demek...

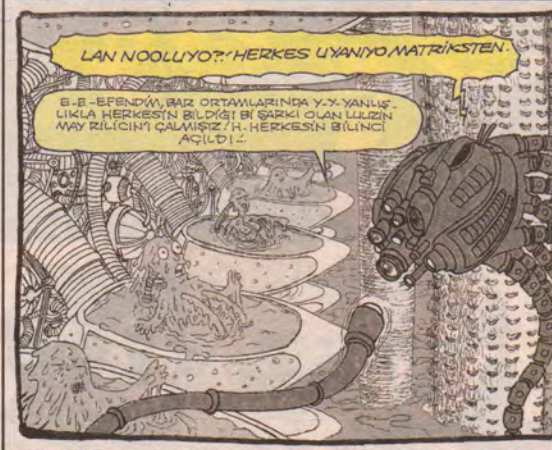
Akşamsefası

gelen kutusu

Özkan TARHAN

Barış ÖZKAN

Oktay KAYA

Onur GÜRLEYEN

Özgür Artan KAHYAĞÖLÜ

C. Çağlar ÖZDEMİR

Uğur CUHACI

Halil ÜNAL

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 21 Nisan 2011 | Sayı: 190

Haftalık Yayın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kalligraf:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

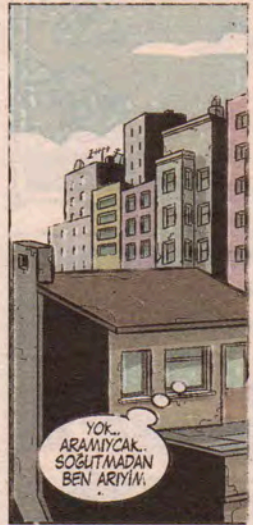
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Bir yalan iki kadın

Rağbet gören bir erkek modeli çoğu kadın üzerinde işe yarar. En azından başlatmak için doğru bir adımdır. Tıpkı katalanlık bir dükkanın daha fazla müşteri çekmesi gibi. Kadınlar alışverişi sever çünkü.

UYKUSUZ

Artık üniversiteye giremiycem diye moralini bozma şifresiz çocuk..
Bak çılgın projeyi duydun, yakında dev kanal inşaatı başlayacak
orda çalışırsın, nerden baksan 10 sene sürer... Hadi yine
şansın döndü, kendine iyi bak şifresiz... ÖPS.

Ali
ÖSYM Başkanı

Geometri Soru Bankası

I. II. III

UYKUSUZ

ÖSYM, YGS'deki şifre iddialarının ardından ALES'te bir skandala daha imza attı. ALES'te sınava giren yaklaşık 500 kişi, hatalı soru kitapçığı yüzünden zor durumda kaldı.

Tayyip Erdoğan'a "Sen 10 bin milisinle Taksim'e gel, ben de bin bozkurtumla geleceğim," diyen Devlet Bahçeli'den sonra, BBP Genel Başkanı Yalçın Topçu da, "Bir yere gidilecekse ben alr Alperenleri götürürüm," dedi.

Van'da camiye saklanan göstericilere "Öğle namazı kaç rekat?" diye soran ve yanlış cevap verenleri gözaltına alan Emniyet Amiri Kenan Özkan'ın 'uyuşturucu çetesi'ne yardım'dan yargılandığı ortaya çıktı

23 Nisan özel gündemiyle toplanan TBMM'de başörtülü bir kadın ve eşi dışarı çıkarıldı.

ÖSYM başkanı Ali Demir'in "şifre yok" açıklamasından tatmin olduğunu söyleyen Tayyip Erdoğan, gerçek ortaya çıkınca yeni bir açıklama yapmadı.

ALO ALIÇIM ÇOK İYİDİN... TATMİN HALA DEVAM EDİYOR...

Türkiye, ABD'li silah şirketi Sikorsky ile 109 helikopter için 3.5 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Obama, bu anlaşmadan kısa bir süre sonra yaptığı açıklamada, 1915 olayları için "soykırım" yerine "büyük felaket" diyerek hükümeti sevindirdi.

BÜYÜK VOLİ... PARDON, BÜYÜK FELAKET...

Kemal Kılıçdaroğlu, genel başkan seçildiği tarihten bu yana ilk defa "Alevi" kelimesini kullandı.

ABİ BEN ARKANA GEÇİP SÖYLENMESİ GEREKEN YERDE ALEVİ DİYECEM...

YERLER Mİ?

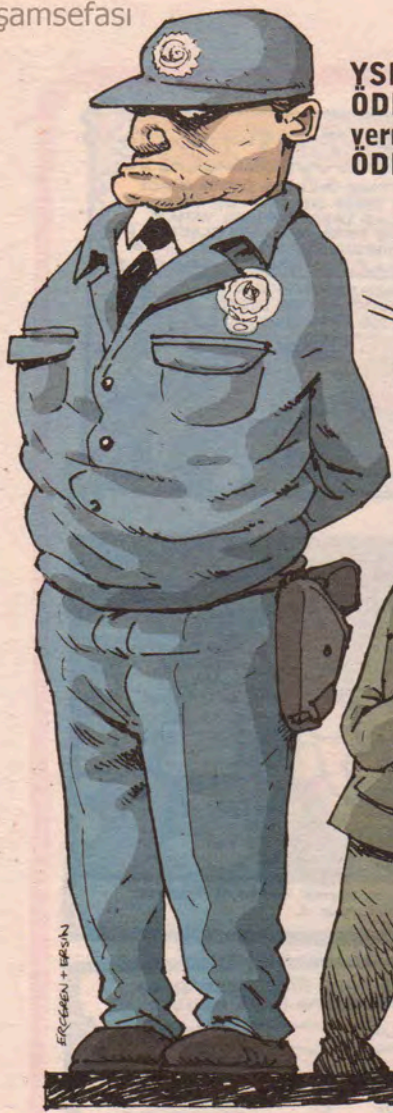

Şanlıurfalı er Fevzi Alabay, tedavi için gittiği GATA'da kobay olarak kullanıldığını ve vücudunun sağ tarafını kullanamaz hale geldiğini öne sürdü.

İçişleri Bakanlığı, Antalya'daki bira festivalinde bir gencin ölmesi üzerine "Halkı içki içmeye teşvik ve ölüme sebebiyet" iddiasıyla Belediye Başkanı Mustafa Akaydın hakkında soruşturma açtı.

YSK, evraklarını tamamlayan ODP'nin seçime girmesine izin vermedi. Durumu protesto eden ODP'lilere polis müdahale etti.

SEÇİMLERE GİRMEKTE İSRARLILAR... ONLARI ANCAK SEN İKNA EDERSİN...

YSK

KAÇ YIL OLDU?

• Son kitabı "Domino"nun tanıtımı için bir alışveriş merkezinde domino taşları gibi dizilmiş 2500 adet kitabını noter huzurunda deviren Yazar Abdullah Koçoğlu, bir sonraki kitabının tanıtımını su altında 'ıslak imza' ile yapacağını açıklayalı 1 yıl...

• Bakan Veysel Eroğlu, kendisinden iş isteyen kadınlara "Evdeki işler yetmiyor mu?" diye soralı 2 yıl...

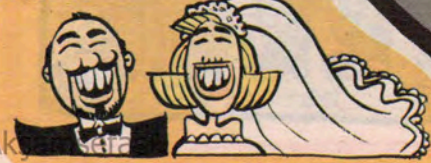

• Şarkıcı Keremcem, "İlişkide en büyük hediye benim âşık olmam. Ben âşık olduktan sonra sorun yok," açıklamasıyla kadınları rahatlatmalı 5 yıl...

• Türk lirasında 6 sıfıra veda edeli 6 yıl...

• İngiliz hakem Martin Sylvester, maç esnasında oyuncuların birine yumruk atınca, kendine kırmızı kart göstereli tam 13 yıl olmuş.

Arkadaşımız Barış Uygur evlendi. Arın ve Barış'a mutluluklar diliyoruz. UYKUSUZ

91 YILDIR ANLAMIN PEŞİNDE

23 Nisan kutlamalarında bir türlü bitmeyen "günün anlam ve önemi" konuşmaları nedeniyle soğuk havada uzun süre "anlamı" bekleyen çocuklar dondu.

BİLİYORUM KÜÇÜK. BUNLAR SEVİNİŞ GÖZ-YAŞLARI!

Şirnak'ın Silopi İlçesi'nde 7 yaşında iki çocuk "polise taş attıkları" iddiasıyla gözaltına alınarak İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

İFADENİZİN ALTINA Bİ İMZA ATIN ŞURAYA...

ATAMAYANI ATARLAR
Üniversite öğrencisi Tayfun Yıldırım, Bakan Mehdi Eker'in katılmaktan son anda vazgeçtiği bir etkinlikte, "havaya yumurta kaldırdığı" gerekçesiyle kaldığı yurttan atıldı.

ALİŞVERİŞ FİSİNİ ELE GEÇİRDİK TAYFUN. BİR KOL YUMURTA ALMIŞSIN. BAŞIN BU KEZ BÜYÜK BELADA...

BEKLEYİN ÇEKETİMİ ALAYIM!

İÇİMİZDEKİ DP'Lİ

Turizm ve Ulusal Egemenlik Haftası nedeniyle çeşitli ilköğretim okulları, öğrencilerini Minyatür Amasya Müzesi'ni ziyarete götürdü. Fakat giriş ücreti olan bir lirayı veremeyen yaklaşık 200 öğrenci müzeyi gezmeden geri döndü.

LAN OĞLUM Bİ LİRA LAN BUGÜN Bİ LOUVRE MÜZESİNİ GEZSENİZ 50 EURO'DAN BAŞLIYOR...

SSS, Bİ TEK LİK YOK MU?

KAKA ARTIK SORUN DEĞİL

Her seçim dönemi, sonraki yıllarda birer mizah ögesine dönüşecek vaatler sıralayan siyasiler bu seçim dönemi içinde çalışmalarına başladılar. Kemal Kılıçdaroğlu, "Her aileye en az 600 TL", "Her doğan çocuğa yarım altın, süt, bebek bezi..." vaad ederken, Tayyip Erdoğan, "Her öğrenciye tablet kitap" ve "Her öğrenciye doğrudan harçlık" vaatlerinde bulundu.

AĞILAN SANDIK SAYISI 1200...

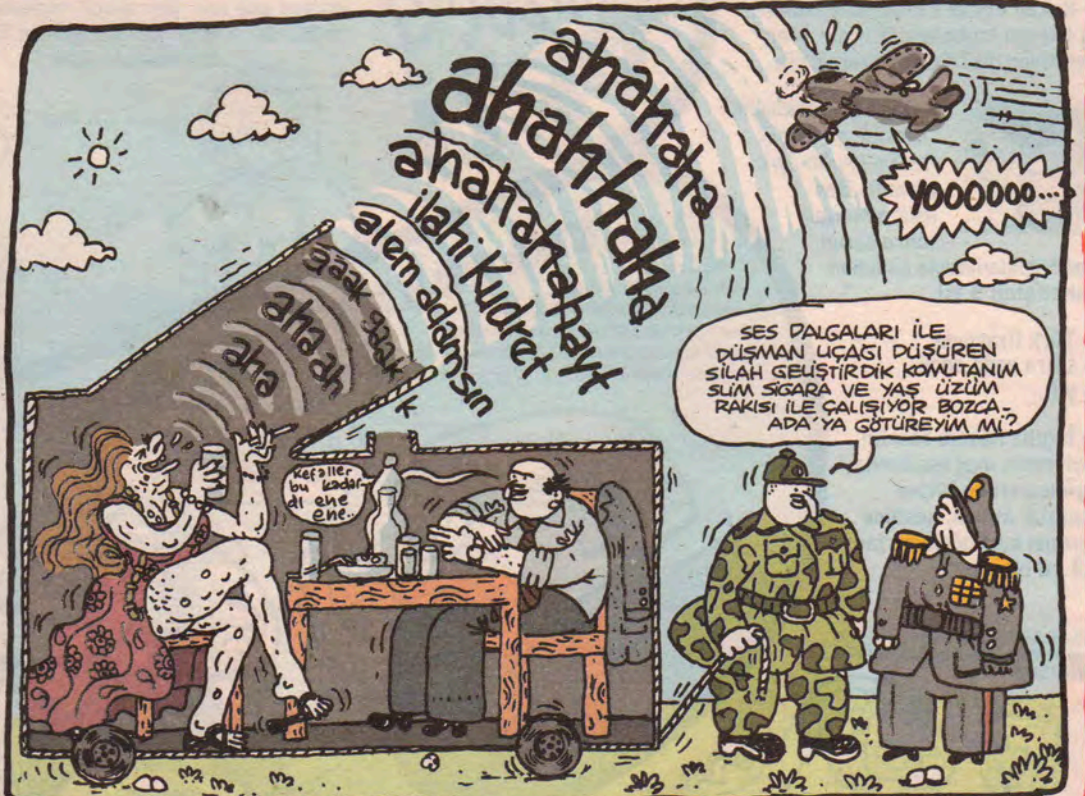
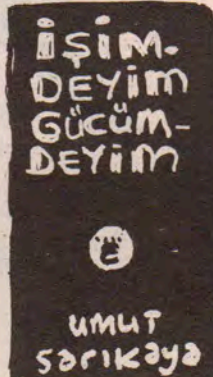
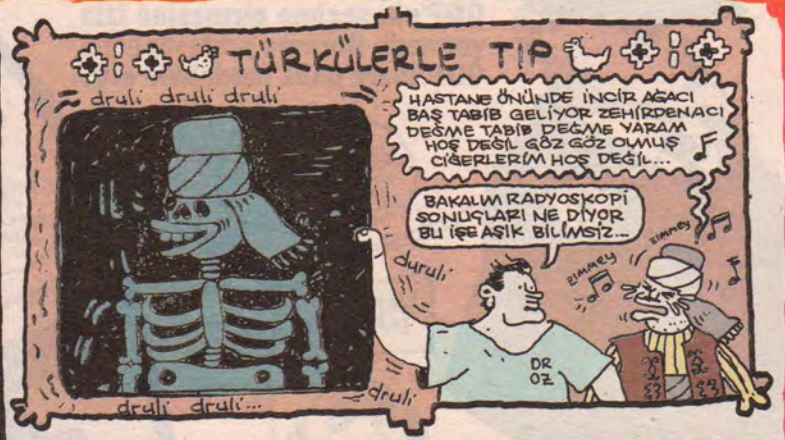
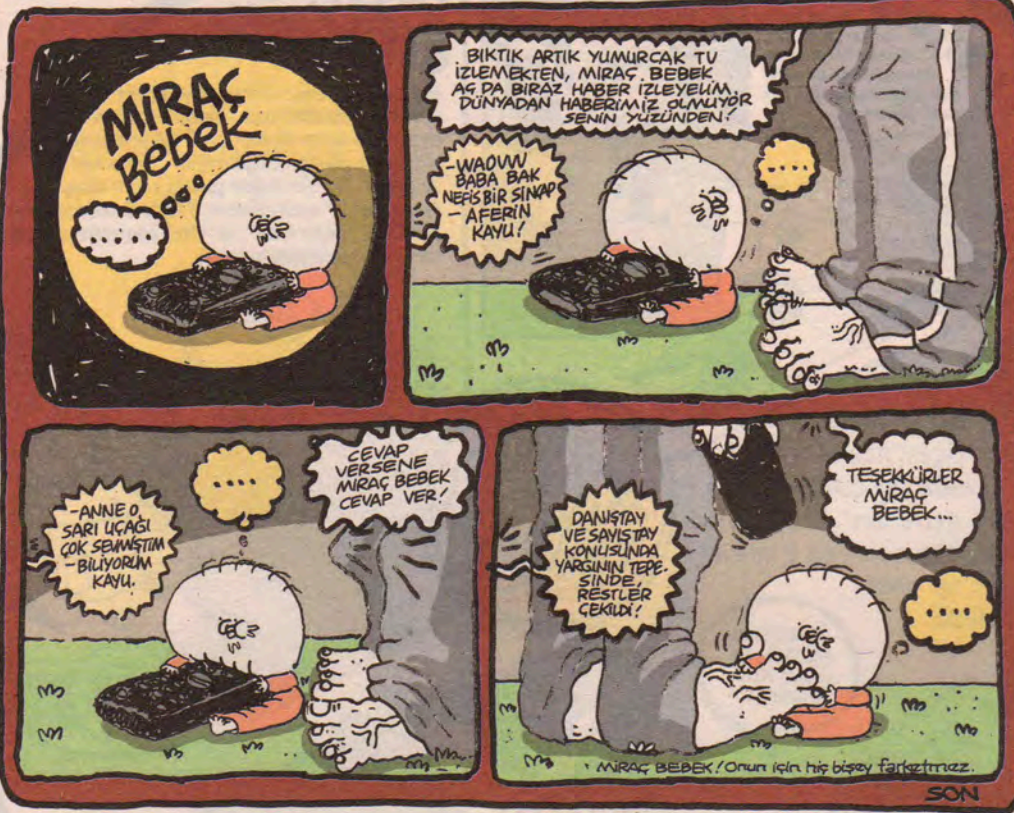
BİZ DAHA İMZAYA GELMEDİK OKULDA...

Uşak'ta bir ilköğretim okulunda kürekle harç kaldırılan öğrencilerin durumu bir veli tarafından cep telefonu ile görüntüldü. Öğretmen şikayet üzerine, "Biz çocuklara fazladan not veriyor derslerinde sıkıntı olmaz," dedi.

BİR DE BİZİM EVİN BADANASI GELDİ, ONU DA HALLEDERSE DÖRTBUÇUKTAN BEŞ GELİR...

İŞ-İŞ HAYDAR BAŞ, İŞ-İŞ HAYDAR BAŞ!

..denste...

..n dergazden bir polinomun...

Künye me konuyu, yosunuz acıba arkadaş ..

..napışık, müddür ağzına sçti tabii... böyle mal gibi durdu, Rosameli birisin* dedi müder, bu bakiyo böyle...

Tutukle!

Polinom diyordum hocam... Çem hocu poli. nomları çok sever- diyordum

KARAKÖK

ender
yıldızhan

ender
yıldızhan

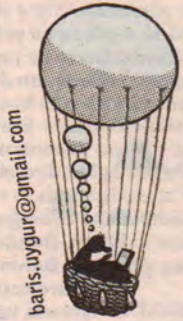
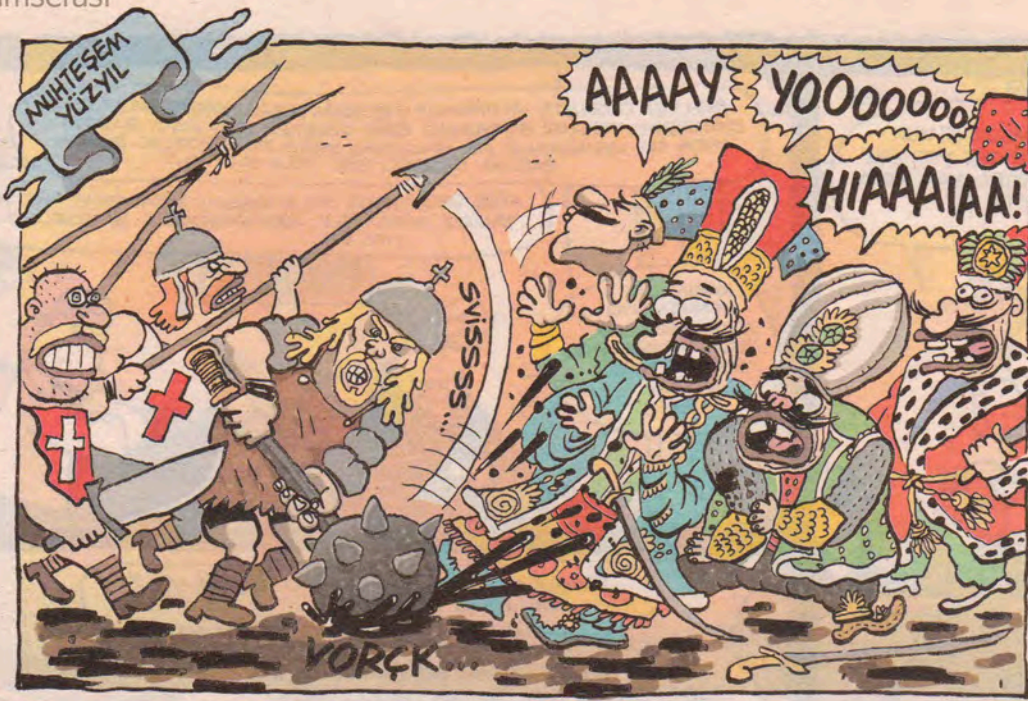
ender
yıldızhan

ender
yıldızhan

ender
yıldızhan

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Hatırlarsanız geçen hafta size John Malkovich hakkındaki olay yaratacak gerçekleri açıklayacağımı yazmıştım. Ben gayet net hatırlıyorum çünkü aslında onu geçen hafta değil, biraz önce yazdım ve elbette zamanda geriye dönük bir yolculuk yapıp geçen haftaki yazıyı şimdi yazıyorum değilim. Sadece bu haftanın yazısını şimdiden yazmak gibi bir durum vardı oldu, kendimi de Yılmaz abi gibi hissettim.

Evet bana göre biraz önce, size göre geçen hafta duyurduğum bu John Malkovich Gerçeği meselesine ben de ilk kez anladığımda çok şaşırdım. Şimdi efendim gelin işe John Malkovich'ten, John Malkovich Olmak'tan başlayalım.

John Malkovich olmak kolay değil, herkesin harcı değil zira öncelikle bunun için Sırp kökenli olmak gerekiyor. Çünkü Malkovich ismi esas itibarıyla Sırbistan / Bosna dolaylarından, üstelik bizim de hayli yakından tanıdığımız bir ailenin ismi.

Evet işler heyecanlandı değil mi? Hayır, merak etmeyin George Clooney Ayhan Işık'ın gayrimeşru oğluymuş, Abdullah Gül'ün kayınıymış gibilerinden "John Malkovich Türküğü!" falan demeyeceğim. Lakin

Malkovich ismine tarihte ilk kez Osmanlıların Balkanlardaki ilerlemesine yardımcı olan Hristiyan savaş lordları arasında rastlıyoruz. Tıpkı Mihaloğulları, Evrensoğulları falan gibi. Peki şimdi diyeceksiniz ki, bunların hepsi "bir şey oğulları da, Malkovich ne?" Aranızda tahmin edenler vardır, onları tebrik ederim ve ifşa ederim ki, Malkovich ailesini biz Türkler Malkoçoğulları olarak tanıyoruz! İnanmayan açsın Caroline Finkel'e sorsun arkadaş.

Yani kırk yıllık John Malkovich aslında bildiğiniz John Malkoçoğlu değil de nedir, sorarım size arkadaşlar! Beeeing Malkoçoğlu anlayacağınız. İlgililere sesleniyorum derhal John Malkovich de bu jenealojik durumdan haberdar edilsin ve aile büyükleri hakkında Türk sinemasında sayısız Malkoçoğlu filmi çekildiği kendisine iletilsin. Eminim ki muhtemel bir Malkoçoğlu yeniden çevriminde seve seve rol alacak, hatta başrolü üstlenip at üstünde dörtnala giderken ok atıp cenk eyleyecektir. Ha kabul etmeyebilir de şimdi adam. Hatta düşündüm de, etmez ulan niye etsin? Ama olsun, gönlümün Malkoçoğlu sensin John Malkoçoğlu.

Bu hafta sonu İngiltere'de düşün telaşesi yaşanacak. Ben buradan evli bir erkek olarak genç dostum Prens William'a ögütler vermeyi hem kendime hem de dost ve kardeş ülke İngiltere kraliyet ailesine bir borç biliyorum. Gerçi öyle de bir borcum yok şimdi, lafın gelişi söyledim;

İngiltere Kraliyet ailesine iki peni borcum varsa şuradan şuraya gitmek nasip olmasın. Hatta bilakis İngiltere kraliyet ailesinin bana borcu var, içinde çekmede 20 sterlin duruyor, üzerinde de "bunu getirene gümüş vereceğim" diye yazmış kraliyetler.

Her neyse, kardeşim William; madem ki evleniyorsun bundan sonra artık haytalıklara bir son ver. İş çıkışı kahveye fazla takılma, vev ki gittin, hanımına haber ver, kıza merakta koma. Çünkü Williamcığim bu kız bizim kızmız. Madem ki işçi sınıfı olarak kızmızı size veriyoruz, bak buradan söylüyorum, bu kıızı üzersen karşında beni bulursun, külahları değişiriz sonra. Onun dışında evin bütün işini kızın üzerine yıkma, hayat müşterek, bütün işleri paylaşın. Ben evlilik konusunda senden daha tecrübeli bir ağabeyin olarak konuşuyorum.

Tabii düşün demişken evlenmek için harcanan çaba, efor ve zamanın, orta bütçeli bir film prodüksiyonu gibi bir şey olduğunu söyleyebilirim. (gerçi prens William'ın ki orta bütçelinin biraz üzerindedir, herhalde iki Yüzüklerin Efendisi, bir buçuk Titanik falan çıkar.) Onca koşuşturmayla hakikatten film falan çekilirdi yani. Bana kalırsa Türkiye sineması yeni evli çiftlerin deneyimlerinden yararlanmalı, onlardan birer Sevilay Demirci yaratmanın yollarını aramalı.

Tarihten Şaşşallıklar

Biraz basiretsizlik, biraz tezcanlılık ve çokça bahtsızlık. Tarihe ismini utançla yazdıran arkadaşlardan bahsedeceğimiz bu köşemizin ilk konuğu başarısız bir suikastçı. Bilenler için söylüyorum, deniz tarafındaki kale, bilmeyenler için anlatayım, Avusturya Macaristan İmparatorluğu veliahdı Franz Ferdinand 1914 yazında öldürülmüş ve hesapta 1. Dünya Savaşı da bu yüzden çıkmıştı. Tabii onu bizim külahımıza anlatsınlar, kıyırık bir prens öldürüldü diye dünya birbirine girer mi yahu? Her neyse, Gavrilo Princip adında bir şahıs bu abiyi ve de eşini tek kurşunda öldürmüştü. Bunları hep okul kitaplarında okuduk. Bir de bu işin perde arkası var ki o içler acısı. Aslında o gün bunlar birkaç arkadaş karar veriyorlar Franz Ferdinand'ı öldürmeye. Zaten ilk girişimi de Nedeljko Cabrinovic yapıyor ki bu haftanın şaşşalı bizzat kendisidir.

Nedeljko arkadaş, Franz Ferdinand'ın arabasına bomba atıp daha sonra elindeki siyanürü içerek intihar etme niyetinde. Böyle de inanmış bir arkadaş. Kendisi bombayı da atıyor ama fizik kurallarını unuttuğundan, attığı bomba yere düşseye Franz Ferdinand'ın arabası da haliyle birkaç metre hareket ediyor. Dolayısıyla bomba boşa gidiyor. Nedeljko da yakalanacağını anlayıp hemen siyanürü yutuyor ama anında öldürmesi gereken siyanür Nedeljko'ya hiçbir şey yapmıyor. Ya siyanür bozuk, son kullanma tarihi mi geçmiş, raf ömrü mü dolmuş bilmiyorum artık ya da Nedeljko'ya siyanür yerine Ali Muhiddin Hacı Bekir'den badem ezmesi vermişler. Ama pes eder mi Anadolu çocuğu? Gerçi kendisi Balkanların bir çocuğudur ama o da pes etmiyor, ille de öleyim diyerek hemen kendini köprüden aşağıdaki nehrin azgın dalgalarının arasına bırakıveriyor. Yalnız dalgaların azgınlığı Nedeljko'ya madık atıyor arkadaş zira Nedeljko nehre atıldığında kendisini ancak ayak bileklerine kadar gelen 10 santimlik bir suyun içinde buluyor. Ee, öldürmeyen allah öldürmüyor işte.

MALKOÇOĞLU ÖLÜM FEDAİLERİ

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Zengin cenazesi sessiz olur.

æ Cep telefonu melodilerinde neşe yasaklanmalı bence. Mesela adam apaçı müziğini yüklemiş telefonuna, arıyorsun, babanın düğmanı eniştenin de g.tüne dübel çakmış diyorsun, misal, şimdi bu insan ne düşünceğini bilemez, zaten çok hızlısız yakalanmış, hızlılık olsaydı telefonuna apaçı müziğini yüklemeydi, ney taksimi yüklerdi, olmadı başka bir hüznü yüklerdi.

Gerçi bu da çözüm değil.

Bu defa da bu adama müjdeler olsun kızına koca bulduk diye haber verelim. O yüzden telefon melodileri herhangi bir duyguyu öne çıkarmadan nötr düz olmalı. Bir de benim de hakkımı ihlal ediyorsun. Benim belki o gün moralim çok bozuk, gazım var, ortamda senin telefonun bir çalıyor, neşe sağıyor, o benim ruh halime hiç uymuyor, iyice moralim çöküyor. Ya da tam tersi. Yasaklanmalı. Tek bir tip müzik olmalı. Bu benim hakkım.

æ Erik çıkmadan çıkan karpuz. Çok büyük kolpasın lan.

æ Eskişehir'de sevgili arkadaşım Emrah Gülmez'le böyle gece oniki gibi dolaşıyoruz dışarıda, bu arada dışarıda dolaşmak da gerçekten çok komik bir eylem bence, şöyle bir gökyüzüne bakırsın, çok parlak yıldızlar var, hatta sarı, himm dedik, demek ki yarın hava güzel olacak. Sonra otoparka doğru ilerliyoruz, arabaya bineceğiz, bir mekanın önünde böyle bir insan topluluğu, havaya maket balonlar gönderiyorlar, işte mum yanıyo,

balonlar gökyüzüne doğru yükseliyor, o an anladık ki, o çok parlak yıldızlar aslında bu balonlarmış. Emrah bir heyecanla, aa, onlar yıldız değilmiş lan dedi. Bu bana çok koydu. Çünkü o an bunun ben de farkına varmıştım, fakat Emrah tıpkı bir sinsi gibi, çok hızlı davranarak, aa, onlar yıldız değilmiş lan diyerek bana içten içe satır arasında aslında şu mesajı verdi: ben senden daha uyanığım. Senden katbekat zekiğim. Bende bir sevgi var, ateş gibi ateş. Benimle başa

çıkamazsın. Seni havada karada s.kertirim. Heh-heey, bana demişler Emrah. Ben adamım..mına koyarım. O an bir şey yapmam lazımdı. Ve çok acayip bir şey yaptım. Çok acayip ama. Panik insana neler yaptırıyor. Sanki Emrah'ı hiç duymamış gibi yapıp, hayvansala bağlayarak, AA, ONLAR YILDIZ DEĞİLMİŞ LAN diye bağırarak haykırdım. Sonra da içimden hızla düşünmeye başladım;

hadi bakalım Emrah'tör, çık bakalım için içinden çıkabiliyorsan şimdi, sen benim gerektiğinde nasıl çirkefe bağlayabileceğimi bilememişsin, çok pis adamı karşına aldın, çok büyük yanlış yaptın, heh-heey, benim adım Alpay, ben adamım g.tünden ünite ünite kan alırım. Emrah'ın suratına büyük bir şaşkınlık ve tiksintiyle baktığını gördüm. Bozuntuya vermedim. Demek ki gökyüzüne doğru yerleşince gecenin de karanlığında biz bunları demek ki yıldız gibi görmüşüz, işe baksana

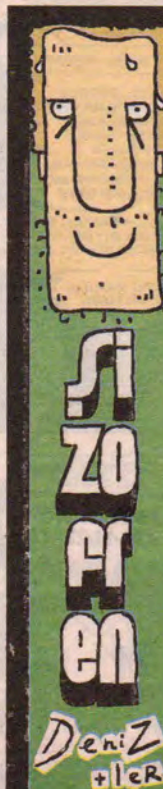
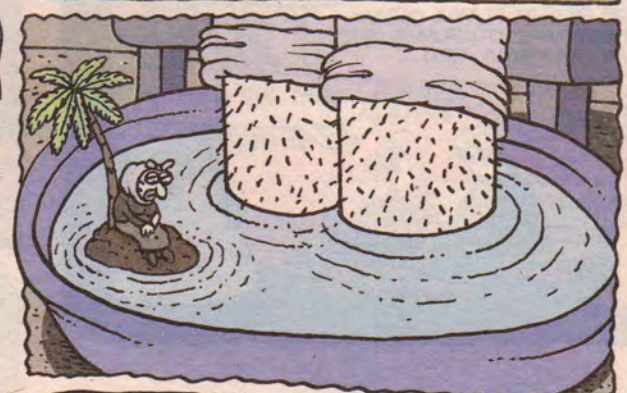
KAMİL SEVEN ADAM

-Past birader sen Kamil misin?
-Valla bilmiyorum, sayılır mıyım ki?
-AÇIKLA LAN..

Göbek adım Kamil aslında.. Ama hiç kullanmadığı için unutuldu gitti.. Sonra anımlar babam bile hatırlamaz.. En son 10 sene önce bahsettiği bu göbek adı meselesinin. Sayılır mıyım?
-Sayılın da sayılın SKTİR GİT LAN!

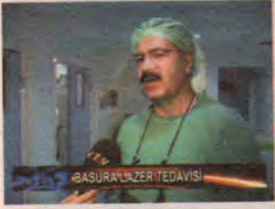

YİĞİT ÖZGÜR

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Genç adam kalan birasını buzdolabından almak için odasından çıktı, mutfığa yöneldi. Hesabı şöyleydi: bir kutu birayı su bardağıyla içersem; 1. Bira ısınmaz, 2. Evdeki az bira görece olarak çok bira olabilir, 3. Bir birayı içmek için en az üç kere yerinden kalkacağı için bir şekilde egzersiz sayılır (mı?). Sınırlı alanda sınırsız egzersizler. Kilo aldıkça her şeyi egzersizden saymaya başlamak ailede babadan oğula geçen bir yanılgıydı. Yerinden her seferinde bira ya da ağzına sokmalık bir şeyler almak için kalkmasa belki yine egzersiz sayılırdı tanrı katında. Yıllar önce bir arkadaşının anlattığı çok sıkıcı bir ibret öyküsünü hatırladı. Arkadaşının bir tanıdığı uzun saatler boyunca bilgisayar başında çalışan bir insanmış. Çalışan demişti ama sonradan elemanın çok büyük işsiz olduğu ve bilgisayar başında divx film arşivi yapmak için oturduğu anlaşılmıştı. Divx film arşivini sanata çevirmişti işsiz. Filmleri en güzelinden indiriyor, alt yazısını en doğrusundan buluyor, filmin afişini ve imdb bilgilerini word dosyasında düzenleyip yazıcıdan çıkartıyordu. Arkadaşıma şöyle demişti, "hep bilgisayar başında olduğumuz için göbek çıktı, ben de ne yaptım? Kalktım bilgisayarın kasasını masanın arkasına doğru

geyirdim İlker'ciğim (arkadaşın adı). Böylece ne oldu? Ne zaman bir film yazmak için cd yerleştirecek olsam kalkıp masanın arkasına geçmem gerekiyor." Aklını seveyim senin işsiz. En iyi ihtimalle ilerideki basur ameliyatını bir iki ay ötelemişti ama muhteşem bir film arşivine sahip olmuştu. Gerçi sonra arşivini yaptığı bütün filmler internetten izlenebilir hale geldi. Genç adam zamanının dev film arşivleri karşısında hissettiği sıkıntıyı hatırladı. Binlerce godfather serisi, binlerce yeşil yol, binlerce Tom Hanks, binlerce yalandan araya sıkıştırılmış üç renk serisi. Önemli olan iyi niyet. Her zaman buna gönülden inanmıştı. Gönülden inandığı bir tek bu vardı. Bir de eskiden x'e bir verilerek bütün matematik problemlerinin çözülebileceğine inanıyordu. X'e bir ver, bakkaldan paranın üstünü al. Artık o eski saf çocuk değildi, ama neşesini bir şekilde koruyordu. Mutfığa giderken havada kız kardeşinin parfümünü sezdi.

Kız kardeşi az önce buradan geçmişti. Evin başka odasında, başka bir işle uğraşıyordu. Az önce buradan geçmişti, ama şimdi burada değildi. Evde az rastlanır, zor bulunur sessiz bir uyum vardı. Herkes birbiriyle keşişmeden evin içinde dolaşıyor, evin bir odasında sessizce kendi işleriyle uğraşıyorlardı. Eski zamanlar gibi diye düşündü. Kız kardeşinin kendince önemli olan bir işle meşgul olduğuna emindi. Boş otursaydı, bilgisayarda dizi falan izleseydi havada böyle köylük yerini hatırlatan bir dinginlik olmazdı. Ya da genç adama o an öyle geliyordu. Mutfaktaki kavanozlar bile bu kutlu öğlen vaktinin neşesiyle titreyiyorlardı. Ya da hafif bir öğlen sarhoşluğu yaşıyorlardı. Hangisi dersiz genç adamın net bir cevabı yoktu. Hava tişörtle oturana ürpertecek kadar serindi kazağa uzanmayı gerektirmeyecek kadar sıcaktı. Tam da genç adamın sevdiği gibi. Eve saldırgan olmayan, tek tük bulutlarla mikrobu kırılmış bir öğlen güneşi vuruyordu. Tam da genç adamın sevdiği gibi. Radyosu tek hoparlörlü, doğuştan mono bir radyoydu, radyoda zaten aynı görüşü paylaşılan, devamlı birbirlerini doğrulayan, dahası insan olarak birbirlerinden hoşlandıklarını bariz belli olan iki kişi başından beri mutabık oldukları bir konuda telaşsız konuşuyorlardı.

-Değil mi ya? -Tam o dediğin gibi.

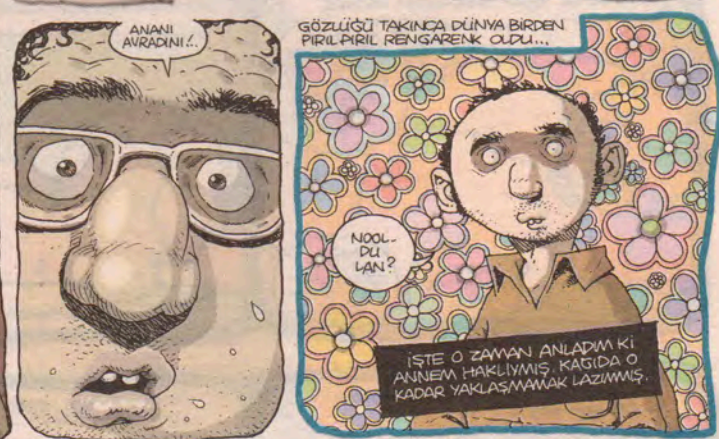
başlığıyla yayınlamıştın yanlış hatırlamıyorsam. -Evet, senin de dediğin gibi nükleer santraller çok kötü ve bunun hakkında seninle iki saat daha konuşurum. Tam da genç adamın sevdiği gibi. Akşam vakti için geniş tanımlı, ucu açık bir programı vardı. Evde sıkılırsa çıkar zaten çok eğlendikleri belli olan bir takım insanların arasına karışabilirdi, davetliymi ama evden çıkmak zor gelir de evde kanepede oturursa kimse arayıp "neden gelmedin, sen olmadan bir kişi eksikiğiz" diyecek değildi. Böylesini herkes çok sever. Tek tedirginliği bu kırılğan durumu bozabilecek dışarıdan gelecekti olan o tek hareketti. Kız kardeşi aniden işlerini bitirip "ortalığı toplayalım, buluşık falan" iddiasıyla ortaya çıkabilir miydi? Biliyordu ki kız kardeşi de kendisi kadar yoğun bir şekilde kendi kafasındaydı. Yoksa değil miydi? Ya da aniden kapı çalar mıydı? Çalar da "para vermeniz gereken bazı yerlere para vermemişsiniz" diye birileri eline evraklar yerleştirir miydi? Ya da ne zaman acıkacaktı? Acıkınca ne yiyecekti? Önce alışveriş yapıp sonra da yemek pişirecek kadar enerjisi olacak mıydı? Alışverişten dönünce alması gereken kritik bir şeyi almadığını, onu almadığı için kafasındaki yemeği pişiremeyeceğini fark edince ne yapacaktı? Sanki başına gelmiş gibi sinirlendi. Kendi huzurunu düşünce gücüyle geri döndü. Olmayan bir şekilde kaçmıştı, artık beş dakika önceki halinin hasretini çeken bir insandı. Keriz genç adam.

Sandık içi

ERSİN KARABİLUT

HAKKATEN DE İNSAN BİŞEY OLMUZ SANIYO. Bİ DE BEN ÇOK UZAK TAKI Bİ OTOBÜSÜN TABELASINI OKUYABİLEN BİRİYİM, O YÜZDEN HEP OLUNDUM FİLAN. GEÇEN SENE Mİ NE, Bİ ARKADAŞ GÖZLÜK ALMIŞTI...

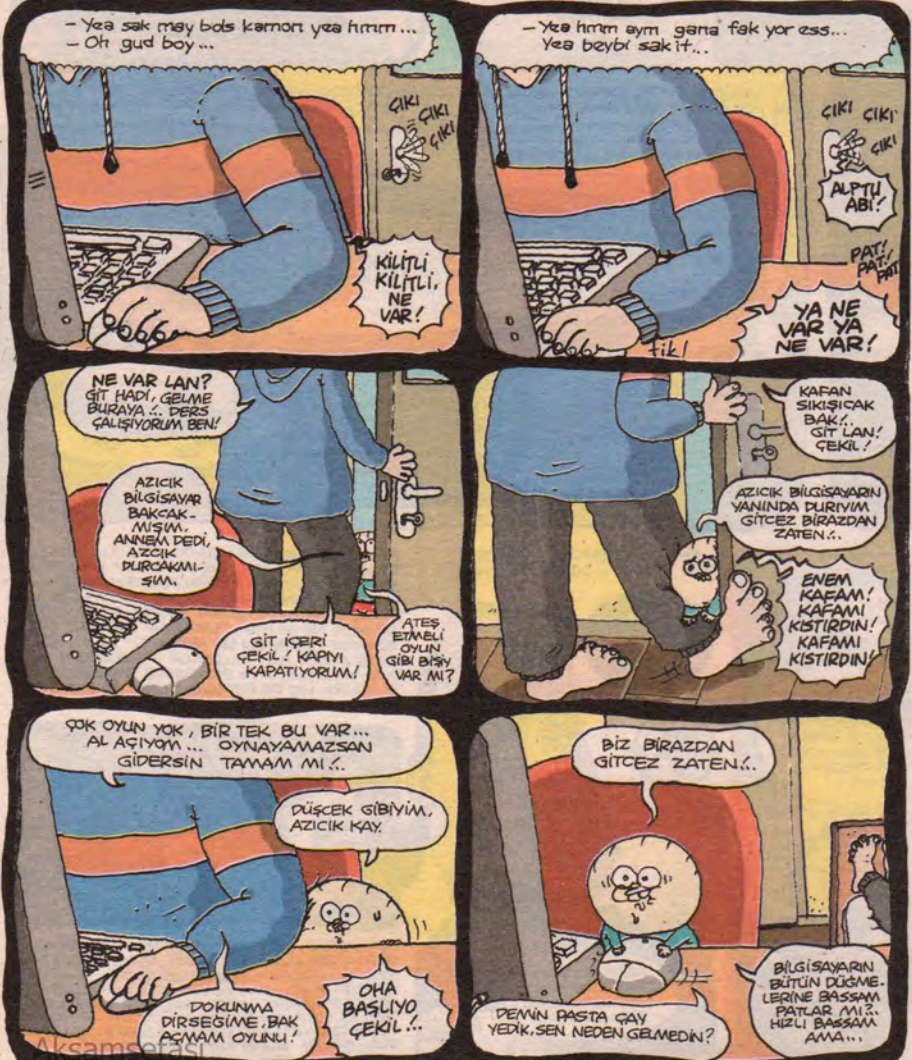
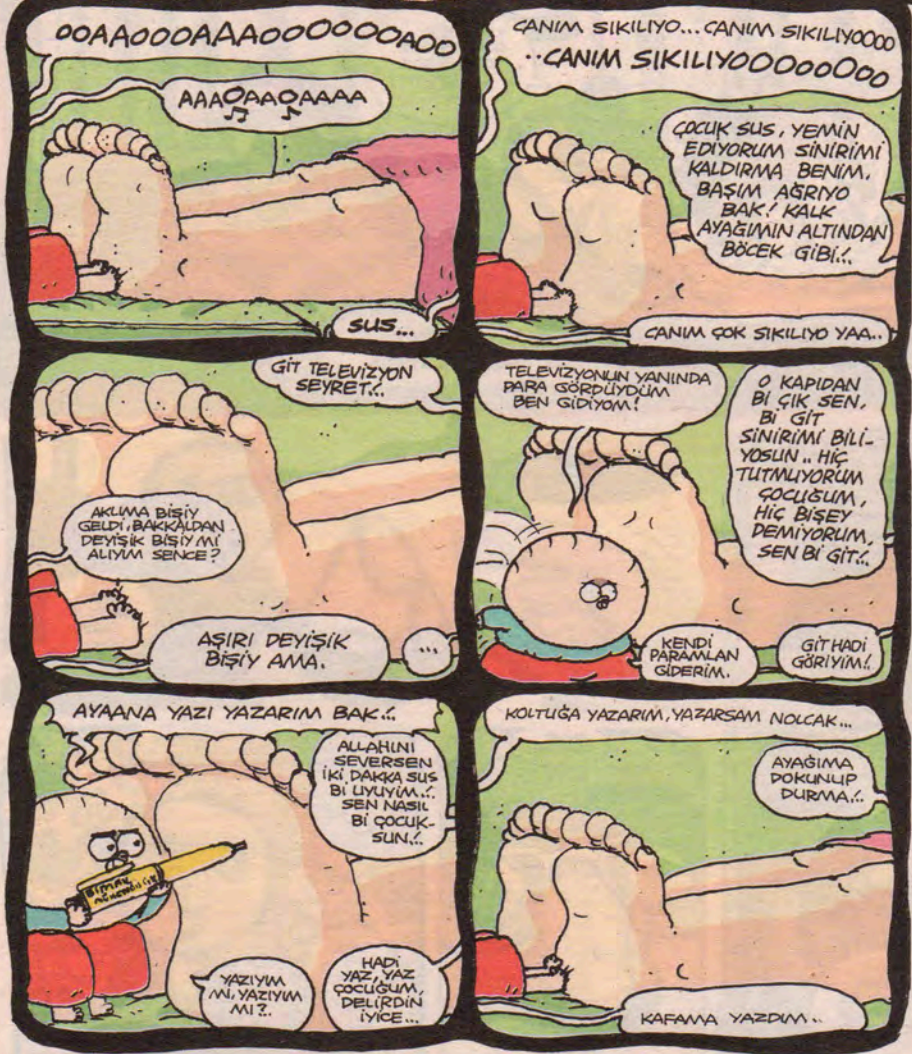

2 HAFTADIR DERGİDE SANDIK İÇİ'NİN 2. KİTAPININ İLANINI GİRİYORUZ YA HANI, SİMDİ DAHA YENİ ÇIKMIŞ OLMAZI LAZIM AMA BEN KİTABI İLK GEÇEN HAFTA İZMİR KİTAP FUARINDA GÖRDÜM. Bİ TANESİNİ ALDIM. İSTANBUL'A GETİRDİM. İLKİYLE YAN YANA KOYUP BAKTIM BOYLE VE İLK KEZ ŞÖY. LE BİŞEY HİSSETTİM...

Bİ KERESİNDE DE ÇOK ACAYİP BİŞEY SORMUŞLARDI...

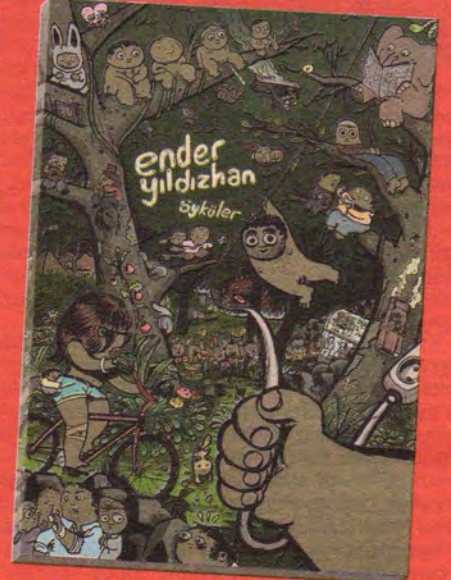

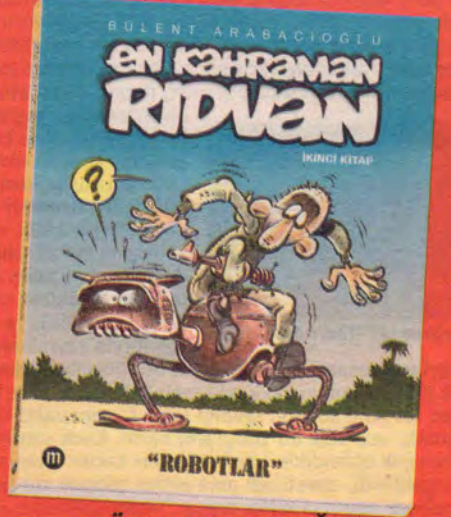
CUMARTESİ KİTAPÇILARDA!

ERSİN KARABULUT
SANDIK İÇİ 2

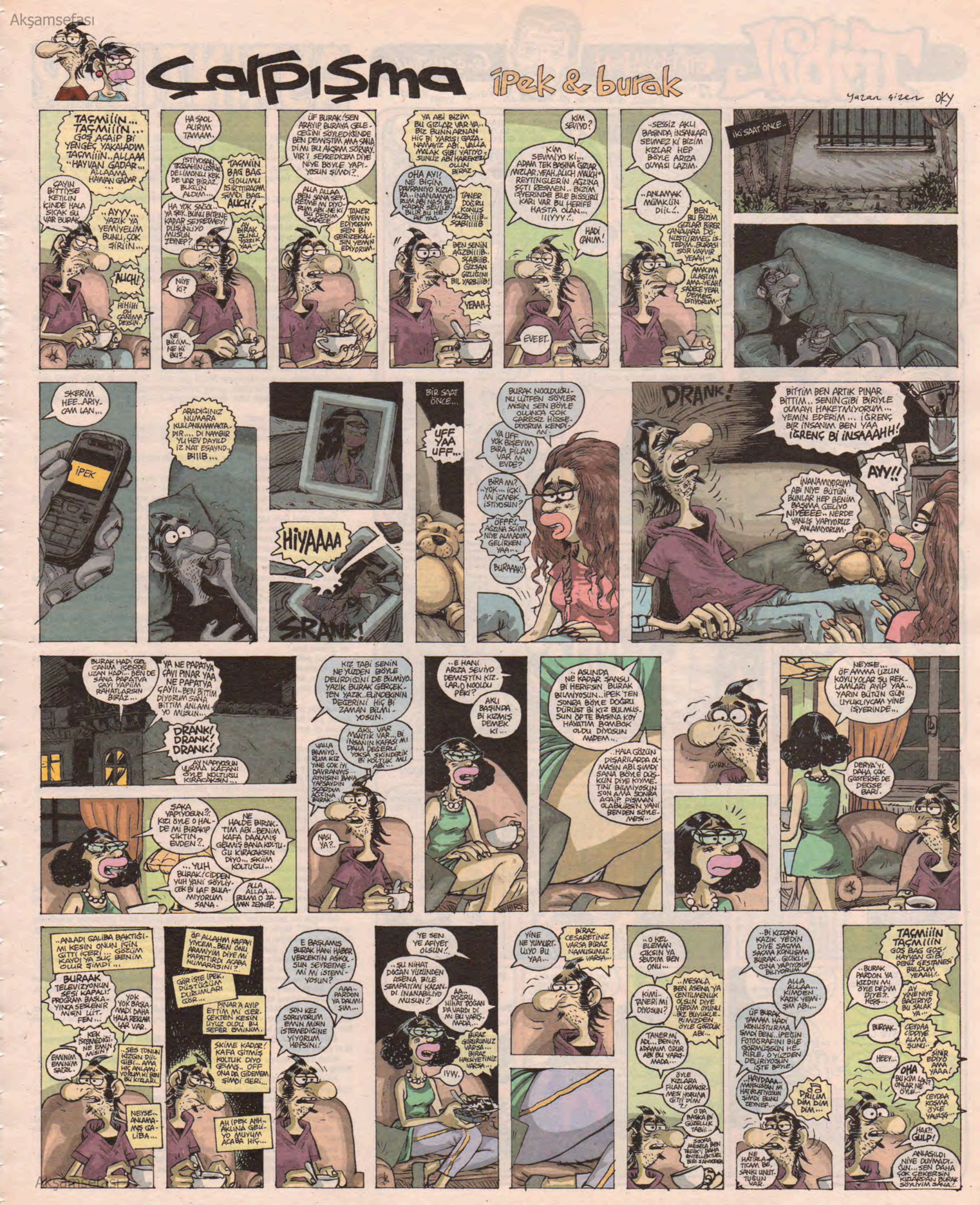
ENDER YILDIZHAN
ÖYKÜLER

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN

CİLT 4 - 5 - 6 ÇIKTI! GAZETE BAYİLERİNDE

Çarpışma İpek & burak

yazan gizen oky

TASMIİN... TASMIİN...
GÖS AÇIĞI Bİ YENGEÇ YAKALADIM
"HAYVAN GADAR... ALLAAH HAYVAN GADAR"

CAYIN BİTTİYSE KETİLİN KİNDE HALA SIKAK BU VAR BURAK

"AYYY... YAZIK YA YEMİYELİM BUNU ÇOK SİRİİN..."

NUCH!

HIHIHI ÇARMA DEĞİSİN

HA SAOL ALIRIM TAMAM.

İSTİYOSUN TEŞAHHUSUN DEĞİLİNOLU KEK DE ÜZER BİRAZ ALDIM...

TAGMİN BAG BAG GÖLÜNÜ İSTİYORAM SİNYE BAG... **AUCH!**

HA YOK SAĞOL... YA KEK BUNU BİTENE KADAR SEYRETEYİM DÜŞÜNÜYO MÜSÜN ZEİNEP?

NİYE Kİ?

NE BİLİM... NE Kİ BUZ.

ÜF BURAK SEN ARAYIP BURAYA GELE CECİNİ SÖYLEYİNGİDE BEN DEMİSTİM AMA SANA DİMİ BU AKŞAM SÖRÜY. VİRİ? SEYREDİKEM DİYE NİYE BÖYLE YAPİYOSUN SİNYE?

ALLA ALLAA BEN SANA SEYRETEYİM Mİ DİYDÜM BU DEDİM SADECE

TANER YENİN EDİYORUM SEN Bİ GERİZEKALİ SİN YENİN EDİYORUM

YA ABİ BİZİM BU GİZLİ VAR YA... BİZ BUNNİ ARANAN HİÇ Bİ YARISI GAZA NALAYIZ ABİ... VALLA NALAYIZ GİBİ YATYO... SUNUZ ABİ HAREKET OLUN BİRAZ

OHA AYI! NE BİGİM DAVRANIYO KIZI... RA... NALANAYO... RUM ABİ NASİ BU KADAR SEVİLE BİR BU HE... Rİ YAN

TANER DOĞRU KONUŞ AGZİLLİB... SABİLLİB

BEN SENİN AGZİLLİB... SABİLLİB. GİZAN GİZAN BİL YARİİİİ!

YEAH!

KİM SEVİYD?

KİM SEVİYD Kİ... ADAMA TEK BAŞINA GİZLİ MİZAR YERİ... AUCH NALAY... REYTINGLERİN AGZİNA SOTTI DEĞERSEN... BİZİM İŞYERİNDE BİLE BİSSURU KARI VAR BİLE HERİFE HASTA OLAN... İİİİİİİ...

HADI ÇANIM!

EVEET.

"SESSİZ AKLI BAŞINDA İNSANLARI SEVMEZ Kİ BİZİM KIZLAR HEP BÖYLE ARIZA OLMAZI LAZIM."

"ANLAMAK MÜMKÜN DİİL..."

BEN BİZİM GİZLİ RİBER ÇANUARA DO... NESTİRMİŞ İSTEDİM... BURASI SOR YAVVİR YEAH...

ANAKMA ULASTIN AMA YEAH! SADESE YEAH! DEMİŞ İSTİYORUM...

İKİ SAAT ÖNCE...

İKİ SAAT ÖNCE...

SKERİM HEE... ARİY... CAM LAN...

ARADIGINIZ NUMARA KULLANIMNAKTADIR... Dİ NAMBİR YU HEV DAYILD İZ NAT ESAYIND. Bİİİİ...

HiyAAAA

DRANK!

BİR SAAT ÖNCE...

UFF YAA UFF...

BURAK NOLDUĞUNU LÜTFEN SÖYLEYİNSEN SEN BÖYLE OLUNCA ÇOK GAREZİS HİSSE DİYORUM KENDİ...

YA UFF YOK BİSEYİM BİRA FİLAN VAR MI ENDE?

BİRA MI? "YOK... İÇKİ Mİ İÇMEK İSTİYOSUN?"

ÖFFER! AGZİNA SİGİM NİYE ALMADIM GELİRKEN YAA...

BURAK!

DRANK!

BİTTİM BEN ARTIK PINAR BİTTİM... SENİNGİBİ BİRİYLE OLMAZI HAKETMİYORUM... YEMİN EDERİM... İĞREK BİR İNSANIM BEN YAA İĞREK Bİ İNSAAHH!

AYY!!

İNANMIYORUM ABİ NİYE BÜTÜN BUNLAR HEP BENİM BASMA GELİYO NİVEEEE... NERDE YANIS YAPIYORUZ ANAMİYORUM...

BURAK HADI GE ÇANIM! SEVİLE UZAN HADI... BEN DE SANA PAPATYA GAYI YAPILIM RAHATLARSEN BİRAZ...

YA NE PAPATYA ÇAYI PINAR YAA NE PAPATYA ÇAYI... BEN BİTTİM DİYORUM SANA BİTTİM ANLAMIYO MÜSÜN...

DRANK! DRANK! DRANK!

AY NADİSİN UYUMA KAFANI BÖYLE İSTİYOSUN KIRAKSIN...

KIZ TABİ SENİN NE YÜZÜDEN BÖYLE DELİRDİĞİNİ DE BİLİYDÜ. YAZIK BURAK GERÇEK TEN YAZIK. ELİNDİĞİN DEĞERİNİ HİÇ Bİ ZAMAN BİLMI... YOSUN.

AKIL VAR MANTIK VAR... Bİ İNSANIN KAFASI MI DAKA DEĞERİ YOKSA SIKINDIR Bİ KÖLÜK Mİ ABİ...

VALLA BUNU... BUN KIZ YİNE ÇOK İYİ DAVRANMIS... AYINISINI BANA YASAYIND SÖZÜDÜ AGZİNA BİRAK

"E HANI ARIZA SEVİYO DEMİSTİN KIZ... LAR... NOLDU PEKİ?"

AKLI BAŞINDA Bİ KIZMIS DEMEK Kİ...

"ASLINDA NE KADAR ZANSU Bİ HERİFİN BURAK BİLMIYOSUN... İPEK TEN SONDA BÖYLE DOĞRU DÜST Bİ KIZ BULMIS. SUN ÖPTE BASINA KOY HAYATIM BOMBOK OLDU DİYOSUN NADEN..."

"HALA GÖZÜN DİŞARILARDA OL MASHIN ABİ SİNDİ SANA BÖYLE DÜŞKÜN DİYE KİME TINI BİLMIYOSUN SON AMA SONRA AÇIĞI PİŞMAN OLABİĞİN YANMI BENDEN SÖYLEMEŞİ..."

NEYYE... ÖF AMMA UZUN KOYUYOLAR Sİ REK... LAMLARI AYIP YAA... YARIN BÜTÜN GÜN UYUKLİYCAM YİNE İŞYERİNDE...

DERYA'YI DAHA ÇOK GÖSTERSE DE DECE BARI.

SAKA YAPİYOSUN? KIZI BÖYLE O HALDE Mİ BİRAKIP SIKTIN EVDEN?...

NE HADE BİRAK... TİM ABİ... BENİM KAFI DAKAMAS GELMİS BANA KÖTÜ... GU KIRAKSIN DİYO... SKİİM KÖTÜĞÜ...

... YUH BURAK! ÇİDDEN YUH YANI SÖYLÜY... KEK Bİ LAF BULA MIYORUM SANA.

ALLA ALLAA... BİLMI O ZAMAN ZEİNEP.

ANLADI GALİBA BAKTIĞIMI KESİN ONUN İŞİN GÖZÜM KAYDI YA SÜÇ BENİM KAYDI SİMDİ...

BURAK TELEFONUN SİSİ KAPALI! PROGRAM BAŞLA... YİNE SEBİNER MİN LUT... FEN...

KEK SEBİNERİ NE BENİM MİN...

ENİNİM BENİM SAĞOL...

SEBİNERİ KİZİN DİL GİBİ... AYVA HİÇ ANLAMIYORUM Kİ BEN Bİ KIZLARI.

NEYYE... ANLAMA... MİS GALİBA...

ÖF ALLAHMI KAFANI YİCEM... BEN ONU ARAMIYIM DİYE Mİ PAPATYIRDI... KACA NİMARASINI?

GARİSTE İPEK... DÜSTÜĞÜM DÜŞÜMLERİ GÖR...

PINAR'A AYIP ETTİM Mİ GERÇEKTEN KESİN İYİLE OLDU Bİ SEFER BUNUM...

SKİME KADAR! KAFI GİTMİS KÖLÜK DİYO GELMİS... OFF ONA DA GİDEMEM SİMDİ GERİ...

AH İPEK ANI... AKLINA GELİYİYORUM ACABA HİÇ...

E BAŞLAMIS BURAK HANI HABER VERCEKTİN AKŞOL... SUN SEYRETE... Mİ Mİ İSTEMİYOSUN?

AAA... PARDON YA DAKAM SİM...

SON KEZ SÖRÜYORUM EMIN MÜSİN İSTEMEDİĞİNE YİYORUM HEPİNİ!

YE SEN YE AFİYET OLUN!

"Sİ NİHAZ DÜĞAN YÜZÜNDEN ASENA BİLE SEVİYORUM KAZAN... Bİ İNANABİLİY MÜSÜN?"

AA... DOĞRU NİHAZ DÜĞAN PAVARDI Bİ Mİ Bİ VARS... NADA...

BURAK GÜLRÜMİZ VARS... BİRAZ HAYSETİNİZ VARS...

İYV...

YİNE NE YUNURU... ULYO BU YAA...

BİRAZ CİSARETİNİZ VARS BİRAZ NAMUSUNUZ VARS...

"O KEK BİLEMAN ÇIKSIN YA SEVİM BEN ONU..."

KİMİ... TANER Mİ DİYOSUN?

TANER Mİ AD... BENİM ADIM... OYUR ABİ BU VARS... NADA...

ÖYLE FİLANLA KILARLA GEMİR... MESİ HORUNA GİTTİ PİNAR!

O DA BAKA Bİ GÜZELLİK TABİ...

SÖZÜ MESELA BEN İPEKİ... DAHA İNTELLİKTÜEL BİRİ SANIYORUM

"Bİ KIZDIN KAZIK YEDİN DİYE SAKMA SAKMA KONUŞMA BURAK... GİÇKİ... GİNA YAPİYOSUN BİLİYORUM..."

ALLA ALLAA... KİMİDEN KAZIK YEN... SİM ABİ...

ÜF BURAK TAMAM HADI KUNUŞTURMA SAKDİ BENİ... İPEĞİN FOTOĞRAFINI BİLE SÖRÜYOSUN HE RİLE... ÖYÜZDEN DELİRDİĞİNİ İSTE BÖYLE

HAYDAAA... NALANAYOSUN SİMDİ BUNU ZEİNEP...

ÖF DİRLİM DİM DİM...

TAGMİN
GÖS BAG GÖS... HAYVAN GADAR... ALLAAH HAYVAN GADAR... BULUN YEAH...

AY YİNE NİYE BAKIYDİ BU SALAK YA...

BURAK... CEYDAA... ÇİDDEN YUH YANI SÖYLÜY... KEK Bİ LAF BULA MIYORUM SANA.

HEEY...

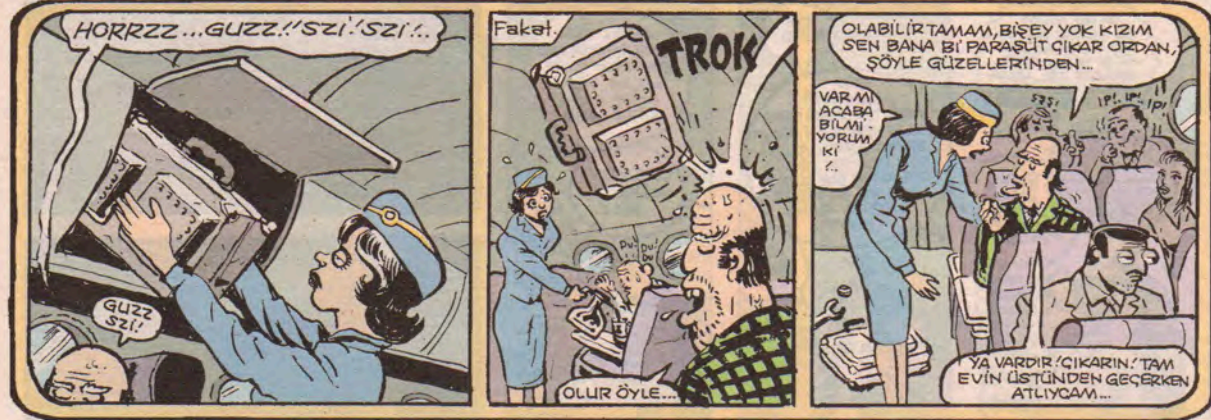
SİNİR EDİYDÜ YAA... YAA...

OHA! BU KİM LUT... ONLAR NE ÖYLE...

CEYDAA... KOSMA BÖYLE YAA...

HAK! GULP!

ANLADIM NİYE DUYMADIM... SEN DAHA ÇOK ÇEKİRSİN KIZLARDAN BURAK SÖYLÜM SANA...

-Pardon, bir anket düzenliyoruz da. Bi saniyenizi alabilir miyim?!

-Tamam.. Hoop! Aldınız yediniz bi saniyeyi, bitti. İyi günler!

-Heh heh! Yani, bir saniye derken, lafın gelişi şey ettim öyle. Biraz, fazla şey etmişim! En azından, "beş saniye" demeliydim belki. Gerçi, o süre de geçti şimdi!

-Sakin olun. Toplamda kaç saniye? Söyleyin, anlaşılm! Bakın, gerçekten acelem var.

-Biliyor musunuz; aceleniz olduğuna hiç inanmıyorum ben!

-Sahiden mi?

-Sahici diil. Ühüh hüh hüh! Öyle birdenbire, çok iddialı bi cümle kurayım dedim işte! Az önceki "bi saniye" şaşallığının etkisi altındayım. Karşı bir güçlü laf oturtarak, belki bu sohbette bir nebze olsun dengeli sağlıklıbilirim diye düşündüm! Ühüh!

-Lütfen sakın olun, sevgili arkadaşım. Dövüş yapıyoruz burada, ne dengesi Allahaşkına. Buyrun, anketinize geçelim isterseniz?

-Şu an bile, bu gayet mantıklı ve çok hoş sözlerinizle, bana üstün çıkmak, öne geçme gayreti içindediniz. E tabii, yakaladınız garibani kuytuda, bir abalı da siz vurun pataklıya keytu da tuhba!

-Pardon!?

-O kadar tir tir, titriyorum ki şu an sinirden, ne dediğimi ben de hiç anlamadım!

-Bakın, sevgili anketör arkadaşım, lütfen. Beraberce sakın olalım! Hattâ, size şunu itiraf edeyim ki, o ısrarla bahsettiğiniz eşitlik de sağlanmış olsun aramızda bar! Az önce "acelem var" derken, sahiden yalan kıvrımdı. Hiç de acelem yok doğrusu! Geze geze, ablamı ziyarete gidiyorum bugün. Daha, altı-buçuk saatim var! Akşama dek, rahatça anket sorularınızı cevaplayabilirim yani. Oldu mu?

-Hah, oldu elbet! Böyle dürüst olun, canımı yiyin! İyih, "can yemek!" ne acayip. Bi karşı Dilli beyin salatası bağırsağı yemek gibi sanki. Sıcak kanlı göğüs kemliği iliği emmek gibi! İyyih! Neden böyle, iyrenç sıfatlar kullanıyosam artık. Eh, sizin kadar kelime torbam geniş değil tabii. Hemen soruyum ilk soruyu: "Hangi sıklıkla vücut kokusu kullanırsınız?"

-Deodorant gibi mi yani?

-Hayır. Deüdoorentah diil. Vücut kokusu! yazıyo burda.

-Tamam işte, deodorant o. Cevap veriyorum: Her gün dışarı çıkmadan önce önce kullanırım!

-Oha. Para bol galiba! Öyle her dışarı çıkarken sıkarsanız, biter o kutu hemen be. Bakkala çıkarken de sürüyorum musunuz meselâ?

-Çıkmıyorum; iniyorum bakkala! Sürmüyorum; sıkıyorum!

-Ooh, aldım ağzımın payını ne güzel, çok süper! İnsanlara dostça yaklaşırsan, göreceğin mükâfat budur işte. Neyse, hiç kin güdecek vaktim yok şimdi. Hemen ikinci soruya geçiyorum: "Bu son seçimlerde, hangi siyasi partiye oy vereceksiniz?"

-Nasıl yahu? Öyle saçma bi soru mu olur! Bakabilir miyim şuna?

-Yalan mı atıyorum size. Öyle yazıyor işte burada. Bakamazsınız.

-Sahiden öyle mi yazıyor? İnanmıyorum. Bi bakabilir miyim şu ankete lütfen!?

-Hayır yav, bakamazs... DOĞAÇLAMA YAPTIM, oldu mu! Soruyu, birazcık değiştirekten farklı sordum; hakkım olan doğaçlama yapma hakkım kullandım kimseye hak geçmeden!

-Asıl soru neymiş, bakayım! Şöyle, düz tutun kağıdı lütfen: "Meyveleri, buzdolabınızın sebzeliğine böylece küt küt boşaltır mısınız, yoksa kendi poşeti içinde mi koyarsınız güzelce!?" Bu ne çocuğum? Böyle bi sorudan, "birazcık doğaçlama" yaparak, o seçimi, partili soruya nasıl geçtin acaba?

-Kabul, biraz fazla yapmışım doğallama! Öküz gibi şey etmişim. Boğaçlama gibi olmuş. Bu ayrıntılarda boğulmayalım isterseniz, sorunun cevabını alayım ben?

-Heh heh, yalaa enterasan adamsın! Neyse, söylüyorum: "Poşetinde koyarım. Küt küt atmam öyle."

-Zaten şeffaf olacaktı bu seçimde, oy sandıkları. Öyle, yamuk yumuk, aceyleyen katlayıp atmak yok pusulayı! Artık, özen göstericez oylarımıza!

-Ne oyu, ne pusulası güzelim! Asıl soruya, "meyveli-sebzeli olana" cevap verdim ben. Gene ısrarla doğaçlama yapma Allahaşkına. Anketteki, normal soruları sor lütfen.

-Aslında, siz farketmeden, öyle bi nefis yaparım ki doğaçlama, ablanız bile duymaz. Aman, yani ablanızın ruhu bile.. amaah, yani sizin kendi ruhunuz bile duymaz! Annem de derdi zaten küçüken: "Oğlum, senin doğaçlaman çok güzel yavrucum!" derdi hep.

-Annemiz, böyle mi söylerdi sahiden?

-Annemiz diil. Benim annem söylerdi! Sana kim, ne söylerdi mesela? Bişyi dedi mi benim için kimse? Ne dedi!?

-Dağıldın yine!?

-Doğallaçlama yapmanın, böyle bi yan etkisi var. Farkında olmadan dağılabiliyo insan! Hemen, üçüncü anket sorusuna geçiyorum: "En sevdiğiniz edebii müzik sinemacısı, kimdir?"

-Nası öyle be! Bakıyorum..

-Al! Bak bu sefer, doya doya! Al sok, ittir gözüne! Yalancı şahit var sanki karşında. Alh!

-Hmm, gerçekten öyle yazıyor. "En sevdiğiniz edebii müzik sinemacısı" da nedir yahu!?

-Bi yorumda bulunabilir miyim?

-Doğaçlama mı!

-Yok. Hiç doğallasıp şımarıycam! Direk söyleycem fikrimi. Bence: Üçünü de tek bi soruda sormuşlar hızla, kağıtta yer yok diye. Yani, en sevdiğin edebiyatçı romancı, müzikçi şarkıcı, ve en sevdiğin sinemacı artist soruluyor, soruda!

-Ne biçim bi ankettir bu? Hangi marka, hangi şirket adına yapıyorsun arkadaşım, sen bu anketi!?

-Neyse, söz verdim sana, yanıtlıyorum bunu da: "En sevdiğim edebiyatçı, Tolstoy. En sevdiğim müzisyen, Bach. Sinema artisti de Orson Welles."

-Çok üzgünüm.. Bunların hiçbirini kabul edemiycem!

-Kim? Neyi kabul edemiyosun! "Anket" değil mi bu yavrucum? İstedğim yanıtı, özgürce verebilirim demektir!

-Anladım sen verirsin de, ben kabul edemem. O saydığın kişilerin, hiçbirini tanıımıyom çünkü. Burda, anketin altında, tüm anketörler için koyulmuş gizli bi uyarı hatırlatması var: "Tanımadığınız kişileri ve cevapları, kabul etmeyin kesinlikle!" diyor. Aha!

-Tamaam. Heh heh! Her insanın bi sabrı, herşeyin de bi sınırı var tabii.. "Vaktim var, sor istediğin kadar, yanıındayım," dedik ama. Buraya kadarmış! Usulcana sıvısayım ben. Sen, ipin ucunu kaçırmaya başladın çünkü.

-Ağbi, bi dakika. Buraya bakar mısın!? Şuraya lütfen! Heh hih heh! Kameraya, bi el sallars mısın!?

-Allah müstahakınızı versin? Gizli kamera şakası mıydı len hepsi!?

-Ben de diyorum!.. Nerde kamera?

-Aha, şurda... Ertunç! Gelsene oğlum. Çıksana ortaya! Ağbi kıllanacak artık... Hah, geldi. Bi gülmüşe ağbi, el sallaa, doğaçlama.

-Pardon, hangi kanal bu gençler? Akşama seyredelim evde, diil mi ama!?

-Televizyon kanalı diiliz biz ağbi. İnternette geliyoruz! Yani özel görevlendirilmiş olarak resmii asker gibi bi görevle diil de; internet sevdalısı olarak geliyo. İnternet için, sokakta doğaçlama bunları çekiyoz. "Youtube" de filan yayınlıcaz video olarak!

-Burada, en yakın polis karakolu nerede var acaba?

-Yakında yok biliyom da. Jandarma var, iki arka sokakta! Ne için sordun ağbi? Beraber gidelim istiyosan? Yolda da çekime devam eder, doğaçlarız ne güzel!

-Hay hay! Buyrun lütfen!..

ŞŞŞ BİRİÇİK KALK KALK SANA BİREY GÖSTERİYİM, TERASA BAK...

NAPİYOR O GÖRE?

AYLA
İSTANBUL
DEPREM!
FİLAN OLUR
SA GÜÇLÜK
ALTINDA
FİLAN KALIR..
SAN O DÜZÜM
LER, BEYTLER
SENİ KORDA
OAK MEFAK
ETME...

TAYLAN, YOGACI BİLİYOR
MUSUN?

SENİN DE BU ARALAR GÖBEGİNİN
MAŞALLAHI VAR KILIÇALP HA..

DÜN SENİN
YAKIN ARKADAŞIN
VAR YA PINAR
O HİÇ ÖYLE
DEMİYODU
AMA...

...
RUH
BEDEN
VE ZAHİN
BÜTÜNLÜ.
GÜVÜL
KORUNMAK
İÇİN İÇİ
İÇMİYÖ.
RUM...

...
AA TAYLAN BEN.
ÖÇ BENİ VE
BİRİÇİKİ KIRMAK
RUH BÜTÜNLÜĞÜ.
NE DAHA ZARAR
VERİR. Bİ TANE.
PEN BİSEY OL.
MAZ NİSA.

ANLAT BAKALIM
TAYLAN, BİRAZ SU
YOGADIR, ESKİRPİDİR.

BEN
KULÜKKİKEN.

DUR
ÖNCE Bİ
ŞAT...

TAYLAN
ESKRİMDE
MİLLİ
SPORCU.

Panel 1: A character with a flower in their hair looks at a dog. Speech bubble: "HAY BAK BAK ŞİMDİ BAK ..."

Panel 2: A character stands on a balcony, looking at a city. Speech bubble: "AHHAH!"

Panel 3: The character bends over, looking down. Speech bubble: "ASIL GÜNEŞ ŞİMDİ DOĞACAK..."

Panel 4: The character stands upright, looking at the city. Caption: "Galiba Kılıçalp berrri seviyor..."

gelen kutusu

Ümit TUREK Serap EFDİLİLER

SİNEMA

Bu hafta
SİNİZER

SİĞİRLİMANI
KAYATIMIZ

AY BEN BÖYLE
FİLMLEBİRDEN ÇOK
KORKUYORUM
AKRIM ANA!

ÇİZİM
SARILAR

Selim Bektaş

BEKLE, AÇIKLAYABİLİRİM.

NE AÇIKLAYACAĞKIN HA? DOST OLDUĞUMUZU MU?

OktaY KAYa

Film gibi tra

Asıl örne
adam b
mahall
hasan
16 yıldır
miş, dü
tır

OLLU BAK ARKADAŞLARIN NE
GÜZEL ÖLÜ TAKLİDİ YAPIYÖ...SEN
NİYE SABAN TAKLİDİ YAPMOSUN
?.

EYET, NEDEN? Hİ Hİ Hİ!
EŞFÖLEŞSEK...

BAK HALA?

ANNEE ÇIKIYORUM BEN!

AC DEĞİLİM ÇOCUKLAR BEKLIYO, GEÇ KALDIM ZATEN...

NEREYE OĞLUM YEMEK YESEYDİN?!

TAMAM, DİKKAT OL.

HEYHOO - YASAĞIN! GELDİ İŞTE GELDİ!

TAMAM LAN ABARTMAYIN.

Kadir Dönmez

Özgür Artan KAHYAĞÖĞLU

OH OHÜEA!... BARAJI BİLE GEÇEMİYORUM... BÖHEE!..

OLSUN YAFS ÜZÜLME...

OHA! DERS ÇALIŞMAYI KİFA DAVAMA ÇARMA OYUNU...

FSK

ayatlar No:1

ümcek
bizim
edeki
n abidir...
sevdiğimiz
duvara
mıyor...

İSTE SÜPERMEN
YİNE GENCİ
KURTARIYOR...

YOK YA, PARK
VERİ ARIYORLMA,
BAKISANA ETİRAFLA...

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. STİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

(continued)

Grafik: İrfan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kağıt:** Şevki Sayışman
Halkla ilişkiler: Elvan Aktaş (çaplar@uykuszdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler **Ofis Sorumlusu:** İstani Yamaç
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Beyoğlu / SELANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 **İSİN 1307 - 7619**
Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Baskı: 0 (212) 245 63 60 **Genel Dağıtım:** DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TR35 0006 7010 0000 0000 0475 5000000000000000

TEL: TR33 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı tarafından hosting firmalarına 'yasaklı sözcükler' listesi gönderildi. Bundan böyle bu sözcükleri içeren alan adı tahsis edilemeyecek ve alan adında bu sözcükleri taşıyan siteler kapatılacak.

Yasaklı sözcüklerden bazıları şöyle: Seks, etek, hikaye, hatun, fantezi, gizli, yasak, yerli, hayvan, 31, Adrienne, animal, hayvan, baldiz, beat, buyutucu, ciplak, citir, escort, etek, fire, girl, atesli, frikik, free, gey, gay, gizli, got, hatun, Haydar, hikaye, homemade, hot, itiraf, liseli, nefes, nubile, partner, pic, sarisin, sıcak, sisman, teen, yerli, yetiskin, yasak, Xn, XX.

HAYDAR,
ETEK, HİKAYE,
YETİŞKİN, NEFES,
ADRIENNE,
NEFES, SICAK,
ETEK...

DEVAM ET
BEBEĞİM...
ETKİLENMEYE
BAŞLADIM...

Açıklanan YGS sonuçlarına göre, 38 bin 269 aday sıfır puan aldı.

Obama, Usame Bin Ladin'in bir operasyon sonucu öldürülüp denize atıldığını açıkladı.

BURADA
GÖMÜLECEK YER
BIRAKMADIK,
DENIZE ATIN...

BI ÜST
MODELİNİ
YÜKLEYİN...

ULAN
BİZDEKİ DE
ŞANS HA..KATILI..
RIZ KATILIRIZ
HEP KAN GÖVDEYİ
GÖTÜRLÜR, BİZ
KATILMAYIZ O SENE
ŞAHANE
GEÇER...

ÖSYM'de çalışan 350 personelden 100 kişinin akraba, bir o kadar çalışanın da karı-koca olduğu açığa çıktı.

BAYRAM
TATILLERİN-
DE VIN...
DOĞRU
GÜNEYE

YA
EŞ DOST
AKRABA
ZİYARET-
LERİ?

ÖSYM'DE ÇALIŞIYORUM
DİYORUM
SANA.

ÖSYM, ALES'te hatalı kitapçıklardan dolayı mağdur olan 278 adayın sınavının 15 Mayıs'ta tekrarlanacağını açıkladı.

AAA, SINAV SONUCU OLARAK GAZOZ KAPAĞI YOLLAMIŞLAR!.

AAA, SINAV SONUCU
OLARAK GAZOZ KAPAĞI
YOLLAMISLAR!..

Çernobil faciası kurbanları, kazanın 25. yılında Ukrayna'da törenlerle anıldı.

BİZDE NÜKLEER SANTRAL YAPILDIĞINDA
ÇERNOBİLDE YAŞANANLARIN BURADA ASLA
YAŞANMAYACAĞINA AND İÇİYORUZ...

DIYORSUNUZ.

HAYIR..
ÖLENLER
ASLA ANIL-
MAYACAK...

tarafından. Aralarından biriyle dalga mı geçmişim ne, çok sinirlenmiş de tüm sınıfını seferber etmişti. Göz yaşartıcı bir sınıf bilinci örneği doğrusu. İnsan, keşke, diyor, bu arkadaşlar ve diğerleri, diyor, şu ortaokul lisede kendi sınıfından olanları koruma, başka sınıflara karşı birleşme güdüsünü diyor, hep devanı ettirse ömür boyu diyor. Ama nedensiz bizde sınıf bilinci liseyle beraber biter.

Her neyse anladım ki büyük dayak geliyor ama bende sınıf dayanışması teşkil edecek bir durum yok zira bu dayaktan haberim olmadığı için dersler bittikten sonra tam bir keriz gibi okulda vakit geçirmişim, yatılı arkadaşlarla bahçede çene çalmışım falan. Meğer bu 3-4'üleri ben beklermiş. Zaten hemen "Hısst, sen çıkışa gelseñe Barış efendi" falan demeye başladılar.

Baktım kurtuluş yok, bir şekilde okuldan da çıkmak zorundayım, vakur adamlarla çığışa ilerledim. Etrafımda akbaba gibi dönelene on beş kadar çocukla beraber tabii Çığışa doğru adım adım ilerliyoruz ama nasıl olacak, ne yapacağız hiç bilmiyorum.

Neyle bir şekilde okuldan çıktım, niyetim tabanları yağlayıp Babiâli yokuşundan aşağı kaptırmak açıkçası ama meğer üç çocuk da kapıda bekliyormuş. Kapıdan çıkar çıkmaya karşımda birisi durdu "Başlıyor muyuz?" dedi diğerlerine, sonra he beraber yumruk tekme artık allah ne verdiye giriştiler.

Ben tabii şöyle bir gerinip "kimsini lan söz!" diye bağırarak bir uçan tekme savurdum ve helikopter hareketi yaparak hepsini yere serdin diyeceğim ama böyle bir şey gerçel olsa bile kimse inanmaz. Siz de inanmayın, efendi efendi yemeye başladım sopayı. Hemen, on – on be

çocuğun
aralarında
ne olduğu
belli olmayan
bir şeye (ben)
hep beraber
tekme ve yumruk
atmaya çalışmasıyla
ortaya çıkan bir dayak
yumağı teşkil ettik.
Böyle dayak
yumaklarında aslında
dayağın çoğunu, dayak
atan çoğunluk grubu yer zira
on beş tekmenin ancak bir
kaçı sopayı; yiylene isabet
ederken isabet etmeyenleri yine
dayak atan sınıf mensupları
arasında paylaşırlar. Buna da
sınıf çelişkisi mi denir,
bilemiyorum.

Sopanın şiddetini artırdığı dakikalarda imdadıma bir güvenlik görevlisi yetişiverdi, başıma çağırarak dayak yumağının arasına girdi, beni de çektik çıkardı oradan. Okulun hemen yanındaki Hürriyet Gazetesinin güvenlik görevlisiydi. Ben tabii ağır sopa yemiş bir insan olarak ağladım ağlayacağım (Ama sinirimden haa. Vallah bak sinirimden), tuttu kolundan Hürriyet binasının içine soktu, bir çay süyledi, "geç şurada soluklan sonra gidersin" dedi. İşte Türk basınına girişim böyle oldu sevgili okur. Dayak yiye yiye basın dünyasından içeri adımımı atmış oldum. Hürriyet'in lobbiesinden Pişmiş Kelle'ye fallen derken bugünlere geldik.

yaparım, gülüşmeler
olur falan diye düşündüm.

■ Refikam "yahu bu adamların seni konuk olarak çağırdıklarını emin misin, izleyici olarak çağırması olmasınlar" dedi, ben de "olur mu canım" derken kalabalıklıkla birlikte içeri girdik. İçeride bir takım abiler bize nasıl güleceğimizi, nasıl tepki vereceğimizi falan anlattılar. Ben arada söz alıp "efendim ben Türkiye'den mizah yazarı" falan dedim, adam "afarin otur yerine" dedi. Refikam haklıymış arkadaş, hakikatten izleyici olarak çağırılmışlar. Biz de kös kös oturduk. Kate Hudson geldi, sonra tanınmadığımız bir abi geldi, beysbol falan konuşular. Biz de bir saat boyunca gül dediler güldük, alkışla dediler alkışladık. Gerçi refikam gerçekten güliüyordu ama sanırım daha çok bana güliüyordu. Alacağın olsun David Letterman, rezil ettin beni.

■ Eğer sanatçı, ünlü, gazeteci zevatının itibarı gün be gün yerle bir oluyorsa bunda en büyük pay twitter merakınıdır. Artık hiç düşünmeden mi yazıyorlar, belagat şevhetine mi yenik düşüyorlar bilemiyorum, koca koca adamların neredeyse birbirine "çıkışa gel çıkışa" dedikleri bir internet sitesi ortaya çıktı. Twitter daha önceden adama sırasına girmiş nice civanım delikanlının bittiği yer olmuştur. Twitter ruhların yeni anıysdır.

■ “Çıkışa gel çıkışa!” nedir bu arada ya? Çıkış neresidir, neden gıtmeliyizdir? İşin kötüsü, adı “çıkış” olduğuna göre girilmiş, görce kapalı bir alandayız demek ki ve evimize ulaşmak için adı üstünde çıkış gıtmemiz gerekiyor. Ama size bir şey söyleyeyim, insan bu şekilde çağırılınca hiç gıtmek istemiyordı. Zira ben böyle davetlere ne zaman icabet ettiysen büyük dayakla karşılaştım. Hah, tam zamanıdır bir “bu oldu” hikâyesinin!

Bu oldu: Döve döve basın dünyasına soktular beni.
Bundan 18 yıl önce (yuh ulan olmuş mu o kadar!) Okulun çıkışa çağrıldım da çağrıldım bir grup 3 - B'li

 akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Efendim şu televizyondaki David Letterman'la Late Night programına davet edildim. İnsanın koltukları kabarıyor tabii. Önce mirin kırın ettim ama mirin kırın ederken bile düşündüm, koscoka David Letterman bu, CBS televizyonu, boru değil. Daha önce Karsım TV'de sabah programına katılmayı reddetmiştim de sağda solda iki yıl boyunca anlatmışım. (Program için Kars'a gitmem gerekiyordu, o gün de sınavım vardı, olmasa ona da katıldırım aslında) Onun üzerine "David Letterman şova davet ettiler katılmadım" desem olacak iş değil, arada ciddi fark var. Deddiğim gibi mirin kırının ortasında kabul ettim. Yanımda da refikam var, değmeyin keyfime. Ertesi gün gelin dediler, ben de seve seve dedim. Herhalde sınırdan girerken "mizah yazarıyım" dediğimi duymuşlar, David Letterman da meslektaşımız sayılır, programında ağırlamak istemiş de kaldığımız yeri arayıp çağırmışlar işte.

■ Ertesi gün, tabii koskoca Amerikan televizyonuna çıkaçağız, en iyi takım elbisemi (ki damatlığım oluyor) giydim, vardım CBS stüdyolarına. Bir yandan da refikama "bak hayatım görüyorsun, Türkiye'li mizahçıları el üzerinde tutuyorlar" flân diye hava atıyorum. O her zamanki gibi "bekleyelim de görelim" havalarında ama olsun. Program çekiminin yapılacağı yere vardık, yüzlerce insan bekliyor. Herhalde programı izlemeye gelenler diye düşündüm, aralarından sıyrılarak ana kapiya yöneldim ama adamın biri beni durdurur sıraya geçmemi söyledi. Şimdi adama iki saat laf anlatacağıma ben de izleyicilerle aynı sıraya girdim, nasılsa içerici gerince David bey beni görür, ben de esprili bir şekilde giris

Demokratik çözüm çadırlarında taleplerini açıklayan Kürt vatandaşların gözaltı ve tutuklamaları devam ediyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Tuğba Özay, "Öldükten sonra vasiyetimdir, benim adıma bir müze açılmasını istiyorum. Kostümlerimin cansız mankenler üzerinde gösterilmesini, aldığım ödüllerden tutun da çalışmalarımın fotoğraflarımın, hepsinin yer aldığı bir yer olmasını çok arzu ediyorum," sözleriyle sonsuza kadar gündemde kalacağı müjdesini vereli 1 yıl...

• İpek Tuzcuoğlu, Kerem Alışık'a babası Sadri Alışık'ı kast ederek, "Onunla ilgili bir anın var mı?" diye sorulmuş 5 yıl...

• Avcılar Belediyesi Basın Danışmanı, manken Aysu Baceoğlu'nun iftar çadırlarına konuk olmasını, "Aysu Hanım'ı aradık kabul etti. Başkanımız çok yakışlı, sporcu bir insan. Onun kişiliğine gelmiştir," sözleriyle açıklayalı 8 yıl...

• Süleyman Demirel'in seçim mitinginde sorduğu, "Hamsi kavağa çıkar mı?" sorusunu, Mesut Yılmaz, bir gün sonra aynı meydandan "Çıkar" diye yanıtlı 20 yıl...

• FIFA'dan yalınayak maça çıkma izni alamayan Hindistanlı futbolcular Dünya Kupası'na katılmaktan vazgeçeli tam 61 yıl olmuş.

1-8 Mayıs Uluslararası İşçi Filmleri Festivali başladı.

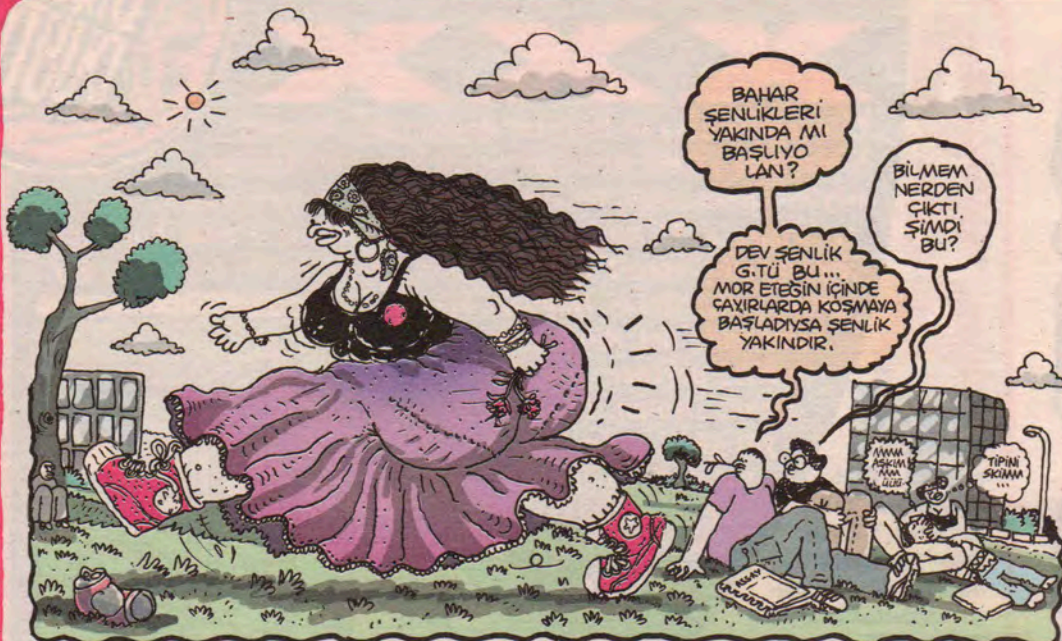

OHA

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı, hosting firmalarına 'yasaklı sözcükler' listesi gönderdi. Bundan böyle, "Seks, etek, hikaye, hatun, fantezi, gizli, yasak, yerli, hayvan, 31, Adrienne, animal, hayvan, baldız, beat, buyutucu, ciplak, citir, escort, etek, fire, girl, ateşli, frikik, free, gey, gay, gizli, got, hatun, Haydar, hikaye, homemade, hot, itiraf, liseli, nefes, nubile, partner, pic, sarisin, sıcak, sisman, teen, yerli, yetiskin, Xn, XX ve yasak..." kelimeleri alan adı olarak kullanılabilecek.

Tayyip Erdoğan'ın konvoyu geçerken, "Oha! Arabalara bak kocaman," diyen üniversite öğrencisi, Başbakanlık korumaları tarafından Erdoğan'a küfür ettiği gerekçesiyle alıykoyuldu. Korumalar, polis ekibi gelinceye kadar arabaya kilitledikleri öğrenciyi, "Sen arabada kim olduğunu biliyor muydun?", "Küfür ettin mi doğru söyle?", "Başına gelecekleri biliyor musun?", "Geleceğinin kararacağını biliyor musun?" gibi sorular sordular. Sonrasında polisler tarafından götürülen öğrenci 7 saat gözaltında tutuldu.

MUHALİF BELGESELÇİ MAYKIL MUUR

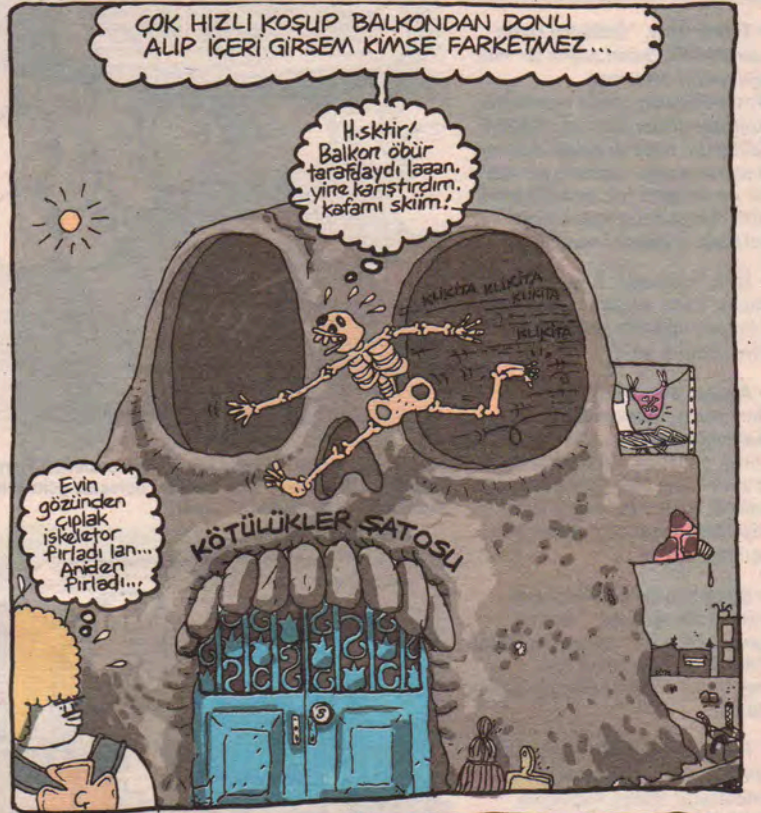
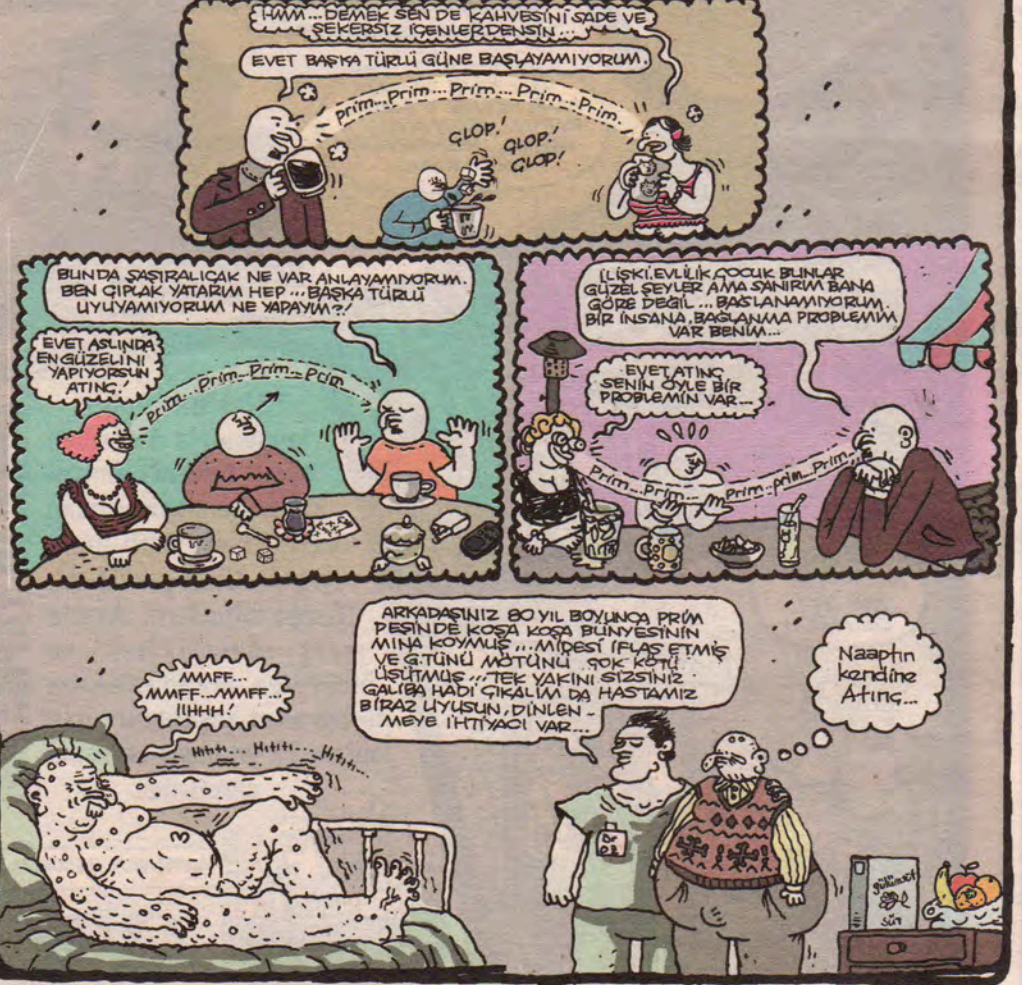
BÖKÜNİN

ŞAİR'İN ÖLÜMÜ

PRİM PEŞİNDE 80 YIL

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ACILAR İÇİNDE BİR İLİŞKİ

I. Drama Parmağı

Vücuttaki sağlıklı olanlar organ arasında zaten sakat olanın darbeye maruz kalması yaygın bir kaza biçimidir. Ekşiyen bir surat eşliğinde, "O parmak sakattı abi ya!" diyerek kazaya sebebiyet veren arkadaşımızı derin bir vicdan azabına sürüklemek gelenektir. "Mideme vur, karaciğerlerime çalıs, sırtımı döv, diğer parmaklarımı kır ama o parmağa dokunma" anlamına kadar ulaşan bu ekşi surat, dünyanın en mağdur insanı gibi sakat parmağına bakar durur. Baktıkça vicdan azabını büyütür. İşte bu parmak çeşidine "O Parmak" denir. (Kişinin travmatik geçmişine göre, "O kol", "O ayak" gibi isimlendirmeler de kullanmak mümkün, ilk darbe nerden alındıysa artık...) Hayatımda gördüğüm en istikrarlı "O Parmak" bir kadına aitti. O Parmak, elinde değil ayağındaydı. Kendisi el değil, sevgilimdi. O parmağına dokunmadığım müddetçe mutlu bir ilişkimiz vardı.

"Auvv! Auvv!" sesleriyle uyandım. Sebebini bilmiyordum ama acı çektiğini hemen anladım. Çocukluğunun bir bölümü Almanya'da geçtiği için işte böyle Almanca acı çekiyordum. Türkçe sordum: "Noldu?" Cevap vermedi. Büyük bir öfkeyle yorgani atıp ayağını tuttu ve ileri geri sallanarak Auv'lamaya devam etti. Tuttuğu ayakta yola çıkarak gece yarısı uyanma sebebimizin "O Parmak" olduğunu anladım. Cevabını bildiğim halde yine de sordum: "O parmak mı?" İnsan bazı durumlarda cümlelerin anlamına değil, tonlamasına bakar. İlginin sahtekâr olduğunu onca acısının arasında hemen anladı. Bu yüzden cevap anlamla değil, yine tonlamayla geldi: "Evet! O parmak!"

O parmağı diğer parmaklardan ayıran, acı dolu bir geçmişe sahip olmasıdır. 2000'li yılların başlarında genç ve sağlıklı bir parmakken, Antalya'nın Tanrılar diyarı Olimpos'ta bir taş çarpıp şiştiğinde sonsuza kadar lanetlendiğini henüz bilmiyorduk. Hayatın bize öğrettiği, şişliklerin incecik, parmakların elbet bir gün iyileşeceğiniydi. Olmadı. Olimpos'a diğer dokuz yoldaşıyla birlikte bir parmak arası terliğin himayesinde neşe içinde gelen bu parmak, o günden sonra ayağa gelen her darbeyi kendine çekerek nüskede nüskede sonunda "O Parmak" halini aldı. Dış dünyadan aldığı darbelerin yanına zamanla benim ilişki içi darbelerim de eklenince bir tür drama parmağına dönüştü.

Auvv'lamalar azaldı, ama parmağını tutmaya ve yüzünü buruşturmaya devam etti. Peki, ama uyurken ne olmuş olabilir ki? Henüz mantığım tam devreye girmediğinden olacak, merakımı saçma sapan bir soruyla taçlandırdım: "Kendi kendine mi acımaya başladı artık?" Acısına ara verip öfkeyle yüzüne baktı. Sorunun sonundaki 'artık' kelimesini 'bıktım artık' olarak genişlettiğini yüzünden okuyabiliyordum. "Ayağınla o parmağıma vurdu!" diyerek parmağına geri döndü. Demek, o parmağı artık uykuda bile bulabiliyordum. Aslında mantığın 5'ine birden vurmuş olmalıydım, ama acı konusunda tecrübeli olan O Parmak hemen öne atılmıştı. Saatte baktım, 4'ü geçiyordu. Uykuya dönebilmek için bir an önce durumla ilgilenmem gerekiyordu (durumu önemsenmeyen insan haklı çıkmak için acıyı biraz uzatabilir). "Bi bakiyim şuna," dedim. Sesimde gerçek bir ilginin tonlamasını, yüzümde de tedaviye başlamak üzere olan bir doktorun ciddiyetini bulunca direnmeden gösterdi. Yıllardır baka baka her ayrıntısını ezbere bildiğim bu dramatik parmağa bir kepe daha bakiyordum. Farklı bir şey bulurum umuduyla biraz yaklaştım. Bana kalırsa bu

bağlanabilecek, tansiyonu ölçülebilecek, pomad sürülebilecek, gerekirse tırnak kaldırılarak operasyona alınabilecek ve hatta operasyon sonrası yoğun bakımdan (pedikür) çıktığında odasında ziyaret edilebilecek kadar önemli kazalar atlattı. Bir an bakmak yetmedi. Onu, işaret ve başparmağım arasına alıp hafifçe oynatarak "Böyle acıyor mu?" diye sordum. "Auvv!" dedi. "Kalk hadi hastaneye gidelim," dedim. "Saçmalama ne hastanesi?" dedi. Parmaktan gözlerimi ayırıp sevgilimin yüzüne bakarak, "Sana söylemedim," dedim.

II. Drama Burnu

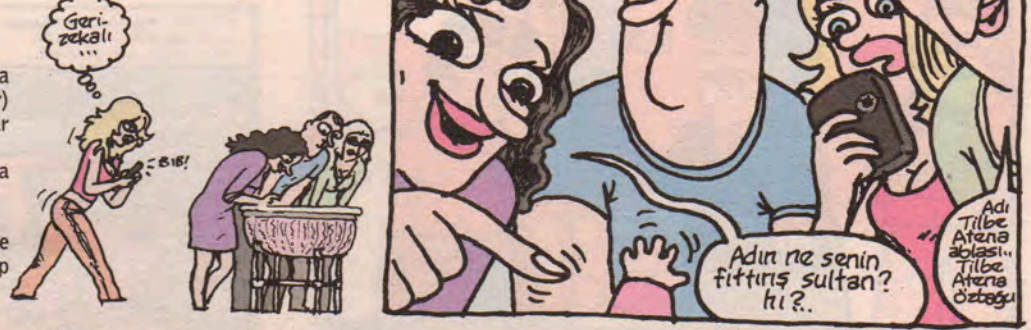
Darica Hayvanat Bahçesi'nde tatlı bir telaş var. Kapıdaki görevli, beyaz elli gibon maymununun bir yavru dünyaya getirdiğini ve onları mutlaka ziyaret etmemiz gerektiğini söylüyor. Ekibimizi, bu güzel parkı ziyaret edecek olmanın yanı sıra minik gibonu görmenin heyecanı da sarıyor. Görevliye teşekkür ederek yanından ayrılıyor. Oybirliğiyle diğer hayvanları şimdilik bir kenara bırakıp rotamızı gibonlara çeviriyoruz. Yolda ekipten bir arkadaşımız, yavru bir gibona tanıklık edecek olmanın kolay kolay rastlanamayacak bir doğa olayı olduğunu söyleyince heyecanımız iyice artıyor...

"Hani nerede?" Bu soru, maymunlarla insanları ayıran kalın cama burnumu çarpmadan önce hayvanlar âlemiyle ilgili son sözlerim oldu. İnsan burnu, acı yaşatma konusunda gerçekten rakipsiz bir organ. Belgesellere bakılırsa, yavaş çekimde camın dalgalandığı, burnumun yanak hizasına kadar esnediği dehşet verici bir çarpışmaydı bu. Ama arkadaşlarıma bakılırsa, bu çarpışma, gülmekten karın kaslarını ağrıtan, hatta insanı nefessiz bırakan bir salaklıktı. Çarpışmanın hemen ardından (galiba içgüdüsel olarak) biraz ilerideki duvarın dibine gidip çömeldim. Çarpışmadan komik video tadı alan arkadaşlarımızın coşkulu kahkahaları, bir türlü azalmayan acımın yanında öfkelenmeye de sebep oluyordu. Acının, başkalarının kahkahaları arasında önemsizleşmesi biraz sinir bozucudur. Bir türlü durmak bilmediler. İyi olup olmadığımı sormak için ara vermeye çalıştıkları kahkahaları, aralarından birinin ufak bir kıvılcımıyla bir salgın hastalık gibi yeniden yayılıyordu. Bir iki dakika sonra acım biraz hafiflemişti, ama bir türlü hafiflemeyen bu neşe karşısında inatla kıvranmaya devam ettim. (Kıvranmada doz aşımı gülenleri ciddiyete davet etmektedir.) "Ben burda acıdan geberiyorum, siz hala gülüyorsunuz" falan demiyordum ama kıvranarak beden dilimle aşağı yukarı şunları söylüyordum: "Acaba, şans eseri burada bulunan bir doktor (mesela ailesiyle hayvanat bahçesini gezmeye gelmiş diyelim), göz diplerimi muayene edip, "Kafa içi basıncı artıyor, hemen kafatasını delmeliyiz, çabuk matkap gibi bişi bulun!" diye haykırdığında mi farkına varacaksınız bu travmanın? Sonrasında acilen kaldırıldığım hastanenin bahçesinde endişeyle sigara içerken mi pişman olacaksınız güldüğünüz için? Gelmeyin ziyaretime falan, istemiyorum hiçbirinizi!"

İlk 2-3 dakikasında gerçekten büyük acılar çektiğim, ama sonrasında işi biraz dramaya çevirdiğim bu burun kazası sırasında sadece bir arkadaşım benimle gerçekten ilgilendi. Hala ara sıra patlayan kahkahalar eşliğinde gibon bölgesinden ayrılırken, koluma girip bana hastaneye gitmeyi bile teklif etti. Bu arkadaş, sonraki aylarda sık sık koluma

ve **SİNEM** bebek sevecek

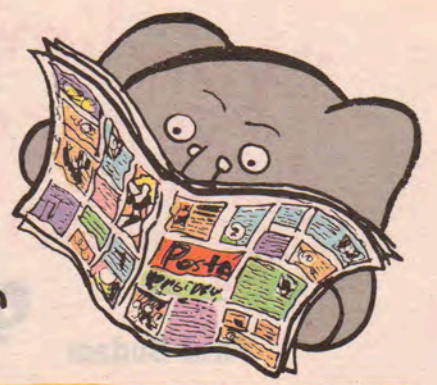
PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

Posta okuyan fil

ender yıldızhan

"tercihler"

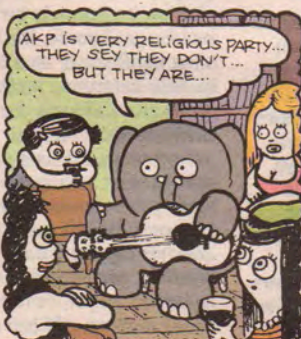
"yurtdışı"

"bölümdetilerle sohbet"

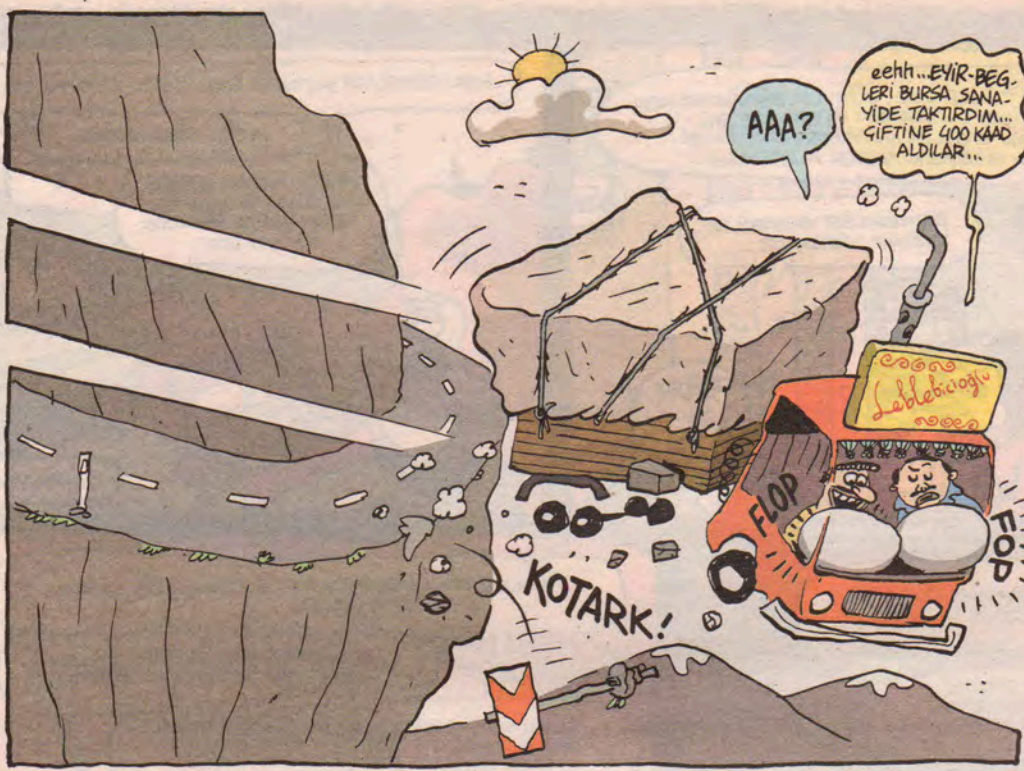

"uyku öncesi hayalleri"

"ilk günün akşamı"

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"Divan lamba televizyon Hepimiz yenildik burada Otuz beş yaşımın sonunda Kalkıp açmalıyım pencereyi!"

Şevket Akıncı
Hezeyan Sözlüğü'nden

- Emperyalizm oldukça, Bir Ladin gider, Bin Ladin gelir!..
- CHP, niye Gencebay'ın "Sevgi dolu bir dünya için" diye biten Batsın Bu Dünya girizgahını alıp, sonuna "CHP"yi yapıştırmaz, anlamıyorum. Toplu ruhu, gizli hissiyatı, Orhan Baba kadar deşifre eden azdır. Efsane gibi anlatılır, "Haldun Simavi, Günaydın"ı çıkarmadan önce, haftalarca Orhan Gencebay dinlemiş, o psikolojiyle çıkardığı gaste, milyonluk tiraj yapmış" diye...
- ÖSYM'nin başından Prof. Ali çekilsin, Cin Ali gelsin!..
- Recep Bey, niye "Tayyip Başkan" konusunda bu kadar ısrarkeş; halkı, eyalet sistemine inceden hazırlamak için mi?

- 12 Eylül'ün "Kurt-Çakal" planının sonuçlarını yaşıyoruz...
- Mart ayının son günü. Bi gün önceden, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden değerli bir arkadaşım aradı ve yine bizim okuldan mezun Ahmet Şık'ın içeri alınmasını ve basılmamış kitabının yasaklanmasını kınayan bir basın açıklaması yapılacağını söyledi. Çalışıp sabahlamama rağmen, dayanışma adına, uyumadan okulun önüne gittik. İletişim mezunları olarak on kişi bile değildik. Okulun önünde anlamsızca duruyorduk. Tek bir kamera, mikrofon yoktu. Sadece bir mazlum makinayla fotoğraf çeken biri vardı. Beni çağıran arkadaş dahil, etkinliği düzenleyenlere, o yorgunlukla tepki gösterip, kantinde kahve içmek üzere okuluma girdim. Bir güvenlik durdurmak istedi, "Benim okulum burası" diye devam ettim, kolumu tuttu. "Bırak kolumu, dokunma" diye tersledim. Kantinde kahvem içtim. Çıkışta tekrar dokunduklarında öldürdüm, hem güvenlik, hem emniyet memurlarına saydurdım. "Kamusal alanda yüksek ses çıkartmak" şikayetiyle karakola buyur ettiler. Dört-beş saat sonra ifademi alıp saldılar. En saçması, şikayetçi memurun, bana bakarak, gizlice not yazıp, ifade alan polise uzatmasıydı. Polis, notu çöpe attı. İfade verirken, bir ataçı büküp çöpe attım ve o notu ele geçirdim. Şu yazıyordu: "Buranın resmini çiziyor!"
- Müteceviz Ali Kaptan, göya aristokrat Balıkcı ve biz, onları dikkatle izleyen sayısız keriz balık...
- Erkeği, evlilikten soğutan "Kocalık

vazifesi" lafıdır..

- Cinsel açıdan ata düşkün (evet, AT'la) zengin Amerikalılar birlişip, bazı haftasonlarında at çiftliklerinde seks partisi yapıyorlarmış. Yuh be bilader! Veliefendi girsin rüyalarınıza e mi
- Soyunma odasında iki kişi bozuştığında, suçlu olan bunu dışarı sızdıran üçüncü kişidir...
- Hindistan'ı ikinci vatani yapan fotoğraf ustası dostum Sinan Göksel, oradan bir boyama kitabı getirmiş, gösterdi... Bayaa, bildiğin, çocuklar için kitap... Fakat kitabın içinde Kamasutra sahneleri de var... Sıra ona gelince, paşa paşa onu da boyuyosun!.. "Çocuklar orada doğal olan her şeyi görerek büyüyorlar zaten" diye anlattı Sinan... Tabii müslüman nüfus hariç... Benim de kafam tam almadı, çocuğu "Boya" diye verilir mi bu?!.. (En üstteki anahtarı da Sinan yolda bulmuş.)
- Gerçek Korku: Hep başı örtülü köylü kadını olarak gördüğün Aliye Rona'yı anınsın bi filmde, saçları yapılı sosyete kadını olarak görmek...
- Arkadaşımın babası İrfan İşgör, emekli olunca eline geçen parayla "En

iyisi MAĞARA almak" demiş, karısı bi fenalaşmış... Geçenlerde yönetmen dostlarım Derviş Zaim'le Reis Çelik'e rastladım İstiklal'de, DERVİŞ'LE REİS, çok elektrikliydiler, Türk-İslam Sentezi gibiydiler... Belgeselden: Marihuananın sizi öldürmesinin tek yolu, 27 kilosunun 10 metreden üstünüze düşmesidir...

- Arkadaşımın oğlu Sinan Algan'ın "Yerçekimi olmazsa her şey uçar" denmesi üzerine bulduğu çözüm: "O zaman yerçekimi de uçsun!"
- Rakı klarnete, bira gitara, şarap da kemana götürsün kafayı, gene de en güzeli ney'dir, su...
- Yazım üzerine Türkan Şoray aradı, Fırat Budacı ve Seda Kurtuluş'la oturdum, Türkan Hanım arayınca heyecandan bardağı devirdim... Beğenmiş yazımı, pek kıvanç duydum... Türkan Şoray'la konuşurken adeta bir Ediz Hun gibi heyecana kestim... Hatta heyecandan telefonu bi ara Fırat'a verdim!.. Geçen kediler için Efendiler Pet Shop'u aramam, telefonu "Efendiler" diye açmaları, "Buna pet shop derler" demem, sıfır tepki almam...
- Sokakta oynayan çocuklardan "Allah Allah" naralarının geldiği bir evde

oturuyorum hala, çok şükür.

- "Nodüllü" nedir ya, "Nobel Ödüllü" gibi...
- Sıraselviler'deki tarihi çeşmenin, şu Alman Hastanesi'nin karşısındakini diyorum, musluğu niye yok, çalışmayan çeşme sinir bozucu... Orayı dangalakça çöplük olarak kullanmak daha da sinir bozucu... Genç dostum Osman Güven'le temizlik orayı geçen hafta, ertesi gün gene çöp yığınıydı... Ayıp yahu... (Konudan ayrı, 21 yaşındaki Osman'ın "Kafka gençliğimin katili" demesi)
- Bitiren çanta: Üzerinde "Abidas" veya "Adisas" yazar...
- 23 Nisan'da evlendi Barış Uygur. "Gececi" olduğum için gündüz nikaha gidemedim ama gece, Pera Palas'taki düğün yemeği çok hakikatliydi. Mutluluklar dilerim. Gecenin en saçma detayı da, çıkışta, iki hafta önce yazdığım, "Türk mizahı yoktur" diyen kurnaz yapımcı Mr. Hoppe'a rastlamam ve o kafaya "Paul, you are a kolpacı! Do you know 'kolpacı'?! Learn!!" dememdi...
- Kral arkadaşın olsun da, varsın fakir ülkenin kralı olsun, nerden baksan üç çeşit yemek çıkar kanka!..
- Aşkta eşitlik olmasa da eşitliğe aşık olunabilir...
- İnci Pastanesi de anı olursa, Beyoğlu hepten yalan olacak... Demirören Binası'na girmedim, girmem... Zaten bu gidişle binada paspasları takımından Necip'e yaptırırtacak!..
- İllallah: Filmlerde, dizilerde sahnedeki kadın şarkıcının, birden beliren eski sevgiliyi görüp susması...

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Ünlü kahve dükkanları, şimdi ben buradan isim verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, çünkü iyi bir şey mi söyleyeceğim, yoksa kötü bir şey mi, ben bunu gerçekten hiç bilmiyorum, akar, sonucunda ne çıkacağı hiç belli olmaz, mevzu akar, ünlü kahve dükkanları, bana artık az ünlü olmadığımı, az ünlü'den daha ünlü olduğumu öyle güzel belli ediyorlar ki, içimin adeta yağları eriyor. Bir mutlu oluyorum, bir böyle nasıl desem bir iki saatliğine tüm dertlerimi unutuyorum. Ayaklarım bildiğin yerden kesiliyor. Birçok yerde bardığımı yazmak için ismini sormuyorlar artık. Ve hatta, Alpay Bey, her zamanki gibi seksen derece mi olsun kahveniz falan diye sorup iyice g.tümü kaldırıyorlar ortamda. Ben de aslında çoğunlukla öyle istemediğim halde, ambiansı bozmamak adına, evet öyle olsun diyorum, seksen derece. İşte bu noktada az ünlü'den daha ünlü olmanın bedeli bu mu olmalıydı diye kendi kendime sorular sorarken buluyorum kendimi. Bir iki kez seksen derece istediğim diye. Çok soğuktu hava, kahvem her zamankinden biraz daha sıcak olsun istediydim, öyle yanlış zamanda az ünlü'den daha ünlü oldum ki, şimdi deve bayılan sıcaklarında bile seksen dereceye mahkumum. Allah belasını versin az ünlü'den daha ünlü'lüğün. Az ünlü'ye iyiydi, az ünlü'ye az karizmam vardı, kimse o az karizmanın üzerine oynamak

istemiyordu. Allah belasını versin. Seksen derece. Çok sıcak. Ağgözlülüğüm de tutarsa ağzım hep yanar. Hadi diyelim ağgözlülük yapmadım, soğusun diye bekledim, arkadaş, ben bir kahveyi bir saatte mi içeceğim, benim o kadar vaktim mi var. Çok üzülüyorum. Az ünlü'den daha ünlü olduğum için çok üzülüyorum. Lanet olsun kahvem seksen derece istediğim o kış gününe. Az ünlü'den daha ünlü he mi. Devlet dairelerinde bile

işlemimi yapan memur, siz o musunuz yoksa diyor. Ben de evet oyum diyorum. Bir oyum diyorum, bütün işlerim hızla ve abartılı bir özverili çalışmayla hallediliyor. Şimdi sen olsun oyum demez misin. Bir de devlet memuruna her ne olursa olsun, olumsuz cevap vermek kadar ölümcül bir hata yok. Yemin ediyorum kat kat masa masa dolayışın da bir sonuç alamazsın. O yüzden, -o musun? -oyum, bitti. O olacaksın.

Oğlum okuyor sizi, sizden mi öğrenmiş ne, akvaryumda su beslemeye başladı. İnsan içinde akvaryumda su beslemenin inceliklerinden falan bahsedeceksin. Bu iş böyle. Bu arada akvaryumda su besleme coşmuş ki durdurabilene aşkolsun. Ülke çapında akvaryumda beslenen suların fotoğraflarıyla doldu masa üstüm. Ayrı dosya açtım. Bunun böyle bir çılgınlığa dönüşebileceğini gerçekten hiç tahmin etmemiştim. Az ünlü'den daha ünlü olmak. Güzel yanları olsa da total toplamda özellikle bu yaz

KAMİL SEVEN ADAM

-Post bira der seni Hasan mısın?..
-Hasan mı? Ben Kamil'im diye geldiydim ama...
-Yavrum tam da değişiklik aradığını zamana çıkmanın mına koyiymi ki karısına be...

-?!

-LAN SKTİR GİT..

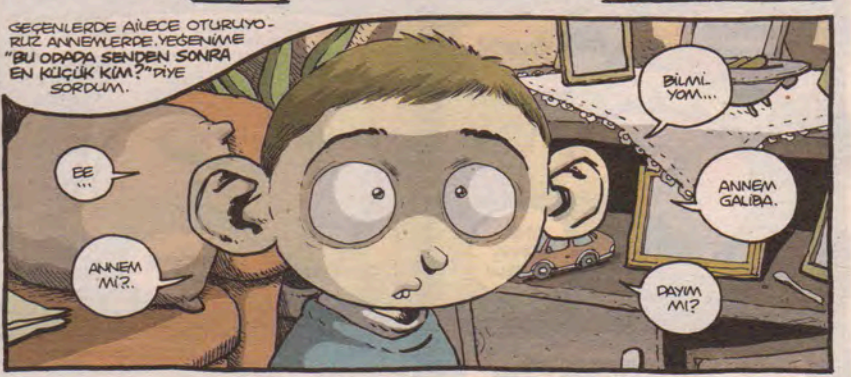
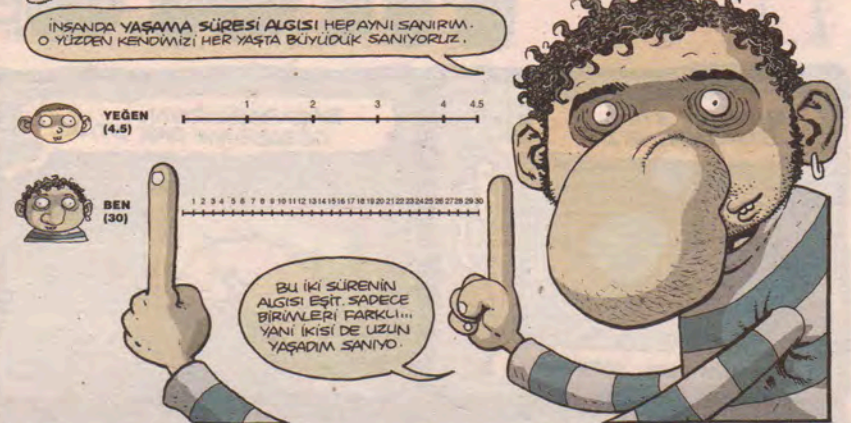
YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

BİR AY SONRA TAM 30 YAŞINDA OLUCAM. ZATEN EN SON GEÇENLER DEKİ İZMİR İMZA GÜNÜNDE ANLADIM. ESKİDEN OKULLARLA AYNI YAŞTAYDIM LAN BEN. "ERSİN" DİM YANI. ARTIK TAMAMEN "ERSİN ABI" YIM. ERSİNLİK ÇOKTAN BITMİŞ.

NEYSE GİDİYORUZ. FATİH'TE Bİ DURAKTA DURDUK, ULAN Bİ BAK. TİM Bİ GRUP YAŞLI DAHA BİNDİ. AMA BU DEFAKİ YAŞILAR ÇOK YAŞLI. YANI ANCAK BU KADAR YAŞLI OLUNUR, YAZIK DEĞİL. YAŞLILIKTAN BAŞEDİYORDUM DÜŞÜNÜN. ARTIK O DURAKIN ORDA NE VAR HUZUREVİ FİLAN MI BİLİYORUM AMA BUNLAR OTOBÜSE BİNİRİNCE İLK BİNEN YAŞILAR GENC KALDIKLARI İÇİN YER VERDİLER FİLAN.

FİLMERDEN DİZİLERDEN HEP TONTON VE SEVİMLİ YAŞILARA ALIŞKINIZ AMMA, LAKİN Kİ ÖYLE DEĞİLDİR. BU HANİ AMELİE DİYE FİLM VAR YA. ONUN İLK ÇIKTIĞI ZAMANLAR (BENİM DE "İYİ OLAYIM, SEVGİ PITİRCİĞİ OLAYIM" DEDİĞİM ZAMANLAR OLUYOR BU) AKŞARAY'DA KARŞIDAN KARŞIYA GEÇİCEK GİBİ DURAN Bİ YAŞLI KADIN GÖRÜŞTÜM. ARKASINDA DA GÜZEL Bİ KIZ VAR FİLAN... YAŞLIYI KARŞIYA GEÇİREREK KEZİ KENDİME AŞIK ETMEYE KARAR VERDİM... GİTTİM KADININ YANINA...

AMA BEN KARİZMATİK VE SEVİMLİ Bİ YAŞLI OLMAYA ÇALIŞICAM. ŞAN KANIRI MESELA SÜPER KARİZMATİK HALA. ŞEY DE ÖYLE NEDİ. LAN. ANTONİ HOPKİNS FİLAN... Bİ DE DİYELİM. 64 YAŞINDA HALA İMZA GÜNÜNE KATILABİLİRSEM BANA YAŞLI GİBİ BAVRANMAYIN OĞLUM. BAK RİCA EDİYORDUM ŞİMDEN. "YAŞINIZI GÖSTERİYOSUNUZ AMA 64 ZATEN GENC Bİ YAŞ" FİLAN DİYİN "ERSİN" DİYİN. "ERSİN AMCA" DİYİN DÖVCEM.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• Hayatım boyunca üçlü kanepeleri arzuladım. Yazıya daha anlamlı bir cümleyle başlamak için çok çalıştım ama yazıyı geciktirmekten başka bir faydası olmadı. İşin doğrusu bu. Hayatım boyunca üçlü kanepeleri arzuladım. Misafirliğe gittiğim evlerde çok dikkatli baktım üçlü kanepelere. Üzerine uzanmak nasıl olur, odanın neresine yerleştirilmiş, öğle vakti güneşi nereden alır? Misafirliklerdeki tutuk hallerim biraz da bu yüzden. Kafam dolu oluyor. Bir de yemelik bir şeyler çıkartacaklar mı, tatlı tuzlu olayına girecek miyiz; yoksa ev sahibi "ne içersiniz?" tarzı ucuzcu bir insan mı, bunları düşünüyorum. Evimdeki yiyecek içecek dolu garantili ortamı bırakıp o kadar da hastası olmadığım insanların evine kadar gitmemin karşılığını alabilecek miyim? Çok özel bir şey olmasına gerek yok, siz normalde ne yiyorsanız ben de onu yiyorum. Buzdolabından çıkardığınız haliyle de, ısıtmadan da yiyorum, yeter ki siz iyi niyetli olduğunuzu gösterecek bir harekette bulunun. Bu kadarına bile üşenen insanlar var. Böyle insanlar dvd koleksiyonlarından orijinal dvdlerinin çalınmasını hakeden insanlar. Usulca alıyorum. Halden anlamayan insan yeni dalga fransız sinemasını hiç anlamaz. Ama konumuz bu değil.

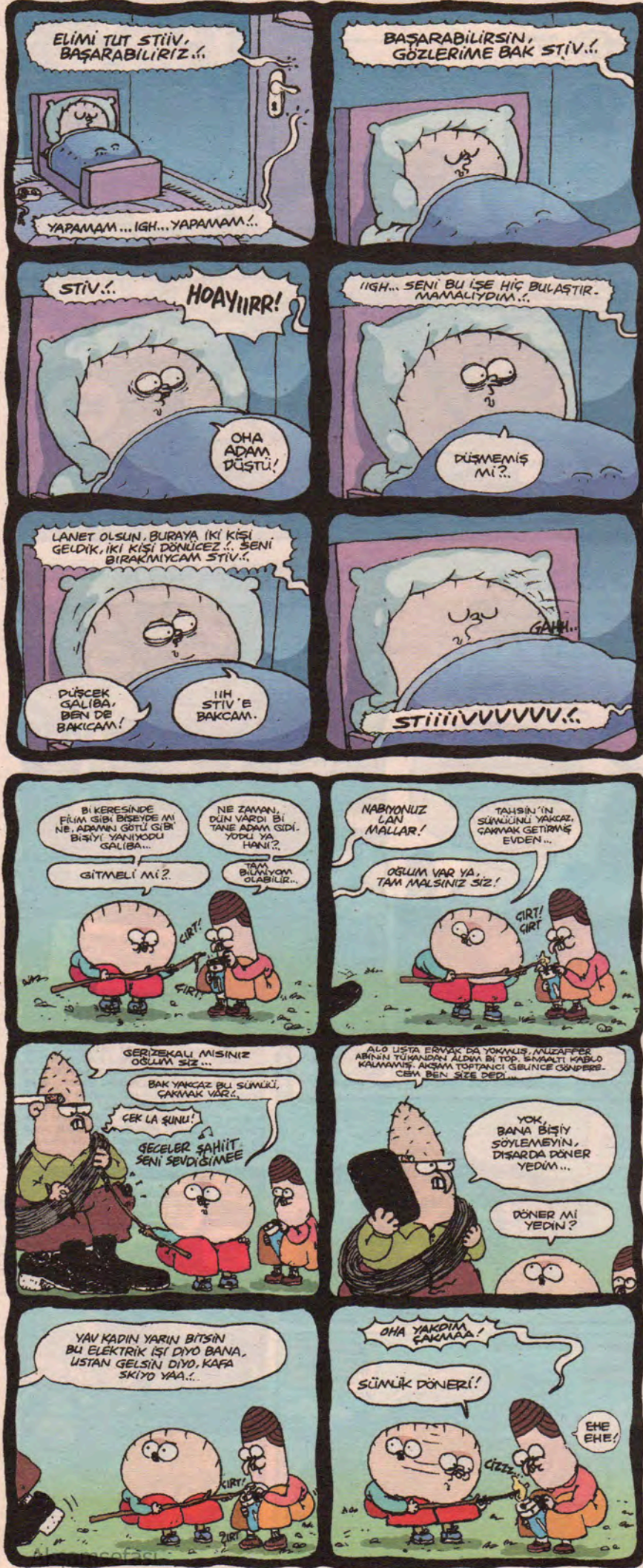
Bunu alıyorum.

• Normal market alışverişimi yaparken, sebze meyveyi alırken ya da marketin ortasında tamamen kafam durmuş halde dolaşırken kendimi görüyorum bazen. Güvenlik kamerası koymak iyi ama güvenlik kamerasının görüntülerini müşteriye izletmek? "Kameralarımız gerçek, şimdi elindeki tereyağını yavaşça yerine bırak küçük adam" mesajı herhalde. "Salça, tuz, salam" şeklindeki düşünce dizisi birden "OH! SAÇLARIM DÖKÜLMÜŞ! LAN! NE BİÇİM DÖKÜLMÜŞ! GENÇLİĞİM GİTMİŞ!" diye ortadan ikiye ayrılıyor. Acımasız darbe. Aynadan bakınca dolu gözükten yerler meğer et parçasına dönmüş. Normal insanım zannederken galatasaraylı arif suretinde insan içinde dolaşıyormuşum. Bu ve dökülen saç gerçeğinin buna benzer bir çok acımasız tasviri. Bir süre üzuldüm ama sonra yine salçamı kolamı aldım eve geldim. Asansörün aynasında tekrar biraz daha dikkatli baktım, evet yani aynadan bakınca bayaa saçlı gözüküyorum. Kafalar karışıyor. Tekrar markete gidip güvenlik kamerasının altında dolaşmak ihtiyacı hissediyorum yine ama öylesi saçma olur diye evdeki kamerayı yüksekçe bir rafa koyuyorum. Evde kendi güvenlik kamerası sistemimi kuruyorum. Şimdi açıp baksam kameranın içinde kafamın yukarıdan çekilmiş bazı görüntüleri var. Başkasının kamerasından öyle bir şey çıksa üç gün düşünürüm herhalde "olay nedir?" diye. Evdeki kamera da aynı şeyi söylüyor, üstten bakınca bariz kellik var. Peki sokaktaki vatandaş dışarıdan bakınca ne görüyor? Denk getirirsem beni güvenlik kameralarının altında anlamsız dolaşırken görüyor. Sakince önümüzdeki on yıl boyunca saçların tamamen dökülmesini bekleyeceğim. Olaylar netleşsin.

• Biz de marketçilik yapıyorduk eskiden, yoğun günlerde salamin sucuğun başına insan koyuyorduk müşteriler etleri alıp gitmesinler diye. O açıdan güvenlik kamerası iyi fikir gerekten. Bizim marketçilik yaptığımız dönemde bu kadar yaygın değildi, biraz lüks sayılıyordu. O yüzden adam koyuyorduk salamin sucuğun başına. Daha sıcak, daha birebir bir güvenlik sistemiydi. Biraz bar girişi gibi oluyordu şarküteri reyonu. İnsanlar çok tereddüt etmeden pantolonun içine sokuyorlar bazen kaşarı sucuğu.

Onu yavaşça yerine bırakıyorsun

Tribal

Gengüştür.

Seçim yaklaştıkça şu mikrofon ne gezdi be arkadaş...

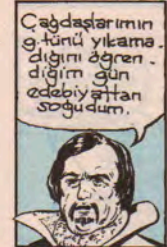

Gengüştür.

İtil, balde balde... Ateş gibi yanıyo, ateş!

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Çok hoşlandığım, hafif bir rampa burası. Sıkıcı bir dik bayır gibi vücudumu yormaz, beni fazla üzmezken; aynı zamanda standart bir yokuşun zorluklarından tatlar da sunarak, ilerideki günlerde, düze çıkınca yaşayacağımı düşündüğüm o huzurlu anları hak edeceğim inancını yerleştiriyor içime!

Bu sevimli, hafif trmanışım bitince; o her zamanki noktalarında birdenbire görüş açımı çıkan "gazete bayii kulübesi" ve yanındaki "balıkçı tezgâhi" yerine, karşımda: Eli uzun bıçaklı bir adam gördüm!

Yakınlarda, stadyum vardı. Maç var mıydı o akşam, bilmiyordum; çünkü adamın çıldırmış bir fanatik taraftar, elindekinin de keskin bir döner bıçağı olduğunu düşünmekteydim.. Karanlık kaldırımda, bacaklarını rahat bir pozisyonda aralayıp durmuş, bu tarafa (bayırın aşağısına) doğru bakmaktaydı. Yalnızca, ilerideki trafik ışıklar üzerine vurup, arasıra kırmızı ve yeşil tonlarda anlamsızca yüzünü parlatıyordu. "Yanından, hafifçe vücudumu kenara çekerek geçip gitmek", veya "karşımda birazcık daha şaşkınca durup, ne yaptığını anlamaya çalışmak" şeklinde, iki seçenek hissettim. İkisini de yapamayıp, çok saçma bir hamlede bulundum; sarsak, aptalca, iki-üç ufak adım attım! Böylelikle, adamın burnunun dibine kadar girmiş, öfkeli, kanlanmış gözlerine bakarken bulmuştum kendimi! Kaçmayı beceremeyen veyahut bunu kendine yediremeyen bir boksörün; kendine vurmaması için düşmanına çaresizce sarılması gibi birşeydi bu. Suratıma yakın duran uzun çeliğin parlak yüzeyi, farklı renklere bularak ışıldarken; adamın kirli, siyah padesüsü ise, kavganın mevcut tüm ışığını emerek kendi karanlığına katıyordu. Tek bir adım daha yeterliydi belki, uzaklaşmaya başlamam için. Bunu yapmak maksadıyla önüme dönmüşken, boştaiki eylem bileğimi kavradı; gözlerini, yeni uyanmış gibi gözlerine dikti. O anda, bana bir zarf vermeyeceğine, yüzde yüz emin oldum. Bana bakıyor, ve görüyordu! Acımasızca bir şiddet sergileyerek, yok etme dürtüsüyle saldırılarını, karşılarındaki kişiyi "görmeklerini!", veya o anda başka birşey gördüklerini okumuştum. Adam, basbayağı beni görüyordu, ve birazdan samimi bir soruyla karşılayacağıma emindim!

"Dostum, hangi tür acıyı, ya da ağrıyı-sızıyı tercih edersin!?"

Biraz daha, ayrıntılı açıklamasını rica edecektim ki, bunu sormama gerek kalmadı. Çünkü gözleri yarı-kapanmış, dudakları ise devamını getirecek şekilde kıpırtılı ve düşünceli, aralanmıştı.

"Yani, çok acayip bir boyutta var olduğunu düşün: Rüyalarındaki gibi, mükemmel yakın bir huzur! İnsanlar, acı felan çekmiyor. En fazla minik rahatsızlıkları, ufakacık gerginlikleri oluyor. Fakat gerçek bir ağrı yok hayatlarında. Öyle ki, hobi olarak, veya bilgi ve tecrübe sahibi olmak amacıyla, "Acı Mağazalarına" gidiyorlar! O son teknoloji donanımlı dükkanlarda, bu acayip çağın insanlarına, ödedikleri ücrete karşın "hangi acıyı tercih ettikleri" soruluyor! Standart bir sanatsal gösteri süresine sahip bu alışveriş sonunda, veya sırasında, istenildiği anda, acı sonlandırılıyor. Az bulamışsa, kalıcı etkisi de siliniyor kesinlikle. Sonuçta, gerçek bir fiziksel tecrübe! Müthiş bir yaşam deneyimi! Tadı kelimelerle anlatılamayan, modern bir eğlence!"

O kadar akıcıydı ki söyledikleri ve zihninde canlandırdıkları; neredesey gözlerimi kapamış, devamını bekliyordum. Binaların karanlık ve belirsiz tepelerinden, bakişlarını adama indirilmiş; uzun bıçağını kabzasından tutmuş, yere yasladığını gördüm. Söylediklerini de, elindeki buruşuk bir kağıttan okuyordu! Anlatıklarından hoşnut, dilini keyifle şapırdatarak, gözlerini kağıtta alt satırlara indirip, ve final sorusunu tekrarlardı: "Öyle bir eğlence, veya deneyimde, hangi acıyı tercih ederdiniz? (Yazı tonlamasından farklı olarak, daha gerçek bir sesle bana döndü, "Burda çok fazla seçenek var, hepsini söyleyemiyim şimdi!" dedi ve tekrar kağıdına baktı.) Bayılan bir "Diş Ağrısını" mı? Çok şiddetli bir "Boğaz Ağrısını" mı? ("ki hepsi geçmiş zamanlarda kalan acılar" diye ekledi!) Orta parmağındaki derin bir "ekmek bıçağı kesici acısını" mı? Yüzünün komple bir yarısını alev alev yakan, ölmeyi sana arzultan bir "Yanık acısını" mı? Ucu bağırsaklarına değen sıcak bir metalin, vücudundan geri çekilerken seni de karanlıklara çeken "delici acısını" mı? (Burada biraz gerilerek, yüzüne baktım! Bıçağını hiç kıpırdatmıyordu, neredesey unutmuştu onu) Tatlı ve heyecanlı bir anlatımla, acı'lara devam etti:

"Kafanın içindeki, sana öfkelenmiş başka bir Sen'in, seni hiçe sayarak, kafanı ayaklarıyla içerdien tekmelediği, acımasızca bunu yaparken seni kendine, kendini de sana düşman ettiği, karmaşık, delirtilici bir "baş ağrısını" mı? (İlginç ve acayip başka acılar da var arada: "Ağzından içeri zorla, koca bir tül perdeyi tıkıştırırlarken, soluk borunda ve midende hissettiğin 'yanma ve boğulma acısını" mı? Dize kapığına hızla, kocaman bir şırınga iğnesi sapladıklarında, iğnenin etinden kolayca geçip, kemiğine çarparak kırıldığı ve daha da kalınlaşan ucunun kaslarını yırttığı andaki "yumuşak canına, ölüm'ün saplanması acısını" mı?"

Sonra, kağıdı bana uzattı. Ve az önceki süslü anlatımlardan uzak, kendi doğal sesile: "Al, okursun evde!" dedi, "Hangisini seçersen seç. Ben bi tane seçtim. Ama önce, sen söyle! Gerçi, daha acayip birşey var. Sen acını bi seç hele, o acıyı şeyi daha sonra söyleyem.."

İleride, bize doğru bakanlar vardı. Daha da ötede, bir polis otosunun ışıklarını gördüm. Kirli padesüsünden tuttu onu: "Yürüyerek konuşalım istersen? Şunu da, bi yere sokarsan..". Daha evvelden, uygun bir düzeneğe mi hazırlamıştı kıyafetinin içine, ne? Sahiden de hemen sokup kaybediverdi koca bıçağı, gıysisinin içinde! Eliyle uzaktaki marketi işaret edip, "O tarafa doğru yürüyelim mi!?" dedi. Zarar vermesini bir tarafa bırakmış, artık bu acıyı adamın bana bir fayda sağlayacağını düşünmekteydim. Çok manyak tanıdıkları olan bir insanın, o "ilginç" arkadaşlar sayesinde erişeceği "ilginç bi adam olma popülaritesinin" yanı sıra, ondan sahiden birşeyler öğrenme isteği de beni kışkırtıyordu. "Sana sosisli sandviç ismarlayayım?" dedim, yalakalık yapıp-yapmadığımı, hiç düşünmeden. Market yolunun üzerindeki, kokoreçi, veya büfe gibi bir yer, bir tükünma dükkanı vardı işte! Kamam da acıkmıştı sahiden. Yanımdaki "gizli bıçaklı", heyecanını hiç kaybetmemişti! Aynı soluk soluğa konuşmasıyla: "Fekat önce, seçtiğin Acı'yı söyle!?" Listeden, hangi acıyı beğenince sen!?" Hangi ağrı, sızı sana, ne biliyim, daha katlanabilir gibi gelir!?"

Ağrı filan çıkmıştı aklımdan, nedense. O hatırlattığı anda; kendini beş dakika sonra tekrar gösteren delici bir mide ağrısı gibi, vücudum, merkezinden yayılan dalgalarla sızladı! En tepede de beynim sınıyal vericesine, acımasız darbelerle zonkladı! Büfenin, kaldırımdaki bir iskemlesine çöktüverdim. Sonra herşey, yine ilindi, ortalandı, duruldu. Vücudumun keskinliği kayboldu, ruhum yumuşadı. Yalnızca, masaya dayadığım kolumun ucundaki avucumun içine yasladığım, sert genemi hissediyordum. Öteki elimin parmak uçları ise, önümdeki "acı listesinin" yazılı olduğu kağıdı, kaldırıma uçmaması için tutmakla görevliydi. "Hadi, seç ama artık," dedi, karanlık padesüsü, büfenin sıcak dumanlı ışığı altında birazcık aydınlanan arkadaşım: "Merak ediyorum yav!?" O arada içeriye, garsona işaret etmişti. Sonra benimle beraber kağıda eğilip, kirli uzun bir parmağı, listeye dokundurdu. "Bak, şurdaki acayip meselâ: İnsana, tüm iç-organlarını dışarıya kusup fırlatma atakları yaşatan, keskin acılı bir Zehirlenme Ağrısı!"

Menideki, sunulanlarla hiç alakası olmayan, biçimli köfte, düzgün kıvrımlı marul resimlerine göz atarken, "Biraz birşey yiyeyim. O arada hemen seçicem bir tane," dedim.. "Bugün, maç var mı!?"

Ne dediğimi anlamamış gibi yüzüme bakarken, yanımdan köpekli bir kapıcı kadın, eşofmanlı bir adam, bir de hiçbirşey olmayan bir insan geçti. Karşı sıradaiki işhanının üst katlarından, "Ortopedi Malzemeleri!" mağazasının, turuncu tabella ışığı vuruyordu kaldırıma. Herşey sahte geldi, biraz daha içime kapandım! Sonra doğrularak, bir çiçek gibi, sadece karşımdaki tuhaf arkadaşın sınırları kadar, tekrar açıldım! "Söyleyeceğim dediğin o acıyı şeyi, tahmin ediyorum!.."

Bunu hiç de ukalâlık olarak algılamadı. Aksine, aynı bilgiyi paylaşıyoruz içim sevinmiştil! "O zaman, seçmezsin artık bu acı?" dedi. "Hayır. Seçicem gene de!" dedim. Önümdeki listenin bir yerinde, küçük puntolarla "başka insanların acıları!.." diye başlayan, ilginç bir madde yazılıydı..

(2. ve son bölüm, haftaya.)

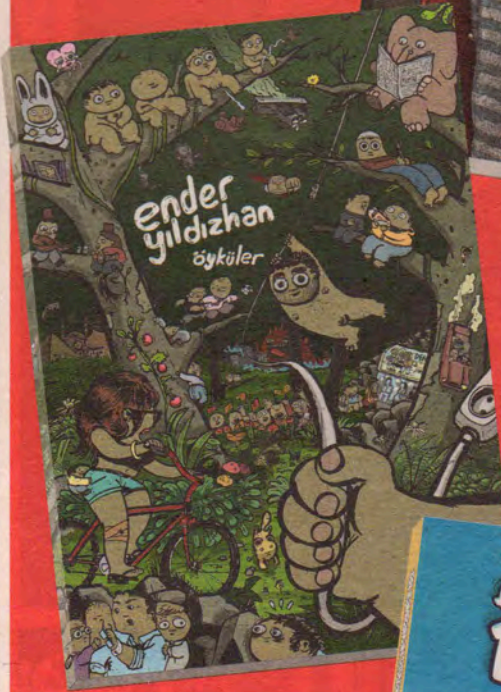
ÇIKTI!

ERSİN KARABULUT
SANDIK İÇİ 2

ERSİN KARABULUT
Sandık-İçi 2

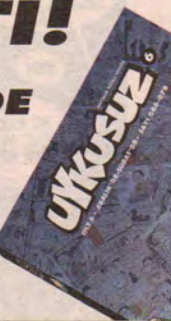
ENDER YILDIZHAN
ÖYKÜLER

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN

CİLT 4-5-6 ÇIKTI!
GÄZETE BAYİLERİNDE

Haftalık Mizah Dergisi | 5 Mayıs 2011 | Sayı: 192

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

UYKUSUZ

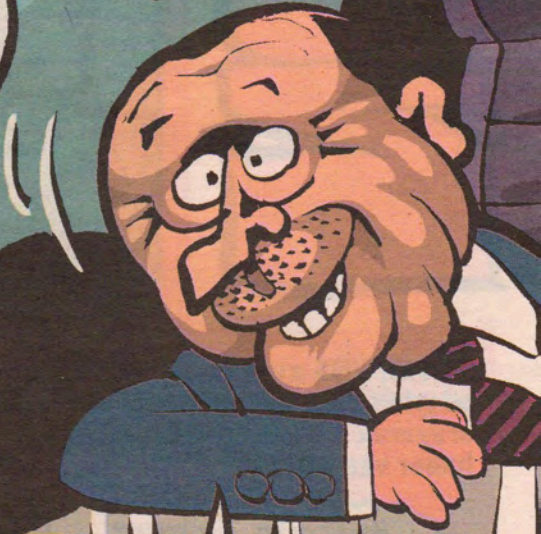
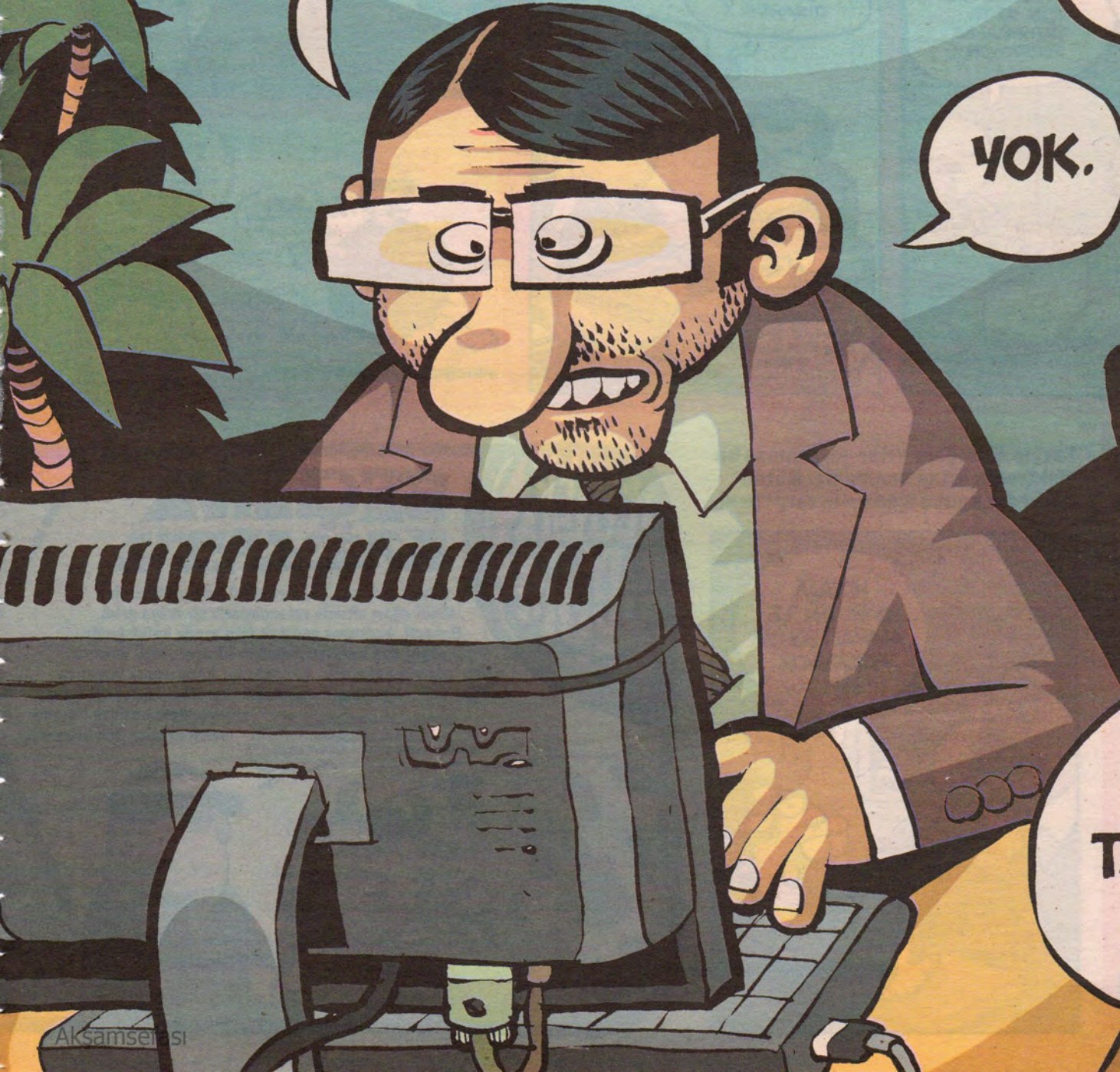
Tayyip Erdoğan, gündemdeki seks kasetlerinin "özel hayatın ihlali" olduğu eleştirilerine, "Yahu kendi eşiyle mi bir şey oluyor da özeli oluyor? Kendi eşiyle değil yahu. Buna nasıl kendi özeli dersin? Bu özel değil. Bu genel, genel," sözleriyle cevap verdi.

Bİ KASET DAHA ÇIKMIŞ,
SEVİŞME VAR...

KARISIYLA
MI?

YOK.

O ZAMAN
TAM EKKRAN
YAP!

Ege Üniversitesi kampüsünde görevli polislerin, içki içen kız öğrencileri "İçki içerseniz tecavüzü hak edersiniz!" diye tehdit ettiği iddia edildi.

ÖSYM'de ardi arkası kesilmeyen skandallarla birlikte sınav sonuçlarına itiraz eden öğrenci sayısı 20 bini aştı. Skandalları nakde dönüştüren ÖSYM, itiraz eden öğrencilerden 5 TL istiyor.

ÖSYM'de hatalar bitmiyor!

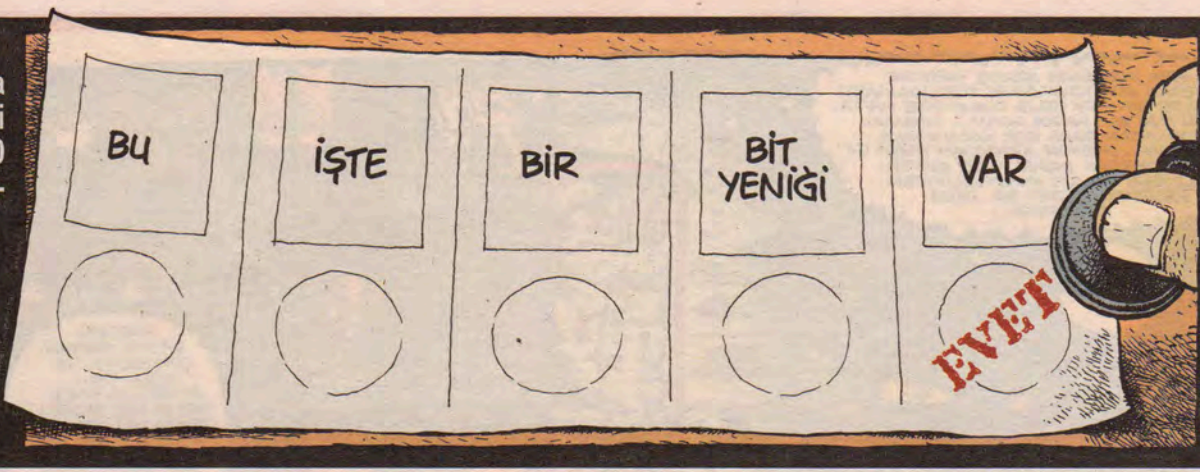
ÖSYM, YGS puanlarına itiraz eden adayları gece geç saatlerde telefonla arayarak yanlışlığın düzeltildiğini haber veriyor.

Tayyip Erdoğan, "Her yavrumuza bir elektronik kitap vereceğiz. Bütün müfredat bunun içerisinde var," dedi.

Oy pusulalarının basımıyla ilgili ilk ihaleyi 11 milyon 990 bin liralık teklifle kazanan firma, 3 gün sonra tekrarlanan ikinci ihaleyi 899 bin liralık bedelle aldı.

Seçim öncesi MHP kasetleri çıkmaya devam ediyor...

İnternete filtre uygulaması 22 Ağustos'ta başlıyor.

KAÇ YIL OLDU?

• Oktay Kaynarca, katıldığı bir programda, sevdiği insanların kafasını ısırdığını açıklayınca diğer konuk Türkiye Güzeli Ebru Şam, "Doğru söylüyor. Oktay benim de kafamı ısırdı," diyerek kafa ısırana destek vereli 1 yıl...

toplantısında, önündeki masaya siyah zeytin, yeşil zeytin, 3 sap maydanoz, kuru soğan ve üzerinde "Demirel'in odunu" yazan bir odun koyarak enflasyonu eleştireli tam 31 yıl olmuş.

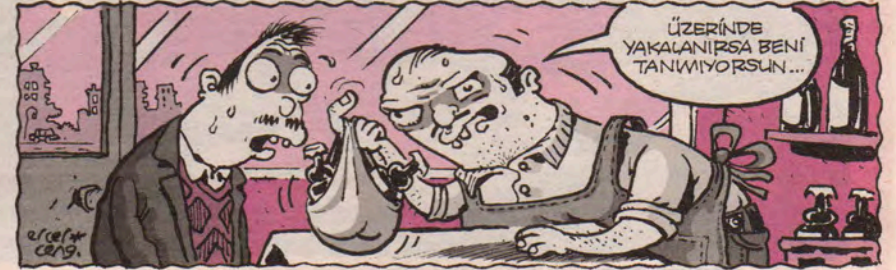
• Cem Uzan, seçim meydanlarında döner-ayran dağıta dağıta yüzde 7.25 oy alalı 9 yıl...

• Sanayi Bakanlığı, yayınladığı bir genelgeyle traktörlere rastgele değil AB standartlarına göre binilmesini kararlaştıralı 11 yıl...

• Gökhan Tepe, "Bir şarkı söyleyeceğim, ama söyleyeceğim şarkının adını söylemeyeceğim," diyerek dev bir sırı imza atalı 11 yıl...

• Necmettin Erbakan, düzenlediği bir basın

2009'da Türkiye'de 206 bin esnaf tütün ve alkollü içki satışı yaparken, bu sayı nisan ayında 187 bine geriledi.

18 Milli Eğitim Şurası'nda alınan bir karara göre, internet ve televizyondan olumsuz etkilendiği iddiasıyla öğrencilere her ders öncesi 3-4 dakika milli manevi değerler anlatılacak.

ERCAN • AHMET

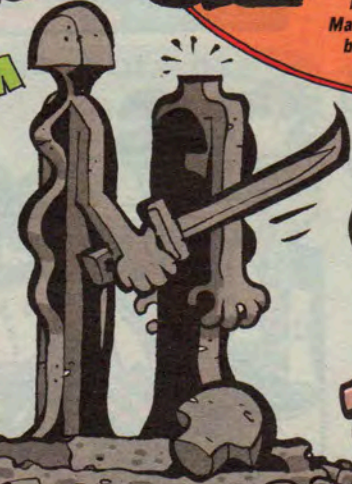
KUMTORBASINA BAKTIN MI?..

2008'de Tuzla tersanesinde içine kum torbası yerine işçiler doldurularak denemesi yapılan filikanın düşmesi sonucu 3 işçi ölmüş, 16 işçi de yaralanmıştı. Mahkeme, Adli Tıp'a yolladığı dosya için 3 yıldır yanıt alamayınca durumu sordu. Adli Tıp yanıt verdi: "Dosya bize gelmedi."

KILIÇLI SANAT SEVİYORUM

Tayyip Erdoğan, Kars'taki İnsanlık Anıtı'nın heykeltıraşı Mehmet Aksoy'a destek için Eskişehir'de açılan 'Ucube' sergisine nasıl gösterdiği konuşmasında bir heykelin nasıl insanlık anıtı var. Onlar gayet güzel yapmış. Kimse ona bir şey diyor mu? Kimse ona dokunuyor mu? O da hemen Kars'ın yakınında? Not: İğdir'deki anıt 5 adet dev kılıçtan oluşuyor.

DAHA DA ÇILGIN!

Kanal İstanbul'un çevreye vereceği zarar ve maliyetiyle ilgili tartışmalar sürerken Ulaştırma Bakanı Mehmet Habib Soluk, "Çılgın Proje"ye bazı eklemeler yaptı: "Proje'den çıkan hafriyatın bir kısmı, yapılması planlanan havaalanının alt dolgularında kullanılacak, bir kısmıyla da Marmara Denizinde yapay bir ada oluşturulacak."

BU TAŞLAR AZIYI, BUNLARI NE YAPALIM?

ONLARLA DA NÜKLEER SANTRAL YAPARIZ...

BU BİNADA BAKANLIĞIMIZA AİT!

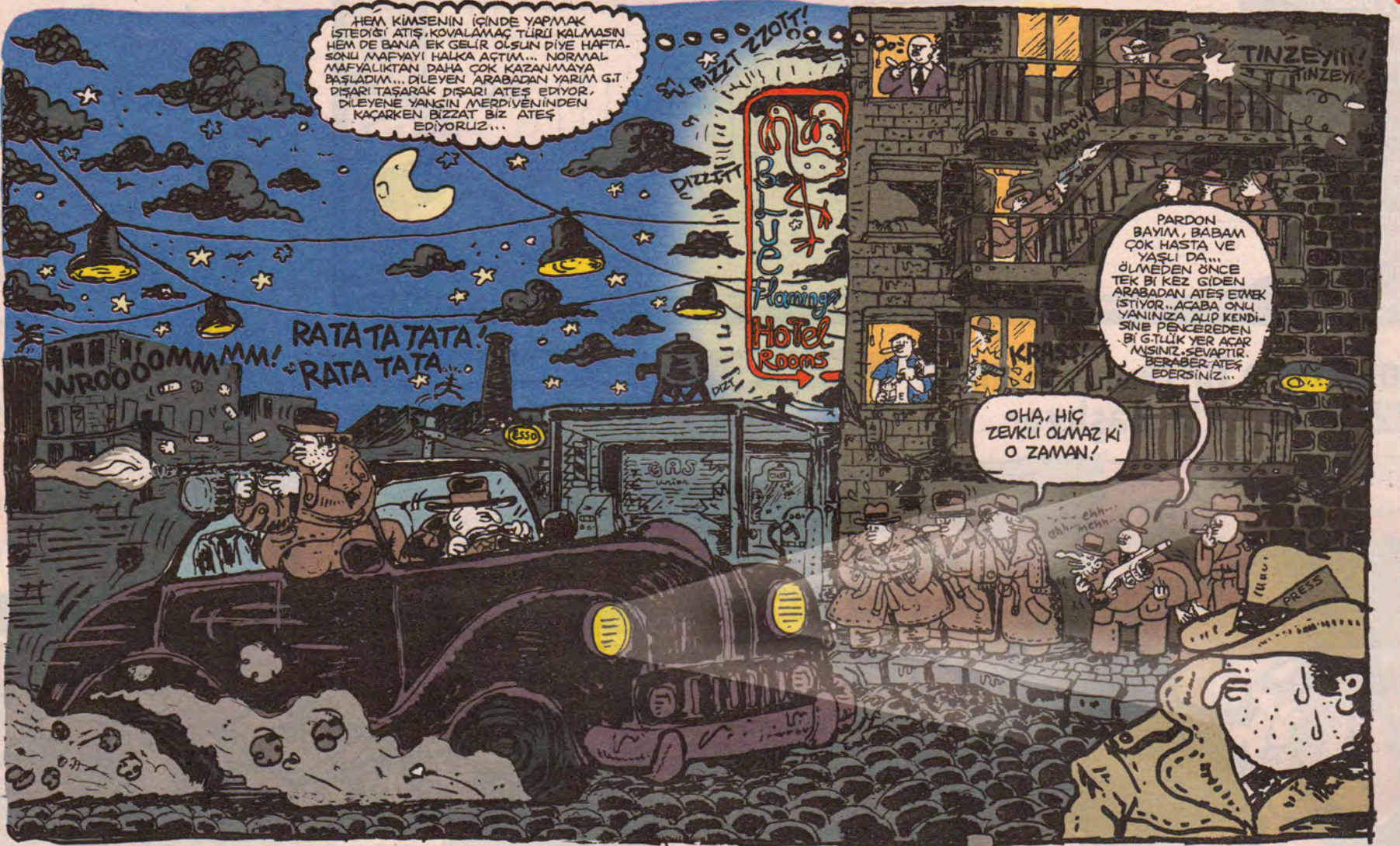
Üniversite öğrencisi kızına çarparak ölümüne sebep olan ve kazada yüzde yüz kusurlu bulunan kişinin 3 ay 20 gün sonra serbest kalmasını hazmedemeyen bir anne, bakanla görüşmek isteyince sürüklenerek Adalet Bakanlığı binasından çıkarılmıştı.

Anne, medyaya yaşadıklarını anlatınca hakkında bir de hakaret davası açıldı. Sonuç: 1 yıl hapis.

GEÇEN YİNE SUNUM YAPIYORUM. BİR DE BAKTIN SAŞA GREX!..

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu Başkanı Tayfun Acarer, 22 Ağustos'ta başlayacak internet sansürünü kendi iç dünyası üzerinden savundu: "Bazen sunumlarda falan görüntü indirirken ölüm patlıyor. Düşünün bütün salon seyrediyor. Kaç kişinin başına geldi bu. Bir anda bir porno! Durdurana kadar şoke olursunuz." "Ben valla internete girerken yanımda birileri varsa çekiniyorum. Bu filtrelemeler olsa, aile seçeneğim olsa gönül rahatlığıyla girebilirim."

Mini öykü: MORAL ÖNEMLİ...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

FAREYİ BEKLERKEN

Bu öyküde, bir kadın, bir adam, bir tabağın içine konmuş pirinç büyüklüğünde üç tane cisim ve bir fare var. Öykünün türü tam belli değil. Fare karakteri, öyküde adı sık sık anıldığı halde bedenlen gözükmediği için bir gerilimden bahsedilebilir. Kadın, "Var!" erkek, "Yok!" dediğine göre, öyküye erkek açısından drama, kadın açısından trajedi gözüyle bakılabilir. Tabaktaki üç cisim tam tanımlanamadığı için bir bilimkurgu ya da bu üç cisme çok uzun sekanslarla bakıldığı için ödüllü film senaryolarına yatkınlıktan da söz edilebilir. Hepsı geçerli. Ama bana kalırsa, en doğrusu, bu öykünün bir adamla bir kadının baktarı bir sebepten başlayarak hayret verici bir gerilime ulaşmaları sebebiyle absürt olarak adlandırılmalıdır. Öyleyse ortada fare falan da olmadığının göre bu öykünün adı, "Fare'yi Beklerken" olsun.

Apartmandan girerken 1. katın penceresine satılık ilanı asıldığını gördüm. Yalnız yaşayan çok yaşlı ev sahibi kadın geçen hafta ölmüştü. Yaşlı kadını sağlığında hiç ziyaret etmeyen varislerin neşe içinde "Satılık" çıktısı aldıkları anı hayal ettim. Varislerden birisi, bilgisayar başında font büyüklüğünü 72'ye ayarlarken, diğeri "İyi oldu aslında, kurtuldu," diyordu. Sanki olay aynen böyle gerçekleşmiş gibi, "Şerefsizler!" dedim içimden. Asansörde, 1. katın satılığa çıkarılması haberini, "Şerefsiz Varisler" isimli mini hikâyemle süsleyerek evde anlatmayı planladım. Kapı, "İşte şimdi yandık" diye tarif edebileceğim bir yüz ifadesiyle açılınca, hikâyemi ertelemek zorunda kaldım. Bu yüz ifadesine alışık olduğumdan, içimden "Amaaaan kimbilir yine ne bok oldu?" diye düşündüm, ama dışarı verdiğim ses bir ilişki için daha makuldü: "Hayrola, noldu?" Ne olduğunu söylemek yerine, "Çok kötü, çok..." diyerek durumun belirsizliğini sürdürmeyi tercih etti. Sonra da "Sana bişi göstericem," diyerek mutfağa girdi. Bazen, "İşte şimdi yandık" yüz ifadesine sahip bireyler, ne olduğunu hemen söylemez. Bu, galiba haberin etkisini artırmak ve karşındakini de kendi duygu yoğunluğuna ulaştırmak için yapılır. Mutfaktan çıktığında elinde bir tabak vardı. Tabaktaki pirinç tanesi büyüklüğünde 3 adet cisme baktım. "Ne sence bu?" diye sordu. Ne olduğunu bilmediğim şeyleri hemen ellerim. İşaret ve başparmağımı aralarında pirinç boşluğu kalacak şekilde ayarlayıp uzandım. "Dokunma sakın!" diye bağırdı. Cisimciklere ulaşmak üzereyken elimi çektim. "Anlamadın mı ne olduğunu?" dedi. "Yok, anlamadım," deyince etkiyi artırmak için olacak gözlerini kısarak, "Fare boku!" dedi. Gözlerimi kısarak tabağa baktım. Aslında tabaktakilerin fare boku olmasından çok, fare bokuunun bir tabağa konması daha çok ilgimi çekmişti. Başka bir deyişle beni endişelendiren, evde bir fare olması değil, evde fare bokuunu tabakla sunan bir kadının olmasıydı. Yine de, olay daha sıcakken konuyu değiştirmek doğru olmayacağından, "Ne faresi?" diye sordum. "1. katta ölen teyze var ya, eşyaları boşaltırken evden fare çıkmış," dedi. Sağlam bir habere benziyordu. Geçtiğim için salladım: "Fareler yukarı çıkmaz, aşağı iner." Kemirgenlerle ilgili bu özlü sözümü sallamadığını gösteren bir ciddiyetle planını genel hatlarıyla açıkladı: "Tedbir almamız lazım." "Tedbir" kelimesini duyunca, fareden bağımsız hatta hayata dair diyebileceğim büyüklükte genel bir sıkıntı kapladı içimi.

Ertesi gün

Apartmandan girerken, 1. kat penceresindeki "satılık" çıktısının yerini bir emlakçı ilanının aldığı görüyordum. Demek ki, varisler yüzde 100'lük neşelerinin yüzde 3'ünü bir emlakçıyla paylaşmaya karar vermişler. Asansörde, bu yeni haberi "Neşenin Paylaşımı" isimli mini hikâyemle süsleyerek evde anlatmayı planlıyorum. Fare Avcısı,

"Firdevs'le (kapıcının eşi) evin altını üstüne getirdik, bulamadık," diye açıyor kapıyı. "Demek ki yok," diyorum. "Nasıl yok, Firdevs'e de gösterdim, kesin fare bokuymuş," diyor. "Tabakta mı gösterdin?" diye soruyorum. Konu dışına saptığım için cevap alamıyorum. Endişem, fare bokuunu tabağa koyan bir çift olarak apartmanda nam salmamız: "13 numaradaki kadın var ya, afedersin farenin bokuunu tabağa koymuş, ta mutfağın başköşesine yerleştirmiş. Ben böyle pisliği, Allah rahmet eylesin, 1 numarada bile görmedim. Adam da iyi birine benziyo aslında..." Bütün gecemiz Muhteşem Yüzyıl seyrederek ve aralarda fare üzerine (Osmanlı'da fare) konuşarak geçiyor. Çok rahatsız değilim, çünkü fare konusunun Firdevs Sultan'ın da evi alt-üst etmesiyle yarından itibaren kapanacağını düşünüyorum. Pijamamı giymek için yatak odasına gittiğimde yanıldığımı anlıyorum.

Yatak odasında, içinde julyen kesilmiş 3 adet peynirin bulunduğu bir tabak duruyordu (galiba dışı başına 1 peynir hesabı yapmış). Tabaktakilerin ne olduğunu hemen anlamam, rahatlamaktan çok kaygılanmama sebep oldu. Yatağın kenarına oturdum. Bana kalırsa, peynirlerin tabaktaki varlığı, tabakta fare dışı sunumu yapmaktan da vahimdi. 3 dışı, hiç olmazsa ilişki dışından birinin marifeti idi, ama bu peynirler aynı evi paylaştığım kadına aitti. Zehir koymak ya da kapan kurmamıştı. Tabakta peynir servisi yaparak sadece farenin varlığını ispat etmek istiyordum. Belki de üç dışıya karşılık üç peynir koyarak, eksilen peynir sayısına göre fare nüfusunu hesaplamayı düşünecek kadar delirmişti. Canım çok sıkıldı. Sorunun, şu ölümlü dünyada farenin boyutlarını aşan bir algılayış sorunu olduğunu düşündüm.

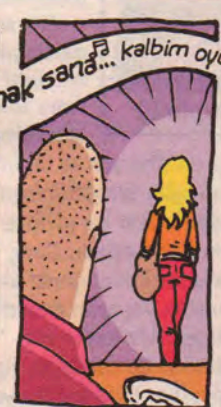
Ertesi Sabah

Sabah uyandıgımda, saçma sapan bir rüya gördüğümü düşündüm. Bir umutla yere baktım. Oradaydı. Biraz buruşmuşlardı. Bir an, peynirlerden birini yemeyi düşündüm. Olayların korkutucu bir boyuta ("yalan söyleme sen yemedin!") geçmesinden korktuğum için vazgeçtim. Fare Besicisi uyandığında, elimle tabağı göstererek, "Bak yok işte, götürüyorum tabağı," dedim. "Bi gün daha kalsın," deyince yeni uyanmış bu Fare Besicisi'nin iyice abarttığına karar verdim. Gece yarısı tabağın kenarından geçerken, "Şu an canım istemiyor, sonra yerim," diye düşünen güngörmüş bir fare mi hayal ediyordum? Tabakta elaleme gösterilen fare bokuunun, fareye sunulan peynirlerin, olmayan bir fare için evi alt üst etmelerin kendi sınırlarını aşan bir sorun olduğunu uygun bir dille kendisine ifade etmeye çalıştım. Sağmadığımı, asıl benim ufak bir fare sorununu büyüttüğümü iddia etti. "Öyle mi?" deyip sanki en büyük cezaymış gibi peynir tabağını kaptığım gibi çöpe doğru gittim. Peşimden gelip beni engellemeye çalıştı. Bundan sonrasını pek anlatmak istemiyordum, çünkü çıkış noktası 3 adet fare boku olan olaylar zincirinin geldiği nokta biraz utanç verici. Sadece onun sürekli "Ya varsa!" dediğini, benim de buna karşılık "Yuh artık evden taşınalım istersen!", "Fareye inanmıyorum!", "Hani nerde fare?" gibi saçma sapan cevaplar verdiğimi söyleyebilirim. Fare sorununu bir türlü halledemeyince, uzayan her tartışmada yaptığım gibi evi terk ettim.

Dışarıda yarım saat kadar dolaştım. Dolaştıkça öfkem azaldı. Hatta farenin, ortaya çıkmadığı sürece, konuşacak konu sağlayarak ilişkimizi diri tutacak bir umut olabileceğini bile düşündüm. Yarım saat sonra, tamamen sinirden arınmış, yaşanan problemi çözmem isteyen biri olarak döndüm eve. Asansörde aklıma ortamı yumuşatacak, ilişki tipi sevimli bir espri geldi. Kapıyı çaldım. Açılır açılmaz, "Selaaam sonunda geldim, peynir içerde mi?" dedim. Azıcık güldü.

40
dakika
sonra

SON

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Dergimiz çok güzel pırıl pırıl insanların yemek yiyip birbirleriyle ölçülü hareketlerle eğlendikleri bir yerdedir. Gece gündüz kalabalık olur, bu güzel kalabalık (cuma – cumartesi gecesi hariç) birbirlerine yemek yerken öyle oldu böyle oldu diye bir şeyler anlatır, dinleyen kalabalık ise "meh meh meh hmm" diye güler (cuma – cumartesi geceleri serbest kıyafet, sürtünmeli dans). İçinde biraz bile kötülük, makul miktarlarda çirkinlik olan insanlar bile yedikleri yemeğin, içtikleri biranın fiyatından utanıp arınırlar, günahsız canlara dönüşürler. Kızlar güzel, erkekler sağlıklıdır. Garsonlar bile öyledir ki; onların güzelliğini, düzgünlüğünü görmek için ise yedi diyardan gezginler buraya gelir. Ben dergiye sabahlamaya geldiğim zamanlar dergiye ulaşabilmek, kapısından girebilmek için "pardon, bir saniye, teşekkür ederim" kullanarak

5 dakika daha alkışlarım sonra evime giderim.

bu güzel insanları hafifçe dalgalandırırım. Bazen ben bu insanları "pardon, bir saniye, geçebilir miyim, teşekkür ederim" kullanarak Eskişehir'e kadar itelebilirim gibi geliyor. Tatlı dile çok güzel tepki veriyorlar. Eskişehir de zaten Türkiye'nin Venedik'i diye düşünürsek... Teşbih sanatı kendi kendini bir yere bağlar diye düşündüm ama öyle olmadı. Teşbih sanatı yine can aldı. Düz anlatıyorum.

Zaten dergiye (masa üstünde uyuyan adamlar, "naber y.rram"lar ve çoktan dibini görmüş peynir tabağı) ulaşmak için bin tane neşeli, güzel insanı yara yara geliyorum. Hepsinin önünde tabaklar, yemek yeniyor. Dergiye gelince aklım dışarıda oluyor. Ne yeniyor? İnsanların tabağında kalanları sonra ne yapıyorlar? Mesela birisi fahiş fiyat ödediği bir hamburgeri yarım yedi, o hamburger ne oluyor. Sonra garson ya da restoranın sahibi onu arka tarafta bir yerde yiyor mu? Yanına kendi hesabına para ödmeden bir tane bira açıyor mu? Ben müşteri halimle gittiğim yerlerde yan masalarda kalan yemeklerle hayvan gibi kesişirken restoran çalışanları yılların verdiği gözü doymuşlukla o yemekleri çöpe mi atıyor? Hamburger adamın ağzı değdiği için o hamburgerden tiksiniyorlar mı? Ben kendi adıma tiksinnem. Diyelim ki tiksindin, hamburgerin oralarını kes, yine yersin? Hayır mı?

Bütün bunları düşünerek pencere kenarındaki bir masaya tezgahı kurdum (hayal alıp hayal satıyoruz diye çıldırıp sizi yaşlı tiyatrocuların kabus gibi dünyasına da götürebilirim buradan. Yaşlılıktan gıdısı sallana sallana "sahne de gördükleriniz bir rüyadır;

ama bizlerin gördüğü, sizlerin de tanıl olduğu bir rüya..." diye sahnedan bağırarak emektar bir tiyatro oyuncusu ve zaten tiyatro oyununa gelmişken tiyatroya neden çok saygı duyulması gerektiğini dinleyen tiyatro izleyicileri Artık hem çok yaşlı tiyatro sanatçısına hem de tiyatro sanatına aynı anda saygı duymaya çalışırken kanı çekilmiş, "oyun bitteside ayakta alkışlayıp sikt.r olup gitsek" diye düşünen bir salon dolusu seyirci. Allah hepimizi öylesinden korusun. Ben biraz köylük bir yerde büyüdüm, modern tiyatro pek gelmezdi Hep emektarlar..)

Odamızdaki o büyüü kağıt, mükrek ve dizginlenmemiş hayal gücü kokusu çıksın, içeri temiz hava girsin diye pencereyi açınca üst kattan ev partisi sesi geldiğini fark ettim. Eskiden ev partisi henüz pizza gibi sadece televizyonda görüp evde anneme aynısını yaptırmaya çalıştığım bir

şeyken, dışarıdan ev partisi sesi duyunca hemen gidip o insanlarla çok yakı arkadaş olmak isterdim. Sonra zamanla insan işine girdikçe o kadar bir numarası olmadığının anladım. Hele ki bir keresinde

yüksek lisans öğrencilerinin düzenlediği ev partisine katılıp bir kap zeytinyağı dolmayı tek başıma yemek durumunda kaldıkdan sonra iyice soğudum. Yine de ev partisini bir alt ya da üst kattaki dinlemeye çalışmak eğlenceli bir olaydır. Derbi maçını üst kat komşusunun seslerinden takip etmeye benzer. Gol mü oldu, gol mü kaçtı, hakem bir şey mi dedi? Bunlar maç izlerken çok bağırarak gerektiğini babasından öğrenen kocakafalı

komşunuzdan anlık olarak gelir. Ev partisi de öyle.
- mmmmmmm
- mmmmmmm
- HEHAHAHA (eğleniliyor)

Bir süre ev partisini dinleyerek kendimi eğledim. Ama sonrasında işir içine gitar ve duygulu

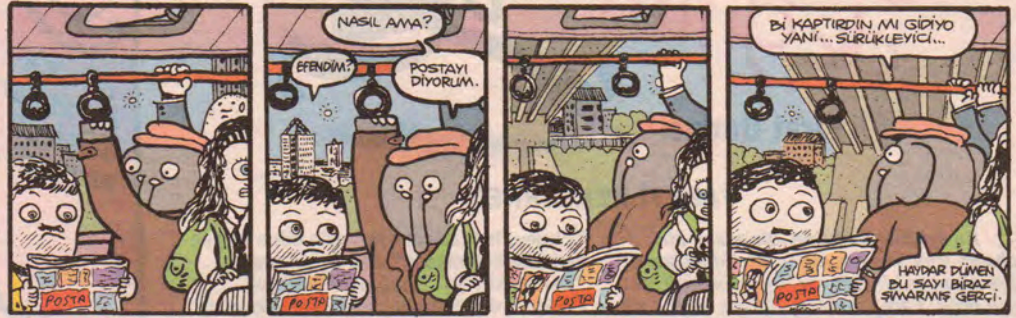
gibi şarkı söyleyen ve tahminen yüzünde anlamlı gibi bir gülümsemeyle şarkıyı dinleyen kızlar da girince sinirler bozulmaya başladı. Genç ve sağlıklı erkek bedenimin içinde altmış yaşında tek başına yaşayan emekli tarih öğretmeni bir kadın var. "Ne oluyor ya gecenin bu saatinde, ne kadar saygısızlık" diye yattığı yerden doğruldu. Tavana sopayla vurma isteğini zorlukla bastırarak işime döndüm.

Bir yandan aklıma dergideki bütün adamları toplayıp üst kata çıkma fikri geldi. Tatsızlığa değil ama takribi yirmi adam yukarı çıkıp "abi uyuyamıyoruz yarın işe gideceğiz, lütfen biraz sessiz olursunuz?" demek için. Sık sık düzen durup "gitarı kim çalıyor? Ser mi çaluyorsun? Abi ses oluyor uyuyamıyoruz" demek için. Hayatlarının geri kalan günlerinde soru işaretleriyle yaşasınlar diye. Bir an içi komik olur gibi geldi.

Posta okuyan fil

"otobüste"

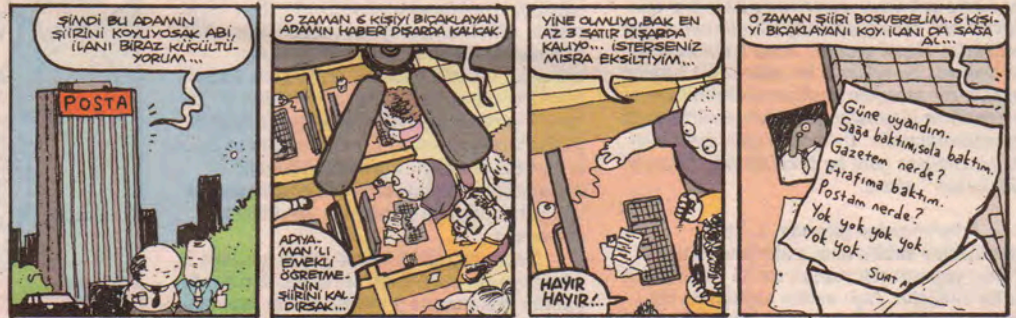
ender yıldızhan

Posta okuyan fil

"sayfa" düzeni"

ender yıldızhan

Posta okuyan fil

"muhteşem yüzyıl"

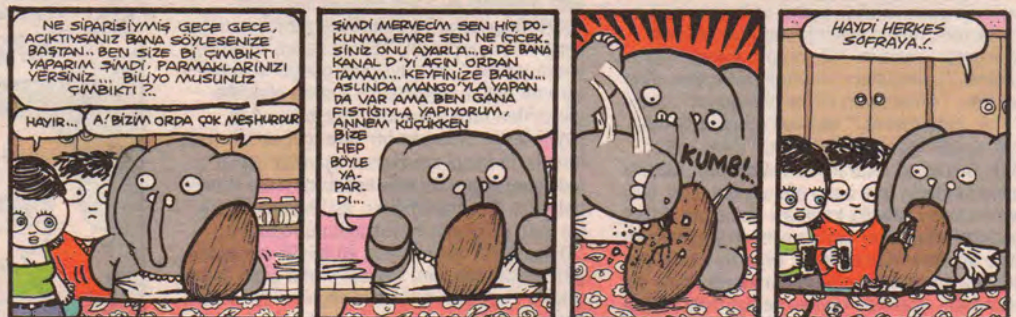
ender yıldızhan

Posta okuyan fil

"yöresel lezzetler"

ender yıldızhan

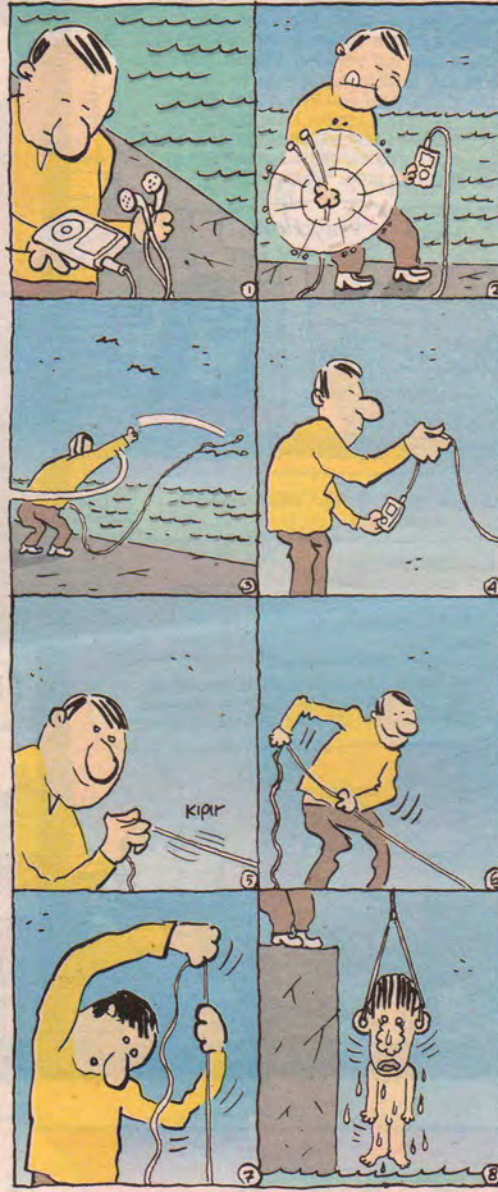

Posta okuyan fil

"kulak misafiri"

ender yıldızhan

BEBEK Kafası

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

"Tutup da yazı gelmez mi, Hem de yeni yazı. Köy yerinde kim okuyacak bunu Çaresiz tura diyen kazandı." Rifat Ilgaz'dan

- Sadece "Parti" isimli siyasal parti kurmak mümkün mü, olaymış keşke...
- Siyaset, üniversitelerde "sosyal bilim" olarak okutuluyorsa, siyasetçi de "bilim adamı" demek. Peki o zaman niye milletvekillerine siyaset okuma zorunluluğu yok? Var mı öyle kafa yormadan, dirsek çürütmeden, mürekkep yalamadan tarikat - aşiret - kulüp - halay - ticaret bağlantılarıyla makamlara zıplayıp çocuklarımızın kaderiyle oynamak? İletişim okumadan gazeteci, mülkiye görmeden diplomat olunuy mu ki, siyaset okumadan siyasetçi var? Elbette hepimizin oyu eşit ama adaylar da eşit donanımda olacak! Ayrıca, niçin hala daha adayların IQ oranlarını bilmiyoruz?!
- Asıl skandal, seks kaseti çıkması değil, Başbakan'ın bunlara kafayı takması...
- "hoşgeldiniz maviye meyyal mayısaltı havaları / çay bahçesinde çizgi film seyreden garson / ince penyelerde göğüs uçları / en geçimsiz arkadaşımım

baharın / bu mevsimler perdeleri kapalı durur / denizler'i asanların" (Sonsuza uğurladığımız Halit Çelenk için)

- Anadolu, Küçük Asya'ysa; Trakya, Minyon Avrupa...
- Bill Clinton'a ben hillary'mi verdim...
- Erdal adlı bir arkadaşım vardı, ilkokulun son sınıfında, Malatya'da. Birlikte en büyük numaramız sabah 10.30 seansında sinemaya gidip, sonra koşu koşu okula yetişmekti. Babası Almancıydı Erdal'ın, annesine düzenli olarak moda dergileri yolluyodu oradan. Onlara gittiğim zaman, Erdal kapıları kitler, sonra istahla bi yerden Burda dergilerini indirirdi. Aşırı beyaz iç çamaşırılı mankenlere bakardık ergen ergen. Hayır, bi numarası da yok, plajda mlajda fazlasını görüyoduk zaten. Erdal'ın Burda'larına karşı, benim zulam daha sağlamdı, babamın askerlerden yakaladığı erotik yayınları gösterdiğimde Erdal'ın aklı oynadı!..
- Beyoğlu'nda Ferhan Şensoy'a rastladım, yanımdaki arkadaşla tanıştırdım: "Bu Özgün Hanım, bu da Orjinal Abi!.."
- Kahrolsun alkol! Yıprattı, hırpaladı pislik. Hep ara verirdim, tünden bıraktım. Bana karışılmasını hiç sevmem, kimseye de karışmam ama "Bıraksam mı?" diye düşünen varsa, hemen bıraksın. Sigaraya da lanet ama henüz bırakamadım. Önce alkol. İnsanı hayvanlaştıran madde. Bi arkadaşım "Bak sen de alkoliksin, gel bırak şunu" dedim, "Ben alkolik değil, alkoloğum" dedi...
- "Sağlık Bakanlığı'ndan izinli" diye reklam duyuyorum... Tersî mümkünmüş gibi...

- Çizgi romancı, mizahçı, matbaacı dostumuz Celalettin Benzer'i kaybettik. Sevgi, dostluk dolu kalbi kriz geçirmiş. Yıllar önce bi gün anneme sarışmıştım, "Anacım" diye, o da beni öptüyü, kızkardeşim "N'apıyosunuz ya, Celalettin Benzer'in hikayeleri gibi" demişti. Şu hayatta ilk kartvizitimi gene o basmıştı, üzerinde daktilo fotosu vardı!.. "Öğlum cep telefonumu attı balkondan" dedim başka bi gün Celo'ya, "Atar tabii, onu rakip görüyodur, oyun oynarken çalıyo, arıyolar gidiyosun, kurtulmak istemiştin" dedi... Nur içinde yat Celo...
- İstedğin kadar İstanbul'u "batılı" san, adam zamanında "Doğu Roma" diye basmış tanımı!
- Varsayımlardan müteşekkil tarih, yanılsamalardan ibaret şimdî, kurgulardan oluşan gelecek... Bu durumda gerçek olan şey kozalak!.. O da olmayaydı, ben de olmazıdım...
- "Çılgın bi projem var" diye çıkma teklifi duydum...
- Küçük kızların sevdiği sanatçı, ben çocukken Erol Evgin'di, şimdilerde Yalın olsa gerek. Ondan sekeni Keremcem toplar! (Keremcem: Alkolü bırakmış Teoman.)
- İntihar eden asker şehit sayılır mı?..
- Mecidiyeköy, Avni dergisi, 90'ların başı... Dergiye bazen Hıbrı'dan konuklar geliyo, üstün kardeşler ve arkadaşları, hem de kaykayla gelip gidiyolar... Derginin içinde zaten oyunlar almış yürümüş; ayak tenisi, dart, terasta maç, bi de kaykay çıkınca, rahmetli Tekin Aral çileden çıktı ve gidip kaykayla zerre ilgisi olmayan Kayhan Erkan'a firça attı... Kayhan, hiçbir şey anlamadı...

- Tekin Ağbi, daha sonra pişman oldu ve Kayhan yerine Kutlukhan Perker'i teselli ederek "Takma kafana, olur böyle şeyler" dedi... Kutlukhan, daha da hiçbir şey anlamadı...
- On yaşındaki Cenk Esen'in saati beş liradan rap dersi vermesi...
- Yeni öğrendim, idam mahkumuna, "öldürücü" diye normal şırıngayı basmışlar, gene de ölmüş. Kafada yaşama fikri bitince mi ölüyo insan, acaba bu nedir? Yoksa o andaki ölüm bir büyük raslantı mı? Bi de, insan canıyla deney mi olmuştur ya? Şırınga sahte ama ölüm gerçek işte!
- Sabaha karşı, yan odadan "Köfte ekmeğine oynayalım beyler, yer yatarız" sesi gelen öğrenci yurdu: Hayat devam ediyor!..
- Vedat Milor'un yazı başlığı: "Balık Çorbası ve Düşündürdükleri."
- Yıllar önce bi arkadaşım ev bakıyorduk, Gümüşsuyu'nda bir ev gösterdi emlakçı, geniş, çok odalı, bi de manzaralı. Manzara salondan görülüyö ama parkeler cilalanmış, parıl parıl uçuyuyo, "İçeri basmayalım" dedi eleman. Sadece tek açıdan görebildik, onda da manzara var gibi. Aniden uyandı arkadaşım, süzülüyö içeri, parke-cila kolpaymış meğer, azıcık manzaranın devamında, hemen yan apartman yanı basımızda!.. O tek açıdan görüp manzaralı san istemişler... "Vay ki vay" deyip uzadı ordan...
- Dünya'nın devrimcileri, "Interpol" kadar olmadık, yazıklar olsun lan bize!..
- Abimle keserdik gasteden futbolcu resimlerini, artık hangi takımdan kim olursa kurardık ekibimizi; halı, saha olurdu, annemnin ilacı kulup, yuvarlak ilaç kutuları da kale. Böylece maç ederdik evin içinde! Her nedense, olaya "maç kızdırma" diye isim de koyduyduk. Yırtılan, buruşan sakatlanmış sayılırdı!..
- Vücudumdaki damarlar, dünyayı iki kere dolaşacak kadar ama ben bi kere bile dünyayı dolaşamadım!

Cihan Ceylan

UYKUSUZ POSTER KİTAP

MAYIS-HAZİRAN SAYI: 2011/02

12.50 TL

2 POSTER

10 KİTAP TAN 2 TANESİ

EN KAHRAMAN RIDVAN

OTUSAB

İGALIP TEKİN

BEN YAŞARIM

AMAN NE KOMİK

HEDİYE BLOKNOT

ÇIKTI! MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yılmaz Aslantürk ağabeyden ansızın gelen tweet; "enseme esneme" aynı gibi ama değil.

æ Maalesef ismini hatırlayamadığım pek sevgili bir okurdan gelen e-mail; Aytaç'la iTouch da aynı şey bençe.

æ Aysen Tanrikulu'dan gelen e-mail; muhabbet kuşum Leyla öldü. Ben de onun boş kafesinde hava besliyorum.

Akvaryumda su da besleyeceğim ama o da ölüyor diye korkuyorum.

æ Efsane baba atasözü "her şeyin bir şeyi var"ın dede versiyonu "her şeyin bir uyarı var" imiş, ben bunu bugün Beykoz'da yine kahvede otururken sohbet ettiğim bir dede sayesinde öğrendim.

æ Nerede bir, kendi telefon numarasını bilmediği için, "dur ben seni çaldirayım da sen öyle kaydet" diyen bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun dişleri dişlek, gözleri hafif alkollü gibi hep kısık.

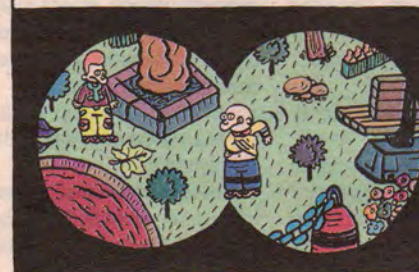
Akvaryumda su beslemek gerçekten çok zor aslında. Suyun yaşaması için müthiş bir sorumluluk duygusuna sahip olmalısınız. Akvaryumda balık beslemekten çok daha zor. Çünkü bilirsiniz ki balığa her gün yem atmazsanız balık ölür. Yani bunu unutmanız pek mümkün değildir. Zaten bir de akvaryumun içinde bir hareket var. Balık orada olduğuna size hatırlatıyor. Bazı balıklar neredeyse bildiğin cama vuruyor. Benim mesela kuşlarım yemleri biter bitmez uyarı ötüşü ötmeye başlıyorlar. Ben o ötüşü tanıyorum. Bayağı bildiğin, "buraya niye yem koymuyon yarraks kafası" diyorlar. Bir tanesi, pek emin değilim ama sanki bana "ben senin babanın düşmanını s.keyim" der gibi ötüyor. Emin olur olmaz ayıracağım kafesini. Zaten sinsi de. Mesela bir tanesi "g.tüne dübel çakayım" diye ötüyor, o bana

koymuyor. Çünkü sevimli. Sevimli'nin küfürü koymaz. Kuş da olsa koymaz. Ama babamın düşmanını diline dolamış gibi öten sinsi. Zaten kafes içinde de hizipçilik kampçılık yapan, huzursuzluk çıkaran bu. Ne diyordum; "su". Akvaryumda su beslemek çok zor. Çünkü bunun sesi yok. Hareketi yok. Akvaryumda su beslemek çok kolay gibi gözükse de aslında çok zor. Hengamenin arasında unutuyorsun. Buharlaşıp uçan

su kadar üzerine su eklemeyi unutuyorsun. Ve böyle çok unuttuğunda da akvaryumdaki suyun, çakıl taşlarının dibinde can çekişirkenki o halini görmek insanı gerçekten çok derinden yaralıyor. Ulaşabildiği kadar insana akvaryumda su beslemeyi öneren ben, bunun dünyanın en zevkli hadiselerinden biri olduğunu tane tane gerekçeleriyle anlatan ben, artık akvaryumda hiçkimse su beslemesini istemiyorum. Çünkü aslında hiçkimse de akvaryumdaki suyunu benim kadar sevmemiştir. Bunun mucidi benim. Kim bir şeyin mucidiyse o şeyi en çok o sever. Ben bile böyle bir şey yaşıyordum bu korkunç sonla herkes yüzleşecektir. Gerek yok. Hayatta binlerce acı var. Bir de buna hiç gerek yok. Üzgünüm. Haa, bir de yem yine iyi, bir sularını koymayı unutuyam, ana avrat düz

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk tam bir saatdir elini kottuk aresina sokmuş, oradan osuruk sesi çıkıyor... Nasıl mutlu, nasıl mal bir bilsen... Eee, boşuna dememişler; "dertsiz devenin daşsağı dzh demeden salınır" diye... O hzsap...

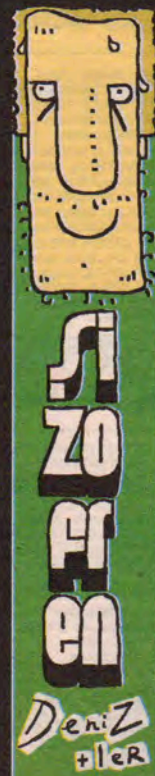

gidiyorlar. Ben böyle bir şey görmedim. Gerçi bunların çiban başı belli ama sen dur. Arada bunların yeşilliğini vereceksin. Gaga taşlarını eksik etmeyeceksin. Arada balı bisküvi kırıntılı yumurta maması çok önemli. Çok pis küfür ediyorlar. Evin betini bereketini kaçırıyor .roşbu çocukları artık ya. Hayır benim de ağzımı bozdu şerefsizler.

æ Ben en çok Survivor Taner'e gülüyorum.

æ Bir insanın gerçekten ağlayıp ağlamadığını ağlarken konuşup konuşamamasından anlarsın dedi Özlem'im. Eğer dedi bir insan ağlarken

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

"Bütün dünya duysun, ay lav yu castin biibır!!!" diye bağırın kız var ya, onu izliyordum geçen gün. Yayınlandığı her sayfada şöyle yorumlar yazılmış oluyo videonun altına.

Aslında kızcağız salak, mal ya da beyin özürlü falan değil, sadece 'küçük'. Naapçak ki yani İlber Ortaylı'ya osmanlı tarihi mi konuşacak, tabii ki Castin Biber'i sevicek. Ha video çekmesi ve internete koyulması onun şanssızlığı. Neden mi şanssızlık, anlatıyorum bak... Efendim eskiden beri takip edenler bilirler, bir iki defa çizdim çünkü. Ben ergenken Tayfun'un hastasıydım (Genç okurlar için zorunlu bilgi: Tayfun 90'ların başlarında çıkmış bir popçu abimiz)

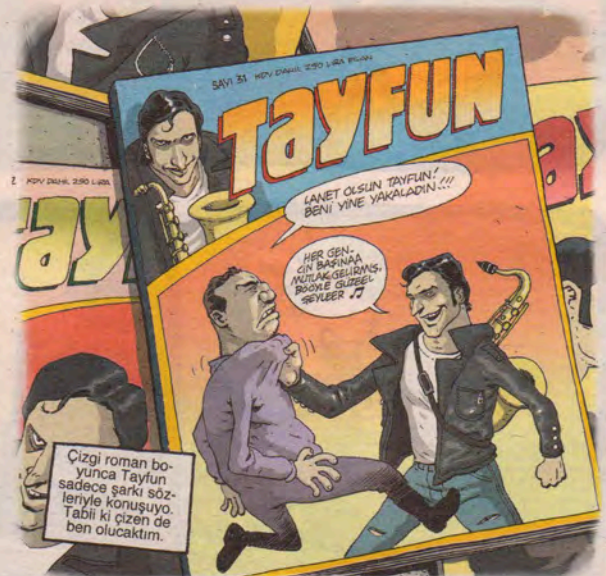
İlk başta çok sevilse de Tayfun çok geçmeden birazcık dalga geçilen bi şarkıcı gibi oldu. Ama kafamda idol yaptığım adamla dalga geçilmesi benim için kabullenmesi çok zor bi şeydi.

"Benim sevdiğim şey herkesçe onaylansın" duygusuydu galiba (Tabii sonradan bu yerini "Sevdiğim şeyi herkes çok seviyo, o halde sevmeyeyim"e bırakıyo ama ergenken onaylanmak istiyosun daha çok) Mesela aynı dönem Jurassic Park çıkmıştı. Nasıl söyledim, benim için bütün dünyanın durup o filmi bahsetmesi gerekiyordu, o derece önemli bi şeydi. Dinozorlarla ilgili her şeyi takip ediyordum.

Daha doğrusu olmamıştım da olmuşum gibi davranışın istiyordum. Tabii filmin etkisiyle televizyonda gazetelerde de sürekli dinozorlu şeyler çıkıyordu. Evde nasıl olsa anlamazlar diye g.tümden bilgi atıp duruyordum.

Bunu burda bırakıp öteki konuya döndücem. Tayfun'un kariyerinin iyiye gitmeyeceğini anlamıştım ve yardımcı olmam gerekiyordu. Ergen aklımla onu tekrar gündeme getirebilicek bi sürü plan yaptım. Mesela bi tanesi Tayfun çizgi romanı.

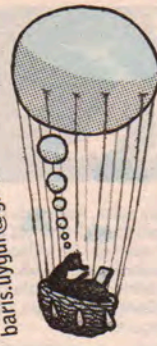
Bütün bunlar işe yaramadı. Tayfun gözlerimin önünde eriyip gidiyordu. O sırada Tarkan da hakatten feci koptu. İngilizce albüm söylentileri filan başlamıştı. Ben de en azından saygı duyulur belki diye şöyle bi yalan uydurmak zorunda kaldım.

Nasıl diyim, insanların daha bir yıl önce süper adam dedikleri birine artık güliyo olmaları çok acımasız geliyordu işte. En son yakın bi arkadaşım da Tayfun'a laf edince bu düşüşü daha fazla engelleyemeyeceğimi anladım ve Tarkan-Tayfun savaşından çekildim. Şimdi düşünüyorum, Tayfun orda mesleğini yapıp hayatını devam ettirirken burda küçük bi çocuğun onunla ilgili saçmasapan da olsa mücadele verdiğini bilse ne hissederdi acaba?

İkinci karede "Video çekmesi onun şanssızlığı" dedim ya. Hah, o kızın şanssızlığı, ergenliğinin 2011 yılına denk gelmiş olması. Çektiği video internete hep durucak. Bizse en denyo zamanlarımızda Youtube, kameralı cep telefonu falan olmadığı için şanslıyız ve o zamanki hallerimizi unutup kızcağıza salak malak diyoruz. Yoksa eminim ki youtube'a "Kendi kendine dinozor belgeseli çeken ergen profesör" ya da "Tayfun'u çok seven dingil çocuk" yazdığınızda benim videolarımla karşılaşırınız şu an.

- Mala bak yhaa asdasdasdasd - Gerizekalı lan bu :DDD

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

sardırdıktan sonra Adnan Abi bir duruldu, bir sakinleşti ki sormayın. Gidip kızdırmak için "Adnan Abi Tavşancılıspor çıkar mı sence süper lige?" diyorum sadece doğradığı patates dilimlerinden birini kafama atıyor o kadar. Sudoku yeni neslin stres bileziğidir arkadaş.

Bana Masal Anlatmayın!

Geçen haftalarda masallara eğilmiş, bu vesileyle bir çok okurdan "bir de şu masal var, bir de bu masal var" temalı sayısız (iki tane) mektup almıştım. Zaten ya sayılı (bir) ya da sayısız (iki) mektup alırım ben, arası olmaz, bir ve iki arasında sayma sayısı bulunmaz.

Her neyse, o mektupların da değinmemi istediği temel bir masal problemi var. Konumuz Pamuk Prenses. Pamuk arkadaşımız masallardan ve de daha çok Walt Disney'in interpretasyonundan anladığımız kadariyle gününü kırdı bayırda çiçek toplayarak, sincapla kuşla sohbet ederek geçiren bir prenses kişisi. Modern bilimin ışığında kendisinin özellikle hayvanatla derin sohbetlere girmesinden şizofrenik bir takım haller içinde ve bütün gün kırdı bayırda gezmesinden adam akıllı tembel olduğu gerçeğine ulaşmamız çok da güç değil. Allah aşkına, bu kız geleceğin kraliçesi olacak, ülke yönetiminin belki de başına geçecek, bütün gün kırdı bayırda gezip sincapla yarenlik etmesinin ne anlamı var yahu?

Hani şimdi biz, kötü kalpli üvey anne diye biliyoruz ya Kraliçe, onun da niye kötü olduğu meçhul. Bir kere kendisi kraliçe, dolayısıyla ölene kadar da bir şekilde ülkeyi yönetecek. Bizim Pamuk Prenses arkasından tahta geçecek. Şimdi diyorlar ki yok efendim kraliçe Pamuk'un güzelliğini kısıkanıyormuş da bilmem ne. Yahu ne alakası var? Bana kalırsa kraliçe bu bizim Pamuk'taki adeta bir mal değneğine benzer, birakin ülke yönetmeyi kendine hâkim olamayan halleri fark edip halkını düşünerek karar vermiştir. Yahu yarın öbür gün bu kraliçeye Allah göstermesin bir şey olsa, ülke yöneticisi kalsa, sincapla konuşan Pamuk mu yönetecek ülkeyi? Maazallah halk açlıktan kırılır, zira bu Pamuk koyun kuzu kesilmesini, inek sağılmasını falan da yasaklar Allah bilir, bütün ülkeyi şarkı söyleyip hayvanatla yarenlik etmeye zorlar, düşüncesi bile kabus.

Netice itibarıyla Kraliçe haklı beyler, Pamuk prenses malın teki.

Ha, bu bizim Pamuk mal da, onu kurtaran Prens cinsine ne demeli? Sadece onu da değil, 100 Yıl Uyuyan Güzelden Rapunzel hanıma kadar türlü masal kişisini kâh öperek kâh şimdi

burada ifade etmemin uygun olmayacağı bir takım fiillerle uyandırıp edip kurtaran bu Prenslar sizce de biraz sorunlu değil mi?

Bundan yüzlerce yıl önce Makyavelli, bir prensin nasıl eğitilmesi, nasıl olması gerektiğini yazdı. O yazdıkları arasında "prens dediğin davar gibi ortalıkta gezer, öperek okşayarak uyandırıp saraya getireceği prenses arar" diye bir cümle var mı Allah aşkına? Ben söyleyeyim yok. Kitabı okudum ama, kalıbımı basarım ki yok. Yahu sen koskoca bir prensisin. Ülkenin ebadına göre ya hali hazırda zaten ülkeyi yönetiyorsun ya da yarın öbür gün ülkenin başına sen geçeceksin. Kaldı ki bu masalların sonunda ne bir içgüveysiliği oluyor ne de prensesin kaynanasının yanında yaşadığı yazıyor ki buradan anladığımız kadariyle bu masal diyarları Lichtenstein misali vergi cenneti olan prenslikler.

Zaten vergi meselesi de masallarda hep es geçiliyor, al misal yedi cüceler, yedi başlarına maden işletiyorlar, bir kuruş kurumlar vergisi, aşar vergisi, bedeli askerîye, seferîye falan ödemişlikleri yok. Şam şeytanı gibi tipler, ne mültezimden korkuları var ne defterdardan.

Her neyse. Şimdi vergi kaçırın cücesini, hayvanatla sohbet eden prensesini ve zağar gibi gezinen prensini bir yana koyun, ülkesinin geleceğini düşünen; kararlı, akli başında ve dirayetli ve sözde kötü kalpli kraliçeyi diğer yana. İyi kötü masallardan öğreneceksek işimiz var diyorum.

■ Gitar, bugün dünyanın en popüler müzik aletlerinden biri. Ve biliyoruz ki gitar, Endülüs Emevileri sayesinde Avrupa'ya girmiş bir alet. Yani netice itibarıyla gitar, Araplar tarafından Avrupa'ya götürülmüştür. Ancak ben şahsen, bugün şöyle bir bakıyorum da Arap dünyasında şöyle bir kuvvetli gitar tınısı duymıyorum. Anladığım kadariyle Araplar götüre götüre ellerindeki son gitarı götürmüş Avrupa'ya, elin İspanyolu da bak babasının malı gibi sahiplenmiş, bomboleyo.

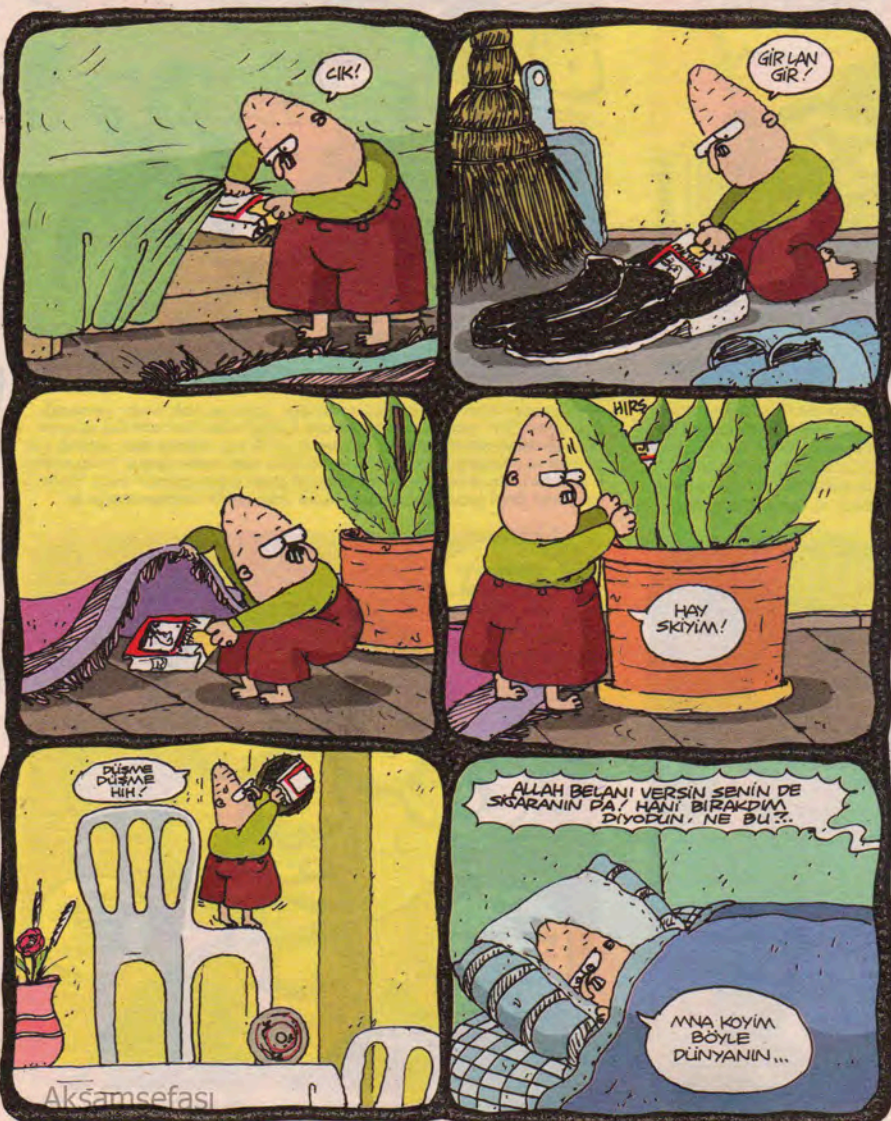
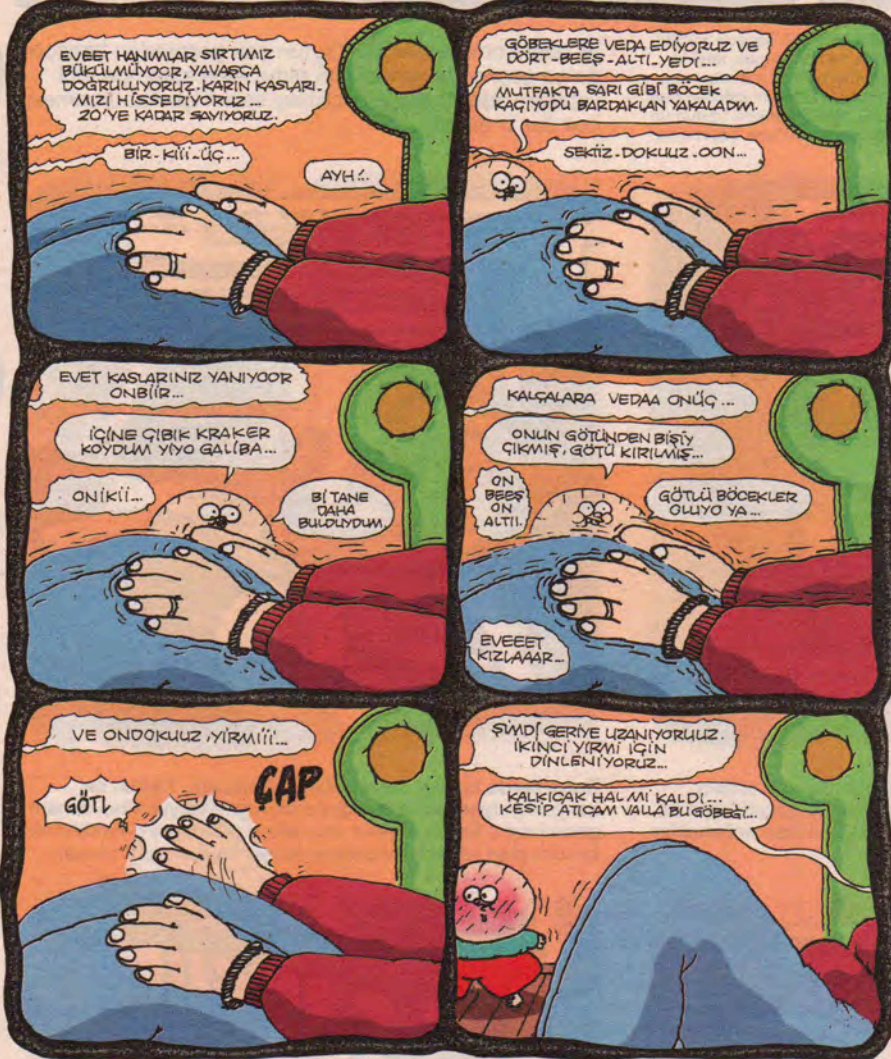
■ İddia ediyorum, hiçbir evlenmek üzere olan ya da yeni evli çift yoktur ki çifti çubuğu satıp düğün organizasyonu işine; atıyorum nikâh şekerciliği olur, davetiyeçilik olur, süslemecilik olur; girmeyi düşünmemiş olsun.

■ İnsanlar herhangi bir tartışma sırasında, tam da tartışmanın ortasında haksız olduklarını anladıkları anda %90 oranında "hayır ben öyle bir şey söylemedim, yanlış anlaşıldım" demeyi, %10 oranında "battı balık yan gider" diyerek hatalı olduklarını bildikleri halde tartışmayı sürdürmeyi tercih ediyorlar. Geri kalanlar ise tartışmanın ortasında "Haa tamam şimdi anladım, ben hatalıymışım" diyenlerdir ki, basit bir aritmetik işlemiyle olmayana ergi metoduyla tanışabilirsiniz.

■ Mahallede bazı aileler birbiriyle fazla kavga etmez. Ne zaman bir hırlaşma olsa, aile büyüklere araya girerek "yapmayın etmeyin, bizim onlarla kız alıp vermişliğimiz var" diyerek yatıştırma siyaseti izlerler. Tabii bu kız alıp vermişliği olma işi, bana öyle geliyor ki bir hayli önem taşıyan kayınlık müessesesini göklere çıkarmasa da önemini muhtulayan bir tavrı. Lakin tarihte, misal Osmanlı, Bizans'tan tutun diğer Osmanlı Beyliklerine, Balkan prensliklerine kadar hepsiyle kız alıp vermişliği var. Ama "Sırlarla kız alıp vermişliğimiz var ayıp olur" dememiş, gitmiş görmüş yenmiş. Veni vidi vici ama üçüncü tekil şahsa göre çekin artık, Latince biraz paslanmış. Yani Latince olsaydı şimdikiye çoktan paslanmıştı demek istiyorum.

■ Napolyon savaşları sırasında Akdeniz korsanları, hem soyacak gemi bulamadıklarından hem de Avrupa'da normal ticaret gemilerinin çalışmamasından mütevellit bir hububat kıtlığı yaşandığı için, bu korsanlık işlerini bırakıp ciddi ciddi hububat ticaretine başlamışlar. Kayıtlara göre korsanlar hububat ticaretinden, korsanlıkla kazandıklarından daha çok para kazanmışlar ve korsanlığı hepten bırakıp ticarete atılmaya karar vermişler. Ama o ara Napolyon savaşları bitmiş, kimse bunların ticaret yapmasına izin vermemiş, bunlar da istemeye istemeye korsanlığa geri dönmüşler. Kıssadan hisse: Tüccarlık korsanlıktan daha kârlıdır, Kıssadan hisse 2: Tüccarlar korsanlara tüccarlık yaptırmayacak kadar tekelcidir. Kıssadan hisse 3: Napolyon manyak.

■ Sudoku dünyası bambaşka bir dünya. Sadece dokuz rakamı (zaten bir 0 eksik) dön dolaş karelere yazmaya dayanan bir oyun. Zekâyı geliştiriyor mu bilmiyorum ama sabrı geliştirdiğine hiç şüphem yok. Misal bizim Adnan Abi, Sudokuya sardırmanın evvel, "Adnan Abi ne olacak bu Kayserispor'un hali?" ya da "Adnan Abi ne diyorsun Zeytinburnuspor'un bu haftaki maçına?" türünden futbol sorularına mutlak bıçağıyla üzerine yürüyerek cevap verirdi. Adnan Abi ki kendisi en son Rumenige'yi seyretilmiş, o denli futboldan uzak bir insan. Ama Sudoku'ya

ÇIKTI! KİTAPÇILARDA!

ERSİN KARABULUT SANDIK İÇİ 2

ENDER YILDIZHAN ÖYKÜLER

BÜLENT ARABACIOĞLU EN KAHRAMAN RIDVAN

CİLT 4 - 5 - 6 ÇIKTI! GAZETE BAYİLERİNDE

3. KOCAELİ KİTAP FUARI
14-22 MAYIS 2011
ULUSLARARASI FUAR MERKEZİ
STANDIMIZA BEKLIYORUZ

Göksu Gül "YALNIZLIK"

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 12 Mayıs 2011 | Sayı: 193

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMİTYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

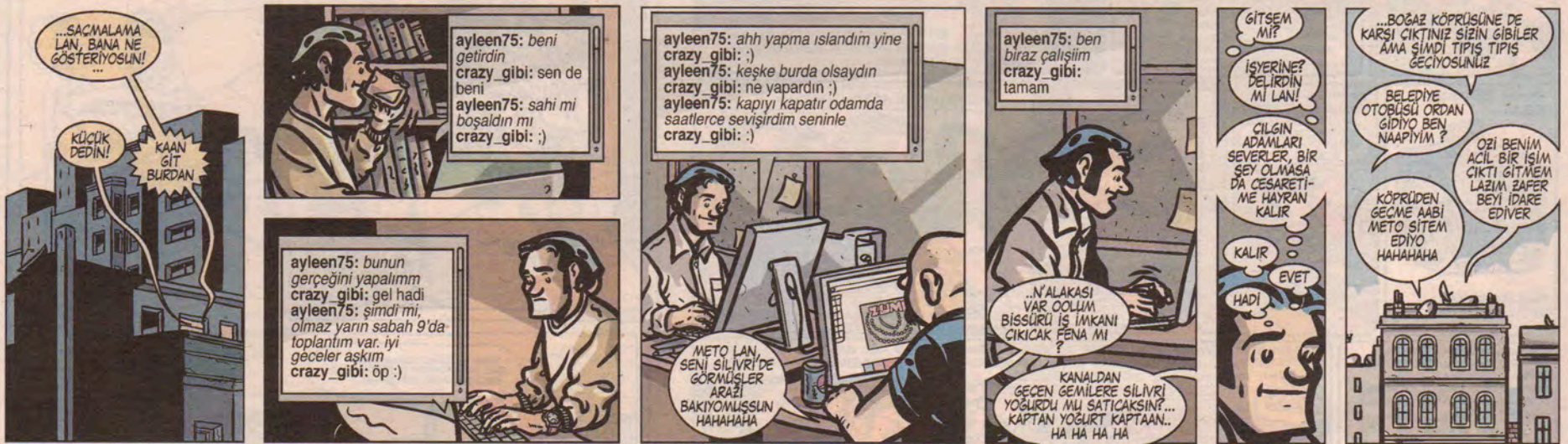
IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, Antalya mitinginde, prompter'ı bozulunca konuşmasına devam edemedi.

DEĞERLİ KARDEŞLERİM!!!
MİNDÖVS GEÇERSİZ BİR İŞLEM
YÜRÜTTÜÜÜ VE KAPATILACAĞ!!

HEEEY!!!!!!

ERGENLİK DANIŞMANI

Cumhurbaşkanlığı danışmanı Yusuf Müftüoğlu, Twitter ortamındaki mesajlarıyla sadece tarafsızlığını değil, kötü mizah adına kendini de kaybetti: "Arkadaşlar öğrendim ben meseleyi: Ak Parti Kılıçdaroğlu'nun hoşafına müşil atmış, adam circir olmuş, o yüzden kullanamamış oyunu."

FIRAT BUDACI

ÖZ GÜR ÜNİVERSİTE

Mersin Üniversitesi'ndeki konferansta BDDK Başkanı Tefik Bilgin'e yumurta atan 8 öğrenci beraat ederken üniversite yönetimi bu öğrencilerin 2'sini okuldan attı, diğerlerine de disiplin cezası verdi.

İYİ Kİ SİZİ GÖRMEDİM

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, Batman Bölge Devlet Hastanesi ziyaretinde görme engelli geçici işçi Nurullah Mehmetoğlu'nun, "Asgari ücretle çalışıyoruz. Koşullarımızın düzeltilmesini istiyoruz; demesine çok sinirlendi: 'Gözlerin görmediği halde sana iş vermişiz. Daha ne yapalım?' (Bakan Recep Akdağ, bundan 2 yıl önce de, 'Sağlık sisteminde ne değişti ki?' diye soran bir vatandaşa, 'Gel senin gözünü açtırayım,' demişti.)

BEN
İMAR
LİYORUM
ABİ

RAHAT OL

Protesto eylemlerinde bol bol biber gazı sıkın polis, gaz bombası stokunu tüketince Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yardımına Tayyip Erdoğan koştu. Başbakanlık emriyle polise gaz bombası alımı için örtülü ödenekten 2,3 milyon lira aktarıldı.

BİZ DE
15 KİLO
LİMON
ALDIK... İYİ
OLAN KAZAN-
SIN...

BİM
BİM

Tayyip Erdoğan'ın "Kanal İstanbul" ve Bursa Belediye Başkanı Recep Altepe'nin Marmara denizini Ulubat gölüne bağlayacak projelerinin ardından bir çılgın proje de Van'dan geldi. Hayatında hiç görmediği Van'dan DSP 5'inci sıra milletvekili adayı gösterilen Yaşar Bandırma, memleketi Nazilli'de bir basın toplantısı düzenleyerek, milletvekili olması halinde Van gölü üzerine asma köprü yapacağını açıkladı. Van'ı kitap ve arşivlerden takip ettiğini söyleyen Yaşar Bandırma, Van Gölü'nün altına da Marmaray benzeri bir tüp geçit yapılması için proje geliştireceğini söyledi.

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan'ın, Türkiye ekonomisini üç kat büyüttüklerini anlattığı Rize mitinginden sonra bazı vatandaşlar Başbakan'ın konuşma yaptığı platformu kaplayan halıyı falçatayla keserek bölüştüler.

Trabzon'da ayakkabı boyacılığı yapan bir genç, AKP'lilerin dağıttığı seçim broşürünü almadığı için saldırıya uğradığı iddiasıyla şikayetçi oldu.

Seçim yaklaşırken, siyasiler ortaya attıkları her iddiada rakibine, "Bunu açıklamazsan şerefsizsin, alçaksın, namussuzsun!" gibi ithamlarda bulunurken; karşı taraf ise, "Bunu kanıtlamazsan namertsin, onursuzsun!" diye karşılık veriyor.

DEĞERLİ İZLEYENLER, GENEL
SEÇİM SONUÇLARINI AÇIKLI-
YORUM... 2 NAMERT, 3 NAMUS-
SUZ, 5 ŞEREFSİZ, 7 ONURSUZ
KİŞİ ÇIKTI...

Tayyip Erdoğan, Balıkesir mitinginde, "Şimdi Facebook, Twitter falan, yahu bunlar çirkin teknolojiler..." dedi.

MHP Güneydoğu'da "Ya Sev Ya Terk Et!" sloganından vazgeçti. Yeni slogan, "Yaşa ve Yaşat!"

Abdullah Gül, ÖSYM Başkanı Ali Demir'in istifa etmesi gerektiğiyle ilgili tartışmalara, "Dere geçilirken at değiştirilmez," yorumunu getirirken, YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, "Krizi kötü yönetmiş olabilir ama çok düzgün bir adam. Talebeler elini öpsünler," dedi.

Avukat Erhan Pekçe, Gökçeada ve Bozcaada'daki tapu işlemlerinde ayrımcılığa maruz kalan Ortodoks müvekkili için Bayındırlık Bakanlığı'na başvurarak ayrımcılığın nedenini sordu, Bakanlık, "devlet sırrı" diyerek, hem ayrımcılığı kabul etti, hem de bunun devlet politikası olduğunu açıkladı.

Polis baskınıyla gözaltına alındıktan sonra savcılık talimatıyla serbest bırakılan Grup Yorum üyesi Ali Aracı, "Yerlerde sürüklenerek gözaltına alındık. İçeride de psikolojik ve fiziki işkenceye maruz kaldık," dedi.

Şırnak'ın Cizre İlçesi'ndeki bir lisede öğrencilerin slogan atması üzerine Jandarma okula ateş açtı.

KAÇ YIL OLDU?

• CHP'li bir vekilin Tayyip Erdoğan'ın dünyanın en zengin 8'inci başbakanı olduğunu söylemesi üzerine, AKP'li Zülfi Karıncı sinirle sıraları yumruklayarak serçe parmağını kırarak ve yapılan müdahalenin ardından salona geri döndüğünde ilk iş olarak Başbakan'ın elini öpmeye çalıştı 1 yıl ...

• 15. Kolordu Komutanlığı'na bağlı askerler, düzenlenen bir fidan dikme töreninde, "Fidan dikim birliği, rahat, hazır ol, fidan omza!" komutuyla fidanları omza alıp uygun adım dikim alanına intikal edeli 6 yıl...

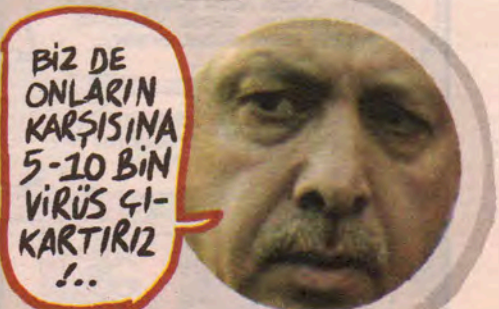
• Reha Muhtar, Show TV kameramanının Mydonose Showland'de güvenlik tarafından tartaklanması üzerine, ana haberde, "Maydonuz musunuz, dereotu musunuz bilemiyorum, ama sizi sarımsağa çeviririm," diyerek Mydonose Showland'i tartaklayalı 11 yıl...

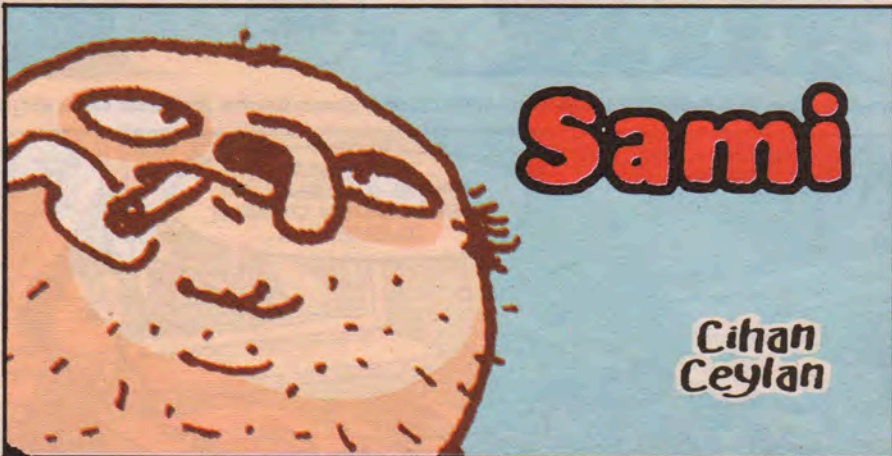
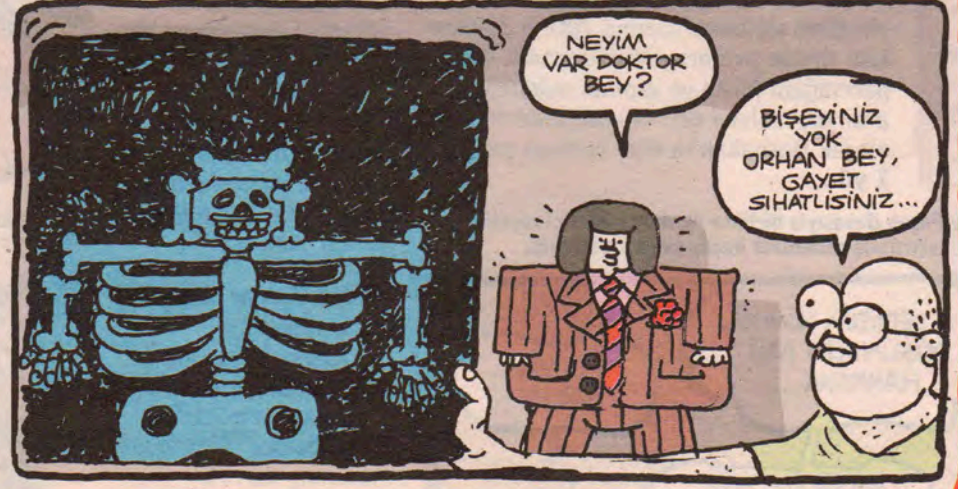
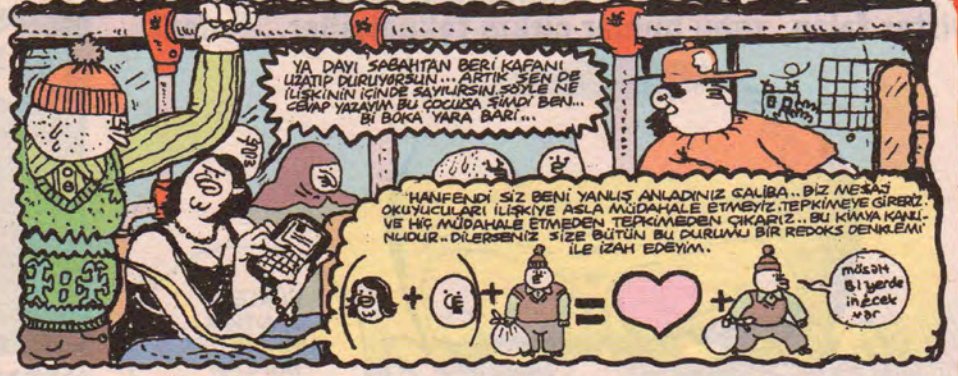
• Reha Muhtar, TÖMER'in yaptığı bir araştırmaya göre, dile gösterdiği özen ve haber programı konularında yüz üzerinden sıfır alalı 11 yıl...

• Finlandiyalı futbolcu Pentti, bir maçta kendi kalesine 5 gol birden atalı tam 25 yıl olmuş.

İnternetteki mevcut keyfi sansürü ve 22 Ağustos'ta yürürlüğe konması planlanan filtre uygulamasını protesto eden on binlerce internet kullanıcısı 15 Mayıs'ta Taksim İstiklal Caddesi'nde buluştu. Biz de Uykusuz Dergisi olarak sansüre karşı Taksim'deydik.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BİR DENİZ İNSANI

I. Sinan'ın suyla ilk tanışması ve sonraki yıllarda gelişen olaylar

Edesi Tahsin Bey, emekli olup bir yazlık satın aldığı Sinan 5 yaşındaydı. Tahsin Bey, yazlığın hemen ardından, yazlık sahibi emeklilere has bir içgüdüyle beyaz bir kasket de satın almıştı. Beyaz kasketi ve iyi çıkan karpuzların gururuyla günden güne gençleşirken, yine emeklilere has bir içgüdüyle okey taşı seslerinin geldiği bir mekâna vardığında, sitenin diğer karpuz tüketicileri olan Salim, Numan, İhsan isminde benzerleriyle karşılaştı. İkisi beyaz kasketli, biri ensesi mendilli bu üç yeni arkadaş sanki onu bekliyormuş gibi okeye 4'üncü sıfatıyla masaya oturdu ve bir daha hiç kalkmadı. Aynı günlerde Tahsin Bey'in eşi Muzaffer Hanım, okey masasındaki bu arkadaşlığın etkisiyle, makrome saksılarla ve fırfırlı plastik sandalye minderleriyle süslediği balkonunda Salim, Numan ve İhsan beylerin eşlerini çaya beklemeye başladı. İşte Sinan, bu çaylı sohbetlerin bisküvisini yiye yiye, annesi ve babası tarafından bırakıldığı bu yazlığa günden güne daha da çok alışmaya başladı. Anneannesinin tabiriyle "tam bir su kuşu"ydü Sinan. Denizden kovayla su eksiltip sahilde açtığı çukuru doldurmakla başlayan deniz macerası, zamanla edindiği arkadaşlarla giderek hacim kazandı. Ertesi sene, çukurun boyutları ve su taşıma kapasitesi gittikçe artarken (kumdan inşa ettiği koltuktan bir kral gibi yönetiyordu arkadaşlarını) sahile olan hâkimiyetini herkese kabul ettirmişti. Sinan, suyu çok seviyordu, sudan hiç çıkmak istemiyordu. Çenesinin üşümekten kontrolü kaybettiği, dudaklarının mosmor olduğu anlarda bile, anneannesinin "Hasta olucaksin evladım!" telâşını sert bir dille "Olıcamış işte!" diye savuşturuyordu. Yıllar yılları kovaladı. Sinan, iskeleden 1 metreye balıklama atlayarak, bulduğu yengeç kızları kovalayarak, dipten kum çıkararak ve site içerisinde bisiklet sürerken ellerini bırakarak girdi ergenliğe. Sığ sularda, bacak arası geçişler ve deve güreşleriyle ergen erotizminin tadını almaya başladığında, küçüklüğünden beri peşini bırakmadığı ufak gösterilerinin dozajını artırdı. O aralar Tahsin Bey, bütün bu gidişattan habersiz, çift okeye dönerek arkadaşlarının canına okuyordu.

Sinan, 15. yaşına denk gelen yaz sezonunda, sahile siyah torbayla bira taşımaya ve sırtını denizden gelen esintiyi dökerek sigara yakmaya başladı. Kızların, sanki herhangi bir imada bulunma niyetleri yokmuş, sanki bu hareketler çok doğalmış gibi erkeklerin kucağına yatıp yıldızları falan seydiklikleri bir yazdı. Kızların bu garip gökyüzü gözlemleri karşısında, erkekler, görünüşte doğallığa doğallıkla karşılık verirken, kafaları "uzay-zaman"ın dışından erotik bir boşluğa düşüyordu. İşte böyle bir akşamda sarhoş oldu Sinan. İlk birayla coştı, güldürdü, ikinci birayla bir anda sustu, kenara çekildi, üçüncü birayla ise koştı ve bağırarak elbiseleriyle denize girdi. Neden böyle yaptı bilmiyoruz. Bir ergenin yaşadığı coşkunluk, suskunluğun, gerilimlerin, çığlıkların nasıl bir mekanizmayla yer değiştirdiğinin; hangi duygunun ne zaman başlayıp ne zaman bittiğinin reel dünyada bir açıklaması yok. Şükür ki bu tutarsız davranışların sebebinin açıklamak için Sinan'ın arkadaşlarının elinde somut bir şey vardı: Bira. Bu yüzden, Numan Bey'in güzel torunu Bade, en baktan olaylardan bile dram çıkarabilen ergen kız tonlamasıyla şöyle haykırdı: "Abi biriniz Sinan'a eve götürsün! İnanmıyorum yaaa! Adam ayakta duramıyo..." Oysa Sarhoş Sinan'ın tüm bu gösterinin ortasında haykırılmasını istediği şeydu: "Abi biriniz Sinan'ı bana getirsin. Onunla hemen, şimdi, burada sevişmek istiyorum." Tahsin Bey, ıslak giysileriyle ayakta duramayan torununu gördüğünde, uzun süredir alışkanlık haline getirdiği gece karpuzunu yiyordu.

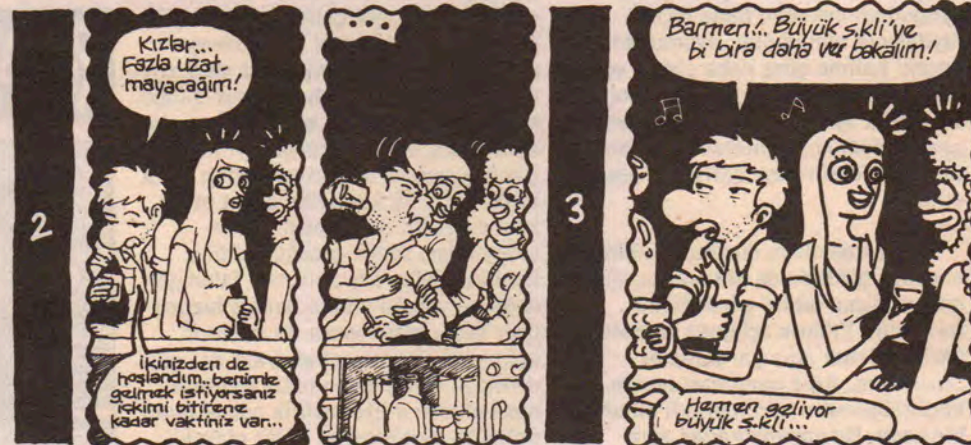
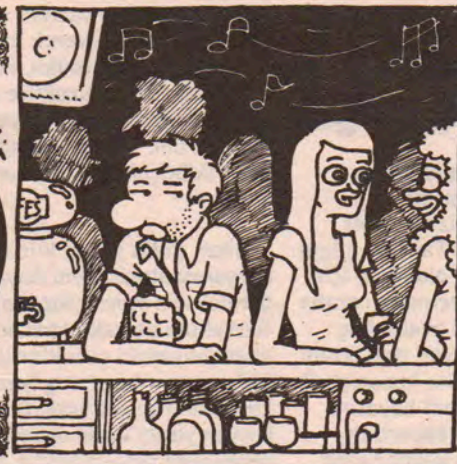
II. Sinan'ın yazlık dışındaki ilk tatilinde gelişen olaylar

İnsan, karada yaşayan bir varlık olduğundan, hem karanın hem denizin olduğu yerlerde (sahil) davranışları tutarsızlaşabiliyor. Bilemiyorum, belki de bir insanın bir kurumak dengeleri alt üst ediyor olabilir. Mesela, karadaki yetenekler (yürümek, koşmak, çömelmek vb.) diğer insanlara bir gösteri olarak sunulmazken, denizdeki yeteneğin (yüzmek) estetik gözükmesi için fazladan bir uğraş veriliyor. Artık Sinan'ı çocukluğundan itibaren tahrirîliğine göre, denizler âleminin en

estetik eylemi olan yüzmenin onun kollarında ne boyutlara ulaşabileceğini de tahmin edersiniz. Sinan, üniversitenin ilk yılında, artık sıkılmaya başladığı Tahsin Bey'in yazlığı yerine (Bade'yi öpmeden geçti yıllar) yeni arkadaşlarıyla plan yapmayı tercih ediyor. Akşamüstü vardıkları pansiyona yerleştikten sonra, derhal bira içmeye gidiyorlar. Akşamın devamında, bira ve çeşitli içkileri tüketme konusunda liderliği kimselere kaptırmayan Sarhoş Sinan, sırasıyla coşku, suskunluk ve çığlık ritüellerini yaşıyor. Şükür ki Sinan'ın bu tutarsız davranışlarını açıklamak için arkadaşlarının elinde somut bir şey var: Alkol. Islak Sinan, arkadaşları tarafından pansiyon odasına götürülüyor.

Ertesi sabah, arkadaşlarından yaklaşık 3 saat sonra (geç uyanmayı ve bununla hava atmaya çok sevir) sahile inen Sinan'ın ilk lafı, "Sabahın köründe mi kalktınız abi?" oluyor. Oturmadan ayakta gerçekleştirdiği muhabbet boyunca, küçümseyici bakışlarla etrafı süzüyor. Sonra bir gösterinin başlangıcını haber verir gibi, kimseyi davet etmeden (bir anlamıyla arkadaşlarını sevirci pozisyonunda bırakarak), "Ben denize giriyorum abi, siz burda uyuzlanın," diyor. Denize kıydan değil iskeleden girmeyi tercih ediyor. İskelelin uzun ve dar yolunu podyuma çıkan fit vücutlu bir manken gibi kat ediyor. Yılların deniz tecrübesiyle nefis bir atlayışla dalıyor suya. Kibirli Sinan'ın iyice yannmış teni bir anda "coss" diye soğuyor. Güneşin batışı gibi, sanki o dipte olduğu sürece etraf karanlık. Uzun süre dipten gittikten sonra, su yüzüne çıktığı an sahil yeniden aydınlanıyor. Ve şimdi kulaç vakti. Şunlara bakın! Denizi bir asa gibi yaran nefis kulaçlar bunlar. Ufuk çizgisini kesintiye uğratan küçücük bir noktaya dönüşünceye kadar açılıyor. Tersten bakıldığında (Yunan tarafı) aynı etkiyi yaratacak kadar uzak bir mesafeden bahsediyorum. Yunan dostlarımızın da bu görüntü karşısında, "Deite to parakáto simeío!" ("Şu noktaya bakın!") diye haykırdığına eminim. Nokta Sinan, kardeş halklar arasında bir süre hareketsiz kaldıktan sonra, tekrar ülkesine doğru yola çıkıyor. Karaya çıkışının da bir şölen olması için iskeleden değil, sahilinden çıkmayı planlıyor. Helikopterlerin kameralarla onu izlediği, gemilerin mendil salladığı, sahildeki mahşeri kalabalığın çığlıklar içinde onu beklediği kutlu bir dönüş bu. Nokta gittikçe bir insan kafasına dönüşürken, salise saptırmadan aynı frekansla belirip kaybolan kulaçlar, Ege'nin sularını yarmaya devam ediyor. Gerçekten harikası Sinan! Keşke bu güzellik hiç bozulmadan pansiyondaki odana kadar yüzebilse. Ama biliyorsun, denizlerin karayla birleştiği yerlerde sular sığlaşıyor. Evrimin ilk zamanlarındaki gibi sürünerek sudan çıkmanın hoş karşılanmadığı bir dünyadayız artık. Bir noktadan sonra ayağa kalkmak zorunda insan. İşte kalktı. Kafasını hafifçe eğip suları damla damla denize iade eden fit vücudunu kontrol ediyor. Su, bel hizasını yaklaştıkça, Orhan Gencebay şiddetinde karnını içeri çekip Derya Büyükuncu kalitesine ulaşıyor. Fakat ne yazık ki, her sahil Tahsin Bey'in yazlığında gibi değil; bazı sahillerimiz taşlık, üstelik basan güzellikten çirkinliğe, dimgik bir rüyadan, eğri büğrü bir hayata savuran kaygan taşlar bunlar. İşte ilk sendeleme! Ardından ikinci ve üçüncü derken, içeri çekilen karnın salıverilmesi... Dizaynı bitip gerçek mücadelenin başladığı kıyılardayız artık. Karaya çok az kaldı, ama sendelemelerin ardı arkası kesilmiyor. Sudan tam çıkarken, belki de taşların en kayganına denk geliyor Bahtsız Sinan. Bu zalim taş, sudan çıkan Sinan'ı iki elinin üzerinde tekrar sulara gömüyor. Ayağa kalktuğunda, damlalar artık Sinan'ın vücudundan (kıvrıla kıvrıla) değil, çenesinden (tıpır tıpır) süzülüyor. Sahildeki arkadaşlarının kahkahaları öfkeliyor Sinan'ı. Karaya ulaştığında bir süre sekerek ilerleyip kendini kumlara atıyor. Etrafına toplanıp "Abi iyi misin?" diye soran arkadaşlarına yüzünü acıyla buruşturarak cevap veriyor. Sakat Sinan, 10 dakika sonra ayağında acıyla ilgili hiçbir belirti kalmamasına rağmen, bütün günün yalandan topallayarak geçiyor.

Son söz: Çenesi üşümekten kontrolünü kaybeden, dudakları morardıği halde üşmediğini iddia eden çocukları, kimin çocuğu olursa olsun tutup sudan çıkarın. Bu onların sağlığı için çok önemli. Yaz yaklaşırken, hepinize iyi tatiller.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Tavşan uykumdan huzursuzca uyandım. Tavşan uykusu zaten ayağındaki kotla ve huzursuz bir şekilde uyumak demek. Tam bir çılgın ve toplumdışı bir insan olduğum için bütün gece uyumayıp internetten araba programı izlemiştim. O araba kaç basıyor, peki bu kaç basıyor, peki ikisini yan yana yarıştırmaya kim kazanıyor? İçimdeki ortaokullu kendi hayatını yaşamak için senelerce sabretmiş, benim okul işini bitirip kendi evime çıkmamı beklemiş. Oysa ortaokulu okurken sevinmişim, "iyi lan çok gerizekalı gibi değilim, normal insan gibiyim" diye.

Sabahında da işte tam call centerlerin, müşteri hizmetlerinin armaya başladıkları saatte koltukspor. Eskiden kurumsal numaraları hemen tanırdım, açmazdım. Artık sinsi gibi normal insan numarasından arıyorlar. Kapitalizmin insanları öğlen uykusundan uyandıran çirkin yüzü. Bu şartlar dahilinde uyandığımı uyuduğum uykunun bana hiçbir faydasının olmadığını, uyumadan önceki halime göre daha çirkin ve yorgun olduğumu farkettim. Üstelik üç saatlik uykum sırasında yaz gelmiş, ayağımdaki kot pantolon beni (alt tarafımı) öldürmeye çalışmış. Sauna etkisi.

Tipi biraz olsun düzeltme ümidiyle banyoya girdiğimde dia marka ağız gargarasının dibini gördüğümü farkettim. Yılların açlığıyla bir haftada yarım kiloluk ağız gargarasını bitirmişim. Ağız gargarası benim küçüklüğümde beri meraklı olduğum bir konu. Bu yaşama kadar ağız gargarasını sadece misafirlere gittim evlerin banyolarında buldukça kullandım. Başkalarının ağız gargarasını kullanmak hayvanlık mı, değil mi tam emin değilim. Moral açıdan gri bir alan gibi geliyor.

Başkasının diş fırçasını ağızına sokmazsın, tarağını da kullanmamışsın, onu da sonradan öğrendim. Ama ağız gargarası? Kendimi banyoya kilitleyip çok ses çıkarmadan (efekti tam veremiyorum ama mesela "GAGAGAGAG" diye ses çıkarmadan ama "gıgıgıgıgı" gibi yavaş hareketlerle), hızlıca kullandım insanların ağız gargarasını. Belki insanların yanında buram buram nane kokarak oturduğum sonrasında, onu tam bilmiyorum. Genelde bulunmayan, bulunduğu da bir kilo et fiyatına satılan bir şey olduğu için bu güne kadar eve sokmadım. Oysa dia'da yarım kilo ikibuçuk lira. Üstünde sadece beş dilde ayrı ayrı dişetlerini korur yazıyor. Tarihte hiçbir ağız sağlığı ürünü insanlığa daha azını vaat etmemiştir herhalde. Kendinize güvenin olm biraz. Ağız kokusunu engeller yazın, nane ferahlığı yazın, yeşil fırtına falan yazın, bakterilerle savaşır yazın. Ben beğeniyorum sizi. Büyük ihtimalle

ürünlerin üstüne yazılan şeyleri yazan ekibe para vermeyerek üretim masraflarını düşürdüler, kaliteyi ucuza satıyorlar. Ya da emekliye ayrılan yarış atlarını işlemleyerek yapıyorlar ürünleri bilmiyorum. Yarım kilo ağız gargarası nasıl ikibuçuk lira olur lan? Fakat bravo.

Hem gidip yarım kilo daha ağız gargarası almak, hem de yaz mevsimini görmek için evden çıkıp dia'ya yürüdüm. Gerçekten de yakınlardaki anaokulundaki çocuklar ilkbahar bağırmasını bırakmış, yaz bağırarak koşmasına geçmişlerdi. Çocuklar yarım hayvan yarım insan oldukları için böyle mevsimsel değişikliklere içgüdüsel tepkiler veriyorlar. Leylek gibi, sincap gibi. Evnin balkonundan görebileceğim bir noktada anaokulu var, üç yıldır falan gözlemliyorum.

Alttaki baklavalara temsili (mouse pad)

Dia'da çalışanlar yoğun florasan ışığından ve dünyanın en ucuzcu, en sevimsiz müşterileriyle göz teması kurmaktan normal boyutlarının yarısına kadar küçülmüşler. Yeni elektronik eşya gelmiş mi diye elektroniklerin ve mutfak eşyalarının

yığıldığı kısma gidiyorum. Dia'nın genelinde, sadece çalışanlarda değil, genelinde "toplumsal bir karmaşa yaşansa, mağza yağmalansa da s.ktir olup evimize gitsek" havası var. Sinbo ketillara bakıyorum, birisi onu sevsin, satın alsın, evine götürsün, yıllarca çayını kahvesini onunla kattığı çayla içsin, belki ilk kez evine davet ettiği kızı o ketilla çay yapsın, sonra evlensinler, sonra çocuğun sütü o ketilla ısıtılan suyla ılıtılсын falan gibi değil de yağma olursa herkes hızlıca üçer beşer alsın sonra da molotof kokteyliyle buraları yakınsınlar der gibi dizilmiş. Gerçi sinbo marka ketilla nasıl olacak o işler evlilik çocuk falan onlar da ayrı mesele. Fiyat olarak uygun yine de.

Zamanım bol olduğu için almadan önce ağız gargarasını inceliyorum. Diş etini korur yazan diğer dilleri çözmeye çalışıyorum. Rusça var, arapça var, bulgarca bir de özbekçe var. Daha moral bozucu olamazdı herhalde. Ölüm grubu. Böyle yan yana görünce "aslında Özbekistan gibiyiz de farkında mı değiliz, kredi

Özbekistan

kartıyla aypod alınca gaza mı geldik, keriz gibi kendimizi mi eyliyoruz?" diye düşündüm. Eve gelince hızlıca Özbekistan diye arattım google'da. Rahatlıkla söyleyebilirim ki o kadar da değil. Özbekistana göre iyiyiz yani. Hatta hürriyet yazarı olsam "ülkemizin değerini daha bir iyi anladım, Türkiye yükselen yıldız" falan yazmak durumunda kalabilirdim. Allahtan hürriyet yazarı değilim. Gerçi hürriyet yazarı olsam oradan aylık 15.000 dolarla hepinize nametten bayram paketi hazırlatırdım. Bayram var mı yok mu bakmazdım, yine de hazırlatırdım. Hürriyet yazarı olmadığım için olamıyor. Bu da sizin bu haftaki kar - zarar çizelgenize eksi olarak yazıldı. Hayat zor. Kendinize iyi bakın, Erman.

Postakuyanfil

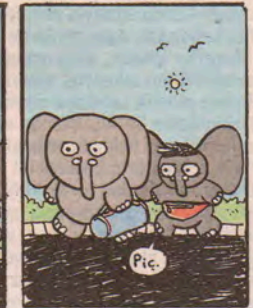
"küçük yunus'un
istanbul gezisi"

ender
yıldızhan

Postakuyanfil

"temkinli"

Postakuyanfil

"evde
gezintiler"

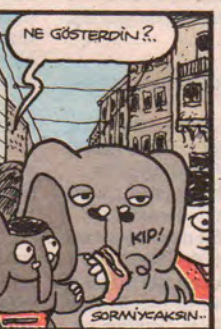
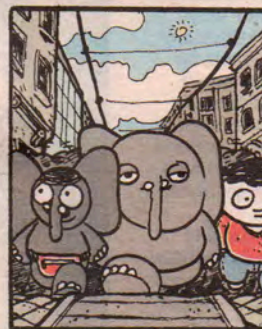

Postakuyanfil

Postakuyanfil

"prezervatif"

"Uzaklık deyip de dert ettiğin nedir ki Biz Yaradan'ı da görmeden sevmelik mi"

Mevlana Celaleddin Rumi

- Aniden "Payidar İlelebet" diye lider çıksa ya ortaya, at sırtında!..
- Ulan IMF, gücün gene işçiyi yetti de mi, patroniçeyi taciz etsene yiyosa!!
- Kaseti çıkan milletvekiline niye kızılır, dokunulmazlık ilkesini ihlal ettiği için mi?!
- "Bahçeli" evler katliamını ve "Devlet" in bu olaydaki rolünü düşününce titreyip kendine geliyo insan...
- Türkiye: Yarım - ıssız - ada!
- İki yıl önce televizyona program yapmıştım. Gölgede bir kanaldı, merkez olmak istiyordu. Programa Okan Bayülgen'i çağırdım konuk olarak. Okan gelince kanaldakiler "Çok ünlü geldi" diye aşırı sevindiler. O kadar ki, Okan sonrası ilk toplantıda, yönetim kurulu genel başkanı bana elleriyle lokum yedirdi! O değil de, Okan'ın yemesi gereken lokumu bana yedirdi!
- O topa girmem: "Bilinemezci" ile din tartışmak...
- Hayır, ilkökulda 1.5'tan 2 alıp, "Geçer aldım oğlum" diye mutlanan da vardı. "Bu da geçer ya hu" tam!
- Hemen Bitsin: "BOŞ ZAMANLARIMDA!"

- Ekmeyğin fiyatı: Entelektüelin aşıl topuğu!..
- Kimin çocukluğu neyle geçti: Kıvanç Tatlıtuğ - Sarı pipi çamaşır ipi, Nihat Doğan - Tel sarar oğlum tel sarar, Hakan Uzan'la Cem Uzan - Önümüze gelene bin tekme, Kerem Alışık - Baban gelsini dur dur, Athena Gökhan - Kızların içinde kızcılık bebek...
- Alfrederik Nietzsche: Gererim de, yorardım da...
- N'oluyo lan?.. Ayla Algan'ın, Okan Bayülgen'in ve evet Kristin Haydar'ın aynı projede olma tuhaflığı yetmez gibi, bir araya getiren de Erkan Özerman... Hepten gidik gibi...
- Küçükken yaşın tutmaz, büyüyünce yüzün...
- Kombi için konuştuğum kadının numarasını aldım, adını bilmediğim için "Kombiye Hanım" diye not ettim...
- Toplumla başedemem ben, birey birey gelsin sıkıyorsa!..
- Endülüs: İspanyol - Katalan diye ayırmayın ey Latinler, hepimiz Allah'ın adamıyız!..
- Neyin peşindesin tek başına baraj kuran forvet?.. Hayır, tutkulu musun, haybeci misin; oyun aşkıyla mı kurdun o barajı yoksa def-i bela kabilinden mi?.. Her halükarda canın sağolsun!..
- Sessizliğe saygı, gereken sesle onu güzel bozmaktır...
- Duyduğum en saçma askerlik anısını aktarıyorum: Bölük komutanı üsteğmenin eşiyile arası bozuktur, kadın iki çocuğu alıp annesinin yanına gitmiştir. Komutan buna aşırı sinirlenir ve çocuklarına kavuşmak için plan yapar. Postası olan askeri çağırıp, planını aktarır: Birlikte, arabayla karısının olduğu şehre gidecekler. Kadın, çocukları gezdirmeye çıkardığında, sivil kıyafetli posta göya kadına askıntı olacak, üsteğmenin de tesadüfen olayın üstüne gelmiş gibi rol icabı postayı

- pataklayacak! Böylece kahraman olup prim yapacak! Alternatif plan da, arabayla yanaşıp çocukları aniden kaçırmak. Posta tabii ki şaşırır ve çekinir ama komutan "Ben varken bi şey olmaz" der. Haritayı alıp yola çıkarlar. O şehirde sabırla beklerler. Sonunda kadın iki çocuğuyla apartmandan çıkar. Posta hızla koşup, kadının tam karşısında dikilir. Kadın korkar, çığlık atar. Anında kahveden delikanlılar çıkar, kadının dayısı da belirir, postaya sille tokat girerler. Komutan, saklandığı köşeden olayı izler, sonra arabasına atlayıp tüyer. Posta da bir pundunu bulup ellerinden kurtulur, otobüse atlayıp birliğine döner. Revirde pansuman yaptırırken komutan gelir, "Geçmiş olsun yavrum" der!..
- İzmir'de, çimenlerin üstünde bira içen gençlere polis otosu yanaşır ve memur "Kaldırın o içkileri" der... Ve gençler "Şerefe" kaldırır!.. Vay seni İzmir!..
- Kütahyalıların birbirlerini sevmedikleri efsanesi nereden çıkmıştır, niyedir, nasıl bir özelliktir?!
- "Blue Velvet" (Mavi Kadife) filminde, Dennis Hopper'ın canlandırdığı karakter "Kıpırdayan her şeyle sevişirim" diyodu. İzledikten sonra gidip dergide anlatmıştım da, İlban Ertem "Çok ayıp, sadece kıpırdayanla mı?!" demişti. Geçenlerde "Panseksüel" diye yeni bir tanım duydum da aklıma geldi bu laf. Panseksüel, insan ve yetişkin olmak şartıyla, herhangi biriyle, ayırmadan ilişki kurabilen demek imiş. Özetle: Vur davullara!
- Azalarak Bitsin: "İlk tanışmada beni soğuk sanırlar!"

- Malatya'da kapı komşularımızın küçük çocuğu Volkan badi boyu ve bebek için gayet kalın sesiyle pek tatlıydı, Avni'ye benzerdi. Annem ona "Baktım dolap açılmış / Benim karnım acıkmış" la başlayıp, "Annelerden habersiz / Çocuklar mama alamaz" la biten deyişi öğretmeye çalışmış, Volkan da ezberde kısmen başarılı olmuştu. Sadece finalde "Çocuklar mama almıyoh!" diyodu. Gene kalın kalın...
- Türküden: Öğretmene varamadım, naylon çorap giyemedim!..
- Abim Ahmet geldi geçenlerde bana, arabasını Otopark Otel'e bırakmış, tam o anda fiş vermek için siyahı bir otopark çalışanı gelmiş yanına. Abim nereli olduğunu sorunca "Afrika" demiş adam. "Afrika'da neresi?" diye sormuş abim, "Tahmin et" demiş adam, "Nijerya" demiş abim, "Nerden bildin" diye sarılmış adam abime. Bunun üzerine abim, en sevdiği Nijeryalı olan Beşiktaşlı Amokahe'nin adını söylemiş, adam gene sarılmış! Meğer, onu Türkiye'ye çağırıp bu işe yerleştiren Amokahe'ymiş. "Sen Süpermen'sin, her şeyi biliyosun" demiş abime...
- Yarro Plan: Apartmanın temel bloklarını kırıp girişi galeri yapmak...
- Barda, bulaşık makinesinden yeni çıkmış bardakla bi şey veriyolar bazen, o ısıya her dokunuşumda aklım bi saniyelğine buhar oluyo...
- Her Pazar sabah 7 - 7.30 arası civarı, Dolapdere Feylesof Çıkmaç'ında Bit Pazarı varmış, uydurmuş...
- Arkadaşlarım taksiye binmişler, taksici "Formula 1 pilotuyum" demiş. Bi sessizlik olmuş. "Aynı zamanda Flash TV'de köçemiş" demiş. Daha da sessizlik olmamış...
- Herkese "Gel" dersin, birine de "Gitme!.."
- Bi toplu ulaşım aracı. İki genç sevgili öpüşürler. Yandan bir ses: "Gençler, burası Fransa değil!" Cevap diğer yandan gelir: "Ama henüz İran da değil!"
- İspanyol Meyhanecisi de bize denk geldi he. Guti, disko topunu futbol topundan daha çok görüyo!..
- Kolları kırmızı çizgili siyah montumu oğluma verdim, deri değiştirmiş gibi rahatladım. Lakin 25 yıllık parkamı atamıyorum, atamıyorum!

Cihan Ceylan

Anıl Duman

ben

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Sekiz saat uyumazsa uykusunu kesinlikle alamayan bir insan evladi olarak, eğer saat kurup da ertesi sabaha uyanmam gerekirse, hiç öyle erken yatayım da uyuyayım tribine girmem. Sekiz saate denk gelmediği sürece ha yedi saat uyumuşum ha iki saat. Aynı şey. Yemin ediyorum, yatıyorum beş'te, kalkıyorum altı'da, aynı şey.

æ Trabzon'da bir arkadaşım, çok sevdiği Konyalı bir arkadaşıyla nasıl küstüğünü anlattı, pes dedim. Konyalı arkadaş bu bana demiş ki; **Konya'da dört yöne gidebilirsin, Trabzon'da sadece üç yöne gidebilirsin.** Kuzeye gitmek istesen nasıl gideceksin. Deniz var demiş. İşte demiş bu yüzden de Konya Trabzon'dan daha güzel bir yerdir. Aynen böyle demiş. Trabzonlu arkadaşım anlattıkça coşuyor yalnız. **Ne demek nasıl gideceğim diyor ya. Binerim takaya giderim diyor. Manyak mıdır nedir diyor.** Bunlar süper arkadaşlarım vakti zamanında. Memleketlerimizi öveceğiz diye birbirlerine girmişler, ayrı düşmüşler, resmen hasım olmuşlar.

æ Bursa'da **Börekçi Börekçisi** adında bir börekçi var. æ Trabzon'da **SineK** adında bir kafe var. Aslında mekan sahipleri sinema sevgilerinden dolayı, **Sine Kahve** yazdıracaklarmış tabelaya, paraları ancak beş harfe yettiği için **SineK** olmuş. Olmuş ama yani, kabul de görmüş öyle.

bir arkadaş, havaalanından dışarı çıktım, aradım Tuncay'ı; **agabey birazdan geliyorum, gelen en ilginç arabaya bin dedi.** Bir araba geldi ki yani bir araba da bu kadar ilginç olabilir. Ben bir arabanın bu kadar ilginç olabileceğini tahmin etmemiştim. Yol boyunca herkes önce arabaya bakıyor, sonra bize bakıyor, gülüyor.

Tuncay'ın dediği laf da ilginç; **bu araba herkese pozitif enerji veriyor.** Tamam da ben negatif oldum. He hacı. Buna nasıl bir çözüm bulacağız. He hacı ya.

æ Trabzon'da anlatılan gerçek hikayeler, hep bir fıkrada tadında. Kuvından ameliyat olan bir adam sürekli doktoru arıyormuş. Sürekli bir şeyler soruyormuş. Doktor en sonunda **yahu demiş bu kadar üzerinde durma. Nasıl yani demiş adam, hiç mi üzerine oturmayacağım bunun** demiş doktora. **Aha şu agabey** diye de gösteriyorlar. Canlı fıkrada kahramanları her yerde.

æ Şişe kola olan yerde şişe kola içilir.

æ Türk sinemasında hiçkimse Tarık Akan kadar Uludağ'a gitmemiştir.

KAMİL SEVEN ADAM

SON

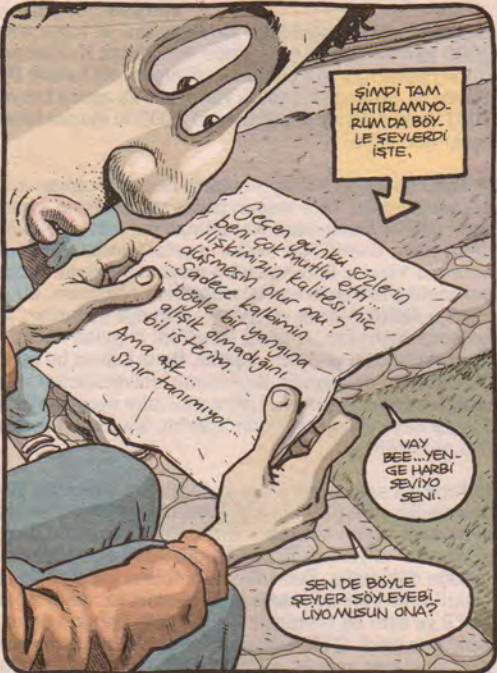
YİĞİT ÖZGÜR

Sandık İçi

ERSİN
KARABULUT

BİZ LİSEDEYKEN ÜNİVERSİTEYE GİDEN Bİ ELEMAN VARDI, BUNUN Bİ SEVGİLİSİ OLMUŞTU TAMAM MI, AMA NASIL HAVA BAŞIYO GÖRÜKSİNİZ Bİ DE BİZİ İNANDIRMAK İÇİN KIZIN YAZDIĞI Bİ NOT GİBİ BİŞEYİ FİLAN GÖSTERMİŞTİ.

BİZİMLE BOYLE "HERALDE OLUM" FİLAN DİYE KONUŞAN BU ELEMANIN "KIZLARA SÖYLE KONUŞUYACAKSIN BOYLE DİYECEKSİN" TAVSİYELERİNİ DİNLEDİKÇE SEVGİLİLİK MÜESSESESİNDEN TIRSAK OLMUŞTU. ÇÜNKÜ DEMEK Kİ KIZIN SENİ SEVMESESİ İÇİN YANINDAYKEN BAMBAKŞA Bİ ADAM GİBİ DAVRANMAK ZORUNDAYDIN.

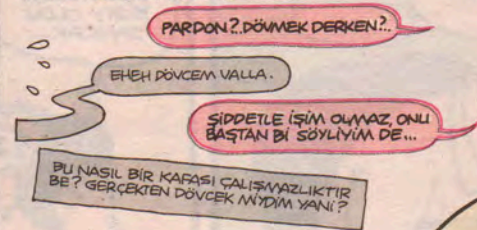

BOYLE ŞEYLER OLUNCA AZ ÖNCE BAHSETTİĞİM ELEMAN GELİYO HEY AKLIMA TAVSİYELERİ ONU DA KURTARAMAMIŞTI.

"İNSAN HERKESE HER ŞEKİLDE AYNI KONUŞMALI" DEMİYÖRÜM. TABİİ Kİ ARKADAŞLARIYLA MAÇ İZLERKENKİ HALİNLE SEVGİLİLİK FİN GİRDEĞİN ANLARA FARKLI DAVRANCAKSIN. AMA "KIZLARA SÖYLE KONUŞULMALIDIR" BİLGİSİYLE SEVGİLİLİK SÜREKLİ ROBOT GİBİ DAVRANMAK ZORUNDA OLMAK ÇOK KORKUNÇ OLMAZ MI YAA? YERİ GELDİĞİNDE ŞAKALAŞIRKEN O SANA "SENİN KADAR GERİZEKAUSINI GÖRMEYİM" DESİN. SEN DE ONA BİŞEYLER DE, DALGA GEÇİN SATIŞIN FİLAN YANI.

Bİ KERESİNDE FREKANSIMIZIN UYUŞUĞUNU ZANNETTİŞİM Bİ KIZA ŞAKASINA "BAK, SENİ DÖVCEM ÇOK PİS" DEMİŞTİM. VERDİSİ TEKERİNE İNANMAZSINIZ...

TAM TERSİNİ DE YAŞAMIS BİRİSİ OLARAK BUNU DA HİÇ TAVSİYE ETMİYÖRÜM. SAMİMİ OLUYAM AYAGINA PİNGESİNİ KAYBEDEN DE OLUYO ÇÜNKÜ.

Bİ KADAR OLMASIN TABİİ AMA YANINDA RAHAT OLMAYACAKSIN Bİ BOYLE NASIL SEVGİLİ OLUNUR ÇOK ANLAYAMİYÖRÜM. NERDEN DUYDUMU YA DA OKUDUĞUMU HATIRLIYORUM, AMA SÖYLE BİŞEY VAR... BİRİSİNİ SEVİYÖSÜNİZ, ASLINDA ONUN YANINDAKİ KENDİNİZİ SEVİYÖSÜNÜZ DEMEKTİR...

MEĞER KIZ ARKADAŞIM ONA "ÖĞLÜM" DEYİŞİME BAMBAKŞA Bİ SEBEPTEN KULLANMIŞ, İTİRAF ETMİŞTİ SONRADAN. O ZAMANLAR ÇOK TANIYIYODU TABİİ, YANINDA BAŞKA KIZLAR OLDUĞUNU, ONLARA ÇAKTIRMAMAK İÇİN TELEFONDA Bİ ERKEKLE KONUŞUYOYMUŞ GİBİ YAPTIĞINI, O YÜZDEN ÖĞLÜM MOĞLUM DEYİŞİMİ SANIP KULLANMIŞ AMA O ZAMAN SÖYLEYEMEMİŞ MEĞER SAFTIRIK.

Yğur Gürsoy

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Sayın başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan beyefendi, "Daha önce Zonguldak'ta üniversite var mıydı? Yoktu" dedikten sonra Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'ni 2007 yılında kurduklarını söyledi, Bütün Zonguldak alkışladı. Ben sayın

başbakanı da, Zonguldaklı kardeşlerimi de kutluyorum. 2005 yılında askere gittiğimde Zonguldak Karaelmas Üniversitesi mezunu olduğunu söyleyen adı galiba Öztunç muydu ne, toraman bir çocuk vardı, onu da ayrıca kınıyorum. 2007'de kurulacak üniversiteden 2005'te mezun olmak da neyin nesi yahu?

■ Tabii bu yalanı söyleyen sadece benim toraman askerlik arkadaşım değil. Nice kolpacı harita mühendisine, inşaatçıya denk geldim Zonguldak Karaelmas'tan mezun olduğunu iddia eden. Üstelik taa 90'ların ortalarında! 2007'den önce söz konusu üniversiteden mezun olduğunu zanneden paranoid şizofren arkadaşlardan rica ediyorum, bir an evvel o diplomalarını yırtınlar, tedaviye yatsınlar. Zira koskoca başbakan ve necip kendisini onaylan necip Zonguldak halkı yanıyolar olamaz. Bana kalırsa bu psikiyatri literatürüne de girmeli. Açılmamış üniversiteden mezun olduğu zannını yaşamak. Latince bir isim uydursunlar artık. Tayyip beye tekrar teşekkür ederim. Nice ruh hastasını ifşa etmiş oldu.

■ İnternet sansürüne karşı kardeşlerim yürümüş. Ben gelemedim, ama 20 bin kişi katılmış, geldim diye alan uydursam başım ağrımaz, kimse "nereye geldin, biz seni görmeydik" diyemez. Bizim Memo falan elinde dövizlerle sokağa dökülmüş. Ben tabii bu internet sansürüyle ilgili yetkililerden bir açıklama bekliyordum ki, değil Abdullah Gül'ü ve beni en tatminsiz kişileri bile tatmin edecek bir açıklama geldi. BTK başkanı "Gerçekten Anlayamıyorum" diye açıklama yapmış. İnsanın anlamadığını kabullenmesi güzel ama anlamadığı, bilmediği işlere heves etmesi, ortalığı karıştırması hiç de güzel değil. Ama madem başkan "gerçekten" anlayamadığını itiraf etmiş bulunuyor, bu saatten sonra orada oturacak değildir herhalde. "Valla ben bu işleri hiç anlayamıyorum ama yine de başkanlığa devam edeceğim, başkanlık güzel bir şey" diyecek değil a?

■ Deneme amaçlı önerilen internet filtrelerinden birini taktırdım, sabahtan beri kah yumurcak.com'a giriyorum, kah edebiyat.org'a. Notlarına bakacağım, bizim okulda porno tez çekildiği için herhalde okulun sitesine de girilmiyor. Tek kanallı TRT dönemi televizyonuna döndü koca internet.

■ Ben bankacı dedim ya şimdi, bankalarda çalışan kardeşlerim var, onlar da hayli hatalı bir tanımlamayla kendilerine bankacı diyorlar. Hiç kimsenin işi olduğunu kabul etmediği düzlemde, banka memuru olmayı bile istemiyor, matah bir şeymiş gibi "bankacıyım" diyorlar ya, üzülüyorum. Değilsiniz, iyi ki değilsiniz be kardeşlerim, sömürü düzeninin lokomotifleri olmak iyi bir şey değil zira.

Kınıyorum!
Canımız kadar sevdiğimiz Sex Pistols'ün en ünlü şarkılarından olan Submission'ı yarı finalde eleyen Erovizyon'u şiddetle kınıyorum. Gerçi bu yeni miksini ben de çok beğenmemiştim, fısıltı gibi şarkı zaten, hepi topu üç beş akoru var, ne gerek var cılamaya? Kınıyorum seni Erovizyon, Sex Pistols candır, tarihin en büyük şakalarından biridir. Ve anladığım kadarıyla bu şaka hala devam ediyor.

Sayın Cumhurbaşkanımız, değerli devlet büyüğümüz vesaire Abdullah Gül'ün ÖSYM başkanı Ali Demir'le ilgili "Dere geçerken At değiştirilmez" açıklaması beni çok üzdü. Ali Demir'i At'a benzetmek hiç hoş değil. Eminim benimle aynı fikri paylaştan on binlerce Veliefendi dostu, Atçılık Kulübü üyesi ve sayısız At muhpleri vardır. Misal Doğan Amca da Atları çok sever, ben de severim.

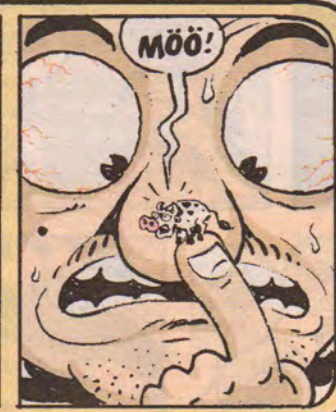
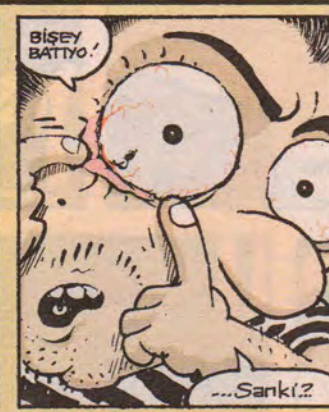
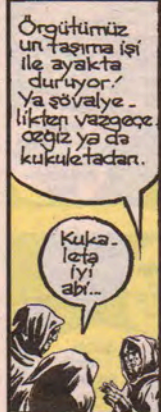
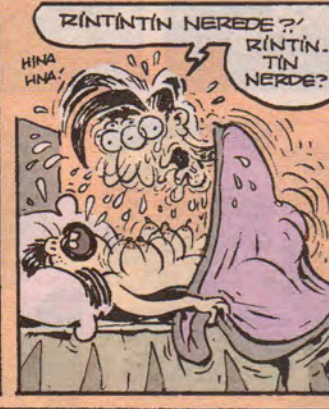
Tabii atları da vururlar değil mi? Hükümet ve medya, el birliğiyle Ali Demir'i öyle bir ateşe attı, öyle bir yaktı ki; şu anda Ali Demir'den nefret edenler birleşse, bırakın kendisini sevenleri, Ali Demir'den nefret etmeyip de sadece tiksinenlerin bile on katına ulaştı. Adeta ülke Ali Demir'den nefret edenler ve Ali Demir'den tiksinenler olarak ikiye bölünecek, gerisi yok gibi. Kaniınca ÖSYM'yi tamamen kaldırılarak bütün üniversitelerin paralı olmasının önünü açan bir süreç doğru gidiyor olabiliriz, aman diyeyim. Bütün bu Ali Demirlemelerden sonra ÖSYM'yi toptan kaldırsalar kimse itiraz etmeyecek. E sonra üniversiteler nasıl öğrenci seçecek? Komplote teorisi mi? Evet. En azından gerçekleşene kadar.

Not:
Arkadaşlar lise arkadaşım Meltem Parlak'ın Şaşalı Şehir kitabı çıkmış, piyasadaymış. Ha bunu ben niye dedim? Bu Meltem, iki aydır benim başımın etini yiyor, "okudun mu, okudun mu?" diye. Yahu benim işim başımdan aşkın, notlarımı düzeltmem lazım, sadece ders kitabı okuyabiliyorum. Allahınızı severseniz, aranızdan biri okusun şu kitabı, bana bir özetini göndersin de bir daha ki sefere "ha evet okudum, okumaz mıyım" diyebileyim. Herhalde kitapçılarda bulmak mümkündür. Olmadı eczanelerden istersiniz.

чаран гизен оку

AYNI EVDE
YAŞAYAN
İKİ DEVLET
MEMURUNUN
MACERALARI.

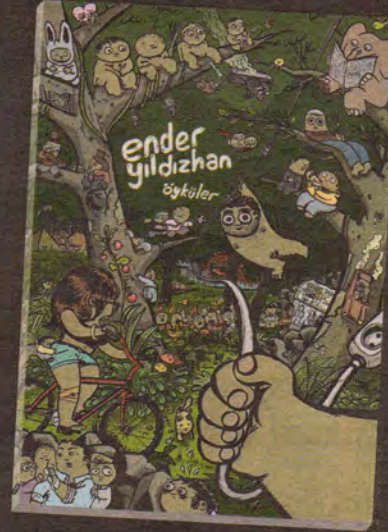

CIKTI!
KİTAPÇILARDA!

SANDIK İÇİ
2

ERSİN KARABULUT
SANDIK İÇİ 2

ENDER YILDIZHAN
ÖYKÜLER

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN

CİLT 4 - 5 - 6 CIKTI!
GAZETE BAYİLERİNDE

**2. DİYARBAKIR TÜYAP
KİTAP FUARI
17-22 MAYIS 2011
STANDIMIZA
BEKLİYORUZ**

gelen Kutusu

Barış ÖZKAN

Halil ÜNAY

C. Çağlar ÖZDEMİR

Özkan TARHAN

Oktay KAYA

Armağan GÜVEN

UYKUSUZ POSTER KİTAP

MAVİS-HAZİRAN 2011/2

12.50 TL

10 KİTAP TAN 2 TANESİ

2 POSTER

UYKUSUZ KİTAPLAR SERİSİ

ZORLU

OTUSABİ

GALİP TEKİN

BEN YAŞARIM

AMAN NE KOMİK

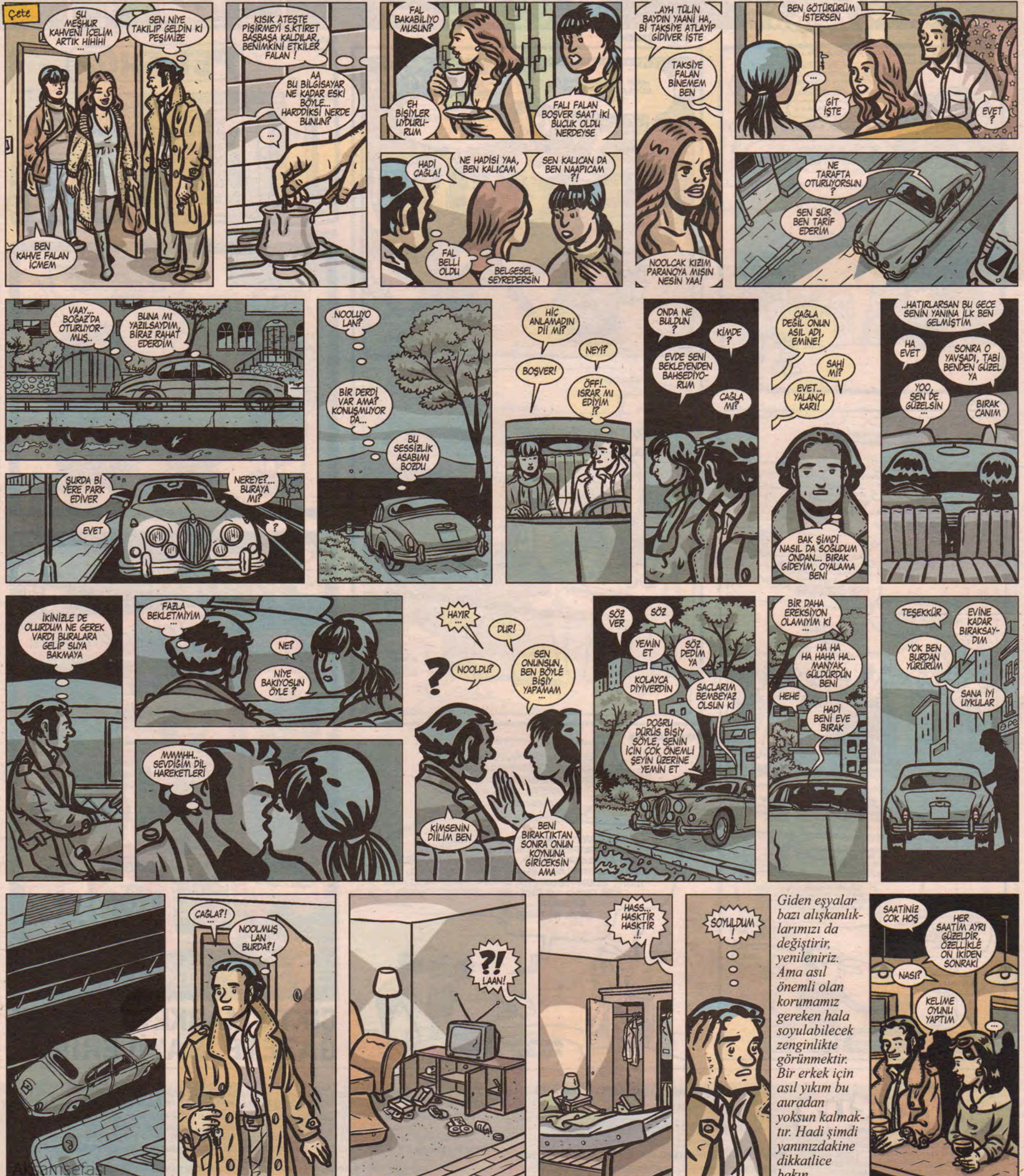
HEDEF BLOKNOT

ÇIKTI! MARKETLERDE VE GAZETE BAYİLERİNDE

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, Gaziantep'te sergilenen bir heykeli müstehcen bulduğunu söyledi.

**YÖK BAŞKANI
GELİYOR KUPAYI
UZAKLAŞTIRIN...**

KULBU DA VAR,
BÜYÜK KOLAYLIK...

BDP'li İsmail Bakır telsizli kişilerce zorla bir araca bindirildi. Polis, araca binerken "beni öldürecekler" diye bağırarak Bakır'ın gözaltına alındığını önce kabul, daha sonra inkar etti. Yeni bir gözaltında kayıp olayından korkuluyor.

CUMARTESİ ANNELERİ

MHP yönetiminden bir çok isim devletin hiçbir kurumunun hala kaynağını bulamadığı bir internet sitesinde yayınlanan videolar yüzünden istifa ederken Tayyip Erdoğan bu kasetleri siyasi malzeme yapmaktan çekinmedi.

YA SEKS
YA TERKET !..

Bir grup amatör tiyatrocuya açılan Başbakan'a hakaret davasında Başbakanın avukatı davanın özellikle seçimden sonraya ertelenmesini istedi.

ERCEREN * AHMET

DOĞAYLA
BAŞBAŞA
BİR AKTIK

Doğaya ve yaşama zarar veren tüm yatırımların durdurulması için Anadolu'nun farklı yerlerinden yola çıkıp Ankara'ya ulaşan çevreci grup, polisin engeliyle karşılaştı. Polis, günlerdir Gölbaşı ilçesinde oturma eylemini sürdüren gruba gönderilen seyyar tuvalet ve su yardımını engelledi.

BUNU SEYYAR TUALETE İLETİR MİSİNİZ?

EĞİTİM RÜZGARİ

AKP, resmi web sayfasının "İcraatları-mız" bölümünde "Eğitime rekor bütçe", "Derslik sayımız arttı, sınıflar rahatladı!",

"Eğitimde teknoloji devrimi!", "Okullarımızın imkânlarını arttırdık!", gibi onlarca başlıkla seçim propagandası yaparken, Şirnak'ın Cizre ilçesindeki bir perfabrik okul, şiddetli rüzgâr yüzünden tamamen yıkıldı.

ABİ PREFABRİK EV YIKIL-MI?

OYLARIMA BİŞEY OLMUŞ MU?

KALDIRIN SU MEHMETİ

Tayyip Erdoğan tarafından Karstaki eserine "Ucube" adı verilen Mehmet Aksoy'un, 15 yıldır Resim Heykel Müzesinde bulunan "Kompozisyon" isimli heykeli de kapı dışarı edildi. Heykel, binanın içindeki galeriden alınıp bahçeye konulurken, eser sahibinin adının yer aldığı isim plaketi de heykelin arkasına yerleştirildi.

BAŞKA NELER VAR?

AFYON'DA SUCUK HEYKELİ, MANİSA'DA KAVUN HEYKELİ, DENİZLİ'DE HİROZ HEYKELİ.

ONLAR GÜZEL, ONLARI SEV-YORLIM. ÇOK BENZETMİŞ-LER. AYNIŞINI YAPMIŞ-LAR.

SERİ YUMRUK

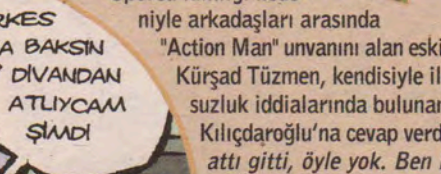
Geçen ay, Büyükçekmece'deki bir ilköğretim okulunda 13 yaşındaki bir kız öğrenciye erkeklerle gezdiği gerekçesiyle zorla gebelik testi yaptıran okul müdürünün, şimdi de ense traşını uzun bulduğu bir öğrenciyi 5 adet yumrukla cezalandırdığı ortaya çıktı.

ONUR BİZE BOK ATTİ..

Ağır sanayi kuruluşlarının yoğun olduğu Kocaeli Dilovası'nda bir araştırma yapan Prof. Dr. Onur Hamza-oğlu, ilçedeki annelerin sütü ile bebeklerin dışkı-sında ağır metaller tespit etti-ğini kamuoyuna duyurdu. Bu duyurunun ardından Onur Hamza-oğlu hakkında 'halkı paniğe sevk ettiği' gerekçesiyle soruşturma başlatıldı.

Not: Bölgede kansere bağlı ölümler Türkiye ortalamasının 3 katı...

Sporcu kimliği nede-niyle arkadaşları arasında "Action Man" unvanını alan eski bakan Kürşad Tüzmen, kendisiyle ilgili yol-suzluk iddialarında bulunan Kemal Kılıçdaroğlu'na cevap verdi: "Lafı attı gitti, öyle yok. Ben insanın karşısına havadan gelebilirim, uçakla veya paraşütle. Kara-dan gelebilirim, motosikletle veya arabayla. Denizden gelebilirim sualtı kı-yaftımla. Kaça-cak yer yok. Biz adamı ana rah-mine kadar kovalarız sıra-sında tamam mı? Bu kadar."

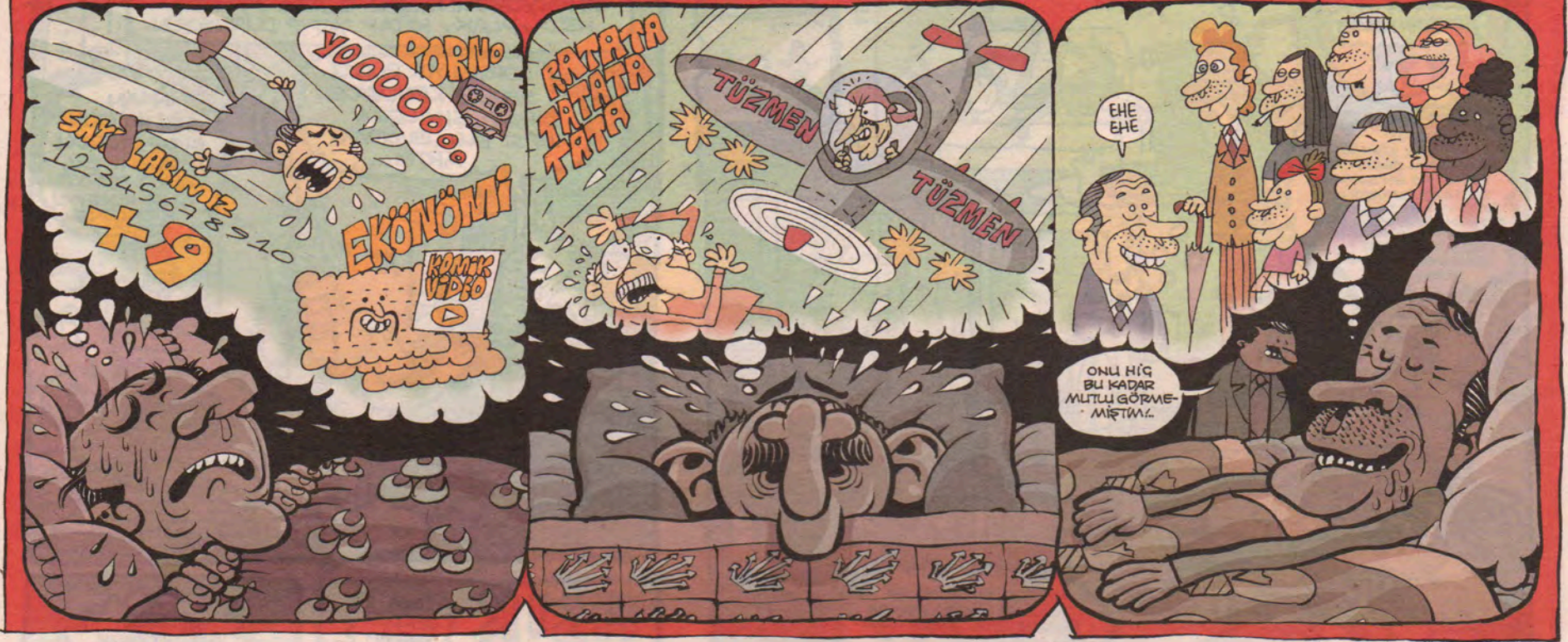

ADAY GÖSTERİLMEYİNCE YANDI KÜRSATIM DAĞ GİBİ ADAM.

action man

BİŞEYLER DÜŞÜM

RÜYALARI

Tayyip Erdoğan doğum kontrol yöntemlerine karşı çıkarak "Sakin bu oyuna gelmeyin, en az üç çocuk" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

- Sporcu kimliği nedeniyle arkadaşları arasında "Action Man" adıyla anılan Kürşad Tüzmen, ENDO Türkiye Pist Şampiyonası'nda motosikletle iki tur attıktan sonra, "Ben aslında sporcuyum. Bakanlık hobi olarak yaptım," diyerek siyasetle bağıını tamamen koparalı 1 yıl...
- Zamanında yüzyılın buluşu olarak lanse edilen ve gizlilik nedeniyle hakkında bilgi verilmeyen "Erke Dönergeci" gizlilik konusunda ısrarını sürdürürlü 5 yıl...
- Manken Tuğba Özay, İsrail ile Lübnan arasındaki

savaş rüzgarlarının sona ermesi için 'sır gibi sakladığı' bir projesi olduğunu müjdeleyerek Deniz Baykal'dan randevu isteyeli 5 yıl...

• Mahsun Kırmızıgül, "Kebabın en iyisi nerede yenir?" sorusuna, "Beni kebab platformuna çekmeyin, ben İtalyan mutfağını severim," cevabını vererek dönüşümünün ilk sinyallerini vereli 7 yıl...

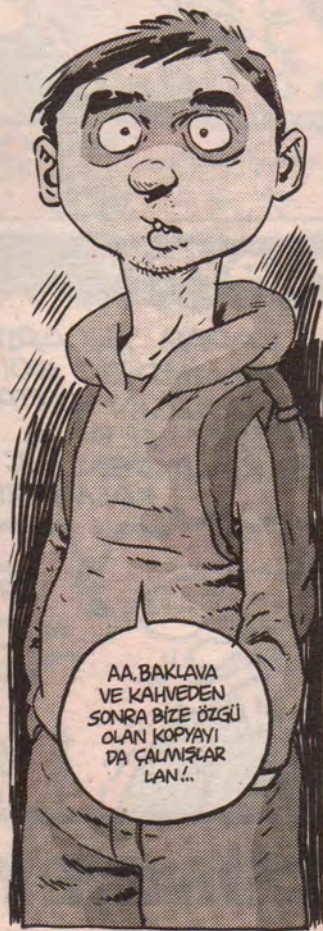
• Eczacı Dr. John S. Pemberton, kendi ürettiği bir şurubu eczanesinde bardağı 5 cent'ten satışa sunarak Coca-Cola'ya giriş yapalı tam 125 yıl olmuş.

Yunanistan'da üniversiteye giriş sınavında cep telefonlarından gönderilen toplu kısa mesajlarla kopya çekildiği ortaya çıktı.

Birleşik Arap Emirlikleri, paralı askerlerden oluşan ve Irak'ta yaptığı katliamlarla tanınan Blackwater adlı şirketle 529 milyon dolara anlaşarak özel ordu kurma çalışmalarına başladı.

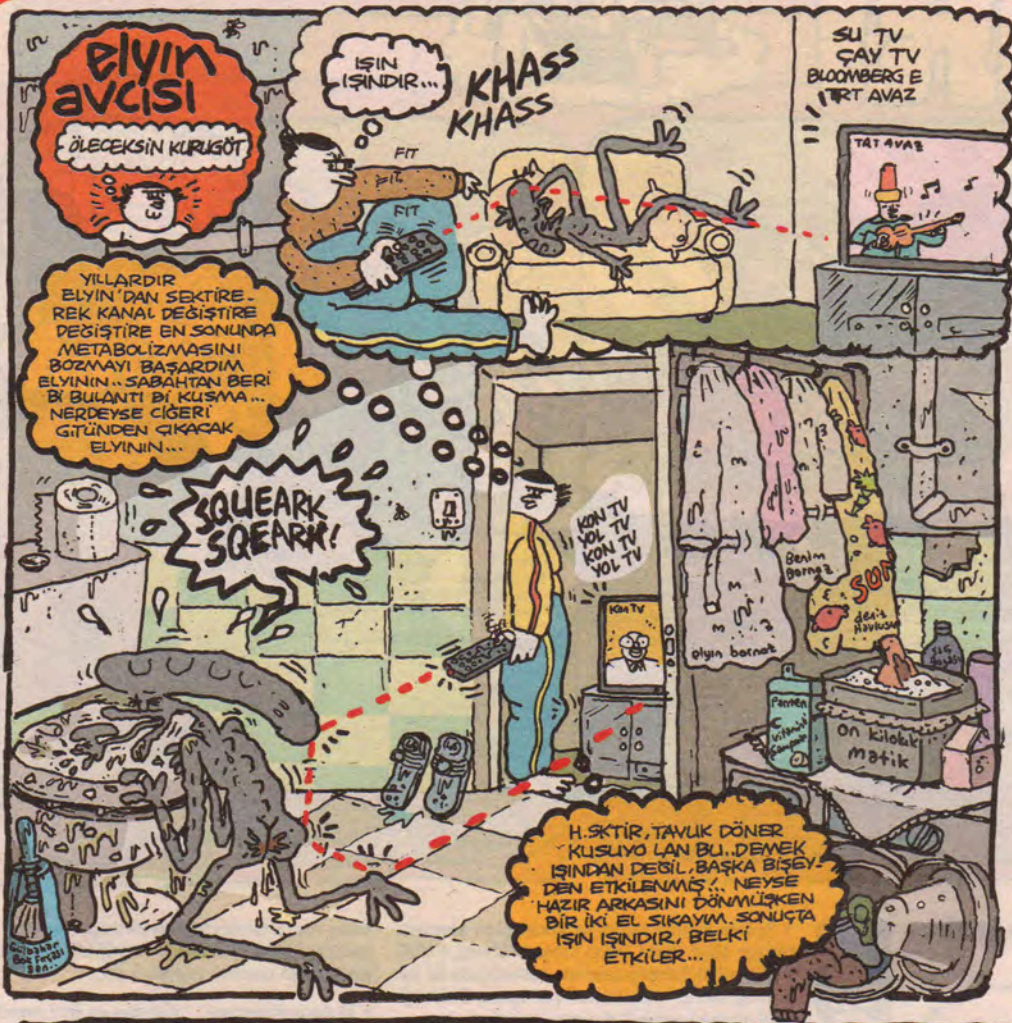

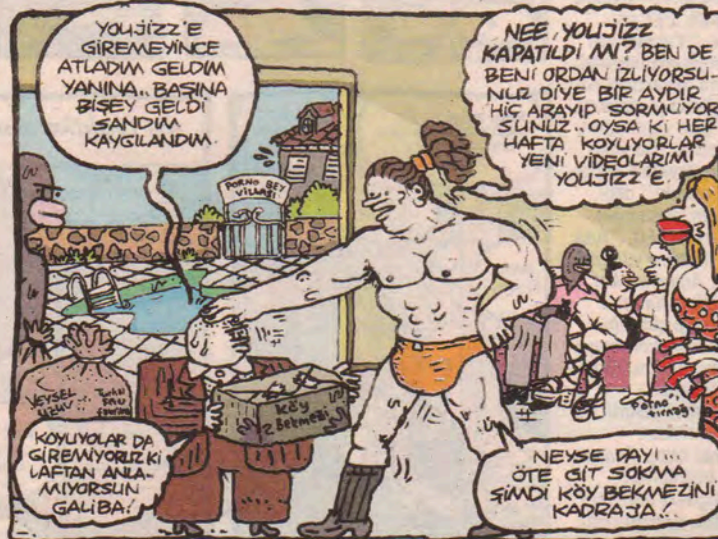
CHP milletvekili Gürol Ergin, meclisten girdiği internette Girgır dergisinin başbakanla ilgili bir karikatürünü görmek istediğini ancak karikatürlerin meclis yönetimi tarafından sansürlendiğini söyledi.

Düzce'de 120 işçi, sendikali oldukları gerekçesiyle işten atılırken Müftülük camilerde okuttuğu hutbede grevin günah olduğunu iddia ederek işverene destek verdi.

"kendimi durduracak değilim"

Firat Budacı

İHTİSAS YAPAN TORUN VE DİĞER NORMAL TORUNLAR

Normalde yanağı yanak oper. Eğer yanağı öpen dudaksa, 0, ya sevgilidir, ya da yaşlı. O güne kadar yaşlılarla öpüşmelerim, dudaklarımı kullanmadan çene ve alınımı ellerine dokunmaktan ibaret olduğundan biraz şaşırımtım. İlk defa elini öptüğüm bir yaşlı (60 civarı), tam yanaklarımı birbirine değdirecekken aniden başını çevirip öpücüğü kondurmuştu. Nemlenen yanağımlı kolumla silmenin ayıp olduğunu bilecek yaşıydım (9). 60 Yaş'la öpüşükten sonra camın önünde oturan daha da yaşlının (tam 98) önüne geldim. 98, 60'ın annesi. 9 yıllık ömrümde hiç bu kadar yaşlısını öpmemiştim. Saygıyla eğilip çenemi eline değdirdim. Aynı noktaya alınımı değdirdiğim an, elim onun eliyle birlikte alınımdan ayrıldı. Beni kendine doğru çekiyordu. Hızlı ve güçlüydü. Yanaklarımı 60'ın neredeyse iki katı ıslatarak öptü. Ayıba falan boş vererek kolumu yanağıma götürdüğüm an, annemin 'yapma yapma' anlamında kalkıp inen kaşlarını gördüm. Omuzlarımı 'bana ne ya' anlamında kaldırıp indirdim. Annemin kaşları bu sefer saygıyla birleşecek kadar (dayak seviyesi) yukarı kalktı, inisi de 'görürsün sen!' anlamında epey geç oldu. 35 (annem), 98'in yanağımda bıraktığı ıslaklığın kendi kendine kurumasını istiyordu. Kuruyacak gibi değildi. Tuvalete gidip yüzümü yıkadım. Çanım çok sıkılıyordu. Bu evde tam beş gün kalacaktık.

Normal ailelerin genelde büyükşehirde yaşayan çağdaş akrabaları olur. Sık ziyaret edilmeyen, ama ziyaret edildiğinde özellikle çocuklarda unutulmaz izler bırakan akrabalar olur. 98 ve 60, adlarını çok duyduğum, ama cismen ilk defa gördüğüm çağdaş akrabalarımızın en büyüklüydü. İstanbul'da yaşıyorlardı. Şeker bayramının nane likörü anlamına geldiği bu yaşlı ev, cumhuriyetimizin sağlam temellerinden birini oluşturuyordu. Duvardaki saat, çok ses çıkarmasına rağmen evin içinde zaman durmuş gibiydi. Zamanının büyük bir bölümünü haliya dalgın dalgın bakan 98'i seyrederek geçirdiğim için, 9 yaş itibarıyla haliya dalgınlığını öğrenmiştim. Yemekler tatsız tuzsuzdu (duru suya serbest yüzen taze fasulyeler düşünün). Ayıp olmasın diye (toplamda 158 yıla saygı) bitirilmesi gereken yemeklerdi. Pasta yerine bisküvinin verildiği bu evde, 98 ve 60, ülkedeki gelişmelerden bağımsız birer demirbaş gibi varlıklarını sürdürüyorlardı. Yaşımın gerektirdiği hiç bir arsızlığı yapmadan yaşlı derilere baka baka pötibör yiyor, uzun uzun halılara dahi yor ve için için kendi anneannemi özlüyordum.

İşte bu durgun hikâyeye birazdan hareket getirecek olan Emre'nin adını ilk defa bu evde duydum. Emre (10), 60'ın torunu, 98'in torununun oğlu sıfatına sahipti. Ayrıca, 98 kendisinden "Atatürk gibi çocuk" diye bahsediyordu. Bu unvanların dışında, bir basket sihirbazı, piyano virtüözü ve sınıf birincisiydi. O evde kaldığım günler boyunca Emre'nin öyle çok adı geçti ki, zamanla onu yaşıtmıyordum, mucizevi bir varlık olarak algılamaya başladım. Anlatılanlara bakılırsa ülkedeki 'en iyi torun' Emre'ydı. Çocukların büyükler için gurur kaynağı olmaktan başka bir işe yaramadıkları ülkemde, onun gibi 10 Emre daha olsa sırtımız yere gelmezdi. Emre bitmiyordu. Hiçbir zaman da bitmeyecekti. Emre'nin ajans hıziyla yayılan kutlu haberleriyle geçecekti yıllar: 'Emre ve Fen Lisesi' (valla bravo!), 'Emre ve Boğaziçi' (top sakala giriş), 'Emre ve Amerika' (berbat fotoğraflar), 'Emre ve İhtisas' başlıkları altında defalarca duyacağım ismini. Özellikle 'İhtisas' kelimesi, anlamının dışına taşarak, yaşlılara hayata bağlayan bir tür duaya dönüşecekti. (İhtisas: Normal torunların aksine, çok az görünen, ama adı sürekli anılan bir torun türünün gerçekleştirdiği eylem. İhtisas yapan torun, günün birinde salona girip (muhtemel uzun boyuyla) el öpmesiyle meşhurdur. O, ortama girildiğinde gözler kamaşır, vücutlar gerilir, ağızdaki protezler takılır ve ortamdaki diğer torunlar ölü. Sülale içinde 'Coşkulu İngilizce' bilmeleriyle de normal torunlardan ayırt edilebilir.)

Emre sonunda geldi. Gerçekten de seyredilmek için yaratılmış bir çocuktu. Büyüklerinin gururu her hareketiyle şişiren bu çocuğu ağız açık seyrederdim. Onu bir çocuk gibi değil, büyükler gurur duysun diye dizayn edilmiş bir varlık olarak algıliyordum. Bir çocuk olduğunu unuttuğum için oyun oynama ihtimalimizi

aklıma bile getirmiyordum. Büyüklerle yüksek dozda gurur aşılardıktan sonra, bana dönüp "Gelsen içerde oynayalım," dediğinde, kendine görev verilme ihtimalini hiç düşünmediği için afillayan şaşkın bir nefer gibi dimdik ayağa kalktım. Atatürk'le karşılaşması, bütün hayatının yegâne anısı haline gelen bir çavuş gibiydim: ("Onu görünce hazrola vurdum topuğu. "Nasılsın çocuk?" dedi. "Sağlığınıza duacıyız paşam!" dememle, hoop bayılmışım.") Emre'nin peşinden büyülenmiş gibi giderken birazdan ne tür bir oyun oynayacağımızı (Gözler yumukken İngilizce 10'a kadar sayılan çağdaş bir saklambac? / Özur dileyerek saldırılan uygar bir savaşçılık? / Sonsuza kadar berabere kalınan demokratik bir güreş?) tahmin bile edemiyordum. Koridorda aniden loş odalardan birine daldı. Peşinden girip ışığı açtım. "Kapat!" dedi. Kapatıttım. Demek loş ışıkta oynayacaktık. Çekmeceyi açıp sonradan 98'in rahmetli eşi Ali İhsan Bey'e ait olduğunu öğreneceğim köstekli bir saat çıkardı. Kapağını açıp, "Şimdi sen bir robotsun, ben de seni elimdeki kumandayla yöneten bir beyinim," dedi. Kapağın arkasındaki gıgırın sapını söküp üzerime zimmitledi. Çabuk alıştım silahıma. Gelen emirler doğrultusunda gıgırın sapıyla koltuklara saldırarak minder dövdüm. Minderlerden bizim evdeki saldırılarında görmediğim yoğunlukta toz çıkıyordu. Koltuk benden en az 30 yaş büyüktü. Gıgırın sapı bile benden büyüktü. Zaten bu evde neye saldırsam benden büyüktü. Saygısızlığı göze alarak saldırmaya devam ettim. "Daha hızlı!" diyordu Emre. Hızımın şiddetini ayarlamak için olacak, elimdeki köstekli saati zincirinden tutarak çevirmeye başladım. Sonra bu çevirmeyi nedense bir silah olarak algılayıp, emirdeki robota (bana) doğru yaklaştırmaya başladım. Efendimin bu ani saldırısı karşısında elimdeki gıgırın sapını yatay olarak tutup savunmaya geçtim. Efendim, saati çevirerek yaklaştırmaya devam edince elimizdeki silahlar nostaljik bir patlama sesiyle buluştu. Çağdaş yaşlı evi, ani çocuk hareketlerini kaldıramamış ve eşyalarından birini kırarak tepki vermişti. Büyük patlamanın ardından zincirinden kopup haliya düşen saate baktım. Kapağı kırılmıştı. Sorun kadimdi, ama yine de belki bu sorunu içerdekilere duyurmadan halledilebilirdik. Sonuçta tek şahidimiz duvardaki Ali İhsan Bey'di. Fakat ne yazık ki "Ananeeee!" diye bağırın Emre ikinci patlamayı yaşattı.

98, 60 ve 35 (toplamda 193 yıl) kapıda belirerek sırasıyla bana, elimdeki gıgırın sapına, yerdeki kırık saate baktılar. Sonrasında, görüntüye göre kafalarında şekillenen olaylar zincirinin faili olarak gittikçe artan bir şiddette bana odaklanmaya başladılar. İlk sözü yaşına istinaden 98 aldı: "Vay başıma gelen!" (Bu onun iyice yavaşlayan hayatında son 30 yılın en büyük vukuatı olmalıydı.) 60, yere eğilip saati eline aldı, gözlerinde öfkeden çok yitip giden bir şeylerin hüznü vardı. Ben sanırım bir saati değil, direkt Cumhuriyet'i kırmıştım. Bu dramayı algılayacak yaşta olmadığımından, duygularını daha net ifade eden (tokat, çimdik vb.) anememe baktım. İyice gerilmiş yüzünde kaşları sonsuz bir dayak isteğinin sinyallerini veriyordu. "Ben yapmadım!" diyerek Emre'ye baktım. Emre'nin yüzünde 193 yılı arkasına almanın ferahlığı vardı, "Yalancı sen yaptın," dedi. Bu haksız durum karşısında bugünkü aklım olsa, elimdeki gıgırın sapıyla duvardaki Ali İhsan Bey'i rehlin alırdım. Ama o günün şartlarında gıgırın sapıyla mindere vurup "Ben yapmadım, o yaptı!" diye bağırmaı tercih ettim. Bu yaşlı evi döverecek hareketliliğe alışmış eşyaları fazla zorluyordum. 98, "Çok arsız bu çocuk!" dedi. (Hadi ama 98! Daha 9 yaşıdayım, yaşadığın yılların birer basamağındaki sayıyı.) 60, "Aaa çok ayıp!" diye ilave etti. Annem üzerine yürüyüp koluma bir çimdik attı. (Çimdik: Annenin, kol etinden bir parça kopararak 'artık fazla olan' evladını dengelemesi.) Kaşları, attığı çimdigi yetersiz bularak saça yakın konumlarını korumaya devam etti. Kaşlar tokat istiyordu, galiba 98 de 'haklı kötektir' nostaljisiyle bu tokadı destekliyordu. Genç ve gergin bir deri sesinin bu yaşlı evin tüm odalarında yankılanmasını istiyorlardı. Baskıya dayanamayarak ittim. Annemi ittim. Nane likörleri, ihtisaslar, bisküviler, duvardaki Ali İhsan Bey ve daldığımız halılarla birlikte tüm ev temelinden sarsıldı. Annemin eli, kaşlarının seviyesine kalkarak tokada hazırlandı. Daha inmeden lafı araya soktum: "Eve gidelim!"

ve SİNEM
Öyle bir zaman
geçerkiyi
izliyor...

Harley Davidson men

Nasreddyn Hodja

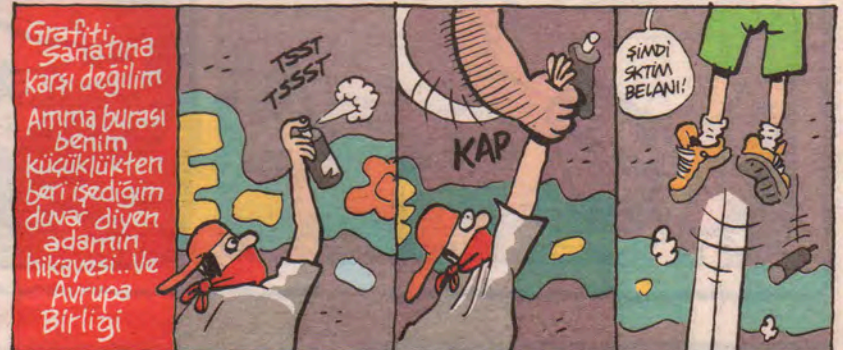
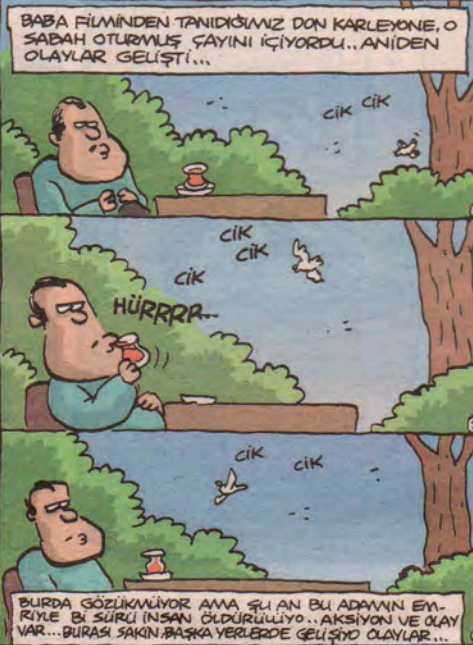
"Kibrit çakıyorsun karanlıkta badem çiçeklerini görmek için ve mart denizlerinde tedirgin bir çift sarnıç gemisi gözlerin bir iş açacaksin sen başımıza yangın mı olur artık bahar mı"
Can Yücel

- İmparator olmasa da tarih olurdu, ama halk olmadan olmaz...
- Bi zaman Akdeniz'e "Türk Gölü" der iken, şimdi Van Gölü'ne razı hale geldik!
- Seçim parametreleri: Gündem: Yoğun, Düzensizlik: Akıcı!..
- Nasreddin Hoca: İklim değişir Akşehir olur, hadi gülümse...
- Şok gelişme! En son tarihi bir Ankara hamamında kesilenirken görülen Melih Gökçek kayıplara karıştı! Gökçek'in azalarak bittiği iddia ediliyor!..
- Emperyalizm: Kokakola'nın sunduğu "Survivor" devam ediyor... Bakalım silah tacirleri mi kazanacak, o silahlarla öldürülen sivil halk mı?
- Televizyonu sessiz izleyen bi arkadaş, Bedri Baykam'ın uğradığı saldırı sonrası görüntülerini ilk bakışta performans sanmış... Tövbe tövbe... (Geçmiş olsun Baykam.)
- Muhteşem Yüzyıl: Sülman hep padişah, padişah

ASLINDA NORMAL BİLDİĞİMİZ ADAM, AMA SIRTINDAKİ KILICI ÇEKİNCE HI-MENE DÖNÜŞEN ADAM

KARETE EFSANESİ BURUÇ LE'Yİ MAFYA ÖLDÜRDÜ...1964

hep Sülman!..

- Kolomb, Amerika'ya ulaşmaya bi hafta kala felan, rüyasında jünyol Bush'un o birbirine fazla yakın gözlerini görseydi, uyanır uyanmaz İspanya'ya geri dönerdi!..
- Sistemin dogması bi kulağından girip ötekinden çıkıyorsa, sistemin kurşunu da aynı rotayı izleyebilir!..
- "Kurulum Sihirbazı" ne lan, "Müzedeki Hayalet" gibi!..
- Büyük kolpa bitsin: Orda, bir köy var uzakta!.. Nasıl ya, gitmeden etmeden bizim köyümüz diyosun, hatta diyosun köyümüzdür... Niye gidip görmüyosun, onu da geçtim, niye bi dertli, acır gibi hallerdesin?.. Esasen, o köye gitmeyi hiç istemez gibisin!.. Hayır, o köy gitmeden bile senin, o köylü buraya gelse de gene buralı değil!.. Karıştırdım aklımı, sustum!..
- Kiminin fikri para eder, kiminin parası fikir.
- "Para yok" değil de "Param yok" diyerek, olmayan şeyi sahiplenilen adam, yalnız değilsin!..
- Sevgi başkaları için gerekli, insana bilgi yeter!..
- Ne ressam Ali Hoca, ne de müzisyen Dede Efendi, Hocaefendi kadar gündemde değil ne yazık ki!..
- Tünel'de kızıl saçları uçarak gelen bir kadın gördüm uzaktan,kafası yanyo gibiydi.
- 1986' da mezun olduğum İskenderun Barbaros Lisesi'ne 2005 sonbaharında gidebildim tekrar. Yaklaşık 20 yıl görmemişim İskenderun'u, Antakya'yı (Sen Piyer'i, dünyanın ilk kilisesini ayrıca anlatacağım, Behnan ne güzel çizer!) Okullar henüz açılmıştı okulumla gittiğimde. Bakındım sağa sola, kantine, koridorlara. Tüm eski okullar gibi orası da ufalmış göründü bana. Bahçede basketbol sahasında, minyatür kale maç yapan çocuklar vardı, beni yabancı sanıp İngilizce bişeyler söylediler. "Lan öğlum buranın

mezunuyum ben" dedim. Şaşırdılar. Yıllar sonra, aynı bahçede maça dahil oldum, terlemeden defansta durdum! Gene pencereden seyredenler gördüm.

- Tarantino filmlerini şiddetle tavsiye ederim.
- Bazı insanların yaşlılığını düşündükçe küçük korkulara kapılıyorum!..
- Kaçamak:Dur hem aldatayım hem de aldatma yükünü taşımayayım!..
- Gençliği bitiren geçmiş bir dayıyı anlattılar. Ayakkabısını, ceketini özel yaptırmış, çay ocağı işlettiği sokakta bin numara çevirip illallah dedirtirmiş."Dayak yemeden uyuyamazdım!" diye anlatmış arkadaşına. Sonra taksici olan kardeşini kaybedince dayılığı bırakıp maneviyata dönmüş, aynı sokakta bina görevlisi olarak sakın sakın geçirmiş yılları.
- Demir Demirkan'ın kanındaki demir eksikliği oranını bilse bilse Kandemir Konduk bilir!
- Asmalimescit Dedikoduları: ünlü bir tarih yazarı, yeni çıkan kitabını imzalayıp dostluğu olan Osmanlı hanedanından bir prensese götürmüştü. Sohbet sırasında "İstedğim gibi olmadığı için bir baskılık kitabı imha ettirdim" demiş yazar. Prensesein yanıtı şöyle olmuş: "A, niye imha ettirdin, Anadolu'ya gönderseydin, Türkler okurdu!.."
- Ödenekleri tiyatrolardan birinin genel sanat yönetmeni, birlikte gösteri için yurtdışına gittikleri bir belediye başkanına, alışveriş sırasında, elleriyle ayakbağı giydirip çıkarırken görülmüş. (Tiyatro yapacağına, tiyatro olmuş, pes!..)
- Uykusuz mecmuasının iki çalışanı arasında tartışma yaşanmış. (Cilt bakım teknikleri konusunda!..)
- "Yüksek Voltaj"la "Yukarı Volta" çağırıştırıp dururlar birbirlerini, komşu aynalar gibi!..

okurdu!.."

- Ödenekleri tiyatrolardan birinin genel sanat yönetmeni, birlikte gösteri için yurtdışına gittikleri bir belediye başkanına, alışveriş sırasında, elleriyle ayakbağı giydirip çıkarırken görülmüş. (Tiyatro yapacağına, tiyatro olmuş, pes!..)
- Uykusuz mecmuasının iki çalışanı arasında tartışma yaşanmış. (Cilt bakım teknikleri konusunda!..)
- "Yüksek Voltaj"la "Yukarı Volta" çağırıştırıp dururlar birbirlerini, komşu aynalar gibi!..

• Yan hakemler, maçın başında kalenin filelerini kontrol ediyolar, anlarım!.. Delik, didik var mı diye... Peki, ikinci yarının başında tekrar niye bakıyorlar?.. O kadar insanın gözü önünde kim kesip biçecek fileyi arkadaşım?.. Peşinizdeyim!..

- "Hemen hemen pişman olmuş gibi anlatıyordu" diyor Cinler'de Dostoyevski, "kadın hepten pişman olmaz çünkü." (Çeviri yanlış, gerçek isim "Şeytanlar")
- Orduspor'u Şampiyon görmek ister bu rasyonel gönül!..
- Yarro Plan: Emniyet şeridinden kaçmak!..
- Sonunda buldum o kağıdı! Tipin biri, öyle acıip konuşuyodu ki, not etmişim dediklerini, işte o kağıdı buldum. Bakınız: Transbulgar, özel sekretör, gözönünde bulandırarak, Çörçin (Çörçil demek isteyerek), sorusu olan cevap versin, Mehmetçik Vakfı, Japonya Avrupa'nın en büyük kenti, Aktüalite (Aktüel dergisi demek isteyerek), Yüzüncü Yüzyıl (Yeni Yüzyıl gazetesi demek isteyerek), Yirminci Yüzyıl (Gene Yeni Yüzyıl demek isteyerek), Japonlar piliç ve balıkla besleniyor, bölük ruhuunu yansıtsın, hepiniz ortamı çağı duyuyuy yaşamış insanlarsınız, yapcaksınız (yapacaksınız demek isteyerek).
- Bitmiş traş köpüğünün en dibinden gelen beyaz sıvı: Uranüsülü ishali!..
- "İşe yaramakla yaraya işlemek aynı şey mi?!" – Yiğit Özgür
- "Bişeyin yönetmeninden" yeni film nedir ya? Bak, orda başarılı olduydu diye ne hatırlatıyon, bu bambaşka bi şey, yeni iş bu... Bilmeyen ilgilenmez, meraklısı zaten bilir... Batman'ın yönetmeninden Batman 3!.. (N'oldu hafız, araya dargınlık mı girdi?)
- Bizde kadın popçular ne zaman öpüşecek?.. Nereye gidiyoruz beyler?!
- Bi kız anlatı, kısa boylu biri yazıyomuş buna, bu da inceden ilgilimış... Sonra çapkınlıklarını anlatmış bi buluşmada hafız, soğumuş bu... "Ben aslında uzunum demeye çalışır gibiydi" diye anlattı!..
- Poker, ecstasy ise, çayına king oynamak anti-depresandır!..
- Drink almak: Dur alkolik olduğum çıkılmasın da, keyif erbabı gibi belireyim ortamda!..

Anil Duman

ben

ALPAY ERDEM

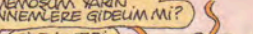
æ Burak Bostancı'dan gelen e-mail; efsane baba atasözü "her şeyin bir şeyi var"ın dede versiyonu "her şeyin bir uyarı var" demişsin. Bir

BEN ŞİMDİ BU MİNİ BARDAKI SUYU
İÇSEM SONRA MUŞLUKTAN DOLDURUP
GERİ KOYSAM KİM ANLAR? KİMSE
ANLAMAZ Kİ, YAPILSA YAPILIR
ASLINDA, YAPAN VARDIR...

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YENİSGİNİN KESİTİ TARİHİ

MENOSUM YARIN ANNELERE GİDELMİ Mİ?
GİDELMİ TABİ!
ÖBÜR GÜN DE GİDELMİ.
BİTTABİ!
HER GÜN GİDELMİ.
MANTIKLI OLAN DA BÜ ZATEN!

KARNIM BÜYÜDÜ
YA İYCE, AŞEYAYA
BASKI YAPIYO,
İKİ DAKKADA BİR
GİŞİM GELİYÖ.

HIII!

MMH!

SIT

HA! NE?
NOLDU?

NOLLIQAK
GİŞİM GELDİ

HAAA!

ANİDEN Bİ BAS-
TIRIYO, GİDİYO-
RUM İKİ DAMLA
ÇIKIYO... İKİ
DAKKA SONRA
YİNE BASTIRIYO,
GİDMİYORUM,
İKİ DAMLA.

MMH!

BİKTİM ARTIK BEN
BU HAVİLİLİKTEN YAA.
SİKILDIM ARTIK!

MMH. ÇOĞU GİTTİ
AZI KALDI AŞKUM...

ÇOK SIKILDII..
IIIMM!

MMH

MEMO GİDELİM Mİ
BURALARDAN? HA?
SÖYLE UZAKLARA
FİLAN GİDELİM HA?

MFF... GİDELİM
TABİİ... MMFİİ!

TATİLİ FİLANÇIK
SAK? YURTDIŞINA
FİLAN? HA?

MMHHHHH!

**ME
MOV!**

HA!

HAYIR VIZE ALMAK DA KOLAY
DIYIL KI / KOSTUR KOSTUR
SONRA VIZE VERMESTINLER.

.....

YANI SOKAKLARINDA HIÇ
OLMAZDA MAYMUN, ISLANA
FILAN DOLUSSA. KEDI AYNI
KEDI, KOPEK AYNI KOPEK.

.....

KATMANDI NASIL
PEKI?

TOGO!

MEMO BENI
PARIS'E GITMEK
ISTYORUM.
ÇUNKÜ PARIS,
ROMANTİK BIR
SEHIR...

AMA SEN
BENIMLE
ROMANTIK
YASAMAK ISTE-
MIYOSAN KAY.
FIN BILIR...

HISIR

HIRS HISIR

EĞÖ...

ASLINDA
BEN...

BEN
UYUYO-
RUM!
İYİ
GECE-
LER!

ASLINDA TABİ
HAMILE HAMILE
KAMBAÇTAYYA
FILAN GİTMEK
AKIL KARI
DIYİL.

.....

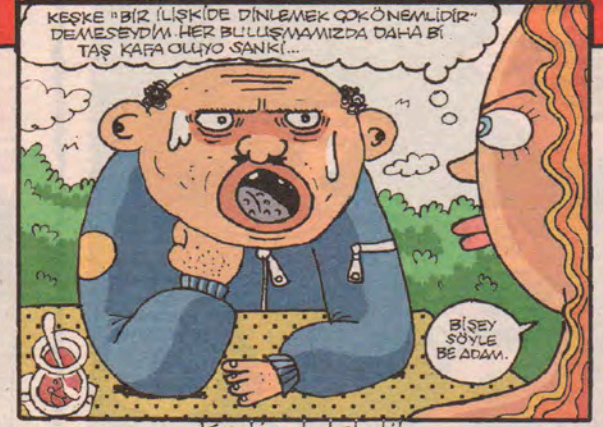
YANI HAMILE
HAMILE TABİ Kİ
PARIS'E GİTMEK
LAZIM!

MEMO BENİ
İTMEYEM!
CALEMIYOSUN?

HAYIR YAA ALLAAH LAA...
DÜŞÜNSENE KARNINDA
ÇOCUKLA YURTİSTİNE
PARIS'E GİDİYORUZ!
SEN, BEN VE DOĞAMAMIS
KIZIMIZ PARIS SOKAK-
LARINDA / BUNDAN DAHA
ROMANTİK NE
OLABİLİR !?

HADI YİNE İYİ KIVIRDIN ?!

Yetkin Gülmen

Meryem Uzerli'den güzellik sırları.

Kraliyet tebdil.

Deniz

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

EE NASIL GİDİYÖ
SENİN ADAMLA DURUM-
LAR? BAYADIR BERA-
BERSİNİZ Dİ Mİ, EN SON
ÇOK SEVİYORUM FİLAN
DİYODUN...

...YAA
ERSİN HALA
SEVİYORUM
AMA Bİ SORUN
VAR, ONA ÇOK
TAKILIYO-
RUM...

NE O?

YAA...
UF...

DALGA
GEÇİCEKSEN
BEKİ AMA...

BAĞLAÇ OLAN -DE-
LERİ -DA- LARI BİTİŞİK
YAZIYO MESAJ YA-
ZARKEN FİLAN...

BENDE SENİ
SEVİYORUM...

BİR İKİ
KEZ SÖYLEDİM
AMA ANLANYO
GALİBA BUNUN
ÖNEMİNİ DÜZELT-
MEDİ... BEN DE DA-
HA FAZLA İSRAR
EDEMEDİM Kİ-
RİLİR DİYE.

VALLA
BEN TVTİRDAN
SONRA ARTIK BU DE-
DA' LARI AYRI YAZMAYAN-
LARA ŞAŞIRMAKTAN
VAZGEÇTİM. GAZETE-
CİLER BİLE NE BİKİM
HIÇ BILAN YOLARINSDI
Mİ, 'KALDIKI'; 'SEVE-
REKTE OLSA' FİLAN YA-
ZIYO EN AKLI BAŞINDA
SANDIĞIN ADAMLAR,
ÇOK ACAYIP.

GERÇİ Bİ YANDAN BU BAĞLAÇ
OLAN DE'Yİ AYIRMA BİLGİSİNİN
BU KADAR KONUSULLU OLU-
MASINDAN DA HARİFTEN KIL-
LANIYORUM. HAYATINDA
ALIP Bİ TANE DOĞRUSU
OKUNAMIS SÖZDE AYDIN
GENÇOLAR "DE'LER AYRI
YAZILIR!" DİYE CİNNET
SEÇİYOLAR, TABİ Kİ
DOĞRU YAZILSIN DA
BU DEDİĞİM ADAMLA-
RINKİ DE HARİFTEN
ŞEKİL BENGE.

YİNE DE
MÜMKÜN
MERTBE
DÜZELTMEK
LAZIM, O
AYRI.

GERÇİ BENİM BU KONUDA ÇOK BİŞEY SÖYLEMEYE HAKKIM YOK GALİBA. BİR SEY YAZA-
CAĞIM KONTUĞMA DİLİ GİBİ OLSUN DİYE BİŞEY YAZIYORUM YANI DAHA DOĞRUSU DERSİNİN
GENELİNDE BÖYLE ÖTEKİ TÜRLÜ HAKKATEN DE SEVİMSİZ DURUM. Bİ ÖĞRETMEN HANIM VARDI
Bİ GÜN SAĞLAM AZARLAMIŞTI...

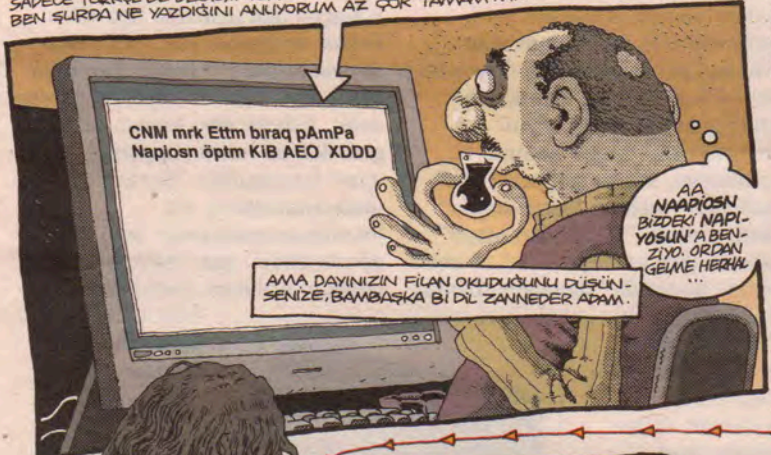
TAMAM YAZIP GİZDİKLERİNİZİ OKUYORUZ
AMA KULLANDIĞINIZI YAZIM DÜNYE ÇOK DİKKAT
ETMELİSİNİZ! GENÇLER SİZLERİ OKUYARAK BÜYÜYÖ-
LAR, SORUMLULUĞUNUZU KABUL EDİNİZ LÜTFEN!

DIYOSU-
NUZ DEĞİL
DIYORSU-
NUZ!

DOĞRU
DIYOSU-
NUZ...

KENDİMİ SAVUNMAK GİBİ OLMASIN AMA GALİBA İŞ BİZDE BİTİCEK GİBİ DEĞİL ZATEN.
SADECE TÜRKÇE DE DEĞİL, İNTERNETTEN SONRA DİLER TAMAMEN DEĞİŞTİ. MESELA
BEN ŞURDA NE YAZDIĞINI ANLIYORUM AZ ÇOK TAMAM MI...

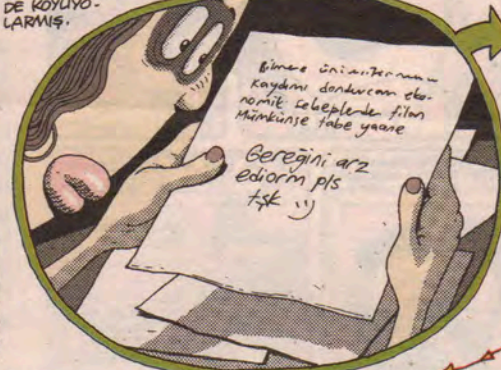

CNM mrk Ettm braq pAmPa
Naplosn öptm KIB AEO XDDD

AMA DAYINIZIN FİLAN OKUDUĞUNU DÜŞÜN-
SENİZE, BAMBASKA Bİ DİL ZANNEDER ADAM.

AA
NAAPLOS
BİZDEKİ NAPI-
YOSUN'A BEN-
ZİYÖ. ÖRDAN
GEİME HERHAL...

Bİ ARKADAŞIN HALASI DA Bİ ÜNİVERSİTENİN ÖĞRENCİ
İŞLERİNDE Mİ FAKÜLTE SEKRETERLİĞİNDE Mİ NE GALİBİ
MUS, ÖĞRENCİLERİN DİLEKÇELERİ ÖYLE YAZMAYA BAŞLA-
DILARIN SÖYLEMİŞ. "YAPIYOR" "GİDİYOR" "YANI. SAKAYI
DE KUTUYO-
LARMIS.

Birine üniversitemin
Kaydını doldurcam da-
nomik sebeplerden filan
Mümkünse tabe yaane

Gereğini arz
ediyorm pls
tşk :)

AMA BAK
SMAYLI "Yİ SEVİ-
YORUM BEN DİLEK-
ÇEDE YAZILIYASIN
TABİ DE, NORMAL
HAYATTA "ASLA SMAYLI
KULLANMAM" ÇILAR.
DAN DEĞİLİM İLETİŞİM
ÇASI (GİN NEFS BİŞEY
LAN SMAYLI:) DER-
GİDE KULLANMADIGI-
MA BAKMAYIN TELE-
FONDA MAILLERDE Fİ-
LAN NE BİKİM KULLA-
NIYORUM ÇILGIN ATIL-
YORUM DİL ÇIKART-
MALISINI BİLE
KULLANIYO-
RUM :P

"ŞİMDİ Bİ ÇOK GENÇ OKUR DA BU DEDİ,
GİWE ŞARZIMISTIR Dİ Mİ? "NİYE SMAYLI
KULLANDIĞINI SÖYLÜYÖ Kİ LAN? ZATEN KUL-
LANILMAZ MI NEDİR YANI? DİYOLARDIR AMA
HAKILAR. ONLAR DAHA MİNİKİKEN YAKINLAŞ-
MAYA BAŞLAMISIT ÇÜNKÜ: BENİM (GİNSE 10
KİŞUR YILLIK BÖGEY... Bİ KERESİNDE Bİ AMATÖR
ARKADAŞ Bİ KARİKATÜR BIRAKMIŞTI ESKİ
ŞAŞTIĞIMIZ DERSİYE. BAKTIM FOYLE
ÇİZMİŞ...

SADULLAH ABİ PİYANGODAN PARA ÇIKMIŞ ABİ:)

NEAAA!!! :DDDD ALLAH BEAA! :))

SANA DİL BANA ÇIKMIŞ AÇBI
PHEHEHEHEH :)))

SKTİR BEA :(((

YÜZLERDE HIÇ İFADE YOK.
BÜTÜN İFADE BAÇONLARDA.

AMA BUNU ÇİZEN ÇOCUĞA DOĞRU GELİYÖ. VERBEM
ACIP KAMERADA SÖMÜRTÜP AŞAĞIDA YAZMA KISMINDA
AHLİASASD :DD YAZAN NESLE DENK GELDİLER ÇÜNKÜ.

O YÜZDEN ONLARA LAF EDMİYORUM. ÖYLE GÖRDÜLER ÖYLE GİDİYÖ
İSTE... SADECE YAKINDA OKULDAKİ İSTİKLAL MARŞI, GENÇLİĞE HITABE
FİLAN DA "EY TÜRK GENÇLİĞİ:) BİRİNCİ VAZİFEN :P..." ŞEKLİNDE YAZIL-
MASA BARI LAN.

"ŞU ŞARZ OLAYINI NAAPICAZ PEKİ? BENGE ARTIK "ŞARZ DEĞİL ŞARZ"
DİYE DÜZELTMENİN PEK Bİ ANLAMI YOK, O İŞ BİTTİ. NE KADAR DÜZELTİRSE-
NİZ DÜZELTİN "ŞARZ" ÇILAR O KADAR ÇOŞALIYO, YAKINDA ELE GEÇİRECEK-
LER DÜNYAYI.

TESLİM OLULUN!!! SİZ DE ŞARZ DİYECEKSİNİZ!

HAYIR!!! ÖLÜRÜZ
DE DEMEYİZ :))

ŞAR-
ZÖRLER
DOLU MU
BEYLER?

DOLU
EFTEN-
DİM!

FURUN İŞYANÇILARI O
ZAMAN! ATEEŞŞ!!!

BENİM BABAM DA ŞARZ DİYÖ MESELA BİR
İKİ KEZ DÜZELTMEME YELTENDİM AMA...

NEYİ ARIYOSUN BABA,
TELEFONUNUN ŞARJINI
MI ARIYOSUN?

EYET ŞARJİ
ARIYORUM.

ARTIK YAZILI OLARAK DA KULLANILMAYA BAŞLADI.
BÜYÜK Bİ GAZETENİN İNTERNET SAYFASINDA BİLE
GÖRDÜM, ŞARZ YAZIYODU. HATTA ÖYLE ÇOŞALDILAR Kİ
SEĞENLERDE İK KEZ "ANAA DOĞRUSU ŞARZ MİYDİ
LAN, BEN Mİ YANLIŞ YAZIYORUM YOKSA?" DİYE TERED-
DÜT ETTİM BİR AN. ARTIK ŞARZ'DAN KURTULMAMIZ ZOR...

ŞARJİ DEMEK KOLAY
AMA BAK MESELA DİREKT
DEMİK ÇOK ZOR. KONUSUR-
KEN "ÖRDAN DİREKT GİTTİM"
DİYEN ADAMA DA AMAN DOĞRUSU-
NU BİLMEDEMİZ ZANNEDİLMESİN
DİYE AYRI Bİ VURGULUĞU GİBİ-
ME GELİYÖ BEN DİREK DİYÖ-
RUM VALLA KONUSURKEN.

ULAN
ÇOK SEY
VARMIŞ BU KO-
NUDA SEĞİRA-
MADIM NEYSE
ÖPTM PAMPA-
LAR MUÇKX
ÇIVMS KIB
BYEES :)))

KIZLAR VE BEN

■ Efes Pilsen alkolüsüz bira çıkarmış. İyi de daha önce de vardı bunların alkolüsüz biralari. Yılda herhalde bir iki kasa üretip rafta tutuyorlardı, televizyonda reklamını yaptıkları da bu bir iki kasa alkolüsüz biraydı

zaten. Eskiden televizyonda izlediğiniz bira reklamlarının mostralık birkaç tane üretilen alkolüsüz bira için yapıldığını hatırlarsınız herhalde. Neyse ben işin orasında değilim. Benim derdim, arkadaşların önce bira yapmayı becermesi, alkolüsüne sonra da sıra gelirdi. Zira mesela Almanya'da Efes gibi içine glikoz şurubu karıştırdığı şeyi bira diye satanı hapse atarlardı. Önce bira yap kardeşim, alkolüsünü sonra yaparsın.

■ Survivor diye program var. Bir takım insanlar, bir adadalar. Survivor bir olaydan sonra hayatta kalan manasına geliyor. Anladığım kadariyla ödülü de programı aralıksız izleyip hayatta kalabilen izleyicilere verecekler. On dakika izledim, bileklerimi keserken reklam girdi de kurtuldum. O neydi lan öyle?

■ Anılar 9 bambaşka bir kafaydı. Bir neslin müzik zevki Anılar 9'dan ibaretti, Anılar 9 fenomeni de sağolsun, sürekli kabuk değiştirerek, bünyesindeki şarkıları değiştirerek yaşayan bir organizma kıvamındaydı. Neredeyse her evdeki Anılar 9 kaseti diğerinden farklıydı, kasetçilerin vitrinlerini birbirinden farklı beş on tane Anılar 9 kaseti süslerdi. Orijinali öyle sanıyorum ki, sırasıyla Anılar 1, Anılar 2 diye daha önce aynı serinin sekiz kasetini çıkartan şirkettindi. Diğer şirketler bu başarı üzerine direk 9'dan başlamışlardı Anılar serisine. Hatta bazı şirketlerin "Anılar 9 - 2" gibi yaratıcı isimler buldukları da görülebilir. Kısacası açık söylemek gerekirse şimdi öyle abarta abarta yay seksenler, oy seksenler, aa ne acayıptı değil mi seksenler dedikleri, seksenli yılların %40'ı Anılar 9'la geçmiş gitmiştir, hiç üzülmeyin, 80'ler bitti diye. Çok pis yıllardı. Hatta şimdi İnternette baktım, Anılar 9'un başarısını sarhoşluğuyla Anılar 20'ye kadar giden plak şirketleri olmuş.

■ Tabii bir de ilk sekiz Anılar kaseti var akıbeti meçhul. Ben yine de buradan sekiz kasettir büyük başarı yakalayamamış seriyi ısrarla devam ettiren ve dokuzuncuda talih yüzüne gülen yapımcı her kimse onu da kutlamak isterim. Gördüğünüz gibi adam fikrinde ısrar ederek dokuzuncu girişiminde de olsa başarıyı elde etmiş ve muhtemelen Kına Gecesi kasetinden sonra Türkiye'nin en çok satan albümünü piyasa çıkartmış.

■ Sen kaybedersin diyen adama dikkatle bakın. Çok net bir kaybeden göreceksiniz.

■ "Maça bayanların yoğun ilgisi var" sözünü ne zamandır duymaz oldum. Nece sevindirici bir gelişme. Demek ki kadınların maça gitmesi kanıksanmış. Yalnız kadınlar voleybol liginde "maça bayların yoğun ilgisi var" lafını da hiç duymadık. Halbuki ne zaman o maçları televizyondan izlesem hayli yoğun, konsantre bir ilgi görüyorum saha kenarında.

■ Bence ikinci olmakta bir sorun yok. İnsan ikinci olduğu zaman "Benden iyi bir kişi var, o olmayaydı birincilik benimdi" diye düşünebilir. Ama bazen şaşkın jüriilerin "birinciliğe layık eser bulamadığı" yarışmalar görüyorum. İşte o yarışmanın ikincisi olmak çok pis, onu bilir onu söylerim. Tamam, yarışmaya hatılan herkes aşağılanmış ama sen ikinci olarak daha pis bir durumdasın kabul et. Sana bayağı idareten bir ödül vermiş gibi bir şey abi bu. "Sen buna da layık değilsin ama hadi bakalım" der gibi. Birinciliğe layık eser bulamayan jürilerce ikincilik bahsedilen tüm arkadaşlar, "eserlerimize layık bir jüri bulamadık" diyerek yarışmadan çekilsinler bir an önce bence. Birinciliğe layık eser bulamayan ne kadar jüri varsa yerin dibine batsın kanaatindeyim.

■ Peki birinciyi seçip, üçüncüyü seçip "ikinciliğe layık eser bulamadık" diyen jüri var mı? Orada da birincinin durumu "fark attım abi, tur bindirdim en yakın heykeştirme" şeklindeyken üçüncü çok üzülür. En kralı, "ikinci, üçüncü ve dördüncülüğe layık eser bulamadık" diyerek herkesi birinci ilan eden jüridir. Zaten sanat eseri at midir ki yarıştıırıyorsun be adam?

■ Son zamanlarda yine sıkça duyar oldum: "Profesyonel Yönetici" diye bir şey var. Tabii kelime fonetiğiyle olsun, ritmiyle olsun, buram buram Wall Street, buram buram tezek kokuyor ya, daha da önemli şahane bir gerizekalılık örneği teşkil ediyor. Ulan insan kaynakları köftehorları, ulan laf ebesi businessçiler; amatör olarak yöneticilik yapan, boş vakitlerinde, haftasonları, arada bir arkadaşlarla buluşup banka yöneten amatörler mi var eşek herifler? Yöneticiler, apartman yöneticileri varest, zaten otomatik olarak profesyonel olmuyor mu, bu iş karşılığında para almıyorlar mı? Var mı kardeşim şu dünyada bir holdingi, bankayı, şunu bunu bilâücret hobi olarak yöneten bir şahıs?

■ Son Dakika: "Erkek olsam çok eşli olurum" diye buyuran bir evlilik danışmanı varmış. Ablacım illa erkek olmana gerek yok ki, şimdi de çok eşli olabilirsin. Bulabileceğin beynsizde bakıyor bu işler.

İnsan evladı
demiş bunlar
valla, bir süper
kahramana
böyle fatura
kesilir mi?
Mini bardan
giydirmiş.
ler...

Abi beş
dakka uzun
palyaço
bacaklarını
versene
zıytlı
toplaycaz.

Azımla sıçan
taşı delerim,
maratonu
tamamladım
gece mece...
HöNK/HÖNK!
Hasretir!
Yeni 10
germişler.

Dış sağlığı mı?
Yoksa köpeğimi
250 metreden
qagırabilmek
m?

Kamil abi
kovayı da
geti/sene
arabadan...

NOSTRADAMUS :

1996 yılının mayıs ayı HBB Tv'den yola çıkan kurvy meteoroloji tahminlerini
almak için yola çıktığında akşam üzeriydi... Kâpru trafiğinden rasathaneye
dar altı kendini...

Profesör Erol'dan başkası değildi...

BASTONLU ADAM :

10...9...8... Birazdan yeşil yanacak ve karşıya geçecekti...
Bastoncu da hemen karşıdaydı zaten. Has devrek bastonları
bulunurdu orda...

Haftaya Amortisörlü...

BUBİ TUZAĞI :

Ustalar yeni çıkmıştı... Projeyi dedikleri gibi bir haftada tamamlamışlardı...
İşadamları Haldun bey hâsımına bir bubi tuzağı hazırlamıştı...

GOOGLE'DAN ...

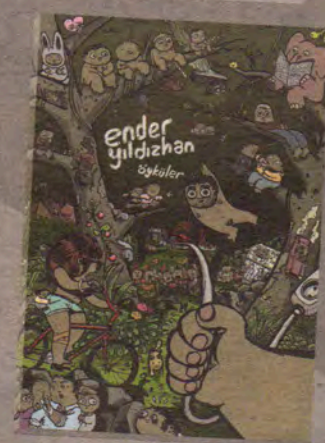
Gün,geceye dânerken muhabbet öyle bi kıvama gelmişti ki genç
adam partneri ne dese Gogil'dan aratıyor,kendine zaman kazanıyordu...

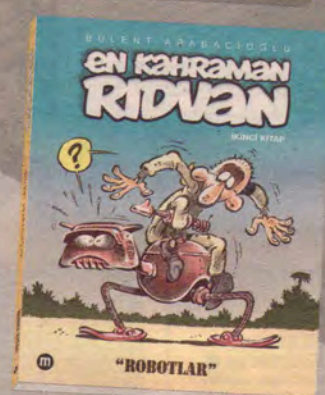
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA!

ERSİN KARABULUT
SANDIK İÇİ 2

ENDER YILDIZHAN
ÖYKÜLERİ

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN
RIDVAN

ÇIKTI! MARKETLERDE VE
GAZETE BAYİLERİNDE

gelen Kutusu

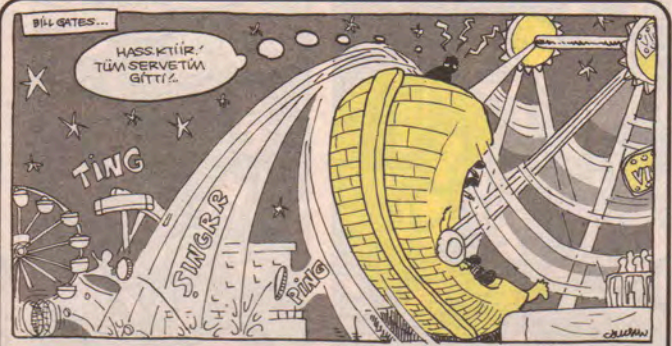
Barış ÖZKAN

Onur GÜRLEYEN

C. Çağlar ÖZDEMİR

Gökhan YAMANER

Selim KURT

Oktay KAYA

Halil ÜNAY

Utku KALIPÇIOĞLU

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimci yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 26 Mayıs 2011 | Sayı: 195

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

GENEL MÜDÜR: Orhan Açar MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

